

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
OF THE ORIGINAL SINNERS SERIES

TIFFANY REISZ

The KING

THE
ORIGINAL SINNERS
The White Years

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
OF THE ORIGINAL SINNERS SERIES

TIFFANY REISZ

The KING

THE
ORIGINAL SINNERS
The White Years

Kurnazlık. Seks. Saf sinir. Sadece bu güçlü üçlü onu Manhattan'ın kink krallığının hükümdarı olarak hak ettiği yere yükseltebilir.

Yukarı Doğu Yakası'nda yataktan yatağa zıplayan -hem faturaları hem de şantaj malzemelerini fazlasıyla ödeyen- Kingsley Edge zeki, güzel ve tamamen sefahat düşkünüdür. Hiçbir cinsel eylem ya da kimyasal bileşim onun kendi kendini yok eden ilgisizliğini gideremez, sadece sınırsız ve pişmanlık duymadan sevdiği tek kişi olan Søren. Asla sahip olamayacağı, ama Kingsley'in ellerinde günahın daha da yükseklerine ulaşmak için yeniden doğduğu bir adam. Nihai BDSM kulübünü açmayı planlamaktadır: New York'un A-listesi için sahneyi sonsuza dek değiştirecek bir zindan oyun alanı.

Kulüp Kingsley'nin saplantısı haline gelir ve çivi gibi sert bir yardım alır. Yeni asistanı Sam zeki, ketum ve baştan çıkarılmaya (en azından erkekler tarafından) karşı tamamen bağışıklıdır. O ve Kingsley harika bir takım olurlar. Yine de, tahakküm konusundaki birleşik ve hatırı sayılır uzmanlıkları, hayallerini öldürecek olan adamı bastıramaz. Esrarengiz Rahip Fuller, King'in rüyası yok olana kadar rahat etmeyecektir. Bir adamın kutsal görevine karşı diğerininki....

"Reisz'in Original Sinners serisi her geçen gün daha da iyiye gidiyor!"

-RT Kitap Yorumları

Tiffany Reisz tarafından da:

Orijinal Günahkarlar Serisi

Beyaz Yıllar

*

AZİZ

Kızıl Yıllar

*

METRES PRENS

MELEK SIREN

E-romanlar

SON İYİ ŞÖVALYE METRES

DOSYALARI

THE GIFT (daha önce SEVEN DAY LOAN adıyla yayımlandı)

IMMERSED IN PLEASURE

ARZUYA BOYUN EĞMEK

Tiffany Reisz'in Orijinal Günahkârlar'ın bir
sonraki bölümünü bekleyin: Beyaz Yıllar
yakında Harlequin MIRA'dan çıkacak

TIFFANY REISZ

Kral

Kısa saçlı tüm kızlara adanmıştır ve
tüm uzun saçlı çocuklar. Korkuyla ve harikulade bir şekilde yaratılmışsınız.

İçindekiler

[Epigraf](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Teşekkür](#)

[Alıntı](#)

Bütün insanlar rüya görür, ama aynı şekilde değil. Geceleri
zihinlerinin tozlu dehlizlerinde rüya görenler, gündüz
uyandıklarında bunun boş olduğunu anlarlar; ama gündüz rüya
görenler tehlikeli insanlardır, çünkü açık gözlerle rüyalarına
göre hareket edebilirler.
mümkün kılar.

-Lawrence of Arabia

Londra'da Bir Yer 2013

KINGSLEY EDGE bu gece Tanrı'yı oynuyordu. Gerçek Tanrı'nın, eğer varsa, buna aldırmayacağını umuyordu.

Şoförüne kendisini gideceği yerden birkaç blok önce bırakmasını söylemişti. Ilık hava, Nisan sonu yağmuru ve biraz da İngiliz büyüğü yumuşak beyaz bir sisi kıvrıla kıvrıla dolambaçlı sokaklara göndermişti ve Kingsley bunun tadını çıkarmak istiyordu. Uzun bir palto giymiş ve üzerinde deri bir hafta sonu çantası taşıyordu.

omzunda. Saat geç olmuştu ve şehir hala uyanık olmasına rağmen sesi kısıktı. Etrafındaki tek ses, ıslak ve parlak kaldırımında yankılanan ayakkabı tabanlarından ve şehir trafiğinin uzaktan gelen mırıltısından geliyordu.

Kapıya vardığında tereddüt etmeden kapıyı çaldı. Bir süre durakladıktan sonra kapı açıldı.

İçlerinden biri konuşmadan önce tam beş saniye boyunca birbirlerine baktılar. Kingsley sessizliği bozma görevini üstlendi.

"Tekrar görmeyi beklediğin son kişi bendim, değil mi?" Kingsley sordu.

Şoku ve sessizliği bekliyordu ama daha sonra olabilecekleri beklemiyordu.

Grace Easton'ın yumuşak gri bornozu ve çıplak ayaklarıyla verandaya çıkıp onu kollarıyla sarmasını beklemiyordu.

Kingsley, "Gallerlilerin böyle 'merhaba' dediğini bilseydim, daha önce ziyaret ederdim," dedi. Grace kucaklaşmadan geri çekildi ve ona gülümsedi, parlak turkuaz gözleri parlıyordu.

"Burada her zaman hoş karşılanırsınız." Grace'in sözleri şefkatli, aksanı hafif ve müzikaldi. Adamın koluna girdi ve onu evin içine götürdü.

"Her zaman."

Her zaman... güzel bir kelime. *Her zaman, sonsuza dek, her şey* gibi kelimelere asla inanmazdı. Şimdi kırk sekiz yaşındaydı ve yeterince uzun yaşamıştı.

hayatının iki ucunu da görebiliyordu. *Her zaman*. Her şeye rağmen bir şeyler olabilir.

"Zachary uyuyor," dedi Grace fısıltıyla, alıp asarken ve onu rahat oturma odasına yönlendirirken. "Her sabah beşte kalkıyor, yani makul bir saatte yatıyor. Ben makul olmayan saatleri tercih ederim."

"Gece kuşu sen misin?"

"Bizim için uygun," dedi gülümseyerek. "Zachary ve Fionn uyuduktan sonra işimi halledebilirim. Çay ister misiniz? Su ısıtıcısını açabilirim. Ya da daha sert bir şey?"

"Kendime daha güçlü bir şey getirdim," dedi.

Çantasının fermuarını açtı ve ona bir şişe şarap uzattı. Kadın etiketi inceledi.

"Rosanella Syrah," dedi. "Daha önce hiç içmedim."

"Oğlumun şaraphanesinden. Şimdiye kadar tattığım en iyi Syrah."

"Önyargılı olduğundan falan değil," dedi göz kırparak. Mutfaktan şarap kadehleri ve tirbuşon getirmeye gitti ve Kingsley etrafına bakındı. Zachary ve Grace Easton iki katlı küçük bir tuğla evde oturuyorlardı ve bu ev, düzgün ama dar evlerden oluşan bir sıradaki birçok evden birini oluşturuyordu. Burası eski bir mahalleydi, biraz salaştı ama görebildiği kadarıyla güvenli ve temizdi. Evin içi sakın bir ev ortamının resmiydi. Burada zeki ve eğitilmiş insanlar yaşıyordu. Ve çok özel bir bebek.

"Bir şeyi bölüyor muyum?" Grace şarap kadehleriyle döndüğünde Kingsley sordu. Tirbuşonu ondan aldı ve şişeyi açtı.

Grace'in şöminesinde kısık bir ateş yanıyordu ve bir masa lambası açıktı. Hafif bir ışık. Kingsley burada kendini hemen rahat hissetti.

"Bekleyemeyecek bir şey yok," dedi ve Kingsley soluk yeşil kanepenin üzerindeki kâğıt yığınlarını gördü. Onun karşısındaki koltuğa oturdu ve bir bacağını dizinin üzerinden geçirdi. Kadın top gibi kıvrılmış, dizlerini göğsüne çekmiş, çıplak ayakları bornozun altından dışarı çıkmıştı. Uzun kıvılcık saçları ensesinde gevşek ve zarif bir topuz şeklinde düğümlenmişti. Odanın yumuşak ışığında narin bir güzellik yayıyordu. Çilleri ve her şeyiyle bir hayal gibiydi. Onun ne kadar güzel olduğunu daha önce nasıl fark etmemişti? Elbette, birbirleriyle birlikte oldukları ilk ve tek fırsatta, en hafif tabirle, kafası meşguldü.

"Kâğıtlara not mu veriyorsun?" Kingsley sordu.

"Hayır, hâlâ doğum izindeyim," dedi. Masada onun yanında bir bebek telsizi duruyordu. "Bunlar kitabımın provaları. Heyecan verici bir şey değil. Sadece şiir." *Rooftop Novenas* yazan basılı bir başlık sayfasını kaldırdı.

"Yine mi yazıyorsun?" Kingsley sordu. Dosyasından, yirmili yaşlarının başında birkaç şiirinin yayımlandığını hatırlıyordu.

"Öyleyim," dedi utangaç bir şekilde gülümseyerek. "Ne olduğunu bilmiyorum... Fionn'a hamile kalır kalmaz çok fazla yaratıcı enerjim oldu. Yazmadan duramıyordum. Zachary aklımı kaçırdığımı düşündü. Gerçi o editör, yazar değil. Tüm yazarların biraz deli olduğunu düşünüyor."

"Ona katılmak zorunda kalabilirim," dedi Kingsley. "Kitap için seni tebrik ederim."

Sayfalarını karıştırdı, kalemini kapattı. "Teşekkür , Kingsley. Ama sırf şiirlerim hakkında konuşmak için bir okyanusu aştığına inanmıyorum."

"Ortak bir arkadaşımızdan esinlenmiş olsa bile mi?" dedi Kingsley. "Öyle olsa bile," diye itiraf etti utanmadan. Güzel. Pişmanlık duysaydı, olanlardan utanç duysaydı Kingsley ondan nefret edebilirdi.

Bunun yerine, onların dünyasına açık bir kalple, açık bir zihinle gelmiş ve içinde bir kutsama taşıyarak eve dönmüştü. "Birkaç ay sonra okula döneceğim ve Fionn'dan ayrılmak zorunda kalacağımı düşünmemeye çalışıyorum."

"Mezun olduktan sonra bizim lisede öğretmenlik yaptı. Bunu biliyor muydun?"

Kingsley şarabı doldururken o da kadehini aralarındaki sehpanın üzerinde sabit tuttu.

"Bana eskiden öğretmenlik yaptığını söyledi. Sevdiğini söyledi. Ondan bunu beklemiyordum."

Kingsley aralarındaki sehpanın üzerinde duran çerçeveli bir fotoğrafı aldı; beyaz bir yastığın üzerinde uyuyan yeni doğmuş bir erkek bebeğin siyah-beyaz resmi.

Kingsley fotoğrafı Grace'e doğru çevirerek, "Onun için söylenebilecek tek şey bu," dedi. "Sürprizlerle dolu biri."

Güzelce ve sessizce güldü, Kingsley de elinde olmadan onun gülüşüne katıldı.

"O yüzden mi buradasın? Onun için Fionn'u mu kontrol ediyorsun?"

"Hayır," dedi Kingsley. "buradayken ona bakmazsam beni asla affetmez." Kingsley çocuğu görmek için can atıyordu ama uyuyan bir bebeği asla rahatsız etmemesi gerektiğini zor yoldan öğrenmişti.

"Neden burada olduğunuzu sadece merak ettiğim için soruyorum. Bizi ziyaret etmek için bir nedene ihtiyacınız yok. Herkesin iyi olduğunu varsayıyorum?" Grace sordu. "Juliette mi? Kızınız mı? Nora?"

"Juliette ve Céleste her zamanki gibi mükemmeller," dedi. "Ama Nora, yakın zamanda annesini kaybetti. Sanırım bir ay önce."

"Hiçbir fikrim yoktu. Zachary bu konuda tek kelime etmedi."

"Sonrasına kadar kimseye söylemedi. İki hafta boyunca ortadan kayboldu."

"Nora." Grace içini çekti ve başını salladı. "Eğer normal bir insan gibi davransaydı, Nora olmazdı, değil mi?"

"Hayır. Hayır, ." Kingsley kendi kendine güldü. "Ama o ve annesi... zor bir ilişkileri vardı."

"Onun yüzünden mi?"

"Annesi ondan nefret ederdi. *Nefret* kelimesini hafifçe kullanmıyorum," dedi Kingsley. "Bence Nora'nın yalnız gitmesi annesine bir barış teklifiydi. Ve ona söyleyemezdi. Nora daha önce bir kez annesine kaçmıştı ve annesi onu cehennem köpeği gibi avlamıştı."

"Bunu bilmiyordum. Ama onun... kız söz konusu olduğunda *ısrarcı* olduğunu hayal edebiliyorum."

"Bunu söylemenin bir yolu da bu." Kingsley şarabından bir yudum aldı. "O ve annesinin yarım kalmış bir işleri vardı."

"O zaman en kötü senaryo bu, değil mi? Eğer anne babanıza yakınsanız, vefat ettiklerinde pişmanlık duymazsınız. Eğer hiç ilişkiniz yoksa, yas da tutmazsınız. Eğer yakın olmak istiyor ama olamıyorsanız..."

Kingsley, Nora'yı bunu iyi niyetle söyleyecek kadar iyi tanıdığından, "Çok zoruna gitti," dedi.

"Onu yarın ararım," dedi Grace. "Belki de gelip birkaç gün bizimle kalmalı. Fionn'un etrafında olmayı seviyor. Zachary'yle o kadar çok kavga ederler ki tüm üzüntülerini unutur, söz veriyorum."

Kingsley gülmek istedi. Sadece Grace Easton, kocasıyla -birden fazla kez-yatmış olan kadını arar, annesinin kaybı için başsağlığı diler ve sonra onu Grace, kocası ve Nora'nın sevgilisinden olan bebek oğullarıyla birlikte evinde kalmaya davet ederdi.

Grace'in ne kadar tuhaf bir kadın olduğu hakkında bir fikri var mıydı? O zaman Kingsley'in konuşacak ne yeri vardı ki?

"Bunun dışında hepimiz iyiyiz. O da iyi," dedi Kingsley ve Grace'i onu sorma utancından kurtardı.

"Güzel," dedi Grace gülümseyerek. "Asla bilemem... O dünyada konuşması en kolay adam... ve anlaşılması en zor adam. Nora'nın yirmi yılı aşkın süredir onunla birlikte olması ve bu kadar akli başında olması beni hayrete düşürüyor. Aşık olduğumuzda Zachary benim profesörümüdü ve bu sırrı arkadaşlarımdan, ailemden, okuldan saklamaya çalışırken delireceğimi düşünmüştüm. Yirmi yıl boyunca bir rahiple birlikte olmak..."

"kalmalarına kimse benden daha fazla şaşıramaz. Akıl sağlığı kısmı tartışmaya açık ama aşkı sorgulayamazsınız. Artık değil. Ve o onun için kolaylaştırdı ve o... Size Nora hakkında bir şey söylememe gerek yok, değil mi?"

Grace genişçe sıırttı.

"Hayır," dedi. "Hayır, değilsin." Syrah'dan bir yudum aldı ve gözleri keyifle açıldı.

"Oğlunuz tam bir şarap ustası. Bu harikulade."

Kingsley kendi şarabından bir yudum alarak, "Sana ," dedi. Syrah iyiydi, mükemmel bir bağbozumuydu, güçlü ve etkiliydi. Her ne kadar Kingsley tadını sevse de bazen içmekte zorlanıyordu. Boğazındaki gurur düğümü yutkunmasını zorlaştırıyordu.

"Zachary tanıştıklarında Nico'dan çok etkilenmişti. O ne? Yirmi beş yaşında ve kendi üzüm bağının sahibi ve işletmecisi mi?"

"Yirmi beş yaşında nasıl olduğumu, hayatımda neler yaptığımı düşünüyorum ve onun benden çıktığına inanamıyorum."

"Buna inanabilirim," dedi Grace, ona ısıltılı bir gülümseme vererek.

Kingsley, "Sana çocuklarımdan resimlerini göstererek seni bütün gece uyutmayacağım," dedi. Yanında hem Nico'nun hem de Celeste'nin resimleri vardı ve onları çıkarmasına saniyeler kalmıştı. "Bir sonraki uçağıma yetişmeden önce sadece birkaç saatliğine buradayım. Ama buraya gelmemin bir sebebi var."

"Endişelenmeli miyim?" Grace sordu.

Kingsley elini sallayarak, "*Non, pas du tout,*" dedi. "Bağışlayın beni. Fransız şarabı Fransızcamı ortaya çıkarıyor."

"Biraz konuşabiliyorum," dedi. "Beni henüz kaybetmedin."

"*Bon,*" dedi ve bir içki daha içmek için durakladı. "Sana anlatacak bir şeyim var. Bir hikâye. Ve sana bu hikâyeyi neden anlattığımı hikâyeye bitene kadar söyleyemem."

"Anlıyorum..." dedi, Kingsley onun bilmediğini bilmesine rağmen.
"Hikâyenin neyle ilgili olduğunu sorabilir miyim?"

Kingsley elini ceketinin iç cebine attı. İçinden balmumuyla mühürlenmiş belgelerle dolu bembeyaz bir zarf çıkardı. Balmumunun üzerine bir dairenin içinde sekiz rakamına benzeyen bir şey basılmıştı. Kingsley zarfı masanın üzerine, kendi şarap kadehiyle Grace'inkinin arasına koydu.

Kingsley başıyla zarfı göstererek, "Hikâye bununla ilgili," dedi. "Ve sana gerçek versiyonu olan uzun versiyonunu anlatabilirim ya da daha kısa, daha tatlı bir versiyonunu anlatabilirim. İkisini de söylemekten mutluluk duyarım. Ama sen karar verin."

"Uzun versiyonu tabii ki," dedi. "Duymak istemediğimi düşünsen bile bilmem gereken her şeyi anlat bana."

"Her şey... tehlikeli bir kelime." Kingsley sandalyede arkasına yaslandı ve Grace öne doğru eğildi. Ona bir çocuk hevesiyle baktı. "Ama madem ısrar ediyorsun. Bizim hakkımızda ne kadar çok şey bilersen, o kadar iyi olur..."

Cümlesini tamamlamadı, tamamlaması da gerekmiyordu çünkü Grace'in gözlerindeki anlayışı görmüştü. Söylemediği cümlelerin sonunu biliyordu ve başını sallayarak onu henüz kimsenin yüksek sesle söylemeye cesaret edemediği kelimeleri söyleme acısından kurtardı.

Eğer Fionn babasına çekerse.

Kingsley, "Hikâye yirmi yıl önce başlıyor," dedi. Gömmeye çalıştığı anılar. Ama onları canlı canlı gömmüştü ve canlı kaldılar. "Ve Manhattan'da geçiyor. Bunu sana neden anlattığımı henüz bilmiyor olsan da Grace, sana söz veriyorum, beni dinlediğine pişman olmayacaksın."

"Hiçbir şeyden pişman değilim," dedi.

Kingsley küçük oğlunun fotoğrafını düzeltti. Hayırhiçbiri hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordu. Kingsley bile.

"Yağmur yağıyordu," diye başladı Kingsley. "Ve Mart ayıydı. O zamanlar her şeyim vardı -para, güç ve yatağında bir insanın isteyebileceği tüm kadın ve erkekler. Ve kötü bir ruh hali içinde olduğumu söylemek yüzyılın en hafif ifadesi olur. Yirmi sekiz yaşındaydım ve otuzumu görmeyi beklemiyordum.

Aslında, otuzunu görmemeyi ." "Ne oldu?"

Kingsley bir nefes aldı, bir yudum içti ve kelimelerini toparlamak için bir an bekledi. Ne yazık ki Nora burada değildi. Hikaye anlatmak onun yeteneğiydi, onun değil. Ama

Bu hikayeyi sadece o anlatabilirdi ve böylece başladı.
"Søren oldu."

Manhattan'da Bir Yerde, 1993 Mart

"ZEHİRİNİZ NE?" diye sordu barmen ve Kingsley "Sarışınlar" diye cevap verdi.

Barmen Duke, sahneyi işaret ederken yarı gülüyor, yarı alay ediyordu. "Tam şurada iki beyaz-sarışın zehir şişesi var."

Kingsley, şimdi ikiz direklere sardıkları dizlerinden çıplak olarak sarkan iki kıza -Holly Ivy- baktı. Erkekler göbeklerini yukarıya doğru sahneyi sessizce izliyor, dansçılardan başka kimseyle göz teması kurmuyorlardı. Sallanan parmaklarının arasında dolarlar uçuşuyordu.

"Bu gece pek havamda değilim." Kingsley gözlerini sahneden kaçırdı.

"Ne?" Duke sordu. "Nasıl olur da bunun için havanda olmazsın? Çok mu sıcaklar? Çok mu seksi?"

Kingsley barın arkasına uzandı ve bir şişe burbon aldı. "Çok dişi."

Duke iki elini birden kaldırarak, "Bana ," dedi.

"Söz veriyorum, ." Ve değildi . Gözüne başka biri takılmıştı.

Ama nereye gitmişti?

Kingsley Duke'a, "Bu gece çok sessiz," dedi. Genelde Möbius'ta Cuma geceleri salon tıklım dolardı. Bu gece her zamanki kalabalığın yarısı oradaydı. "Neler oluyor?"

"Arka mı girdin?" Duke, Kingsley'nin burbonunun mantarını açarken sordu.

"Tabii ki."

"Kilisenin biri dışarıda pankart asıyor."

"İşaretler mi?"

"Evet, bilirsiniz. Protesto pankartları. Seks ticareti AIDS'i körüklüyor. Zina yapanlar yanacak. O birinin kızı."

"Ciddi misin sen?"

"Git kendin bak."

Kingsley burbon şişesini kulübün ön kapısına ve uzun bir içki içti ama onu karşılayan manzara için yeterince uzun değildi. Duke abartmıyordu. Bir düzine insan kaldırımda bir aşağı bir yukarı yürüyor, ellerinde striptiz kulüplerinin kötülüğünü ilan eden çeşitli beyaz pankartlar taşıyordu.

Duke, Kingsley'nin arkasından, "Sana ," dedi. "Onları polise falan ihbar edebilir miyiz? Onları vurabilir miyiz?"

"Onlardan kurtulmak zorunda değiliz," dedi Kingsley. "Tanrı yapacak." "Tanrı mı?" Duke sordu. "Bundan emin misin?"

Gökyüzü yarıldı ve yağmur yağmaya başladı. Protestocular yaklaşık Siper almadan önce kış sonu yağmurunun ısırlığı altında beş saniye. "Gördün mü?"

Kingsley Duke'e dedi ki. Gökyüzüne baktı, "*Dieu, merci.*" "Tanrı bir meme ve kış adamı olmalı."

"Öyle ," dedi Kingsley, "onları icat etmezdi." Kapıyı kapattı ve kulübe tekrar göz gezdirdi.

Bir psikiyatrist -eğer Kingsley yanına yaklaşmasına izin verirse- onun girdiği her odada bir sarışın bulma konusundaki olağanüstü yeteneğiyle bir gün geçirirdi. Şu anda biri gözlerini bağlasa, mükemmel bir hatırlama yeteneğiyle elli metre çapındaki her sarışın erkeği tek tek sayabilirdi. Bunlardan Möbius striptiz kulübünün çeşitli yerlerinde oturuyordu - ikisi barda (biri gerçek sarışın, diğeri saçlarını ağartmış bir serseri), biri fedai olarak çalışıyor, biri pantolonunda şüpheli bir şişkinlikle tuvalette kayboluyor ve genç olanı da köşedeki on üç numaralı masada oturuyordu. Kingsley genç sarışını yarım saat önce Möbius'a ilk girdiğinde fark etmişti. Onu izliyor, inceliyor, hakkında bir fikir edinmeye çalışıyordu.

Kingsley ona yaklaştı.

On üçüncü masadaki sarışın tek başına oturuyordu. Kızlardan hiçbirine bakmadı, sadece ellerine, içkisine ve masasına baktı.

Kingsley onun karşısına oturdu ve burbonu aralarındaki masaya koydu. Kehribar rengi sıvı şişenin kenarlarını yaladı. Sarışın önce baktı, sanki nereden geldiğini ve oraya nasıl ulaştığını merak ediyormuş gibi, sonra gözleri Kingsley'inkilere takıldı.

"Size bir soru soracağım ve doğru cevap vermeniz çok önemli." Kingsley Fransız aksanını tamamen yok etmeden yumuşatmak için elinden geleni yaptı. Aksan istediği zaman dikkat çekmesini sağlıyordu ama böylesine gürültülü bir odada mümkün olduğunca net konuşması gerekiyordu. "Neyse ki

Sizin için soruyu sormadan önce doğru cevabı söyleyeceğim. Ve bu cevap 21'dir."

"Yirmi bir mi?" Sarışın kendine has bir aksanla konuşuyordu - belli ki Amerikan aksanıydı ama bu genç adam evinden çok uzaktaydı. "Soru nedir?"

"Kaç yaşındasın sen?"

Sarışının gözleri büyüdü. Kingsley loş ışıktaki çocuğun göz rengini seçemedi. Çelik grisi olmasını umuyordu ama bu gece seçici davranmayacaktı.

"Yirmi bir," diye tekrarladı. "Kesinlikle yirmi bir yaşımdayım."

"Blackjack," dedi Kingsley gülümseyerek. Sarışın çocuk yirmi bir yaşında olabilirdi.

İki yıl içinde yirmi bir yaşında olabilirdi.

"Burada mı çalışıyorsun?" diye sordu

sarışın. "Ben buna iş demezdim."

"Gidebilirim. Gitmeliyim." Sarışın ayağa kalkmaya başladı ama Kingsley masaya vurdu.

"Otur," diye emretti. Sarışın oturdu. Emir alabildiğine ve alacağına dair umut verici bir işaretti bu. "Bana bir şey söyle - bu sefer doğru ya da yanlış cevap yok."

"Tabii. Ne?" "Neden buradasın?"

Sanki soru çok açılmış gibi omuz silkti. "Bilirsin işte. Memeler. Götler. Çıplak kızlar."

"Kızlara bakmıyordun. İçki siparişinizi alan kıza bile. Çoğunlukla çıplak olduğu için bunu ilginç buldum."

Kingsley şişedeki burbonundan bir yudum daha aldı. Boğazından midesine kadar yanmıştı. Ağızda kalan odunsu tat ağzının içini .

"Efendim, burada olmamla ilgili sorununuzun ne olduğunu bilmiyorum ama ben-" "Ailenizin haberi var mı?"

"Neyi biliyorsun? Burada olduğumu mu?" "Eşcinsel olduğunu."

Sarışın tekrar ayağa kalkmaya çalıştı ama Kingsley onun bacağını masanın altına tekmeledi ve çocuk sertçe sandalyesine geri düştü.

Kingsley, "Ben sana gidebilirsin dediğimde gidebilirsin," dedi. "Buradaki herhangi bir erkeğe eşcinsel olduğunu söylesem benimle tartışırdı. Ama sen gitmeye çalışıyorsun."

Sadece doğru olduğu için benimle tartışmayacağınızı varsayabilirim."

Sarışın sessizce oturdu ve Kingsley'nin gözleriyle karşılaşmadı. Güzel bir çocuktı, sarışın olmasaydı bile Kingsley onu fark ederdi. Güçlü bir çene, güçlü bir burun, köşeli bir yüz, ona sofistike bir hava verecek kadar yüksek elmacık kemikleri ve yine de dikkatli gözleri vardı, izleyen gözler, asla uzun süre dinlenmeyen gözler, sanki sürekli omzunun üzerinden bakıyormuş gibi. Saçları sarının soluk bir çeşidiydi, İskandinav çeşidi. Kingsley'in favorisi. O giyerdi Kalabalığa karışmak için tasarlanmış kıyafetler -solmuş kot pantolon, beyaz gömlek, siyah ceket. Ama bu girişiminde başarısız olmuştu. Kingsley onu hemen fark etmişti.

"Hayır, bilmiyorlar," dedi çocuk. "Babamla birlikte bir iş gezisi için şehirdeyim. Bu gece müşterileriyle dışarıda olacak. Ben de... Dün gece Greenwich Village'da dolaştım. Bir kulübün dışında bir adamla tanıştım. Bana burası hakkında bazı söylentiler anlattı."

Kingsley, "Onlara inanın," dedi.

"Ne söylentiler duyduğumu bilmiyorsun."

"Fark etmez." Kingsley burbonundan bir yudum daha aldı. "Hepsi doğru."

"Yani buranın sahibi olan adam-" "Ne olmuş ona?"

"Mafyayla ilişkisi olduğunu söylüyorlar?"

"Burası bir striptiz kulübü." Kingsley gözlerini devirdi. "Şehirdeki her kulüp isteseler de de mafya için para temizler. Burada her şey nakit. Anlaşmanın bir parçası. Başka ne duydun?"

"Kulübün sahibi-" "Evet?"

"Yaşamak için insanları öldürürdü."

"Bu da doğru. Ama seni daha iyi hissettirecekse, ben bunu hükümet için yaptım. Asla eğlence amaçlı değil."

Çocuğun gözleri kocaman açılmıştı.

"Buranın sahibi siz misiniz?"

"Hiç canın sıkılıp bir striptiz kulübü satın almadın mı?" "Hayır..."

"Kendimi savunmam gerekirse," dedi Kingsley, "indirimdeydi."

Çocuk gözlerini Kingsley'e dikti. "gerçekten senin mi?" "Sahibiyim.

Neden bana inanmıyorsun?"

"Kulüp sahibi olmak için zengin olmalısın. Alınma ama zengin görünmüyorsun."

Kingsley kıyafetlerine baktı. O da bu gece ortama uyum sağlamak için giyinmişti; siyah pantolon, siyah ayakkabılar, gri gömlek ve siyah deri ceket. Sıra dışı bir şey yoktu. Kimse ava gitmek için giyinmedi.

"Zengin insanlar görünmezler. Yeterince paranız olduğunda, kimseyi etkilemek zorunda kalmazsınız."

"Ve sen de biraz genç görünüyorsun."

"Yirmi sekiz yaşımdayım. Sana yaşlı görünmeliyim. Ben on dokuz yaşımdayken yirmi sekiz benim için yaşlıydı."

"Ben yirmi bir yaşımdayım, unutma," dedi sarışın. "Ve sen yaşlı değilsin."

"Neyim ben?" Kingsley çenesini kaldırdı ve çocuğa baktı.

"Sen en... Yani, sen..." "Çıkar ağzındaki baklayı. Kelimelerini kullan."

"Muhteşem."

Kingsley bir kaşını kaldırdı. Pohpohlanmaya ya da övülmeye aldırılmıyordu ama çocuğu kulübe girdiği anda istemişti. Zaman işleri ilerletmek.

"Başka ne duydun?"

Çocuk etrafına bakındı. Sesini alçalttı. "Başka bir oda olduğunu duydum."

"Birden fazla oda var."

Çocuk arkasına yaslandı. Gergin bir elini saçlarında gezdirdi. Kingsley onun parmaklarına imrendi.

"Yani bu doğru mu? Hepiniz burada kink mi yapıyorsunuz? Ve... başka şeyler?"

"Bu kulübün adının neden Möbius olduğunu biliyor musun?" Kingsley sordu. "Hayır. Garip bir isim."

"Möbius şeridi optik bir yanılsamadır. İki kenarı gibi görünür ama sadece bir kenarı vardır."

Kingsley masadaki peçeteyi aldı. Beyaz kâğıdın üzerinde oval şekilli küçük bir kurdele kabartması vardı. Müşterileri muhtemelen bunun zarif bir vajina tasviri olduğunu düşünmüşlerdi. Görüntü iki seviyede işe yarıyordu.

"Anlamıyorum," dedi sarışın. "Anlamak mı istiyorsun?"

"Bu yüzden buradayım."

"O zaman beni takip edin. Cehennemde rehberiniz ben olacağım."

Kingsley masadan şişeyi aldı ve çocuk da onu kulübün sessiz bir köşesine kadar takip etti. Barın sağında, üzerinde bir yazı bulunan bir kapı vardı. Çalışanların tek işareti. Kingsley itti. Sarışın tereddüt etti ama Kingsley onu bileğinden tutup çekti.

"Sana sahibi olduğumu söyledim. Başının belaya gireceğini mi sanıyorsun?" Kingsley sordu.

"Evet," dedi sarışın.

"Eğer benimleysen, zaten başın belada demektir."

Kısa bir koridorda başka bir kapıya doğru yürüdüler. Kingsley anahtarlarını çıkarmak için durakladı.

"Gitmeliyim," dedi sarışın. "I-"

Kingsley ona bakmadan çocuğu duvara itti ve bir eliyle onu orada tuttu.

Anahtarı buldu ama kilide sokmadı. Onun yerine, çocuğun yüzünün önünde sallandırdı. Koridorun parlak ışığında Kingsley Sarışının açık kahverengi gözleri olduğunu gördü. çelik grisi rengi değildi ama yine de idare ederdi.

Kingsley, "Bu anahtar kulübün gizli bir bölümünün kapısını açıyor," dedi. "Kulübün görmeye geldiğiniz bölüme. Kapılar sembollerdir, bilirsiniz. Geçilmesi gereken eşikler, yapılması gereken seçimler. Farklı bir hayatla aranızda gerçek bir kapının durması sık rastlanan bir şey değildir. Bu şansı boşa harcama. O yoldan geri dönersen, eski dünyanda kalırsın. O kapıyı açarsan yeni bir dünyaya girersin."

Çocuk Kingsley'in orta parmağından sarkan gümüş anahtara baktı. "Eğer benim yerimde olsaydın..." dedi sarışın.

"Ben sendim," dedi Kingsley.

"Neyi seçtin?"

Kingsley cevap vermedi. Onun için ne bir kapı ne de bir anahtar vardı.

"Kapıdan içeri koştum. Ve asla arkama bakmadım."

Çocuğun pürüzsüz, genç alnında boncuk boncuk ter vardı. Kingsley onu hareketsiz ve sert bir şekilde duvara yasladı ve elinin altında çocuğun kalbinin göğsüne çarptığını hissedebiliyordu.

Çocuk uzandı ve anahtarı aldı. Beceriksiz parmaklarıyla kilide soktu, tokmağı çevirdi ve kapıyı itti. Bu kez Kingsley de onu takip etti.

Kapının arkasında dünyanın rengi değişti. Ön tarafta ışıklar siyahtı. Burada maviydiler. Kulübün dışında, bir seks pandomimi oynanıyordu.

sahnenin üzerinde ve etrafında. Kızlar kucak dansı yapıyor, ilgi gösteriyormuş gibi yapıyor ve sahte gülümsemeler takınıyorlardı. Burada, kapının arkasında, erkekler karanlıkta el yordamıyla, çılgınca, gizlice birleştiler. Hiçbir şey yapmacık değildi. Kimse burada sevişiyormuş gibi yapmıyordu. Sevişiyorlardı.

"Tanrım," diye fısıldadı çocuk, bir sandalyenin üzerine eğilmiş bir adamın yanından geçerken, başka bir adam onun arkasında, içinde, utanmadan ya da kısıtlamadan onu beceriyordu.

"Eğer İsa'yı onu burada bulamazsın," dedi Kingsley, sarışının önüne geçerek koridorda ona rehberlik etmek için.

"Burası bir hamam mı?" diye sordu

çocuk. "Banyo yapan birini gördün mü?"

Çocuk güldü. "Hayır."

"Burası bir genelev de değil. Burada kimse seks için para ödemiyor. Ben pezevenk değilim." "Ne o zaman?"

"Sığınak," dedi Kingsley. "Bu adamların çoğu evli. Çocukları var. İşleri var. Kulübe geliyorlar çünkü bir erkeğin çıplak kadınlarla dolu bir striptiz kulübüne gitmesi kimsenin umurunda değil. Önce ön kapıdan giriyorlar. Ama asıl arka kapı için buradalar."

Kingsley güldü ama çocuk . Diğer sarışın onun şakasını anlamış olmalıydı.

"Evli misin?" diye sordu çocuk.

"Sana evli gibi mi görünüyorum?"

"Çocuğunuz var mı?" "

kadarıyla hayır." "O

zaman neden-"

Kingsley çocuğu yakaladı ve tekrar duvara doğru itti. "Çok fazla konuşuyorsun," dedi Kingsley.

Sarışın gözle görülür bir şekilde yutkundu. Dudaklarını yaladı ve Kingsley'nin kasıkları gerildi.

"O zaman çenemi kapat," diye fısıldadı sarışın.

Çocuk öpülmek istiyordu ve Kingsley de onu öpmek istiyordu. Çocuğun dudakları titriyordu, tüm vücudu titriyordu. Ama onu öpmek her şeyi kişiselleştirecekti. Bu gece anonimlik istiyordu.

"Neden korkuyorsun?" Kingsley sordu.

"Bilmiyorum... Daha yeni tanıştık."

"Önemli değil. Hiçbir şeyin önemi yok. Bundan başka hiçbir şeyin."

Kingsley çocuğu uyarmadan onu çevirdi ve önce göğsünden duvara doğru itti. Kingsley göğsünü çocuğun sırtına bastırdı, elini çocuğun karnından aşağı kaydırđı ve pantolonunu açtı.

"Koridordayız," fısıldadı sarışın ve işte oradaydı, sesindeki korku. Korku, sarhoş edici, erotik bir korku.

"Salon benim. İçinde ne istersem yaparım."

Kingsley parmaklarını çocuğun ereksiyonuna doladı ve onu okşadı. "Hoşuna gitti mi?" Kingsley tekrar okşayarak sordu. "Sertleşmişsin, yani hoşuna gitmeli."

"Evet," diye nefes aldı. Sesi acı çeker gibiydi. "Hoşuma gitti."

"Neyi seviyorsun? Söylemek mi?"

"Elin üzerimde, sikimin üzerinde."

"Ne istiyorsun? Bana ne istediğini söyle."

"Hepsini istiyorum," dedi çocuk. "Yarın gidiyorum. Bu benim tek şansım."

"Tek şansın mı? Sen güzel bir çocuksun, gençsin, yenisin..." Kingsley öptü çocuğun boynunun arkasını öptü. Öpücük ısırığa dönüştü. "Başka şansların da olacak."

Sarışın başını salladı. "Yaşadığım yerin nasıl bir yer olduğunu bilmiyorsun."

"Nerede yaşıyorsun?"

"Teksas."

Kingsley hafifçe güldü ama ilk sempati kıpırtılarını hissetti. Onu bir böcek gibi topuğunun altında ezdi.

"Hepsini mi istiyorsun?" Kingsley sordu.

"Evet." Sarışın elini Kingsley'ninkinin üzerine koydu, sanki kendisine bu kadar yakından dokunan adamla temas kurmaya ihtiyacı varmış gibi. "Bana eve götürebileceğim bir şey ver. Anılarla yaşayabilirim."

"Sana anılardan daha fazlasını vereceğim."

Kingsley çocuğun boynunu sertçe ısırdı. Sertleşmiş siki Kingsley'in elinde seğirirken bile acı içinde haykırdı.

Kingsley onu bileğinden yakalayıp koridora sürüklemeyden önce çocuğun kıyafetlerini düzeltmesine fırsat vermedi. Möbius'u satın aldığında, arkasındaki kullanılmayan ofisleri de satın almıştı. Onları yatak odasına dönüştürmek çok kolaydı. Bu koridorda her gün düzinelerce buluşma gerçekleşiyordu. Kingsley kira ve anahtar parası dışında hiçbir ücret almıyordu. Ve her gün çarşafı yıkayan zavallı kadın için cömert bir bahşış.

Deneyimsiz biri arka koridorlarda yolunu bulmakta zorlanabilir. Odalardaki tek aydınlık, kapıların altından donuk gri halının üzerine soluk mavi ışık saçan lambalardı. Geçtikleri odalardan yumuşak ve acılı sesler yükseliyordu. İçerideki adamlar arzularını sessiz tutmak için kendilerini eğitmişlerdi ve onları dizginlediklerinde bile koridorda birkaç çaresiz homurtu ve yatak yaylarının gıcırtısından başka bir şey duyulmuyordu.

"Nereye gidiyoruz?"

"Cehennem. Ya da benim odam. Aynı şey."

Kingsley onu ikinci bir koridordan geçirerek özel odasına götürdü.

Son kapıya yaklaştıklarında çocuk, "Bana ne yapacaksınız?" diye sordu.

Kingsley, "döveceğim ve sikeceğim," dedi. "Bununla ilgili bir sorunun mu var? Varsa şimdi söyle."

Çocuğun adımları durakladı. Kingsley onu bir kez daha yakaladı ve duvara doğru itti.

"Sorun mu var?" Kingsley sordu. Çocuğun boynunu öptü, yakasını aşağı çekti ve göğsünü ısırdı.

"Hoşuma mi?" Sarışın ellerini Kingsley'nin gömleğinin altına sokarak ten tene temas etmek istedi.

"Sen de hoşlanmıyorsan benim için eğlenceli değil," dedi Kingsley, çocuğun gezinen ellerini tutup arkasına sıkıştırarak. "Yarın aynada morluklarına bakmanı ve onları görünce kendinden istiyorum. Her bir yarayı görmeni ve o anki halimi hatırlamanı istiyorum.

sana verdi. Biriyle normal seks yapmaya çalışmanı ve orada bir ceset gibi yatmanı istiyorum çünkü o sana zarar vermiyor ve senin yaşadığını hissetmek için acıya ihtiyacın var. Bu gece seni mahvetmek istiyorum, böylece diğer her gece hayatını boşa harcıyormuşsun gibi hissedeceksin. Sen de bunu mu istiyorsun?"

Sarışın çocuk kalçalarını Kingsley'inkilere doğru itti ve iki kelime mırıldandı.

"Beni mahvet."

KINGSLEY odasının kapısını açtı, çocuğu ceketinin yakasından tutup içeri itti.

Çocuk yatak odasının ortasında durdu. Yatak odası, evet. İçinde yatak olan bir odadan başka bir şey değildi. Kingsley bir sandalyeyle bile uğraşmamıştı. Neden boşa

Yer mu? Yatağın kendisi siyah çarşafli, metal çerçeveliydi. Parmaklıklı ve ızgaralı pencereden gelen ışık zayıf sarı kareler oluştuyordu. çarşafklar ve zemin boyunca.

"Sana tuhaf bir soru sorabilir miyim?" dedi sarışın Kingsley'e dönerken.

"Sor."

"Aksanını . ?" Kingsley gülümsedi.

"Teksas değil."

Çocuğu boğazından yakaladı ve zorla yere yatırdı. Ona bir tokat attı, sertçe. Sarışının nefesini kesecek kadar sertti ama bir iz bırakmak.

Kingsley çocuğun ceketini çıkarıp bir kenara fırlatırken, "İstersen karşılık ver," dedi. "Kaybedeceksin. Ama deneyebilirsin."

Kingsley gömleğini yukarı çekip sırtının çıplak etini ortaya çıkarırken çocuk ona karşı mücadele etmeye başlamıştı bile.

Kingsley yatağın altında sakladığı bambu bastonu kavradı. "Seni sopalayacağım."

"Acıyacak mı?"

"Kahretsin, evet, acıyacak."

Çocuk ürperdi ama hayır demedi, Kingsley bunu evet olarak kabul etti.

Bir, iki, beş kez çocuğun sırtına vurdu, her seferinde daha sert. Sarışın haykırmadı ama sadece yumuşak acı homurtuları çıkardı. Yoldan geçen bir araba odaya anlık bir spot ışığı ve Kingsley çocuğun solgun ve lekesiz teninde çoktan oluşmuş öfkeli kırmızı yaraları görebildi.

"Durmamı istiyorsan merhamet dilen," dedi Kingsley, elini çocuğun kafatasının dibindeki sarı saçlarına daldırıp yüzünü çıplak ahşap zemine .

"Durma." Sarışın oğlanın sesi arzu ve çaresizlikle parlıyordu.

Kingsley onu çırılçıplak soyduktan sonra bastonla tekrar vurdu; kalçalarının önünden, sırtından, omuzlarından dizlerine kadar her yerinden ve tekrar yukarıdan. Bu sırada çocuk hiç itiraz etmedi, merhamet dilenmedi ve bir kez bile durmasını istemedi. Çocuk yerde cenin pozisyonunda yatıyordu. Kingsley ayağa kalktı, ayakkabılı ayağını omzuna koydu ve onu harap olmuş sırtının üzerine itti. Vahşileşmiş derisi zeminle buluştuğunda irkildi ve kavis çizdi.

Kingsley, "Kendine dokun," diye emretti. "İzlemek istiyorum."

Sarışın onun ereksiyonunu eline aldı ve yukarı doğru okşadı.

"Devam et." Kingsley, sarışının sağ eliyle kendini ovuşturmasını izledi. Bunun acı verici olduğunu biliyordu, yaptığı her hareket sırtındaki çığ yaraları sıyrıyordu. Yine de tüm bu acıya rağmen sarışın sertti. Ucundan karnının alt kısmına sıvı damlıyordu. Kingsley onu yalamak için can atıyordu. "Acıyor, değil mi? Bütün vücudun?"

"Acıyor," diye nefes aldı.

"Güzel." Kingsley yatağa doğru yürüdü ve yastığın altından bir tüp kayganlaştırıcı çıkardı. Bunu sert, acımasız zeminde yapmak yatakta yapmaktan iyiydi. Yatakta uyuyordu, en savunmasız olduğu an yataktaydı. Bu gece savunmasız olmak istemiyordu.

Kingsley çocuğun bacaklarının arasına diz çöktü ve kalçalarını genişletti. Parmaklarını çocuğun bacaklarındaki yaraların içine soktu. Çocuğun inlemeleri kreşendoya ulaştığında, Kingsley ağzını çocuğun sikine götürdü ve onu derinlemesine emdi. Zevk ve acı, zevk ve acı. Bu gece bu çocuk için ikisini bir araya getirecekti ve bir daha asla birini diğeri olmadan hissetmeyecek, birini diğeri olmadan arzulamayacaktı. Çocuk daha sonra bunun için ya ondan nefret edecek ya da ona teşekkür edecekti - hangisi olduğu umurunda değildi. Ama kesin olarak bildiği bir şey vardı; bu güzel sarışın genç onu asla unutmayacaktı.

Onu emerken Kingsley parmak uçlarını kayganlaştırıcıyla ıslattı ve sarışının anüsüne soktu. Sarışın homurdandı ama başka bir şey söylemedi. Kingsley çocuğun homurtuları duyulana kadar parmaklarını onun içinde gezdirdi.

Rahatsızlık yerini zevk ılıklarına bıraktı. Kingsley her santimini yalarken ve masaj yaparken onu açtı.

"Geliyorum," dedi çocuk ağır nefesler arasında.

"Gel o zaman." Kingsley ağzını onun üzerine derinlemesine koydu ve Dilindeki tuzu. Yutmak istedi ama çocuğa bu karşılaşmanın olduğundan daha önemli olduğu fikrini vermek istemedi. Yere tükürdü, çocuğu karnına doğru itti, kendini tam sertliğine kadar okşadı ve acımadan çocuğun içine girdi.

Çocuk haykırdı, elleri parke zemini tırmalıyordu. "Al onu," dedi Kingsley.

"Hepsini al. Karşı koyma."

"Yapmayacağım." Çocuk başını salladı. "Ben istiyorum."

Kingsley tekrar içeri itti. Çocuk onun etrafında bir yumruk gibi sıkıydı ve ona doğru dökülmemek için tüm zor kazanılmış öz kontrolünü aldı.

Şimdi. Son zamanlarda sadece kadınlarla birlikte olmuştu. Genç bir adamla, özellikle de bu uzun bacaklı, mükemmel sarı saçlara ve hem korkan hem de korkusuz bir kalbe sahip gençle yatmanın ne kadar güzel bir his olduğunu neredeyse unutmuştu.

Kingsley gözlerini kapatarak ayağa kalktı ve aşağı indi. Çocuk onun altında soluk solua kaldı.

"Lütfen," dedi.

"Lütfen ne?" Kingsley sordu.

"Lütfen, sana dokunmama izin ver."

Kingsley hâlâ çocuğun içindeyken gömleğinin düğmelerini çözdü. Çekildi ve çocuğun sırt üstü yuvarlanmasına izin verdi. Çocuğun ellerini tutup göğsüne bastırdı.

"Yara izlerin var," dedi ellerini Kingsley'nin çıplak gövdesinde gezdirerek.

"Ben yara izlerinden başka bir şey değilim."

Sarışın Kingsley'nin karnına bastırdı ve oradaki kasların izini sürdü.

Çocuk, Kingsley'gömleğini omuzlarından indirip kollarına doğru iterken, "Vücudun inanılmaz," dedi. "Duramıyorum..."

Elleri Kingsley'nin açıkta kalan teninde, omuzlarında, pazularında, yaralı göğsünde ve gergin karnında dolaştı. Ama sarışın onun saçlarına dokunmaya çalıştığında, Kingsley iki bileğini de tutup yere çarptı.

Kingsley derinlemesine itti ve itmeye devam etti. Bu kadar kibarlık yeter. Çocuğun kendisine o şekilde dokunmasına asla izin vermemeliydi. Ama o kadar uzun zaman olmuştu ki

Birini önce bağlamadan becerdiğinde, seks sırasında dokunulmanın nasıl bir his olduğunu unutmuştu.

Kingsley'in karnında ve kalçalarında basınç oluştu. Kendisini daha da fazla içine almak için dizlerini göğsüne doğru kaldıran çocuğun içine doğru tekrar tekrar itti.

Kingsley hızlı ve sert oğlanın içine girdikçe sevişme akılsızca bir kızışmaya dönüştü. Ne kadar verirse versin, çocuk sadece daha fazlası için yalvarıyordu. Kingsley bir saniye daha dayanamayınca çekildi, çocuğu karnına doğru itti ve onun kırmızı erimiş sırtına boşaldı.

Sonunda oda hareketsizdi, Kingsley hareketsizdi ve yerdeki sarışın çocuk hareketsizdi. Kingsley sarışının aşınmış derisindeki meniye sildi.

Altındaki çocuk titredi ve ürperdi. Yaralara tuz basmak her şeyden daha çok acıtmış olmalıydı.

Kingsley, "İyi iş " dedi ve aynı sözleri bir kez daha kendisine söyleyen başka bir ses duydu.

Kingsley kalktı, üstünü başını temizledi ve giysilerini düzeltti. Sanki her hareketi ona acı veriyormuş gibi, çocuk yavaşça doğrulup oturdu. Kingsley'e tekrar bakmadan önce vücuduna, yaralarına baktı. Dudakları ayrılmış, gözleri irileşmişti. Kollarını karnının üzerinde kavuşturdu ve bacaklarını göğsüne doğru çekti.

"Şu kapının ardında bir duş var." Kingsley çocuğun gömleğini aldı ve ona verdi. "Temizlenebilirsin. İstersen bu gece burada kalabilirsin. Bu yaralar morluklara dönüşecek. Giysilerin üzerinde kalsın. gittiler."

"Gidiyor musun?"

"Evet."

"Kalamaz mısın? Kısa bir süre için? Biz... Konuşabiliriz."

"Konuşmak istemiyorum," dedi Kingsley.

Çocuk ayağa fırladı ve kot pantolonunu çekti. Yatağa oturdu ve gömleğinin düğmelerini iliklemek için gereğinden fazla zaman harcadı. Kingsley kendini toparlamayı bitirdi. Şehirdeki evinde duş alacaktı. Şu anda uğraşmaya degecek bir şey yoktu. Tek yapmak istediği kendini içkiye vermek ve ölü olarak uyanana kadar uyumaktı. Her zamanki gibi.

"Gençsin," dedi Kingsley. "Çabuk iyileşirsin." Yaralar hakkında konuşmuyordu.

Arkasını dönüp kapıya önce çocuğa bir kez daha gülümsedi.

"Benim adım Justin," diye seslendi sarışın onun ardından.

Kingsley dönüp ona baktı. Pencereden gelen bir kare ışık çocuğun yüzünde beyaz bir maske gibi duruyordu.

"Sadece bir kez bir erkekle birlikte oldum. değildi. Ben gelmedim bile. Ailem eşcinsel olduğumu bilseydi, beni kapı dışarı ederlerdi. Ben sadece... Ben sadece bu üç şeyi biliyorum."

"Başka bir şey var mı?" Kingsley yüzünü sakın tutarak ve sesini duygusuzlaştırarak sordu.

"Çok güzelsin," dedi Justin. "Bunu başka bir erkeğe söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum ama başka bir kelime bulamıyorum. Ve bana yaptığın şey her zaman istediğim her şeydi. Bu yüzden... teşekkür ederim."

"Bana teşekkür mü ediyorsun?"

"Teksas'ta bize terbiye öğretiyorlar."

Kingsley çocuğun tadını dudaklarında hissedebiliyordu. Uzaklaş. Gitmesi gerektiğini biliyordu.

Cüzdanını çıkardı ve içinden siyah mürekkepli ince gümüş bir kart aldı.

"Benim adım Kingsley Edge. Tam değil, ama cevap verdiğim şey bu. Ben Fransızım. Duyduğun aksan bu. Ve eğer ailen seni kovarsa -ki haklısın, kovabilirler- bu şehre geri dön ve beni bul. Sana yardım edebilirim. Sana yardım edeceğimi söylemiyorum. Ama havamdaysam edebilirim."

Justin kartı aldı ve avucunun içinde tuttu.

"Bu gece neden beni seçtin? Kulüpteki tek eşcinsel erkek?" "Doğru saydıysam üç tane vardı."

"O zaman neden ben?"

Kingsley dürüstçe, "Sen sarışsın," diye cevap verdi. Justin küçük bir kahkaha attı. "O zaman sarışınları gerçekten seviyor olmalısın."

"Hayır." Kingsley yorgun bir ifadeyle gülümsedi. "Onlardan nefret ediyorum."

Kingsley başka bir şey söylemeden ya da veda öpücüğü vermeden odadan çıktı, salondan çıktı, kulüpten çıktı ve Manhattan'ın yağmurlu sokaklarına doğru yürüdü. Şoförünü çağırıp onu eve götürmesini istemeliydi. Ama bu kadar sadizmden sonra biraz mazoşizm ona iyi gelecekti. Yağmur yağmaya başlamıştı. Gece neredeyse dondurucuydu ve Kingsley ısınmak için ellerini ceketinin ceplerinin derinliklerine soktu. Hızlı adımlarla yürüdü, adımlarını uzattıkça Kış sonu yağmuru onu sıırılsıklam etmişti. İki mil sonra kasabadaki evine vardı. Dışarıda durdu ve yukarı baktı. Altı ay sonra

Burada yaşarken Manhattan'da bir saraya sahip olduğuna hâlâ inanamıyordu. Üç kat -bodrumdaki havuzu da sayarsak dört kat- siyah-beyaz dış cephe, ferforje balkonlar, çatıda camdan bir kış bahçesi ve yatak odasından sonra lüks yatak odası...

Şu anda yatak odalarından herhangi biri onu tatmin edebilirdi. Şu anda sıcak, çıplak ve sarhoş olmak istiyordu. Merdivenleri koşarak çıktı, kapıyı açtı ve arkasından kapattı. Kilitlemedi. Kapıyı asla kilitlemezdi.

Evde her zaman birileri olurdu, sürekli gelir ya da giderlerdi. Ve insanlar kapılarını sadece barbarları kapıda tutmak için kilitlerdi. O barbardı. Neden kendini dışarıda tutsun ki?

Eve girer girmez ceketini çıkardı ve yere fırlattı. Biri onunla ilgilenirdi. Birileri her zaman yapardı. Evin içinden gelen müzik sesini duydu. Blaise, diye tahmin etti. Blaise, tahmin etti.

Çoğu gece burada kalıyordu, onu becermediği gecelerde bile. Piyano müziğinden hoşlanan ya da en azından hoşlanıyormuş gibi yapan bir tipe benziyordu.

Merdivenleri ağır ağır çıktı ama ilk sahanlığa varmadan önce durakladı. Müzik... sanki bir müzik setinden ya da radyodan geliyormuş gibi değildi. Hayır, yakın ve canlı geliyordu. Canlı.

"Siktir." Kingsley hışımla merdivenlerden indi. Onun için tek bir kural vardı ve sadece bir kural. Kimse müzik odasındaki kuyruklu piyanoya dokunmayacak. Hiç kimse. Piyanoya bakılacak ama asla dokunulmayacak, çalınmayacak, hatta tanınmayacaktı bile. Kim piyanosuna dokunmaya cüret ederse sokağa atılır ve bir daha evinin eşliğinden geçmesi yasaklanırdı.

Kingsleyin tek yasasına karşı gelen , piyano çalmayı öğrendiği güne lanet ederdi.

Kingsley müzik odasının kapısını açtı. Durdu.

Gözlerini dikti.

Nefes almadı.

.

Ama öyleydi.

Oda karanlıktı ama Kingsley kuyruklu piyanosunu kimin çaldığını görebiliyordu. Ve göremese bile, yine de olduğunu anlayabilirdi. Tanıdığı tek bir adam olmadan, tuşları bile görmeden bu kadar ustaca çalabiliyordu. Bir parça sokak lambası odaya girdi ve piyanistin saçlarının etrafında bir ışık çemberi oluşturdu.

Sarı saçları. Søren.

Olduğu yerde donup kalan Kingsley durup dinlemekten, izlemekten, beklemekten ve merak etmekten başka bir şey yapamıyordu. Neden? Nasıl?

Müzik -Kingsley bunun Beethoven olduğuna inanıyordu- odayı ateşe verdi ve ses duman gibi yerde, duvarlarda tavanda ilerledi. Kingsley onu tütsü gibi içine çekti.

Parça sona erdi. Son nota, yere düşüp kül olmadan önce yanan bir kor gibi yükseldi.

Şok Kingsley'nin cesaretini çalmıştı ama şimdi cesareti geri gelmişti. Adama yeterince hızlı ulaşamıyordu. Piyanist panoyu kapatıp ayağa kalkarken o da ileri atıldı. Kingsley'in onu görmesinin, ona kendi gözleriyle bakmasının üzerinden on yıldan fazla zaman geçmişti. Kingsley neredeyse pes etmişti. onu bir daha görebileceğini umuyordu. Birbirlerine çok fazla acı çektirmişlerdi ve birileri sırları için en büyük bedeli ödemişti. Ama bunların hepsi geçmişte kalmıştı. Artık aralarında her şey daha iyi olacaktı. Saklanmak yok. Yalan yok. Kingsley ona kalbini, bedenini ve ruhunu verecekti ve bu sefer karşılığında hiçbir şey istemeyecekti.

Ama piyanist ayağa kalkınca Kingsley onda farklı bir şey fark etti. Aynı görünüyordu, sadece artık daha yaşlıydı. En son ne zaman yüz yüze, göz göze gelmişlerdi? Yirmi dokuz yaşında olmalıydı, değil mi? Tanrım, artık yetişkin birer adam olmuşlardı. Bu ne zaman olmuştu? Eğer mümkünse, Kingsley'in hatırladığından çok daha yakışıklıydı ve daha da uzundu. Daha uzun boylu olması nasıl mümkün olabilirdi? Ancak giysileri çok daha sertti.

Tamamen siyah giymişti.

Bir beyaz nokta dışında hepsi siyah.

Bir kare beyaz.

Boğazında beyaz bir kare.

Piyanist ona gülümsedi, sadece en ufak bir özür iması içeren bir eğlence gülümsemesi. Ve en ufak bir utanç da yoktu.

Sikeyim.

Kingsley inanamayarak baktı. Küçük bir adım geri attı.

Hayır. O değil. Ondan başka bir şey. Kingsley'in kalbinde bir saniye önce ne kadar umut varsa, bir senfoninin son notası gibi paramparça oldu ve öldü.

Eski aşk, eski arzu damarlarında ve kalbinde dolaşıyordu ve onu durdurmak mümkün değildi.

Sarışın piyanistin gözleriyle -rahibin gözleriyle- karşılaştı ve tuttuğunu unuttuğu nefesini .

"Mon Dieu..."

Aman Tanrım.

Sessiz bir sonsuzluk boyunca sadece birbirlerine baktılar.

Sonunda Kingsley elini kaldırdı.

"Burada bekle," dedi ve arkasını döndü. Tekrar geri döndü.

"S'il vous plait."

Søren hiçbir şey söylemedi. Søren konuşmak istese bile, Kingsley o bir şey söyleyemedi gitti.

Kingsley müzik odasından çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Koridorda tek başına durur durmaz Kingsley bir elini karnına bastırdı. bir baş dönmesi dalgası geçti. Bununla , üst kattaki yatak odasına koştu ve yağmurdan ıslanmış giysilerini değiştirip kuru olanları giydi. Sabun ve havlu aldı. Yüzünü ovaladı, ağzından Justin'in tadını çıkardı, saçlarındaki yağmuru sildi ve ellerini saçlarında gezdirdi. Beş dakikadan kısa bir süre içinde yine kendisi gibi görünüyordu - omuzlarına kadar uzanan siyah saçları, koyu renk gözleri, babasından miras kalan zeytin rengi teni. On yıl önceki gibi mi görünüyordu? Daha mı yakışıklıydı? Az mı? Søren için fark eder miydi?

Artık neye benzediğini biliyor musun?

"Søren..." İsmi bir dua gibi soludu. Bu ismi yüksek sesle söylemeyeli ne kadar ? Burada ne işi vardı? Geçen yıl

Kingsley Fransa'da bir hastanede kurşun yarasından kaynaklanan enfeksiyon nedeniyle ölmek üzereydi. Ameliyattan sonraki günlere dair, Søren'in ziyaret ettiği birkaç dakika dışında hiçbir şey hatırlamıyordu. Çok hastaydı, bilinci yerinde değildi. Sadece Søren'in bir doktorla konuşurken onu tedavi etmelerini, iyileştirmelerini, kurtarmalarını isteyen sesini duymuştu. Kingsley o anda bunun sadece bir rüya olduğunu düşünmüştü ama uyandığında kendisine bir hediye - içinde otuz milyon dolardan fazla para olan bir İsviçre banka hesabına erişim-bırakıldığını görünce bunun gerçek olduğunu anladı.

Bu olmalıydı. Birbirlerini son görüşlerinin bu olması gerekirdi. Kingsley o banka hesabının kanlı para olduğunu biliyordu - Søren'in aralarında olanlar için üzgün olduğunu söyleme şekli.

Kingsley ilk kuruşu harcadığında özrünü kabul etmişti. Artık ödeşmişlerdi. Bitmemiş bir iş yoktu.

Peki Søren neden buradaydı?

Kingsley sakinleştirici bir nefes aldı ama bu başının dönmesini engellemek için hiçbir işe yaramadı. Şoktan neredeyse başı dönüyordu. Sebepsiz yere güldü. Ne kadar istese de Søren'i bütün gece müzik odasında yalnız bırakıp onu bekleyemezdi. Geri dönmeli, onunla konuşmalı, tekrar gözlerinin içine bakmalı ve ne istediğini öğrenmeliydi. Ve öğrenecekti de. Bunu yapabilirdi. Dünyanın en tehlikeli adamlarından bazıları Kingsley'in adını duyduklarında altlarına işiyorlardı. İnsanlar ondan korkuyordu. Ondan korkmalıydılar. O kimseden korkmazdı.

Bir nefes daha aldı ve banyodan çıkıp Søren'e gitmek için kendini hazırladı. Ama sonra geri adım attı, tuvaletin kapağını tekmeleyerek açtı ve öyle bir kustu ki gözleri yaşardı.

Midesindekileri tamamen emin olduktan sonra soğuk fayans zemine oturdu ve burnundan nefes aldı. Güldü.

İşte , on bir yıl sonra ve Søren tek kelime etmeden ona bunu yapabiliyordu. Allah belasını versin.

Yavaşça ayağa kalktı ve ağzını tekrar yıkadı. Kaçabilirdi. Parası vardı. Gidebilirdi. Arka kapıdan çıkabilir, uçup gidebilir ve sonsuza dek kaçabilirdi.

Ama hayır, Kingsley onunla yüzleşmek zorundaydı. Onunla yüzleşebilirdi. Gururu bunu gerektiriyordu. Ve eğer Søren onu burada bulduysa, her yerde bulabilirdi.

Müzik odasının dışında Kingsley ellerinin titremesinin durmasını, kalbinin çılgınca atışının yavaşlamasını diledi.

Kapıyı bir çırpıda açtı ve içeri adım attı.

İlk başta Søren'i görmedi. Onu divanda ya da sandalyelerden birinde beklerken bulmayı umuyordu. Hatta belki de pencerenin yanında durduğunu ya da piyanonun başında oturduğunu. Søren'i piyanonun üst tahtasının altında eğilmiş bulmayı beklemiyordu. Şimdi bir lamba yakmıştı ve odayı sıcak bir ışık dolduruyordu.

"Ne yapıyorsun?" Kingsley piyanonun yanına gelip açık kapağın altından bakarken sordu Sabit bir sesle konuştu.

"Bas notalarınız bemol." Søren bir tuşa bastı ve piyanonun içindeki bir pimi çevirdi. "Piyanoyu pencerenin yanına koymamalısın. Sıcaklık çok fazla dalgalanıyor."

"Taşıttıracağım."

"En son ne zaman ayar yaptırdınız?" Søren sordu.

"Asla."

"Anlayabiliyorum." Søren başka bir tuşa bastı, başka bir pimi çevirdi. Kingsley çalışırken Søren'in ellerini izledi. Büyük, güçlü ve kusursuz eller. Kıyafetleri değişmişti, boyu uzamıştı, daha yakışıklıydı ve artık bir rahipti. Ama elleri değişmemişti. Kingsley'in hatırladığı aynı ellerdi.

Søren dik durdu ve kuyruklu piyanonun kapağını tekrar aşağı indirdi.

"Hareket sert. Çok sık oynanmadı mı?" "İlk siz oynadınız.

Kimsenin oynamasına izin verilmiyor."

"Kimse yok mu? O zaman çaldığım için özür dilerim."

"Özür dileme. Kimsenin izin yok dediğimde... senden başka kimse yok demek istedim."

Søren başını kaldırdı ve Kingsley'in gözleriyle karşılaştı. Kingsley'nin göz temasını kesmemek için tüm kararlılığını, metanetini ve kan dolaşımında kalan alkolü kullanması gerekti. Søren'in ona her zaman öyle bir bakışı vardı ki, Kingsley'de ona her şeyi itiraf etme isteği uyandırıyor. Birlikte okula gittikleri ergenlik bile bu güce sahipti. Ama Kingsley sessiz kaldı, sırlarını sakladı. Artık çocuk değillerdi.

Kingsley sonunda, "Birini arayacağım," dedi. "Akort ettiririm." "Bir müzik mağazasını ara. İyi bir akortçu tavsiye edebilirler." Kingsley ve Søren piyanonun üstünden birbirlerini incelediler.

"Piyano hakkında konuşmaya devam etmek mi istiyorsun, yoksa gerçek bir sohbet mi yapalım?" Søren sordu.

Kingsley ona gönülsüz bir gülümseme verdi ve piyano sırasına oturdu. Adrenalin azalmıştı ama şaşkınlığı devam ediyordu. Uyandığında kendini yatakta bulursa ve tüm bunlar bir rüyaysa, hiç şaşırmayacaktı.

"Yani... cemaat rahibi mi? Dominiken mi? Fransisken?" diye sordu, eski kelimeler eskiden akıcı bir şekilde konuştuğu ama yıllardır konuşmadığı bir dil gibi aklına geliyordu.

"Cizvit," dedi Søren, piyano sehpasının karşısındaki beyaz-siyah çizgili kanepeye oturarak.

Kingsley alnını ovuşturdu ve güldü.

"Bir Cizvit. Bundan korkuyordum. Seni kendi saflarında görmek istediklerini biliyordum." "Ben askere alınmadım. Bu benim seçimimdi."

"Yani gerçek mi? Yaka mı? Yeminler? mi?"

Ellerini önünde dizlerinin arasında kavuşturdu. "Bu şimdiye kadar yaptığım en gerçek şey."

Kingsley teslimiyet ve şaşkınlık içinde ellerini kaldırdı.

"Ne zaman? Neden?" İngilizcesini bıraktı ve Fransızcasına geri döndü.

Neden? Pourquoi?

"Buna inanmakta zorlanacağınızı biliyorum ama ben rahip olmak istedim.

On dört yaşından beri," diye cevap verdi Søren mükemmel Fransızcasıyla.

Søren'in söylediği her kelime kalbine bir kılıç gibi saplansa da, ana dilini

yeniden konuşmak, yeniden duymak iyi hissettirdi. "On dört yaşında din

değiştirdim, böylece

Cizvit olmak. Tek istediğim buydu." "Bana

hiç söylemedin."

"Tabii ki hayır. Seninle

tanıştığında..." "Ne?"

Søren ilk başta cevap vermedi. Sözlerini tartıyor muydu? Yoksa Kingsley'e

sessizlikle işkence mi ediyordu? Kingsley, Søren'in konuşmadan önce yaptığı o

uzun duraklamaları hatırladı, sanki Søren'in her kelimeyi sergilemesine izin

vermeden önce bir kuyumcunun elindeki elmas gibi incelemesi gerekiyordu.

Kingsley, Søren'in küçük bir soruya cevap vermesini bekleyerek yaşayabilir, ölebilir ve yeniden doğabilirdi.

"Seninle tanıştığında," dedi Søren tekrar, "ilk kez çağrımı sorguladım."

Kingsley bu sözlerin aralarında havada asılı kalmasına izin verdikten sonra onları kalbinin derinliklerine gömüp kilitledi.

"Seni bundan vazgeçirmeye çalışacağımı mı sandın?" Kingsley tekrar konuşabildiğinde sordu

"Beni bundan vazgeçirmeye çalışır mıydın?"

Kingsley hiç utanmadan, "Evet," dedi. "Şimdi seni bundan vazgeçirmeye çalışacağım."

"Biraz geç kaldınız. Ben oldum. Dini emirlerin kutsal olduğunu biliyorsunuz. İptal edilemezler. Bir rahip bir kez..."

"Her zaman bir rahip," diye bitirdi Kingsley ünlü sözünü. Katolik değildi ama Cizvitler hakkında bilmesi gereken her şeyi öğrenecek kadar uzun bir süre Katolik okuluna gitmişti. "Ama bir Cizvit? Gerçekten mi? Başka tür rahipler de var. Yoksulluk yemini eden bir tarikata katılmak zorunda mıydın?"

"Yoksulluk mu? Cizvitlerle sorunun bu mu? Bekârlık değil mi?" "Ona da geleceğiz. Yoksullukla başlayalım."

Søren kanepede arkasına yaslandı ve çenesini elinin üzerine koydu.

"Seni tekrar görmek güzel," dedi Søren. "Seni son gördüğümde daha iyi görünüyorsun."

"Beni son gördüğünde Paris'te bir hastanede ölüyordum."

"Bunu atlattığına sevindim."

"Bir sen *değilsin, dostum*. Size teşekkür etmeliyim-" Søren onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Etme. Lütfen, bana teşekkür etme." Søren odanın köşesine doğru . "Tüm olanlardan sonra, sana yaşattığım onca şeyden sonra, senin adına bir doktoru korkutmak en azından yapabileceğim şeydi."

Kingsley'e sıkı bir gülümseme verdi.

"Bir doktoru korkutmaktan fazlasını yaptınız. Bunu size söylememeliyim ama o zamanki işverenim beni yakmaya karar vermişti."

"Yanmak mı?"

"Beni varoluştan çıkarın. Hastanede ölmeme izin vermek, benden ve bildiğim her şeyden kurtulmanın güzel ve temiz bir yoluydu. Doktorlar, huzur içinde ölmeme izin vermeleri için teşvik edilmişlerdi. Sen ortaya çıkıp karşı emir vermeseydin ben de verecektim."

"Emir vermekte iyiyimdir." Søren ona hafifçe gülümsedi. "Beni nasıl buldun? Hastanede yani."

"Yabancı Lejyonu'na katıldığında beni en yakın akrabam olarak listelemişsin."

"Bu doğru," dedi Kingsley. "Başka kimsem yoktu."

"İletişim bilgilerim olarak okulumuzu vermişsiniz. Bir hemşire St. Ignatius ve Aziz Ignatius beni aradı."

"Bugün beni nasıl buldun?"

"Radarın altında uçmuyorsun, Kingsley." Kingsley omuz silkti, gülmeye çalıştı ama başaramadı.

"Bu adil değil, biliyorsun. O gün hastanede gözlerimi açamadım. Beni geçen sene görmüştün. Seni çok uzun zamandır görmedim."

"Roma'daydım, Hindistan'daydım. Senin nerede olduğunu bilmek istediğimden emin değilim."

" "

"Bugünlerde kendinle ne yapıyorsun?"

Kingsley omuz silkti, iç çekti ve ellerini kaldırdı. "Benim bir striptiz kulübüm var. Beni yargılamayın. Çok kârlı bir iş."

"Yargılamıyorum," dedi Søren. "Başka bir şey var mı? İş? Kız arkadaş? Eş? Erkek arkadaşın mı?"

"İşim yok. Emekli oldum. Karım da yok. Ama Blaise buralarda bir yerde. O kız arkadaş. . Peki ya sen?"

"Kız arkadaşım yok," dedi Søren. "Karısı da yok."

"Seni piç," dedi başını sallayarak. "Lanet olası bir Cizvit rahibi." "Aslında, Cizvit olmayan bir rahip. Cizvit rahiplerinin yeminlerini iptal etmediler. bekarlık."

"Ne kadar düşüncesizler."

Kingsley Søren'e gülümsemeye çalıştı ama yapamadı. Henüz değil.

"Bekârlık." Kingsley bu kelimeyi bir lanet gibi telaffuz etti. Bu bir lanetti. "Senin bir sadist olduğuna sanıyordum. Ne zaman mazoşist oldun?"

"Bu retorik bir soru mu yoksa benim papazlığa atanma tarihim mi öğrenmek istiyorsunuz? Ben bir rahibim. Tanrı'nın var olduğuna kesin olarak ikna olduktan sonra, ondan iş istemek o kadar da büyük bir adım değil."

Kingsley ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Dışarıda, Manhattan uyanmış ve hayata dönmüştü. CEO'lar, Nobel Ödülü sahipleri ve Riverside Drive'daki komşuları olarak varisler. Onlar şehrin sahibi olan kadın ve erkeklerdi. Yine de tüm ilçede onun için bir şey ifade eden tek kişi müzik odasındaki kanepesinde oturuyor ve onun adına bir sent var. Søren'in bir zamanlar bir senti vardı. Adına birkaç milyar sent. Ve her birini Kingsley'e vermişti.

"Neden buradasın?" Kingsley sonunda gecenin sorusunu sordu. "Bunu sorduğuna pişman olabilirsin."

"Zaten biliyorum. Sanırım bu dostça bir buluşmadan daha fazlası? Ve sanırım kaldığımız yerden devam etmek için burada değilsin?"

"Gerçekten ister miydin?"

"Evet." Kingsley tereddüt etmeden yanıtladı. Søren'in beklediği cevap bu görünmüyordu.

"Kingsley..." Søren ayağa kalktı ve pencerenin yanında ona katıldı. Şafak sökmüştü

Manhattan'a geldi. Eğer Dawn ne yaptığını bilseydi, ilk otobüsle şehir dışına çıkardı.

"Adımı öyle söyleme, sanki aptalca bir şey söyleyen bir çocukmuşum gibi. Seni istemeye hakkım var. Hâlâ. Her zaman."

"Benden nefret edeceğini düşünmüştüm."

"Ettim. Senden nefret ediyorum. Ama ben... Beni tanıyan tek kişiden nasıl gerçekten nefret edebilirim?" Kingsley göz ucuyla Søren'i inceledi ve Søren'in yüzüne, dudaklarına dokunmak için can attı. Tasma bile Kingsley'in arzusunun önüne geçememişti. Aralarındaki onca acı ve yıllar bile.

"İnzivaya çekildiğimiz o geceyi hatırlıyor musun-" Kingsley,

"Bütün gecelerimizi hatırlıyorum," diye fısıldadı.

Søren, Kingsley'nin sözleri yakmış gibi gözlerini kapadı. Kingsley öyle olmasını umuyordu.

"Başkaları hakkında konuştuğumuz bir geceydi. Dışarıda bir yerlerde bizim gibi başkalarının da olmadığını merak ediyorduk."

"Hatırlıyorum," dedi Kingsley. Ve Søren bu anıyı canlandırır canlandırmaz Kingsley yeniden bir genç kız oldu. Karyolaya sırtüstü uzandı, çıplaktı, çarşaflar karnına kadar çekilmişti. Søren onun yanına uzandı. Kingsley, Søren'in teninin sıcaklığını kendi teninde hissedebiliyordu. Kaç kez dokunmuş olurlarsa olsunlar, Søren'in bu kadar sıcak olması onu hep şaşırtmıştı. Onun teninin de kalbi gibi soğuk olmasını beklerdi. Kingsley'nin kalçaları yanıyordu. Søren onu deri bir kemerle kırbaçlamış, sonra da karyolanın üzerinde sevişmişlerdi. Yaptıkları seksi "sevişmek" olarak değerlendirmenin gençlere özgü romantik bir aptallık olduğunu biliyordu ama her ikisi için de öyle olduğuna inanmaya ihtiyacı vardı. Bunun sadece sikişmekten daha fazlası olduğunu düşünmeye ihtiyacı vardı.

"Bana ne dediğini hatırlıyor musun?" Søren sordu. "Türümüzün tüm üyelerini bulacağını ve ayaklarımın altına sereceğini söylemiştin."

"Ve sen yüzlere ihtiyacın olmadığını söylemiştin. Ama..." Kingsley ikisini de kaldırdı

Sanki anıyı avuçlarının arasında canlandırabilir ve kristal bir küre gibi bakabilirmiş gibi. "Bir kız."

"'Bir kız iyi olurdu,' dedim."

Kingsley güldü. "Erkeklerin gittiği bir okulda kapana kısılmıştık. 'Bir kız olurdu' demek, değişiklik olsun diye bir kızı becermeyi ne kadar çok istediğimizi küçümsemek olabilir."

"Benim için yeterli olmadığını düşünmeni istemedim. Biliyorsun ben-"

"Biliyorum," dedi Kingsley.

Kingsley, Søren'in kendisi gibi olmadığını biliyordu. Kingsley için seks seksti ve bunu istediği zaman istediği kişiyle yapardı. Erkek ya da kadın ya da ikisi arasındaki herhangi bir şey sadece bir strateji meselesiydi. Søren bir keresinde ona kendisini heteroseksüel olarak gördüğünü, Kingsley'in bu kuralın tek istisnası olduğunu söylemişti. "Hayalini kurduğumuz o kız, siyah saçlı ve yeşil gözlü olsun isterdim. Ama

yeşil saç ve siyah göz mü istediniz? Sanırım irislerin siyah olmasını kastettiniz, yüzüne yumruk atmayı planladığınızı değil."

"O kadar da sadist değilim." Søren gülümsedi ve bu gücüyle dünya sabaha döndü. Kingsley onu hiç böyle gülümserken görmüş müydü? "Ve şu bizim kız, ikimizin toplamından daha vahşi olurdu."

"Güzel hayaller , değil mi? Ama bir kız?
İmkansız rüya."

Kingsley bir zamanlar Søren'le hayatlarını birlikte geçireceklerini hayal etmişti. Dünyayı gezecek, her şeyi görecektir, birlikte uyanacak, birlikte uyuyacak ve her kıtada sevişeceklerdi.

"Hiçbir şey imkansız değildir," dedi

Søren. "Ne demek istiyorsun?"

Søren gözlerini güneşten çevirdi ve doğrudan Kingsley'e baktı. "Kingsley," diye başladı Søren ve durakladı. Bundan sonra ne söyleyeceğini düşünüyordu, Kingsley onlar konuştuktan sonra dünyasının bir daha asla eskisi gibi olmayacağından emindi.

"Ne oldu?"

"Onu

buldum."

KINGSLEY İLK BAŞTA KONUŞAMADI. Buna söylenecek ne vardı? Birdenbire size yolun kenarında tek boynuzlu bir at gördüğünü ya da Aziz Petrus'la karşılaştığını söyleyen makul bir insana ne söylersiniz? yürüyüşe çıkarken?

"Onu buldunuz. Emin misin?"

"Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Buna rahiplik görevim de dahil. Bu o. Siyah saçlı ve yeşil gözlü. Yeşil saç ve siyah gözler."

"Bu mümkün değil."

"Gözleri ışıktaki renk değiştiriyor. Yeşilden siyaha ve tekrar siyaha. Onu ilk gördüğümde siyah saçlarına yeşil boya sürmüştü. Şiddet yanlısı ve ağız bozuktu ve bana aptal olduğumu söyledi. Bunu sadece bana söylemekle kalmadı, aynı zamanda bana söylediği ilk şeydi."

"Vahşi, mi?"

"*Vahşi* kelimesini kullanacak kadar ileri gidebilirim." "Yabani. Vahşi bir kedi o zaman. Pençeleri olan mı?"

"Keskin olanlar. Zekaları da keskin. Çok zekiler. Kurnaz. Hızlı ve zeki. Neredeyse korkusuz."

"Benim tipim bir kız. Onunla nerede tanıştın?"

"Connecticut'ta Wakefield adlı bir kasabadaki küçük bir kiliseye papaz olarak gönderildim. Cemaatimdeydi. Onu gördüğüm anda tanıdım. Siz de tanırdınız."

" biri?"

"Tehlikeli. Ne kadar tehlikeli olduğunu bile bilmiyor." "Ne kadar tehlikeli?"

"O..." Søren durdu ve güldü. "Ona bir söz vermemi istedi." "*Zorladı* mı? Kimse *sana* bir şey yaptıramaz."

"O yaptı. Bir şeyi kabul etmesine ihtiyacım vardı ve daha önce terörize etmeye çalıştığım her insan gibi korkmak yerine, şartlarımı kabul etmeyi reddetti. Tabii..."

"Neye kadar?"

"Onunla yeminimi bozacağıma söz verdim."

"Öyle mi? Hangi yeminler? Yoksulluk mu? İtaat? Size pahalı şeyler aldırıp Papa'ya siktir olup gitmesini mi söyleyecek?"

"Sevgili olmamızı istiyor."

"Öyle misin?"

"Henüz değil."

"Henüz değil mi?" Kingsley tekrarladı. "Yani planlıyorsun?" "Yapacağıma dair bana söz verdirdi."

"Peki, neden ?" Kingsley sordu. Sesini hafif, havai ve eğlenceli tutmaya çalıştı. Ama hayatında hiç bu kadar ciddi bir konuşma yapmamıştı. Eğer bu kız gerçekse, Søren'le hayalini kurdukları kızsız ve Søren onu bulmuşsa, bunun bir anlamı vardı. Ne anlama geldiğini bilmiyordu. Ama bir şey demekti. Onu aynı anda hem dehşete düşüren hem de tahrik eden bir şey.

"Çünkü," dedi Søren, "ben bir rahibim. Ve o bir bakire."

"Tehlikeli bir bakire mi? Böyle bir olabileceğini düşünmemiştim."

"Onunla tanıştığında buna inanacaksın. Ama onun hakkında bilmeniz gereken tek şey bu değil."

"Başka ne var?" "On beş yaşında."

Kingsley keskin bir nefes aldı.

"On beş. Delirdin mi sen? Rahiplere ne yaptıklarını biliyor musun?"

."

"İşte yüzden yapmadım. Ne kadar de." "Güzel, değil mi?"

"Kingsley, hiçbir fikrin yok..."

Kingsley, Søren'in sesinde saf, acılı bir ihtiyaç duydu. Birlikte geçirdikleri son geceden beri böyle bir arzu duymamıştı.

Sana sahibim... sen benimsin... bedenim benim, kalbim benim, ruhun benim...

Søren, küçük inziva yerinin şöminesinin yanındaki soğuk ve sert zeminde

Kingsley'in kulağına bunu fısıldamıştı. *Beni istiyor musun?*

Kingsley, Søren' her santimini içine alarak sormuştu. *Çok fazla, demişti Søren.*

Ne kadar çok olduğunu bilemezsin.

"Küçük tanışmalıyım," dedi Kingsley. "Prenses değil, kraliçe."

"Beni ona götür o zaman." Kingsley aslında onunla tanışmak istemiyordu. Bunu düşününce yine midesi bulandı. Bu bir meydan okumaydı. *Tek boynuzlu at mı gördün? Kanıtla o zaman,*

O zaman. İsa'nın ölümünden döndüğünü mü Bana yaralarını göster.

"Yapamam," dedi

Søren. "Neden?"

"Polis gözetiminde." Kingsley
güldü.

"Şimdi neden burada olduğunu biliyorum. Bakire Kraliçenizin başı belaya .
Ona yardım etmemi mi bekliyorsun?"

"Senden rica ediyorum. Gerekirse yalvarıyorum."

"Yalvarırken bile bir emir gibi geliyor."

"Ona yardım etmeni emretmemi mi tercih ederdin?" Søren pencereden
uzaklaşarak sordu. "Hâlâ oyun oynayabilirim."

"Bu benim için asla bir oyun olmadı."

Søren dönüp ona baktı, gözleri soğuk ve çelik gibiydi.

"Hayır. Bu benim için de asla bir oyun olmadı."

Kingsley siyah-beyaz kanepeye oturdu. Bileğini dizinin üzerinden geçirdi
ve başını kumaşa yasladı. Parmak uçlarıyla şakaklarını ovuşturdu. Tanrım,
ne geceydi ama.

"Ne için gözaltında olduğunu bilmek istiyor ?"

"Beş araba çalmış. Görünüşe göre babasının araba parçalama dükkanı varmış."

"Arabaları çalıyorlar, parçalıyorlar ve parçalarını satıyorlar. Bu işte iyi para
var."

"Onu kendisi için çalmaya zorladı. Polis onu suçüstü yakaladı. Babası
kaçtı."

"Umarım onu yakalarlar ve sandalyeye oturturlar."

"Ölüm onun için çok iyi. Ama şu anda beni ilgilendirmiyor. Beni ilgilendiren o.
Çocuk ıslahevinde ciddi bir süre ya da daha kötüsüyle karşı karşıya. Bunun izin
veremem. Onu bir hafta önce buldum. Onu şimdiden kaybedemem."

Kingsley kısık gözlerle ona baktı. "Sen..." Kingsley
dedi ki. "Ona aşıksın."

Søren inkar etmedi. Kingsley bunun için ona saygı duyuyordu.

Dürüstlük kendine özgü bir sadizmdi.

"Öyleyim."

Kingsley başını tekrar arkaya yaslayarak, "Peki o zaman," dedi. "Belki de tüm
umutlar kaybolmamıştır."

Søren'in buna gülmesini bekliyordu ama başını kaldırıp baktığında Søren'in
gözlerindeki çeliği gördü.

"Ona yardım etmeliyiz," dedi Søren. "Lütfen."

"Lütfen mi? Son on bir yılda görgü kurallarını öğrendin." "Ona yardım edecek misin? Bana yardım edecek misin?"

Kıza yardım et. Nasıl? Çok kolay. Ona iyilik borcu olan birkaç yargıç vardı. Önemli bir bölge savcısının karısını düzenli olarak beceriyordu. O yapabiliirdi Birkaç telefon görüşmesi. Suçlamaları düşüremedi. Bağlantılarının kışlarını korumaları gerekiyordu. Ama biraz şansla ona kamu hizmeti, tahliye aldırabilirdi. Ciddi bir şey değil.

"Adı ne?" "Eleanor Louise

Schreiber." "Schreiber?

Alman ismi." "Öyle."

Kingsley'nin ağzının kenarı yarım bir gülümsemeye dönüştü.

"Bu Beethoven'ı açıklıyor. Sanırım artık Ravel çalmıyorsunuz." Søren tanıştıkları gün ve daha sonraki birçok gün onun için Ravel çalmıştı. Ravel, tüm Fransız bestecilerin en büyüğü. Ve şimdi kalbi Almanların en büyüğü olan Beethoven'a dönmüştü.

"Senin için Ravel çalabilirim," dedi Søren, sesi sert ve resmiydi. "Eğer gereken buysa."

Kingsley'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bakire Kraliçenize yardım edeceğim diye beni becermenizi sağlamayacağım. Bu onun oyunu, benim değil."

"Yardımanızın bir bedeli var mı?"

"Bana bir servet verdin. Ben Tanrı'dan daha zenginim ve sen bana borçlu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"değil mi?"

"Bir iyilik," dedi Kingsley. "Bir iyilik." "Ne olursa.

Söyle."

Kingsley ayağa kalktı, odanın diğer ucuna yürüdü ve Søren'in birkaç santim ötesinde durdu.

"Senden tek istediğim," diye başladı Kingsley, "sana yalvarıyorum... beni bir daha terk etme. Lütfen. On bir yıl. Seni bir daha asla göremeyeceğimi sandım."

Søren, Kingsley'i ensesinden kavradı ve onu bir kucaklaşmanın içine çekti - bir sevgili değil, kayıp kardeşlerin, kimsenin kazanamadığı uzun ve yıkıcı bir savaşın sonunda yeniden bir araya gelen düşman orduların askerlerinin kucaklaşması.

"Seni bir daha göremeden öleceğimi sandım," dedi Kingsley ve gözleri yaşlarla doldu. "Her gün bunu düşündüm."

"Düşünce mi, umut mu?"

Kingsley, Søren'in kollarını tutarak, "Korkuyorum," dedi. "En büyük korkum."

Kingsley gözlerini kapadı ve eğer gözlerini kapalı tutarsa Søren'in boynundaki beyaz tasmayı görmek zorunda kalmayacaktı. Gözlerini kapalı tutarsa, on bir yıl önceymiş ve inziva yerinde birlikte yalnızlarmış gibi davranabilirdi. Søren onu döver ve yatağa götürür, Kingsley de işini bitirdikten sonra kolunu Søren'in karnına atar, başını Søren'in göğsüne yaslar ve uykuya dalarmış. Uyandığında Søren hâlâ orada olurdu. Søren hep orada olacaktı.

"Sana söz veriyorum," diye fısıldadı Søren, "sana asla sırtımı dönmeyeceğim. Seni asla terk etmeyeceğim. Seni asla terk etmeyeceğim. Gücüm yettiği sürece senin arkadaşın olacağım ve bana ihtiyacın olduğunda yanında olacağım."

"Bu evin parasını sen ödedin. Burası benim evimden çok senin evin. Burayı kendi evin yap."

"İstedğin buysa yaparım."

"Her şeyden çok." Gözlerini açtı ve Søren'e baktı. "Kimse beni sevmiyor. Ben de burada kimseyi sevmiyorum. Kimse bana güvenmiyor ve ben de kimseye güvenmiyorum. Sana ihtiyacım var."

"Bana güveniyor musun? Sana yaptıklarımın sonra mı?"

"Sana güveniyorum. Bana yaptıklarından dolayı."

Søren derin bir nefes aldı. Kingsley onun göğsünün inip kalktığını hissetti.

Kingsley, Søren'in çekilme konusundaki isteksizliğini hissetti ama geri çekildi. "Kızına yardım edeceğim," dedi Kingsley. "İnsanları tanırım."

"Kızın bir şekilde

."

"Ondan nefret etme. Ondan nefret etmek isteyeceksin ve ikimiz de bunun nedenini biliyoruz. Ama kalbini açık tutmaya çalış."

"Amerika Birleşik Devletleri'ne döneli ne kadar oldu?" Kingsley sordu.

Søren bu soru karşısında şaşırılmış görünüyordu.

"Birkaç ay," dedi.

"Daha önce şehre gittiniz mi?"

"Evet."

"Ama beni görmeye hiç gelmedin."

Søren hiçbir şey söylemedi. Kingsley bu sessizlik yüzünden ondan nefret etti.

"Beni bir daha görmeyi planlamıyordun, değil mi?" Kingsley sordu.

"Seni tekrar görmeyi düşündüm," dedi Søren. "Yapmalı mıyım emin . Malum sebeplerden ötürü."

"Küçük kızın başını belaya soktu ve seni bana geri getirmek için bu mu gerekiyordu? Ondan nasıl nefret edebilirim?"

Søren başını salladı. Sanki söyleyecek başka bir şeyi varmış gibi görünüyordu. ne ise, söylememeye karar verdi.

"Yarın tekrar geleceğim," dedi Søren. "Bütün gece ayaktaydım ve Görünüşe göre sen de öyle. İkimiz de biraz uyuduktan sonra daha fazla konuşuruz." "Güzel." Kingsley yarın Søren'i göreceğini duyunca o kadar rahatlamıştı ki

neredeyse kendinden utanıyordu. Rahatlamaktan ağlayabilirdi. "Bir arabam var. Seni eve götürebilir."

" yok. Geri dönüş yolum var."

"Lütfen bana toplu taşıma kullanacağını söyleme. Bekârlık yeminini bundan daha iyi idare edebilirim."

Søren güldü - neşeli bir yeni sabah gülüşü. Neşeli mi? Neşe beklemiyordu. Søren yeni hayatında mutlu muydu? Bu iyi bir şeydi. Kingsley onun mutlu olmasını istiyordu. En azından biri mutluydu. Hiç yoktan iyidir.

"Söz veriyorum, toplu taşıma yok."

Kingsley, Søren'i kaldırma kadar takip etti. Søren, kendi eviyle yanındaki ev arasındaki iki metrelik boşluktan siyah bir motosiklet çıkardı; bir Ducati.

Kingsley ıslık çaldı.

"Eğer bu Cizvitler için standart bir ulaşım aracıysa, katılmanıza şaşmamalı."

"Aslında bu bir rüşvet," dedi Søren, deri ceketini giyip fermuarını çekerek. Beyaz yakasını gömleğinden çıkarıp cebine koydu. İşte böyle, Søren bir rahip gibi görünmeyi bıraktı ve Kingsley'in gözünde yeniden kendisi oldu.

"Rahipler rüşvet mi alıyor?"

"Bu konuda uzun bir geçmişimiz var. Hiç hoşgörü diye bir şey duydunuz mu?" "Benim tüm hayatım bir hoşgörüdür."

"Bunu anlamaya başlıyorum," dedi Søren, kasaba evini bir aşağı bir yukarı süzerek. "Ama bu rüşvet babamın . Papaz okulunu bırakacağımı ve böylece onu elimde tutabileceğimi sanıyordu -yanlışlıkla-. Cizvitler bütün mülkleri

Ortak. Bisikleti kabul edip papaz okulunda kalsaydım, onu tarikata vermek zorunda kalacaktım. Genellikle büyük ve pahalı hediyeleri satıp parasını yemek ve kitap gibi daha önemli şeyler için kullanıyorlar."

"Ne oldu?"

"Eyaletteki amirime söyledim. Bana bisikleti almamı, rahip olmamı ve babamın cehenneme gitmesine izin vermemi söyledi. Bu tür bir manevi danışmanlık birlikte yaşamak."

"Baban senden nefret ediyor olmalı."

"Neredeyse benim ondan nefret ettiğim kadar."

Søren motoru çalıştırdı. O yola önce Kingsley motosikletin önüne geçti.

"Bu iyiliği unutma. Beni bir daha terk etme," dedi Kingsley. "Yine mi? Bir şeyi unutuyor gibisin," dedi Søren.

"Ne?"

Søren onun gözlerinin içine baktı. Ve o gri derinliklerde Kingsley bir an için bir şey yakaladı. Eski, soğuk ama hâlâ yanan bir şey.

"On bir yıl önce seni terk etmedim," dedi Søren. "Önce sen beni terk ettin."

Ve böylece Søren kaskını taktı, bisikletini çalıştırdı ve caddeye doğru yola çıktı.

Komik. Kingsley bunu unutmuştu. Önce Søren'i terk etmişti.

KINGSLEY'İN AŞK İÇİN YAPTIĞI ŞEYLER.

Kingsley nefes aldı ve Eastside Tüfek ve Tabanca Poligonu'nun merdivenlerinden yukarı çıktı. Tam zamanında gelmişti ama Robert Dixon çoktan oradaydı. Dixon Kingsley'le göz göze geldi, ona başını salladı, sonra tabancasını kaldırdı ve hedefe altı kurşun sıktı. Kingsley güvenli bir şekilde arkasında durdu ve izledi.

Dixon ateş edebiliyordu. Kingsley bunu ona vermeliydi. Altı kurşun, altı isabet. Hedefin kalbinin etrafında düzensiz bir daire çizmişti.

Kırk yaşında olan ve her geçen gün daha da yaşlı görünen Dixon kulaklıklarını çıkardı.

"Sıra sende," dedi Dixon Kingsley'e. "Beni etkileyin, ben sizi dinleyeyim."

Kingsley bir kez daha iç çekerek kulaklıklarını ve koruyucu gözlüklerini taktı, 9 mm'lik silahını doğrulttu ve yeni bir hedefe altı el ateş etti. İki kafasına, iki gözlerinin arasına, iki kalbine ve iki de Dixon'ın iki kez düşünmesini sağlamak için kasıklarına.

Kingsley kulaklıkları çıkardı, arkasını döndü ve Dixon'la yüzleşti. "Böyle ateş etmeyi nereden öğrendin?" Dixon sordu.

"Fransız Yabancı Lejyonu."

"Fransız ordusunun tek bildiği şeyin teslim olmak olduğunu sanıyordum."

"Fransızlar olmasaydı İngiltere Kraliçesi'ne reverans yapıyor olacaktın." "Ne istiyorsun? Bir teşekkür notu mu?"

"Sadece bir iyilik. O zaman Fransa ve Amerika arasında ödeşтик diyelim."

Dixon ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Gidip konuşalım. Ellerini silahından uzak tut."

Kingsley ona, "Atış poligonunda buluşmak senin fikrindi," diye hatırlattı. "Tanıdığım herkesten daha iyi ateş ederim."

"Artık değil."

"Seni tanıımıyormuş gibi yapıyorum," dedi Dixon. Kingsley bunun için onu suçlamadı.

Atış alanından ayrıldılar ve dolapların yanında sessiz bir köşe buldular. Dixon ceketini giydi, ellerini ceplerine soktu ve beklemeye başladı.

Kingsley, "Yardımaınıza ihtiyacım var," dedi.

"Karımı beceriyorsun ve bir iyilik istemeye geliyorsun. Buna neredeyse hayranım."

"Karının kız kardeşini becermekle meşgul olmasaydın, karını becermek zorunda kalmazdım."

Dixon'ın gözleri büyüdü. Kingsley gülümsedi.

"Devam et," dedi Dixon. "Ne konuda yardımınıza ihtiyacın var?"

"Dün gece Manhattan'da bir kız tutuklandı. Bugün beş kez araba hırsızlığı yapmakla suçlanıyor."

"Bir kız mı?"

"On beş yaşında."

"O zaman ehliyetsiz araç kullanmaktan da ceza alsak iyi olur."

Kingsley, "Çok komiksin," dedi ve zihninden Dixon'ın kafasına iki kurşun sıktı. "Suçlamaların düşürülmesini istiyorum."

"Öyle bir şey olmayacak."

"Bunun gerçekleşmesi için ne kadar gerekiyor?"

"Suçlamaları düşüremem. Bu büyük bir kırmızı bayrak ve ben onu sallamaya hazır değilim."

"Cezalarını azalttırabilir misin? Onu hapis yatmaktan kurtarmak istiyorum."

"Kim bu kız?"

Kingsley, "Bir arkadaşımın arkadaşı," dedi.

"On beş yaşındaki kızlarla arkadaş olan arkadaşların mı var?"

"İlginç arkadaşlarım var."

Dixon geniş bir sırıtışla, "Hiç arkadaşın olduğunu bilmiyordum, Edge," dedi. Kingsley ona iki kurşun daha sıktı - bu sefer göğsünün ortasına. "Yoksa bugünlerde seks arkadaşları da arkadaş sayılıyor mu?"

"Ona yardım edecek misin, misin?" Kingsley sordu. "Bunu düşüneceğim. Adı ne?"

"Eleanor Schreiber. Wakefield, Connecticut'ta yaşıyor."

"Schreiber? Evet, şu anda babasını arıyorlar. Onu ve bulabildiği herkesi araştırmasını istiyorlar."

"Onun üzerine yuvarlanacak." "Arkadaş kim?" "Ne fark eder ki?"

"On beş yaşında bir kızın araba hırsızlığı suçundan ıslahevine gitmekten kurtulmasına yardım etmek için işimi tehlikeye attım, hikayeyi bilmek istiyorum."

"Güzel. Kısa hikaye. Eski bir arkadaşım artık Katolik bir rahip. Onun rahibi. Benden ona yardım etmemi istedi. Ona büyük bir iyilik borçluyum. İyilik bu."

"Bir rahiple arkadaş mısın?"

"İnanın bana, kimse bu duruma kadar şaşırmamıştır."

"Onu beceriyor mu? Rahip mi?"

"Ne?" Kingsley sordu. Dixon Søren hakkında bir şey mi biliyordu?

Dixon, "Gazetelerin her yerinde var," dedi. "Her lanet gün Katolik bir rahibin bir çocukla yattığına dair yeni bir haber çıkıyor. Boston patlıyor. Phillie, Detroit, Chicago. Bir rahibin siktiği reşit olmayan kıza yardım ederken yakalandım ve-"

"Onu becermiyor." "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu beceriyorum," dedi Kingsley, aklına gelen en hızlı kılıfı uydurarak.

"Onu beceriyor musun?"

"Kilisesini ziyarete gittim. Onu gördüm. Onu becerdim. On sekiz yaşında olduğunu sanıyordum."

"Onun on sekiz yaşında olduğunu sanıyordun," diye tekrarladı Dixon. "Oops." Kingsley omuz silkti.

"Şimdi bu bana daha mantıklı geliyor. Kalbinin iyiliği için bir arkadaşına iyilik yaptığını düşünemiyorum. Seni on beş yaşında bir kızla sikişirken görebiliyorum."

"." Kingsley ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı. "Ağır hapis cezasıyla karşı karşıya. Ona kamu hizmeti yaptırabilir miyiz?"

"Onun ıslahevinden çıkmasını istiyorsun, böylece onu becermeye devam edebilirsin?"

"Demir parmaklıkların arasından sevişmek kolay değil. Mümkün, ama benim eğilimlerimden biri değil." Dixon sessizleşti. Kingsley bekledi. Bu adamın etrafında otuz saniye daha kalmaya dayanamadı. Dixon mafya için her zaman iyilik yapardı.

Hala her pazar karısı ve çocuklarıyla kiliseye giderdi.

Dixon sonunda, "Bu benim davam değil ama bir şeyler ," dedi. "Genç kızlara karşı yumuşak olan bir yargıç var. Onlara toplum içinde çoğu davada, hatta şiddet bile. Eğer adaletin yağlarsam, bunu da o davalardan biri haline getirebiliriz."

"Ne kadar yağ?" "Elli bin."

Kingsley pazarlık etme zahmetine bile girmeden, "Tamamdır," dedi. Søren söz konusu olduğunda pazarlık yapmazdı.

"Bu kolay oldu," dedi Dixon. "Bu küçük kıızı gerçekten seviyor olmalısın."

"Le cœur a ses raisons que la raison ne connaît point," dedi Kingsley. "Neydi o?"

"Evet dedim, bu kızdan gerçekten hoşlanıyorum. Buna kader diyebilirsiniz."

"Umalım da karım seni ve küçük kaderini öğrenmesin.

Senden hoşlanıyor."

Kingsley gülümseyerek, "Umalım da karın pek çok şeyi öğrenmesin," dedi.

"Evinize daha sonra birini gönderirim. Ya da belki bir dahaki sefere geldiğimde bırakırım."

"Seni orospu çocuğu."

"Annem bir azizdi," dedi Kingsley. "Ailedeki tek sürtük benim."

Dixon'ın omzunu sıvazladı ve yanından geçti. Ön kapıdan çıkar çıkmaz durdu, sırtını bir tuğla duvara yasladı ve gözlerini kapattı. Gerginlik vücudunu terk ederken tam on saniye boyunca nefes aldı. Bu sidik yarışmaları hiç kolay olmamıştı. Dixon aptal ve güçlüydü ve bir düşmanda korkunç bir bileşimdi. Neden artık düşmanları vardı ? Emekli olması gerekmiyor muydu? Fransa'yı bu yüzden terk etmemiş miydi, işi bırakmamış mıydı, parayı alıp kaçmamış mıydı?

Yine de, sadece yirmi sekiz yaşındaydı. Kim yirmi sekiz yaşında emekli olur ki? Ve eğer birileri için sorun yaratmıyorsa, o zaman sabahları yataktan kalkmanın ne anlamı vardı?

Kingsley alnını ovuşturdu, yorgunluğu iliklerinde hissetti. Sabah yataktan kalkmak için daha iyi bir nedene ihtiyacı vardı.

Kingsley dört blok yürüdü ve bir ankesörlü telefon buldu.

Søren cevap verdiğinde Kingsley, "Benim," dedi. Fransızca konuşuyordu. İsimlere gerek yoktu.

"Karar nedir?" Søren sordu.

"Kamu hizmeti alacak. Yeterince iyi mi?"

Diğer uçta bir duraklama duydu ve Kingsley o duraklamada yaşadı ve öldü. Tıpkı eski günlerdeki gibi.

"Teşekkür ederim," dedi Søren. "Bu umduğumdan çok daha fazlası." "Sana

bir şey sorayım. Eğer küçük kızınıza yardım edememiş olsaydım, Sen ne yapardın? B planı neydi?"

"Annemle çok iyi anlaşacaklarını düşünüyorum."

Kingsley başını salladı ve kendi kendine güldü. "Seni reşit olmayan birini kaçırıp uluslararası sınırlardan geçirme zorunluluğundan kurtarabildiğime sevindim."

"*Adam kaçırma* çok ağır bir kelime. Ben *kurtarmak* terimini tercih ederim." "Onu gerçekten seviyorsun."

"Sen de yapacaksın."

"Bu kızın nesi bu kadar özel ki onun adına suç işlemek istiyorsunuz?"

"Gerçek mi?"

Kingsley, "Gerçek," dedi.

"Bana seni hatırlatıyor."

"Onu bu yüzden mi seviyorsun?" Kingsley cevabın "evet" olmasını umarak ama öyle olmadığını bilerek sordu.

"Bu yüzden ona yardım etmeye çalışıyorum."

Kingsley, Søren'in sözlerindeki sivri notayı duydu.

"Yardıma ihtiyacım yok," dedi Kingsley.

"Bundan emin misiniz?"

Kingsley, "Evet," dedi ve telefonu kapattı.

Uzaklaşırken aklına kısa bir düşünce geldi. Bir rahibe yalan söylemenin cezası neydi?

Nisan

KINGSLEY masaya vururken "VUR BANA," dedi.

"Sana vurmayacağım," dedi Søren.

"Dediğimi yapmak zorundasın. Ve ben de bana vurmanı söylüyorum." Søren ona ters ters baktı.

Kingsley de ters ters baktı.

Søren, "Bir asınız ve bir sekizliniz var," dedi.

"Yani dokuz ya da on dokuz tane var. Ben dokuz diyorum. Vur bana."

"Bir kart daha istiyorsun çünkü bu gece bana mümkün olduğunca çok 'vur' demek istiyorsun."

"Buna katılmıyor değilim." Kingsley masaya tekrar vurdu. "Vur bana."

Søren Kingsley'e bir kart daha verdi, ikinci bir as. Şimdi elinde yirmi ya da on vardı, nasıl oynamak istediğine bağlıydı. O ve Søren para için blackjack oynamıyorlardı, bu yüzden kazanıp kazanmaması pek umurunda değildi. Aslında hiç umursamıyordu. Ama eğlendiği gerçeğini de inkâr edemiyordu.

Kingsley'nin durması ve tamamen durması için zamana ihtiyacı vardı. Hiç böyle hissetmemişti... Doğru kelimeyi bile bulamıyordu. Yıllardır böyle *bir şey hissetmemişti*.

Her , onu kaybetmek istemiyordu ve Søren ön kapıdan içeri adımını attığı anda onu bulmuştu.

"Kingsley?"

"Düşünüyorum.

"

"Yirmi tane var. Ayağa kalkmalısın."

"Düşmanımın strateji tavsiyesine uymayacağım." "Ben dağıtıcıyım, düşman değil."

"Blackjack oynamaya ne zaman ?" Kingsley kartlarını tekrar incelerken sordu. Bir as daha ve blackjack oynayacaktı. "Bunu papaz okulunda mı öğretiyorlar?"

"Kartlar ders dışı bir etkinlikti. Seks yapmasına izin verilmeyen erkeklerle dolu bir ev mi? Başka hobiler buluruz."

"Ee, blackjack?"

"Diğer şeylerin yanı sıra."

Kingsley ona araştıran bir bakış attı.

"Bana diğer hobilerinin ne olduğunu söylemek ister misin?" Kingsley sordu.

"Bilmesi gerekenler esasına dayanıyor. Senin bilmene gerek yok," dedi Søren, Önündeki kartları yelpazeliyor.

"Her şeyi bilmem gerekiyor," dedi Kingsley. "Eğer seni aforoz edilmekten ya da genç bir kızı baştan çıkarmak ve/veya kaçırmak suçundan hapse girmekten kurtaracaksam-"

"Onu baştan çıkarmak mı? Onu tam bir aydır görmedim bile."

Kingsley Søren'e bir kaşını kaldırdı.

"Kiliseyi mi bıraktı?"

Søren boğazını temizledi ve biraz daha dik oturdu. "O cezalı."

Kingsley başını masanın üzerine bıraktı.

"varken neden Rusya'ya iltica etmedim?" Kingsley içini çekti. "Kartların hakkında bir karar verecek misin, yoksa bütün gece burada mı olacaksın?"

"Bütün gece burada olacağız." Kingsley tekrar doğrulup oturdu. Søren tiksintiyle başını salladı. "Bana öyle bakma. Cezalı olacak kadar genç bir kız arkadaşı olan ben değilim."

Søren bıkkınlıkla nefes vererek kendi kartlarını ve Kingsley'inkileri topladı. Çevik piyanist parmaklarıyla kartları tek eliyle karıştırdı. Kingsley bu sıradan zarafet ve hüner gösterisini kıskançlık ve özlemle izledi.

Bir zamanlar, o hünerli eller vücudunun her santimini sahiplenmişti. Hayatında bir iskambil destesi olmayı hiç bu kadar istememişti.

"Bunu tekrar deneyelim, olur mu?" Søren kartları dağıttı.

Kingsley'nin arkasından bir kadın sesi geldi: "Kral?" Arkasına bakmadan elini kaldırdı ve onu yemek odasına çağırdı. Kırkı yaşlarda etek ve bluz giymiş genç ve güzel bir kadın sandalyesinin yanında durmuş bekliyordu.

Bir kolunu kızın kalçalarına doladı ve onu kucağına çekti. "Bölüyorsun," dedi ona. "Ne kadar meşgul olduğumu görmüyor musun?"

"Ah, affedin beni. Sizi bölmek istemezdim-" masaya ve Kingsley'in gözlerine "-kart oyunu mu?"

Kingsley Søren'i işaret etti.

"Blaise, seni en eski ve en sevgili arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum..." 'in adını kimseye söylemeye izni olup olmadığını bilmediğini fark edince durakladı ve Søren'e baktı. Dışarıda Søren, babasının ona verdiği isimle anılıyordu -Marcus Stearns. Şimdi bile Kilise kayıtlarına göre *Peder Marcus Stearns, SJ*. Søren annesinin ona verdiği isimdi ve çok az kişi onu bu isimle çağırıyordu.

"Sen de kimsin be?" Kingsley sordu. Søren elini uzattı ve Blaise'in elini tuttu. "Søren. Kingsley ve ben okula gittik."

"Ben Blaise," dedi ve Søren'e en parlak gülümsemesini ve Kingsley'nin o güne kadar gördüğü en özür dilemeyen yatak odası gözlerini verdi. Hiç adil değildi. Søren neden her zaman odadaki herkesin başını çeviriyordu? Kingsley Søren'e baktı.

Bugün normal kıyafetler giydim. Normal mi? Siyah pantolon, uzun kollu siyah bir tişört. Søren'den başka herkesin üzerinde normal kıyafetler olurdu. Søren onların içinde bir rüyadan fırlamış gibi görünüyordu. Søren'e öyle baktığı için Blaise'i suçlayamazdı.

Ama Søren'in ona neden aynı şekilde baktığını merak ediyordu.

"Blaise, bu son derece önemli kart oyunumu bölerek ne yaptığını sorabilir miyim?"

"En iyi kararıma rağmen telefonu açtım ve sizin için bir mesaj aldım. Ama sakın yeni olduğumu düşünmeyin, gerçi yeni bir sekreter bulmanız gerekiyor-"

"Yapacağım, *chouchou*. Söz veriyorum." "Bunu geçen hafta da söylemiştin."

"Geçen hafta yeni bir sekreter aldım."

"Nerede o?"

"İstifa etti."

"Onu becerdin mi?"

"İsteyerek yapmadım. Bir kazaydı."

Blaise dikkatini tekrar Søren'e çevirdi.

"Lütfen en eski ve en sevgili sekreterlerini baştan çıkarmayı bırakmasını söyler misin, böylece onu becerirken yakaladıklarında onu terk etmekten vazgeçerler.

başka biri mi?"

"Kingsley," dedi Søren, kartları tekrar karıştırarak. "Sekreterlerini baştan çıkarmayı bırak ki seni bırakmasınlar."

"Teşekkür ederim." Blaise Søren'e bir gülümseme verdi.

"Benim için zevkti," dedi Søren. Kingsley ikisini de zihinsel olarak tokatladı. "Sekreterlik oynamaktan hoşlanmıyormuş gibi davranma," dedi Kingsley. "Bu farklı bir şey." Blaise başını salladı. "Eğer senin sekreterinmişim gibi davranıyorsam masanda beni becermen için sekreter olmak istiyorum, bu bir şey. Ama aslında senin sekreterin *olmak* istemiyorum."

Kingsley elini kadının kalçasında gezdirip ten rengi çoraplarının üstündeki çıplak teni okşayarak, "Bana mesajı ver," dedi.

Blaise neredeyse yarı saydam olan soluk pembe bluzunun içine uzandı ve dantel süslemeli sütyeninin içinden katlanmış bir not çıkardı.

Kingsley onun vücudundan hâlâ sıcak olan notu açtı ve okudu.

Bu akşam dokuzda. -Phoebe

Kingsley kelimeleri okuyunca gerildi ve kısa bir süre için yalan söyleyerek bu durumdan kurtulmayı düşündü. Ama hayır... Phoebe hayır denecek türden bir kadın değildi.

Kingsley, Blaise ve Søren'e, "Gitmem gerek," dedi. "Çok uzun süre kalmayacağım."

-Bir saat kadar. Misafirime eşlik edeceksin, değil mi?" diye sordu Blaise'e.

"Mutlulukla." Binlerce wattlık gülümsemesi birkaç watt daha parladı. Kız kucağındayken, bacaklarının arasından yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu.

"Güzel. İkinizin çok ortak noktası var, çok şeyiniz var. Blaise, Søren'e ne yaptığını anlat."

"Kâr amacı gütmeyen bir kuruluşu yönetiyorum," dedi ve masada öne eğilip çenesini elinin üzerine koydu. Bu hareket, odadaki herkesin onun yumuşak, geniş göğüs dekoltesini çok daha net bir şekilde görmesini sağladı.

"Kâr amacı gütmeyen mi?" Søren bir an bile gözlerini Blaise'den ayırmadan kartları karıştırmaya devam etti.

"Ona ne işe yaradığını söyle." Kingsley onu kalçasından çimdikledi ve o da zevkle ürperdi. "Bizim Blaise çok fedakârdır."

"Buna Slut Pride deniyor. İnsanları kadınların cinsel özgürlüğü, özellikle de kadınların BDSM etkinliklerine katılımı konusunda eğitiyoruz. Bazı insanlar bize kırbaçlanmaktan hoşlanmanın feminist olmadığını söylemekten hoşlanıyor. Ben de bir kadına neyi yapıp neyi yapamayacağını söylemenin feminist olmadığını söylüyorum. Ama benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Siz ne yaparsınız?"

"Ben bir Katolik rahibiyim."

Blaise hiçbir şey söylemedi. Kırmızı dudaklı ağzı bir karış açık, aval aval Søren'e baktı. Ve sonra güldü, odayı dolduran sıcak, gırtlaktan gelen bir sesle.

"Berbatsın," dedi. "Bir için beni kandırdın."

Søren Kingsley'e göz kırptı. Kingsley, Søren'in böyle bir şey yapabileceğini hiç tahmin etmemişti.

çapkın bir yanı vardı. Okul günlerinde Søren diğer çocuklar tarafından korkulan ve kıskanılan biriydi ve Søren diğer rahipler dışında neredeyse hiç kimseyle konuşmazdı. Kingsley, kız kardeşi dışında Søren'i daha önce hiç güzel bir kadının etrafında görmediğini fark etti İlginçti. Adam sonuçta insandı. Bir rahip olsa bile.

"Gitmeliyim. Siz ikiniz sohbet edin, arkadaş olun. Blaise, *belki de* arkadaşımı üst kata çıkarmalı ve ona BDSM'nin nasıl şey olduğunu göstermelisin. Eminim büyüleyici bulacaktır."

"Eminim öyle olacak," dedi Søren. "İyi olacağız, Kingsley. İyi akşamlar."

Kingsley Blaise'in düzgün poposunu okşadı ve Blaise ayağa kalkıp onu dışarı çıkardı. Yemek odasından çıkarken Blaise'in Søren'e "Gerçekte ne iş yapıyorsun?" diye sorduğunu duydu.

Søren, "Size söylesem bile bana inanmazsınız," diye cevap verdi.

Kingsley yukarı çıkarken kıkırdadı. Birkaç şey alması gerekiyordu. bu kadardı. Yapması değil, yanına alması gerekenleri düşündü. Sadece bir iş. Hayatı boyunca yüzlerce iş yapmıştı. Bir dosya, bir görev, bir uçak bileti, bir hedef alırdı. Karşılaştırıldığında bu çocuk oynucağıydı.

Kot pantolonunun cebinden anahtarlarını çıkarıp dolabındaki kilitli kutuyu açtı ve Walther P88'ini çıkardı. Şarjörü çıkardı ve sürgüyü çekerek mermi mermi kalmadığını kontrol etti. Şarjörü taktı, kot pantolonundaki kılıfına soktu ve deri ceketini giydi.

Kingsley evden çıktı ve ne bir taksi çağırdı ne de bir arabaya bindi. Yürüyerek yirmi dakika içinde daireye vardı. Kapının zilini çaldı ve hizmetçi onu tek kelime etmeden içeri aldı. Söze gerek yoktu. İğrenme ve küçümseme dolu bakışları her şeyi anlatıyordu. Siktir et onu. Kingsley buraya hizmetçiyi mutlu etmek için gelmemişti.

Phoebe Dixon uzun ipek bornozuyla koridora attığı anda merdivenleri hızla çıktı. Islak saçlarına bir havlu tutmuş, uzun koridorun sonundaki yatak odasına doğru yürüyordu. Arkasına bakmadı ya da konuşmadı. Onu görmemişti.

Güzel.

Kingsley hızlı ve sessiz bir nefes aldı ve silahını çıkardı. Gıcırdayan zemine dikkat ederek onu koridorda takip etti. Kadın yatak odasının kapı koluna uzandığında, Kingsley silahı sırtının ortasına dayadı.

"Çılgılık atma," diye emretti bir elini kızın ağzına kapatırken. "Yaşamak istiyorsan bağırma."

PHOEBE'İN TÜM VÜCUDU bir ceset gibi kaskatı kesildi. İnledi ama çığlık atmadı.

"Kapıyı aç. Şimdi."

Kapıyı açtı ve adam onu içeri itti, o kadar sert itti ki yere düştü, bornozu açılarak altındaki çıplak vücudu ortaya çıktı.

Onu kolundan yakaladı ve tekrar yere itti.

"Yapma..." diye yalvardı, sesi gözyaşlarıyla kesiliyordu. "Çocuklarım var."

"Onlara teklif mi ediyorsun?" diye sordu, cübbesini bedeninden sıyrıp onu ayağa kaldırdı.

"Lütfen, beni öldürmeyin. Kocam bir avukat. Parası var-" "Yalvarmaya devam et. İşe yaramayacak," dedi adam onu yatağa yatırırken ve Titreyen kalçalarını ayırana kadar ayak bileklerini tekmeledi. Silahın namlusunu kadının boğazına . "Ama bunu yapma şeklini seviyorum."

Silahı bir kenara fırlatarak pantolonunu açtı ve kadının içine girdi. Kadının vücudu her hamlede daha sıkı sarılıyordu. Yalvarmalarına ve protestolarına rağmen, adam içine girdikçe ve onu daha çok zorladıkça daha da ıslanıyordu. Ama boşalamıyordu, henüz değil. Yine de mümkün olan en kısa sürede bu işi bitirmek istiyordu. Phoebe ile seks zevk değil işti ve bu işten nefret ediyordu.

Kadın onun altında inleyerek bu saldırıya karşı ağlarken, Kingsley gözlerini kapadı ve başka bir yere, başka bir zamana doğru kayboldu. İçinde durduğu zarif ve iyi döşenmiş yatak odası kayboldu ve dağıldı. Avcı yeşili duvarlar ve modern sanat baskıları kayboldu ve yerlerini kaba ahşap aldı. İpek çarşaflar ve yastıklarla süslü büyük boy yatak gitmiş, şöminenin yanında yerde küçük bir karyola duruyordu. Kingsley de ateşe bakacak şekilde yan yatmıştı.

"Boynunda, kulağının altında bir çürük var," dedi Søren, parmağının ucuyla hassas noktaya dokunarak. "Yakanın üstünden geçecek."

"Biri bir şey söylerse, bana bir ağacın çarptığını söylerim."

Søren usulca güldü ve çürüğü öptü.

"Sana bir ağacın çarptığına inanacaklarını sanmıyorum. Belki de senin bir ağaca çarptığına inanırlar."

"Neden bir ağaca çarpayım ki? Bir ağaç bana hiçbir şey yapmadı."

"Belki de vurulmaktan hoşlanıyordur." Søren Kingsley' boynunu, omzunu ve boğazını tekrar öptü.

Kingsley bu geceyi hatırladı. Bir Pazar günüydü. Okullarındaki herkes Pazar geceleri erkenden yatarı. Pazar ayını için erkenden kalkarlar ve Pazartesi sabahı dersleri için yine erkenden uyanmak zorunda kalırlardı.

Herkes yattıktan sonra, o ve Søren inzivaya çekilip baş başa birkaç mükemmel saat geçirdiler.

"Birinin burada ne yaptığımızı öğrenmesinden endişelenmiyor musun?" Kingsley, Søren'in gezinen elini kendi eliyle kapatırken sordu.

"Onlara söylesek bile asla inanmazlar."

"Ne? Bir öğretmenle yattığıma inanırlar ama bir öğrenciyle yattığına inanabiliyor musun?" Kingsley öfkeli görünmeye çalıştı. Başarılı olup olmadığından emin değildi.

"Kesinlikle."

"Çünkü ben bir sürtüğüm ve sen mükemmelsin?"

"Çünkü senin arkadaşların var ve kimse beni sevmiyor," dedi

Søren. Kingsley doğruldu ve Søren'e baktı.

"Senden hoşlanıyorum," dedi Kingsley.

"Hayır, ," dedi Søren yarım bir gülümsemeyle. "Beni istiyorsun. Arada bir fark var."

Kingsley, "Sen de benden hoşlanmıyorsun," diye çıkıştı. Søren'in sakın "Kimse benden hoşlanmıyor" açıklamasının kendisine verdiği istenmeyen sempati duygusunu görmezden geldi.

"Senden hoşlanmadığımdan değil," dedi Søren şakacı bir iç çekişle. "Sadece kendimi senden çok daha fazla seviyorum, kıyaslandığında, sanki ben Senden hoşlanmıyorum."

Kingsley, "Bu gece seni bir yastıkla boğabilirim," dedi.

"O zaman Fransızca derslerimi sen vereceksin. Ders planları masamda." "Unut gitsin. Sen yaşayacaksın."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Kingsley bir iç çekişle Søren'in göğsüne yığıldı. Søren Kingsley'nin saçlarını kaldırdı ve kulağının altına bir öpücük kondurdu.

Kingsley Søren'den yana dönerek, "Bizi öğrenmelerinden korkuyorum," dedi. Søren caymadı. Elini aşağıya doğru

Kingsley'nin sırtının ortasına bir öpücük kondurdu ve omurgasının üst kısmına bir öpücük kondurdu. Kingsley, Søren'in sadizminin ateşi sonra bu anların tadını çıkardı. Nazik dokunuşlar ve öpücükler, kemer ve sopa darbelerinden neredeyse daha fazla canını yakıyordu. Kalbini acıtıyorlardı ama yine de bu acıya değer veriyordu. Bu onun en sevdiği acıydı.

"Neden endişeleniyorsunuz? Biz her zaman dikkatliyizdir. Kimse bizi birlikte görmez. Beni öğrenmeleri umurumda değil. Gidebileceğim yerler var. Ama seni istemiyorum..."

"Beni ne istemiyorsun?" Kingsley sordu.

"Seni utandırmak istemiyorum," dedi Søren ve Kingsley bu ifadenin saçmalığı karşısında kahkahalarla güldü.

"Beni utandırmak istemiyor musun? Bir saat önce beni çıırılçıplak soydun, dizlerimin üzerine çökmemi ve sana en utanç verici cinsel itirafta bulunmamı söyledin.

var ve sen beni utandırmak istemediğini mi söylüyorsun?"

"Bu farklı bir şey. Özel hayatımızda kim olduğumuzun dışarıda kim olmamız gerektiğiyle hiçbir ilgisi yok. İnsanların sizin ne olduğunuzu bilmesini ister misiniz?"

"Sevgilin mi?"

"O değil."

Kingsley soru hakkında düşündü. Søren'le yalnızken bir köle, bir sürtük, cinsel işkenceye boyun eğen ve bu ayrıcalık için teşekkür eden bir hiç olmuştu. Başka bir çocukla seks yapmak onu utandırmıyordu. Utanmasına neden olan diğer her şeydi.

"Hayır, bu doğru. İnsanların incinmekten hoşlandığını bilmelerini istemiyorum. Bunu anlayamazlar ve seni de anlayamazlar. Senin bir canavar olduğunu düşünürler."

"Ben bir canavarım," dedi Søren, Kingsley'in sırtının ortasını ısırırken.

"Evet ama bunu benden başka kimse bilmiyor. Bu bizim sırrımız. Ama..."

İç çekti

ağırlaştı ve sırtını Søren'in göğsüne yasladı. "Korkarım yakında nasıl olsa öğren."

"Peki neden?" Søren talep etti.

"Şey, görüyorsunuz..." Søren'in gazabına karşı kendini hazırladı. "Ben hamileyim."

Kingsley gülmemek için alt dudağını ısırırken Søren tiksintiyle öyle bir iç çekti ki karyolanın titreşimi duyuldu. Sonra Kingsley sırtında bir şey hissetti, ayak gibi bir şey.

O ayak itti ve Kingsley sert bir şekilde kıcının üstüne yere düştü.

"Oh, hayır," dedi altındaki parkeye morartıcı bir güçle vururken. "Bebeği kaybettim."

Yatağın kenarından başını kaldırıp baktığında Søren'in yüzünü yastığa gömülü buldu. Søren'in gülmekten gözyaşlarına boğulduğunu hiç görmemişti.

Kingsley, Søren'in ağırlaşan omzunu ovarak, "Ağlama," dedi. "Tekrar deneyeceğiz."

Kingsley gelmeyi daha fazla erteleyemezdi. Şimdiye kadar yeterince zaman geçmiş olmalıydı. Phoebe'nin içine öyle bir güçle boşaldı ki, neredeyse rahatsızlık homurdandı.

Ondan ayrıldı ve kendini silmek için yerden bornozunu aldı.

"Hey, o bornoz bin dolara mal oldu," dedi yatağa uzanırken, çıplak ve mutluydu. Bir eli meme uçlarını okşarken, diğeri bacaklarının arasına kaydı. Adamın menisi içinden damlayarak kalçalarının altında ıslak bir leke bıraktı. Eğer ipek çarşafı umursamıyorsa, aslında bornozu da umursamadığını biliyordu.

"Şimdi bin dolarlık bir döl paçavrası oldu." Fermuarını çekerken onu tekrar yere fırlattı.

". "

"ederim," dedi adam ve kadın tembelce doğrulup oturdu. "Umarım bu hoşuna gitmiştir."

"Gülmen hoşuma gitti."

Silahı aldı ve tekrar pantolonunun kemerine soktu. "Ne?"

"Dedim ki..." Yatağı terk etti ve kollarını onun boynuna dolayarak yanına geldi. "Beni becerirken gülmen hoşuma gitti. Daha kirli hissettirdi, sanki gerçekten bana tecavüz eden psikopat bir manyakmışsın gibi." Ona doğru sıırttı. Onu çekici bulmalıydı, yirmi beş yaşında görünen ama muhtemelen uzun zaman önce otuz beş merhaba ve elveda demiş olan bu ince, zarif güzelliği. Bir zamanlar onu çekici bulmuştu ama bugün Onu itiyordu. Kollarını ondan çekmek istiyordu ama onu üzme istemiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Daha doğrusu, onun kocasına ihtiyacı vardı. Robert Dixon yükselmeye çalışıyordu. Şu anki kariyer çizgisinde devam ederse bir gün belediye başkanı olacaktı. Kingsley cebinde bir belediye başkanı olmasını çok isterdi.

Bu yüzden ona gülümsedi, nazik davrandı ve kendisini öpmesine izin verdi.

"Güldüm çünkü bir şey hatırlıyordum." "Ne hatırlıyordun?"

"Hatırlamıyorum," diye yalan söyledi.

Bir çekmeceye gitti, üst çekmeceyi açtı ve deri bir makyaj çantası çıkardı. İçini açtı ve iki sıra kokain koydu. Muhtemelen adam onu sikerken kokain almıştı. Bu şimdi neden çenesini kapatamadığını açıklıyordu.

"Robert'la birlikte atış yapmaya gittiğinizi duydum," dedi Phoebe.

"Onunla bir şey konuşmam gerekiyordu."

"Ben mi?" diye sordu sakarin bir gülümsemeyle.

"Çalış," dedi Kingsley. "Sadece iş. Senin adın."

"Güzel," dedi. "Sadece kontrol ediyordum." Ona rulo haline getirilmiş bir fatura uzattı. "Al biraz. İkinci tura geçeceğiz."

Kingsley onu tekrar beceme olasılığı konusunda hevesli görünmeye çalıştı. Kadın onun için iki satır daha hazırladı. Kokainden nefret ediyordu, bir vuruşun yarım saat sonra bir vuruş daha istemesine neden olmasından nefret ediyordu. Ama belki de ikinci raunt için tekrar ayağa kalkamazsa, suçu uyuşturucuya atacaktı.

Phoebe onun önünde dizlerinin üzerine çöktü ve sikini ağzına aldı. Derin bir nefes aldı ve aklına gelebilecek en erotik görüntüleri, onu tekrar havaya sokacak her şeyi düşünmeye çalıştı. Nedense aklına gelen tek Søren'in anıları ve birlikte geçirdikleri o çalıntı gecelerdi gençken. Neyse ki bu işe yaradı ve yeniden sertleşmeye başladığını hissetti.

"Anne?" Koridorda küçük bir çocuk sesi duyuldu. Phoebe geri çekildi ve hayal kırıklığıyla nefes verdi.

"Bana bir dakika ver, Cody. Annen duştan yeni çıktı." "Tyler'larda hastalandım. Beni eve getirdiler."

"Orada bekle, bebeğim. Annen geliyor."

Phoebe gözlerini devirdi.

"Bu gece arkadaşlarıyla birlikte olması gerekiyordu. Üzgünüm," diye fısıldadı Kingsley ayağa kalkarken. Bornozunu yerden kaldırmaya başladı ama sonra meni lekesini fark etti. Dolabının içinden havlu kumaştan bir bornoz aldı ve onu sıkıca üzerine çekti.

"Ben giderim. Sorun değil," dedi Kingsley, bu kadar kolay bir çıkış yolu bulduğu için rahatlamıştı. "Yakında ararım. Söz veriyorum."

"Acele etme," dedi, kadının onu bir daha aramamasını dileyerek.

"İnanılmazsın." Ona uzun ve derin bir öpücük verdi, Kingsley de hiç heyecan duymadan karşılık verdi. "Dünyadaki en seksi adam. Yakında görüşür müyüz? Lütfen?"

"Bien sûr."

"Fransızları severim. Bir dahaki sefere bana Fransızca tecavüz et." Onu tekrar öptü ve komodini işaret etti. "Orada. Arayacağım."

Onu odada yalnız bıraktı. Kingsley sesler koridordan kaybolana kadar bekledi. Kadının işaret ettiği çekmeceyi açtı ve zarfı buldu. Kapıdan çıkıp merdivenlerden indi ve bir taksiye bindi. Tek istediği hızlı bir duş almak, Phoebe'den arınmak ve Søren'le oynadığı blackjack oyununa geri dönmekti.

Merdivenlerden ön kapıya doğru koştu, kokain kan dolaşımına karışırken kalbi hızla çarpıyordu.

Antreden geçerken, oturma odasındaki kanepenin kolunda duran bir çift bej ayakkabının içinde iyi dönmüş iki ayak bileğini fark etti.

"Blaise?" Kanepenin arkasından baktı ve oldukça coşkulu görünen Blaise'in sırtüstü yattığını ve muhteşem göründüğünü gördü. Göğsünün üzerinde bir kâse çilek duruyordu.

"Bonne soir, monsieur." Yorgun ve mutlu bir kahkaha attı ve ağzına bir çilek attı. Her zaman mükemmel bir şekilde toplanmış saçları şimdi dağınıktı ve bir noktada soyunup yeniden giyindiği anlaşıyordu. "Evinizi çok seviyorum. New York'taki en iyi ev. Bunu sana daha önce söylemiş miydim?"

Gözlerini ona dikti. "Kafan mı güzel?"

Başını salladı ve kıkırdadı. "Hayır. Bunların hepsi afterglow." "Afterglow?"

"Şaşırtıcı olan ne biliyor musun, King? Bana elini bile sürmedi. Ama bu kolay oldu-" koluyla büyük bir hareket yaptı "-

Şimdiye kadar yaşadığım en iyi acıydı." "Acı mı?"

"Biraz B, biraz D ve bolca S&M. Ben M'ydim." "Sen M'ydin, değil mi?"

"İnanılmazdı." Arkadaşın bir acı tanrısı." "Kim?"

Kim bir tanrı?"

"Sarışın arkadaşın. Søren." Kingsley ona ters ters baktı.

"Ben yokken Søren ile seks mi yaptın?"

"Hayır, Aptal. Bana neredeyse hiç dokunmadı dedim. Dokunmasına gerek yoktu. Ruhu bana dokundu. Acısı bana dokundu."

"Sen aklını kaçırmışsın. Bu nasıl oldu?"

"Bilmiyorum." Gerinmek için iki elini havaya kaldırdı. "Sen gittikten sonra bana adımı nasıl yazdığımı sordu. Blaise Pascal gibi dedim ve sonra bana Blaise Pascal'ın nasıl bir matematikçi olduğunu anlattı."

"Cizvitlerden nefret ederdi. Onlar hakkında her türlü iftirayı ve dolayısıyla *doğru* olan şeyleri yazdı."

"Bu. Her neyse, konuşuyorduk ve sonra yapmam gerektiğini söylediğin şeyi yaptım ve onu oyun odasına götürdüm - yatağın üzerinde Francis Bacon tablosu olan odaya - aniden kırbaçlandım ve kırbaçlandım ve sonra sadece acıdan orgazm oldum. Sonra eteğimi ters giymiş bir şekilde aşağıdaydım. Buzdolabını yağmaladım. Biliyorsun sapkınlık beni acıktırıyor."

Elindeki çilek dolu kâseyi kaldırıp ona bir tane ikram etti. Kingsley onları görmezden geldi.

"Sen ve arkadaşın bir gün benimle takım olur musunuz?" "Hayır.

Çileklerini ye. Tanrı'yla konuşmam gerek."

"Ona ayaklarını öpmek istediğimi söyle.

Tekrar." "Bunu ileteceğim."

Elini sallayarak onu odadan kovdu. "Søren?"

Kingsley merdivenlerden yukarı koşarken bağırdı.

"Odamdayım," diye geri seslendi Søren. Kingsley ona dilediği zaman kalması için kendi misafir odasını vermişti. Şimdiye kadar hiçbir gece orada uyumamıştı.

"Bütün odalar benim odamdır." Kingsley misafir odasının kapısını açtı. Søren yatağın karşı tarafında duruyordu, önünde açık gümüş bir bavul vardı.

"Pekâlâ o zaman. Odanızdayım." "Size bir soru sorabilir miyim?"

"Sor."

"Blaise'e ne yaptın?" Søren başını kaldırıp ona baktı.

"Buna cevap vermeyeceğim."

"Onu becerdin mi?"

"İki soru oldu ve hayır, sormadım. Oynadığımız için kızgın mısın? İsteddiği kişiyle birlikte olabileceğini söyledi."

"oynadığı umurunda değil. Neden kanepemde sersemlemiş bir halde yattığını ve ona hayatının en güzel acısını yaşattığını iddia ettiğini bilmek istiyorum."

"En iyisi mi? Eminim bu bir abartıdır ama hoşuna gittiğine sevindim." Søren, Kingsley'nin evdeki her yatağın altında sakladığı kink oyuncaklarından oluşan çantayı karıştırırken gülümsedi. "Ondan kesinlikle keyif aldım."

"Peki yeminini bozmamakla ilgili tüm o söylediklerin *neydi*?"

"Seks yoktu ve onunla evlenmedim. Ondan para da almadım ya da Papa'nın doğrudan bir emrine uymayı da reddetmedim."

"Ne hakkında-" Kingsley belirli bir el hareketi yaptı. "Şey," dedi

Søren. "Bunu ben yaptım tabii ki."

"Tabii ki."

"Ama biz Cizvitler mastürbasyon konusunda Curia kadar katı ve sert değiliz. Tanrım, bu son cümlede en az üç kelime oyunu var. Tamamen kasıtsız."

"Şaka yapmayı bırak. Bu ciddi bir mesele."

"Ciddi bir şey değil. Sakin ol, Kingsley."

"Tamamen sakinim."

"Dillerde konuşuyorsun, Kingsley. Fransızca, İngilizce ve biraz da İspanyolca duydum ve sen hepsini aynı anda konuşuyorsun."

"Sen bir rahipsin. Bir Cizvit rahibi. Bir saatliğine evden çıktım ve geri döndüğümde kanepemde akşamdan kalma bir kız yemek yiyordu.

Şimdi Katolik bir rahip olan eski sevgilimin ona hayatının en güzel acısını yaşattığını iddia eden çilekler. Bir daha asla evimden çıkamam."

"Kişisel deneyimlerime dayanarak, düzenli olarak birini dövmemin dünyanın yararına olduğunu biliyorsunuz. Günah çıkarma rahibimle konuştum ve yeminimi bozmadığım sürece bu yönümle ilgilenmeme izin verdi. İşte böyle."

"Yani orada mı? Hayır, değil. Henüz o noktaya gelmedik. Sen-" Kingsley Søren'i işaret . "Her zaman keyfin yerinde. Ve sen konuşuyorsun. Ve Sen... *hoşsun*. Daha iyiyim." *Hoş* kelimesi ağzından çıkarken acı veriyordu.

"Değişmişsin."

"Kingsley-"

"kız, değil mi? Bakire Kraliçe. Bilmem gerekirdi."

Søren ona şüpheyle baktı. "Kingsley, sen-"

"Bana bir saniye ver." Kingsley odada volta atıyordu. Zihni allak bullak olmuştu. Kendi çatısı altında neler olmuştu? Ceketinin cebine uzandı ve tütünle sarma kâğıtlarını çıkardı.

"Ne yapıyorsun?"

"Sinirlerimi yatıştırmak için bir sigaraya ihtiyacım var. Sinirlerim yıprandı."

"Sen dul bir düşes değilsin. Yirmi sekiz yaşında sinirlerin yıpranmamalı," dedi Søren. "Ve sigara da içmemelisin."

"Benim evim, benim kurallarım. Burası sigara içilen bir ev. Herkes benim evimde sigara içmek zorunda. Sigarayı bırakmayacağım ve eğer burada kalırsan sen de başlamak zorundasın." Kingsley hızla bir sigara sardı ve mühürlemek için sarma kâğıdını yaladı.

"O zaman papaz evine geri döneceğim."

Kingsley çakmağını çaktı, sigarasını yaktı, uzun bir nefes çekti ve Søren'e ters ters baktı.

"Birine dokunmadan hayatının en iyi acısını nasıl verebilirsiniz?"

Kingsley sigarasını tekrar dudaklarına götürdü.

Bir çıtırtı sesi duydu ve sigaranın artık alevi yoktu.

Uzun bir süre sigarasına baktıktan sonra başını yavaşça elinde bir kamçı tutan Søren'e doğru çevirdi. Søren rahatça onu sardı.

Sigara yanıyor.

Bullwhip snap.

Sigara artık yanmıyor.

Elinde ikiye bölünmüş bir koçan tutuyordu.

"Başka sorunuz var mı?" Søren kaşlarını kibirli bir şekilde kaldırarak sordu.

Kingsley kırbacı işaret etti, elini işaret etti, Søren'i işaret etti... "Bana bunu yapmayı öğretebilir misin?"

"Benim sorularıma cevap verirsen ben de senin sorularına cevap veririm."

Søren kırbacı yatağın üzerine fırlattı ve Kingsley'in yanına geldi. Ellerini Kingsley'in yüzüne doğru kaldırdı ve göz kapaklarını kaldırdı.

"Sorularınız nedir?" Kingsley gözlerini kırpmıyarak çalışarak sordu.

"Neden genelev gibi kokuyorsun? Neden pantolonunda silah var?"

Ve en önemlisi, şu anda hangi uyuşturucuyu kullanıyorsun?"

ŞÜPHE DUYDUĞUNDA, Kingsley becerdi.

Ve Søren onu uyuşturucu kullanırken yakaladığından beri, kendinden şüphe içinde boğuluyordu. Şimdi ise Blaise'in bedeninde boğuluyordu, boğulmak için çok daha üstün bir beden. Bugün günaydın demek için ofisine uğradığında çok çekici görünmek gibi bir hata yapmıştı. Ama Blaise elini eteğinin altına soktuğunda şikâyet etmemişti ve şimdi de onu büyük deri koltuğuna oturttuğu için kesinlikle şikâyet etmiyordu.

"Bugün keyfin yerinde," dedi Blaise onun yakasının düğmelerini açarken. Başını eğdi ve onun dudaklarını, boynunu öptü.

"sen varsın. Tabii ki yerinde." Parmaklarını boğazından aşağıya ve bluzunun V kısmına doğru kaydırды.

"Eğer içimde olsaydın, daha da iyi bir ruh halinde olurdun."

"Bundan emin misin?" Kingsley sordu. Ellerini kızın eteğinin altına kaydırды ve yumuşak kalçalarına masaj yaptı.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var, değil mi?" Blaise onun kulak memesini ısırdı ve fısıldadı. "*S'il vous plait, monsieur.*"

"Madem bu kadar kibarca sordunuz..."

Kingsley hiç uyarmadan ayağa kalkıp onu masasının kenarına sertçe oturtunca Blaise . Eteğini kalçalarına kadar kaldırdı ve Blaise gerildi.

"Bir sorun mu var, *chouchou*?" diye sordu.

"Bu eteği seviyorum. Sadece yırtma. Lütfen?"

"Eğer yırtsaydım, senin için değiştirirdim."

"Bette Davis'e aitti." "Sen ve kıyafetlerin..."

Kingsley onu masadan sürükleyerek kaldırdı ve sırtını ona döndü. Eski kumaşı yırtmamak için dikkatlice küçük fermuarı aşağı çekti ve eteği bacaklarından aşağı indirdi. Kadın eteğin içinden çıktı ve adam eteği sandalyesinin arkasına bıraktı.

"Ölü bir aktrise ait başka bir şey giyiyor musunuz?"

"Üzerimdeki ya da içimdeki diğer her şey serbesttir."

"Güzel." Kingsley külotunu yırtıp çıkardı ama hâlâ üzerinde bıraktı. çorapları ve jartiyerleri. Sonra çıplak poposuna sert bir şaplak attı, bağırmasına yetecek kadar sertti. Bu sese bayılıyordu. Bu sefer daha da sert bir tokat attı, sonra jartiyerini kalçasının arkasına vurdu. Teni güzelce pembeleşti. Ama o kırmızıyı tercih ediyordu, bu yüzden ona bir şaplak daha attı.

"Sen şeytansın," dedi Blaise, kız başını eğip acı içinde solurken. "Bir şaplak nasıl bu kadar acıtır?"

Kingsley, "Pratik yap," dedi ve onu tekrar tokatladı. "Bunu sevdiğini biliyorsun." "Nefret ediyorum."

"Bundan emin misin?" Kingsley onun bacaklarını ayırdı ve bir parmağını içine soktu. "Bu bana nefret gibi gelmiyor."

İçi ıslaktı, çok ıslaktı ve sıcaktı.

"Amım seni seviyor. Diğer her parçam şu anda senden nefret ediyor." "Diğer her parçası mı?" Kolunu kızın beline doladı ve onun şişmiş klitoris. Yavaşça yoğurdu.

"Tamam... belki diğer kısımları değil," dedi Blaise nefes nefese, dudakları aralanarak. Bir eli içinde, diğeri dışında olmak üzere ona dokunurken kendini masasına yasladı. Üçüncü bir parmağını vajinasına soktu ve onu kendisi için açtı. Blaise büyük olasılıkla onun da duyacağı bir zevk iniltisi çıkardı. Tüm evdeki herkesi. Güzel. Ofisinin kapısını kilitleme zahmetine girmemişti. Blaise'in seks sırasında sessiz kalamaması, kapı kolundaki herhangi bir kravattan daha çok işe yarıyordu.

"İhtiyacım olduğunda kameram nerede?" Kingsley, kadının iç kasları titreyene kadar vücudunun derinliklerine iterken sordu. "Şu anda çok güzel bir görüntü oluşturuyorsun."

"Bu nasıl bir poz?" Blaise kızın bacaklarını daha da ayırarak tüm varlıklarını daha iyi görmesini sağladı.

"*Très jolie*," dedi takdirle. "Ama bu daha iyi bir resim olurdu."

"Ne olurdu?"

Kingsley onu kaldırdı ve masasının üstüne oturttu. Bluzunu ve sutyenini çıkardı ve kalçalarını açtı. Artık üzerinde çorapları, jartiyerleri ve bir çift yüksek topuklu ayakkabıdan başka bir şey yoktu. Kingsley onun bu kadar açık ve kendisi için hazır vücuduna hayran kaldı.

"*Parfait*."

Kingsley pantolonunun fermuarını açtı ve kendini tam sertliğine kadar okşadı. Aletinin ıslak ucunun Blaise'in klitorisine sürtünmesine izin verdi. Kadın inledi ve kalçalarını kaldırdı.

"Beni bunun için , değil mi?" diye sordu. "Her zaman yapmaz mıyım?"

"Her zaman," dedi. "Lütfen, sık beni."

"Yeterince iyi değil."

Blaise derin bir iç çekti. "Lütfen mösyö, sakin beni. Siz New York'un ve belki de tüm üç eyaletin en güzel erkeğisiniz."

"Bu yeni bir şey."

"Saçlarını, ve koyu renk gözlerini seviyorum. Ve gelmiş geçmiş en seksi ellere sahipsin."

"Eller?"

"Elleri severim," dedi Blaise. "Bu bir kız olayı."

"Başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Um... Aksanına bayılıyorum ve sakin muhteşem ve eğer yakında içime sokmazsan ağlayacağım ve makyajım mahvolacak ve hepsi senin suçun olacak, bu yüzden lütfen beni şimdi, hemen şimdi, bu saniye becer, yoksa yemin ederim bu ilişkide itaatkâr olduğumu unutacağım."

Kingsley sert bir vuruşla onun içine girdi. Blaise'in başı geriye düştü ve kalçalarını masadan kaldırarak onu tamamen içine aldı. Kalçalarını bir sarsıntıyla geri çekti ve tekrar içine girdi. Elleriyle göğüslerini kavradı ve onları sıkı, altında kıvranırken meme uçlarını hafifçe çimdikledi. içi yanıyordu ve adam içinde hareket ederken bunu duyabilecek kadar ıslaktı. Onu becerirken kendini izledi. Başparmağının ucuyla vücutlarının birleştiği yeri ovuşturdu. Blaise sertleşti

zevk aldı ve kendini sabitlemek için masasının kenarına tutundu. Teni kızardı ve göğüs uçları sertleşti. Kadının içinde ve adamın her yerinde doruğa ulaşmak için nabız gibi atıyordu.

O artık bir bedenden başka bir şey değildi. Artık seksten başka bir şey yoktu. Düşünmüyordu, hatırlamıyordu, ihtiyacı yoktu, kendinden şüphe etmiyordu çünkü o yoktu

-Sikişirken değil. Yapabilse sürekli sevişirdi. *Hatıraları* uzak tutmak için her şeyi yapardı. Dünyayı uzak tutmak için her şeyi yapardı.

Kingsley ellerini hızlıca çekerek Blaise'i

Masanın kenarına. Kalçalarını geriye itti, daha da genişletti ve göğsüne yaklaştırdı. Kadın onun için olabildiğince açık olduğunda ve adam onun içinde olabildiğince derin olduğunda

mümkünse, ona kendisi için gelmesini emretti. Bileklerini kavradı ve onun sevdiği şekilde acı verecek kadar sıkı ve sertçe boşaldı, omuzları masadan kalktı, kalçaları ona karşı çılgınca hareket etti, sesi bir dizi keskin umutsuz nefesten başka bir şey değildi. İşi bittiğinde Kingsley kollarını ona doladı, yukarı çekti ve göğsünü kendi göğsüne bastırdı. Onu öptü ve o da onu öptü, birbirlerinin ne istediğini tam olarak bilen aşıkların umutsuz aç öpüşmesi. Onu öptüğü gibi sikti, acımadan sikti ve kadın her hamleyi sanki

onun iyi kızı gelmeli. Boşalması gerekiyordu ama henüz boşalmak istemiyordu. Bütün gün, bütün gece ve onu becerirken ölene kadar onun sıcak, ıslak deliğinin içinde kalmak istiyordu ve o zaman bir daha asla bir kadının bedeninin içinde olmaktan başka bir şey düşünmek, hatırlamak ya da hissetmek zorunda kalmayacaktı.

Çok fazla baskı vardı... Zar zor nefes alabiliyordu... Uylukları bitmek bilmeyen itiş kakıştan titriyordu, siki o kadar hassastı ki ağrıyordu... Blaise kulağına erotik teşvikler fısıldadı. *İçime gel Kralım... Bütün gün kalçalarımın aşağı damlamasını istiyorum... İstedikçe kadar sert... Yapabildiğin kadar sert...*

Olabildiğince sert, kendi orgazmının gücünden gözleri yaşaracak kadar sertti. Aceleyle, şiddetli ve derin bir spazmı boşaldı ve kadının içine sıcak bir sıvı aktı. Zihninin arkasında bir yerlerde şunları duydu Blaise acı çekiyormuş gibi bir sesle haykırdı.

Doruk noktasından çok çabuk indi. Başını Blaise'in omzuna yasladı. Kadın kollarını ona doladı ve güldü.

"Bana mı gülüyorsun?" Kingsley yavaşça onun kollarından kurtularak sordu.

"Öyleyim. Bak." Omzundaki ısırik izini göstermek için omzunu . "Seni vampir."

"Bunu yaptığımı hatırlamıyorum. En içten özürlerimi sunarım." Yarayı . Deriyi kırmıştı ama sadece biraz.

"Özür dileme. Bana hediye vermene bayılıyorum." Ondan ayrıldı ve ofis koltuğuna yığıldı.

"Temizlik sırası sende." Elini sallayarak onu masasından uzaklaştırdı. Kadın zıpladı ve masasından bir kutu mendil çıkardı.

"Temizlik sırası hep bende olur." "Bu işte çok iyisin."

"Buna itiraz edemem." Önünde diz çöktü ve dilini kullanarak onu nazikçe yaladı. Acıdı. Bir ilişkidenden sonra dokunulmak her zaman acıtırdı. Orgazm. Zevk ve acı, hepsi bir arada. İkisini de yaşayana kadar tatmin olmamıştı.

Blaise işini bitirdiğinde, masasındaki kâğıt mendillerle temizlendi, giyindi ve ona veda öpücüğü verdi.

"Bu eğlenceliydi. Bu gece ikinci tura çıkmak ister misin?" diye sordu. "Lütfen."

"Ayık olacak mısın?" "Söz vermiyorum."

Blaise gözlerini devirdi, onu tekrar öptü ve ofisinde yalnız bıraktı. Kingsley giysilerini düzeltmeyi ve kendini toparlamayı bitirdi. Ve sonra her zaman olduğu gibi oldu. Düşünceler. Anılar. Unutmak istediği ama unutamadığı şeyler aklına hücum etti. Kanı her zaman sikiinde ve beyinde tutabilseydi hayat çok daha güzel olurdu.

Kingsley masasının en alt çekmecesini açtı -dosyaları koymak için yapılmış büyük bir çekmece- ve içindekilerin envanterini çıkardı. On bir şişe burbon, iki gram kokain, bir ons marihuana, iki şişe saf kodein, doksan hap -her biri yüz miligram- ve bir şişe ketamin, Çünkü bazen sadece atlar için yapılmış bir sakinleştirici ve onu içine düşürdüğü büyülü Harikalar Diyarı işe yarayabilirdi.

Bir şişe kodeine uzandı ama ofisinin kapısı açıldı. Kingsley çekmeceyi kapattı ve sandalyesine geri oturdu. "Kapıyı hiç çalmaz mısın?" Kingsley sordu. Søren, "İnlemeler ve homurdanmalar kesilmişti ve duvarların takırdaması da " dedi. "Sahilin temiz olduğunu düşündüm."

"Ne için temiz? Burada ne yapıyorsun?" "Söylediğim gibi, anlaşmanın bana düşen kısmını yerine ."

"Yine bana bağırmaya mı geldin?" Søren içeri girdiğinde Kingsley sordu.

"Ben bağırmadım," dedi Søren, Kingsley'in masasının karşısındaki koltuğa oturarak. "Hiçbir zaman

"Sana karşı sesimi yükselttim mi?"

"Bağırıyormuş gibi hissettim."

"En hafif dokunuş bile açık bir yaraya zarar verebilir. Senin için endişelendiğim için beni suçlayamazsın."

"Endişelenmeyi bırak. Sen benim babam değilsin."

Søren kaşlarını çatarak, "Umarım öyle değildir," dedi. "Eğer öyleyse, küçük benliğimin yapması gereken bazı açıklamalar var."

"Sen de benim değilsin," dedi Kingsley, Søren bugün bir rahip gibi görünmese de. Uzun kollu siyah bir tişört ve siyah pantolondan oluşan her zamanki görev dışı üniformasını giymişti.

"Neden, Kingsley, bugün çok savunmacı görünmüyor muyuz?"

"Beni rahat bırak."

"Bunu yapamam. Benden sana kırbaç numarasını öğretmemi istedin. İşte "

"Senden bana kırbaç numarası öğretmeni mi istedim?"

"Hatırlamamana şaşırdığımı söyleyemem."

"Hatırlıyorum." Kingsley gözlerini ona dikti. Søren ona bunu hatırlattığı için şimdi hatırlıyordu.

Søren ayağa kalkarak, "Fikrini değiştirdiysen gidebilirim," dedi. "Hayır. Otur. Gitme."

Søren ona baktı ve tekrar yerine oturdu.

"Çok sık kokain kullanmam," dedi Kingsley. "Kötü bir gece geçiriyordum. Hepsi bu kadar."

"Kaç tane kötü gecen var?"

"Bir ya da iki. Çok değil," dedi Kingsley.

"Sana parayı karşılıksız verdiğimi biliyorum. Ama bunu uyuşturucu için kullanacağından hiç şüphelenmemiştim."

"Parayı geri mi istiyorsun?"

"Hayır. Kendine daha iyi bakmanı istiyorum. Hepsi bu."

"Kendime daha iyi bakmak mı? Beni düzenli olarak döven bir adamdan gelen ilginç bir açıklama. Görüyorum ki yeni şamar oğlanları bulmuşsun."

"Kızları kırbaçlamak."

"Bugünlerde sadece kızlar mı?" Kingsley sordu.

"Sadece kadınlar. Fazla ileri gitme olasılığım azaldı." "Çok ileri gitmene bayılıyordum."

"Ve şimdi," dedi Søren gülümseyerek, "seninle neden oynamadığımı biliyorsun."

Kingsley başını eğdi ve çenesini kavuşturduğu kollarına dayadı. "Kingsley?"

"Sana ne oldu böyle? Sen farklısın," dedi Kingsley. "Gerçeği bilmek ister misin?"

"Ben sordum."

"Adı Magdalena." "Gizli kız arkadaşın mı?"

"O bir Roma genelevinin madamı. O ve çalışanları çok özel bir müşteri kitlesine hitap ediyor."

"Mazoşistler mi?"

"Çoğunlukla."

"İşte gidiyordun..." Kingsley elini salladı. "Orası."

Kingsley, "Normal erkekler spor salonuna fazla enerjilerini atmak için giderler," dedi. "Ben de öyle duydum."

"Ben normal bir erkek değilim. Sen de öyleymişsin gibi davranma."

Kingsley gözlerini devirdi ve elini tekrar salladı. "Yani o senin arkadaşın ve...?"

"Papaz okulundaki ilk iki yılım zor geçti. Magdalena olmasaydı başarabilir miydim emin değilim. Ona borçluyum ama o benden herhangi bir şekilde ücret almayı reddetti."

"Bir sürü fahişe tanıdım. Bir müşteriden para almayı reddeden birini hiç duymadım. Tabii ki, bu sensin ve sana bir başkası için para ödeyebilirim."

"Kingsley, o ve ben hiç yatmadık. Biz arkadaştık. Ondan öğrendim."

"ağızındaki sigarayı kırbaçla nasıl çıkaracağını mi öğrendin?"

"Bana öğrettiği ilk becerilerden biri, evet," dedi Søren.

Kingsley artık Søren'in diğer hobilerinin" ne olduğunu biliyordu. Öğrenmişti. Son on yılda sadizm sanatı ve bilimi üzerine çalışmış. Kingsley'e teoloji diplomasından çok daha faydalı geldi.

"Okuldayken çok seyahat ettim," diye devam etti Søren, "ama Roma'dayken kendimi onun evinde bulmadığım bir hafta geçmedi."

"Ona zarar vermene izin mi verdi?"

"O yaptı," dedi Søren. "Kendisi de bir sadist olmasına rağmen. Hem de çok iyi bir sadist."

"Ne kadar iyi?"

Søren gözlerini kaçırdı ve Kingsley'e dönmeden önce bir şeye gülümsedi.

Søren, "Bana karşı çok kabaydı," dedi.

Kingsley onu işaret etti. "Güzel. Birinin olması gerekiyor. Bütün bunların nedeni..." Elini tekrar salladı.

"Bu ne?" "İyi davranış mı?"

"İlahiyat fakültesindeyken bir madamdan sadizm öğrenmek için her hafta bir geneleve gittiğimi söylemiştim. İlginç bir iyi davranış tanımınız var."

"St. Ignatius'a başladığımda herkes senden korkuyordu. Herkes. *Tüm* . Rahipler bile senden korkuyordu ve seni seviyorlardı. Diğer öğrencilerle konuşmazdın bile. Sen aşılmaz bir sarışın kaleydin ve herkes senden nefret ediyordu, bunun iyi bir nedeni vardı. Ne oldu?"

"," dedi Søren. "Artık lisede değilim. Bu bir insan için harikalar yaratıyor."

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi Kingsley. "Benden hoşlanmıyor musun?"

"Hayır. Evet. Bilmiyorum," diye itiraf etti Kingsley. "Okuldayken hepimiz korkmuş köpek yavruları gibiydik ve sen, sen bir kurtun. Seni görmekten hoşlanmıyorum..."

"Ne?"

"Evcilleştirilmiş. Sana tasma bile takmışlar."

"Kendi tasmamı kendim taktım."

"Eskiden beni korkuturdun."

"Şu anda seni korkutmamamın nedeninin artık bir köpek yavrusu olmaman olduğu ihtimalini düşündün mü?"

Søren bekledi.

Kingsley Søren'e baktı ve havladı. Søren sadece ona baktı. Belki de bir dahaki sefere bir ısırık denemeliydi.

"Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa," dedi Søren, "kurt hâlâ orada ama tasma daha güçlü."

"Benimle birlikte kurdun tasmaından kurtulmasına izin verdin." "İşte bu yüzden daha güçlü bir tasmaya ihtiyacım vardı."

"Bu Magdalena denen kişiye seni sıktığı için ödeme yapmak ister miyim bilmiyorum."

"Yaptığı şey kendimi daha az ciddiye almamı sağlamak oldu ki bu da bildiğiniz gibi azizliğe hak kazanması için gereken üç mucizeden ilki."

"Onu kıskanıyorum," dedi Kingsley. "Hayatında sen vardın. Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"O olmasaydı bu konuşmayı yapıyor olmazdık," dedi Søren. "Onun yardımı olmadan seninle yüzleşemezdim."

"O zaman sanırım ben de ona borçluyum. Bana bağırırsan bile."

"Ben bağırmam."

"Adresi nedir?" Kingsley sordu. "Neden?"

"Ona bir çek göndereceğim. Eğer şu anda burada sebebi oysa, hem ona hem de size borçluyum."

Søren içini çekti, Kingsley'nin masasından bir kalem ve bir kâğıt parçası aldı ve adresi yazdı. Kâğıdı uzattı ve Kingsley kâğıda uzandı. Søren kâğıdı onun elinden geri çekti.

"Ne yaptığını biliyorum," dedi Søren. "Ben ne yapıyorum?"

Søren sağ tarafa baktı ve Kingsley'in dosya dolaplarına dikkatle baktı.

"Blaise'in koca bir ağzı var," dedi Kingsley. "Onun en iyi özelliklerinden biri. Genellikle."

"İşte," dedi Søren ve Kingsley'e adresi verdi. "Onu ziyaret etmelisin. Bana yardım ettiği gibi sana da yardım edebilir."

"Ben iyiyim," dedi Kingsley. "Sanki parçalanıyormuşum gibi davranıyorsun." "Geçen yıl vuruldun ve neredeyse ölüyordun."

Kingsley omuz silkti. "Benim için iyi , değil mi? Biri ölüm yatağıma geldi ve bana bir 'özür dilerim' hediyesi bıraktı."

"Bu bir hediye değildi. Özür de değildi. Bir ödemeydi." "Ödeme mi? Ne için?"

Søren elini pantolonunun cebine soktu ve küçük, şeffaf bir plastik tüp çıkardı. Kingsley'in masasının üzerine koydu.

"Nedir bu?" Kingsley küçük tüpü eline alırken sordu. Birkaç metal parçası öğleden sonra güneşinin altında dans ediyordu.

"Eğer bir kedi olsaydın, bu senin hayatlarından biri olurdu." "Bu benim mermim mi?" Kingsley şok içinde sordu. "Ondan geriye ne kaldıysa."

"Neden sende?"

"Ben istedim," dedi Søren. "Ben aldım. Sana parasını ödedim. Artık bana hiçbir şey borçlu değilsin."

"Bunu sana hastanede mi verdiler?" "Ben istedim."

Kingsley şarapneli inceliyormuş gibi yaparak tüpü çevirdi. Aslında neye benzediği umurunda bile değildi. Önemli olan tek şey Søren'in onu saklamış olmasıydı. Neden saklamıştı? Bir tılsım mıydı? Bir hatıra mıydı? Birbirlerini son gördükleri zamanı hatırlatan bir şey mi? Kingsley elini cebine atmayı düşündü. İçinde kırık bir gümüş zincir üzerinde küçük gümüş bir haç vardı; Søren'le geçirdiği ilk geceden kalan tek hatıra. Haç ve anılar.

"Bunu sakladın mı? Bunca zamandır mermim mıydı?" Kingsley sordu.

"Ben aldım. Eğer geri , parasını ödemen gerekecek." "Seni asla anlayamayacağım," dedi Kingsley.

"O zaman denemeyi bırak." Elini uzattı ve Kingsley içinde mermi parçaları olan tüpü avucuna bıraktı. Søren'in bir kurşuna sahip olması fikri hoşuna gitmişti. bu parçasını elinde tutuyordu. Dünyada bir nesne var mıydı bir kurbana, onu neredeyse öldüren silahtan daha yakın olabilir miydi? Bu mermi parçaları Kingsley'in vücudunun içindeydi ve neredeyse onu yok ediyordu. Hayatını sona erdirmek yerine, o kurşun hayatını değiştirmişti. Søren'in bu ölümcül kalıntılarla böyle bir yakınlık hissetmesine şaşmamalı. Çok ortak noktaları vardı.

Søren, Kingsley'in mermi parçasının bulunduğu tüpü cebine koydu.

"Hazır mısın?" Søren sordu.

"Evet. Ne için?"

Bunun üzerine Søren gülümsedi; Kingsley'e ofisinde oturanın, kendisini düzenli olarak insan hedef olarak kullanan eski Søren değil de Katolik bir rahip olduğunu bir anlığına tamamen unutturan şeytani ve seksi bir gülümseme.

Elini kaldırıp parmağını Kingsley'e doğru uzattı.

"Şimdi mi?" Kingsley sordu.

"Planların mı vardı?" Søren sordu. "Bildiğin gibi boş zamanım kısıtlı." "Bu gece bir şeytan çıkarma ayini mi düzenliyorsun?" Kingsley sordu.

"Daha kötüsü. Çift danışmanlığı."

"Aynı şey," dedi Kingsley. "Hepsi senin suçun. Kimse sana gerçek bir iş bulmanı söylemedi."

Kingsley ayağa kalktı ve masanın etrafına geldi.

"İşimi seviyorum," dedi Søren, Kingsley'i ofisten çıkarken takip ederken. "Sen de bir iş bulmayı düşünmelisin. Topluma faydalı olmanın ne kadar keyifli olduğunu görünce şaşıracaksın."

"Başka ne eğlenceli biliyor musun?"

"Ne?"

"Bir işe sahip olmamak."

Kingsley, Søren'i kişisel oyun odasına götürdü.

Kingsley kapıyı açarak, "Burası benim gerçek ofisim," dedi. Bir Aziz Andrew Haçı, bir askı, bir X-bar, birkaç ayırma çubuğu, bir erkeğin ihtiyaç duyabileceği tüm esaret kelepçeleri ve ekipmanları vardı.

"Beğendin mi?"

Kingsley, Søren'in her şeye ilgiyle baktığını görebilmesine rağmen, "İşe yarar," dedi Søren.

Evdeki yatak odalarının her birinde kink ekipmanları . Vanilya türleri onun evinde hoş karşılanmazdı. Ve nadiren de olsa

Kasaba evine sızdılar, ayrıldıktan sonra vanilya değillerdi. "Ne

sıklıkla oynarsınız?" Kingsley sordu.

"Ne zaman ," dedi Søren. "Güvenli olduğunda. Eğer bir aydan uzun süre kalırsam... Aradığım kelime neydi?"

"Ölümçül mü?"

"Nahoş. Sen?"

"Elimden geldiğince sık. En azından günde bir kez."

"Günde bir kez mi? Bu onurun şanslı sahibi kim?"

"İnan bana, oynadığım insanların listesini vaktin yok. Muhtemelen Manhattan'daki tüm itaatkârları sikmişimdir. Brooklyn'e taşınmam gerekebilir."

"Sadece itaatkârlar mı?"

"Sadece itaatkârlar."

"Bu senin için alışılmadık bir şey, değil mi?" Søren kollarını göğsünde kavuşturdu ve Kingsley'e baktı.

"Neden? Senin için yattım diye dünyanın geri kalanı için de yatmak zorunda mıyım?"

"Dünyanın geri kalanı değil. En azından bir kişi. Hatırlıyorum."

"Ne hatırlıyorsun?"

"Ne kadar ihtiyacın vardı, ne kadar istedin."

"Sana ihtiyacım vardı, ona değil."

"Acıya boyun eğmeyi seviyordun. Neden değiştin?"

"Artık dip yapmıyorum. *Fin*," dedi Kingsley. "Son."

Søren, Kingsley'nin yüzünü uzaylı bir örneğe bakar gibi inceledi.

"Bana kırbaç numarasını öğretecek misin, öğretmeyecek misin?" Kingsley sordu. "Öğreteceğim, ama bu konuşma henüz , ister kabul *et* ister *etme*."

"Bana numarayı göster."

Søren duvardaki tekli kuyruk sıralarını tararken, "Bunun bir hilesi yok," dedi. Birini indirdi, gerdi, tekrar sardı ve duvara geri astı. İkinci bir tek kuyruklu kırbaç daha çok hoşuna gitti. "Bu çok fazla pratik gerektirir. Ve ben Magdalena gibi bir öğretmen değilim. O size iki hafta içinde tek kuyrukla havada çeyrek takla attırabilir."

"O zaman neden bana öğretmiyor?"

"O Roma'da. Daha önce hiç kırbaç kullandın mı?"

"Sırtta, büyük hedefte."

"O zaman daha küçük bir hedef üzerinde pratik yapman gerekecek. Bir insan üzerinde değil." Søren'in elinde Kingsley'in kartvizitlerinden biri vardı. Onu duvardaki bir kancanın üzerine sapladı.

"Ona vurmamı mı istiyorsun?" Kingsley sordu. "Bir mi?"

Søren elini Kingsley'nin göğsünün ortasına koydu ve onu duvara yaslanana kadar geriye...geriye...geriye itti.

"Hayır," dedi Søren. "Ben vuracağım. Sen de izleyeceksin. Güvenli bir mesafeden."

Søren bir adım uzaklaştı, kırbacı sardı, sağ ayağını sol ayağının önüne koydu ve ardından kırbacı hızlı bir hareketle serbest bıraktı. Kırbacın ucuyla Søren kartviziti düzgünce ikiye böldü.

Kingsley karta doğru yürürken alkışladı. Kesik, kartı *Edge* ve *Enterprises* kelimeleri arasında tam ortadan ikiye ayırdı.

"Çok iyi bir numara," dedi etkilenmiş bir ifadeyle.

"Kırbaçlar çok amaçlıdır," dedi Søren. "Acı için iyidir. Esaret için iyidir."

"Esaret mi?" Kingsley karta uzanarak sordu.

Søren kırbacı hafifçe ona doğru savurdu. Kırbaç Kingsley'in bileğine dolandı. Kırbaç sıkılırken bile güldü ve Søren kırbacı çekiştirerek onu kendine yaklaştırdı. Kingsley nefesi hızlanarak, "Güzel," dedi. "Başka ne var?"

"Bilekler," dedi Søren, Kingsley'nin diğer bileğini tuttu ve esnek deri kırbaçı ellerine doladı. "Ayak bileklerini bile. Boynu da, ama dikkatli olmalısın. Magdalena'nın en sevdiği numarayı görmek ister misin?"

"Göster bana."

Søren, Kingsley'nin sağ bileği ile sol bileği arasında sekiz inç uzunluğunda bir kırbaç bırakmıştı. Kingsley'i hızla döndürdü ve sırtını Søren'in göğsüne çekerek kırbaçı sertçe Kingsley'in boğazına dayadı.

Dünya Kingsley'in altından kayıp gitti.

Gözünü kırptı ve duvarlar siyaha döndü, sıcaklık düştü ve nefes aldığı anda sülfür kokusu aldı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve boynundaki zinciri çekiştirdi. Parmaklarını zincirle boğazı arasına sokabilirse bir şansı olabilirdi. Odanın havası söndü. Hiçbir şey duyamıyor, hiçbir şey göremiyordu. Ama hissedebiliyordu ve hissettiği şey göğsündeki ıslak bir oyuktu, kemik parçalanıyor ve bir akciğer çöküyordu.

Hava yok. Hiç hava yoktu. Nasıl nefes aldığının, nasıl yutkunduğunun, nasıl mücadele ettiğinin bir önemi yoktu, hava alamıyordu.

Birisi Slovakça mı konuştu? Ukraynaca? Anlayamadı. Ses çok uzaktaydı... ve bunun bir önemi yoktu.

Ölüyordu.

Ölüyordu.

Göğsünde bir kurşun. Boynunda bir zincir.

Ölmüştü.

"Kingsley."

Adını duydu ama cevap vermedi. Ölü adamlar çılgılık atmaz. "Kingsley, Manhattan'dasın. Evindesin."

Evde değildi. Ljubljana'da boklu bir bodrum katında kan kaybından ölmek üzereydi.

"Yaşıyorsun."

Hayır,

yaşamıyordu.

"Gözlerini aç. Beni duyabiliyor musun?"

Kulaklarında bir şey duydu. Bir patlama. Bu onu ürküttü. Sıçradı. Gözleri fal taşı gibi açıldı. Dünya bulanıktı. Ama bir şey gördü, gri bir ışık.

"Nefes almalısın."

Sesten başka bir şey daha duydu. Derin, yüksek sesli bir hırıltı.
Tekrar ve tekrar.

Kingsley sırtında bir şey hissetti, bir el ona sertçe vuruyordu. Bu onu korkutmalıydı ama bunun yerine acı ve ritim onu kendine getirdi.

"Kingsley, konuş benimle," diye emretti ses. Bu Søren'di. Onun sesiydi.
Onun eli.

Kingsley, "Ben iyiyim," dedi.

"Bana yalan söylemeyi bırak. İyi değilsin."

Kingsley yere baktı. Oyun odasının zemininde oturuyordu, sırtı duvara. Gömleği terden yapış yapış olmuştu ve boğazı hırıltıdan yanıyordu. "Ben iyiyim," dedi tekrar.

"Bu bir panik atak mıydı?" Søren onun önünde çömelerek sordu. "Yoksa bir flashback mi?"

"Önemli bir şey değildi." Kingsley'in vücudu gergindi. Elleri titriyordu.
"Sanırım bir saniyeliğine dalmışım."

"İki dakika," dedi Søren. "Bir saniye bile değil."

Kingsley ayağa kalkmaya çalıştı ama Søren elini Kingsley'in omzuna koydu ve onu yerinde tuttu.

"Yerde kal. Bana bak."

"Sana bakmak ," dedi Kingsley.

"Umurumda değil. Bana bak." Søren Kingsley'i çenesinden tutarak göz teması kurmaya zorladı. "Bana nerede olduğunu söyle."

"Slovenya."

"Neden?"

"Orada vuruldum."

"Hepsi bu mı?" "Sanırım öyle."

kaçırdı. Böyle endişe ve acımayla bakılmak canını yakıyordu. Søren'in kendisine böyle bakmasını istemiyordu. Søren'in ona şehvetle, arzuyla, istekle ve açlıkla bakmasını istiyordu.

Tekrar ayağa kalkmaya çalıştı ama Søren buna izin vermedi.

Søren, "Kırbaçla boğazına dokundum ve gerçekten boğuluyormuş gibi hırıldamaya ," dedi. "Dizlerinin üzerine çöktün ve konuşmadın."

Kingsley üçüncü ve son kez, "Ben iyiyim," dedi.

Søren içini çekti ve Kingsley'in alnındaki nemli bir tutam saçı itti. "Seni korkutmak istememiştim," dedi Søren, ses tonu neredeyse ama tam olarak değil, Özür dilerim.

"Beni korkutmadın. Korkmuyorum." Hızla çarpan kalbi, çalkalanan midesi onu yalancı durumuna düşürdü.

"Bu benim sorumun cevabı."

"Ne sorusu?" Kingsley başını öne eğerek sordu. Søren'in gözlerine bakmak istemiyordu. Onlarda korku görüyordu, Kingsley'den değil ama Kingsley'den. Ve bir şey ona Søren'in çok uzun bir süre daha ona dokunmayacağını söylüyordu.

Eğer olursa.

"Artık neden kimsenin seni incitmesine izin vermediğini biliyorum." Kingsley yerden başını kaldırıp Søren'e baktı.

"Evimden defol," dedi Kingsley. "Kingsley?"

"Sana hiçbir şey borçlu olmadığımı söylemiştin. Defol git evimden." Søren siktir olup gitti.

YEDİ GÜN VE YEDİ GECE GEÇTİ ve Søren Kingsley'in evine geri dönmedi. Aramadı, yazmadı, ziyaret etmedi ve bir kez bile Kingsley'e yardım alması gerektiğini söylemedi. Gitmişti, gitmişti, gitmişti ve bu Kingsley için , iyiydi, iyiydi.

Ama öyle değildi. Çünkü Søren onu bir daha asla terk etmeyeceğine söz vermişti.

Ve vardı.

Sözler, sözler.

Kingsley burbon şişesinden bir yudum daha aldı, biraz öksürdü ve şezlonga uzandı. Ayaklarını bileklerinden çaprazladı ve yüzme havuzundan gelen ışığın tavanda dans edişini izledi. Havuzun neden hâlâ burada olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Hiç kimse içinde yüzmemişti. Sarhoş misafirlerinden herhangi birinin kazara yüzüstü havuza düşmesini önlemek için kapıları kilitli tutuyordu. Yüzme havuzundan bir şey elde eden tek kişinin havuz çocuğu olması kötüye işaretti. Ve o bile Kingsley'in baştan çıkarmaya zahmet edeceği kadar çekici değildi.

Ama bu gece içerken suyun kenarında uzanmak istedi. Burası huzur vericiydi. Havuz büyük ya da derin değildi; eni on, boyu yirmi metre, dibi ise bir metreydi. Zemin Akdeniz fayansıydı ve kırmızı, sarı ve altın rengi Kuzey İtalya'nın duvar resimleri duvarları kaplıyordu. Resimler ona, çocukken ailesiyle birlikte her Ağustos ayında gittiği Fransa'nın güneyindeki küçük bir köyü hatırlattı. Akdeniz kıyısında bir köy.

Güzel bir yer, dinlendirici. Su, tepeler, üzüm bağları. Yirmi iki yaşındayken bir şarapçının karısı onu orada baştan çıkarmış ve ilk kurşun yarasından sonra iyileşirken saklanmıştı. Orayla ilgili güzel anılarından başka hiçbir şeyi yoktu. Suyu yakın olmak ruhunu rahatlatıyordu. Eğer bir ruhu varsa. Bir ruhu var mıydı?

var mı? Olup olmaması önemli değildi. O ve Tanrı şu anda konuşmuyorlardı. Ve bu iyiydi. Kingsley'in umurunda değildi. Tanrı'yla konuşacak neyi vardı ki zaten? Tanrı'ya sormak istediği tek şey Søren'i neden rahipliğe çağırdığıydı. Tanrı ona daha kötü bir şaka yapmış olabilir miydi?

"Tak, tak?"

Kingsley iç çekti. Blaise'in nazik sesi kapıdan geldi. Kolunu yorgunca sallayarak onu içeri çağırdı.

Kingsley, "O burada değil," dedi.

"Onu aramıyordum, yemin ederim," dedi Blaise.

"Yüzüyor musun?"

"Ve saçımı mı dağıtayım?" Bal sarısı omzunun üzerinden savurdu. "Hayır, seni kontrol ediyorum."

Blaise onun yanındaki şezlonga emekleyerek uzandı. Kingsley, Blaise yanına yerleşirken onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Bu takımla kendini aşmışsın," dedi. "Şuna ...

Adı neydi onun? Şu güzel sarışın aktris. Saçı olan ölü olan. River mı? Okyanus? Havuz?"

"Veronica Lake. Ben de istiyordum. Gördün mü?" Kalem eteğinin altında kaybolan dikişli çoraplarını göstermek için bacağına kaldırdı. Saçlarını kırklı yıllara özgü bir tarzda toplamıştı.

"Neden giyiniyorsun?" diye sordu. Her gün insanın aklına eski Hollywood'u getiren yeni bir vintage kıyafet giyiyordu.

"Dünya ne yazık ki cazibeden yoksun. Ben sorunun değil, çözümün bir parçası olmak istiyorum. Ve hepimiz sizin gibi doğuştan güzel ve göz alıcı değiliz, Kral," dedi burnunun ucuna dokunarak. "Bazılarımız bunun için çalışmak zorunda."

"İlgiyi seviyorsun. Sen odada hangi on yılda olduğunu unutmuş gibi giyinen kızsın."

"Hangi on yılda olduğumu unutmaya çalışıyorum. Doksanların bir an önce kendine çeki düzen vermesi gerek. İnsanlar şimdi ne giyiyor biliyor musun? mi? Flanel. MTV'de gördüm."

"Ürperiyorum."

"Ben de öyle. Berbat. Fanılanın göz alıcı hiçbir yanı yok."

"Göz alıcı olmak için böyle giyinmezsiniz. Hatırlanmak için giyinirsin." "Yani?

Hatırlanabilir olmanın nesi yanlış? Biri beni unutsa bile adı, dikişli çoraplı kızı hala hatırlıyorlar."

"Unutulmaz olmakta yanlış bir şey yok. Birinin sizi unutmaya çalışması dışında."

Blaise içini çekti ve kızın başını göğsüne yasladı.

"Moralinin bozuk olduğunu biliyordum," dedi. "İçtiğin zaman hep böyle olursun."

"Ben her zaman içerim."

"Her zaman keyifsizsin. Arkadaşın ortaya çıkınca düzelir sanmıştım. Søren nerede bu arada?"

"Onu . O da gitti."

"Peki, onu . Ondan hoşlanıyorum."

"İhtiyacımız olan son şey bu evin etrafında dolaşan bir rahip."

Blaise'in ağzı açık kaldı.

"O gerçekten bir rahip mi? Bu bir şaka değil miydi?" "Keşke."

Blaise öyle bir güldü ki şezlong sallandı.

"Bir rahiple sapıklık yaptığıma inanamıyorum. Anlatmak için sabırsızlanıyorum-"

Kingsley ikisinin de beklediğinden daha hızlı bir şekilde yuvarlandı, Blaise'i yakaladı ve sırt üstü yatırıp altına aldı. Blaise'in iki bileğini de kavradı ve başının yanına indirdi.

"Kral-"

"Kapa çeneni. ." Onu acı verecek kadar sıkıca kavradı ve orada kaldı. "Bir rahiple bir şey yaptığına dair kimseye tek kelime etme. Beni anlıyor musun?"

Blaise korkuyla ona baktı -gerçek bir korkuyla. "Siktir, tamam. Kimseye söylemem."

"Beni daha önce hiç bu kadar ciddi , değil mi?" Blaise başını salladı. "Hayır."

"Bunun bir sebebi var. Kimseye söylemeyeceksin."

"Tamam," diye fısıldadı. "Yemin ederim."

Kingsley onu birkaç saniye daha tuttu, onu sinirlendirecek kadar uzun ve onu tahrik edecek kadar uzun.

"Aferin kızıma." Başını eğdi ve onu önce öptü. Tekrar sırt üstü yattı, bacaklarını tekrar bileklerinden çaprazladı, ışığın dansını tekrar izledi.

Blaise doğruldu ve ona baktı.

"kopardın." Elini kalbinin üzerine koydu. "Güzel."

"Søren'i sevmediğini söyleyen biri için, ona karşı son derece korumacısın."

"Onu sevin ya da nefret edin, o bizden biri. Biz kendi başımızın çaresine bakarız."

"Onun başını belaya sokamam, biliyorsun. Sadece ilk adını biliyorum."

"Aslında ." Kingsley kendi kendine güldü. Søren kendisini Blaise'e "Søren" olarak tanıtmıştı, Marcus Stearns olarak değil. Hiçbir yerdeki kayıtlarda "Søren" diye biri yoktu. Birleşik Devletler'de Søren adında bir Katolik rahip bulmaya , sonsuza dek aramak zorunda kalırdı. Yani Søren ona gerçek adını bu yüzden mi söylemişti? O lanet sarışın canavar. Şimdi her şey anlamlıydı.

"Bana adını söylemişti, hatırladın mı?" Gözlerini devirdi. "Tanrım, ne kadar içtin sen?"

"Beni havaya sokmaya yetecek kadar, ama mahvedecek kadar değil. Şimdi çok sarhoş olacağım, bu yüzden kendini sarhoş etmek istemiyorsan gitmelisin. yararlı."

"Belki de kendimi işe yarar hale getirmek istiyorum," dedi gömleğini kaldırarak. Dudaklarını adamın karnına bastırdı ve saçlarının yumuşak kıvrımlı uçları adamın tenini gıdıkladı. Evet. Bu. Şu anda buna ihtiyacı vardı. Dikkat dağıtmaya. Arzuya. Hatırlamasını engelleyecek herhangi bir şeye. "Beni böyle korkutman hoşuma gidiyor."

"İşte bu yüzden," dedi yanağını okşayarak, "sen benim *chouchou*'msun."

Daha aşağıdan, daha derinden öptü ve bir eliyle kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirdi. Henüz sertleşmemişti ama yaptığı şeyi yapmaya devam ederse her an sertleşebilirdi. Onu eline aldı ve hafifçe masaj yaptı. Sertleştiğinde başını eğdi ve ucunu yaladı. Birkaç dakika boyunca tek yaptığı buydu; öpüyor, yalıyor, alay ediyor, tüm dikkatini adamın o kısmına odaklıyordu. İçine kan etti ve onun elinde sertleşti. Kadın ağzını onun üzerine indirmeden önce onu okşarken usulca iç .

Mükemmeldi. Ağzı çok ıslak ve sıcaktı. Yetenekli diliyle onu okşadı ve sertçe emdi. baskı arttı ve kalçalarını kadının ağzına doğru kaldırdı, içindeki her siniri ateşleyen küçük dalgalanmalar. Parmaklarını kadının saçlarında gezdiriyor, kendisine bu erotik iyiliği yapan kadınla bağlantı kurmaya çalışıyordu.

Durakladı ve elini onun üzerinde kullandı, şaftı tabandan uca ovuşturdu, sıktı ve onu daha büyük bir zevk için kışkırttı.

"Sikini seviyorum," diye fısıldadı ıslak ucunu yalamadan önce. "Ne kadar büyük olduğunu seviyorum. Tadını seviyorum."

"Çok naziksiniz. Böyle devam et, *chouchou*, ben de sana yutma şerefini vereyim."

Blaise ona baştan çıkarıcı bir şekilde sırtıttı. "Sen böyle devam et, ben de devam edeyim." Görevine devam etmeden önce ona pis bir göz kırptı. Şimdi daha da sert, daha derin emiyordu ve adam acı verici bir şekilde sertleşti. Dilini onun etrafında döndürdü, yukarı aşağı, tekrar tekrar. Nazik parmak uçlarıyla sünnet derisini geriye doğru itti ve ucunu öyle ustaca yaladı ki, adamın sırtı zevk şokuyla kamburlaştı.

Karnının alt kısmında derin bir kas gerildi. Kan biriktiğini hissetti, basınç artıyordu. Kalbi hızla çarpmaya başladı ve parmakları şezlongun kumaşına gömüldü. Birkaç saniye daha kendini tuttu, serbest kalmayı uzatmaya çalıştı, acı gerçekliğe dönüşünü mümkün olduğunca ertelemek istedi.

Blaise onu emdi, , ikna etti, boğazının derinliklerine çekti. Orgazmın sınırında geziniyor, burnundan nefes alırken

Blaise onun üzerinde çalışmaya devam etti ve ağzıyla ona sahip oldu. Onu derinlere aldı ve diliyle testislerine masaj yaptı. Tekrar uca doğru geri çekildi ve Kingsley ağzına sert bir şekilde boşaldı, menisini onun misafirperver boğazına fıskırtırken zevk spazmı üzerine spazm yıkadı.

İyi bir kız gibi, Blaise onu ağzından bırakmadan önce her damlasını yuttu. Dudaklarına kadar öptü ve Blaise onun dilinde kendi tadına baktı.

"Şimdi keyfin yerinde mi?" diye sordu, yanlarında duran havlulardan biriyle ağzını silerken.

"Daha iyi," dedi Kingsley. "Şimdilik."

Blaise hayal kırıklığı içinde inledi.

"En iyi düşüşün kralı sensin."

"Yine kelime uyduruyorsun."

"En iyi düşüş. Sahne bittikten sonra dominantların içine düştüğü funk. Kara kara düşünürsün."

"Derin düşüncelere dalmak benim için afterglow'un bir versiyonu."

"Rahibi çağır. O daha iyi bir ruh halinde oluyorsun. O senin gibi kara kara düşünmez."

"Kuluçkayı o icat etti. Kara kara düşünmenin patenti onda. O alır ne zaman biri kara kara düşünse telif hakkı alır. Sadece henüz bunu yaptığını görmediniz." "Ara onu," dedi Blaise onu göğsünden dürterek.

"İstemiyorum. Artık ondan hoşlanmıyorum."

Blaise nefesini verdi ve tiksintiyle başını salladı.

"Seni yalancı Fransız pislik. Benim önümde ona 'en eski ve en sevgili arkadaşım' dedin. Ben de oradaydım."

"Alay ediyordum."

"O zaman o ne?" Blaise sinirlenerek sordu. Onun göz alıcı tüylerini kabartmaya bayılıyordu.

"Ölen kız kardeşimin dul kocası."

Blaise'in gözleri kocaman açıldı.

"Bir kız kardeşin olduğunu bilmiyordum."

"Artık yok. Sana söyledim, o öldü. Kendini uçurumdan atmadan önce onunla birkaç hafta evli kalmış ve vücudu iki parçaya ayrılmış. Yüzü de parçalanmış."

"Oh, Tanrım." Blaise sanki hastalanmak üzereymiş gibi bir elini ağzına kapattı.

Kingsley burbon şişesini aldı.

"Fark etmez," dedi. "Uzun zaman önceydi." "Kingsley... Hiçbir fikrim yoktu."

"Ve şimdi neden içtiğimi biliyorsun."

Bir yudum aldı, sonra ikinci bir yudum.

"Burbonun tadını sevdiğin için olduğunu ummuştum." Ona gülümsemeye çalıştı, denedi ve başaramadı.

"Sevdin mi? Bu boktan nefret ediyorum."

Blaise eğildi ve tekrar öptü -dudaktan değil ama bir annenin çocuğunu öptüğü gibi alnından.

"Özür dilerim," diye fısıldadı şezlongdan kayarak inmeden ve onu havuz başında yalnız bırakmadan önce. Nazik ve hassas bir ruh, muhtemelen ağlamak için bir yerlere kaçacaktı. İyi ki gitmişti. Görmek isteyeceği son şey gözyaşları içinde bir kadındı. Hayatında bunu fazlasıyla görmüştü.

Burbonuyla yine yalnız başına içti. Uyuyacak kadar güvende hissedene kadar içti. Alkol kabusları asla yok etmedi ama onları sustururdu. Ancak gece, istediği etkiyi yaratacak kadar içmemişti. Bu kez tekrar hastanedeydi, zihni canlı ve aktif, bedeni hareketsiz, durgun, ölüyordu. Eğer bir kelime çıkarabilirse, belki o zaman birileri vücudunun dönüştüğü mezarın içinde farkında olduğunu fark edebilirdi.

Tek yapmak istediği çılgılık atmaktı.

Kâbusunda zihni çılgılık atarken ağzı dilsiz kalmıştı.

Suyla kaplı olarak uyandı. Su mu?

KINGSLEY ÖKSÜRDÜ VE . Etrafında su yükselip dalgalanırken nihayet gözleri açıldı.

"Ne oluyor lan?" İngilizce mi yoksa Fransızca mı konuştuğundan emin değildi, hatta yüksek sesle konuştuğundan bile emin değildi.

"Kingsley. Bana bak."

"Hayır."

"Kingsley. Hemen şimdi. Dediğimi yap."

"Artık senden emir almıyorum." Kingsley suya ama güçlü bir el onu tekrar yukarı çekti.

Søren boynunu, vücudunun dönüştüğü kalkanı delip geçecek kadar sert kavradı.

"Ne istiyorsun?" Kingsley'in gözleri tekrar açıldı. Søren'i beline kadar suyun içinde gördü. Søren Kingsley'i gömleğinden yakaladı ve havuzun kenarına yaslandı.

"Yaşamayı istiyorum."

"Bu da bizden biri yapar." Kingsley tekrar bayılmaya çalıştı ama Søren onu bir kez daha sarsarak uyandırdı.

"Söylediklerimi duyuyor musun?"

"Seni duyuyorum." Sonunda Kingsley gözlerini açacak ve açık tutacak gücü buldu. Søren'i tekrar gördü, yüzünü gördü. Kızgın ve korkmuş görünüyordu, neredeyse insan gibiydi. Yine rahip kıyafetlerini giymişti, beyaz yakası vardı.

"Bunu neden takıyorsun?"

"Ben bir rahibim, unuttun mu? Bu gece kaç beyin hücresi öldürdün?"

"Yeterince değil."

bir mide bulantısı dalgası geçti. Tekrar öksürdü ve Søren onu kaldırıp havuzun kenarına çekti. Kingsley büyük beyaz bir havlunun içine kustu.

"Hepsini çıkar," dedi Søren sakince. Kingsley sırtında bir el hissetti, kabaran kaslarını ovuyordu. Alkolden hasta olacak kadar sarhoş değildi. Rüya ona bunu yapmıştı.

Kingsley'in vücudu emre uydu. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca tekrar tekrar kustı. Søren saçlarını tuttu, omuzlarını ovdu, Kingsley'in kendi sancılarının sesinden zar zor duyabildiği cesaretlendirici sözler söyledi.

Sonunda Kingsley durdu. Tekrar hastalanmamak için hareket etmemesi gerektiğini biliyordu. Titredi ve sık nefesler aldı.

"Beni havuza mı attın?" Kingsley mide bulantısı nihayet geçtiğinde sordu.

"Çılgılık atıp çırpınıyordun. Seni uyandıramadım." "Kötü bir rüyaydı," diye fısıldadı Kingsley. "Ben de bazen görüyorum."

Kingsley Søren'den uzaklaştı ve havuza açılan basamaklara oturdu. Gözlerini kapadı ve etrafını saran suya odaklanmaya çalıştı. Su. Sadece suya. Ona zarar vermezdi. Buradaki hiçbir şey ona zarar veremezdi. Søren bile. Artık veremez.

"Bu gece neden içiyordun?" Søren onun önünde durarak sordu. Ruhban kıyafetlerini tamamen giymiş ve olmuş olmasına aldırıyor gibiydi. Kingsley bayılıp öne doğru düşerse, Søren'in göğsü onun düşüşünü engelleyecekti.

"Her gece içmemle aynı sebepten."

"Hangisi?"

"Uyumama yardımcı oluyor."

"Uyku hapi uyumana yardımcı olur. Bana gerçeği söyle."

Kingsley parmaklarını ıslak saçlarında gezdirip geriye doğru taradı. Søren'e yarım bir gülümsemeyle bakmadan önce ellerinin içine doğru nefes aldı.

"Bilmek istemezsin." Başını iki yana salladı. "Bildiğini sanıyorsun ama bilmiyorsun."

"Bilmek istemediğimi biliyorum," dedi Søren. "Ama bana söylemen gerekiyor." "Neden umursuyorsun ki?"

"Çünkü önemsiyorum."

"Bu bir totoloji. Bu kelimeyi seviyor musun? St. Ignatius'taki felsefe dersini hatırlıyorum." Kingsley yorgun ve neşesiz bir kahkaha attı.

"Seni önemsiyorum, çünkü seni önemsemişim bir gerçek."

"Benimle ilgilenmiyorsun. Onu Fransa'ya yalnız götürdüm." "Seninle gelmeyi teklif ettim ve sen hayır dedin. Beni yanında istemedin. sen."

"Gitmeme izin verdin ve beni tamamen unuttun."

"Seni asla unutmadım."

"Sen . Fransa'ya gitmeme izin verdin ve unuttun-"

"Seni asla unutmadım." Søren kelimeleri haykırdı. Bu sözler karo zeminde ve duvarlarda yankılandı ve Kingsley'e bir yumruk gibi çarparak onu anında . Søren'in sesini böyle yükselttiğini hiç duymamıştı. Asla.

Kingsley yorgunca gülümsedi.

"Şimdi de bana bağıryorsun."

"Sana bağırمامı mı istiyorsun? İyi o zaman. Sana bağıracağım, Kingsley. Belki bağırırsam sonunda beni duyarsın. Seni hiç terk etmedim. Fransa'ya döndüğünde de seni bulmaya çalıştım."

"Beni bulmaya mı çalıştın?" Kingsley'nin gözleri yavaşça Søren'in yüzüne odaklandı. "Ne zaman?"

"Okula dönmeni bekledim. Dönmeyince seni bulmaya gittim. Sömestr bittikten iki gün sonra ayrıldım. Kendime bile söylemedim.

ülkeden ayrılıyordum. Toparlandım, çok önemli bir işi hallettim ve Avrupa'ya doğru yola çıktım. Paris'e, Lyon'a, Marsilya'ya gittim - bana Fransa'da ziyaret ettiğini söylediğin her şehre. Eski mahallene gittim. Babanın eski iş ortağını buldum. Fransa'daki her bir Boissonneault'nun peşine düştüm."

Kingsley gözlerini kırptırdı. Søren "lanet" mi dedi? Çok kızmış olmalı.

"Beni mi aradınız?" Kingsley, Søren'in sözlerine tam olarak inanamayarak tekrarladı.

"Her yerde seni aradım. Beş yaşımdan beri görmediğim kendi annemden bile önce seni ."

Kingsley yine, "Beni aradınız," dedi. Bu kez bir soru değildi. "Ve seni bulamadım."

"Beni neden söylemedin?" Kingsley sordu.

"Ne fark eder ki?" Søren artık sessizdi ama sesi hâlâ yankılanıyordu. "Seni ben bulmadım."

"Beni bulamamış olman önemli değil." Kingsley başını salladı. "Önemli olan aramış olman."

"Beş farklı ülkede altı hafta aradıktan sonra pes ettim," dedi Søren. "Seni bulmamı istemediğin için saklandığını düşündüm. Bunu, on dört yaşımdan beri hayal ettiğim gibi bir rahip olmam gerektiğine dair Tanrı'dan bir işaret olarak kabul ettim. Roma'da papaz okuluna girmeden önceki gece Tanrı'ya ettiğim son dua şuydu: 'Tanrım, eğer bu

"Rahip olmamı istiyorsan, bu gece onu bulmama izin ver. Seni bulamadım. Rahip oldum. Ve sen..."

"*La Legion*'a katıldım."

"Seni hiç askeri bir tip olarak görmemiştim. Gerçi geriye dönüp baktığımda, düşünmeliydim. Emir alma konusunda kesinlikle iyiydin."

"Komutanlarım senin hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Orduda olmalıydın."

"Ve babamın izinden mi gideyim? Hayır, teşekkür ." Søren'in sesi soğuk ve acıydı. "Neden orduya katıldın?"

"Bilmiyorum. Belki de intihardan sonraki en iyi şeydi." Kingsley güldü ama şaka yapmıyordu. "Her neyse, bir süre kendi adıma düşünmek zorunda kalmamak iyi geldi. Buna ihtiyacım vardı."

"İster inanın ister inanmayın, anlıyorum," dedi Søren. "Disiplinli bir Dini düzende de aynı rutin rahatlığı var. Her şey olup bittikten sonra, sen gittikten sonra kendi düşüncelerim beni korkuttu. Bırakmak daha iyiydi. Birkaç yıllığına varlığını başka biri yönetecek."

"Emir almakta çok iyiydim. Ve hedefleri vurmakta çok iyiydim. İngilizceyi aksansız konuşmakta da çok iyiydim. Hükümetten birileri daha az resmi bir sıfatla çalışmamın daha faydalı olacağını düşündü."

"Ne yaptın sen?" Søren'in sesi düzgün ve sakindi ama Kingsley kelimelerin yüzeyinin altında saklanan küçük bir şüphe notası duydu.

"Bana emrettikleri her şeyi yaptım. Bana kimi avlamamı söyledilerse onu avladım. Casusluk yapmamı istedikleri kişileri gözetledim. Bana öldürmemi söyledikleri kişiyi öldürdüm. Ve sonra Biri beni yakaladı. Bir ay boyunca tutsak kaldım. Gördünüz mü? Kelepçelerin izleri hâlâ duruyor."

Bileklerini kaldırdı. Bileklerinin yan taraflarındaki deride birbirine uyan iki yara dokusu vardı. Kelepçeler kemiğe sürtünüyordu. Kapana kısılmış bir kurt gibi, kendi ellerini kemirmek istemişti.

"Ben bir mahkumdum," diye devam etti. "İşkence gördüm. Ve..."

"Ve ne?" Søren'in sesi şimdi nazikti, araştırıyor ama talep etmiyordu. "Sadece işkence değildi."

Søren'e baktı ve aşağılanmış bir ifadeyle gözlerini tekrar indirmeden önce bir saniyeliğine gözleriyle buluştu.

"Tanrım, Kingsley."

"Bilincim yerinde değildi," dedi Kingsley. "Sanırım bunun olduğunu hatırlamıyor olmama bir lütuf diyebilirsiniz. Sadece ve ne olduğunu bildiğimi hatırlıyorum."

oldu." "Kingsley..."

Kingsley ellerini yüzüne doğru kaldırdı, avuçlarını gözlerine bastırdı. Søren'in sesindeki acıma ve üzüntüyü duymaya dayanamadı.

"Bu çok komik." Kingsley'nin gözleri yandı. Kloru suçlamak istedi. "Çocukken Arabistanlı Lawrence'ı çok severdim. O benim kahramanımdı. Onun hakkında bulabildiğim bütün kitapları okudum. Artık Arabistanlı Lawrence ile ortak bir noktamız olduğunu söyleyebilirim."

"Ortak iki şey." "İki mi?"

"T. E. Lawrence iyi bir kırbaçlamayı severdi."

Kingsley gözlerini açtı ama Søren'e bakamadı.

"Öldü mü?" Kingsley suyu izlerken Søren sordu. "Sana zarar veren adam mı?"

"Çok ölü," dedi Kingsley. "Güzel."

"İyi mi? Düşmanlarınızı sevmeniz gerekmiyor mu?"

"Beni onunla bir odada yalnız bırakırsanız, bu emri rahatlıkla unutabilirim."

"O şimdi cehennemde," dedi Kingsley. "O zaman ben de cehennemdeyim."

Søren uzun ve derin bir nefes aldı. Bu sırada Kingsley uykuya dalmayı düşünüyordu. Uykuya dalmak ve asla uyanmamak. Ölümler rüya görmez.

"Sana dokunabilir miyim?" Søren sonunda sordu.

"*Toujours*," dedi Kingsley, yine gülerek. Her zaman.

Søren uzandı ve yüzünün yan tarafını avuçladı. Kingsley'in yanağından aşağı su aktı. Bunun havuzdan gelen su olduğunu ve başka bir şey olmadığını umdu.

"Bu senin başına gelmemeliydi. Bunu hak etmedin."

Kingsley gülümsedi. "Bu işte iyisin. Seni papa yapmalılar." "Cizvit bir papa mı? Bu asla olmayacak."

Kingsley tekrar gözlerini kapadı, ağzına su alıp tükürdü. Ne zaman bu kadar yorgun olduğunu hatırlamıyordu ama yine de bir daha uyumak istemedi.

"Sana hiç söylemediğim bir şey var," dedi Søren. "Sana söylemek istediğim ama söyleyecek kelime ya da sebep bulamadığım bir şey."

Kingsley gözlerini açtı. "Ne?"

diye sordu.

"Siz St. Ignatius'a başlamadan önceki sömestr, kilise tarihi dersi vermek üzere misafir bir rahip gelmişti. Ben de onun sınıfındaydım. Genç bir rahipti, otuz beş yaşındaydı. ekici, İrlandalı, yakışıklı. Boş zamanlarında bana Galce ğretti."

Sren sustu. Kingsley sessizliğin sürmesine izin verdi.

"Noel'den üç hafta önce ofisinde yalnız *Fiannaidheacht*'ın çevirisi üzerinde çalışıyorduk. Bir cümlenin ortasında Peder Sean konuşmayı kesti. Ve ofisinin kapısını kilitledi. Önümde yere diz çöktü ve bana çok sessiz bir şekilde yalvardı. Onu almak için umutsuz fısıltılar. "Her şeyi..." dedi. Bana her şeyi yapabilirsin, Marcus. İstediğin her şeyi. Her şeyi.' Bana dokunmaya çalıştı."

Kingsley'in söyleyecek sözü yoktu. Ağzı kurumuştu ve yutkunamıyordu. "O zamanlar neredeyse on yedi yaşındaydım. Her geçen gün daha da zorlaşıyordu.

kendimi kontrol etmek için. Her gün kilometrelerce koştum, bitkin düşene kadar çalıştım, kanımdaki ateşi düşürmek için gizlice kendimi kestim. İstediğim her şeyi Peder Sean'la hemen o anda elde edebilirdim. Gözlerinden onu orada, ofisinin zemininde yok etmeme izin vereceğini görebiliyordum."

"Ne yaptın sen?"

"Ona bana dokunmayı bırakmasını yoksa onu öldüreceğimi söyledim. Bunu kastettiğimi itiraf etmek beni utandırıyor. Eğer bana bir daha dokunsaydı, onu öldürürdüm. Ona ayağa kalkmasını söyledim. St. Ignatius'tan ayrılmak için bir bahane, herhangi bir bahane bulmasını söyledim, çünkü gelecek dönem dönerse Peder Henry'ye bir öğrenciye seks teklifinde bulunduğunu söyleyeceğim."

"Onu sen mi istedin?"

"Ona zarar vermek istedim."

"Neden yapmadın?"

"Onu sevmiyordum," dedi Sren.

"Beni incittin. Bir sonraki dönem sen-"

"Seni sevdim."

"şey..." Kingsley dedi ki. "şimdi sen söyle."

Kingsley, Sren'in gözleriyle karşılaştı. Kullandığđ kelime geçmiş zamandı. *Sevdi, aşk* değil. Ama yeterliydi. Bu gece yeterliydi.

"İşte itirafım," dedi Kingsley. "Para için sevişiyorum." Sren şaşkınlık ve dehşet içinde ona baktı.

"Neden?" diye nefes aldı. "Dünyadaki tüm paraya sahipsin."

"Mesele para değil. Kağıt izi. şantaj yapmayı kolaylaştırır Eğer elimde varsa. Senden ayrıldığđımda oraya gidiyordum.

Blaise ile yalnız. Bir savcının karısı. Bakire Kraliçenize 'Hapisten Çık' kartı aldirmek için para verdiğim savcı."

Søren ilk başta hiçbir şey söylemedi. Sessizlik cehennemin en saf haliydi. "Ne kadar ücret alıyorsunuz?" Søren sonunda sordu.

"Neden? Benimle bir saat geçirmek mi istiyorsun? Sana arkadaş ve aile indirimi yapacağım."

"Paha biçilmez olduğunu düşündüğüm bir şeye ne fiyat biçtiğini bilmek istiyorum." "Seks paha biçilemez değildir."

"Seninleydi."

Kingsley'nin midesi suçluluk ve üzüntüden kasıldı. Søren bir elini Kingsley'in başının üstüne koydu.

"Seni affediyorum," diye fısıldadı

Søren. "Ben de insan öldürdüm."

"Seni affediyorum."

"Manhattan'ın yarısını ve Avrupa'nın dörtte üçünü becerdim."

"Seni affediyorum."

"Beni affetmek mi? Ben Katolik

değilim." "Ben de seni

affediyorum."

Kingsley bir kez daha güldü, bu sefer gerçek bir kahkaha. Søren de onunla birlikte güldü. Sonra kahkaha kesildi ve oda bir kez daha sessizliğe büründü, Kingsley her hareket ettiğinde suyun havuzun kenarına hafifçe çarpması sessizdi. Søren daha da yaklaştı. Kingsley alnını Søren'in göğsüne dayadı, daha fazla dayanamayacak kadar yorgundu.

"Kendini cezalandırmayı bırakmalısın," dedi Søren, Kingsley'in başının arkasını avuçlayarak. "Yargı yalnızca Tanrı'ya aittir. Yavaşça işliyorsun intihar etmene izin veremem. Bu seni affedemeyeceğim bir günah." Kingsley bu küçük itiraftan bile utanarak, "Çok yorgunum," diye itiraf etti. zayıflık. "Kabuslar beni uyumaktan korkutuyor. Ne kadar yorgun olursam olayım uyumak istemiyorum. Ama yatakta yanımda biri varsa daha iyi uyuyorum. Önce onları becermemi bekliyorlar. Onları hayal kırıklığına uğratamam, değil mi?"

"En azından dikkatli davranıyor musun?" "Pek sık değil."

"Kingsley, öyle olmalısın."

"Bir rahipten prezervatif dersi alıyorum."

"Dikkatli olmazsan bundan daha fazlasını alırsın. Ve uyuşturucu almayı bırakmalısın. Ve bu şekilde içemezsin."

"Ben bir *bon vivant*'ım."

"Sen tanıdığım en sefil *bon vivant*'sın. İçmek kutlama yapmak içindir, intihar etmek için değil."

"Kutlayacak bir şeyim yok."

"Benim var. Benimle birlikte kutla." "Neyi kutluyorsun?"

"Yıllarca nerede olduğun, ne yaptığın, nasıl yaşadığın hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sonra vuruldun, hastanedeydin ve ölüyordun. İşte bu yüzden benimle temasa geçtiler. Ben de seni böyle buldum. Şimdi buradasın, tam . Tanrı beni sana geri getirdi, seni bana geri getirdi. Bu eve ilk adım attığım ve seni tekrar gördüğüm o geceden beri kutlamayı bırakmadım."

"Bana kızgındın."

"Seni böyle görmek kalbimi kırıyor."

"Buna inanmıyorum. Senin bir kalbin olduğuna inanmıyorum."

Søren elini Kingsley'in yüzünün yan tarafına bastırdı ve başparmağıyla elmacık kemiğinin kavisini okşadı. Nazik bir dokunuş, sevgi dolu bir dokunuş. Bir tokat atmayı tercih ederdi. Daha az acıttırdı.

"İncilimin içine sakladığın tüm o notları hatırlıyor musun?" Søren sordu.

"Kimse okuyamasın diye onları Fransızca yazdım."

"Onlar hala bende. Hâlâ İncil'imın içindeler. Sanırım hatırladığım Kingsley hala burada."

"Notlarımı sakladın mı?" Kingsley sordu. Bu duymayı beklediği son şeydi. Notlar, kurşununun kalıntıları... Søren'in elinde Kingsley'e ait başka hangi parçalar vardı? Kalbinden başka?

"Hepsi."

"Neden? Artık bana aşık değilsin."

"Sahip olduğumuz şeylerin anısına değer veriyorum. Ve şimdi daha da iyi, daha derin bir şeye sahip olabilmek için dua ediyorum."

"Ne?"

"Arkadaşlık. Gerçek bir dostluk."

"Beni bir daha asla , değil mi?" "Eğer yaparsam bana sadık kalabilir misin?"

"Bu ciddi bir soru mu?" Kingsley sordu.

"Diyelim ki öyle. Diyelim ki seninle yeminimi bozdum. Diyelim ki senin için rahipliği bırakmayı bile düşündüm. Bana sadık kalabilir misin?"

"Sadece sen ve ben mi?"

"Sen. Ben. Eleanor. , o gün hayal ettiğimiz gibi." "Ciddi olamazsın."

"Öyleymişim gibi davran," dedi Søren kesintisiz bir göz temasıyla. Kingsley bir an için neredeyse ona inanacaktı. "Bu teklifi sana ilk kez yapıyorum. Sen. Bana. Eleanor. Üçümüz. Sonsuza kadar."

"Sonsuza kadar mı?"

"Eleanor sonsuza dek kabul etti. Sen edebilir misin?"

Kingsley gözlerini kapattı. Søren'e ve hayalini kurdukları kıza sahip olabilirdi. Peki ya neye? Başka kimse olmayacak mıydı? Sonsuza dek mi? Sonsuzluk çok uzun bir süreydi. Ve on bir yıldır Søren'den uzaktı. Sadece Søren mi? Sadece hiç tanımadığı bu kız mı?

"Sözümü geri alıyorum," dedi Kingsley. "Sen hâlâ bir kurtsun."

Søren merdivenlerin yanındaki yığından bir havlu aldı. Bir köşesini aldı ve Kingsley'nin yüzünü kuruladı. Kingsley tam burada, şu anda, Søren onunla ilgilenirken uykuya dalabilirse, uykuya dalabilir ve bir daha hiç uyanmayabilirdi. Eğer şimdi ölürse, belki de neredeyse mutlu ölebilirdi.

"Hatırlıyor musun..." Søren, Kingsley'nin saçlarından su sıkarken başladı. "Tanrı'nın seni bu dünyaya yapmak için gönderdiği şeyi yaptığını hissettiğin bir zaman oldu mu hiç?"

"Bir kez."

"Ne zaman?"

"Sevgiliyken." "Kingsley, ciddi ol."

"Ciddiyim. Çok yalnızdın," dedi Kingsley. "O zamanlar senin kadar yalnız olan biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım. Herkes senden korkuyordu. Kimse seninle konuşmazdı. Sana bir cüzzamlı gibi davranıyorlardı. Bunu sen istedin."

"."

"Korkuyordum. Ama seni korktuğumdan daha çok sevdim. Seni tanımak zorundaydım.

Ve o gece koridorda Tanrı'nın seni neden böyle yarattığını merak söylediğinde, bunun sebebinin ne olduğunu merak ettin..."

"*Je suis la raison,*" diye tekrarlardı Søren. "Bana söylediğin buydu."

"Sebep benim," diye fısıldadı Kingsley.

Søren başını salladı.

" buydu," dedi Kingsley. "O gece Tanrı'nın beni, seni neden böyle yarattığını göstermek için dünyaya gönderdiğini hissettim. Benim sana ihtiyacım olduğu kadar senin de bana ihtiyacın vardı."

"Ben istedim. Sana kadar, istediğim şeyleri isteyen tek kişinin ben sanıyordum."

"Sen beni hiç incitmedin. Bunu biliyor musun? Beni incittiğinde bile beni asla . Seviyordum. Sen durana kadar acıyı hissetmedim."

"Benim de canımı yaktı." Søren parmaklarını Kingsley'in saçlarında gezdirdi.

On bir

Birlikte geçirdikleri son gecenin üzerinden yıllar geçmişti ama Søren hâlâ ona en çok ihtiyaç duyduğu şekilde nasıl dokunacağını biliyordu. "Hatalıydım. Marie-Laure ile evlenmemeliydim. Tüm sorunlarımızı çözdüğümü sanıyordum. Bu küstahça ve aptalcaydı ve şimdi bunun farkındayım."

"Aptalca bir ," dedi Kingsley. "Bakire Kraliçeniz haklıydı. Sen bir aptalsın."

Søren elini suya daldırdı ve Kingsley'in yüzüne ceza olarak su sıçrattı.

Kingsley havluyu kapıp yüzünü silerken, "Hâlâ her zamanki kadar piç olduğunu bilmek güzel," dedi.

Kingsley havluyu yere attı ve başını kaldırıp tekrar baktı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi Kingsley, ışığın tavanda bir kez daha dans edişini izlerken. O ve Søren suyu hareket ettirirken ışık şimdi daha hızlı dans ediyordu.

"Şimdi mi? Yarın mı? Sonsuza kadar mı?"

"Hayatımla. Çalışmak zorunda değilim. Bunu sen de gördün. Kendimle ne yapacağımı bilmiyorum. Hobi olarak düşman ediniyorum. Zaman öldürmek için içiyorum. Unutmak için sevişiyorum."

"Sana hayatınla ne yapacağını söyleyemem," dedi Søren. "Bu seninle Tanrı arasında. Ama önce yaşamak istediğinizi bilmeniz gerekir. Bir kez Yaşamak istediğinizden eminseniz, yaşamak için nedeninizi bulursunuz."

"Yaşamak isteyip istemediğimi bilmiyorum. Geleceğe bakıyorum ve hiçbir şey görmüyorum. Her şey kapkara. Hayallerim yok, öngörülerim yok, umudum yok. Ve artık beni eskisi gibi istemiyorsun bile."

"Eğer beni kovalayan o güzel, gururlu Kingsley Boissonneault koridorda beni uyurken izledi ve her zaman beni düşündüğünü itiraf etti ve kuralsız bir oyunun kurallarını çiğnediğim için bana bağırdı... Eğer şu anda bu odaya girseydi, o zaman

Yeminler. O çocuk bir kraldı, bu yüzden ona diz çöktürmekten büyük zevk aldım. Ama bu kendine acıyan, kendinden nefret eden, kendine zarar veren Kingsley Edge? Zaten kırılmış birini kırmanın onuru yoktur. Bunun eğlencesi de yok."

"Tekrar o olmak istiyorum. Ama olamam. O gitti, öldü. Çok şey yaptım. Çok fazla şey gördüm." Gözlerini kapadı ve ellerini kaldırdı, zihnindeki görüntüleri - suçlar, cesetler, savaş bölgelerindeki görevler- uzaklaştırmak . Bir yerlerde yanlış bir yola sapmış ve kendini cehennemin arka sokaklarında dolaşırken bulmuştu.

"Yeni bir adam olabilirsin, Kingsley. Öldüyse ölmüştür. Ama hayatının geri kalanını onun cesedinin içinde dolaşarak geçirmek zorunda değilsin. Yeni bir hayatın olabilir."

"Bunu söylemek senin için çok kolay ama yapmak benim için çok zor."

"Hiç de zor değil. Sadece istemeniz gerekiyor. Tanrı'nın sizi yapmak için yarattığı şeyi yaptığınız bir hayatı istemelisiniz. Eğer kaderinizi gerçekleştirdiğinizi hissettiğiniz tek an bana yardım etmek olduysa, o zaman gidin bizim gibi olan diğerlerini bulun ve onlara da yardım edin."

"Nasıl?"

"Bilmiyorum. Sen bu dünyadaki en zeki adamlardan birisin. Bir yolunu bulabilirsin."

"Yeni bir hayata nereden bile bilmiyorum."

"Gerçekten istiyor musun? Tüm bu kendine zarar veren aptallıktan vazgeçmek ve değerli bir şey yapmak istiyor musun? Yeni bir adam olmak istiyor musun?"

Kingsley durdu ve soru hakkında düşündü. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu. Kulağa sihirli bir numara gibi geliyordu. *Voila*. Yeni bir adam. Yeni bir hayat. Ama bir illüzyon olsa bile o sihri istiyordu. Tekrar böyle hissetmek için neler vermezdi ki, Søren'le sevgili oldukları, sadece varlığının bile Søren'e umut verdiği zamanlardaki gibi hissetmek için neler vermezdi. Søren'in varoluş ona umut verdi.

"Evet." Kingsley Søren'in gözleriyle buluştu. "Onu istiyorum. Ne yapmalıyım?" "Ölürsün ve sonra yeniden doğarsın. Yeni bir hayat."

Kingsley gözlerini devirdi.

"Ölür müyüm? Bunu yapmak biraz zaman alacak. On yıldır ölmeye çalışıyorum. Hiç şansım yok."

"Bununla yardım edebilirim."

"Nasıl? Beni öldürecek misin?"

"Evet." Søren, Kingsley'i gömleğinin önünden kavradı ve ayağa kaldırdı.

"Hayat." Søren, Kingsley'nin gözlerinin içine dümdüz ve derinlemesine baktı. "Ne?"

"Ölüm." Søren onu suyun altına itti.

Kingsley hemen çırpındı ve sarsıldı, Søren'in onu su yüzeyinin altında tutan demir pençesiyle savaşımaya çalıştı. Boğuluyordu, nefes alamıyordu, tekrar ayağa kalkamıyordu. Boğulmanın nasıl biliyordu. Bir dakika içinde öleceğini biliyordu. Su başını ve yüzünü kaplamıştı ve çekiş gücü yoktu, hava alamıyordu. Ölümün yüzüne baktı ve gözlerini tırmaladı. Ölümün kendisini öldürmesine izin vermeden önce o ölümü öldürecek.

Mücadele etti, çok mücadele etti.

Bu gece ölmeyecekti. Hayatta kalmak için Søren'i öldürmek zorunda kalsa bile yaşayacaktı.

Søren onu tekrar yukarı çekti ve Kingsley boğazını ve ciğerlerini yakarak su tükürdü.

"Diriliş."

Su duruldu. Kingsley nefes nefese kaldı. *Diriliş* kelimesi odanın içinde yankılandı ve kalbinin en derin odasında .

Søren bir adım geri çekildi.

"Sana geri dönerek üzerime düşeni yaptım," dedi. "Tanrı benim buraya gelmeme yetecek kadar uzun süre seni hayatta tutarak üzerine düşeni yaptı. Şimdi sen üzerine düşeni yap ve sana verilen ikinci şansa layık ol."

"Beni boğmaya çalıştın."

Søren gülümsedi.

"Buna vaftiz denir, Kingsley. Krallığa hoş geldin."

Søren merdivenlerden çıktı, bir havlu aldı ve onu havuzda yalnız bıraktı. Kingsley sözünü sakınmadan onun gidişini izledi. Ağzındaki kusmuğun tadı hâlâ damağındaydı. Giysileri sıırıslıklamdı, berbat görünüyordu. Yine de kendini temiz hissediyordu.

Krallığa hoş geldiniz.

Krallık.

O anda hasta, titreyen, soğuk ve ıslak bir halde duruyordu, Kingsley hayatında ne yapacağını tam olarak biliyordu. Bir zamanlar Søren'e bir söz vermişti. Bir söz vermişti ve şimdi onu tutacaktı. Onu önünde gördü ve o kadar gerçek görünüyordu ki ona dokunabilir, onu hissedebilirdi. Bir şey gördü.

Eski, gotik, yıkık dökük bir bina, tıpkı onun gibi, yeniden doğmayı bekliyordu. Ve insanlar binaya doluştu, sırları olan insanlar. Ona ihtiyaçları vardı, onun korumasına, onun bilgisine ihtiyaçları vardı. Diz çökmeleri gerekiyordu. Bir krala ihtiyaçları vardı. Onların coşku dolu çığlıklarını duydu, açlıklarını ve bağlılıklarını gördü. Hepsini alacak ve daha değerli birine verecekti.

Ve hayatında hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti. Uzun zaman önce verilmiş bir söz. Tutacağı bir söz. Ne de olsa bir kralın krallığı olmalı.

Mayıs

"Ne inşa etmeyi planlıyorsunuz?" Søren sordu.

"Bir BDSM kulübü," dedi Kingsley. Masasında öne doğru eğildi ve bir düzine farklı kulüpte çektiği fotoğrafları havaya kaldırdı. "Son üç haftadır dünyanın dört bir yanında ne var ne yok diye bakıyorum. Bu fotoğrafları Los Angeles'ta çektim. Bir kink kulübünden çok bir gece kulübü ama birkaç zindanı var. Almanya'da bu kulübe gittim - görüldüğü kadar korkunç. Bu kulüp New Orleans. Bir genelev ve bir kulüp, muhtemelen Roma'daki arkadaşının gibi. Ve burası da Chicago. Eski Playboy kulüplerinin her üyeye bir anahtar verdiğini biliyor muydun? Şöyle bir şey yapacağız-"

"Kingsley, dur." Søren masanın üzerinden onun gözleriyle karşılaştı. "Ne?"

"Yine uyuşturucu mu aldın?" Søren sordu. Kingsley elindeki fotoğrafları yere attı.

"Ayıgım ve iki haftadır ayıgım." Sadece ayık değildi, çılgınca ayıktı, isteyerek ayıktı ve mutlulukla ayıktı. Kafası berraktı, gözleri ışıltı ışıltı ve bir haftadır yaşadığı o derin yorgunluk

yıl buharlaşıp gitmişti. Hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez hayattaydı ve bundan mutluydu. "Sana hayatımla ne yapacağımı bildiğimi söylemeye çalışıyorum."

"Ve bu...?"

"Dünyanın en büyük, en seçkin, en etkileyici S ve M kulübünü inşa edeceğim."

Søren ilk başta hiçbir şey söylemedi. Ama tavana baktı ve ona birkaç kelime söyledi.

"Sanırım onu Barış Gönüllüleri'ne katılmaya çağırmak aklınıza gelmezdi, Lordum," dedi Søren, hâlâ yukarıya bakarak. "Bu olmak zorunda mıydı?"

"Kiminle konuşuyorsun sen?" Kingsley talep etti.

"Tanrım, O'nu eleştiriyordum, belki de araya girmen en iyisidir. Hayattaki büyük amacınız bu mu? Nihai amacınız? Bir S ve M

kulüp?"

Kingsley başını sallayarak, "Hayır," dedi. "S ve M kulübü değil. S M kulübü. Ve sen bana yardım edeceksin, çünkü yaptığım senin hatan.

Bu."

"Benim hatam mı?" Søren kendini işaret ederek tekrarladı. "Bunu benim kapıma koymak için nasıl bir mantık hatası yaptın?"

"Beni sapıklaştırdın," dedi Kingsley.

Søren durakladı.

Søren, "Bu iddiayı tartışmak istiyorum," dedi.

"Oui?"

"istediğimi söyledim, tartışabileceğimi değil." Søren bir nefes aldı, sandalyede öne doğru oturdu ve ellerini kavuşturdu. "Seni otuzundan önce ölene kadar içmek dışında bir konuda hevesli görmekten memnun olduğumu söylemeliyim."

"Otuzundan önce ölene kadar içmek on dokuzuncu yüzyılda kaldı." "Bu fikir değişikliğinin nedeni ne olsun, gerçekleştiği için minnettarım. Size herhangi bir şekilde yardımcı olabilirsem, olurum. Ancak, lütfen artık bir Katolik rahip olduğumu hatırlayın, bu nedenle mümkünse özellikle yasadışı bir şey yapmamayı tercih ederim. yardımcı oldu."

"Yasadışı bir şey yok. Sadece nereden başlayacağımı bilmiyorum. Sen tanıdığım en zeki adamsın ve arkadaşın Magdalena'nın bir kulübü vardı. Bunu nasıl yapacağım?"

"Sanırım bir yerle başlarsınız. Magdalena'nın kulübü onun eviydi, evi de . Ancak şehir evinin ticari işletmeler için imarlı olmadığını varsayıyorum."

"Ve yeterince büyük değil. Möbius da öyle. Ama, evet, haklısın. Mükemmel bir yere ihtiyacımız olacak. Oynamak için bir sürü oda. Büyük bir zindan için büyük bir oda. Bir de bar, ama alkol tüketimini kontrol altında tutacağız. Aşağı yukarı."

"Daha fazla," dedi Søren.

"Sen Katolik bir rahipsin. Hepiniz sarhoş değil misiniz?"

"Daha önce olmasaydım bile, hayatınıza geri dönmek beni içmeye itebilirdi. Sen ve Eleanor arasında aklımın başımda olması bile bir mucize." Kingsley onu işaret etti. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum." "Alırdın."

"Belki eski bir hastane," dedi Kingsley, fotoğraflarına geri dönüp onları karıştırırken. "Yalan söyleyen terk edilmiş eski hastaneler var mı?"

Manhattan civarında mı? Ya da bir akıl hastanesi?"

Søren, "Akıl hastanesi yanlış bir mesaj verebilir," dedi.

Kingsley geniş bir sırtışla Søren'e bakarak, "Ne derler bilirsin," dedi. "Burada hepimiz deliyiz."

"Kim kızmış?" Blaise kapıyı çalmadan ofise girerken sordu. Elinde gazeteye benzeyen bir şey vardı. Blaise için iyiye işaret değildi bu.

Kingsley, Blaise'in en sevdiği ön sevişme şekli olan onaylamıyormuş gibi yaparak, "Kız arkadaşım çalışırken böldüğü için çok kızgın," dedi.

Ona ne kadar kızarsa, onun gözüne tekrar girebilmek için o kadar çok çalışıyordu.

"Sana söyledim, ben senin kız arkadaşın değilim," dedi Blaise. "Ben senin itaatkârınım."

"Haklı olduğu bir nokta var," dedi Søren. "İkisi birbirinden oldukça farklı kavramlar." "Teşekkür , baba." Blaise Søren'e reverans yaptı, ki bu bir Soluk yeşil kimono tarzı bornozu kalçalarını zar zor geçtiği için teslimiyet ve teşhircilik. En azından üzerinde iç çamaşırı vardı.

Şimdilik.

"Söylesene, sana ofisime girmemeni söylediğim halde ofisimde ne yapıyorsun? Bölmek mi?" Kingsley, Blaise'i kolundan tutup kucağına çekerek sordu. Sertliğin yanı sıra iyi bir tartaklanmaya da bayılırdı.

"On bin dolara ihtiyacım var, lütfen," dedi.

Kingsley masasının üzerinden Søren'e baktı.

"O haklı. O benim kız arkadaşım değil. O benim eski kız arkadaşım."

"Bu iş ciddi, Kral." Blaise kucağından kalkıp masasına oturdu ve ona baktı. "Bu iyi bir amaç için."

"Tanrım, başka bir neden olmasın." Kingsley ofis koltuğunda arkasına yaslandı ve inledi. "Başka neden yok. Bu bir emirdir."

"Beni dinle, seni Fransız faşisti," dedi Blaise. "Bir kiliseyi basmam gerekiyor."

Kingsley, "*Chouchou*, seni çok sevdiğimi biliyorsun ama Tanrı'ya karşı gelemezsin," dedi.

Søren, "Tanrı'ya karşı gelebilirsiniz," dedi. "Bildiğim kadarıyla İncil'e buna karşı bir yasak yok."

"Teşekkür . Desteğiniz için minnettarım," dedi Blaise. Gülümsemeden tekrar Kingsley'e baktı. "Beni dinle. Bu kötü bir kilise. Haberlerde sürekli 'Tanrı İbnelerden Nefret Eder' pankartları açanlar ve

"Kürtaj Cinayettir" tabelaları. Ve şehrimize geliyorlar. *Sizin* . Okuyun."

Kingsley gazeteyi onun elinden aldı. Masasından gözlüklerini çıkardı ve taktı.

"Yapma bunu," dedi Blaise sesinde bir mırıltıyla. "Gözlüklerini taktığında sana kızamam. Çok seksi görünüyorsun. King gözlükleriyle seksi görünmüyor mu?" diye sordu Søren'e.

"Üstesinden geldim," dedi Søren. Kingsley gözlüklerinin üstünden ona baktı.

"Sadece oku, King. Yol, Gerçek ve Yaşam adında bir kilise var ve Manhattan'ı ele geçirmeye çalışıyorlar. Möbius'ta protesto gösterisi yapan insanlar da bu kilisenin bir parçası."

"Emin misin?"

"Evet, son onlara sordum. Bana striptiz kulüplerinin kadınları sömürdüğünü söylemeye çalıştılar."

"Ne yaptın?" "Onları parlattım."

Kingsley parmağını ona doğru sallayarak, "Kötü davranışları ödüllendirmeyin," dedi. "Göğüslerini tekrar göreceklerini düşünürlerse, onlardan asla kurtulamayız."

"Onlardan kurtulamayacağız. Ben de size bunu anlatmaya çalışıyorum. Şehri ele geçirmeye çalışıyorlar. Burayı yöneten adam tam bir pislik. O büyük bir ateş ve kükürt vaizi ve oğlancılığı federal bir suç haline getirmek, striptiz kulüplerini ve pornografinin her türlüsünü yasaklamak, halka açık yerleri yasaklamak istiyor.

okullarda evrimin öğretilmemesi ve kürtaj yaptırmanın hapis cezasıyla cezalandırılması. Ayrıca Katoliklerden de nefret ediyorlar. Onlar Papa'nın Deccal."

"Bunun bizimle ne ilgisi var?" Kingsley sordu. "Yani senin feminist olman, onun Katolik bir rahip olması ve oğlancılığın benim en sevdiğim hobi olması mı?"

"Beni dinlemiyorsun," dedi Blaise, onun dikkatini çekmek için parmaklarını şıklatarak. "New York valisi Rahip Fuller'ın en iyi arkadaşı. Karısı ve belediye başkanının karısı birlikte alışverişe giderler. Bu adam Albany'deki tüm devlet törenlerinde açılış duasını bile yapıyor. Kilise zengin.

güçlü ve tüm özgürlüklerimizi almak istiyor. Rahip Fuller asit almış şeytani bir Billy Graham gibi ve onu durdurmalıyız."

Søren ayaklarını Kingsley'in masasına uzatarak, "Bir keresinde Rahip Graham'la tanışmıştım," dedi. "İyi bir adamdı. Şu anda onu asitle hayal etmeye çalışıyorum. Oldukça ilginç bir düşünce deneyi oluyor."

Ama Kingsley dinlemiyordu.

Bakıyordu...inceliyordu...bakıyordu...görüyordu...

İşte oradaydı. Tam orada.

Kingsley masasına uzandı ve kâğıt bir bantla bağlanmış bir tomar para çıkardı.

"Al," dedi, parayı Blaise'e uzattı ve gözlüklerini çıkardı. Blaise kollarını onun boynuna doladı ve yanağından öptü.

"Mersi, *mösyö*," dedi. "Bu gece yatakta bunun her kuruşunu hak edeceğime söz veriyorum. Ve yarın gece. Ve sonraki gece..."

Kingsley, "Bunu bir bulma ücreti olarak düşün," dedi. "Ne için?"

"Bunun için." Siyah-beyaz fotoğrafı göstermek için gazeteyi kaldırdı. "Kulübümüzü buldum."

Kingsley, Søren'in gözlerinin açıldığını görünce memnun oldu. "Ne oldu?" Blaise sordu.

Kingsley, "Bu kilise şehirden beş katlı, yıkılmak üzere olan bir otel satın aldı," dedi. "Gazeteler burayı yeni kilise merkezlerine dönüştüreceklerini yazıyor. İçinde bir balo salonu, bir bar ve elli otel odası var. Ekli otoparkı da var. Burası bizim kulübümüz."

"Kulübünüz için o binayı satın almak niyetinde misiniz?" Søren kuşkulu bir ses tonuyla sordu.

"Kahretsin, evet, biliyorum," dedi Kingsley.

"Ciddi misin sen?" Blaise sordu. Sesi dehşete kapılmış ve tahrik olmuştu. Muhtemelen Blaise'i bu gece anal seks yapmaya ikna edebilirdi, hem de bol bol. Kilise karşıtı haçlı seferlerine daha sık gitmeliydi.

"Ölümcül derecede ciddi," dedi Kingsley. Gazetedeki resme bakmaktan kendini alamıyordu. Hayal ettiği her şey gözlerinin önündeydi. Yaptığı şeyle ilgili bu kader duygusunu, bu doğruluğu hiç hissetmemişti.

On iki yıl önce Maine'deki bir şapelde piyanonun arkasında oturan on yedi yaşındaki Søren'i ilk gördüğü günden beri. Otel onundu. Otel ona aitti.

ona. Ve bu pazarlıkta zehirli bir kiliseyi kapatarak bir kırbaçla iki kuş vurabilir.

"Ama satış çoktan gerçekleşti," dedi Blaise. "Bina artık ait."

"Umurumda değil. Onlardan satın alırım ya da . Ama benim Ben denemeden önce bu kilise hakkında daha fazla şey bilmeliyim. Onları tanıyor musun?" diye sordu Sren'e.

"Onları duydum," dedi Sren. "Duyduklarım beni kesinlikle duraksatıyor. Kilise siyasi olarak aktif bir yapıya sahip.

Dini Sağ. Ben kilise ve devletin ayrılmasına inanan biriyim. Devlet için daha iyi. Kilise için daha iyi. Herkes için daha iyi. Bu zel bakanlık Amerika'yı Evanjelik bir Hristiyan teokrasisine dönüştürmeye kararlı görünüyor ki tahmin edebileceğiniz gibi bu Katolikler için sizin gibi dinsizler için olduğundan daha iyi bir durum değil."

"Sam'e kiliseyi sormalısın," dedi Blaise. "Gazetedeki makaleyi bana gösteren oydu. Onlar hakkında her şeyi biliyor."

"Sam mi? Sam kim?" Kingsley sordu.

"Sam kulüpte çalışıyor," dedi Blaise. "Möbius'ta. Senin Möbius'un mu?"

"Sam. Yeni mi?" Sam adında bir barmen hayal edemiyordu.

"Bir ay önce başladı."

"Bunu sen nereden biliyorsun da ben bilmiyorum?" Kingsley sordu.

"nk dansılardan biriyle yatmak istediğin zamanlar dışında kulübe hiç ilgi gstermiyorsun."

"olabilirsin. Peki, Sam kim?"

"Sam yeni baş barmen. Ve o harika biri. Gerçekten zeki ve komik. Fuller'ın kilisesiyle bir geçmişi var, kötü bir geçmişi."

"Ne kadar kötü?"

"Bana fazla bir şey söylemedi, sadece Fuller'in kilisesi buraya taşınırsa kendisinin de taşınacağını söyledi. Bu çok üzücü olur çünkü ne zaman gitsem bana bedava içki veriyor."

"Kız arkadaşım olduğun için mi?" Kingsley sordu. "İtaatkâr mı? Her ne isen?"

"Hayır, aptal." Blaise gözlerini devirdi. "nk benden hoşlanıyor." "Senden hoşlanıyor mu?"

Blaise ona geniş gözlerle ve işaret ederek baktı. "O. Hoşlanıyor. Benden."

"Kingsley, sanırım eski kız arkadaşın, şimdiki itaatkârın sana barmenin lezbiyen olduğunu söylemeye çalışıyor."

"Neden benim ofisimdesin?" Kingsley sordu. "Beni sen çağırdın," diye hatırlattı Søren ona.

"Senden yapmanı istediğim şeyi ne zaman yapmaya başladın?"

Søren ayağa kalkarak, "Söz veriyorum, bir daha olmayacak," dedi. "Dünyanın en büyük kink kulübünü kurmak için ilahi bir ilhamla çıktığınız yolda bana daha fazla ihtiyacınız yoksa, yazmam gereken bir vaaz var."

"Git," dedi Kingsley. "Yeterince şey yaptın. Sen-" Blaise'i işaret etti "- evden çıkmayacaksın. Birkaç saat içinde döneceğim ve yatağında bulunman gerekecek."

"Nereye gidiyorsun?" Kingsley sandalyesinin arkasından ceketini kapıya yönelirken Blaise sordu.

"Möbius," dedi Kingsley. "Baştan çıkarmam gereken lezbiyen bir barmen var."

KINGSLEY Möbius'a her zaman yaptığı gibi arka kapıdan değil, ön kapıdan girdi. Dikkat çekmemek istiyordu ve Çalışanlara özel kapı, kimliğinin gizli kalmasını tehlikeye atacaktı. Boyuna kadar uzanan saçlarını at kuyruğu yapmış, takım elbise yerine kot pantolon, siyah tişört ve siyah ceket giymişti. Sahne kırmızı ışıklar ve kadın bedeniyle parıldyordu ama o gözünü bardan ayırmıyordu.

İlk başta onu görmedi. Bu gece barda kısa tüylü saçları olan ince yapılı genç bir adam dışında kimse çalışmıyordu. Bir tabureye oturduktan sonra Kingsley ne kadar yanıldığını fark etti. Genç adam genç bir kadındı. Bir kadının narin yüz hatlarına, pürüzsüz bir tene, yüksek elmacık kemiklerine ve düz, küçük bir burna sahipti. Ama bir erkek gibi giyinmişti. Düz paçalı ince çizgili bir pantolon, kolları dirseklerine kadar kıvrılmış beyaz bir gömlek ve ince çizgili bir yelek giymişti. Ayakkabılarında bile tozluk olduğu görülüyordu.

"Size ne ikram edebilirim?" diye sordu kadın, adamın önündeki tezgâha bir peçete koyarken.

Kingsley Fransız aksanını bastırarak, "Bilgi," dedi. Bu kimliğini hemen ele verirdi.

"Bilgi mi? Burada o hizmeti vermiyorum," dedi sıkı bir gülümsemeye.

"Sadece giysileriniz hakkında. Bu takımını nereden aldın?"

Gözlerini ona dikti.

"Takım elbisemi nereden aldığımı bilmek ister misin?" "Takım elbiseni beğendim," dedi basitçe.

"Bir şey mi ima ediyorsun?"

"Sadece takım elbiseni beğendiğimi söyledim." Kingsley, Sam'in şimdiden savunmaya geçtiğini görebiliyordu. Hayatında kıyafetleri, saçları, cinsiyeti ve yönelimi hakkında pek çok kez tatsız sorulara maruz kaldığına şüphe yoktu.

"Benim bir terzim var," dedi. "Ve eğer barda oturacaksanız bir şeyler sipariş etmeniz gerekiyor."

"Bir şişe şampanya."

"Bütün bir şişe mi? kutlama mı yapıyorsun?" "Henüz değil ama kutlamayı planlıyorum," dedi Kingsley.

"O zaman geleceğin için tebrikler, her neyse," dedi ve barın altındaki şarap dolabından bir şişe çıkardı. "Şişe için altmış."

Tezgâha bir yüzlük koydu ve üstü kalsın dedi.

Faturaya şüpheyle baktı. "Şehir dışından mı geliyorsun?" diye sordu. "Öyle de denebilir."

"Burada, New York'ta standart bahşiş içki başına bir dolardır."

"Bütün şişeyi aldım."

"Bu altı içki eder. Altı dolar."

"Genelde bu kadar cömert değilimdir. Parayı almalısın." "Sarhoş adamlardan faydalanmam."

"Ben ayığım."

"Ben de onlardan faydalanmıyorum."

"Dürüstsünüz."

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun," dedi Sam.

"Uygunsuz bir durum ama bunu sana karşı kullanmayacağım."

"Çok nazıksınız," dedi. "Peki, ? Yunanlı gibi görünüyorsun ama sesin öyle gelmiyor."

"Ben-"

"Sam? Buzumuz azaldı." Kulüp müdürü Mack barın üzerine eğildi.

Mack onu görmeden önce Kingsley ışıktan geri çekilerek gözden kayboldu.

"Kendini topla."

"Bir sürü buzumuz var."

"Git, kırk kiloluk bir çanta al."

"Bu gece için ihtiyacımızın iki katı."

"Bir erkek gibi oynamak istiyorsan, o zaman bir erkek gibi koca bir torba buz taşıyabilirsin."

"Peki. ." Sam şaşırtıcı derecede sahte bir gülümseme takındı ve arka tarafa yürüdü. Birkaç saniye sonra elinde büyük bir buz torbasıyla geri döndü.

Mack çantanın üstünü soğutucuya buz doldururken ona "Aferin oğlum," dedi. "O takım elbisenin içinde bir erkek olduğunu söyleyebilirim ama tahminimce senin hiçbir yerinde bir erkek olmadı."

Sam tezgahın altından buz kıracağını aldı. Mack'in gözleri bir an için büyüdü. Sam tekrar gülümsedi ve topakları kırmak için buza vurdu.

"Tanrım, neden onu tekrar işe almamı istedin Duke?" Mack diğer barmene sordu. "Onu mu? Onu mu? O mu?"

"Hadi oradan Mack. Şehirdeki en iyi barmen ," dedi Duke bir tepsiye içkileri doldururken.

"Dük ve Dyke. Ne çift ama. Jason'ı özlüyorum." "Bütün kızlar Jason'dan nefret ederdi," dedi Duke.

"Jason'ı severdim."

Sam, "Jason kızlara bok gibi davranan, cinsel tacizci bir pislikti," dedi. "Holly bana anlattığına göre dava açmaya hazırmış."

"Ah, Holly..." dedi Mack ve sahneyi seyretmek için bar taburesinde döndü. "İşte gerçek bir kadın." Siyah bir tanga ve diz üstü deri çizmelerden başka bir şey giymeyen Holly'yi işaret etti. Şu anda dizlerini Kingsley'in bir mafya babasının en küçük oğlu olarak tanıdığı bir adamın boynuna . "Erkekler erkek gibi, kadınlar da kadın gibi giyinmeli. Ve kadınlar böyle giyinmelidir."

Kingsley, Sam'in buz kıracağına sıkıca tutuşunu izledi. sahte gülümseme genişledi. Mack arkasını döndü, Sam'e göz kırptı ve gece kulübündeki gezintisine devam etti.

"Dük ve Dyke." Sam iç çekti. "Bütün gece bu şakayı düşündüğünü biliyorsun."

"Önümüzdeki hafta boyunca sırtını sıvazlayacak," dedi Duke. "Bu adamdan nefret ediyorum."

"Bu buz kıracağıyla taşaklarını bara çivilemek isterdim."

Duke içki tepsisini yere bıraktı. Sam ona döndü. "Özür dilerim," dedi. "Kötü bir geceydi."

"İlginç bir 'gerçek kadın' tanımını var." Kingsley sahneyi işaret . "Ben de Holly'yi çok severim ama şimdiye kadar yüzde kırk plastik olmadıysa kadınları tanımıyorum demektir. Ve ben kadınları tanırım."

Sam Holly'yi inceledi ve sahte bir ciddiyetle çenesine vurdu. "Memeler sahte," dedi. "Ve burun da. Sanırım lipo da yaptırdığını söylemişti. Yani... yüzde yirmi plastik gibi mi?"

"Patronun hep böyle midir?"

"Tam bir pislik mi demek istiyorsun?" diye sordu. "Evet." "Neden istifa etmiyorsun?"

"Birinin kızlara göz kulak olması gerekiyor," dedi. "Onlara benden daha kötü davranıyor. Ve Duke haftada sadece iki gece çalışıyor. Ben onlara göz kulak oluyorum."

onları."

"Yani onlardan birini mi beceriyorsun?" Kingsley sordu. "Hayır, sikmiyorum."

"Gerçekten mi?"

Sam ona bir gülümseme verdi, bu sefer gerçek bir gülümseme. "Hepsini beceriyorum."

Kingsley güldü. "Senden hoşlanıyorum Sam. Senin için bir şey yapacağım."

"Bak, bana zaten fazla bahşış verdin. Ne-"

Kingsley, "Senin daha iyi bir patrona ihtiyacın var," dedi ve bar taburesinden zıpladı.

Yol boyunca Sam'in gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Arka koridordan geçerek soyunma odasına girdi ve burada her zamanki gibi aşırı sevgi ve coşkuyla karşılandı. Ne de olsa buranın sahibiydi. Raven ve Shae'ye aklında ne olduğundan bahsettiğinde, ona yardım etmek için can attılar. Mack'ten intikam almak için her şeyi yapabileceklerini söylediler. Ne olursa olsun.

On dakika içinde hazırды. Müzik başladı ve Kingsley "Sweet Transvestite" şarkısı eşliğinde sahneye çıktı.

Kingsley bir şişe votkayı çevirmekte olan Sam'e baktı. Sam zar zor zamanında yakaladı. Yüksek topuklu ayakkabılar, siyah çoraplar, siyah iç çamaşırları (daha fazla yer açmak için ters çevrilmiş) ve siyah bir korse giymişti. Bir de tüylü boa vardı tabii.

"Kingsley mikrofona Fransız aksanıyla, "Bu gece birinin kadınların kadın gibi, erkeklerin de erkek gibi giyinmesi söylediğini duydum," dedi. Ben bir erkeğim. Ve böyle giyiniyorum. Beğendiniz mi?"

Tüm dansçılar ve garsonlar toplanmış, sandalyelerin ve masaların üzerine çıkmış, alkışlıyor ve tezahürat yapıyorlardı. Erkekler sessizce bakıyor, birkaçı yuhalıyor, birkaçı da ne olup bittiğini anlayamayacak kadar sarhoş bir halde tezahürat yapıyordu.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum," dedi ve kalabalığı tarayarak ilerledi uzun ve kendinden emin adımlarla sahneye çıktı. Bu onun topuklu ayakkabılarla ilk seferi değildi ve bunu göstermekten korkmuyordu. "Mack nerede?"

"İşte orada, Kral." Raven bir masayı işaret etti. Kingsley sahneden hafifçe bir masanın üstüne atladı, Mack'in üzerinde dikilene kadar bir masadan diğerine adım attı. Kingsley çömeldi ve adama gülümsedi.

"*Bonjour*, Mack," dedi Kingsley. "Kıyafetimi beğendin mi?"

"Hayır," dedi Mack, solgun ve solgun görünüyordu.

"*Değil mi?* Kızların hoşuna gidiyor. Değil , bayanlar?"

Başta Sam olmak üzere mekandaki her kadın avazı çıktığı kadar onayladığını haykırdı.

"Şimdi Mack, sana bir sorum var," dedi Kingsley. "Soru çok basit. Ben kimim?"

Mikrofonu uzattı. "Sen Kingsley Edge'sin."

"Çok güzel. Peki neden istediğim zaman sahneyi devralabiliyorum?" Kingsley sordu.

Mack sesli bir şekilde yutkunarak, "Çünkü kulübün sahibi sensin," dedi. Şimdi dehşete düşmüş görünüyordu ve Kingsley bunu gördüğüne memnun olmuştu.

Kingsley bara baktı ve Sam'in gözlerinin şarap kadehi büyüklüğünde açıldığını gördü.

"Bu kulübün sahibi ben olduğuma göre, benim için çalışıyorsunuz," dedi Kingsley. "Ve benim için çalıştığına göre, ne dersem yapmak zorundasın. Ben de sana kulise gitmeni, böyle giyinmeni -" kendini işaret etti "- sahneye geri dönmeni ve tüm bu güzel hanımların jartiyerine bir dolar koymasına izin vermeni söylüyorum. Ya da..."

"Yoksa ne olur?" Mack talep etti.

"Ya da kulübümden defolup gidebilirsin, seni bok parçası. Ve bir daha asla geri gelme."

"Ben gidiyorum, ibne," dedi Mack, her kelimesinden tiksinti akıyordu.

"Özlenmeyeceksin. *Au revoir.*" Tüylü boasını salladı. "*Adieu.*"

Masadan bir sandalyeye, oradan da yere indi. Bara doğru yürüdü ve tezgâhın üzerine çıktı.

"Ve şimdi," dedi mikrofona. "Bu kulüpteki en güzel kadını öpeceğim. Kim olduğunu merak ediyorum..."

Elini gözlerinin üzerine koydu ve kalabalığı tarıyormuş gibi yaptı.

Raven ve Shae, Holly ve Ivy ve mekandaki diğer tüm kadınlar el sallayıp kendilerini işaret ettiler.

Kingsley onun yerine Sam'le yüzleşmek için döndü. Sam şaşkınlık içinde doğruldu. "Sizi öpebilir miyim, matmazel?" diye sordu.

Sam genişçe sıırttı. "Öpücüğü heyecanla bekliyorum..."

Barın üzerine eğildi ve onu dudaklarından hızlıca öptü.

"*Parfait,*" dedi ve tekrar ayağa kalktı. "Şimdi herkes işinin başına. Kat gösterisi sona erdi."

Mikrofonu kapattı, Raven'a fırlattı ve bir bar taburesine çöktü.

"Patron sen misin?" Sam sordu.

"*Le grand* boss," dedi göz kırparak.

"Hiç kimse sana harika bacakların olduğunu söyledi mi, Toots?" Sam sordu.

"Cidden, bir erkekte ya da kadında gördüğüm en iyi bacaklar."

"Topuklu ayakkabılar baldırlarımdaki kasları gerçekten ortaya çıkarıyor, değil mi?" Kingsley sordu.

"Ve kalçalar. Sık sık böyle giyinir misin?"

Kingsley omuz silkerek, "Gerektiğinde," dedi. Yirmi sekiz yıl boyunca iş ya da eğlence için yapmadığı şey kalmamıştı. "Her zaman erkek kıyafetleri mi giyersin?"

"Ben bir kadını. Eğer onlar benim , kadın kıyafetleridir," dedi Sam. "Ben cross-dresser değilim. İyi giyinen biriyim."

"Öylesin. Şapkalar hoş bir dokunuş."

"Bir hamamın paravanı olan bir striptiz kulübünde çalışıyorsanız, ekstra ayakkabı korumasına ihtiyacınız var. Ayakkabı demişken," dedi ve çenesine vurup onu işaret etmek için durakladı. "Yeterince büyük ayakkabıları nereden buldun?"

"Onları Petra'nın dolabından çaldım."

"Petra? Oh, Peter. Perşembe gecesi travestimiz. Bilmem gerekirdi. Her neyse, Mack'ten kurtulduğun için teşekkürler. Bir şişe şampanya olmadığı sana bir içki ısmarlayacağım."

"İçkiye ihtiyacım yok. Daha önce şaka yapmıyordum. Biraz bilgiye ihtiyacım var."

"Sor," dedi kız. Kingsley küçük numarasının onun güvenini kazandığını görmekten memnundu.

"Blaise adında bir kadın tanıyor musun?"

Sam elini kalbinin üzerine götürdü.

"Blaise? Glory Blaise'in Blaise'i mi? Çocuklarımin gelecekteki annesi Blaise mi? Rita Hayworth gibi saçlar, Ingrid Bergman gibi gözler, Lauren Bacall gibi elbiseler?"

"Onu tanıyorsun o zaman."

"Onu tanıyor musun? Ona tapıyorum. Eğer bir Tanrı varsa ve o Tanrı beni seviyorsa, yarın sabah yapacak hiçbir işim, gidecek hiçbir yerim ve yatağında o mükemmel kış parçasıyla uyanacağım. Onu kartal gibi bağlar ve içten dışa. Onu kadar sık boşaltırdım ki, nasıl gideceğini unutturdu. Ben istiyorum

O kızın içinde o kadar çok zaman ki, postalarımı onun amına yönlendirmek zorunda kalırdım. Yani, evet, onu tanıyorum."

"Ben de öyle. Birlikte uyuyoruz."

Sam ağzını açtı ve tekrar kapattı. Sonunda, "Senin için zorba," dedi.

"Ben şanslı bir adamım."

"Sanırım mektuplarımı kız arkadaşının vajinasına göndereceğimi için özür dilemeliyim."

"Özür dileme. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Kağıt kesiklerinden şikayet etmeye başlayana kadar postalarımı oraya yönlendiriyordum. Kadınlar," dedi.

"Sen çok anlayışlı bir erkek arkadaşsın. Peki, hangi bilgiye ihtiyacın var?"

"Blaise ona Manhattan'a taşınan bir kiliseden bahsettiğinizi söyledi."

Sam, Kingsley'e bu konuda dikkatli davranması gerektiğini söyleyecek kadar uzun bir süre durakladı.

"Evet, Yol, Gerçek ve Yaşam Bakanlıkları. Gazetede eski bir otel satın aldıklarını gördüm. Orayı bir kilise ve ofis kompleksine dönüştürüyorlar. WTL'in yeni merkezi olacakmış."

"Bu seni kızdırdı mı?"

"Onların hayranı değilim, hayır." "Kişisel mi?"

"Biraz kişisel, evet," dedi. "Fuller'ları tanıyor musun?"

"Onlarla hiç tanışmadım. Ama onlar hakkında çok şey biliyorum, kilise hakkında çok şey biliyorum. Cuma gecesi bir barda onlar hakkında sohbet etmekten hoşlanmayacak kadar çok şey biliyorum."

"O zaman sana farklı bir soru sorayım, neden burada çalışıyorsun?" "Neden?"

Bir barmen bara bakıyor. Buraya birkaç kez arkadaşlarımı görmeye geldim. Dans. Son barmen tam bir pislikti. Bütün kızlara asılırdı. Hepsine. Sürekli. Mack'e ya onun gideceğini ya da kendilerinin gideceğini söylemişler. O da onu kovmuş. Duke ona beni işe almasını söyledi. Hiçbir heteroseksüel erkek bana asılmıyor ve kadınlar etrafımda güvende hissediyor."

"Hepsini becerdiğine göre senin yanında kendilerini güvende hissediyor olmalılar." "Onların ihtiyaçları var. Benim de ihtiyaçlarım var. Onların ihtiyaçlarını karşılamaya ihtiyacım var. İyi anlaşıyoruz."

"Enteresan," dedi. "Erkeklerle hiç ilgi duymuyor musun?"

"Erkekleri severim. Çoğu erkekle iyi anlaşıyorum. Erkeklerle yatmam."

"Hiç mi?"

"Hiç."

Kingsley düşünerek bara vurdu.

"Bütün gece bu kıyafetle mi kalacaksın?" Sam ona sordu. "Sadece merak ettim."

"mi?"

"Harika görünüyorsun," dedi. "Ve şaka yapmıyorum. *Rocky Horror*'daki Tim Curry'den seksisin ve bu da bir şey söylüyor. Ama erkeklerle dolu bir striptiz kulübündesin."

"Korse ve topuklu ayakkabılar içinde, takım elbiseleri içinde olduklarından daha iyi göründüğümü kışkırtıyorlar sadece. Harika var, değil mi?" Saçlarını şakacı bir şekilde savurdu.

"ölünecek."

"Sana bir şey sorayım Sam. Burada çalışmayı seviyor musun?"

"Burada çalışmayı seviyorum. Sevdiğimi söyleyemem. Bu işte iyiyim." "Ne yapmayı tercih ederdin?"

İç çekti ve omuzlarını silkti.

"Beynimi daha sık kullanıyorum. Başımı daha sık belaya sokuyorum." "Belayı seviyor musun?"

"Belayı severim."

"O zaman size bir teklifte

bulunayım." "Teklif nedir?" Sam

sordu. "Gel benimle başını belaya

sok."

"SORUN?" SAM TEKRARLADI.

"Sana bir iş teklif ediyorum. Benim için çalış."

"Senin için çalışmak mı? Ne için?" Sam bir bacağına bara atıp çorabını düzeltirken Kingsley'e sordu.

Kingsley, Holly ve Raven'ın onu yanağından öpmesine izin vermek için başını eğerek, "Kişisel bir asistana ihtiyacım var," dedi. Boa'sını çalmaya çalıştılar ama o ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Kişisel asistan mı? Ne kadar kişisel?" diye sordu, sesi temkinli bir merakla çıkıyordu.

"İşi hallettiğimiz sürece evimde yaşayabilirsin, umurumda değil. Ve çok güzel bir evim var." "İş nedir?"

Ona cevap vermedi. Onun yerine kulübün etrafına bakındı. Duke'la göz göze geldi ve ona el salladı.

"Sam'i de yanımda götürüyorum. Onsuz işleri halledebilir misin?" diye sordu Duke.

"Elbette. Carla şimdi burada. Sorun değil," dedi Duke.

"Güzel. Sam? Bu taraftan, *s'il vous plait*."

Sam, Kingsley'i kulüpten sokağa kadar takip etti. Ne güzel bir çift olmuşlardı: Adam korsesi ve çoraplarıyla, kadın ise üç parçalı takım elbisesi, siyah Oxfords ve beyaz tozluklarıyla. Sokağın karşısındaki sarhoş gençler ıslık çalıyordu. Kingsley boasını onlara doğru salladı.

Gümüş Rolls Royce'u kulübün arkasında bekliyordu. Şoförü Rolls'tan atladı ve onlar için kapıyı açtı. Gia, Kingsley arabaya binerken ona küçük bir onay gülümsemesi ve kışına bir şaplak attı. Kadınlar seksi düşünmeyi hiç bırakırlar mı?

"Peki, nereye gidiyoruz?" Araba sokağa girdiğinde Sam sordu. "Bir otele."

"Neden?"

"Buna cevap vermeden önce," dedi Kingsley, "sana bir soru sormama izin ver." "Sor."

Kingsley bacağını uzattı ve yüksek topuklu ayağını onun yanındaki koltuğa koydu.

"Hiç Rolls Royce'un arkasında seks yaptın mı?" Sam

kaşlarını çatarak ona baktı ve öne doğru eğildi.

"Bana bak." Kendini işaret etti. "'Ben lezbiyenim'in neresini anlamıyorsun?"

"Möbius'taki tüm kızları becerdiğini söylemiştin, değil mi?"

"*Sikişmek* çok güçlü bir kelime olabilir. Ama hepsini bir seferde ya da başka bir seferde çıkardım."

"Hepsi lezbiyen değil."

"Evet, ama yaptığım işte gerçekten iyiyim."

"Ben de öyleyim. Öğrenmek ister misin?"

"Hayır. Hayır yapmazdım. Ve beni burada bırakabilirsin."

"Bırakmak mı? Yoksa seni kurtarmak mı?"

"Hiç komik değil. Çıkarın beni lanet arabadan," diyerek kapı koluna uzandı.

Kingsley kendisini şoförden ayıran cama hafifçe vurdu. Cam bir santim aşağı indi. Kingsley şoföre kenara çekmesini emretti. Araç durur durmaz Sam kapıya doğru uzandı. Kingsley onu engellemek için yüksek topuklu ayağını kapıya koydu.

"Çıkarın beni," diye emretti

Sam. Kingsley, "Geçtin," dedi.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve çenesini kaldırdı. "Neyi geçtin?" diye sordu.

"Test."

Sam ona ihtiyatla baktı. "Ne testi?"

Kingsley, "Bir sorunum var," dedi ve arkasına yaslandı. Sam tetikte devam etti. "Yardıma ihtiyacım var. Hayatımla ilgili bir şeyler yapıyorum. Sonunda. Önemli bir şey. Bu şimdiye kadar yaptığım en önemli şey bile olabilir. Ve bunu tek başıma yapamam. Ama asistanlarımı beceriyorum. Onlara aşık olmadığımı anladıklarında da sinirlenip işi bırakıyorlar."

"İşte bu yüzden heteroseksüel kızları beceriyorum. Bağlılık yok."

"Seni üzdüğüm için beni affet. Lütfen. Sadece bana karşı bir eğilimin, bir ilgin olmadığını görmek istemiştin. Ama yok."

"Hiç de bile," dedi. "Ama bunu kişisel olarak algılama. Yani, çekiciliğini anlıyorum. Drag'da harika görünüyorsun ve harika bacakların var. Ve senin de

seksi saçlar ve Yunanlı şeyi-" "Fransız şeyi."

"Fransızca. Doğru ya. Özür dilerim," dedi ve gülümsemesini bastırdığını fark etti. "Yani, *pardonnez-moi*."

"*De rien*," dedi.

"Tüm bunlar söylenirken... çok tatlısın. Sadece senden etkilenmiyorum. Umarım bu mantıklıdır ve egon fazla zedelenmemiştir."

"Egom ara sıra çürüklerden hoşlanır." Diğer yanlarıyla birlikte. "Ve benimle seks yapmak istemediğin için özür dilemene gerek yok. Bunu senin lehine bir işaret olarak görüyorum. Özellikle de asistanımsan."

"Kişisel asistan olarak sizin için tam olarak ne yapabilirim?" "Sana bir şey göstereyim."

Sam kaşını kaldırdı.

"Bu bir bina," dedi. "Söz veriyorum."

"Güzel. Sadece kontrol ediyordum."

Gidecekleri yere vardıklarında şoför onlar için kapıyı açtı. Sam önce arabadan indi ve sonra elini Kingsley'e uzattı.

"Size yardımcı olabilir miyim, hanımefendi?" Sam sordu.

"Şövalyeliğin öldüğünü kim söyledi?" Kingsley onun elini tuttu ve onu - topuklu ayakkabıları, korsesi ve her şeyiyle- arabadan dışarı çekti.

Yan yana kaldırımında, bir elektrik direğinin ışığında, bir hayaletin gölgesinde durdular.

"Burada ne işimiz var?" Sam sordu. "Burası Fuller'ın kilisesinin satın aldığı otel, değil mi?"

"Öyle."

"Neden buradayız?"

"Çünkü ben istiyorum."

"Belediye burayı iki hafta önce onlara sattı. Artık piyasada değil."

"Sayamayacağım kadar çok evli kadınla yattım," dedi Kingsley. "Bir şey sahip olmaya değiyorsa, çalmaya da değer."

"İlginç bir adamsın, Kingsley Edge," dedi Sam, otelin dışını tararken onu izliyordu. "Bunun bir iltifat olup olmadığından emin değilim."

"Cinselliklerini sorgulamalarını sağlamak için heteroseksüel kızları baştan çıkarıyorsunuz."

Jüri senin için de hâlâ kararını vermedi," dedi. "Ve kayıtlara geçmesi için söylüyorum, ben seks yaptım

daha önce lezbiyenlerle."

"Evet, bu nasıl oldu?"

"Biri kendi 'oryantasyon tatili'ndeydi. Diğeri ise biz seks yapana kadar öyle olduğunu bilmiyordu."

"Ah," dedi Sam.

"Hiç kırgınlık yoktu. Özellikle de bana eşcinsel olduğunu söyledikten sonra."

Binanın önündeki kaldırımında bir aşağı bir yukarı yürüdüler. Tahtalarla kapatılmış ve zincirlenmişti. Sarı uyarı bantları yoldan geçenleri uyarıyordu. Tabelalar ve bildiriler binanın kınandığını ve kapalı olduğunu ilan ediyordu.

Kingsley yılmamıştı.

"Gazetede burası hakkında ne yazıyordu?" Kingsley sordu. "*Times*'a göre adı Rönesans'tı. Şimdi ise

On yıldır kapalı olduğundan beri hiçbir şey yok."

"Bir kilise neden otel ister ki?"

"Rahip Fuller muhafazakar aile değerleri imparatorluğunu New York'un kalbine doğru genişletmek istiyor falan ," Sam dedi. "Gazetede ki röportajında, Sodom'dan kaçan doğru Lut'un aksine, WTL Bakanlıklarının New York şehrine nasıl sızacağı ve onu içeriden nasıl kurtaracağı hakkında bir şeyler söyledi."

"Dürüst Lut kendi kızlarını becerdi," dedi Kingsley. "Acaba Rahip Fuller bu kısmı hatırlıyor mu?"

"İncil'i biliyor musun?" Sam sordu.

"Erkeklerin gittiği bir Katolik okuluna

gittim." "Oradan nasıl kurtuldun?"

"Bir öğretmenle yatarak." "Seksi miydi?"

"Öyleydi, evet."

Kingsley binanın dış cephesinde bir tur attı. Tüm kirine ve çürümüşlüğüne rağmen güzel eski kemiklere sahipti. Ana katı on iki adet elli ayak yüksekliğinde lanset pencere süslüyordu. En üstteki iki kat ise çıkıntılarla süslenmişti.

Kuş gagasına benzeyen konsollar. Tüm bina, koyu renkli dış cephesi ve taş tüyleriyle, soğukta kamburlaşmış ve uyuyan büyük bir taş kuzgun izlenimi veriyordu.

"Belki evi kimin sattığını öğrenebiliriz," dedi Sam. "Eminim emlakçının bize içeriği göstermesini sağlayabiliriz. Belki bize bunun gibi başka bir bina gösterebilirler ama zaten bir tarıkata ait değildir."

"Ya da şimdi içine bakıp çalmaya değer olup olmadığını görebiliriz." Kingsley kapalı bir kapıya doğru yürüdü ve kapıyı tekmeledi. Kapı uçarak açıldı.

"Lanet olsun," dedi Sam.

"Biliyorum." Kingsley kaşlarını çattı. Ayakkabısını kaldırdı. "Topuğum kırıldı. Petra beni öldürecek."

İki ayakkabısını da çıkardı ve çıplak ayakla binaya girdi. Sam de onu takip etti.

"Ne halt ben?" Sam, Kingsley'nin arkasından içeri girerken kendi kendine sordu. "Bu gecedan önce seninle hiç tanışmamıştım işte , Amerika'nın en ürkütücü kilisesine ait bir binaya zorla giriyorum."

"Sana başını belaya sokacağımı söylemişim," dedi. "Sözümü tutuyorum."

"Bunun için tutuklanabileceğimizi biliyorsun," dedi Sam.

Kingsley, "Cebimde bir savcının karısı var," dedi. Uzandı ve bir duvar düğmesini çevirdi. Şaşırtıcı bir şekilde ışıklar çalıştı. Kilisenin elektriği çoktan açılmış olmalıydı. Tepedeki tozlu avize, köhne halının üzerine kirli altıgenler halinde ışık saçıyordu. "Ve savcı da."

"Cepleriniz büyük olmalı." Kingsley döndü ve Sam'le yüz yüze geldi.

"Senin hakkında ne bilmem gerekiyor?" diye sordu.

Sam ellerini ceplerine soktu. "Benim hakkımda bilinmesi gereken pek bir şey yok."

"Tam adın ne?"

"Samantha Jean Fleming. Yirmi altı yaşındayım. Lezbiyenim."

"Söylemiyorsun."

"Kapa çeneni," dedi gülerek. "Konuşacak yeriniz yok, Dr. Frank-N- Furter."

Kingsley başka bir ışık düğmesini çevirdi. "Başka ne var?"

"Başka bir şey yok." Kingsley ona baktı.

Çenesine dokunarak gözleriyle buluşması için yukarı kaldırdı. "Sana güvenebilir miyim?" diye sordu.

"Umarım öyledir. Eğer Fuller'in kilisesine karşıysanız, ben sizin tarafınızdayım. Bu sorunuzu yanıtlar mı bilmiyorum."

"Bu iyi bir cevap. Sana ihtiyacım olan yer benim tarafım."

"Bu gece kulüpte benim için yaptıklarından sonra, ben seninim," dedi. "Sadece cinsel anlamda değil. Diğer her yönden."

"Ee, burası hakkında ne düşünüyorsun?" Kingsley sordu.

Koridorda dolaşırlarken Sam, "Kesinlikle bir enkaz," dedi. "Gazetede kilisenin burayı almak için anlaşma yaptığı yazıyordu çünkü şehir burayı istimlak etmek üzereydi. Ama bir zamanlar çok güzel olduğunu söyleyebilirsin."

"Artık güzel olmamasını seviyorum. İncinmiş olması hoşuma gidiyor."

"Bir BDSM kulübü için biraz büyük. Bildiğim çoğu kink kulübü bok çukurları."

"Kulübüm büyük bir bok çukuru olacak."

Otelin lobisine girdiklerinde güve yeniği mobilyalar, solmaya yüz tutmuş İran halıları, kavisli bir barın üzerinde kir tabakaları buldular; baktıkları her yer kir ve pislik içindeydi. Bir zamanlar dekor mavi, kırmızı ve altın rengindeydi ama şimdi her şey donuk bir griye dönüşmüştü. Kingsley bir çift kapıyı açtı ve Sam omzunun üzerinden baktı.

"Eski bir konser salonuna benziyor." Sam tavanı işaret etti. "Ya da bir yemek salonu. Söylemesi zor."

O ve Kingsley yemek odasında yürüyor, kırık sandalyelerin üzerinden geçiyor, toz dolu havayı soluyorlardı.

"Bu bir asansör mü?" Kingsley sordu.

"Öyle görünüyor." Sam yukarı doğru işaret etti. "Orada bir çeşit iniş var. Sanırım kodamanlar akşam yemeklerini küçük peruklara bakarak yiyorlar."

Kingsley büyük salonun ortasında durdu ve yavaşça bir daire çizdi.

"Gerisini de görelim," dedi. Sam'le birlikte bir saat boyunca artık kullanılmayan Rönesans'ta dolaştılar. Binayı deli bir adam tasarlamış olmalıydı. Düzen çok az anlam ifade ediyordu. Misafir odalarından oluşan bir koridor yemek odasının arkasına gizlenmişti. Her yerde başka koridorlara açılan gizli kapılar vardı. Konuklar odalarına geri dönmenin yolunu bulmaya çalışırken sürekli kayboluyor olmalıydı. İşletmenin kapanmasına şaşmamalı.

Sam, "Bence mimarı M.C. Escher olmalı," dedi.

"Fuller'ın böyle eşsiz bir binaya ne yapacağını düşünmek bile istemiyorum."

"Muhtemelen burayı da diğer kiliseleri gibi bir kiliseye dönüştürecek; bej halılı büyük, çirkin bir depoya."

"Burası... birçok dönüşümden geçti." Kingsley büyük sütlerden birinde duruyordu. "Bірçok enkarnasyon. Artık ne olduğunu bilmiyor. Tek bildiği terk edilmiş olduğu. Nasıl hissettiğini biliyorum."

Uzandı ve elini, kalp atışlarını hisseden bir doktor gibi süslü bir şekilde oyulmuş kapı çerçevesine koydu. "Burası mükemmel," dedi Kingsley. "Hayal ettiğim her şey."

"Garip rüyalar görüyorsun."

"İçin bu sütlerle ihtiyacım var." "Profesyoneller mi?"

Fahişeler gibi mi?"

"Fahişe yok. Ben pezevenk değilim. Profesyonelleri kastediyorum. Profesyonel dominantlar."

"Dominatrixler mi?"

"Bir ya da iki. Şehirdeki en iyisi."

"Metres Felicia? Bu kulübün özel olmasını istiyorsan, onu istiyorsun."

"Hâlâ hapiste değil mi?" diye sordu. En son duyduğuna göre Metres Felicia, yüksek profilli bir boşanma davasında ifade verme celbini görmezden geldiği için hâlâ Danbury'de kilit altındaydı.

"Geçen ay çıktı. Emekli olacağını söylüyor ama senin için emeklilikten çıkabilir," dedi Sam göz kırparak.

Kingsley, "Ben itaatkâr değilim," dedi.

"Kulüp için demek istedim. O şehrin en iyisi. Ona kur yapmalısın." "Bu şehirde sapkınlık hakkında çok şey biliyorsun."

"Herkes barmene her şeyi anlatır. Ayrıca ben sapığım. Bu seni şok mu etti?"

Kingsley onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Hiç de değil. Kulüpte bizim gibi insanlar istiyorum. Bizim gibilerin Eşcinsel, heteroseksüel, biseksüel, sapık oldukları sürece hoş geldiniz.

Profesyonel erkek dominantlara da ihtiyacımız olacak. Birkaç fedai."

"O zaman biraz deri korumaya ihtiyacın olacak," dedi. "Başka ne lazım?"

"Erkek ve kadın profesyonel köleler."

"Onları bulmak daha zor olacak. Telefon rehberinde dominatriks ilanları var, ama pro-sublar? Hayatını kazanmak için dayak yemek isteyen kaç kişi?"

"Yeterince kişi bu işi bedavaya yapıyor. Bunun için para da alabilirler."

"Başka ne var?" Sam sordu. "Eğer bu bir S ve M kulübüyse, sanırım birkaç sadiste ihtiyacımız olacak."

"Zaten bir sadistim var. Maaş bordrosunda değil, ama kalbinin iyiliğinden dolayı kesinlikle acı getirecektir."

"O iyi mi?"

"Kırbacın ucuyla yanan bir sigarayı ikiye bölebilir. Ama birden fazlasına ihtiyacımız olacak. Bu şehirde senin tahmin edemeyeceğin kadar çok mazoşist var. inan."

"Kıralar bu kadar yüksekken, hepimizin mazoşist olduğunu söyleyebilirim." Adam kadının önünde durdu ve gülümsemeden ona baktı.

"Bu iş çirkinleşebilir," dedi Kingsley. "İşimde bazen çirkin şeyler yaparım. Eğer benim için çalışırsan, ellerin kirlenir."

"Kirli severim."

"Yasa dışı şeyler olabilir de olmayabilir de."

"Diğer tarafa bakma konusunda inanılmaz bir yeteneğim var."

"Seni asla tehlikeye atmam ama kendimi atarım."

"Sen bir yetişkinsin," dedi. "Sadece maaş çeklerimin karşılıksız çıkmadığından emin ol."

"Nakit ödeme yapıyorum," dedi.

"Bu şimdiye kadarki en iyi iş. Hadi yapalım."

"Burası bizim krallığımız." Elini sallayarak oteli gösterdi. "Ya da işim bittiğinde öyle olacak."

"Ama Fuller bizden önce davrandı. Satıldı."

"Ondan satın alacağım. Satmazsa da çalacağım." Sam sert bir sesle, "Bu iyi bir fikir değil," dedi. "Ciddiyim.

Politikacılar her zaman Rahip Fuller'e yalakalık yaparlar, böylece o da televizyondaki cemaatine kampanyalarına bağış yapmalarını söyler. O ünlü biri. Önemli biri. Ve onunla uğraşırsanız mutlu olmayacaktır."

"Kilisesini bu kasabada mı istiyorsunuz?" Kingsley sordu.

"Hayır," diye itiraf etti. "Onun kilisesinden nefret ediyorum."

Daralmış gözlerle ona baktı.

Kingsley, "Bana neden benim tarafımda olduğunu söyle," diye emretti. Sam önce cevap vermedi.

Sonunda konuştu.

"Fuller'lar. Onların kilisesi. Yeniden yönlendirme kampları düzenliyorlar." "Nedir onlar?"

"Eşcinsel çocukları heteroseksüel yapmak için gönderdikleri yer."

Kingsley ona dehşetle bakarak, "Bu yasal ," dedi.

"Bu yasal. Şu o kamplarda yüzlerce çocuk var." "Bu da bana onunla uğraşmak için daha fazla sebep veriyor."

Sam iç çekti. "Ben de bundan korkuyordum."

"Sam, bu binayı rüyamda gördüm. Gazetede resmini gördüğüm anda tanıdım. Bu kader."

"Kader kötü bir şeydir. Oedipus'un annesiyle yatmasının ve gözlerini kaybetmesinin nedeni kaderdir."

"Annem öldü. Bir rehber köpek alacağım. Hep bir köpek istemişimdir."

"Sen delisin. Kilisesini Rahip Fuller'den satın alıp bir S ve M kulübüne mi dönüştüreceksin?"

"Bu fikri sevdiğini biliyorsun. Kabul et."

"Fuller ve lanet kilisesinden intikam almak mı? Hadi yapalım."

"Bu gece aldığım bir şişe şampanya sende kalsın."

"Neden?"

"Açılış gecesi birlikte içeceğiz, sen ve ben."

"Zevkinize hizmet ediyorum, Majesteleri." Ona sahte bir selam verdi.

Kingsley, "Güzel," dedi. "Şimdi bir krallık kuralım."

Fuller'in bakanlığı Rönesans'ı ona satmayı reddettiğinde KINGSLEY hayal kırıklığına uğradı ama şaşırmadı. Teklifini yükseltti ve onlar da geri çevirdi. Binayı daha iyi bir şirket aracılığıyla satın almayı denedi. Meşru paravan şirketler, fazla nakit akışını yönetmenin bir yolu olarak "sahip olduğu" sahte bir seyahat acentesi ve Fuller yine de satmadı.

B planı zamanı.

"B Planı nedir?" Sam panosunda bir sayfayı çevirirken sordu. Bir haftadır Kingsley için çalışıyordu ve şu ana kadar onun söylediği her şeyi zamanında ve verimli bir şekilde yapmıştı. İstiyorsa gidip bir bilgisayar almasını söylemişti. Bunun yerine, onun tüm hayatını panosunda düzenli bir şekilde tuttu.

Kingsley masasının arkasına otururken, "B planı şantaj," dedi. "Fuller'larla ilgili pisliği ihtiyacımız var. Gerçek pislik."

"Ne tür bir pislik?"

"Yapıştığı sürece her türlü pislik işe yarar. Kilise hakkında suçlayıcı bir şey biliyor musun?"

"Şey, onlar çok tutucu. Kadınların kocalarına boyun eğmesi gerektiğine inanıyorlar."

"Bu korkunç bir şey. Ya koca itaatkârsa?"

"Kingsley, ciddi ol. Kilisedeki pek çok erkek bu zihniyet yüzünden karılarını dövüyor."

"Buna inanıyorum ama ne kadar korkunç olsa da bu Fuller'ların değil kilisenin suçu. Fuller'ın karısını dövüp dövmediğini öğrenmeliyiz. Ya da onu aldatıyor mu? Ya da kara para akıyor. Ya da herhangi bir şey. Ama her neyse, doğrudan dahil olduğu bir şey olmalı. Kurşuna ihtiyacımız yok. Bize bir bomba."

Sam içini çekti ve ellerini saçlarında gezdirdi. Sıcak ela gözleri derin bir zekâyla parlıyordu ve Sam'in evdeki isimleri bu kadar çabuk öğrenmesi onu etkilemişti.

"Bomba mı? Bu kolay olmayacak. Fuller'ler uzun zamandır buralardalar" dedi. "Sanırım Rahip Fuller bakanlığı babasından miras aldı."

Baba."

"Tuhaf."

"Neymiş

o?"

"Babanızdan bir kiliseyi miras almak. Benim dinle ilgili tek deneyimim Katolik kilisesi. Rahiplerin bazen oğulları ama kilisenin anahtarlarını onlara teslim etmezler."

"Katolikler hakkında pek bir şey bilmiyorum. Oldukça rahat bir şekilde agnostığım."

Nesin sen?"

"Ben Fransızım," dedi Kingsley.

"Dininizi soruyorum."

"Bu benim dinim. Fuller'la sevişmek de benim yeni dinim" dedi Kingsley.

"Bundan emin misin? Ben de Fuller'la yatmak istiyorum ama o çok güçlü."

Senden daha güçlü."

"Bu acıtıyor."

"Cebinde bir savcı ve karısı olduğunu söylemiştin. Fuller'ın cebinde vali var. Ve belediye başkanı."

"Arkadaşlarının kim olduğu umurumda değil. Kilisesinin ne kadar büyük olduğu umurumda değil. Bu şehri kendi oyun alanına çevirmesine izin vermeyeceğim Sam. Burası benim şehrim," dedi Kingsley. İncil'den nefret eden bir vaizin nefret mesajını New York'a getireceği düşüncesi Kingsley'in midesini bulandırdı. O

Fuller'ın kendisi ve Søren hakkında ve okulda aralarında geçenler hakkında neler söyleyeceğini hayal edebiliyordu. Kingsley ruhunun derinliklerinde -eğer varsa- Søren'le yaptıkları hiçbir şeyin günah olmadığını biliyordu. Fuller ve onun gibiler gidip kendilerini becerebilirlerdi.

"Peki benden ne yapmamı istiyorsun?" Sam sordu.

"Fuller ve kilisesi hakkında bulabildiğiniz her şeyi bana getirin."

"King, onunla ilgili her şeyi araştırdım. Hiçbir şey bulamadım. O bir pislik, beni yanlış anlama. Kendini beğenmiş, vaaz veren ve tamamen bağınaz. Ama bu onu diğer tüm televizyon vaizleriyle aynı çizgiye getiriyor. Zina söylentisi yok, karısını dövdüğü söylentisi yok. çocuk sikişi söylentileri."

"Bir şey var. Bir şey olmak zorunda." "Ya yoksa?"

Kingsley ayağa kalktı ve masanın etrafına geldi.

"Sana bir şey söyleyeceğim ve bunu ikimizin arasında tutacaksın. Her zaman bir sır olarak kalmayacak, ama şimdilik öyle."

"Ne?" diye sordu.

"Otelde, sana bir yakıtı kesebilecek dünya çapında bir sadist tanıdığımı söyledim.

Bir boğa kırbacının ucuyla sigarayı ikiye böldü. Sana söylemediğim şey, onun aynı zamanda Katolik bir rahip olduğu. Gözlerimin içine bak Sam."

Emredildiği gibi onun gözlerinin içine baktı.

Kingsley, "Her zaman bir şeyler vardır," dedi.

"Tamam," dedi derin bir nefes alarak. "Tekrar bakacağım. Sen ne yapacaksın?"

"Bilmeniz gereken bir şey yok," dedi. "İpucu yok mu?"

Kingsley, "Her şey A ile başlıyor," dedi.

"Atama mı? Seçme mi? Göt...seksi? Hepsi A ile başlıyor."

"Göt seksi için birini gidiyorum. Sonra görüşürüz," dedi dik durarak.

Göğsündeki yara dokusu bugün acı verecek kadar sıkıydı.

"İyi misin?" "Tabii

ki iyiyim."

"Yüzünü buruşturduğunu gördüm. Acı çekiyor musun?"

"Benim için endişelenmeye başlama." Parmağını ona doğru salladı. "Bu alışkanlığa bir kez başladın mı, asla bırakamazsın."

"O kadar endişelisin, değil mi?"

Kingsley ellerini kaldırdı ve konuşurken parmaklarıyla sayıları işaretledi.

"Bir. Ailem ben on dört yaşındayken bir tren kazasında öldü. İki. Kız kardeşim ben on yedi yaşındayken, aşık adamla evlendikten kısa bir süre sonra intihar etti. Üç. Fransız hükümeti içindeki gizli bir örgüt için insanları öldürerek geçiniyordum. Dört. Kızdırdım

Uzun hafızalı tehlikeli adamlar. Beş. En yakın arkadaşım Katolik bir rahip, yukarıda bahsi geçen sadist, cemaatinden bir kıza aşık, babasının bacağını kadar uzun bir sabıka kaydı ve çok kötü mafya bağlantıları var. Ve bu, Sam, benim hakkımda endişelenmek isteyebileceğin nedenler listesinin sadece başlangıcı."

"Altı. Acı çekiyorsun."

"Yavaş yavaş iyileşen eski bir sakatlığım var. bir şey yok.
Ben bir şey değilim. O yüzden endişelenme."

"Bir doktora görünmelisin."

"Doktorlardan nefret ediyorum."

"Umurumda değil. Yine de bir tane gör."

"Patronun olduğumu unutuyorsun. Tam tersi değil."

"Ve ben senin asistanınım. Sana yardım ediyorum. Bir doktora görünmeniz gerekiyor." "Şimdi gidiyorum. Güle güle." Yürürken onun omzunu okşadı.
onu geçtim.

"Sana bir doktor randevusu alacağım," seslendi arkasından. Kingsley kapıda durakladı, arkasını döndü ve ona doğru geldi.

"Sen itaatsizsin," dedi.

"Beni sana yardım etmem için tutkun," dedi parlak gözlerini ona çevirerek.
"Bırak sana yardım edeyim."

Kingsley masasının kenarına oturdu ve ona baktı.

"Burnunu sekstant olarak kullanarak gezegenleri hizalayabilirim," dedi burnunun ucuna dokunarak. "O kadar düz."

"Bu benim tek düzgün yanımdır. Şimdi dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak ve sana nasıl yardımcı olabileceğimi söyle."

"Böyle giyinmeyi bırak."

"Bir erkek gibi giyiniyorum. Özür dilemek yok. Etekler ve elbiseler içinde kendimi iyi hissetmiyorum. Tamam mı?"

"Bu umurumda değil. Yaşadığım sürece seni bir daha elbise ya da etekle görmesem de umurumda değil." Kot pantolon, tişört ve ceketten oluşan kendi kıyafetini göstermek için elini salladı. "Ama sen benden daha güzel giyiniyorsun ve ben senin patronunum.

Sesini alçaltman gerekecek."

"Belki de tonlamalısın." "Tonlamak mı?"

"Kendi krallığının kralı olmak istediğini söylemiştin, değil mi? Öyle giyinmelisin."

"Seni gölgede bırakmak için silindir şapka ve frak giymem gerekirdi." Başını arkaya yatırdı ve ona yukarıdan aşağıya baktı.

"Smokin içinde inanılmaz görünürdün."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Seksi bir Fransız pengueni gibi," dedi.

"Ben gidiyorum."

"İyi yolculuklar," dedi. "Randevuyu ben alırım." "Doktor yok," diye karşılık verdi.

"Terzimi kastetmiştim."

Kingsley, Sam'i ofisinde bırakırken yüzünde bir gülümseme vardı. Evden çıktığında gülümsemesi solmuştu. Şoförü Gia, arabasıyla onu bekliyordu ama o, bugün yürümeyi tercih ettiğini söyleyerek el salladı. Bu bir Ne de olsa güzel bir Mayıs günüydü. Yürüyüş ona iyi gelecekti. Tabii Gia'nın onu götürmesini istememesinin asıl nedeni, nereye gittiğini kimsenin bilmesini istememesiydi. Dört blok yürüdükten sonra bir taksiye bindi. Søren'in onu bunu yapmaya ikna ettiğine hâlâ inanamıyordu. On yedi yaşından beri Søren'e ait olmamıştı ama işte buradaydı ve sanki on bir yıl on bir günmüş gibi Søren'in emirlerini yerine getiriyordu. Yaşayıp yaşamamasının birileri için önemli olduğunu hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, Søren onu buraya gelmeye zorladığında elinde olmadan boyun eğmişti.

Taksi onu, ön kapısındaki pirinç levhadan başka ayırt edici hiçbir özelliği olmayan iki katlı bir Brooklyn kahverengi evinin önünde indirdi. Basamaklarda durdu ve bir İtalyan motosiklet motorunun gürültüsünü duydu. Tabii ya. Tabii ki burada olacaktı.

Kingsley kaskını çıkarıp kaldırırma adımını atarken Søren'e, "Sana söylemiştim," dedi. "Bana bakıcılık yapmak zorunda değilsin." "Sana bakıcılık yapmıyorum ve bunu yapacağını söylediğinde yapacağını biliyordum.

bunu yapardı."

Kingsley bundan emin değildi ama güvenoyu için minnettardı.

Neyse ki Søren bugün papaz kıyafetleri içinde değildi. Mayıs sonunda güneşli bir motosiklet gezintisine çıkmış, 1.80 boyunda, yirmi dokuz yaşındaki herhangi bir sarışın tanrı gibi görünüyordu.

"O zaman neden beni buraya kadar takip ettin?"

"Senin gibi bir sapığın bile bazen bir rahibe ihtiyacı olur. Özellikle de senin gibi bir sapığın."

Kingsley'nin boğazı sıkıştı. Düğümü yuttu.

"Peki," dedi. "İçeri gelebilirsin. Ama beni sevimli hemşirelerin önünde utandırma."

"Aklımın ucundan bile geçmezdi."

Søren yanında olduğu halde merdivenlerden yukarı çıktı.

Kingsley içeri girdiğinde hemşireye adını söyledi. Hemşire ona formlarla kaplı bir pano uzattı.

Kingsley, "Ben form doldurmam," dedi.

"Onları bana ver," dedi Søren sıkıntılı bir iç çekişle. Hemşire kaşlarını kaldırdı ve Kingsley'i hemen geri götürdü. Kingsley ona kalmasını ya da gitmesini söylemeden Søren onu içeri kadar takip etti.

Ne kadar korkunç bir yerdi, duvarlarda korkunç uyarılar posterler ve hastalıklı insanların resimleri asılıydı.

Kingsley doktorun muayenehanesinin dekoruna dehşetle bakarak, "Keşke tıbbi bir fetişe sahip olsaydım," dedi. "O zaman bundan zevk alabilirdim."

Muayene masasının ucundaki çekmeceyi açtı. "Oh, spekülümler..."

"Lütfen terbiyeli olur musunuz?" Søren, Lyme Hastalığının Uyarı İşaretleri posterinin altındaki bir sandalyeye otururken şöyle dedi. Kingsley muayene masasında otururken sanki yeniden çocuk olmuş, babasıyla birlikte aşı olmak için doktora gitmiş gibi hissediyordu. Babasının kendisiyle ne kadar gurur duyduğunu, iğneler karşısında bir kez bile irkilmediğini hatırladı. Bugün yirmi yaşında olduğundan daha çok korkuyordu. yıllar önce. Ve babasını özledi.

"En son ne zaman muayene oldun?" Søren sordu. "İki yıl önce. Peki sen ne halt?" "Giriş formunu."

Kingsley panoyu Søren'in elinden çekip aldı. Søren, Katolik okulundaki düzgün el yazısıyla formdaki boşlukların çoğunu doldurmakla kalmamış, hepsini doğru bir şekilde doldurmuştu. Tam adı, boyu, yaşı, doğum tarihi, adresi, sosyal güvenlik numarası...

"Sağlık formlarını dolduracak başka biri..." Kingsley sallayarak takdirini belirtti. "Şimdi insanların neden evlendiğini anlıyorum."

"Şimdi insanların neden çocuk sahibi olmadıklarını anlıyorum," dedi Søren ve panoyu geri aldı. "Şimdi oturun ve uslu durun."

"Evet, baba."

Kingsley kâğıt kaplı muayene masasına oturdu ve hızla atan kalbini görmezden gelmeye çalıştı.

"Neden buradasın?" Kingsley sordu. "Gerçekten mi?" Søren sustu ve bakışlarını başka yöne çevirdi.

"İlk seferimizden sonra..." diye başladı ve bir kez daha durakladı. "Sen revirdeyken sana gelmeliydim. Her zaman pişmanlık duydum."

sana gelmiyorum."

Kingsley başını salladı. On altı yaşındayken Søren'le ormanda geçirdiği o geceden sonraki ilk birkaç günü hatırladı, içine düştüğü neredeyse dinsel coşkuyu hatırladı. Morarmış, kanlar içinde kalmış ve kırılmıştı ama bunların hiçbirinin önemi yoktu. Hiç bu kadar huzurlu olmamıştı. O zaman tek istediği bir kez daha iyi olmaktı, böylece tekrar olabilirdi, böylece tekrar kırılabilirdi.

"Hayır... Eğer bana gelseydin, beni oraya koyanın sen olduğunu bilirlerdi."

"Biliyorum ve kendim için kullandığım bahane de buydu. Ama gerçek şu ki, sana yaptıklarımın dolaylı benden nefret edip etmediğini öğrenmekten korkuyordum."

"Seni bana yaptıkların için sevdim."

"Ben de bundan aynı derecede korkuyordum." Søren Kingsley'e endişeli bir bakış attı.

Belki de bu yüz ifadesinin nasıl yapılacağını papaz okulunda öğrenmişti.

"Korkuyor musun?" Kingsley, "Dehşete düştüm," diye itiraf etti. "Tahmin edebileceğin gibi. Ya da değil." Kingsley kendi kendine güldü. "Rahip olduğunu unutup ." "Her zaman rahip değildim."

Bu, gerçeğin basit bir ifadesiydi. Elbette Søren her zaman bir rahip olmamıştı. Ama Kingsley bu sözlerin altında başka bir şey daha duymuştu.

"Sen..." Kingsley durdu ve sorusunu yeniden düşündü. "Benden bir şey kapmadığını biliyorum."

"Babamın metresleri vardı," dedi Søren, sesi duygudan yoksundu. "Kız kardeşin Elizabeth babandan bir şey aldı, değil mi? O sana verdi mi?"

Søren sessizce başını salladı.

"Sende ne vardı?"

Søren ellerini kaldırdı ve bir kez alkışladı.

Kingsley hayatında duyduğu en korkunç şey olmasaydı gülerdi. Søren, on bir yaşındayken, işkence dolu ergenlik dönemleri sırasında kız kardeşinden belsoğukluğu kapmıştı.

"Babam kolumu kırdıktan sonra beni götürdükleri hastanede bir Benedikten rahibesi çalışıyordu," diye devam etti Søren. "O benim hemşiremdi. Onun nezaketini hiç unutmadım. Hepimizin ara sıra nezakete ihtiyacı olur."

Søren başka bir şey söylemeye başladı, ama sonra doktor içeri girdi - otuzlu yaşlarının sonlarında zeki görünümlü bir kadın - ve kelimeler kayboldu.

"Kingsley, bu Dr. Sutton," dedi Søren. "Benim kiliseme katılıyor. Dr. Sutton. Sutton, bu benim kayınbiraderim Kingsley. Kendisi bir günahkârdır. Uyarılmıştınız."

"Ben de kendi payıma düşeni aldım. Onlar beni işimde tutuyor." Dr. Sutton doktorların her zaman gülümsediği o sakın, her şeyi gören haliyle gülümsedi. "Nasılsın, Kingsley?"

Kingsley, "Burada olmaktan nefret ediyorum, o yüzden lütfen bunu bir an halledin," dedi.

"Sizin de anlayabileceğiniz gibi Kingsley aynı zamanda çekici ve hoş biri."

"yok Peder Stearns," dedi Dr. Sutton, dizine bir anne şefkatiyle . "Daha kötülerini de yaşadım. Şimdi Kingsley, test yaptıracak mıyız?" diye sordu tekerlekli bir tabure çekerek.

Kingsley, "Ne yaptığımızı bilmiyorum," dedi. "Ama test yaptıracam."

Søren ona "uslu dur" der gibi baktı.

Dr. Sutton, Kingsley'in göz teması kurmadan cevapladığı uzun bir soru listesini sıraladı. Evet, el çırpması ve frengi geçirmişti. Evet, tedavi görmüştü. Hayır, şu anda hiçbir belirtisi yoktu. Kaç cinsel partneri olduğunu sorduğunda, cevabı iki kere düşündü.

"Sanırım bu bir rekor," dedi ve sayıyı not etti. "Ben Fransız'ım," dedi Kingsley.

"Bu senin her şey için bahanen," dedi Søren. "Bu bir mazeret değil. Bu bir açıklama."

Søren kaşlarını çatarak ona, "Sen yarı Fransızsın," diye hatırlattı.

"Evet, eğer tamamen Fransız olsaydım bu sayı iki katına çıkardı."

"Özellikle maruz kaldığınızı düşündüğünüz bir şey var mı?"

Kingsley, kendisini bu aptal testi yapmaya zorlayan Søren'e bakarak, "Evet," dedi. "Katolik suçluluğu zührevi bir hastalık, değil mi? Kimden kaptım acaba?"

"dan."

Søren'den başka bir ters bakış bekliyordu. Onun yerine çok daha kötü bir şeyle karşılaştı; acımayla karışık bir şefkat bakışıyla.

"Ona doğruyu söyle," dedi Søren.

"Gerçeği mi?" diye sordu doktor. "Bana her şeyi anlatabilirsin. Söylediğiniz her şey gizlidir. Doktorlar bu konuda rahipler gibidir. İsterseniz onu odadan dışarı atabiliriz."

Kingsley ikisinden de uzaklaştı ve boş gözlerle sarı bir gülen yüz posterine baktı.

Kingsley sonunda, "Geçen Ocak ayında Doğu Avrupa'da bazı işler yapıyordum," dedi, ses tonu bu koşullar altında olabildiğince rahattı. "Bana ne yaptığımı sormayın, çünkü söylemeye iznim yok. Ama esir alındım ve vuruldum. Hastanede dediler ki... saldırıya uğradığımı söylediler. Bilincim yerinde değilken yani."

Çevresel görüşünde doktorun yüzünü incelediğini gördü.

"Cinsel saldırıya mı uğradınız?" Sesi nötr ve sakindi. Bunu takdir etti.

"Büyük olasılıkla," dedi.

"Devam eden bir ağrınız ya da semptomunuz var mı?"

"Bazen geçmişe dönüşler yaşıyorum. Kabuslar. Anılarım yok."

Dr. Sutton, "Travma sonrası stres bozukluğuna benziyor," dedi. "Sizi bu alanda uzman birine yönlendirebilirim."

"Terapist yok," dedi Kingsley. "Onlardan doktorlardan bile daha çok nefret ediyorum." "En son ne zaman test yaptırdınız?" Dr. Sutton sordu.

"Hastanede test yaptırdım ve altı ay sonra tekrar test yaptırmam gerekiyordu. Ama yaptırmadım."

"Neden ?"

Başını çevirdi ve onun gözleriyle buluştu. "Sana söylemiştim, doktorlardan nefret ederim."

Ona gülümsedi.

"Bunu çok duyuyorum," dedi. "Yani... sonra, kadarıyla sizi test ediyoruz..." Kingsley gergin bir nefes aldı. "Her şeyi."

DR. SUTTON hayati göstergelerini ve iki tüp kanını almış, bir kaba iştmiş ve ardından bir Q-ucu ile erkeklerin bir dominatrikse için rutin olarak beş yüz dolar ödedikleri bir şeyi yapmış. Ona sonuçların iki hafta içinde geleceğini söylemiş.

"İki hafta mı?" diye tekrarladı. "İki hafta beklemek zorunda mıyım?" Kadın ona derin bir şefkatle baktı.

"Biliyorum. Laboratuvar sonuçlarını beklemek herkesin hayatındaki en korkutucu iki haftadır. Daha erken de gelebilir ama iki hafta ortalama bir süre. Bunu düşünmemeye çalışın."

"Böyle bir şey ."

"Sonuçlarınız çıkana kadar cinsel ilişkiye girmemenizi tavsiye ediyorum." "Mümkün değil," dedi.

"Bu mümkün," dedi Søren. "seni yere zincirlerim." "Daha önce de yere zincirlenerek seks yapmıştım. Hatırla ne zaman-" "Kingsley."

Dr. Sutton, "Geleceğinizi düşünmek zorundasınız" dedi. "Hayatınızı riske atıyorsunuz. Doğurganlığını riske atıyorsun. Çocuk istemiyor olsanız bile-" "İstiyorum."

Søren sertçe başını kaldırdı. Kingsley'nin bu sözlerin nereden geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Az önce çocuk istediğini mi söylemişti? İstedi mi? Bunu kendine ne zaman söylemeyi planlıyordu?

"O halde korunmalısınız," diye devam etti Dr. Sutton. "Her zaman. Tabii ki çocuk sahibi olmaya hazır olana kadar." "Başka seçenek yok mu?" Kingsley sordu.

"Bekârlığı deneyebilirsin," diye önerdi Søren ve Kingsley ona bir dil bastırıcı fırlattı.

"Doğal değil," dedi Kingsley. "Kimse bekâr kalmamalı."

"Katılıyorum," dedi Dr. Sutton ve Søren'e göz kırptı.

Dr. Sutton sonuçlar çıkar çıkmaz arayacağına söz verdi. O ve Søren güneş ışığına doğru yürüdüler.

"O senin de doktorun, değil mi?" Kingsley sordu.

"Öyle."

"Kilisenize gidiyor mu?" "Gidiyor."

"Ve rahiplerin bekar olması gerektiğine inanmıyor mu?"

"Şimdi neden benim doktorum olduğunu biliyorsun." Søren sırtttı.

Gülümsemesi soldu ve elini Kingsley'nin omzuna koydu. "Ne olursa olsun, ben burada."

"İki hafta. Ölüp ölmeyeceğimi öğrenmeyi beklerken öleceğim."

"Ölmek için benden izin alamazsın."

"Asla . Seks yapmayan insanlar zamanlarını nasıl geçiriyor? İntiharlarını planlamaktan başka?"

"Seks yapmıyorum. Sana intihara meyilli gibi mi görünüyorum?" "Boş zamanlarında ne yaparsın?"

"Sana göstereceğim. Saat üçte Kuzey Çayırı'ndaki Central Park'ta buluşalım."

"Senin bir işin yok mu?" Kingsley sordu.

"Sabah ayinini saat 10'da yaptım. Günün geri kalanını senin için ayırdım. Parka gel. Koşabileceğin kıyafetler giy."

"Kaçmak istemiyorum."

"North Meadow. Üç." Søren

üç parmağını kaldırdı.

Kingsley yanıt olarak bir parmağını kaldırdı.

Søren gittikten sonra Kingsley ankesörlü bir telefonun önünde durdu ve Sam'i aradı. Sam ofis telefonunu açar açmaz, "Bana çağrı mı bıraktın?" diye sordu.

"Mesajlarınız var. En önemli mesaj, Blaise senden Cuma gecesi bir bağış gecesinde ona eşlik edeceğim." "Zorunda mıyım?" Kingsley sordu.

"Eğer onu sen almazsan, ben ," dedi Sam sesinde aşk dolu bir tonla.

"Blaise'i o şeye götüreceğim. Benim *chouchou*'mu çalmaya iznin yok." "O zaman hizmet şartlarımı yeniden müzakere etmeliyiz."

"Başka ne var?" Kingsley sordu.

"Memur Cooper aradı. Yirmi altıncı karakolda. Ben bilmiyorum.

Bu mesajın ne anlama geldiğini bilmiyorum ama 'King'e söyle, onun için canlı bir mesajım var' dedi."

Ahh... kulağa umut verici
geliyordu. "Hemen şimdi
gidiyorum," dedi.

"Canlı olan nedir? Canlı kim?"

"Size profesyonellere ihtiyacımız olduğunu söylemiştim -dominatrixler,
dominantlar, itaatkârlar. Kulübe iyi uyum sağlayabilecek kişiler için ilgilenen
bazı bağlantılarım var."

"Bir devriye polisi bağlantılarınızdan biri
mi?" "Cooper, devriye polisinin içine
devriyeyi koyar."

Sam'in yüzüne kapattı ve bir taksi çağırdı. Neredeyse polise düşkün olduğu
kadar

Doktor muayenahanelerini sevdiği gibi istasyonları da severdi. Bugün zaten
doktora gitmişti, bari polisle de oynayabilirdi. Bugün de bu şekilde devam ederse,
akşam olmadan ayine katılmış olacaktı.

Tüm bunlar Søren'in suçuydu - ayık olmak, bir asistan tutmak, test yaptırmak,
çalışmak. Kahrolası rahip. Ona geri döndüğü için o kadar mutluydu ki Kingsley
bunu düşündükçe nefes almakta zorlanıyordu.

Yirmi beş yaşında, siyah, uzun boylu, kaslı ve yakışıklı Memur Cooper,
Kingsley'i lobide karşıladı. Nezarethaneye giden yolun yarısına gelene kadar
tek kelime etmedi.

"Kim o?" Kingsley sordu.

"Adı Irina Harris, doğum adı Irina Zhirov. Yirmi iki yaşında."

"Bir Rus, ha?"

Memur Cooper, "Amerika'ya on sekiz yaşında bir posta siparişi gelini olarak
geldi," dedi. Kingsley güldü. "Ben ciddiym, King. Bunu çok sık görüyoruz. Rus
kadınlar ülkeden çıkmak için o kadar çaresizler ki Amerikalı erkeklerle
evleniyorlar, çoğu zaman tamamen yabancılarla. Çöpçatanlık ajansları
aracılığıyla tanışıyorlar. Bazen işler yolunda gidiyor ve sonsuza dek mutlu
yaşıyorlar.

Bazen güzel gelin onun yemeğini zehirlemeye çalışır."

"Kocasını mı zehirlemiş?"

"Suçlama bu."

"Beni buraya bir katille tanışmam için mi getirdin?"

"Cinayete teşebbüs. Bilmiyorum. Neyi sevdiğimi biliyorsun," dedi Memur
Cooper. "Ve ondan hoşlanıyorum. Onun hakkında böyle hissediyorum. Onunla
tanışmak ister misin?"

"Kocasını öldürmeye çalışan bir Rus posta siparişçisi mi? Tabii ki onunla
tanışmak istiyorum."

Bu gün iyi görünüyordu.

"Seni buraya getirmek için hiçbir mazeretim yok, o yüzden biri sorarsa yalan söyle ve onun çevirmeni falan olduğunu söyle."

"Da," dedi Rusça. "Моё судно на воздушной подушке полно угрей."

Cooper başını sallayarak, "Sen nasıl istersen," dedi. "Ve seni tekrar dışarı çıkarmam gerekmeden önce on dakikan var. İyi şanslar."

Kingsley, Cooper'ın koluna bir tokat attı. Bir partide tanışmışlardı ve Cooper o kadar iyi bir itaatkâr olduğunu iddia ediyordu ki, beş kadın arasında dominatrix'i sadece sesini dinleyerek seçebiliyordu. "Bir domme'u tanımak için bir itaatkâr gerekir," demişti. Şimdi onun haklı olup olmadığını öğreneceklerdi.

Bir kadın hücrede gri metal bir bankın üzerinde tek başına oturuyordu. Sırtı kapıya dönüktü ve Cooper Kingsley'i içeri aldığı anda arkasını dönmedi.

Cooper onları yalnız bıraktı.

Arkadan baktığında kadının siyah saçları olduğunu, şık bir şekilde toplanmış ve tasarım kıyafetler giydiğini görebiliyordu. Önünde durmak için yürüdü ve onu göz teması kurmayı reddederek odanın köşesine bakarken buldu.

"Benim adım Kingsley," dedi Rusça. Akıcı konuşması onu şaşırttıysa da, gözünü kırpmadan bunu belli etmedi. "Sen Irina Zhirov'sun."

"Harris," dedi kalın aksanlı İngilizcesiyle. "Ben evliyim." "Birinin kocanızı zehirlemeye çalıştığını duydum."

"Ben kötü bir aşçıyım. Midesi aşırı tepki verdi."

İlginç bir cevap. Kingsley, ojelerini karıştırırken onu inceledi. Zarif bir profili vardı, inkar edilemez derecede Rus, inkar edilemez derecede güzeldi. Ama ağzında sert bir ifade vardı, sanki uzun zamandır gülümsememiş gibi dudakları kireçlenmiş, soluk, sıkı bir acı çizgisine dönüşmüştü.

"Kocanız sık sık aşırı tepki verir mi?"

Irina konuşmadan gözlerini kaçırmadan önce onun gözlerine baktı.

Kingsley, "Ben polis değilim," dedi. "Avukat da değilim. Çevirmen de değilim."

"Kimsin sen?" diye sordu Rusça, sonunda göz göze gelebildiler. "Bir arkadaş," dedi adam. "Eğer bir arkadaşla ihtiyacın varsa."

"Bir avukata ihtiyacım var."

"Avukat tutmanıza yardım edebilirim. Bana kocanızın aşırı tepki vermesinden bahsedin."

Başını eğdi, masum görünmeye çalıştı. "O bir erkek. Hepsi aşırı tepki verir. Daha önce hiç tanımadığın bir adam sana gülümsüyor ve sen

onunla yatmak. Ütülerini doğru yapmıyorsun, bu yüzden ondan nefret ediyorsun. Yemekleri kötü pişiriyorsun ve onu zehirliyorsun."

"Kocanız biraz zehirlenmenin kendisine iyi geleceğini düşünüyor." "Çok fazla zehirlenme onun için daha iyi olur."

Sert ve soğuk bir sesi vardı. Konuşurken kara gözleri çakmak taşı gibi parlıyordu. İçindeki öfke ayak parmaklarına kadar iniyordu. Bununla başa çıkabilirdi.

Kingsley onun önünde yere diz çöktü. Gözleri şaşkınlıkla açıldı ama itiraz etmedi. Önünde diz çöken erkeklerle bir sorunu olmadığına dair iyi bir işaretti bu.

"Onu zehirledin mi?" Kingsley onun yüzünü ve boynunu inceleyerek sordu.

"Beni becermesini istemedim," diye fısıldadı. "Eğer hastaysa beni becer. Onu hasta etmek istedim. Hepsi bu."

"Tanıdığım çoğu kadın kocaları tarafından becerilmekten hoşlanır."

"O karılar benim kocamla evli değil."

Elini kaldırdı ve kızın saçlarını ensesinden kaldırdı. Kingsley saç çizgisinin altındaki normalde lekesiz olan deriyi gölgeleyen dört küçük siyah çürüğü incelerken gözlerini kapattı.

Kingsley elini, parmak uçları çürüklerle aynı hizaya gelene kadar konumlandırdı. "Seni boğmaya çalıştı. Bu yatakta mı yoksa yatak dışında mıydı?"

"Bunu her zaman yapıyor," diye fısıldadı. "Sanırım... bir gün beni öldürecek."

"Neden onunla kalıyorsun?"

"Ben vatandaş değilim," dedi. "Henüz değilim. Rusya'ya dönmektense ölmeyi tercih ederim. Babam kocamdan daha kötü."

Kingsley derin bir iç çekti.

"Boyun kaç?" diye sordu. Irina ona şaşkın bir bakış attı. "1.80."

"Çok güçlü müsün?"

"Göründüğümden daha güçlüyüm."

"Buna inanıyorum. Ayakkabının ucunu öpsem ne hissederdin?" Irina gözlerini ona dikti. "Bunu neden yapasın ki?"

"Neden olmasın?"

"Öp o zaman. Umurumda değil."

"Eğer bir hücrede olmasaydık yapardım. İstemesem de bugünlerde hayatıma yeni bir soluk geldiğini fark ettim," dedi. "Bir şey yakalamaktan nefret ederim."

Gülümsedi ve o küçük gülümseme yüzünü değiştirdi. Bir anda tarif edilemeyecek kadar güzelleşti.

"Sonra öpersin o zaman," dedi yüzünde buyurgan bir ifadeyle. Bu bir an için oradaydı ve sonra tekrar kayboldu. Ama o bunu görmüştü -kibir, kendine önem verme, güç. Cooper haklıydı.

"Hiç kocanızla kavga etmek istediniz mi?"

"Her seferinde," dedi. "Onu kırmak ve yerin dibine sokmak istedim. Ama parası vardı ve benden boşanırsa burada kalamazdım."

"Erkeklerle vurma düşüncesi hoşuna gidiyor."

"Çoğu erkeğin, dünyanın gerçekte nasıl işlediğini öğretmek için iyi bir dayaağı ihtiyacı vardır."

Konuşurken gülümsedi, karanlık ve tehlikeli bir gülümsemeydi bu. "Seninle aynı fikirde olduğumu görünce şaşırabilirsin."

şimdi ona bakıyordu, tamamen ona ve ilk kez onun varlığını fark etmiş gibiydi.

"Kimsin sen?" diye tekrar sordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Size söyledim, benim adım Kingsley. şehirde bir kulübüm var, bir striptiz kulübü. Ama yeni bir kulüp açıyorum. Kulüpte çalışacak insanlara ihtiyacım var. Özel insanlar.

Senin gibi insanlar." "Benim gibi mi?"

"Senin gibi."

"Bir kulüpte çalışmak hakkında hiçbir şey bilmiyorum," dedi.

"Bilmen gereken her şeyi sana öğretebilirim."

"Ben olsam ne yapardım?"

"Erkeklerin canına okurum. Bazı kadınları da ama çoğunlukla erkekleri." İrina ona sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi baktı.

"Bu iyi para kazandırıyor mu? Adam dövmek?" "Eğer yeterince iyi yaparsan, olabilir."

"Kulağa bir rüyanın gerçekleşmesi gibi geliyor." "Acımasız olabilir misin?" diye sordu.

"Çok acımasızım," dedi. "Kocam bir hafta hastanede kalacak. Dün gece ona verdiğim şey yüzünden. O hastayken gülmeden duramadım."

"Seni canavar." Kingsley ona sırtıttı. "Senden şimdiden hoşlandım."

"Çok hoşsun," dedi. "Ve yakışıklısın. Ve beni güldürüyorsun. Ama ben hapse gireceğim. Sınır dışı edileceğim. Kocamın arkadaşları var. O halleder."

"Benim daha iyi arkadaşlarım var. Bu durumdan kurtulmana yardım edebilirim." "Bunu neden yapasın ki?"

"Sana söyledim, sana ihtiyacım var. Eğer benim için çalışmayı kabul edersen, söz veriyorum, şu andan itibaren tüm dayacağı sen atacaksın. Bu mi?"

Kingsley ayağa kalktı ve ona baktı. Kadın gülümsemeden ona baktı.

"Bu sese bayıldım."

Elini sıkmak için uzattı. Irina elini sıkmak yerine ayağını kaldırdı ve avucunun içine koydu. Esnek. Bu da iyiye işaret.

Kingsley eğildi ve onun botunu bileğinden öptü.

"Kimseyle konuşma," diye fısıldadı. Dedektif Cooper onu kapıda bekliyordu. "Bununla ben ilgileneceğim."

Onu hücrede yalnız bıraktı ve Cooper kilitledi. "Eee?" Cooper sordu.

"Haklıydın," dedi Kingsley. "Sana söylemiştim."

"Rusça'yı nereden biliyorsun?" Cooper açıkça etkilenmiş bir şekilde sordu. "Eskiden orada avlanırdım."

"canım. Avcı mısın? Rusya'da avlanacak ne var ki? Ayı mı?" Kingsley gülümsedi. "KGB."

Karakoldan ayrıldıktan sonra Kingsley kıyafetlerini değiştirmek için kasaba evine geri döndü. Sam'i ofisinde buldu.

"Kontrol listeniz yanınızda mı?" diye sordu ona. "Her zaman," dedi, bir kalem alarak.

"Bir dominatrix'i işaretle."

"Kontrol et," dedi. "İyi mi?"

"Onunla işim bittiğinde mükemmel olacak."

"Bayan Felicia?"

"Henüz değil. Hâlâ onun üzerinde çalışıyorum." "Telefonlarına cevap vermiyor mu?"

"Bir tane bile yok." Kingsley içini çekti. "Ama denemeye devam edeceğim. Sen Rahip Fuller'ı araştırmaya devam et. Yine gitmek zorundayım."

"Yine mi? Bu sefer nereye? Başka gizli seks görevlerine mi?" Kingsley derin bir iç çekti. "Keşke."

Kingsley kıyafetlerini değiştirdi ve saat 15:05'te Central Park'ın Kuzey Çayırı'na ulaştı.

Kendini aptal gibi hissederek çimlerin üzerinde durdu. İşte o, kötü şöhretli kulüp sahibi ve yeraltı figürü, beyaz bir tişört ve siyah-kırmızı koşu pantolonuyla Central Park'ta duruyordu. Yapması gereken işler, tutması gereken profesyoneller, şantaj yapması gereken bağınaz televizyoncular, hapisten çıkarması gereken bir Rus koca-zehircisi vardı. Bir krallık inşa ediyordu. Onun için zaman yoktu-

Toplar.

Bir futbol topu Kingsley'in kafasına doğru fırladı. Çarpmadan önce topu havadan yakaladı.

Søren ona doğru koşarken Kingsley, "Taşaklarını yüzümden uzak tut," dedi. Siyah eşofman altı, siyah tişört ve güneş gözlüğü giymişti. Gündelik kıyafetler içinde bile hâlâ lanet bir rahip gibi görünüyordu.

"Az kalsın gözün morarıyordu," dedi Søren. "Daha dikkatli ol."

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" Kingsley elindeki topa baktı.

"Okulda sana attığım golün intikamını almak istersin diye düşündüm."

Kingsley, "Bunun için zamanım yok," dedi.

"İki hafta boyunca seks yapamazsın. Bu size günde en az on dakika ," dedi Søren.

"On dakika mı? On dakika mı? On dakikadan daha uzun süre dayanabileceğimi biliyorsun." "Öyle mi? Seni birkaç kez cezalandırmak zorunda kaldığımı hatırlıyor gibiyim-"

"On altı yaşındaydım. Ve gidiyorum. Sam'in dosyalar konusunda ona yardım etmem gerekiyor."

Kingsley sokağa geri dönmek niyetiyle arkasını döndü. "Korkak," dedi Søren.

"Bana ne dedin sen?" Kingsley arkasını döndü.

"Beni duydun. Senden daha uzun için mi gözün korktu? Yoksa dünyanın en iyi futbolcularının yaşadığı İtalya'da yaşadığım için mi?"

"Fransa. Dünyanın en iyi futbolcuları Fransa'da."

"Danimarka'nın bu yıl daha iyi bir takımı olduğunu duydum." Søren topu bıraktı ve ayağıyla birkaç ustaca vuruş yaparak hokkabazlık yaptı.

"Lise takımım bu yıl Danimarka'yı yenebilirdi." Søren topu bir metre havaya attı. Kingsley yakaladı.

"Beni oynatmaya çalışıyorsun. Bu işe yaramayacak," dedi. "Neden? Seni yeneceğimden mi korkuyorsun?"

"Unutuyorsun, beni yenmen hoşuma gidiyor. Ama çok kibirli ve kendinle gurur duyuyorsun," dedi Kingsley. "Ve şu anda seni tamamen yok edebilecek durumdayım ve bu darbeden sonra kendini toparlayabileceğinden emin değilim. devasa sarışın ego."

"Görünüşe göre bir izleyici kitlesi edindik," dedi Søren etrafına bakarak. Kingsley en az bir düzine genç kadının şortları ve daracık tişörtleriyle etrafta toplandığını, göze çarpmamaya çalıştıklarını ve başarısız olduklarını fark etti.

Kingsley onlara, "O bir Katolik rahip," diye bağırdı. Kızlar yuhaladı. "O değil." Søren onlara seslendi.

Kızlar tezahürat yaptı.

Kingsley ona, "İki hafta boyunca seks yap" diye hatırlattı.

"İlgi duyduğunuz biriyle seks yapmadan da vakit geçirebileceğinizi biliyorsunuz."

"Sen gerçekten aklını kaçırmışsın."

"Dene bakalım. Sana meydan okuyorum."

"Bırak şu lanet topu," dedi Kingsley.

"Hedefimiz bu." Søren kırk metre ötede, aralarında üç metre mesafe bulunan iki ağacı işaret etti.

"Sizin hedefiniz bu olabilir," dedi Kingsley. "Ama *benim* hedefim hayatım boyunca yapmak istediğim bir şeyi yapmak."

"Ve bu?" Søren topu ikisinin arasına bıraktı. Søren bir santim bile kıpırdamadan Kingsley döndü ve tüm gücüyle ve gençken binlerce saat futbol oynamanın verdiği kas hafızasıyla topu iki ağaca doğru yüksek ve mükemmel bir kavis çizerek vurdu. Top, bir kartvizitin ortasından geçen bir kamçı ucu hassasiyetiyle ağaçların geçti.

Hedef.

Søren'e döndü ve gülümsedi. "Seni fena benzeteceğim."

Kimse sormamıştı ama sorsalardı, Kingsley onlara kasaba evini satın aldığını çünkü bu eve aşık olduğunu söylerdi.

Küvet. Büyük boy, altın desenli porselen ve pençe ayaklı, bir kral için yapılmış bir küvetti. İçinde yaşayabilirdi. Søren'le futbol oynamaya devam ederse içinde yaşamak zorunda kalacaktı. Yara dokusunun çok sıkı bir şekilde iyileştiği göğsünü gevşetmek için sıcağa ve suya ihtiyacı vardı. Sırtını acı verecek kadar kamburlaştırdı ve suyun yaralarına sızmasına izin verdi. Derin bir nefes almaya çalıştı ama yara izi hareketlerini kısıtlıyordu.

Yine de çektiği tüm acılar yüzündeki gülümsemeyi silemedi. .

Bugün Søren'in altı golüne karşılık on gol atmıştı. Pek gibi bir hezimet sayılmazdı ama Central Park'ta oynanan bir futbol maçında bile Søren'i yenmek tam da doktorun istediği şeydi. Ne yazık ki, sarf ettiği efor bu geceki ağrı ve sızılarının yeniden ortaya çıkmasına olmuştu. Ama buna değdi. Övünmek için Sadece haklar bile buna değdi.

Ağrıyan kaslarını ıslatırken gözlüklerini taktı, dün aldığı kitabı eline aldı ve birinci sayfayı açtı. Birkaç dakika sonra banyonun kapısının çalındığını duydu.

"İçeri gel," dedi Kingsley.

Sam eliyle gözlerini kapatarak kapıyı açtı.

"Bir numara mı, iki numara mı?" diye sordu kapı aralığından. "Numara...

Bilmiyorum. Banyo yapıyorum."

"Köpük banyosu mu?"

"Ben kız değilim," dedi Kingsley.

"Tamam, gözlerimi kapalı tutuyorum o zaman," dedi. "Bu işe yaramayacak, çünkü sana okumam gereken mesajlar var."

Kingsley, "Arkanı dön ve onları bana oku," dedi. "Ya da bak. Umurumda değil."

Sam onun elinin üstünden baktı.

"Ne halt sen?" diye sordu. "Gözlük takıyorsun." "Ben ileri görüşlüyüm. Beş yüz metreden bir hedefi vurabilirim, ama altı metreden yüzümün önündeki inçler bulanık."

"Küvette kitap okuyorsun. Kız olmadığına emin misin?" Kingsley suyun içine baktı.

"Oldukça eminim," dedi.

"Ne okuyorsun?"

Kingsley kitabı kapattı ve Sam'e kapağını gösterdi.

Hizmet Etmek İçin Tasarlandı: Tanrı'nın Olmanızı İsteddiği Eş Olma Rehberi
Lucy Fuller tarafından.

"Hristiyan evlilik rehberi mi okuyorsun?" Sam gözlerini dehşetle sordu. Gerçek bir korku, eğlendirici bir korku değil. "Neden?"

Kingsley bir sayfayı çevirerek, "Evliliğimi kurtarmak istiyorum," dedi. "Sen evli değilsin."

"Bir gün prensim gelecek." Bir sayfa çevirdi. "Tercihen sırtımda."

"Bir Hristiyan evlilik rehberinde Fuller'lar hakkında herhangi bir pislik bulabileceğinizi gerçekten düşünüyor musunuz? Yani, bizim dünyamızda vanilya olmak günahtır ama onlar için değil."

"Fuller'ın aile hayatı hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum. Lucy Fuller bu lanet Hristiyan kendi kendine yardım kitaplarından beş tane yazdı. Hristiyan flört, Hristiyan evlilik, Hristiyan seks, Hristiyan ebeveynlik, Hristiyan yemek pişirme. Köktendinci Hristiyanlar biz dinsizlerden farklı yemekler mi yiyor?"

"Hristiyan seksi hakkındaki kitabı almadığına şaşırdım."

"İçinde hiç resim yoktu," dedi. "Çok tatlı, değil mi?"

Sam'e kitabın arkasındaki yazar fotoğrafını göstermek için kitabı ters çevirdi. Lucy Fuller peder kocasından on yaş küçüktü. O da Otuz beş , sahte sarı saçları, parlak bir gülümsemesi, pırıl pırıl dişleri ve ölü gözleri vardı, tam da bir televanjelistin karısının nasıl görünmesini bekliyorsa öyleydi.

"Kocasından çok daha yakışıklı."

"Çok sert bir eleştirmensin," dedi Kingsley ona bakarak. "Bunu okumalısın. İyi tavsiyelerle dolu. Eğer kocamı mutlu etmek istiyorsam, mütevazı giyinmem gerektiğini söylüyor."

"Tanıştığımız gece çok mütevazı bir korse ve topuklu ayakkabı giyiyordun." "Üçüncü bölüm bana kocamın ihtiyaçlarına uyum sağlamam gerektiğini söylüyor ve

O sormadan önce onları tahmin et. Sence oral seks hakkında mı konuşuyor? Umarım oral seks hakkında konuşuyordur."

"James Fuller'ın hayatında hiç oral seks yaptığından şüpheliyim."

Kingsley kitabı karıştırırken, "Yedinci Bölüm," dedi. "Bu bölüm seks için evlenene kadar beklemenin önemi. Haklısın. Bu kitap saçmalık." Kitabı kapattı ve yere fırlattı.

"Tam bir saçmalık," dedi Sam.

Kingsley gözlerini ona dikti.

"Bu kiliseyi iyi , değil mi?" Kingsley sordu.

"Bir var," dedi. "Heyecan verici bir şey değil. Sadece tatsız." "Anlat bana," dedi adam, beklentiyle ona bakarak. "Lütfen?"

Sam kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve odanın köşesine doğru .

"Köktendinci bir kilisede büyüdüm. Ailem bana 'erkek fatma' derdi.

Köktendinciler lezbiyenleri böyle yok eder. 'Sadece bir erkek fatma... geçer'. Annem beni bir hanımefendi yapmayı kendine görev edinmişti. Makyaj. Güzel uzun saçlar. Elbiseler. Kızlara özgü şeyler. Verdiği dersler işe yaramadı. Utanç vericiydi," dedi ve sesindeki ıstırabı duydu. "Bu konuda konuşmayı sevmiyorum. Özür dilerim."

"Anlıyorum. Benim de hoşlanmadığım şeyler var. Ama bazen konuşmak zorundayım."

"Biliyorum," dedi Sam ve ona zoraki bir gülümseme verdi. "Sana yeniden yönlendirme kampları işlettiklerini söylemiştim. Ailem beni o kamplardan birine gönderdi."

"Anlıyorum," dedi Kingsley, birinin Sam'ine bunu yapmış olmasına duyduğu öfke dalgasıyla savaşıyor. "Sanırım işe yaramadı?"

"Hayır. Almadı. Ve hayatımın en kötü ayıydı. Ve çok kötü aylar geçirdim."

"Fuller'lar hakkında kullanabileceğimiz bir şey duydu mu?"

"kadarıyla hayır. Oradaki bazı çocuklar ondan nefret ediyordu. Bazıları onu Adem'den tanımıyordu. Bazıları onun kişisel İsa'ları olduğunu düşünüyordu. Keşke daha fazlasını bilseydim. O kilisenin alevler içinde kalmasını ben de en az senin kadar istiyorum."

"Onunla ilgili bir şeyler bulacağım. Her zaman bir şeyler vardır.

Havlu?" Sam bir havlu aldı ve ona doğru fırlattı.

"Arkanı dön," dedi. "Ben ."

"Oh, şimdi de alçakgönüllü mü olmaya başladın?" Sam ona ters ters bakarak sordu. "İkinci bölüm," dedi Kingsley. "Sadece kocamın beni görmesine izin var. çıplak."

"İyi. Sana bakmıyorum," dedi. "Panoya bakıyorum." "Neden bana bakmıyorsun?"

"Sen bir erkeksin ve benim patronumsun. Seni çıplak görmek istemiyorum."

"Ben çok güzelim," dedi kendini sudan çıkarırken ve havluyu beline sardı.

"Seni kontrol etmem seni mutlu eder mi?"

"Aslında tavsiye etmem." Kingsley gözlüğünü çıkarıp bir kenara koydu.

"Endişeli biri olduğun için."

Ama artık çok geçti. Sam bakmıştı. "Oh, kahretsin."

Kingsley iç çekti.

"Bundan korkuyordum," dedi. "Göründüğü kadar kötü değil."

Sam elindeki panoyu yere bıraktı ve ona doğru yürüdü.

"Bakıyorum," dedi ve kendi kendine ıslık çaldı. "Kahretsin, bu acıtmış olmalı. Ne oldu?"

"Kurşun artı onu çıkarmak için yapılan ameliyat." "Dokunabilir miyim?"

"İslağım ve üzerimde havlu var ve sen bana dokunmak mı istiyorsun?" "Evet."

"Bak, Küçük Lord Fauntleroy, seni asistanım olarak işe almamın nedeni biraz şey yapabilmemiz içindi..." Durakladı ve doğru kelimeyi aradı.

"Aramızdaki *mesafe*."

"Sana oral seks . Yaralarına dokunuyorum." "Blaise bana oral seks . Yara izlerime dokunmuyor."

Sam onun gözlerinin içine baktı. Kingsley onun vücudunun yakınlığının son derece farkındaydı. Üzerinde giysileri olmadan Samden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Kingsley ona "biraz yumuşamasını" söyledikten sonra ceketini ve yeleğini çıkarmıştı.

İnce çizgili pantolonunu askılar tutuyordu ve beyaz gömleğinin düğmeleri göğsünün ortasına kadar açıktı. Erkek kıyafetleri giymiş olabilirdi ama onu ne kadar çekici ve kadınsı bulduğunu inkâr edemezdi. Gömleğinin V kısmından küçük ama dik göğüslerinin en ufak kıvrımını görebiliyordu. İhtiyacı olan son şey ereksiyon olmak ve şimdiye kadar bulduğu en iyi asistanı korkutup kaçırmaktı.

"Tamam. İstemeyen birine dokunmaya inanmıyorum. dokundu." Teslim olmak için iki elini de kaldırdı. "Gördüğünüz gibi size sırtımı dönüyorum."

Bir ayağını diğerinin üzerine koydu ve düzgünce . "Şimdi mesajları duymak ister misiniz?"

" sayılmaz. Sence Lucy Fuller'ı baştan çıkarmalı mıyım?" Kingsley dolabına doğru yürüdü ve giysilerini aradı. Bir şeyin düştüğünü duydu. Arkasını döndüğünde Sam'in yine panosunu yerden aldığını gördü.

"Lucy Fuller'ı baştan çıkarmak mı?" diye sordu, şaşkın ve biraz da tiksiniş görünüyor. "Neden?"

"Kocasını aldattığı ortaya çıkarsa bu bir skandala neden olur. Fuller'a karşı elimize koz geçebilir."

"Ya da onu tüm cemaate karşı sempatik bir şehit haline getirin. Bilirsiniz, insanlar her zaman karısını suçlar, asla kocasını suçlamaz."

"İyi bir noktaya değindin," dedi. "Zaten onu becermek istemiyordum." "Neden istemedin?"

"Evlilik üzerine yazdığı kitapta, oğlancılığın neden doğaya karşı işlenen bir suç olduğunu ve evli çiftlerin bile buna bulaşmaması gerektiğini anlatan koca bir bölüm vardı."

"Bu çok tuhaf."

"Oğlancılık doğaya karşı işlenen bir suç değildir. Oğlancılığı doğa icat etti. Eğer Doğa Ana bunu yapmamızı istemeseydi, bu kadar eğlenceli hale getirmezdi."

"Biliminizle tartışamam. Zavallı Lucy. Onun kaybı."

"Zavallı Lucy mi? O daha zengin. Bunu biliyor muydun? Kitapları ve videoları WTL imparatorluğunu finanse ediyor."

"Her zaman en çok satanlar listesine girerler. Nedenini sadece Tanrı bilir." "WTL imparatorluğu onların mükemmel evlilikleri üzerine kurulmuştur."

"Benim de ailem var," dedi Sam. "Mükemmel evlilik diye bir şey olduğuna inanmıyorum."

"Annem ve babam öyleydi. Ölene kadar," dedi Kingsley. "Belki de en iyisi bu. Birbirlerine aşık olmaktansa ölmeyi tercih ederlerdi."

Sam ona Kingsley'nin görmezden gelmeye çalıştığı uzun bir bakış attı.

"Ölmektense birine aşık olmamayı tercih ederim," dedi Sam. "Her zaman başka birini sevebilirsin."

Kingsley, "Söylemesi yapmaktan kolay," dedi ve sözleri niyet ettiğinden daha acı geldi.

"Peki, aşık olmak istemediğin kime ?" Sam sordu.

Kingsley ona ters ters baktı.

"Doğru," dedi. "Mesafe. Mesafeyi korumaya çalışıyoruz." "Lütfen."

"Özür dilerim. Tamam, Rahip Fuller'ı araştırmaya devam edeceğim."

"Bölüşelim ve fethedelim. Peder Fuller'ı ben hallederim. Sen de Lucy Fuller. Onun kitaplarından çok para kazanıyorlar. Parayı takip et."

Pantolonunu giydi ve askıdan bir gömlek aldı. "Şimdi, mesajlarım neler?"

"Giyindin mi? Tekrar dönmek güvenli mi? Ben istemiyorum Senin inanılmaz erkekliğin karşısında hassas lezbiyen duyarlılıkları ezildi. Buharlaşılabirim, o her neyse artık."

"Güvenli."

Arkasını döndü.

"Kingsley, gömleğinin düğmelerini henüz iliklemedin ve göğsünü tamamen görebiliyorum. Bana yalan söyledin ve şimdi midem bulanıyor."

"Buraya gel," diye emretti. Odayı bir tuzak için tarıyormuş gibi önce sağa sonra sola baktı. Belki de Sam'i işe almak bir hataydı. Şu anda tek düşünebildiği onu yatağa atmak ve erkek kıyafetlerinin altında sakladığı kadın vücudunu görmektir.

Onu bileğinden tuttu, elini kaldırdı ve göğsünün yan tarafındaki yara üzerine koydu.

"Hayatta olduğun için şanslısın. Ofisinde bu yüzden mi yüzünü buruşturuyordun?" Avucunu hafifçe yara izine bastırdı.

"Yara dokusu çok sıkı. Derin bir nefes almaya çalıştığımda acıyor."

"Vücudunu dinlemen gerektiğini biliyorsun. Ağrı bir alarmdır. 'Bana dikkat et' der."

"Söz veriyorum, dikkatimi veriyorum. İyiye gitmiyor."

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Midtown'da harika terapötik masaj yapan bir bayan var."

"Benim masaja ihtiyacım yok."

"Mutlu son verip vermediğine bakabilirim." "Bir masaja ihtiyacım olabilir."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Size bir randevu ayarlayacağım. Ameliyat izleri ve diğer yaralar konusunda iyidir."

"Yara izleri hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyorsun?" diye sordu, bilgisinden çok azminden etkilenmişti. Søren'den başka hiç kimse ona meydan okumaya cesaret edemezdi. Bu hoşuna gidiyordu.

Sam elinin onun yanından düşmesine izin verdi.

"Burada yara izleri olan tek kişi sen değilsin," dedi.

"Bana yara izlerini göster." "Yara izleri" dedi ama kastettiği "vücut "tu.

"Yara izlerim mi? Benim yaralarım-" Telefon aldı. Sam ona genişçe sırttı.

"Ben bakarım."

"Bu benim özel hattım. Özel cevap vermek zorunda değilsiniz" dedi.

"Cevap vermek istediğim özel hat."

Onun yatağına atladı ve kırmızı çarşafların üzerinde süründü. Bir hareketle ahizeyi kaptı, kulağına götürdü ve sırt üstü yuvarlandı.

"Kingsley Edge'in Yatağı, Sam."

Kulağındaki telefon ve havada bir şekilde dans eden bacaklarıyla neredeyse yatak odasındaki bir genç kız gibi görünüyordu. Kingsley derin bir nefes aldı. *Lezbiyen*, diye hatırlattı kendine.

"İçeride olmadığına bakacağım," dedi. "Bekleyin lütfen."

Telefonu komodinin üzerine koydu, yorganı geri çekti ve başını çarşafların arasına soktu.

"King? İçeride misin?" "Kim o?" diye fısıldadı.

"Baban olduğunu söylüyor," dedi kendi sahne fısıltısıyla. "Ama bu olamaz, çünkü babanın öldüğünü söylemiştin."

"Babam ya da olduğunu mu söyledi?" Sam başını kaldırıp ona baktı.

"Soracağım." Telefonu tekrar eline aldı. "Sen *bir* baba mısın yoksa Kingsley'nin mısın? Kingsley'nin babası öldü ve Kingsley'nin evinde hayaletler . Ve eğer hayaletsen, Hamlet'in hayaleti gibi misin yoksa *Hayalet Avcıları* mi?"

Kingsley i çekti. Sekreteriyle bu kadar eğlenmemeliydi. Diğer sekreterleriyle hiç eğlenmemişti. Sadece onları becerirdi.

"Sen bir baba değilsin, sen bir *Peder*'sin. Demek King'in bahsettiği rahip sensin. Hey, bana transubstantiation'ı yirmi beş dakikada açıklayabilir misin? kelime ya da daha az?"

Sam telefonu çenesinin altına sıkıştırdı ve iki elini havaya kaldırdı. Parmaklarıyla sayıları işaretledi. Kingsley yirmi bir diye saydı. "Vay canına," dedi birkaç saniye sonra. "ok iyisin."

"Ver şunu bana." Sam'den telefonu aldı. "Ne istiyorsun?" Fransızca sordu Søren'e. Søren her ne hakkında arıyorsa, Sam'in bundan haberdar olmasını istemiyordu.

"Bu senin on dört gecelik seks yapmama hatırlatmalarından ilki. Søren, test sonuçlarını alana kadar kimseyle yatma," diye cevap verdi, yine Fransızca. "Git on beş yaşında birini becer."

"Doğum günü Mart ayındaydı. Şimdi on altı yaşında."

"Yüzüne kapatıyorum."

"Yeni sekreteri beğendim," dedi Søren. "Bu kalsın." Kingsley telefonu yüzüne kapattı.

"Bu çok kabaydı," dedi Sam.

"Yüzüne kapattım çünkü bunu hak etti."

"Hayır, demek istediğim onunla Fransızca konuşmak kabalık olur. ."

"Senden hoşlandığını söyledi," dedi Kingsley. Sam'in gözleri Noel sabahı bir çocuğun gibi parladı.

"O zaman ondan hoşlandım. Daha önce hiç sapık bir rahiple tanışmamıştım. Hoş bir sesi var. Sert ama rahatlatıcı. Ona 'efendim' demek, çay ve çörek ikram etmek ve bana *Hobbit*'i okumasını dinlemek istiyorum."

"Tanıştığı herkes ona 'efendim' demek istiyor. Babası da İngiliz, o yüzden muhtemelen çaydan memnun kalacaktır. Crumpet yer mi bilmiyorum."

"Sence *Hobbit*'i bana yüksek sesle okur muydu?"

"Bunu onunla buluştuğunda sor. Ve cevap için orada olduğumdan emin ol. Şimdi, seni yatak odamdan için lütfen mesajlarımı verir misin?"

"Yatak odanı sevdim. Gotik bir kabus gibi rahat. Öyleydi V. İç C. Andrews mu? Yatağınızın perdeleri var. Bunu daha önce gerçek hayatta hiç görmemiştim."

"Mesajlar?"

"Peki." Panosunu aldı, yatağa uzandı ve okumaya başladı.

"Bir numaralı mesaj - Signore Vitale sizi ayın onunda saat ikide prova için görecektir." Mesajın tamamını karikatürize bir İtalyan aksanıyla okudu.

"Kim olduğunu bilmiyorum. Ve ne için prova alıyorum? Lütfen bana bir düğüne gitmeyi kabul etmediğimi söyleyin."

"Vitale benim terzim ve sana yeni bir gardırop diktiriyorum. Kral gibi bir kral olmak istiyorsun, değil mi? Sadece bir kral değil?"

"Doğru."

"O zaman daha iyi bir gardıroba ihtiyacın var. Bu konuda bana güvenin. Vitale bir dahi.

İkinci mesaj: Memur Cooper, Irina'nın kefaletle serbest bırakıldığını söyledi ve bana telefon numarasını verdi."

"Güzel. O bizim eğitimdeki yeni dominatrix'imiz. Onu ara ve bu hafta sonu taşınabileceğini söyle. Boşanması sonuçlanana kadar bizimle kalacak."

"İyi biri mi?"

"Kocasını zehirlemeye çalıştı."

"Güzel. Üç numaralı mesaj, Luka bu akşam dokuzda geleceğini söylüyor."

"Peki Luka da kim?"

"Eski arkadaşım," dedi Sam. "İnanılmaz derecede seksi. Babası Jamaikalı, annesi Kanadalı. Şimdiye kadarki en garip aksan. Ve tam bir orospu."

"Ve onunla buluşuyorum çünkü...?"

"Sanırım o bizim pro-sub'ımız olabilir. Daha önce hiç para için yapmamıştı ama görüşmeye hazır olduğunu söyledi."

"Toplantı mı, dayak mı?"

"Bu ikinizin arasında. Ve şimdi, ben buradan gidiyorum. İyi geceler, Kral Kingsley. Sabah görüşürüz."

Yatak odasından çıkarken ona selam verdi. "Sam?"

Kapı aralığında durakladı ve arkasını döndü.

"Luka ile görüşmeyi sen al. Eğer iyiye, ona işi teklif et." "Onunla görüşmek istemiyor musun? Onu dövmek mi? Bütün o spermler?"

"Bunu almana izin vereceğim. Onunla tanış. Onunla konuş. Eğer bu iş için doğru kişi olduğunu düşünüyorsanız, onu işe alın."

Kingsley onunla tanışmak ve muhtemelen onu dövmek de istiyordu. Ayrıca muhtemelen onu ve Søren ile Dr. Sutton'a iki hafta boyunca uslu bir çocuk olacağına dair söz vermişti.

Sam omuz silkerek, "Elbette," dedi. "Bu gece meşgul müsün?"

"Çok meşgulüm," dedi. "Luka'yı senin sağduyuna bırakıyorum."

"Teşekkür ," dedi. "Güvenilmek güzel. Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım." "Etmeyeceğini biliyorum. Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Evet. Unutmuşum. Bir mesaj daha. Phoebe adında bir kadın aradı. Yarın saat dokuzda dedi. Sanırım bu Phoebe adında birinin yarın gece onu becermeni istediği anlamına geliyor. Yanılıyor muyum?"

"Haksız değilsin." "Onu geri aramalı mıyım?"

Phoebe Dixon. Onu aylardır ne görmüş ne de becermişti. Kocasının onun ders dışı faaliyetlerine artık müsamaha gösterilmeyeceğini ima ettiğini varsayıyordu. Belki de Bay Dixon şehir dışındaydı.

Şehir dışına çıkmak şu anda kulağa çok iyi bir fikir gibi geliyordu. "Ben hallederim," dedi Kingsley. "Mesajı at."
"." Mesajı ufaladı ve kapıdan çıkarken çöp kutusuna attı.
"Sam?"

"Ne?" diye sordu, eli kapı kolundaydı.

"Bana yara izlerini göstermedin," diye hatırlattı ona.

Gülümsemedi ama gülümsemesi hem zorlama hem de sahte görünüyordu. "Kimseye yaralarımı göstermem."

Sam başka bir şey söylemeden yatak odasından çıktı.

Kingsley dolabının yanında tek başına durdu ve giyinmeye odaklanmaya çalıştı. Ama Phoebe Dixon'dan gelen mesajı görmezden gelemezdi. Burnunun kemerini sıktı ve onu tekrar görmekten kurtulmak için yeterince iyi bir bahane bulmaya çalıştı. Onu sadece tek bir şey için istiyordu ve Bir doktor ve bir rahipten o şeyi iki hafta boyunca kimseye vermemesini emretti. Bunu Phoebe'ye ya da bir başkasına söyleyecek değildi. Ona gerçeği söylemek bir seçenek değildi. Ona hayır demek de bir seçenek değildi. Ve onu kızdırmak da bir seçenek değildi.

Ama şehir dışındaysa.

Kingsley yatak odasından çıktı ve Sam'i ofisinde buldu.

"Üç şey," dedi. "Önce Phoebe'yi ara. Ona şehir dışında olduğumu söyle."

"Kontrol et."

"İkincisi. Masamda Berber adında bir adamın numarası var-" "Saçını mı kestiriyorsun? Lütfen hayır de. Uzun saçını seviyorum."

"O bir berber değil. Bu onun takma adı. O bir mafya numaracısı. Dosyaları tarar," dedi Kingsley, parmaklarını iş başındaki bir tarak gibi oynatarak.

"Eğer dosyaları tarıyorsa, neden ona Tarak demiyorlar?"

"Mafyadan biriyle tanıştın mı? Onlar beyin takımı olarak bilinmezler."

"Tamam. Berber'i arayacağım. Ona ne sorayım?"

"Ona Fuller'ların mali durumunu araştırmasını söyle - kilise ve kişisel."

"Yapabilirim. Başka bir şey var mı?"

"Üçüncüsü. Benim için bir uçak bileti ayırtmanı istiyorum." "Nereye gidiyorsun?"

Öğretmen ben değilim. Magdalena. İki hafta içinde tek kuyrukla havada çeyreklik çevirmeni sağlayabilir.

"Roma."

Haziran

BUGÜN KINGSLEY "yeni" bir acı olarak sınıflandırabileceği bir şey hissetti.

Hayatında ne kadar ve kaç çeşit acı çektiği düşünülduğünde, bu bir şey ifade ediyordu.

Yan yatmış, sıcak beyaz bir battaniyeyi kalçasına kadar çekmişti.

Arka planda rahatlatıcı bir müzik çalıyordu. Anita adında bir masöz göğsündeki sert yara dokusunu yoğururken onunla konuştu. Masörün tersine çalıştığını, gerginliği kırdığını, dokuyu açtığını ve hareketsiz hücrelere kan gitmesini sağladığını anlattı. Hastanede bile bu düzeyde bir acı yaşamamıştı. Dökülmemiş gözyaşları gözlerini yaktı ve Parmakları yastığa ölümüne tutunmuştu.

Kingsley dişlerini sıkarak, "Sadist olmalısın," dedi. "Bence vurulmak daha az acıtır."

Anita durakladı ve adamın alnındaki teri sildi. Onun dokunuşu hoş ve anaçtı, bu da battaniyenin altında sakladığı devasa ereksiyonu hakkında biraz suçlu neden oldu.

"Seninle işim bittiğinde yeni bir adam gibi hissedeceksin, söz veriyorum. Bugünlük durmak ister misin?"

Kingsley başını salladı.

"Hayır," dedi nefes nefese. "Beni yeni bir adam gibi hissettireceğini . O zaman beni yeni bir adam gibi hissettir."

"Acıya karşı toleransınızın çok yüksek olduğunu söyleyen oldu mu hiç?" Anita sordu.

"Evet. Eskiden çıktığım bir rahip," dedi. Anita ona tam da ondan beklediği bakışı attı.

Anita işine döndü ve Kingsley de Sam'i bu işe bulaştırdığı için zihinsel olarak on farklı şekilde kovdu. Ama dün Roma'dan eve sırtı tutulmuş ve göğsünde öyle bir sıkışma hissiyle gelmişti ki tam bir nefes al. Sam masaj mucizesi Anita'yı aramış ve ona acil bir randevu almıştı.

Søren tarafından çiğ çiğ sikilmek bile bu acıtmamıştı. Her an boşalabilirdi.

"Nefes al," diye emretti Anita ve Kingsley emredilene yaptı. O nefes aldı, Anita masaj yaptı ve vücudundaki her sinir çılgılık attı.

Acı onu boğuyordu. Acı içinde yüzüyor, acı içinde yıkanıyor, acı içinde içiyor, acı içinde nefes alıyordu. Mumla oynamanın verdiği acı

Bu tür sürekli bir ıstırap gibi. Balmumunu en son ne zaman hissetmişti? Elbette Søren'le birlikte. Okulun deposundan ferforje şamdanlar almışlar ve oyun oynamak ve kitap okumak için ekstra ışık sağlaması amacıyla inziva yerine getirmişlerdi. Soğuk ve sessiz bir gecede, Søren Kingsley'e yüzüstü karyolaya yatırdı ve el ve ayak bileklerini yatağın her iki ayağına bağladı. Çünkü

Søren saatlerce Kingsley'in kalçasına oturup balmumunu üzerine damlattı ve her seferinde bir damla yaktı. Kingsley nasıl nefes nefese kaldıysa, nasıl inlediyse, nasıl soluk alıp verdiyse, Søren asla vazgeçmedi. Søren onu balmumuyla haşlarken

Kingsley'e sorular sormuştu. *Hayatında ne*

yapmak istiyorsun? Nereye gitmek istiyorsun?

Ne hakkında hayal

kurarsınız? Neyi seversin?

Neyden nefret ediyorsun?

Ve tüm sorulara doğru cevap vermişti.

Hayatımı seninle geçirmek

istiyorum. Senin gittiğin yere

gitmek istiyorum.

Seni hayal

ediyorum.

Sekse bayılırım.

Acıyı

seviyorum.

Seni

seviyorum.

Sensiz geçirdiğim gecelerden nefret ediyorum.

O zamanlar dünyası ne kadar da küçüktü. O inziva evinin büyüklüğündeydi.

Ya kız kardeşi Marie-Laure, Aziz Ignatius'a hiç gelmemiş olsaydı? Kingsley'in dünyası hâlâ o kadar küçük olur muydu? Kendini isteyerek, sevinçle ve körü körüne Søren'e adardı. Søren nereye gittiyse oraya gider, Søren ne emrettiyse onu yapar, Søren nerede uyu dediyse orada, Søren ne ye dediyse onu yer ve emrettiyse kendi elleriyle ölürdü. Kingsley'nin birkaç yıllığına Søren'den uzaklaşması en iyisi olabilir miydi? Ayrılmak ve dışarı çıkmak mümkün müydü?

doğru şey miydi? Søren şu anda kesinlikle lisedekinden daha mutlu görünüyordu. Belki de ondan ayrı kalmak Søren için iyi olmuştu, ama Søren'in onsuz daha iyi olacağı fikrini düşünmek bile canını sıkıyordu. Kingsley merak etti... aynı sorular şimdi sorulsa ne cevap verirdi?

Türümüz için bir krallık inşa etmek ve hepimizi güvende tutmak istiyorum.

Karayipler'e gitmek istiyorum. Henüz oraya gitmedim. Trinidad, Dominik Cumhuriyeti, Haiti.

Geceleri boğulmayı, vurulmayı hayal ediyorum. Ama gün içinde, uyanırken, hayatımı ve krallığımı paylaşacağım birini bulmayı hayal ediyorum.

Seksi seviyorum. Kadınları seviyorum. Erkekleri seviyorum. Bu şehri seviyorum. Müziği seviyorum. Evimi seviyorum. Søren'i hâlâ seviyorum. Her zaman.

Nefret ediyorum.

Bugünlerde neyden nefret ediyordu? Oh, biliyordu.

Fuller gibi insanlardan nefret ediyorum, bu yüzden kilisesini ondan alıyorum.

Gençliğinden çok farklı cevaplar. Daha iyi cevaplar. Kingsley birlikte kalsalardı ne olacağını asla kesin olarak bilemeyecekti. Geçmiş bir ceset gibiydi. Geçmiş kazmaya çalışmayı bırakmalı.

ve onu yeniden canlandırdı. Yıllardır ona tutunuyordu çünkü tutunacak başka bir şeyi yoktu. Ama şimdi bir vizyonu, bir hayali, gelecek için bir umudu vardı. Ve ne olursa olsun, bunun hayata geçtiğini görecekti.

Ne gerekiyorsa.

Anita yara izi üzerindeki çalışmasını bitirdi. Adam yüzüstü yattı ve Anita bir saat boyunca adamın boynundaki ve omuzlarındaki ağrıları gidermeye çalıştı. Bitirdiğinde, başının tepesine nazık bir el koydu. "Kingsley, benim için derin bir nefes alır mısın?" Anita sordu, sözleri düşüncelerine nüfuz ediyordu.

Sırt üstü yuvarlandı, omuzlarını dikleştirdi ve nefes aldı. "Yine mi?"

Tekrar nefes aldı. Ciğerleri genişledi, göğsü kabardı ve hayatının en derin nefesini aldı.

Ve acımadı.

"Dieu, merci..." İç çekti ve gülümsedi.

"Daha iyi hissediyor musun?" Anita sordu.

"Yeni bir adam gibi."

Anita giyinmesi için onu yalnız bıraktı. Sam'i arayıp başka bir randevu söyledi. Anita sarılıp vedalaştı ve günün tadını çıkarmasını, yürüyüşe çıkmasını, temiz hava almasını söyledi.

Ankesörlü bir telefon buldu ve bir numara çevirdi.

"Test sonuçları?" Kingsley konuşur konuşmaz Søren sordu.

"Henüz değil," dedi. "Yarın öğreneceğim."

"Seninle olmamı istiyor musun?"

"Hayır," dedi Kingsley. "Sanırım bunu yalnız yapmam gerekiyor."

Yalnız kalmak istemiyordu ama sonuçlar istediği gibi olmazsa, Søren onun dağıldığını görmek zorunda kalmayacaktı.

"Buna saygı duyabilirim," dedi Søren. "O halde bu görüşmeden duyduğum memnuniyeti neye borçluyum?"

"Sana Roma'ya gittiğimi söylemek istedim."

"Demek kayboldun. Aradığımda Sam bana söylemedi."

Kingsley kendi kendine gülümseyerek, "Aşırı korumacı," dedi. Sam'in Søren'e nerede olduğunu söylememesi hoşuna gitmişti. Kadın Søren'i kızdırmaktan çekinmiyordu. Ona bir zam yapmalıydı. "Arkadaşın Magdalena ile tanıştım."

"Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Kingsley, "Bana karşı çok acımasızdı," dedi. Ona varlığından bile haberdar olmadığı sapkınlık türlerini öğretmiş, rıza ve güvenli sapkınlık uygulamaları hakkında dersler vermiş ve onu bir kartviziti ikiye bölene kadar kırbaçla pratik yapmaya zorlamıştı. Keşke daha uzun kalabilseydim diye düşündü.

"Seni onun hakkında uyarmıştım," dedi Søren gülerek. "Eve döndüğüne ."

"Beni özledin mi?"

"Sana kötü davranmayı özledim."

"Bu konuda..." Kingsley söyledi. "Bugün işin var mı?" "Neden?"

"Beni dövmek mi istiyorsun?"

"Kingsley, bunu konuşmamış mıydık?"

"Beni futbolda yen," dedi. "Yani, benimle tekrar futbol oynamak ister misin? *Pardonnez-moi...* futbol." Şu anda kendini okulun en popüler kızına çıkma teklif eden gergin bir genç gibi, mantıksız derecede aptal hissediyordu.

Bunu hiç yapmamıştı. Çıkma faslını atlamış ve doğrudan sevişmeye geçmişti.

"Meşgulsün, değil mi? Ve-"

"Kingsley."

"Boş . Bir işin olduğunu unutmuşum." "Kingsley.
Odaklan."

"*Quoi?*"

"Evet. Kiliseme gel," dedi Søren ve Kingsley, Søren'in gülümsediğini duyabildiğinden emindi. "Wakefield'daki Sacred Heart. Saat beşte orada ol."

"Yani, benimle oynamak istiyor musun?" Kingsley sordu.

Søren'in usulca güldüğünü duydu. "Hiç sormayacaksın sanmıştım."

Kingsley hâlâ gülümseyerek telefonu kapattı ve evine dönmek üzere yola koyuldu.

kıyafetlerini değiştirdi. Henüz Sacred Heart'ı görmemişti. Kendisini Søren'in dünyasına zorla sokmak istemediği için bir davet bekliyordu. Şimdi kendini beklenmedik bir şekilde gergin buluyordu. Ya o da oradaysa? Yeni aşk mı? Bakire Kraliçe? Eleanor Louise Schreiber, araba ve kalp hırsız.

", nasıldı?" Kingsley ofisine girerken Sam sordu. "Anita sihrini gösterdi mi?"

"Beni öldüreceğini sandım. Hayatımda hiç bu kadar acı çekmemiştim. Ve dört kez vuruldum."

"Yani..."

"Bakalım bu hafta beni tekrar içeri alabilecek mi?"

"Sana mucize yarattığını söylemişim," dedi Sam.

"Mucizelerden bahsetmişken, gerek. Futbol oynamak için bir rahiple randevum var."

"Gerçek futbol mu yoksa sahte Avrupa futbolu mu?" "Sahte Avrupa futbolu."

"Futbol," dedi göz kırparak ve parmağıyla işaret ederek. "Sen dışarıdayken senin için bir şey geldi."

Üzerinde adının yazılı olduğu ve başka hiçbir şey bulunmayan bir zarfı ona uzattı. "Bu nereden geldi?" Kingsley sordu.

"Kurye . Neden?"

"Sebebi yok," dedi. Zarfı yırtarak açtı. Mini bir eline doğru kayd.

Sam'e baktı. Sam şaşkınlıkla başını salladı. Kingsley masasının etrafında yürüdü, kaset çalarını çıkardı ve kaseti taktı.

Play tuşuna bastığında kendi sesinin konuştuğunu duydu.

"*Bir arkadaşın arkadaşı.*"

"*On beş yaşındaki kızlarla arkadaş olan arkadaşların mı var?*"

Kasetteki diğer ses Robert Dixon'a aitti. Kaset devam ediyordu.

"İlginç arkadaşlarım var."

"Hiç arkadaşın olduğunu bilmiyordum, Edge."

"Kingsley? Bu da ne?" Sam sordu. Onu susturmak için elini kaldırdı.

"On beş yaşında bir kızın araba çaldığı için ıslahevine gitmekten kurtulmasına yardım etmek için işimi tehlikeye attım, hikayeyi bilmek istiyorum."

"Güzel. Eski bir arkadaşım şimdi Katolik bir rahip. Onun rahibi. Benden ona yardım etmemi istedi. Ona büyük bir iyilik borçluyum. İyilik bu."

"Bir rahiple arkadaş mısın?"

"İnanın bana, kimse bu duruma kadar şaşırmamıştır."

"Onu beceriyor mu? Rahip mi?"

"Ne?"

Dixon, *"Gazetelerin her yerinde var," dedi. "Her lanet gün yeni bir Katolik bir rahibin bir çocukla sikişmesi hakkında bir hikaye. Boston patlıyor. Phillie, Detroit, Chicago. Bir rahibin siktiği reşit olmayan kıza yardım ederken yakalandım ve-"*

"Onu becermiyor." "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu beceriyorum."

Kingsley kaseti kapattı. Sam ona baktı.

"On beş yaşında bir kızla yatmıyorum Sam," dedi. "Ama-"

"Bu bir yalandı. Yalan söylemek zorundaydım."

"Kasette seninle birlikte olan kim?"

"BİR SAVCI. Birine yardım etmesi için ona rüşvet veriyordum."

"Seni kaydetti. Elinde bunun kopyaları olacak." Kingsley zarfa dokundu. "Birçok kopya."

"King, reşit olmayan birine tecavüz ettiğini itiraf ediyorsun." "Ve bir kamu görevlisine rüşvet verdiğinizi de.

Bunu unutma." "Onu becerdin mi?"

"Hayır, tabii ki . Onunla hiç tanışmadım."

"O zaman neden itiraf ettiniz?"

"Önemli değil. Önemli olan birini olmam." "Kimi?"

"Şüphelilerden oluşan uzun bir liste var."

"Bu konuda ne yapacaksın?"

"Bu gece bir şey yok," dedi. "Yarın Bay Dixon ile konuşacağım." "Neden seni tehdit ediyor?"

Kingsley başını salladı.

"Hiçbir fikrim yok. Onun hakkında kariyerini ve evliliğini mahvedecek kadar şey biliyorum. O olmayabilir."

"O zaman kim-"

"Bilmiyorum. Bu konuda endişelenme."

"Endişeleniyorum," dedi, üzgün görünüyordu.

Kingsley ona doğru yürüdü, ellerini yüzüne koydu ve gözlerinin içine baktı.

"Sam, beni dinle. Böyle bir şeyin ilk kez başıma geldiğini mi sanıyorsun? Bu daha önce başıma gelenlerle kıyaslanamaz bile.

Benim işim bu. İşim bu."

Sam onun gözleriyle karşılaştı. Onlarda korku gördü, gerçek korku.

"On beş yaşında biriyle gerçekten seks , değil mi?" Sam sordu. "On beş yaşındayken on beş yaşındaki kızlarla bile yatmadım. On altı-asgari düzeyde."

Sam güldü ve Kingsley onun çenesinin altına vurdu. "Tamam," dedi. "Sana güveniyorum."

"Gitmek zorundayım. Endişelenme."

Onu alnından öptü ve ofisinde bıraktı. Kaseti kilitledi, kıyafetlerini değiştirdi ve saat beşte Sacred Heart'ın otoparkına girdi. Kingsley Edge bir Katolik Kilisesi'ndeydi. Tanrı'nın varlığından emin değildi, ama eğer varsa, hastalıklı bir mizah anlayışı vardı.

Mart ayından beri Søren'in rahiplik hayatı Kingsley için sadece teorik bir şeydi. Yakasını, din adamlarını görmüştü ama onu iş başında hiç görmemişti. Her pazar Søren'in bu küçük kasabada ayin yaptığını düşünüyordu. Papazlarının kim olduğu hakkında bir fikirleri var mıydı? Ne olduğu hakkında? Bu küçük kasabada, rahiplerinin kendilerine hizmet etmek için zenginlikten ve güçten vazgeçtiğini bilmeyen bu küçük insanlara ayin okuyabilmek için nelerden vazgeçtiğini? Tabii ki hayır ve Søren de böyle olmasını istiyordu. Parası babası tarafından lekelenmişti. Güç çok kolay kötüye kullanılabiliyordu ve Søren'in babası bunun kanıtıydı. Kingsley, Romanesk bir taş ve vitray yığını olan kiliseye bakarken merak ediyordu...

Søren, Baba Tanrı'yı sevdiği için mi rahip olmuştu? Yoksa kendi babasından nefret ettiği için mi rahip olmuştu?
Yoksa ikisi birden mi?

"Güzel. Buradasın," dedi Søren. Kilisenin yan kapısından otoparka çıkmıştı ve Kingsley'e doğru yürüyordu. Üzerinde siyah bir eşofman altı ve siyah bir tişört vardı. "Geç kalacağız."

"Futbola geç mi kaldın?" "Antrenmana geç kaldım."

"Antrenman mı?" Kingsley yan sokağa doğru ilerlerken sordu. "Oynayacağımızı sanıyordum. Sadece sen ve ben."

"Sen çok iyisin. Bir takımda olmanız gerekiyor." Søren küçük bir okulun arkasındaki futbol sahasını işaret etti. Sahada yaklaşık yirmi beş kişinin topları ileri geri tekmeleyerek dolaştığını gördü. Çoğu genç görünüyordu - erkekler ve birkaç kız. Ama birkaçı onların Yirmili ve otuzlu yaşlardaydılar. Kısa şortu ve diz altı çoraplarıyla sallanan bir at kuyruğu olan bir kız yanlarından koşarak geçti ve Søren'e el salladı.

"Bana ne yapıyorsun?" Kingsley sordu.

"Tebrikler, Kingsley. Kiliseler arası lig takımımızın yeni forveti sensin."

"de bu kadar tuhaf mıydın?" Kingsley sordu. "Yoksa bu uzun süreli bekârlığın bir yan etkisi mi?"

"Hayır diyemezsin. Tişörtünüzü sipariş ettik bile." "Liseden beri kesinlikle daha garip."

"Günah çıkaran papazımın bana söylediği en akıllıca şey, hem rahip olup hem de eğlenebileceğimdi."

"Kilise ligi futbolu sizin eğlence anlayışınız mı?"

"Kazandığınız zaman öyledir. Ama First Presbyterian geçen hafta bizi katletti. Dörde bir kaybettik."

"Presbiteryenler Calvinist değil mi?" Kingsley sordu. Søren Kalvinizmden nefret ederdi.

"Şimdi onları yok etmek için neden yardımına ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

"Presbiteryenleri yok etmenize yardım edersem, karşılığında ne alırım?"

"Minnettarlığımı mı?"

Kingsley sessiz kaldı.

"Sonsuz minnettarlığımı mı?" Søren teklifini yükseltti. Kingsley hâlâ bir şey söylemedi.

"Yeterince büyüdüğünde Eleanor ile bir gece?"

Kingsley gözlerini Søren'e dikti ve teklifi düşünürken çenesini sıvazladı.

"Sen ve o mi? Benim yatak odamda mı?" Søren durakladı.

"Eğer temizsen," dedi Søren sonunda, "ve eğer uslu durursan, şu andan itibaren kendini öldürtmezsen, ve eğer o da bu fikre sıcak bakarsa."

"Anlaştık," dedi Kingsley. "O zaman anlaştık."

Kingsley futbol topunu Søren'in elinden aldı.

"First Presbyterian onlara neyin çarptığını asla bilemeyecek," dedi Kingsley. Yan yana sahaya koştular ve kısa süre içinde Kingsley takımın komutasını ele geçirdi. Takım, haklı olarak, Kingsley'in Avrupalı olduğu için kendilerinden daha iyi oynayabileceğini düşündü ve isteyerek onun talimatlarını takip etti. Özellikle genç oyuncular hayranlık içindeydi. Mükemmel bir iki Kingsley bir kez olsun yaklaşan test sonuçlarını, bir kez olsun Robert Dixon'ın kasetini, bir kez olsun Fuller'ın kilisesini ortadan kaldırmayı düşünmedi.

Ve bir kez bile Søren'i takımındaki sinir bozucu derecede iyi bir oyuncudan başka bir şey olarak düşünmedi.

Antrenman sona erdiğinde terli ve yorgun bir şekilde kiliseye geri döndüler. Ama iyi bir terlemeydi, iyi bir yorgunluktu.

"İtiraf edin, eğlendiniz," dedi Søren. "Seks, uyuşturucu ya da bölge savcısına şantaj ve/veya rüşvet içermeyen bir eğlence."

"Savcılara eğlence olsun diye rüşvet vermem. Bu sana bir iyilikti."

"Ve bunu takdir ediyorum. Eleanor da öyle, onun adına ne yaptığınızı bilmesene bile."

Kingsley, Søren'i kışkırtmaya çalışarak ve başarılı olarak, "Bir gün bunu telafi edecek," dedi.

"Eğer bu fikre sıcak bakarsa dedim. Olmayabilir de." "Bunu düzgün bir yüz ifadesiyle bile söyleyemiyorsun."

"Bunun pek olası olmadığını kabul ediyorum."

"Biliyorsun," dedi Kingsley cebinden anahtarlarını çıkararak. "Sen bana kız arkadaşınla bir gece vermeseydin ben de takıma katılırdım."

Søren gülümsedi ve arkasını dönerek kilisesine doğru ilerledi. Fransızca olarak geri seslendi.

"Sen ekibe katılmasaydın da sana onunla bir gece verebilirdim."

Kingsley güldü. Belki o rahip için hâlâ umut vardı.

"Doğacak çocuklarınız için düz bir iğne ister misiniz?" "Hayır."

Kingsley içini çekti.

"O zaman genç adam, kıpırdamadan durmanı tavsiye ederim."

Kingsley gözlerini devirerek, "duruyorum," dedi. Önce Magdalena, sonra da Sinyor Vitale. Kingsley bu yüzyılda huysuz İtalyanların tacizlerine maruz kalma kotasını fazlasıyla doldurduğuna karar verdi.

Ayaklarının dibindeki küçük beyaz saçlı adam, "Biraz daha dur," dedi.

"King," dedi Sam, ayağını sıkıntıyla yere vurarak. "Kıpırdamadan dur."

"ayağa kalkmış bir adam olduğunda, bu genellikle bir Kingsley, "Kıpırdamadan durursam hakaret etmiş olurum," dedi.

"Kendini övme. Benim tipim değilsin." Terzi Sinyor Vitale başını yerden kaldırıp baktı.

" misin?" Kingsley sordu. Herkesin tipiymi. Sam'inki hariç.

"Hayır, ama sen Fransızsin."

"İtalyanlar..." Kingsley başını salladı. "Bakın, ben de Napolyon'un hayranı değilim. Ama bu yüz doksan yıl önceydi."

"İtalyanların uzun hafızaları vardır."

Kingsley kendini hareket etmemeye, nefes almamaya ve düşünmemeye zorladı.

"Daha iyi," dedi Signore Vitale. "Çok daha iyi. Yakında seni yeni bir sen gibi."

"Eski halimin iyi görüldüğünü düşünmüştüm."

"Eşcinsel bir serseri gibi giyinmişsiniz," dedi Sinyor Vitale.

"Bu doğru değil," dedi Sam, Kingsley'i savunmak için.

"*Mersi*," dedi Kingsley.

"Biseksüel bir serseri gibi giyiniyor."

Kingsley ona ters ters baktı.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, kendimi panseksüel olarak görüyorum." "Bu tencere sikkemeyi sevdiğin anlamına mı geliyor?" "Her şeyi becermekten hoşlanıyorum demek."

"Tipik *francese*." Vitale iç çekti.

"Mirasıma yapılan bu hakaretlerin bedelini ben mi ödüyorum?" Kingsley sordu. "Evet," dedi Vitale. "Fransız müşteriler için yüzde beş ek ücret."

"Yüzde iki buçuk olsun. Ben sadece yarı Fransızım."

Kingsley yirmi sekiz yıl boyunca pek çok erkeği kasık hizasında önünde diz çöktürmüştü. Sinyor Vitale bu pozisyona gelen erkekler arasında en yaşlı ve en az çekici olanı ödülünü kazanacaktı. Vitale pantolonunda en küçük ayarlamaları yaparken, kumaşı iğneleyip tebeşirle işaretlerken aşağı bakmamaya çalıştı.

"Güzel. İşin bitti." Vitale ellerini bir kez çırpı ve Sam'in yardımıyla yerden kalktı. "Bunları çıkarabilirsin."

Kingsley rahat bir nefes alarak normal giysilerini bıraktığı soyunma perdesinin arkasına geçti. Sam'in onu yeni bir gardırop almaya ikna etmesine asla izin vermemeliydi. Bir ay içinde bütün hayatını ele geçirmişti. Sam bütün dosyalarını düzene sokmuştu. Bir zamanlar bir porno stüdyosunda çalışmış ve bu yüzden Kingsley'in çatısı altında olan hiçbir şeyden etkilenmemiş bir kadın olan bir hizmetçi tutmuştu. Ve Anita'yla yaptığı bir seanstan sonra göğsündeki ağrı önemli ölçüde azalmıştı.

Kingsley ceketini çıkardı ama duvarda şey fark edince durakladı. Ona doğru yürüdü, baktı, inceledi...

"King, ne oldu?" Sam onun yanında durarak sordu.

Duvardaki haçı işaret etti. Küçük, güzel bir şeydi, on beş santim boyunda, on beş santim enindeydi. İlk başta fark etmemişti çünkü altın rengi, yeşil ve altın renkli duvar kağıdına karışmıştı.

"Bu bir Huguenot ," dedi Kingsley. "Gördün mü? Tepesinde bir Malta haçı var. -Dört nokta dört İncil'i, sekiz uç ise sekiz Güzel Sözü temsil eder. En alttaki güvercin ise Kutsal Ruh'tur."

"Ona dokunmayın," dedi Signore Vitale soyunma odasına geri dönerken. "O benim büyükannemindi."

"Büyükanneniz Huguenotlar'ın soyundan mı geliyordu?"

"Evet, öyleydi," dedi Vitale, soru karşısında şaşırılmış görünüyor. "Sana uzun hafızalarımız olduğunu söylemişim. Ne olmuş ona?"

"Babamın ailesi de onların soyundan geliyor. Fransa'ya dönmeden önce üç nesil boyunca İtalya'da söyleniyor."

Vitale boynunu büktü ve küçük, yuvarlak gözlüklerinin ardından Kingsley'i inceledi.

"İtalyan kanı var," dedi Vitale. "Bunu şimdi görebiliyorum."

"Büyükannem Amalfi'liydi." "Benim ailem de oralı." "Güzel şehir," dedi Kingsley.

Vitale Kingsley'e yukarıdan aşağıya baktı ve ilk kez onu görür gibi oldu.

"Neden yeni bir gardırop istiyorsunuz, mösyö?" Vitale sordu. Mösyö, demişti. "Genç adam" değil.

"Benim adım King. Adımın hakkını vermek istiyorum."

"Özel bir şeye ihtiyacı var," dedi Sam. "Muhteşem bir şey. Asil bir şey."

Vitale gözlerini kısarak Kingsley'i tekrar aşağı yukarı süzdü.

"Mussolini iktidarı ele geçirdiğinde ailem İngiltere'ye kaçtı. Ben iki yaşındaydım," diyor Vitale. "Savaş bittikten sonra geri taşındık. Ama İngiltere'deyken babam Benson & Clegg'de çıraklık yapmış. Biliyor musunuz?"

"Duydum tabii ki."

"Babam bir keresinde Kral 6. George'a takım elbise ölçüsü vermişti. O, erkek gibi giyinmeyi bilen bir kraldı. Gerçek bir erkek gibi. Burada bekle..."

Vitale yine ortadan kayboldu. Sam ve Kingsley birbirlerine baktılar. Vitale geri döndüğünde elinde büyük, deri ciltli, sararmış kâğıtlarla dolu bir kitap vardı.

"Bunu görüyor musun?" Vitale kitabı açtı. "Bu babamındı. Tüm kalıplar, ölçüler, bitmiş ürün." Sayfaları çevirdi ve işte karşısındaydı-Kral 6. George tüm kraliyet ihtişamıyla. "O bir askerdı. Önce donanma. Sonra hava kuvvetleri. Bir pilot. Sen asker misin?"

"Fransız Yabancı Lejyonu," dedi Kingsley.

"Hangi rütbe?"

"Kaptan," dedi Kingsley.

"Fransız Yabancı Lejyonu'nda yüzbaşı mıydın?" Sam şaşkınlıkla sordu.

"Şaşırdın mı?" diye sordu, kızın ağzı açık kalmış şaşkınlığıyla eğlenerek. Onu çenesinin altından itti.

"Ben ," dedi Vitale. "İyi bir duruşu var. Bir askerin duruşu. Kral George da öyleydi."

Kitabın bir sayfasını çevirerek otuzlu yaşlarında, yakışıklı, subay üniforması ve diz üstü çizmeler giymiş bir adamın resmine ulaştı.

"Güzel," dedi Sam. "Sen de böyle giyinmelisin, Kral."

"Kraliyet Hava Kuvvetleri'nde hiç bulunmadım." "Botları kastetmiştim."

"Hessian botları," dedi Vitale. "Binicilik için mükemmel."

Sam kitabı Vitale'den aldı ve sayfaları dikkatle çevirdi. "Vay canına, şu takım elbiselere baksana," dedi Sam, sayfalardaki resimlere bakarak ve desenler. "Sabahlıklar, fraklar, kruvaze paltolar, pantolonlar, botlar, askeri ceketler... Bunlar en sevdiklerim. Tüm o piriñ düğmeler. Böyle takım elbiseler içinde şehrin en seksi erkeği siz olurdunuz, King."

"Seksi mi? Saçmalık," dedi Vitale alay ederek. "Seksi olmak bira reklamları içindir."

Bir kral tutuklayıcı ve güçlü olmalıdır. Bir odaya girdiğinde herkes onu fark etmelidir."

"giyinirsen," dedi Sam, kralın uzun askeri ceketli bir resmini göstererek, "ben bile seninle yatmak isterim."

Kadın parlayan gözlerle ona gülümsedi. Kingsley Vitale'e döndü.

"Onları ben alırım," dedi Kingsley.

"Neyi alayım?" Vitale sordu.

Kingsley kitabı kapatıp Vitale'in eline tutuşturdu.

"Hepsini."

"Hepsi mi?" Vitale tekrarladı.

"Bir tane de onun için," dedi Sam'e doğru başını sallayarak. "O ne isterse."

"Bunlar beş bin dolarlık takımlar King," dedi Sam şaşkınlıkla.

"Ne istersen seç," dedi sırtına vurarak. "Baban ısmarlıyor."

Deneme sona erdi ve Kingsley, Regency, Viktorya ve Kraliyet dönemleri de dahil olmak üzere çeşitli klasik ve kraliyet tarzlarında on iki yeni takım elbise siparişi verdi.

Edward dönemi. Sam Regency'de ısrar etti. Pantolon fetişi için aşk romanları sevgisini suçladı.

"Eski gömleğini alabilir miyim?" Sam onun giysilerini toplarken sordu.

"Bilirsin, yeni gömleklerini aldıktan sonra."

"Bu iyi bir fikir değil."

"Gerçekten çok güzel," dedi. "Brooks Brothers'ı seviyorum. O şey sonsuza kadar dayanır. İçinde uyumak için mükemmel olur."

Adamın provada giydiği beyaz düğmeli gömleği uzattı ve yeleğinin üzerine çekti.

"Sam, yapma." Kingsley onun aynanın yanında durduğu yere doğru yürüdü.

"Bu gömleğe bu kadar mı bağlısın?" diye sordu ona gülümseyerek. "Senin için iki düzine yeni gömlek yapıldı."

"Mesele gömlek değil, gömleğin prensibi."

"Gömleklerinizin prensipleri var mı?" Ortadaki üç düğmeyi ilikledi.

"Erkekler hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, o yüzden sana biraz bilgi vereyim.

Sır," dedi önünde durarak. "Bir kadın bizim gömleklerimizden birini giydiğinde, bizim giydiğimiz, bizim yaşıadığımız bir gömleği giydiğinde, sanki 'O benim.'"

"Ve bu kötü mü?"

"Doğru koşullar altında çok iyi. Ama gömleğimi giyip içinde uyuman ve onu saklaman, benim senin sırtına çıkmamın dışılerdeki karşılığı. Bölgeni işaretlemek gibi bir şey. Beni kendi malın olarak mı görüyorsun?"

Sam onun gözleriyle karşılaştı ve gözlerinde şaşkınlık gördü.

"Hayır," dedi. "Tabii ki hayır. Siz benim işverenimsiniz, Kaptan." Onu selamladı.

Kingsley ellerini kaldırdı ve gömleğinin düğmelerini açtı.

"Beni çekici bulmadığını biliyorum," dedi gömleği kollarından sıyrıp tekrar üzerine geçirirken. "Ama ben senden etkileniyorum ve seni düşünmemek için elimden geleni yapıyorum. Gömleğimi giymen bana yardımcı olmuyor."

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Ben... Gerçekten bunu düşünmemiştim bile."

"yok. Zararı ."

Kingsley soyunma odasındaki saate baktı ve içini çekti. "Sen iyi misin?" Sam sordu.

"Gitmem gerek," dedi. "Geç kalıyorum." "Nereye gidiyorsun?"

"Hiçbir yerde."

"Hiçbir yere nasıl geç kalabilirsin?"

"Sam, lütfen. Şu anda hiç havamda değilim."

"King? oluyor?" diye sordu ve ona endişeli bir bakış attı. "Konuş benimle."

Kingsley durdu ve Sam'e söylemenin maliyetini ve faydalarını tarttı. Ona söylemezse, nedenini bilmeden endişelenmeye devam edecekti. Eğer söylerse, endişelenmek için bir nedeni olacaktı. Her iki durumda da endişelenecekti. Söylese iyi olurdu.

"Bir randevum var," dedi. "Bazı testler yaptırdım ve sonuçları alıyorum."

"Testler mi? Ne tür testler?"

"Avrupa'nın yarısıyla seks yapmış yirmi sekiz yaşındaki bir adamın ara sıra yaptırması gereken türden testler."

"Oh, lanet olsun. Bu tür testler. Keşke empati kurabilseydim ama lezbiyenlerin seksten kaptığı tek hastalık çene kilitlenmesi."

Kingsley güldü. Tanrım, onu güldürmekte çok iyiydi.

"değil. İki haftadır durmadan bunu düşünüyordum, ne olursa olsun en azından bileceğim."

"Bileceğiz. Ben de seninle geliyorum."

"Benimle gelmek zorunda değilsin."

"zorunda değilim," dedi. "Ama ben istiyorum. Sen istiyorsun. Kimse böyle bir şey için yalnız kalmak istemez. Sen bile."

"Bana karşı çok iyisin," diyerek elini tuttu ve bileğinin içini öptü.

"Oyalanmayı bırak."

"Oyalamıyorum, flört ediyorum."

"Sen bir lezbiyenle flört eden bir erkeksin. Bu oyalamanın tam tanımını. İşe yaramayacak. Pantolonumda kilit var ve anahtarı ."

Yere baktı.

"Kilit göremiyorum."

"Bu görünmez bir kilit."

"Görünmez bir çilingir tutacağım."

"Bunu kontrol listesine ekleyeceğim. Şimdi bakalım. Haberler her neyse, bir an önce halletsek iyi olur."

"Eğer kötü bir haberse, bunu süresiz olarak ertelemeyi tercih ederim."

"O zaman sanırım bu kötü haberi görmek istemiyorsun?" Ceketinin cebinden bir kâğıt parçası çıkardı.

"Ne oldu?"

"Signore Vitale'den gelen fatura."

Ondan aldı ve toplam rakama baktı. Rakam karşısında ıslık çaldı. "İyi ki zenginim."

"Fransız Yabancı Lejyonu'ndaki bir yüzbaşı nasıl zengin olur?"

"Katolik suçluluğu," dedi Kingsley.

"Bundan para kazanabilir misin?" Sam sordu.

"Görünüşe göre öyle."

"Bu aksiyona nasıl katılabilirim?"

"Hiç 'parayla evlenirsen, her kuruşunu hak etmeyi bekle' sözünü duydunuz mu?"

"Parayla mı evlendin?"

"Kız kardeşim. Ama o öldü ve şimdi ben zenginim. Dünyanın işleyişi çok komik."

Sam gülmeden, "Evet," dedi. "Çok komik."

Kliniğe vardılar ve arabadan önce Sam indi. Kapıyı onun için açık ve elini içeri soktu.

"Al şunu," dedi elini sallayarak. Adam iç çekerek aldı. "Kendimi yine şövalye gibi hissediyorum."

"Bugün topuklu giymeyeceğim."

"Evet, ama bir bahaneye ihtiyacım vardı." "Ne için bir bahane?"

Sam parmaklarını onunkilere doladı.

"Elini tutmak için."

Kliniğe girdiklerinde Sam, Kingsley'nin elini bırakmayı reddetti. Dr. Sutton'ın ofisinde otururken bile Sam yanında duruyordu, eli hâlâ onun elinin içindeydi. Ya da belki de eli onun elinin içindeydi. Onların ellerini parmaklarını o kadar sıkı birleştirmişti ki kimin kime tutunduğunu anlayamıyordu.

Dr. Sutton elinde bir dosyayla içeri girdi.

"Konuşma yok. Ön hazırlık yok," dedi Kingsley, Dr. Sutton tek kelime edemeden. "Bana hemen şimdi söyle - iyi ya da kötü."

"Kingsley..." Dr. Sutton yerine oturdu ve Sam onun elini daha da sıkı kavradı. Durum kötüydü. Kötü olduğunu biliyordu.

Ölecek miydi? Neyi vardı?

Başka birine vermiş miydi?

Asla çocuk sahibi olamayacaktı. Bir daha asla hiçbir şey yapmayacaktı.

O gittikten sonra Søren onu özleyecek miydi?

Herhangi biri onu özler miydi?

Dr. Sutton gülümsedi.

"Güzel," dedi.

Kingsley'nin omuzları çöktü ve iki haftalık dehşeti içine çekti. Hiç bu kadar rahatlamış hissetmiş miydi? Bu kadar mutlu? Bu kadar minnettar?

Sam onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve iki yanağından öptü. Ona baktığında gözlerinde yaşlar gördü.

Dr. Sutton ona cinsel sağlık ve sorumluluk üzerine tüm dersleri sona erdirecek bir konferans verdi, altı ay sonra ve altı ay sonra takip testi için randevu verdi. Yarım saat sonra o ve Sam, hâlâ el ele tutuşarak ofisten ayrıldılar. Güneş parlıyordu. Kuşlar şarkı söylüyordu. Sokaktaki insanlar kaldırıma, ayakkabılarının yakınına işemiyordu. Mükemmel bir gündü.

"İtiraf edeyim, Avrupa'nın yarısıyla seks yaptığını söylediğinde biraz endişelendim," dedi. "Chelsea'nin yarısına razıyım. Ya da şirinse Chelsea'nin tamamıyla."

"Onaylamıyor musun?"

"Etkilendim."

"Sen beni istemiyor olabilirsin ama diğer insanlar istiyor."

"Bence çok güzelsin," dedi Sam ve kolunu okşadı. "Teşekkür ederim. Şimdi bana iyi bir kişiliğim olduğunu söyle."

"Aş artık bunu. Şehirdeki diğer bütün kadınlara sahip olabilirsin."

"Haklısın, ," dedi kulaktan kulağa sırtarak. "Tekrar sevişebilirim." "Daha önce sevişemiyor muydun?"

"Sonuçlarımı alana kadar beklemek zorundaydım."

"Bu yüzden mi iki haftalığına Roma'ya gittiniz?"

"Diğer nedenlerin yanı sıra."

"Roma'da ne yaptın?"

"Sadizm sanatını kötü şöhretli bir Romalı madamdan öğrendim."

"Lütfen, bana tatil slaytlarınız olduğunu söyleyin."

Araba kaldırırma yanaştı ama Kingsley Sam'in binmesine engel oldu. "Benim için bir şey yapmanı istiyorum," dedi Kingsley.

"Senin için her şeyi yaparım," dedi.

"Rolls'u al ve eve geri dön. Kırmızı defterimdeki herkesi ara ve bu gece davet et. Sonra da gidip bir haftalık prezervatifler."

"Daha önce hiç prezervatif almamıştım. Bir haftalık ne ?"

"Bilmiyorum. Yüz mü? Bekle. Bir parti veriyoruz. Bin yapsak daha iyi olur."

"Başka ne var?"

"Büyük olanlardan al," dedi. "Madem ben-"

Sam parmaklarını kulaklarına soktu.

"La la la," diye şarkı söyledi.

"Dinlemiyorum..." Ellerini kulaklarından çekti.

"Yemek için arayın. Alkol çağırın. Parti veriyoruz." "Ne tür bir parti?" diye sordu.

Kingsley sırttı.

"Anladım," dedi Sam. "Bu tür bir parti."

Sam onun emirlerini aldı ve yürüdü. Ona nereye gittiğini sormadığı için memnundu. Rahip Fuller'ın kirli çamaşırlarını ortaya çıkarma konusunda hiçbir ilerleme kaydedemediği için, meseleyi kendi ellerine almaya karar verdi.

Bir taksi çağırdı ve şoföre Queens'te bir adres verdi. Sam'den Fuller'ın şehirde küçük bir uydu ofisi olduğunu öğrenmişti. Taşınacaklardı.

Rönesans yeniden düzenlendikten sonra daha büyük odalarına taşındılar.

Şoför onu sokağın sonunda indirdi ve Kingsley hemen WTL ofislerini buldu. Bir okul ile köhne bir apartman kompleksi arasına sıkışmış üç katlı tuğla bir binadaydılar. Kingsley düşman topraklarına giren bir asker gibi hissederek temkinli bir şekilde içeri girdi. Aslında, Baktığı her yerde günahın tehlikeleri ve yargının kaçınılmazlığı konusunda uyaran işaretler ve posterler gördü.

Yaratıcınızla buluşmaya hazır mısınız?

Yolumuz dar.

Herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. Gelecek gazaptan kaçın.

Kötü tasarlanmış bir başka afişi inceledi. Bu afişte kollarını göğse doğru uzatarak yalvarırken resmedilmişti.

Cesetler bir yangında yandı.

Kingsley kendi kendine, "Neşeli," dedi.

Kanlı bir battaniyenin üzerinde yatan kürtaj edilmiş bir fetüsün yer aldığı ve altında "*Seni anne karnında şekillendirdim*" yazan başka bir afişi gördü. melodramatik yazı tipi. Grotesk bir görüntü olan bu yazı, kürtaj hakkındaki fikirlerini değiştirmedeği gibi, öğle yemeğini kilisenin halıları üzerinde kaybetmek neden oldu. İnsanlar böyle bir yerde gerçekten rahatlık ya da aydınlanma buluyorlar mıydı?

St. Ignatius Akademisi'nde rahatlık ve kabul görmüştü.

Søren'le tanıştığı yer Katolik okuluydu. Katolik değildi, hiçbir zaman da olmamıştı ama okuldaki Cizvitler sert içen, açık fikirli entelektüellerdi. Cizvitler, en azından Katolik standartlarına göre, liberal olarak ün salmışlardı. Bir sosyal etik dersinde cesur bir çocuğun Peder Henry'ye kürtaja hangi koşullarda izin verilebileceğini sorduğunu hatırlıyordu. Peder Henry, "Aç karnına asla," diye cevap vermiş ve sınıf beş saniye boyunca gülemeyecek kadar şok olmuştu.

İçinden bir ses ona kürtaj şakalarının bu kilisede hoş karşılanmayacağını söylüyordu. "Korkunç, değil mi?" Kingsley döndü ve kilisede duran genç bir kadın gördü.

kilisenin önündeki bir kapısını açtı. "Şu poster."

Kingsley, Fransız aksanından eser kalmadan konuşabilmek için beynini yeniden yönlendirmek üzere gerekli iki saniyeyi ayırdı.

"Korkunç bir şey," diye onayladı Kingsley. "Benim dinim propaganda yapmayı yasaklıyor."

"Affedersiniz?"

Kingsley ona sakın, tehditkâr olmayan ve dolayısıyla tamamen sahte bir gülümseme verdi.

"Rahip Fuller'ın burada olup olmadığını merak ediyordum. Onunla konuşmak istiyorum." "Burada değil," dedi kız sesinde gergin bir tını ile. Kız güzeldi ve biçimsiz çiçekli bir elbisenin altına saklanmasaydı güzel olabilirdi. Genç görünüyordu, yirmi ya da yirmi bir yaşlarındaydı ve tatlı bir Gözlerinde masum bir parıltı. "WTL'nin merkezi Stamford'da. Buraya pek sık uğramaz. Meşgul bir adam."

"Onun aynı zamanda çok dindar bir adam olduğunu duydum." Kız genişçe gülümsedi.

"Öyle. Çok ilham verici. Rahip Fuller Tanrı'yı gerçekten seviyor ve kilisesi de onu seviyor."

"Kumaştan adamları benden daha çok kimse sevemez."

"Benim adım Chastity. Sizin için bir şey yapabilir miyim?"

"Hayır, Chastity benim için hiçbir şey yapmaz."

"Efendim?"

"Aslında bana yardım edebilirsin," diyerek ona doğru yürüdü ve aralarına mümkün olduğunca az sosyal mesafe koydu. "Bir arkadaşım var. Ciddi bir sorunu var."

"Ne tür bir sorun?" "O bir lezbiyen." Chastity'nin gözleri büyüdü.

"Bu bir sorun. Onunla bu konu hakkında konuştun mu?"

". Pişmanlık duymuyor." Sahte bir hayal kırıklığıyla derin bir nefes verdi. "Bu insanlar genellikle öyledir. Homoseksüellerin kalbi günahkâr yaşam tarzlarında daha uzun süre kalırlar."

"Evet, kalbi çok sert. O kadar sert ki beni de sertleştiriyor."

"Hayır, yüreğinin katılaşmasına izin veremezsin. Tanrı yumuşak bir yüreği sever." "Yani yumuşak mı olmalıyım?"

"Yapmalısın. Yumuşak ve Tanrı'ya açık." "Yumuşak ve açık mısın, Chastity?"

Genç kadın biraz kızardı. Konuşurken hafif bir kekemelik geliştirmişti.

"Olmaya çalışıyorum. Tanrı için." Öksürdü ve küçük bir adım geri çekildi.

"Peki,

Buradasın çünkü lezbiyen arkadaşın ve onun hayatı için endişeleniyorsun.

yaşıyor mu?"

"Rahip Fuller'in kilisesinin onun gibi insanlara yardım etmek için programları olduğunu duydum. Kamplar bile. Bu doğru mu?"

"Evet, bazı programlarımız var. Yeni Cennet programı var. Yoğun bir yeniden yönlendirme terapisi içeriyor."

"Yeni Cennet mi? Kulağa umut verici geliyor."

"Bu, eşcinsellerin Aden ve Cennet Bahçesi'ndeki gibi bir varoluşa geri dönmelerine yardımcı olan bir program."

"Çıplaklar kolonisi mi yani?"

"Hayır, aptal." Chastity kızardı ve kıkırdadı. Sonra kendini susturmak için elini ağzına götürdü. "Cennet'te Adem ve Havva vardı, Adem ve Steve değil."

"Zavallı Steve. Benimle kalabilir."

"Efendim?"

"Yeni Cennet programı mı?" Kingsley sordu.

"Doğru. Evet," dedi, bu düşünce zincirinden kurtulduğu için rahatlamış görünüyordu. "Yeni Cennet programında, bir kadının dünyadaki yerini anlamasına yardımcı olmak için yoğun bir terapiye tabi tutulacak."

"Hangisi?"

"Erkeklerin altında."

"Kadınlar erkeklerin altına mı aittir?"

"Tabii ki. Kadınlar erkeklere itaatkârdır. İncil'deki aile modeli budur."

"Ben bir erkeğim," dedi Kingsley. "Ve sen de bir kadınsın. Yani benim altımda mı ?"

"İncil'e uygun bir şekilde," dedi yine kekeleyerek.

"Bu benim en sevdiğim yol." Kingsley bir adım daha yaklaştı, kızın vücudunun gerginlikten titrediğini hissedebileceği kadar yakındı. Ama bu sefer kız

geri adım atmak. "Bu terapinin arkadaşım için yeterli olmayacağından endişeleniyorum. Heteroseksüel kızları baştan çıkarmaya bayılıyor."

Chastity'nin kızarması

derinleşti. "O zaman büyük

bir günah içinde."

Kingsley, "Çok derin," diye onayladı. "Saçları kısa ve erkek gibi giyiniyor."

"Bu korkunç. Bir kadının kadınlığı Tanrı'nın bir armağanıdır. Kadınlar pantolon bile giymemelidir, çünkü pantolon kadınlıklarını gizler."

Kingsley kızın giydiği biçimsiz elbiseye baktı. Sam takım elbiseleri içinde bu kızıdan daha kadınsı görünüyordu.

"Katılıyorum. Pantolonunu çıkarmasını sağlamaya çalışıyorum ama henüz bir ilerleme kaydedemedim."

"Utanç verici. Senin için pantolonunu çıkarmalı. Yani, elbise giymeli. Bütün kadınlar elbise ya da etek giymeli. Demek istediğim bu."

"Etekler kolaylaştırıyor." "Pardon?"

"Bana kamplardan biraz daha bahset. Belki onu bir kampa için kandırabilirim."

"Şey," diye başladı genç kadın. "Bunlardan birkaç tane var ve yirmi sekiz gün sürüyorlar. Her yaz üç seans yapılmaktadır. Bizde Teksas, Colorado, Ohio ve Pennsylvania'daki kamplar."

"Bundan daha yakını yok mu?"

"Şehir bir tane vardı," dedi, sanki sır veriyormuş gibi sesini alçaltarak. "Ama on yıl önce kapandı."

"Upstate New York mükemmel olurdu. Neden kapandı?" Genç kadın boş ellerini kaldırdı. "Duydum ki..."

Kingsley yaklaştı, çok yaklaştı, bu zavallı bakire kızın muhtemelen bir erkeğe hiç olmadığı kadar yaklaştığı kadar yaklaştı.

"Ne duydun?" diye sordu, ağzını kulağına dayadı ve nefesinin boynunu gıdıklamasına izin verdi.

"Orada bir kampçının öldüğünü duydum," diye fısıldadı. "İntihar etmiş. Rahip Fuller'ın suçu yokmuş. Soruşturma onu ve kiliseyi her türlü yanlıştan akladı. İntihar, intihar edenden başka kimsenin suçu değildir. Ama yine de kampı kapattılar."

"Bu çok kötü."

"Ama hala Pennsylvania var. Sence arkadaşın Pennsylvania'nın batısında bir kampa gitmek ister mi?"

"Sanırım benim hoşuma gittiği kadar da hoşuna giderdi." Kingsley, Pennsylvania'nın batısındaki bir cinsel yönlendirme kampına gitmektense testislerini gözbebeklerine lehimletmeyi tercih ederdi.

"Oh, güzel." Chastity genişçe gülümsedi. "O zaman burada bekle. Sana birkaç broşür getireyim."

Kadın yürüyüp ve Kingsley onu baştan çıkarma olasılığını düşündü. Chastity adında bir kızı becermek, ne kadar şiirsel. Muhtemelen için iyi olacaktı, kilisesinin duvarları dışında dünyanın ona neler sunabileceğini tattıracaktı. O zaman neden onu ömür boyu sürecektir mantıksız beklentiler?

Chastity elinde bir tomar broşür ve ciltli bir kitapla döndü.

"Bunu senin için getirdim," dedi Chastity. "Lucy Fuller'ın yazdığı *Mucizevi Kadınlık*. Harika bir kitap. Benim hayatımı değiştirdi. Belki arkadaşına da yardımcı olur."

"Sende kalabilir," dedi Kingsley. "Bunu zaten okudum."

Sokakta başka bir taksi buldu ve içine girdiğinde kızın ona verdiği broşürleri karıştırdı. Broşürlerden birinde bakanlığın çalışmaları ayrıntılı olarak anlatılıyordu. Rahip Fuller'ın kilisesi kişisel günah ve sorumluluk üzerine odaklanıyordu. Kingsley bunu, kilisenin aslında dünyayı iyileştirmek için hiçbir şey yapmadığı anlamına aldı. İnsanların zinayı bırakması, içkiyi bırakması, hatta sigarayı bırakması için pek çok program ve evlilik dışı hamile kalan kızlar için programlar. Onları kürtajdan vazgeçirmek için konuştuklarını varsayıyordu. bebeklerini evlatlık veriyor ve sonra annelerin varlığını hemen unutuyorlardı. Aşevleri ya da evsiz barınaklarıyla ilgili bir şey görmemişti. Søren'in bu konuda söyleyecek bir şeyleri olabilirdi.

Søren'i aramalı. Bir düzineden fazla dil biliyordu. Belki onlardan köktendinci Hristiyanı.

Kasaba evine döndüğünde, Sam'i önünde kırmızı isim defteri açık bir şekilde telefon görüşmeleri yaparken buldu.

Sam telefonda, "Çok miktarda alkole ihtiyacımız olacak," dedi. "İyi mal."

Kingsley onun dikkatini çekmek için parmaklarını şıklattı. "Bu gece kim geliyor?"

Bir parmağını kaldırdı.

"Bir kişi mi geliyor?"

Onu işaret etti. Tabii ki bu gece geliyordu. Birkaç kez. "Sen de gelmelisin," diye mırıldandı. Elinde isimlerin yazılı olduğu bir kâğıt tutuyordu, parti için onaylar. Yarım düzine kadının ismini kırmızıyla daire içine almıştı. Adam soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı.

"Hedefler," diye fısıldadı.

Kingsley güldü ve Sam ona isim listesini uzattı. Bu gece salon tıklım tıklım olacaktı. Güzel. Uzun zamandan beri ilk kez kendini

Kutluyorum. Kapıdan çıkarken Sam'in parmaklarını şıklattığını duydu. Elini ahizenin üzerine koydu.

"Rahibiniz aradı. Onu geri aramanız gerekiyor," dedi ve kendi telefonuna döndü. Adam odadan çıkarken kadının yemek şirketiyle telefonda konuştuğunu duydu.

"Bu akşam 'AIDS'im Yok' partisi veriyoruz ve yüz kişilik yemeğe ihtiyacımız var. Havyar? İyi fikir."

Yatak odasında Sinyor Vitale'nin bir takım elbise ve birkaç gömlek getirdiğini gördü. Sam onları yatağının üzerine bir notla birlikte koymuştu: "Bu kıyafeti giyersen senin için yayılmayı bile düşünebilirim. Bunu yapmayacağım, ama belki Bunu yapmayı düşün." *Düşünmenin* altını üç kez çizmişti.

Onun için yayılmayı düşünmesi bile bunu düşünmemesinden daha iyiydi. Eğer onu mutlu edecekse Sam'in sevdiği her şeyi giyerdi.

Yatağına oturdu ve telefonu açtı.

Kingsley onu selamladığında Søren, "Bana bunun iyi bir haber olduğunu söyle," dedi. "Haberler iyi," dedi Kingsley. "Her şey yolunda."

Kingsley, Connecticut'tan Manhattan'a kadar Søren'in nefesindeki rahatlamayı duyabiliyordu.

"*Gratias tibi, Deus,*" diye Latince nefes aldı Søren. "İki haftadır durmadan dua ediyorum. Eğer beni bir daha böyle korkutursan-"

"Yaptırmayacağım," dedi Kingsley. "Altı ay içinde tekrar test yaptırmam gerekiyor. Ve ondan altı ay sonra da."

"Ve?" Søren sordu.

"Ve tek eşli olmadığım sürece prezervatif kullanmak , ki değilim." Kingsley derin bir iç çekti.

"Aynen öyle."

"Her neyse, teşekkür . Bana test yaptırdığın için. Ve orada olduğun için."

"Seni yapmak istemediğin şeyleri yapmaya zorlamak her zaman bir zevktir." "Beni yapmak istediğim şeyleri yapmaya zorlaman daha çok hoşuma gidiyor." "Kingsley. Biliyorsun-"

"Biliyorum. Unut gitsin. Sana bir şey sormam lazım. Eşcinsel gençlerin yeniden yönlendirilmeleri için gönderildikleri kampları duydun mu?"

"Tanrı seni olduğun gibi seviyor, Kingsley. Sen O'nun suretinde yaratıldın ve korkutucu ve harika bir şekilde yaratıldın."

"Komik olduğunu düşündüğün zaman çok tatlı oluyorsun," dedi Kingsley. "Şimdi, onlar hakkında ne biliyorsun?"

"İşe yaramamaları dışında pek bir şey yok. Yeniden yönlendirme terapisi, solak bir insanı sağ elini kullanan bir insana dönüştürmeye çalışmak işe yarıyor. Doğayla dişe diş mücadele ediyorsunuz. Bir insanı intihara meyilli hale getirme ihtimali, heteroseksüel hale getirme ihtimalinden çok daha yüksek."

"Bu beni intihara meyilli hale getirirdi."

"Neden sorduğunu bilmek istiyor muyum?"

"Uzun hikâye," dedi. "Kilisenizde kürtaajla alınmış fetüslerin posterleri asılı mı?"

"Mart ayında buraya geldiğimde nartekste bir tane vardı. Onu kaldırttım."

"Nasıl geçti?"

"İtiraz eden kilise üyelerine, ölü çocukların yer aldığı herhangi bir tabela asmalarına izin verilmediğini, çünkü bunun tam tersi bir anlam taşıdığını söyledim.

yaşamın kutsallığına ilişkin bir mesajdır. Tüm bu soruların nereden geldiğini sorabilir miyim?"

"Bugün WTL kilisesinden biriyle konuştum."

"Lütfen bana seni vaftiz ederken istemeden de olsa bir köktendinciye dönüştürdüğümü söyleme."

"Bu bir cinayet girişimiydi, vaftiz değil." "Bana neler olduğunu anlat."

"Fuller'ın şehirde bir ofisi var. Uğradım ve bir asistanla konuştum. Kilise yeniden yönlendirme kampları düzenliyor. Bugün onlardan birinde birinin intihar ettiğini öğrendim, ancak kilise herhangi bir sorumluluktan aklanmış. Herhangi bir suçlamada bulunulmamış."

"Sesin kızgın geliyor. Bunu kişisel olarak mı algılıyorsun?"

Kingsley cevap vermeden önce durakladı.

"Sam o kamplardan birine gönderildi."

"Anlıyorum. Ve bu seni üzüyor."

"Sam mükemmel. Evet, bu beni üzüyor."

"Kingsley, şimdi bakma ama sekreterine aşıksın." "Sekreterime aşık falan değilim."

"Bence Fransız çok fazla itiraz ediyor." "Sekreterim eşcinsel, unuttun mu?"

"Ben heteroyum, unuttun mu?"

"Bunu bana daha önce de söylemiştin. Sanırım beni o kadar sert becerdikten sonraydı ki karyoladaki yayı kırmıştık."

"Benimle işin bitti mi? Eleanor'u kontrol etmeliyim. Bizim bir Ursuline rahibesi bu hafta burada ve Eleanor ona kilise mülkünü gezdiriyor."

"Bu bir endişe kaynağı mı?"

"Eleanor kız kardeşine delikli iç çamaşırı giyip giymediğini sordu. Eğer bu yeterince kötü değilse, kız kardeşine ayrıca Kaptan von Trapp'a karşı 'sert' olup olmadığını da sordu."

"Bu kızla tanışmam gerek. Ve yakında."

"Bu olması gerekenin tam tersi. Şimdi kapatıyorum." "Henüz gitme. Sana sormak istediğim son bir soru var. *Çok önemli.*" "Peki. Soru nedir?"

"Bu akşam partime gelir misin?"

Parti saat dokuzda başlayacaktı ve Kingsley saat sekiz buçukta yatak odasında durmuş, bu gece üç kızla mı yoksa bir kızla üç kez mi sevişeceğine karar vermeye çalışıyordu. Farkı bölüşmenin en iyisi olacağı sonucuna vardı. Bir kız iki kez, ikinci kız da bir kez sikecekti. Ama asıl soru hangi kızları sikeceğiydi? Sam'i tanıyorsam, biri için kavga edebilirlerdi.

Yatak odasının kapısının yumuşak bir şekilde çalındığını duydu.

"Girin," diye seslendi ve Sam elinde büyük bir kutuyla içeri girdi. Kutuya daha fazla dikkat edebilirdi ama Sam o kadar çekici görünüyordu ki ondan başka bir şey göremedi.

"Beğendin mi?" diye sordu. "Ben Fransız olmayan seksi bir penguenim."

Kingsley Sam'e doğru yürüdü ve onun etrafında bir tur attı. Kadın iyi dikilmiş bir smokin giymişti. Yeleği düşük kesilmişti ve göğüslerinin altından geçerek dikkatleri üzerlerine çekiyordu. Ceket belinden kıvrılıyordu ve ayağında 1940'lar tarzı siyah-beyaz broglar .

"Sen bir penguen değilsin," dedi.

"Ben penguen diyecektim."

"Başarısız oldunuz. Onun yerine, şehirdeki en güzel kadın sensin." Sam bariz bir öfkeyle nefesini verdi.

"Ne?" diye sordu.

"Lütfen bana güzel olduğumu düşündüğünü söylemeyi keser misin?"

"hiçbir zaman güzel olduğumu düşündüğümü söylemedim. Sana güzel olduğumu söyledim. Arada fark var, *değil mi?*"

"*Hayır,*" dedi.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" Adam geri çekildi ve yatağa oturdu. Kadın büyük kutuyu yere koydu ve adamın önünde durdu.

", " dedi. "Esas olarak buna alışık olmadığım için. Bilirsiniz, erkeklerden."

"Buna inanamıyorum. Sahip olduğun tüm sevgililer-"

"Kadınlardan duymak senden duymaktan daha farklı." "Neden?"

"Bilmiyorum." Kalın, uzun kirpiklerinin arasından ona baktı. Saçları her zamankinden daha dalgalıydı ve bir tutamını parmaklarının arasına alıp öpmeyi arzuluyordu. "Ama öyle."

"Sam?" İki elini Sam'in omuzlarına koydu ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Seni istediğimi biliyorsun, değil mi?"

Önce hiçbir şey söylemedi ve sonra yavaşça başını salladı.

"Bu yakın zamanda ortadan kalkmayacak," dedi. "Yani senin hakkında böyle hissetmem seni gerçekten rahatsız ediyorsa, o zaman birlikte çalışamayabiliriz. Ben..." Ellerini çekmeden önce onun omuzlarını sıktı. "Seni incitmek ya da rahatsız etmek istemiyorum."

"Bu beni üzmüyor," dedi Sam. "Seni incittiğim düşüncesinin beni incitmesi dışında."

"Güven bana, beni incitmek endişelenmen gereken bir şey değil." "Ama bir işi hiç bu kadar sevmemiştim. Seninle çalışmayı seviyorum. I yaptığımız işi seviyorum. Özellikle de Rahip Fuller'ın hayatını kabusu kısmı."

"Hâlâ o kısım üzerinde çalışıyoruz. Ama onu yakalayacağız. Eninde sonunda."

"Yapacağımızı biliyorum. Sana olan inancım tam." Kadının sözleri adamın yüreğini hoplattı.

"Beni affetmek zorundasınız. Ben hem erkekleri hem de kadınları seven bir adamım. Bana erkek gibi giyinen bir kadın veriyorsun ve bu..." Kingsley durakladı. "Süpermen'i sakat bırakan şey neydi?"

"Lois Lane'in amı mı?"

"Kriptonit," dedi Kingsley. "Takım elbiseli bir kadın benim Kriptonitimdir." Sam sırttı ve o gülümsemesi geceyi tekrar gündüze çevirdi. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa," dedi, "sana şunu söyleyeyim. Eğer ben olsaydım dünyadaki herhangi bir adamla birlikte olacaksam, bu sen olurdun. Senden başka hiç kimseyle. Daha iyi hissediyor musun?"

"Çok." Nedenini bilmiyordu ama Sam'den duymaya en çok ihtiyaç duyduğu kelimeler bunlardı. Ona tapıyordu, mizahını, , evine kendi eviymiş gibi bakmasını, ona kendi eviymiş gibi bakmasını seviyordu. Duymak istediği tek şey buydu - eğer bir erkekle yatacaksa, bu erkek o olacaktı. Onun için özel olmalıydı, en az onun için olduğu kadar özel olmalıydı.

"Güzel. Ama bana sürekli güzel olduğumu söylemeyi bırakmalısın. Zaten yeterince kibirliyim."

" zaman bunu söylemeyi bırak," diye söz verdi. "Ama düşünmeyi bırakmayacağım."

"Güzel olan sensin." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Odadaki kadın ya da erkek herkesi utandırıyor sun."

"*Le prêtre* ile tanıştığınızda böyle düşünmeyeceksiniz. O tüm erkekleri utandırır."

"Kim? Oh, rahip mi? O kadar seksi mi?"

"Sen bile baştan çıkacaksın."

Sam ona araştıran bir bakış attı ve Sam onun cevaplamak istemediği bir soru soracağından korktu.

"Kutunun içinde ne var?" diye sordu Sam daha sorusunu soramadan. "Senin için bir hediye," dedi. "Bu iş için bir teşekkür hediyesi."

"Bana hiçbir hediye borçlu değilsin. Benim için yaptığın her şey bir hediye idi." "İyi o zaman." Kutuyu aldı. "Onları saklayacağım."

"Bunu yapabileceğini söylemedim." Kutuyu ondan aldı. "Benimki." Kapağı çıkardı ve içinde bir çift siyah diz üstü çizme buldu, pırıl pırıl deri, en yüksek parlaklıkta cilalanmış.

"Böyle bir takım elbiseyi böyle botlar olmadan giyemezsin. Koşup sana bulabildiğim en mükemmel çifti aldım. Bu arada kocaman ayakların var."

"Bir erkeğe göre normal ayaklarım var. Eğer büyük bir şey görmek istiyorsanız benimkini görmelisiniz-"

"Ego mu?"

"*Kesinlikle.*"

"Daha önce hiç binici çizmeleri giydin mi?" diye sordu, çizmeleri kutudan çıkarırken.

"Ben ata binmem. En azından ata."

"Bunlar Hessianlar gibi. Özeldirler ve alışmak biraz zaman alır. Kovboy çizmeleri gibi fermuarını çekmiyor, bağcıklarını bağlamıyor ya da içine adım atmıyorsunuz. Giymek için bot çekeceği kullanmanız gerekiyor. Yine de bir çiftini birkaç gün giydikten sonra ikinci bir deri gibi hissedeceksiniz."

Sam onun önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Yerde ne yapıyorsun? Smokin giyiyorsun."

"İzninizle lordum," dedi ona gülümseyerek. "Beni uşağınız olarak kabul edin."

"Küçük bir kızken kaç tane aşk romanı okudun?"

"Yüzlerce," dedi. "Annemin evde bulundurduğu tek kitap türü buydu. Onları babamdan, kendisinden sakladığından çok daha iyi saklamıştı."

Ben."

"İlk defa yüzünü buruşturmadan aileden bahsediyorsun."

"Artık yakın değiliz," dedi Kingsley'e gülümseyerek. "Benim gibi bir kızları olsun istemediler."

"Eğer bir gün bir kızım olursa, umarım senin gibi olur." Sam sanki görünmez bir el ona tokat atmış gibi gözlerini kırptırdı. "Ne?" diye sordu, gözlerini ona dikerek.

"Bir şey yok." Onun ayak bileğini avucunun içine aldı. "Daha önce kimse bana böyle güzel bir şey söylememiştir."

"Bir daha asla yapmayacağım," diye söz verdi.

"Güzel. Şimdi, kadar sok." Kingsley ona baktı.

"Ayağın," dedi. "Ayağını ." "Düşündüğümde daha sapıksın."

Kingsley itti. Sam iki ince kavisli çubuk aldı ve bunları botun üst kısmındaki küçük deliklere soktu.

"Ayağa kalk ve ben yukarı çekerken ayağını aşağı it." Adam ayağa kalktı. O çekti. Bot ayağındaydı. "Tamam, bir kez daha."

Otuz saniye süren itme, çekme ve pantolonu yeniden düzenleme işleminden sonra iğ bitmişti ve Sam hâlâ yerdeydi, arkasına yaslanıp ona yukarıdan aşağıya baktı.

"Lanet olsun," dedi.

"İyi lanet mi?" diye sordu. "En iyi lanet olası."

Adam uzandı ve kadının yerden kalkmasına yardım etti. Elini onun elinin içine onu şoval aynanın yanına sürükledi.

"İşte bu görülmeye değer bir manzara." Sam ona doğru eğildi ve omuz omuza durdular - Sam'in omzu onunkinden sadece beş santim daha yüksekti.

Kingsley onu önüne çekti, kolu göğsünde kalbinin üzerinde bir kalkan gibi duruyordu. Kadın çenesini Kingsley'in koluna dayadı ve bu küçük kadınsı teslimiyet hareketi Kingsley'in içinde bir sahiplenme dalgası yarattı.

"Bu daha da güzel bir ." "Smokin içinde çok iyi görünüyorum."

Kingsley gülümsedi ama konuşmadı. Sam'kollarındaki görüntüsünün daha güzel bir manzara olduğunu söylemek istemişti. Anlamamış olmalı. Ya da

Belki de anladı ve kabul etmedi.

"Botları sevdim," dedi ve onu tutmaya fazla alışmadan bıraktı.

"Bilmiyorum."

"musun?"

"Botlara bayıldım. Senin bir parçan olana kadar onları her gün giymeni istiyorum."

"Yapacağım," dedi. Ondan bir hediye oldukları için bunu yapmak yeterince kolaydı. Onlar zaten onun bir parçasıydı.

"Her sabah giymene yardım edeceğim. Bu bizim rutinimiz olacak. Botlarını giymene yardım edeceğim ve sen de bana o gün için emirlerimi vereceksin. Sonra kahve içer ve bir sonraki şantajı kime yapacağımıza karar veririz."

"Kulağa cennet gibi geliyor." Her sabah ilk gördüğü Sam'in yüzü mü olacaktı? Buna alışabilirdi.

Yatak odasının dışından kakhaha sesleri geliyordu. Evin bir yerlerinden biri -sesinden anlaşıldığı kadarıyla Blaise- ona adını seslendi.

"Parti zamanı," dedi Sam. "Konuklarınızın yarısını becerirken iyi eğlenceler."

Yatak odasının kapısına doğru giderlerken "Ne yapacaksın?" diye sordu.

"Diğer yarısını siktir et."

O ve Sam ana kata çıktıklarında ev neredeyse dolmuştu. Otuz dakika sonra ev tamamen dolmuştu. Sam yemek ve şarap konusunda ustaca bir iş , özellikle de bu kadar kısa sürede haber düşünülürse. Anlaşılan altı yıl boyunca barmen olarak çalışmak onu bu sektördeki en iyi insanlarla temasa geçirmişti. Yediler. İçtiler. Güldüler.

Ve tabii ki sikiştiler.

Kingsley değil. Elinde bir kadeh şarapla odadan odaya yürüyordu. İki haftadır seks orucu tutuyordu. İlk yemeğinin bir ziyafet olmasını istiyordu, atıştırmalık değil. Nefis, etli, ağız sulandıran birine ihtiyacı vardı.

Søren içeri girdi. Kingsley

gözlerini devirdi.

Kingsley ona, "Sen değil," dedi.

"Sana da merhaba," dedi Søren ona ters ters bakarak. "Beş saniyedir buradayım ve sen şimdiden bana kızgınsın."

"Evet," dedi Kingsley. "Becermek için birini seçmeye çalışıyorum ve sen görüşümü engelliyorsun."

"Bağışlayın beni. Sinsice dolaştığınızı bilmiyordum."

"Ne zaman sinsi sinsi dolaşmıyorum?" Søren'e yanından geçen tepside bir bardak Syrah uzattı. Søren eve uğradığında genellikle papaz kıyafetlerini giyerdi ama bu gece kılık değiştirmişti; siyah pantolon, siyah ceket ama beyaz bir gömlek. "Bu gece gerçekten geldiğine inanamıyorum."

"Planlamamıştım." "Fikrini ne değiştirdi?"

Søren ceketinin cebine uzandı ve bir zarf çıkardı. "Bu." Kingsley'e verdi, o da zarfı açtı. İçinde bir mini kaset buldu.

"Siktir," dedi Kingsley.

"İki saat önce kiliseye teslim edildi. Onu dinledim." Søren Şimdi Fransızca konuşuyordu, etraflarının sarıldığını düşünürsek akıllıca bir hareketti. "Eleanor'umla yattığını itiraf ediyor gibisin. Onunla hiç tanışmadığınıza göre bu etkileyici bir başarı."

"Yalan söyledim çünkü-"

"Neden yalan söylediğini biliyorum ve bunu takdir ediyorum. Ama belli ki birileri bunu takdir etmiyor."

Kingsley, "Ben hallederim," dedi ve kaseti ondan aldı. "Bu endişelenmem gereken bir şey mi?"

"Hayır," dedi Kingsley. "Bununla ben ilgilenirim, sen değil." "Kimin gönderdiğini biliyor musun?"

Kingsley başını salladı. "Kasetteki adamla konuştum-Robert Dixon. olmadığına yemin ediyor. Ona inanıyorum ama bana her şeyi anlatmıyor. Bizi kaydettiğini kabul ediyor, ama her şeyi paranoya."

"Bu durum kontrolden çıkarsa bana haber verir misin?"

"İşler kontrolden çıkmayacak," dedi Kingsley. "Ama her ihtimale karşı..." "Ne olur?"

"Danimarka için bir çanta hazırla."

Søren bir şeyler söylemeye başladı ama Sam sözünü kesmek için o uygunsuz anı seçti.

"Bu o mu?" Sam sordu. Roma yakası olmasa bile Søren'de bir rahip havası vardı. Sam'in onu tanıştırmadan kim olduğunu bilmesi hiç de şaşırtıcı değildi. "Ben Sam. "Sen de Tanrı'nın huzurundaki Babamız olmalısın. Connecticut."

"Memnun oldum," dedi Søren ve onun elini öptü.

"Hayır. Dur." Kingsley Søren'in elini Sam'inkinden çekti. "iki adım geri çekil. O benim sekreterim. Onunla flört etmene izin yok."

"Flört etmiyordum," dedi Søren. "Sadece kibarlık yapıyordum."

Sam, Søren'e "Endişeleniyor çünkü senin ondan daha güzel olduğunu düşünüyor," dedi.

"O daha güzel," dedi Kingsley. "Sorun kirpiklerinde."

"Bir sarışın için alışılmadık derecede koyu kirpiklerin var," dedi Sam, Søren'i inceleyerek. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

Søren cevap verdi, "Maskara."

"Alınma Peder ama ikiniz arasında güzel çocuk yarışmasını Kingsley kazanır."

Søren, "En ufak bir yok," dedi.

"Uzun saç yüzünden. Bütün erkeklerin saç uzun olmalı." Saçını çekti ve o da elini tokatlayarak uzaklaştırdı. O da karşılık verdi.

"Çocuklar," diye azarladı Søren. "Uslu durun." "Özür dilerim. Saçını seviyorum," dedi Sam.

"Bunu kesinlikle kendi avantajına kullanıyor. Kıyafet değişikliğini de onaylıyorum. Sen mi yaptın?" Søren Sam'e sordu.

"Hepsi benim fikrim. O bir kral olmak istiyor. Bir kral gibi görünmeli."

"Başardın," dedi Søren. "Kesinlikle görkemli görünüyor."

"Gördün mü?" Sam dedi ki. "Ben kazandım. Sen kaybettin. Sonsuza kadar böyle giyinmek zorundasın." "Teslim oluyorum," dedi Kingsley.

"Size bir soru sormama izin verin." Sam elindeki şarap kadehiyle önce onu, sonra da Søren'i işaret etti. "Onun o olduğu ve senin de rahip olduğun gerçeğinden nasıl kurtulacaksın? Demek istediğim, bir rahibin bu şehirde olması güvenli mi?"

striptiz kulübü sahibi, S ve M kulübü yaratan, şantajcı Kingsley the Edge'in evi mi?"

Søren, "Elbette Kingsley'in evinde kınama korkusu olmadan bulunabilirim," dedi. "Çok iyi bir mazeretim var."

"Bahanen ne?" Sam sordu.

Kingsley onu durduramadan Søren cevap verdi.

"Biz akrabayız."

Sam'in gözleri gülecek büyüdü.

Kingsley'e baktı. Sonra Søren'e. Sonra tekrar Kingsley'e.

"İkiniz de beyaz çocuklarsınız. İkiniz de yakışıklısiniz. Bilirsin, erkekler için. Bunun dışında bir benzerlik göremiyorum."

"Evlilik yoluyla akraba," dedi Søren. "Vefat etmeden önce Kingsley'in kız kardeşiyle çok kısa bir süre evli kaldım."

"Ah," dedi Sam başını sallayarak. "Ama Kingsley, kız kardeşinin evlendiğini söylemiştin-"

Kingsley ona ters ters baktı. Sam'e kız kardeşinin aşık olduğu adamları söylemişti. Bu gece bütün bunları düşmenin sırası değildi.

"Kiminle evlendin?" Søren, Sam'den Kingsley'e ve sonra tekrar Sam'e bakarak sordu.

"Sam'e kız kardeşimin kendini beğenmiş, kibirli, aşırı eğitilmiş, gösterişçi bir piçle evlendiğini söyledim."

Søren kadehini kaldırarak, "O ben oluyorum," dedi.

"Anladım. Siz iki kayınbiraderi yalnız bırakayım da arayı kapatın. Bu odada hiç çoklu orgazm yaşamamış kadınlar var. Bana ihtiyaçları var. Geceleri çılgınlıklarını duyuyorum."

Kingsley, "Git çılgınlara cevap ver," dedi.

Sam ikisini de selamladı ve hızla .

"Ne söyleyecekti ki?" Søren sordu. "Hiçbir şey,"

dedi Kingsley. "Hiçbir şey."

Søren, Sam kalabalığın içinde kaybolurken onu izledi.

"Onun hakkında ne biliyorsun?" diye sordu. "İhtiyacım olan her şeyi," dedi Kingsley.

"Bu mükemmel bir cevapsızlık."

"Neden sordunuz? O benim sekreterim, senin değil."

"Önümüzdeki iki saati size sekreterim Diane hakkında bildiğim her şeyi anlatarak geçirebilirim. Nerede doğduğunu, nerede , hangi okula gittiğini, kiminle çıktığını, ailesinin kim olduğunu biliyorum... Aynı şeyi Sam için de söyleyebilir misiniz?"

"Neden umursuyorsun ki?"

"Connecticut'ta olduğumu biliyor. Kız kardeşini biliyor. Ona gerçek adımları söyledin mi?"

Kingsley Syrah'sından bir yudum alarak oyalandı.

"Kingsley?"

"Bilmesi gerekiyordu," dedi Kingsley. "Eğer bana bir şey olursa, birinin seni bulabilmesi gerekir."

"Bunu anlıyorum. Ve ona bu kadar için iyi bir nedenin varsa, ona söylemen gereken her şeyi söylemene itiraz etmiyorum. Eğer iyi bir nedenin varsa, bununla ilgili bir sorunum yok. Hakkında bu kadar az şey bildiğiniz halde ona *neden* bu kadar güvendiğinizi merak ediyorum."

"Sana söyledim, onun hakkında bilmem gerekenleri biliyorum."

Søren ona, "Birileri ikimiz hakkında epeyce şey biliyor," diye hatırlattı. "Ben Sam'e güveniyorum. Sen de ona güvenebilirsin."

"Ona aşık mısın? Bu yüzden mi ona güveniyorsun?"

Kingsley dürüstçe, "Ona aşık değilim," dedi. Sam için hissettikleri aşktan farklıydı. Ya da belki de aşkı ama Søren'e hissettiğinden farklı bir türdü.

Søren şarap bardağını dudaklarına götürdü.

"Güzel."

"Merhaba baba," dedi Blaise, birdenbire ortaya çıkarak. Kingsley kızı gördüğüne hayatında hiç bu kadar sevinmemişti. Søren'i yanağından öpmek için parmak uçlarında yükseldi. "En sevdiğim sapık Cizvit rahibi nasılmış bakalım?"

"Hâlâ sapık," dedi Kingsley. "Ve hâlâ bir Cizvit. İnsanın akli almıyor, değil mi?"

"Sormak zorundayım, Cizvit nedir?" Blaise söyledi.

Søren, "Biz Aziz Ignatius of Loyola tarafından kurulmuş bir rahipler tarikatıyız," dedi. "Bir misyoner tarikatı olarak başladık."

"O misyoner diyor. Ben askeri diyorum," dedi Kingsley geniş bir sırıtışla. "1700'lerde o kadar çok siyasi manevra yaptılar ki, tarikat papa tarafından dağıtıldı."

"Papa On Dördüncü Clement'i bu yüzünden hâlâ affetmiş değilim." "Yani Cizvitler kötü rahipler mi?" Blaise bundan memnun olmuş gibi görünerek sordu vahiyy.

," dedi Kingsley. "Yaramaz rahipler, o zaman da şimdi de." "En azından biz İsa'nın Lejyonu değiliz."

"Bunu duyduysanız beni durdurun," diye başladı Kingsley. "Bir adam bir Fransisken ve bir Cizvit'in yanına gider ve 'Bir Mercedes-Benz almak için kaç dua etmeniz gerekir' diye sorar."

"Seni durduruyorum," dedi Søren.

"Fransisken," diye devam etti Kingsley, "adama 'Mercedes-Benz nedir?' sordu. Cizvit de adama sorar..."

Kingsley bekledi. Blaise beklentiyle Søren'e baktı.

"Novena nedir?" Søren sözlerini bitirirken ses tonundan küçümseme damlıyordu. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, tanıdığım her Cizvit size bir novena'nın ne olduğunu söyleyebilir."

"Novena nedir?" Blaise sordu.

Kingsley Søren'e, "Onu yukarı götür ve ona söyle," dedi. "Ona iyi bir Katolik eğitimi ver."

"Papaz okulunda on yıl geçirdim," dedi. "Tüm bu eğitimi boşa harcamak bir suç olurdu."

"İzninizle, mösyö..." Blaise yalvaran gözlerle Kingsley'e baktı.

"İyi kırbaçlamalar, *chouchou*," dedi Kingsley. Blaise onu yanağından öptü. Sonra Søren'in elini tuttu onu kalabalığın arasından geçirip merdivenlerden yukarı çıkardı. Kingsley yarısı bitmiş şarap kadehine baktı ve bir dikişte yutma isteğiyle savaştı. Søren onu Sam hakkında sorgulamaya nereden başlamıştı? Sam, Søren'i . Ve kim

Onun hakkında fazla bir şey bilmemesi umurunda mıydı? Bilmesi gerekeni biliyordu. Sam onu önemsiyordu. Onun tarafındaydı. Sırları ne olursa olsun, bu onlardan biri değildi.

Hem Søren'e hem de kasetleri gönderen her kimse ona sinirlenen Kingsley partiyi geride bırakıp üst kattaki yatak odasına çıktı ve adımlarını ikişer ikişer atmaya başladı. Kaseti duvardaki kasasına atacak ve Dixon'ı bulacaktı. Gerekirse adamı kanlı bir komaya sokana kadar döverdi ama bu gece bitmeden Kingsley'in cevapları olacaktı. Koridorda yatak odasına doğru ilerlerken geçtiği odalardan zevk ve acı çığlıkları duydu. Bazen zevk ve acı aynı odadan geliyordu. Onları görmezden geldi. O bir görev adamıydı.

Kingsley yatak odasının kapısını açtı. Yatağının ayak ucunda bir kadın duruyordu. Koyu tenli, zayıf ve asil bir kadındı. Çizmeleri, korsesi, eteği ve opera eldivenlerinin hepsi deriydi. Omuzları çıplaktı ve geniş göğüs dekoltesi korsenin üstünden dışarı taşıyordu. Dantel bir gerdanlık takıyordu. Kalın örgülü saçları zarif bir düğümle toplanmıştı ve sağ kulağının arkasına soluk pembe bir gül takmıştı.

Elinde uzun, siyah ve ince bir şey tutuyordu. Adam onu hemen tanıdı.

Bir kırbaç.

Kingsley sessizce bekledi, domme'un konuşmasını bekledi.

"Güzel mesajlarınızı aldım," diye başladı kadın gösterişli bir İngiliz aksanıyla. "Ve çiçekleri de."

Kingsley'in gözleri büyüdü.

Son zamanlarda sadece bir kadına çiçek göndermişti. On iki düzine kırmızı, beyaz ve pembe gül, onu görmeye olan ilgisini ciddiye alacağı umuduyla. Görünüşe göre işe yaramıştı.

"Bayan Felicia," dedi sonunda.

"Yalvarmaktan korkmayan erkeklerden gelen çiçeklere var."

Şehre ilk geldiğinde Bayan Felicia Tryst gazetelere haber olmuştu. Bir iş adamı ile sosyetik karısı arasındaki boşanma davasında suçlu taraf olarak gösterilmişti. Hikaye bir Kan banyosu, beslenme çılgınlığı. Müstehcen muhabirler, siyahi bir İngiliz dominatrisin cinsel kölesi olan beyaz Amerikalı milyardere doyamıyordu. Metres Felicia bu kargaşanın üstesinden gelmiş ve müşterileri hakkında asla konuşmadığı gerekçesiyle ifade vermeyi reddetmişti. Hapishanede çürümüş ve taraflar mahkeme dışında anlaşana kadar sessizlik yeminini tutmuştu. Bir keresinde *Post* gazetesinde onun fotoğrafını görmüştü ama bu karanlık güzelliğin hakkını vermiyordu.

"Bu onuru neye borçluyum?" Kingsley sordu.

"Benimle yeni kulübünüzde çalışmak hakkında konuşmak istemiştiniz, değil mi?" diye sordu.

"Evet. Bu yüzden mi buradasınız?" diye sordu. Bu konuşmayı onun ofisinde de yapabilirlerdi. Bayan Felicia neden onun yatak odasında idi?

"Bir art niyetim olduğunu kabul ediyorum."

"Art . Beni aydınlatmak ister misiniz?"

"Seni aşağıda gördüm. Ve seni görür görmez, seni dövmek ve becermek istediğimi anladım. Bu nasıl bir art niyet?"

Kingsley'nin kasıkları güzel kadını ve görünce gerildi. Ve sapkınlık hakkında bir şeyler bilen herkes bu kadının şehirdeki en azılı sadist olduğunu biliyordu. Muhtemelen Søren'in parasıyla yarışabilirdi.

"Eee?" Bayan Felicia sordu. Kaset bekleyebilirdi.

Aleti yapamadı.

"Beni dövme izin vereceğimi nereden biliyorsun?" Kingsley sordu.

"Bana izin vermeyebilirsin. Sonuçta bir dominanttan başka bir şey olmayabilirsin ve bir kadına boyun eğme düşüncesi çekici gelmeyebilir."

Kadın ona doğru yürüdü, kırbacı bir kaplanın kuyruğu gibi arkasında sallanıyordu. "Sonra tekrar, olabilir."

"Buraya geldiğinizi gören oldu mu, *Maîtresse*?"

"Ben içeri girmeden önce koridorda kimse yoktu."

Kingsley rahatlayarak iç çekti. "Güzel," dedi. "Lütfen, alınma -"

"Eğilimlerinin dünyaya duyurulmasını istemeyen pek çok müşterim var. Açıklamak zorunda değilsiniz. Ben ağzı sıkı biriyim."

"Sağduyunuz bir efsane, *Maîtresse*."

Ona kaşlarını kaldırdı. "Aksanın konusunda uyarılmıştım. Haklıydılar."

Kingsley bu kadını umutsuzca ama cinsel eğilimlerinin diğer tarafını tüm şehrin bilmesindense ölmeyi tercih ederdi.

İtaatkar mazoşist tarafım.

Mistress Felicia ona doğru yürüdü, yavaşça yürüdü, tatlı zamanını aldı, ona doğru her adımını bir sabır dersi haline getirdi.

"Aksanına iltifat ediyorum ve konuşmayı kesiyor. Tipik bir değişim. Akıl oyunları oynamayı bir an olsun bırakamıyorsun, değil mi?"

Kingsley, "Bana ne söyleyeceğimi söyleyin, ben de ," dedi.

"dövmemi ve sikmemi istediğini söyle, Kingsley."

Evet, evet. Tanrım, evet. Evet, ona her şeyi yapmasını istiyordu.

Ama... "Bunu isterdim," dedi. "Ama, görüyorsun, ben-"

Avucunu onun göğsüne koydu.

"Kalbin hızla atıyor," dedi. "Korkuyor musun?" "Bir sorunum var," dedi.

"Bir şeylerin yükünü taşıdığınızı görebiliyorum. Bana yüklerini anlat. Bana onları nasıl rahatlatılabileceğimi söyle" dedi, yüzüne, alınına, dudaklarına dokunarak. Kadın

güller gibi kokuyordu, bir İngiliz bahçesi gibi.

"Vuruldum," dedi, anılar yerine onun nefis kokusuna odaklanarak. "Geçen yıl. Geçenlerde bir dominantla birlikteydim. Bir flashback yaşadım."

"Ne tetikledi?" diye sordu, görünüşe göre onun ifşaatından en ufak bir rahatsızlık duymamıştı.

"Biri kırbaça boğazıma dokundu."

"Boğazın," diye tekrarladı, hem ona hem de içine bakarak. "Bir keresinde boğulmuştum."

"Anlıyorum," dedi, sesi sakın ve dingindi. "Boğazına dokunmayacağım. Ve senin geçmişe dönüşlerinden korkmuyorum. Eğer varsa, vardır. Eğer yoksa, o zaman... o zaman oynamak için daha fazla zaman var, değil mi?"

Bayan Felicia eldivenli elini adamın saçlarında gezdirdi. Ensesinden bir yakaladı ve başını geriye doğru itti.

Kingsley konuşmadı.

Mistress Felicia, "Bu gece canını nasıl yakmak istiyorsan öyle yakacağım," dedi. "Ve başka hiçbir şekilde. Bana neyi sevdiğini söyle."

"Yapacağım, *Maîtresse*."

"Bundan hoşlanıyor musun?" diye sordu, saçlarını daha sert çekiştirerek. "Bir mal gibi muamele görmek hoşuna gidiyor mu?"

"*Oui, Maîtresse*," dedi. "Acıyı sever misiniz?"

"Her şeyden çok." "Ne kadar acı?" "Tüm acılar," dedi. "Mazoşist misin?"

"Bana öyle diyebilirsin." "Ne istemiyorsun?"

"Tasma istemiyorum," dedi. "Onlardan nefret ediyorum."

Bayan Felicia güldü ve saçlarını daha sert çekti. Acıdan gözleri yaşardı. O iyiydi, çok iyiydi.

"Sana tasma takmayacağım. Boğazına bir şey takmayacağım. Öpücüklerimden başka bir şey yok." Dudaklarını adamın boynuna götürdü ve şah damarının üzerindeki deriyi ısırды. Isırık bir öpücüğe ve tekrar başka bir ısırığa dönüştü. "Boynun ağzımdan başka bir şeyle kapatılamayacak kadar lezzetli. Ayrıca erkekleri köleleştirmenin tasma gerektirmeyen başka yolları da var."

Kırbacını yatağın üzerine fırlattı ve onu bileğinden tutarak elini bacaklarının arasına götürdü. Deri eteğinin altına hiçbir şey giymemişti. Adam elinin tabanını klitorisine değdirerek onu kavradı.

"Bir parmak," diye fısıldadı. "Bir."

Bir parmağını kıvrımlarının arasından geçirip içine soktu. Çok sıcak, çok ıslak. Gözlerini kapattı.

"İçimde olmak hoşuna gidiyor mu?"

diye sordu. "Evet," diye nefes aldı.

"Eğer sana vereceğim acıdan sağ çıkarsan, tekrar iç girmene izin veririm. Sikini içime sokmana izin verebilirim. Eğer verdiğim her şeyi alırsan sen."

"Söz veriyorum, *Maîtresse*, bunu kaldırabilirim."

Kingsley tek parmağıyla vücudunu okşamaya devam ederken "Güvenli kelimen ne?" diye sordu.

"Benim yok." "Seç

birini."

"İhtiyacım yok."

"Yakın zamanda yaşadığın bir travma yüzünden geçmişe dönüşler yaşıyorsun. Sana bir tane lazım." "Eğer bir flashback yaşarsam, bunu benim güvenli kelimem olarak kabul edin."

Metres Felicia güldü ve Kingsley kaslarının parmağını kavradığını hissetti. İki hafta... Onun içinde olmak için ölüyordu. Beklemek onu neredeyse öldürecekti. Ama tüm bunlara rağmen, onun vereceği acıyı seksten daha istiyordu. Gençken Søren'in ona verdiği türden bir acıya izin vermeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Bu gece kimseye boyun eğmeyi planlamamıştı. Ama şimdi Bayan Felicia buradayken, en çok istediği şeyin boyun eğmek olduğunu fark etti.

Kadın onun bileğini tekrar tutup elini kendisinden uzaklaştırdığında Kingsley hayal kırıklığı içinde neredeyse yüksek sesle inleyecekti. Ama sonra pantolonunu açtı.

"Sakin sertleşme," diye emretti.

"Odadan çıkarsanız daha iyi olur, *Maîtresse*."

"Sen büyük bir çocuksun. Kendini kontrol edebiliyorsun. Kullan onu."

Kingsley zihnini onu tahrik etmesi pek mümkün olmayan şeylere odakladı: politika, uçak kazaları, kötü bir zona vakası, vanilya seksi.

"Aferin oğlum," dedi ve iki parmağını göğüslerinin arasına sokup korsesinden deri bir kayış çıkardı.

"Siktir." İç çekti.

"Sonunda," dedi ve kayışı testislerinin ve penisinin tabanının etrafına . Sık halkası. Zevk ve işkence bir arada.

"Çok güzel bir sikiş var," dedi iki eliyle masaj yaparak. Eldivenlerinin derisi aşındı ve en hassas cildine karşı dikişlerin ısırmasından hızla sertleşti. Aletini tabanından kavradı ve ellerini şaftın üzerinde aşağı yukarı kaydırды. Ucunda sıvı belirdi ve eldivenlerinin üzerine damladı.

", değil mi?"

"İki haftadır seks yapmadım," diye itiraf etti. "İstekli olmak yetersiz bir ifade."

"Bu çok etkileyici bir ereksiyon, tadını çıkarmaya vakit ereksiyonunu kaybetmeni istemem."

Deri kayışın kenarlarında gezinirken, "Hoşuna gidecek," diye söz verdi. Kan birikip şaftın içine pompalandı ve gözlerini sıkıca kapattı.

"Acıyor mu?"

"Biraz," dedi.

"Güzel." Ona sırıttı. " de bu bir başlangıç. Şimdi orada dur, kımıldama. Kıyafetlerini çıkaracağım. Kingsley Edge'in şehirdeki en iyi erkek vücutlarından birine sahip olduğuna dair söylentiler duymuştum. Bunu öğrenmenin zamanı geldi. kendim."

omuzlarından çekti ve kollarından aşağı itti.

çıkardıktan sonra koltuğa doğru yürüdü ve dikkatlice üzerine koydu. arkaya. Kıyafetlerine saygı göstererek kendisine saygı gösterdiğini düşünmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Hayır, sikişinde bir halka ve acı veren bir ereksiyon vardı. Onu olabildiğince yavaş soyacak, acı içinde kıvrana kadar süreci uzatacağı.

"Erotik acıya ilk kez ne zaman boyun eğdin?" sordu yeleğinin düğmelerini açarken.

"On bir yıl önce."

"Çok gençsin," dedi. "Kink yapmaya başladığında kaç yaşındaydın?"

"On altı."

"Domme?"

"Sadist," dedi. "Erkek."

"On altı yaş bir sadiste boyun eğmek için çok genç." "On yedi yaşındaydı, *Maîtresse*."

Bayan Felicia güldü. "Keşke benim okulum yerine senin lisene gitseydim."
". Tamamı erkeklerden oluşan bir Katolik okuluydu."

"Katolik," dedi gömleğini çıkarırken. Adamın göğsündeki yara izlerini görünce irkilmedi. Muhtemelen işinde daha kötülerini de görmüştü. "Papa'ya bir çek göndermeliyim. Müşterilerimin yarısını onun kilisesinden alıyorum."

Botlarını çıkarmasına izin vermek için ayaklarını kaldırması midesine ağrı girmesine neden oldu. Penis halkalarından nefret ederdi. Onsuz da ereksiyonunu koruyabilirdi. Ama acı ona her zaman yaptığı şeyi yaptı; zihnini boşalttı, onu geçmişten çekip çıkardı, geleceği yok etti. Şu andan başka bir şey yoktu, şu an ve onu yerinde tutan acı, düşünemiyor, hayal kuramıyor, daha fazla acıdan başka bir şey isteyemiyordu.

Bayan Felicia pantolonunu indirdi, düzgünce katladı ve diğer giysileriyle birlikte bir sandalyenin üzerine koydu. Ona böyle davranmasını takdir ediyordu. Søren'in onları yere düşürmekten ve üzerlerinde tepinmekten sapıkça zevk almasının aksine, kıyafetlerine saygı duyuyordu.

Kingsley onun hareket ederken yüzüne odaklandı. Otuzlu yaşlarının sonlarında güzel bir kadındı, yüzünde gururlu bir ifade ve gözlerinde merhamet yoktu. Bu açıdan ona Søren'i çok hatırlatıyordu.

"İnsanlara hükmetmeye ne zaman başladınız, *Maîtresse*?" diye sordu, Søren'le başka ne gibi ortak noktaları olduğunu merak ederek.

"Sırası gelmeden konuştuğun için seni cezalandıracağım." "Olması gerektiği gibi."

"Ama sorunuza cevap vermek gerekirse," dedi önünde durarak, "mahallemdeki tüm oğlanlara patronluk taslamaya başladığımda sekiz, ilk erkek arkadaşımı bağladığımda on beş ve ilk müşterimi aldığımda on dokuz yaşındaydım. O benim üniversite kimya profesöründü."

"İyi bir kimyanız vardı o zaman?"

"Sana karşı nazik davranacaktım," dedi Bayan Felicia. "Bu şaka , korkarım şimdi seni yok etmek zorunda kalacağım."

Kingsley'nin kalbi göğsünde dört nala atıyordu. Penis halkası onu sertleştirmişti.

Acı tehdidi onu daha da sertleştirdi.

"Güzel."

Bayan Felicia eğildi ve uzun deri bir çantadan iki takım deri kelepçe çıkardı.

"İki haftadır seks yapmadın mı?" diye sordu.

"Hayatımın en uzun iki haftasıydı."

"Vücudunun her santiminde iki hafta sürecek çürükler bırakacağım. İyileşmeleri o kadar sürecek, bu da sana iki seçenek sunacak. Ya onlar geçene kadar iki hafta daha seks yapmazsın ya da her gün bana gelir ve onlar geçene kadar zevkime hizmet edersin. Ve sonra, eğer güzelce yalvarırsan, sana daha fazlasını veririm."

Bayan Felicia'nın malı olarak iki hafta mı? Haziran ayıydı, değil mi? Noel erken mi geldi?

"Ben ikinci seçeneği tercih edeceğim," dedi.

Metres Felicia öne doğru bir adım attı ve onu sağ ön kolundan kabaca yakalayarak elini göğsüne bastırdı. Kelepçeyi bileğine bağladı ve tokasını taktı.

Adamın sağ kolunu bıraktı ve sol kolunu bağladı. Çantasından uzun bir metal klips çıkardı. Ona iki kolunu da kaldırmasını emretti. Kollar havaya kalkar kalkmaz bileklerini yatak örtüsünün üst demirine kelepçeledi. Yerlerine kelepçelendikten sonra, hareket etmeden beklemekten ve onu istemekten başka bir şey yapamazdı.

Bayan Felicia ona o kadar yakın duruyordu ki kirpiklerini sayabiliyordu. Sağ gözünün altında minicik bir güzellik izi vardı. Onu öpmek için can atıyordu. Onu öpmeyi, dolgun dudaklarını, tenini, vücudunun içini ve dışını tatmayı arzuluyordu.

"Beni öpmek , değil mi?" diye sordu. "Hem de çok, *Maitresse*."

"Ağzın bunu hak etmeli." Kırbacını kaldırdı ve adamın dişlerinin arasına soktu. Adam onu ısırды ve yerinde tuttu. "Önce vücudunun ön tarafını morartacağım. Kırbacı ağzında tutarsan öpücüğünü alırsın."

Anlayışla başını salladı ve dişlerini kırbaç üzerinde daha da sıktı. Bu görev ne kadar sadistçe olsa da, bu düşünceyi takdir ediyordu. Ağzında kırbaç varken bağırmaya kalkışmayacaktı. Ve isteyeceği son şey, evdeki herhangi birinin şu anda ne yaptığını bilmesiydi. Bu şehrin ondan korkmasına ihtiyacı vardı. Onu böyle görürlerse - bağlanmış, çıplak, savunmasız-bir daha asla aynı şekilde görülmeyecekti.

Çantasından iki ayak uzunluğunda ve hint kamışından yapılmış bir baston çıkardı.

Kollarını kaldırdı ve yukarı kaldırdı. Hızlı ve sert bir hareketle Kingsley'nin ön koluna manşetin iki santim altından vurdu. O sırada

şaka yapıyordu. Adamın bileklerinden ayak bileklerine kadar tüm vücudunu morartmaya niyetliydi.

Sağ kolundan aşağıya doğru ilerledi, eşit aralıklarla vurdu, bir inç ve sonra bir inç daha aşağı ve sonra bir inç daha aşağı. Acı her seferinde onu şaşırtıyordu. Keskin, yakıcı ve derin... Sopadan dolayı bir gün boyunca kırmızı yaralar ve daha uzun olmasa bile en az bir hafta boyunca morluklar olacağını biliyordu.

Sağ kolundan sol koluna geçti ve kontrollü ama acımasız vuruşlarla ona tekrar vurdu. Søren ona daha önce hiç vurmamış ya da vücudunun bu kısmına, dirseğinden koltuk altına kadar uzanan pürüzsüz derisine vurmamıştı. Ama bir gece onu orada kesmişti, üst kollarının ve iç uyluklarının iç kısmına jiletle kısa ve sık kesikler atmıştı. Daha sonra sevişmişlerdi, yüz yüze, göğüs göğüse... Søren'in onu seksten önce bağlamadığı birkaç seferden biriydi bu. Kingsley kollarını Søren'in omuzlarına, bacaklarını da sırtına doladığını hatırlıyordu. İkisini de kan kaplamıştı. İş bittiğinde Søren'in yüzünde bile kan izleri vardı. Yanağındaki kızıllık ve arkasında parlayan ateş ışığıyla vahşî bir hayvan kadar ilkel görünüyordu; mağarada ateşten korkmayan bir kurt gibi. O sıcak, kutsal saatte, gözbebeklerinden başka bir şeyi olmayan gözleriyle, terden kayganlaşmış saçlarıyla,

Søren ona bir canavar, bir iblis ya da bir tanrı gibi görünmüştü. Kingsley, kendisini kurban eden kan lekeli varlığın sunağında ibadet edebildiği sürece hangisi olduğunu umursamamıştı.

"Acıyı , değil mi?" Sahibe Felicia alçak ve şehvetli bir sesle sordu. Kırbaç ağzında olduğu için kelimelerle cevap veremedi. Kesik kesik soluması ve ereksiyonu ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. "Anlayabiliyorum. Acı içinde kendini kaybediyorsun."

Başını arkaya yasladı ve kadın parmaklarını kollarındaki yaraların üzerinde gezdirip acıyı tazelerken gözlerini kapattı.

"Kendini kaybet o zaman," dedi Bayan Felicia. "Acı sizi nereye götürmek istiyorsa oraya gidin -zihninize, geçmişinize, en karanlık rüyalarınıza. Git kadar uzağa gidebilirsin. Senin için geleceğim ve seni bulup geri getireceğim."

Eğer konuşabilseydi ona teşekkür ederdi. Duymaya en çok ihtiyacı olan sözler bunlardı, özellikle de şimdi göğsünü yoklarken, kurşun yaralarının bıraktığı yara dokusuna bile vururken. Hiç korkusu yoktu.

Diğer erkeklerin şiddetinin kendisine verdiği zararı telafi etmek istiyordu ve bunun için, ulaşabilseydi onun ayaklarını öpecekti.

Gözlerini kapadı ve kendini acının potasına bıraktı. Yandı. O yandı. Her şey yandı. Ve ateşin içinden yalınayak ve alevlere aldırmandan yürüdü. Ateşin yolu onu geçmişine, Søren'in ona sahip olduğu ilk geceye götürdü. Alevlerin arasından çıktığında yine on altı yaşındaydı ve okulunun dışındaki ormanda koşuyordu. Ayaklarının altında kırılan dalları, yaprakların çıtırtısını, çıplak zeminde tabanlarının yumuşak gümbürtüsünü duydu. Ve Søren arkasındaydı, ona doğru yaklaşıyordu. Neden koşuyordu? On bir yıl boyunca bu soruyu ona sormuştu. Evet, korkudan kaçmıştı. Søren'in gözlerindeki bakışı gördüğünde, başına gelecekleri biliyordu. Ama Søren'in niyetlendiği şey Kingsley'in istediği her şeydi.

Neden kaçtı?

Takip edilmenin verdiği zevk için koşuyordu. Søren onu o kadar çok istiyordu ki, keskin tepeler, hızlı inişler, ağaç dalları, yırtılan dikenlerden oluşan mayın tarlasında bile peşinden koşacaktı. Ama bu yüzden mi koşuyordu? Gerçek nedeni?

Ateş, yarım doğruları yakaladı ve onları yakıp kül etti.

Ve sonra Kingsley o geceden beri unuttuğu bir şeyi hatırladı. Søren'in elinden kurtulmuş ve tekrar yola koyulmuştu. Ama bir kez duraklamış, arkasını dönmüş ve Søren'e gülümsemişti. Gel ve beni al, demişti o gülümseme.

Søren gelip onu almıştı.

"Neredesin sen?" Bayan Felicia onun kulağına fısıldadı. Kırbacı adamın ağzından aldı. "Bana zihninde nerede olduğunu söyle."

"Bir orman," dedi Kingsley. "On altı yaşındayım. Kaçıyorum ve nedenini bilmiyorum."

"Nedenini biliyorsun."

"O beni kovalıyor."

"Kim?"

"Sevdiğim çocuk."

"Sadist."

"Evet."

"Eğer onu seviyorsan, neden kaçırıyorsun?"

"Beni yakalamasını istiyorum."

"Seni daha önce yakaladı mı?"

"Hayır... Ormandaki gece bizim ilk seferimizdi."

"Sen mi istedin?"

"Her şeyden çok," dedi, gerçeği tüm kalbiyle söyleyerek. "Peki, neden kaçtım?"

"Çünkü ondan kaçmıyordun. Kendine kaçıyordun. Gerçek sana."

Kelimeler ruhuna işlemişti.

"Öyleydim," diye nefes aldı.

"İyi çocuk..." Mistress Felicia, ereksiyonunu tekrar ellerine alarak ve onu okşayarak söyledi. "Şimdi bana doğru koş."

Yavaşça gözlerini açtı. Geçmişin sisinin tamamen dağılması birkaç saniye sürdü. Gülümsedi.

Yere baktığında vücudunun ön tarafının tamamının kırmızıya döndüğünü gördü. Göğsünde yaralar, yanlarında yaralar, kalçalarında ve karnında yaralar vardı. Yüzlerce yara bacaklarını kaplan çizgileri gibi süslüyordu. Bayan Felicia ona karşı acımasız davranmıştı. Cildi zonkluyordu ona verdiği yaralar. Milyarderlere ayaklarını öpmelerini emretmesine şaşmamalı. Böyle bir acı her türlü bedele değerdi.

Kırbacı adamın dişlerinin aldı ve iki elini adamın yüzünün iki yanına koydu. Başını eğerek adamın gözlerinin kendi gözleriyle buluşmasını sağladı. Uzun bir süre

göz teması kurmaktan başka bir şey yapmadı, onu kendisini görmeye zorladı.

Onun gözlerinde güç ve kuvvet, zekâ ve şefkat gördü. Merhamet mi? Ne için?

Acı çektiği için mi? Evet. Bunu gördü. Ama hangi acıyı? Ona verdiği acı mı?

Yoksa onun taşıdığını hissettiği diğer acıları mı?

İçinde mi? Onu neden böyle etkilediği önemli değildi, sadece etkilemiş olması önemliydi. Onu öptüğünde gerçek bir şefkat ve sevgi hissetti. Ustaca öpüyordu, dudakları onunkilerle alay ediyor, dili onun dilini okşuyordu. Tutkuyu zorlamadı. Onu harekete geçirdi. Alt dudağını ısırdı ve kan çekti. Adam bakırın tadına baktı ve yuttu.

"Müşterilerimi asla öpmem," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Onları asla becermem. Ama sen bir müşteri değilsin."

"Neyim ben?" diye sordu.

"Bu gece," dedi, "sen benimsin." Ve bu gece öyleydi.

BAYAN FELICIA kelepçelerini çözdü ve şimdi yüzü ona dönük olacak şekilde onu çevirdi. Onu eğdi ve bileklerini yatağın ayakucuna kelepçeledi. Bir kez daha kırbaçla ağzını tıkadı. Sonra daha fazla acı geldi. Kalçalarına vuran bir sopa. Sırtını kesen bir kırbaç. Omuzlarından dizlerine kadar inen bir kırbaç.

Kadın dövmeye başlamadan önce saate baktı. Bitirdiğinde tekrar baktı. Onu tam bir saat boyunca dövmüştü saniyeler içinde geçen bir saat. Dayak sırasında aldığı nefes yüzünden ciğerleri yanıyordu. Bayan Felicia sırtının alt kısmına dokunduğunda irkildi. Derisi o kadar hamdı ki en yumuşak dokunuş bile yakıyordu.

Onun irkilmesine güldü, şüphesiz acısından zevk alıyordu. Her gerçek sadist bunu yapar. Bileklerini ayaklıktan çözerken boynunu omzunun tendonunun üstünden öptü.

Metres Felicia kırbacı tekrar ağzından çıkardı. "Suya ihtiyacın var mı?"

"Lütfen."

Ona bir kadehte su getirdi, ama uzandığında başını salladı.

"Dizlerinin üzerine çök."

Dizlerinin üzerine çöktü ve Bayan Felicia başının arkasını avuçladı. Bardağı dudaklarına götürdü ve içmesini söyledi. Erkeklik gururu bu çocuksu bağımlılıktan nefret etse de, teslimiyet ve boyun eğme açlığı efendisinin merhametine kalmış bir köpek gibi muamele görmeyi yüceltiyordu.

Su yanan dilini serinletse de tüm vücudunu saran acıyı hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Bayan Felicia bardağı adamın dudaklarından aldı, bir kenara koydu ve ona döndü. Parmaklarını adamın boynunun dibindeki uzun saçların arasından geçirdi ve başını karnına yaslamasına izin verdi.

"Acıyı senin kadar iyi karşılayan birini daha önce hiç tanımamıştım," dedi, şimdi de boynuna masaj yapıyordu. "Beni söyleyebileceğimden çok daha fazla memnun ettin."

"Teşekkür , *Maîtresse*." Sonunda konuşmak için sesine güvenebiliyordu.

"Ve daha önce ayaklarımın dibinde hiç bu kadar güzel bir adam olmamıştı. Sen bir ödölsün."

Gözlerini kapattı. Bunlar ruhunun ihtiyaç duyduğu kelimelerdi. Bir keresinde Sören de ona benzer sözler fısıldamıştı. En iyi kırmızı şaraptan tek bir yudum içmek ve dudaklarına götürdüğü her kadehte sonsuza dek o tadın peşinden koşmak gibiydi.

"*Merci,*" diye fısıldadı. Kadın onun yüzünün yan tarafını okşadı. Onu inciten aynı eliyle onu rahatlattı. Saçlarına uzandı ve kulağının yanındaki düğümden bir gül çıkardı.

"Bu bir Felicia gülü," dedi yapraklarıyla adamın dudaklarını ve yanağını gıdıkladı. "Çok güzel, değil mi?"

"Öyle, ama senin kadar güzel değil."

"Ne olabilir ki?" diye sordu, kendisi de dahil olmak üzere tanıdığı tüm dominantlar kadar kibirliydi. "Bütün güller tuzaktır, bilirsin. Çiçekleri o kadar güzeldir ki herkes onlara çekilir. Yine de bir tanesini almaya çalışırsan ve dikkatli olmazsan..."

Gülü çevirdi ve kısa sapının adamın yanağına değmesine izin verdi. Tek bir diken derisini çizdi ama kırmadı.

"Taç yapraklarını istiyorsan," dedi çiçeği dudaklarına götürerek, "dikenlerine katlanman gerekecek."

Ondan uzaklaştı, çantasına uzandı ve içinden katlanmış şarap rengi kadifeden bir kare çıkardı. Kadifeyi masanın yan tarafına taşıdı. yatağına uzandı, bezi açtı ve içindekileri avucunda topladı. Elini savurarak yatak örtüsünün üzerine bir şey serpti.

"Bana gel," dedi ve eliyle onu işaret etti. Adam ayağına kalkıp ona doğru yürüdü ve kadının yatağına ne yaptığını gördü.

Keskin ve parlak binlerce gül dikenini çarşafın üzerine serpilmişti. "Sırt üstü uzan," dedi. "Eğer beni istiyorsan, tabii."

Onu istiyordu. Yatağın üzerinde süründü ve dikenlerin dizlerini ve avuçlarını ısırdığını hissetti. Zedelenmiş ve hırpalanmış derisine battıkça yüzünü buruşturarak yatakta çaprazlama uzandı. Çarşaflara yerleştikten sonra, Mistress Felicia bir elini boynuna götürdü ve siyah dantel gerdanlığı çıkardı. Aşağı uzandı ve botlarını çıkardı. Önce eteğini, sonra da korsesini çıkardı. Çoraplarını ve jartiyerlerini çıkardı. Ve sonunda çıplak kaldığında, saçının düğümünü çözdü.

Şimdi ona doğru sürünüyordu.

"Dikenler," diye uyardı eli arşıaflara dokunduğunda.

"Siz hiç kendi dikenlerinden korkan bir gülle karşılaştınız mı?"

Adamın yanına diz ve bileklerini ellerinin arasına alarak başının yanındaki yatağı bastırdı. Artık merhamet gitmiş, yerini tutku almıştı.

"Beni içimden öp," dedi dudaklarına karşı, sonra da başının üzerine oturdu. Adam onun belini kavradı. Teni çok sıcak ve yumuşaktı. Kalçalarını öne doğru itti, böylece klitoris onunkinin dudaklarına değdi. Onu yaladı ve öptü, dudaklarının arasında emdi ve dilinin ucuyla alay etti. Mistress Felicia en yumuşak zevk iç çekişini çıkardı. Onu daha sert bir şekilde ağzına çekti. Onun sıcaklığını tattı ve daha fazlasını istedi, bu yüzden kalçalarını kavradı ve onu üzerinde hareket ettirdi, ağzıyla onu açtı, dudaklarının her parçasını, dışını ve içini yaladı, onun üzerinde nefes alıp inerken onun özünü aradı. Ellerini kendi elleriyle kapatıp onunkileri sıkı.

orgazm olurken parmakları. Kadından fıskıran sıvı adamın dudaklarını ve çenesini kapladı ve adam kadının ıslaklığını içti. Ona doyamıyordu.

Titremesi durduğunda, göğsüne yaslandı ve yatağın kenarındaki masaya uzandı. Kadının prezervatife uzandığını biliyordu ama bu fırsatı değerlendirerek kadının göğüs ucunu ağzına aldı ve emdi. Diliyle aureolünün etrafında daireler çizdi ve göğsünü ağzının derinliklerine doğru emdi. İki hafta... Yatağında bir kadın bedeni görmeyeli sanki bir yıl olmuştu. Onun tamamını tatmalıydı.

Göğüslerini öpmesine izin verdi, önce sağ meme ucunu sonra da sol meme ucunu ağzına uzattı. Onu emerken, ellerini pürüzsüz sırtında aşağı yukarı gezdirdi. Zayıf ama biçimli, uzun boylu ve bir çiçek gibi narin ama derisinin altında dalgalanan bir güce sahipti.

Sonunda geri çekildi, vücudunda aşağı doğru hareket etti, horoz halkasını çıkardı ve prezervatifi zorlanan ereksiyonunun üzerine kaydırđı. Tekrar onun üzerine oturdu. Kadının onu kavrayışını ve içine alışını izledi. Onu yavaşça içine aldı, ıslak vücuduna santim santim işledi. Orgazmı yeni olmuştu ve vajinası bundan dolayı gergindi. Bu gerginliğin onu tamamen içine almak için zorlandığını, büyüklüğünün dar iç duvarlarına doğru itildiğini hissetti. Onu doldurmak, vücudu her şeyi kabul etmek için mücadele ederken onun irkildiğini görmek onu memnun ediyordu. Kalçalarını öne doğru eğdi ve onu sonuna kadar içine aldı. Ecstasy -beyaz-sıcak ve kör edici- onun üzerinde hareket ederken, ona binerken, kalçalarının her itişini onu içinde daha derine götürürken ona nüfuz etti. Ellerini göğsünün iki yanına koyarak avuç içleriyle yara izini kapattı. Gözleri kapandı ve adam

onun hareketlerini izledi. Saçları omuzlarında sallanıyor, göğüsleri her nefeste yükselip alçalıyordu. Tekrar boşaldı ve adam onun sıkı iç bedeninin etrafında kasıldığını hissedebiliyordu.

O da gelmek istiyordu ama henüz değil. Henüz değil.

Metres Felicia onun üzerinden kalktı ve yatağın başına doğru süründü. Ellerini başucuna koydu ve bacaklarını davet edercesine açtı. Başka bir talimata ihtiyacı yoktu. Tek bir hamlede ona arkadan bindi ve bir kolunu beline doladı. Diğer eliyle yatak başlığını kavrayarak ikisini de sabit tuttu. Sonra ihtiyacını serbest bıraktı, tüm bastırılmış ihtiyacı ve arzusuyla ona vurdu. Kalçaları kızın yumuşak yuvarlak poposuna çarpıyor, siki kızın içine girip çıkıyordu. Kendini onun deliğinde kaybolurken, her seferinde daha ıslak ve daha ıslak bir şekilde yeniden ortaya çıkarken izledi. Kadın hiç itiraz etmedi, yavaşlaması ya da durması için emir vermedi. Hoşuna gidip gitmemesi onun için önemli görünmüyordu. Onu istediği kadar sert sikebilme ayrıcalığını hak etmişti.

Uyluklarında kan zonkluyordu. Merhamet göstermeden kadının içine girdi. Kadın şikâyet etmeden onu karşıladı. Doruk noktası sırtında ve kalçalarında acıyla inşa edildi. Çok uzun zamandır sertti, çok uzun zamandır. İticileri daha vahşi, daha umutsuz, daha yaralayıcı hale geldi. Ve ikisinin de daha fazla dayanamayacağını anladığında, boşaldı ve boşaldı ve boşaldı, bir eli omzuna o kadar sert kenetlendi ki yarın onun morluklarını paylaşacaktı.

Metres Felicia'dan ayrıldı ve tekrar sırt üstü uzandı. Dikenlerin orada olduğunu biliyordu ama artık onları hissedemiyordu.

Onun üstüne çıktı ve bir tutamı parmaklarının arasına aldı. Kaldırdı ve ucunu öptü.

"On altı yaşındaydın," dedi. "Bir çocuğun içine izin verdin."

Kingsley evet diye fısıldadı.

"girmeme izin vereceksin." Bu bir soru değildi. Yine de onayladığını fısıldadı.

Kadın koşum takımını almak için yataktan ayrıldı ve adam yüzüstü yuvarlandı. Hastaneden çıktığından beri kimsenin içine izin vermemişti. Ve Bilinci yerinde değilken böyle bir tecavüze uğradığını bilmek, unutmayı tercih edeceği bir şeyi hatırlamasın diye kimsenin ona girmesine izin vermekten korkmasına neden olmuştu. Ama Bayan Felicia onu incitilmesi gerektiği şekilde incitmişti ve bu gece onu hiçbir şeyden mahrum edemezdi.

Kadın onu iyi hazırlamıştı ve kadın onu iterken adam zevkten başka bir şey hissetmiyordu.

içine girdi. Gözlerini kapattı ve sadece içine girmek için kullandığı fallusu değil, dokunuşunun rahatlığını da aldı ve kalbine fısıldadığı kelimeler.

Güzel... diye fısıldadı kulağına.

Cesur... erkeksi... *güçlü...* *kuvvetli...* ve yaralarını saran yüzlerce başka kelime.

Ayin onu onunla birlikte tuttu. Geçmişine gitmedi, onu ya da yatağı terk etmedi. Ve kısa süre sonra boşaldığında, ikisi de hoş bir sürprizle karşılaştı. Hatta güldü ve yanağından öptü, ona yeni sevgilim dedi. En sevdiğim sürtük.

Gece kalmasını istedi, o da kabul etti. Bütün gece boyunca onun vücuduna taptı, onu sırt üstü, yan yatmış halde, dušta becerdi. Elleriyle, ağzıyla, yarağıyla ve diğer aletleriyle ona orgazm üstüne orgazm yaşattı.

Yatağın altında sakladığı oyuncaklar. Onun her emrine itaat etti, her hevesini yerine getirdi ve vücudunun ona ne kadar kolay karşılık verdiğiyle gurur duydu.

Birbirlerini sapkınlık ve seksle yorduktan sonra Felicia vücudunun her santimine ılık yağ masajı yaptı. Yıllardır hiç bu kadar doygun hissetmemişti. Søren'den beri.

"Sen usta bir sadistsin." Kingsley memnuniyetle iç çekti.

"Merci beaucoup," dedi sahte bir Fransız aksanı takınarak.

Kingsley güldü.

"Emeklilikten sadece beni sikmek için mi çıktın?"

"Seni becermek için... ve kulübünde çalışmak için ayrılarak onu becermek için."

"O mu? Oh, o." Kingsley "o adam "ın kim olduğunu hemen anlamıştı: Boşanması yüzünden Bayan Felicia'nın iki ay hapiste kalmasına neden olan milyarder. "Kıskanç bir tip mi?"

"Hem de çok. Ve onu bir daha görmeyecek olsam bile, başka biriyle birlikte olmam fikrinden nefret ediyor. Ama ne derler bilirsin, cehennemde hor görülen bir kadın kadar öfke yoktur." Hafifçe göğsünde bıraktığı yaraların izini sürdü.

"Gördüğünüz gibi."

"Türün dişisi her zaman erkeğinden daha ölümcüldür." "Her zaman mı?" Felicia sordu.

Kingsley yatakta doğruldu ve Felicia'nın sırtına vurduğu kırbaç gibi ona çarpan bir şeyin farkına vardı.

"Her zaman," diye tekrarladı. Arkasını döndü ve onu öptü. "Gitmek zorundayım.

İzninizle, *Maitresse*."

"Bana nereye gittiğini söyle, ben de düşüneyim." "Biri beni tehdit ediyor ve kim olduğunu biliyorum." "Onu yok edecek misin?"

Kingsley, "O," dedi.

Bayan Felicia sırttı.

"Bu gece evime gelecek misin?"

"Bana emrederseniz evinize, evinizin içine ve evinizin üzerine gelirim."

"İzin verildi."

Kingsley yataktan fırladı ve kıyafetlerini giydi. Beş dakika sonra ön kapıdan çıkıyordu.

Bundan yirmi dakika sonra da başka bir kapının önünde durdu.

Kapıyı çaldı ve bekledi.

Phoebe Dixon kapıyı açtı. Onu görünce kapıyı yüzüne çarpmaya çalıştı.

Kingsley eliyle kapıyı durdurdu.

Kingsley ona gülümsedi ve o da korkuyla bir adım geri çekildi. "Konuşmamız gerek."

"Sana söyleyecek HİÇBİR ŞEYİM YOK." Adam eve girip kapıyı arkasından kapatırken Phoebe ona ters ters baktı. "Gerekirse polisi ararım."

"Ve onlara tam olarak ne söyleyeceğim?" "Evime zorla girdiğini."

"Ara onları. Kocandan aldığın uyuşturucuları nereye sakladığını söyleyeceğim." "Seni piç, ne istiyorsun?"

"Beni neden o kasetle tehdit ettiğini bilmek istiyorum."

"Ne kaseti? Neden ?" diye sordu, sesindeki çatlak suçluluğunu ele veriyordu.

"Neden çok iyi biliyorsun. Sen olduğunu biliyorum. İtiraf etmene gerek yok. Sadece nedenini bilmek istiyorum."

"Nedenini söylemek zorunda mıyım? Bilmiyor musun?"

"Keşke söyleyebilseydim. Seni son gördüğümde tam olarak ne istediysen verdim."

"Ve sonra tek kelime etmeden beni terk ettin," dedi. "Tek kelime bile etmedin."

"Beni böyle mi cezalandırıyorsun? Beni ve arkadaşlarımı tehdit ederek mi?" "Kasetleri ben göndermedim. Ben sadece... Birini birine verdim."

"Kim?"

"Bilmiyorum." Kingsley derin bir iç çekti.

"Phoebe, ben çok meşgul bir adamım. Bütün gün ileri geri oyunu oynayabiliriz ya da aptalı oynadığın kısmı atlayıp bana gerçeği söylediğin kısma geri dönebiliriz, böylece ikimiz de hayatlarımıza devam edebiliriz."

Phoebe kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bu oyunu iki kişi oynayabilir," diye hatırlattı ona. "O kaseti tanıdığım gazeteciye göndermek zorunda mıyım? Kocanızın rüşvet kabul ettiği kaseti?"

Çenesini kaldırdı ama sessiz kaldı.

"Polis teşkilatındaki arkadaşşıma uyuşturucuyu kimden aldığını da söyleyebilirim, o zaman yeni bir tedarikçi bulmak zorunda kalacaksın."

"Adını bilmiyorum," dedi sonunda. "Robert'ı görmeye geldi ve seni sordu. Konuşmalarına kulak misafiri oldum. Robert onu kovdu ama telefon numarasını bıraktı."

"Ve sen onu aradın?"

"Beni başından için lanet sekreterine arattın. *Sekreterine*. Lanet telefonu açıp beni kendin arayamadın mı?"

"Seni aramadığım için intikamın bu mu? Biri senin zavallı küçük duygularını gerçekten incitmeye çalışsa ne yapacağını görmekten nefret ediyorum."

"Ben sekreterlerle konuşmam."

"Gitmelisin. Onlar tanıdığım en iyi insanlardan bazıları. Şimdi bana hakkımda bilgi isteyen bu adam hakkında her şeyi anlat."

"Sana söyledim, adını bilmiyorum."

"Kimin için çalışıyor?"

"Bunu ben de bilmiyorum. Tek söylediği işverenini rahatsız ettiğinizdi."

"Kimin için çalışıyor?"

"Bilmiyorum."

"Bir şeyler biliyor olmalısın."

Başını salladı ve ellerini şakaklarına götürdü.

"Dedi ki... Bilmiyorum. Bir binayla ilgili bir şey. 'Bütün bu saçmalıklar lanet olası bir bina yüzünden' dedi."

"Gördün mü? O kadar da zor değilmiş." Kingsley kaşlarını kaldırdı ve kızın çenesinin altına vurdu.

Phoebe kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ters ters baktı.

"Kimin üzerine işediğini bilmiyorum ama tanıdığın herkesle konuşuyorlar. Birileri kırılacak."

"Biri yaptı," dedi soğuk bir gülümsemeye. "Şimdi iyi bir kız olup başıma dert açmayı bırakacak mısın?"

"Sekreterinizle konuşmak hoşuma gitmedi."

"En içten özürlerimi kabul edin. Bir daha olmayacak."

"Güzel. Teşekkür ederim." Ona doğru yürüdü ve ellerini göğsüne koydu.

"Yani... eğer ben seni affedersem ve sen de beni affedersen, belki benim yatak odamda barışabiliriz?"

Kadının bileklerini nazikçe kavradı ve her iki elinin arkasını öptü.

"Seninle bir saniye daha geçirmektense seks suçlusu olarak etiketlenip hapse girmeyi tercih ederim."

Phoebe onu tokatladı.

Kingsley güldü. "Böyle bir olduğunu bilseydim..." dedi. "Hayır, yine de seni bir daha becermek istemezdim."

Döndü ve kızın evinden çıkıp kendi evine doğru yürüdü. Sam'e ihtiyacı vardı ve ona şimdi ihtiyacı vardı. Phoebe, Sam'e bir gol attığı için böbürleniyor olabilirdi.

Ona karşı bir tür zafer kazanmıştı ama Kingsley farklı düşünüyordu.

Eğer Fuller Kingsley'in peşine birini taktıysa, arkadaşlarının kim olduğunu biliyorsa, bağlantılarının kim olduğunu biliyorsa, kiminle yattığını biliyorsa... bu onların

bir şeylerin peşindeydiler. Kingsley Fuller'ı korkutuyordu ve Fuller da karşılık veriyordu. O ve Sam'in hemen işe koyulup olabildiğince derine inmeleri gerekiyordu. İçlerinden biri -ya o ya da Sam- gerçeğe yaklaşıyordu. Artık geri adım atmak yok. İkisi Fuller'a ve onun

Hristiyan köktendincilerden oluşan devasa bir ordu. Bu olasılıklar hoşuna gitti.

Umarım Sam geceyi onun evinde geçirmiştir. Yalnızca kendisinin onun uşağı olacağına, onun için botlarını giyeceğine söz vermişti. Her ihtimale karşı ayaktaydı ve onu aramaya çıktı.

İkinci katta kadının sesini duydu ve onu yatak odasına kadar takip etti. Kapı aralıktı ve içeriye bir göz attı.

Ve orada Sam'in birine öpücük verdiğini gördü. Giyinikti. Öptüğü kişi de giyinikti. Ama çarşaf lar vahşiydi, bu da gecenin vahşi geçtiğini söylüyordu. Ve onları öpüşürken görmek hiçbir şey ifade etmemeliydi. Umursamamalıydı. Görmemeliydi ama bunun bir önemi de olmamalıydı. Ama önemliydi. Baktı ve gözlerini kaçıramadı.

Bakmak acı verse de. Tanrım, bakmak acı veriyor.

Çünkü Sam bir adamı öpüyordu. Ve o adam o değildi.

Temmuz

GÜNEŞ bir saat önce batmıştı ama şehir hâlâ yaz sıcağında yanıyordu. Kingsley isteksizce Felicia'nın Bedford'daki kulübesini terk etti. İki yatak odalı ev bir ağaç perdesinin arkasına gizlenmişti ve sadece paranın satın alabileceği türden bir mahremiyet sunuyordu. Geçtiğimiz ay boyunca, Felicia ile gece gündüz birbirlerinin bedenlerine sahip oldukları için Kingsley'nin ikinci evi haline gelmişti. Ama sapkınlık ve seks ne kadar iyi olursa olsun, Kingsley onunla kalmasının asıl nedeninin Sam'i görmekten kaçınma arzusu olduğunu biliyordu.

Fakat

Felicia Londra'daki bir müşterisini görmek için onu terk etmek zorunda kalmıştı, Blaise Washington'a gitmişti ve Kingsley sonsuza dek saklanamayacağını biliyordu.

Kasabadaki evine döndüğünde Sam'i ofisinde, masasının arkasında elinde bir yığın faturayla otururken buldu. İşinden başını kaldırdı ve ona gülümsedi.

"Amcığın içeri sürüklediği şeye bak," dedi. "İyi bir gece geçirdin mi? Ve gündüz? Ve geceniz? Ve hafta? Ve ay?"

"Anita ile olan randevumu yeniden planlamayı istiyorum," dedi.

Sam ona ters ters baktı. "Yine mi? Bu ikinci kez randevuyu erteleyişin. Kimsenin masajı iptal ettiğini görmedim. Yani... bu bir masaj." "Yeniden ," dedi.

Ona hiçbir açıklama borçlu değildi, açıklama. "Ben yatmaya gidiyorum. Sen de eve gitmelisin."

"Bu iş biter bitmez."

"Yarın beni pek görmeyeceksin," dedi ofisten çıkarken. "Buna alışmaya başladım," dedi yarı nefes nefese, yarı sesli bir şekilde.

Kingsley kapı aralığında arkasını döndü.

"Bana söyleyecek bir şeyin mi var?" diye sordu, sesini eşit tutmaya çalışarak.

Sam masasındaki sandalyeye geri oturdu. "Seni görmemeye alışmaya başladığımı söyledim. Son bir aydır hayalet , eğer meşgul ve mutlu olsaydın bu iyi olurdu. Ama mutlu görünmüyorsun ve içimden bir ses

benden kaçıyorsun. Yardım edecek kimse asistan olmak biraz zor."

"Şu anda yardıma ihtiyacım yok."

"Yardıma ihtiyacınız yok mu? Yıl sonundan önce bir S ve M krallığı açmak gibi büyük bir planınız var ve bunun için henüz bir binamız yok. Henüz yenileme planlarımız yok. Henüz bir adımız bile yok. Ve siz bana yardıma ihtiyacınız olmadığını mı söylüyorsunuz?"

"Bu 'biz' de neyin nesi?" diye sordu. "Bu *benim* kulübüm, *bizim* kulübümüz değil. Burada 'biz' diye bir şey yok."

"Üzerinde biraz çalışmaya başlamazsanız kulübünüz asla var olmayacak."

"İstediğim istediğim zaman yaparım. Ve kendimi açıklamak zorunda değilim. Sana ya da herhangi birine."

Ondan uzaklaşıp yatak odasına doğru yürüdü. Onu kovmalıydı.

Neden onu kovmamıştı? Onu kovmak için her türlü sebebi vardı. Hayır, onu kovmak için hiçbir nedeni yoktu, bu yüzden kovmamıştı. Eğer bir erkekle birlikte olarsa bunun o olacağını söylediğinde rahatlatıcı bir kurgu anlatmıştı. Daha önce kaç kez bir kadının kulağına bu tür baştan çıkarıcı sözler fısıldamıştı? *Sen sahip olduğum en iyi sevgilisindir... birlikte olduğum en güzel kadınsınız... eğer sizinle kalabilseydim sizinle kalırdım...* Bir ay sonra bile bu kadar kızgın olması için hiçbir neden yoktu. Ama yine de öyleydi.

Yatak odasında yalnız başına soyundu ve yatağa girdi. Yalnız uyumaktan nefret ediyordu ama yorgunluğu çok fazlaydı. Uykusuzluktan her yeri ağrıyordu. Sam'in ona verdiği Felicia'nın ona verdiği acıya sığınmıştı. Her şeyden daha çok canını yakan şey -Sam'in yalanından ve Felicia'nın erotik vahşetinden daha çok- Søren'in haklı olduğu gerçeğiydi. Kingsley Sam hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ona güvenmekte çok acele . Ve şimdi bundan pişmanlık duyuyordu.

Başını yastığa koyar koymaz uykuya daldı ama korkunç rüyalar dinlenmesini zehirledi. Bir rüyasında kendi yatağında tutsaktı ve etrafı yanıyordu. İkinci bir rüyada ise meçhul bir düşman Søren'i labirent gibi bir hapishanede kıstırmıştı ve Kingsley'in onu bulup vurulmadan önce kurtarması için altmış saniyesi vardı. Rüya son bir kez daha şekil değiştirdi, şimdi o mahkûmdu ve bir adam elinde bir zincirle önünde duruyordu. Zinciri Kingsley'in boğazına doladı, konuşamaz, dövüşemez, nefes alamaz hale gelene kadar sıktı.

Ciğerlerini ve midesini parçalayan bir öksürükle uyandı. Nefes nefese kalmış ve bir türlü nefes . Sonunda öksürük nöbeti sona erdi ve titreyen bacaklarının üzerinde yataktan kalktı. Saatine göre gece yarısıydı. Bir buçuk saat uyumuştı ama bu süre ona günler gibi gelmişti.

kâbuslar çok canlı ve acımasızdı. Pantolonunu sürüklerken bile görüntüler aklından çıkmıyordu. Onları başka düşüncelerle kovmaya çalıştı ama panik onunla kaldı. Neredeyse Søren'i arayacaktı ki, Søren'in tutsaklığı ve yakında öleceği rüyasının sadece bir rüya olduğuna ikna olsun.

Alkol. İhtiyacı olan şey buydu. Felicia'yla tanıştığından beri günde bir ya da iki kadeh şaraptan fazlasını içmemişti. Bir ay boyunca onun vücudu ve acısıyla sarhoş olmuştu. Ama şimdi içmeliydi, hem de çok.

Bir gömlek giydi ama iliklemeye zahmet etmedi. Arka taraftaki hizmetçi merdivenlerinden mutfakın arkasındaki şarap mahzenine doğru yürüdü. Şarap bu gece yeterince güçlü olmayabilirdi ama evdeki tüm sert içkileri ev ortadan kaybolmuştu. Søren'in mi? Yoksa Sam'in mi? Bugünlerde ikisi de ona çocukmuş gibi davranıyordu. İkisinin de onu İçkiyi sakla. İyi. Şarap içerdi. Bir şişe pinot onu uyutur ve huzursuz zihnini bastırırdı.

Elinde şişeyle karanlık mutfak doğru geri döndü. Odaya aniden ışık girince irkildi.

"Ah, *merde*," dedi elini gözlerine götürerek. "Kim o?"

"Ben," dedi Sam. Hızla odak noktasına geldi. "Ayak sesleri duydum ve... Aman Tanrım."

Hay sikeyim. Kingsley şişeyi mutfak masasının üzerine bıraktı ve gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladı. Ama artık çok geçti. Sam onu çoktan görmüştü, çürükleri ve

Felicia'nın üzerinde bıraktığı izler.

"Önemli bir şey değil," dedi. "Hâlâ burada ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey değil. Bunu sana kim yaptı?"

Sam gömleğine uzandı ve o da Sam'in bileğini avucunun içine aldı. Artık kafası tamamen boşalmıştı ve Sam'in yüzündeki korku ifadesini gördü.

Korku mu? Ondan mı? Yoksa onun için mi?

"Hiç kimse," dedi. "Ve sen bana cevap vermedin. Burada ne işin var?"

"Hâlâ çalışıyorum," dedi. "Arkadaşın Berberden mali bilgileri aldım. Araştırıyordum."

"Bir şey buldun mu?"

Sam, "Neden birileri seni dövmüş gibi göründüğünü söyleyene kadar bu konuşmayı yapmayacağım," diye ısrar etti. O da en az kendisi kadar yorgun görünüyordu.

"Hayır," dedi. "Bir şey gördüğünü unut."

"Tamam, belki buna cevap verirsin - son bir aydır neredeydin?"

"Blaise'le kalıyorum," dedi. "Bu çok ilginç."

"Hiçbir şey ilginç değil." Şarap şişesini aldı ve onu iterek geçti. "Çok ilginç çünkü Blaise son iki yıldır DC'de.

ŞİMDİ ile haftalar," dedi Sam, mutfaktan çıkıp koridorda onu takip . "Bana başka bir yalan daha mı söylemek istiyorsun?"

"Beni yalancılıkla mı suçluyorsun?" Kingsley merdivenleri çıkmaya başlarken sordu. "Senden gelen çok eğlenceli bir suçlama."

"Benden geliyor da ne demek?" Ona ayak uydurmak için seferinde iki merdiven çıktı. "Sana hiç yalan söylemedim. Geçmişim hakkında konuşmak istiyor muyum? Hayır. Ama bir şey hakkında konuşmamakla yalan söylemek aynı şey değil. İkimiz de öyle olmadığını bildiğimiz halde yüzüme bakıp Blaise'le birlikte olduğunu söyleyebiliyorken bana yalancı demeye cüret etme."

İkinci inişte Kingsley yüzünü ona döndü ve o kadar hızlı döndü ki, Kingsley ondan bir adım geri çekildi.

"Birinin yüzüne karşı yalan söylemekten bahsetmek istiyorsun. Parti gecesi bana eğer bir erkekle birlikte olacaksan bunun ben olacağımı söylemiştin."

"Evet, bunu söyledim. Ne olmuş yani?"

"Ne olmuş yani? Partiden sonraki sabah seni bulmaya gittim ve seni bir adamla gördüm. Öpüşüyordunuz, yatak darmadağındı ve ben her şeyi gördüm."

Sam ona sırtını döndü. Omuzları sarsıldı. Sonra güldü -bütün evi dolduran büyük, gürültülü, şok edici bir kahkaha.

"Ne? Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Çok komik," dedi arkasını dönerek. "Histerik. Bu yüzden mi bana bu kadar kızgınsın? Neden bir aydır benden kaçıyorsun? Bir erkekle seks yaptığımı mı düşünüyorsun?"

"Yaptığını biliyorum." Döndü ve üçüncü kata çıkan son basamakları adımladı. "Ve Søren senin hakkında haklıydı."

"Bir saniye bekle." Sam onun peşinden koştu. "Søren benim hakkımda haklıydı da ne demek? Onun bununla ne ilgisi var?"

"Bana sana güvenmememi söyledi. Onu dinlemeliydim." "Bana güvenmemen için sana hiçbir sebep vermedim."

"İşte bir sebep. Senin için bir şey ifade ediyormuşum gibi davranıyorsun..." Acı, affetmeyen elleriyle onu boğdu. Şarap şişesini duvara fırlatmak ve kırmızı sıvının kan gibi akmasını izlemek istedi. "Anlamadığım zaman."

Sam koridorun sonuna kadar onu takip etti.

"Kingsley, dur. Lütfen, dur. Sana bir şey söylemem gerek."

Yatak odasının kapısının önünde durdu.

"Ne?" diye sordu, bu konuşmayı bitirmeye hazırdı.

"Evet, parti gecesi biriyle seks yaptım. Ama hayır, o bir erkek değildi."

"Onu gördüm." Şimdi bile, bir ay sonra, aptallık duygusu zerre kadar dağılmamıştı. Kendisi ve Søren dışında kimseye güvenmemeyi alışkanlık haline getirmişti ama yine de aptalca, duygusal ve yanlış yönlendirilmiş bir nedenle Sam'e güvenmişti. "Sakın bana gördüğümü görmediğimi söyleme."

Sam elini alnına götürdü. "Bunu açıklamak zor," dedi Sam. "Dene bakalım."

"Beni birlikte gördüğünüz adamın adı Alex. Dört yıl önce Alex Allison'dı ve Allison da benim kız arkadaşımdı. Allison bir gün bana kadın bedenine hapsolmuş bir erkek olduğunu ve artık böyle yaşayamayacağını söyledi. Şimdi hormon tedavisi görüyor, saat beş yönünde bir gölgesi ve iki oktav daha kalın bir sesi var. O gece Alex ya da Allison benim için önemli değildi. Sadece onu özledim. Yani onu. Alex-oğul."

Kingsley gözlerini ona dikti. "Ee, Alex...?"

"Doğru," dedi Sam. "Sana verdiğim sözü yeniden ifade edeyim. Ben hiç bir sikle birlikte olmadım, Kingsley. Ama eğer bir sikle birlikte olacaksam, o sik sen olacaksın."

Kingsley bütün bir ay boyunca içinde tuttuğu nefesini dışarı verdi. Nefes bir iniltiye dönüştü.

"Ben tam bir hıyarım." Kingsley iç çekti.

"Öylesin," dedi Sam. "Ama seni affediyorum."

"Öpüştüğün adamın biraz kısa olduğunu düşünmüştüm. Ve zayıf."

"Ben erkeklerimi, kadınları sevdiğim gibi severim - vajinalı."

"İstersen beni tokatlayabilirsin. Bunu hak ediyorum." Yanağını işaret etti ve bekledi.

Sam kaşını kaldırdı. "Görünüşe göre biri beni dövmüş. Artık yalancı bir yalancı olmadığımı bildiğine göre, bana neler olduğunu, seni kimin dövdüğünü, hangi cehennemde olduğunu, gecenin bir yarısı neden şarap içtiğini ve neden sık demeden duramadığımı anlatacak mısın?"

Sözleri hafifti ama gözleri endişeyle gölgelenmişti.

Derin bir nefes verdi. Bu, bu gece yapmak istediği bir konuşma değildi. Ya da hiçbir zaman. Ama son bir aydır o kadar aptalca davranmış, ona karşı o kadar soğuk davranmıştı ki, ona borçlu olduğunu biliyordu.

"İçeri gel," dedi. "Bu konuyu koridorda konuşmayacağım." Onu yatak odasına aldı ve şarap şişesini yatağın yanına koydu.

"Kahretsin," dedi yatağına bakarak. "güreş mi tutuyorsun?"

"Bazen kâbuslar görüyorum," diye itiraf etti. "Bu gece de gördüm."

"Şarap bunun için mi?"

"Uyumama yardımcı oluyor."

Sam yatağa doğru eğildi ve vahşi çarşaflarını düzeltti.

"Ne tür kâbuslar?" Bir yastığı kabarttı ve yatağın üzerine geri koydu.

"Eskiden benim yaptığım işi yaptığınızda gördüğünüz türden. Dört kez vurduğunuzda gördüğünüz türden kâbuslar."

"Yani kabusların okulda çıplak görünme türünden değil mi?"

"St. Ignatius' çıplak olduğum rüyalar görüyorum. Onlar kabus değil."

Sam güldü, gülüşü bir iç çekişe dönüştü ve iç çekişi kollarını Sam'in omuzlarına dolayıp ona sarılmasına dönüştü. Sam kucaklamaya karşılık vermeden önce tereddüt etti. Yüzünü onun omzunun kıvrımlarına gömdü ve sandal ağacı ve sedir ağacı kokusunu içine çekti. Erkek parfümü kullanan tanıdığı tek kadın oydu. Yine de yumuşak teninde son derece kadınsı ve çekici kokuyordu.

"Kötü rüyalar gördüğün için üzgünüm," dedi.

"Bütün kâbuslarımı kendim yarattım."

"Her gece içiyor musun?"

"Yatakta yanımda biri varsa, genellikle rüya görmem."

"Ben de erkek delisi olduğun için her gece biriyle yattığını sanıyordum."

"O da var," dedi.

Sam güldü ve alnını ovuşturdu.

"Tamam," dedi sonunda.

"Tamam ne?"

"Tamam, yatağa gir. Bana sorularımın cevaplarını ver, ben de sana bu gece birlikte uyuyacağın birini vereyim, böylece daha fazla kötü rüya görmezsin."

Yatak odasının kapısına doğru yürüdü ve kilitledi. "Benimle mi yatıyorsun?"

"Sadece uyuyorum," dedi. "Yani, konuşmamız bittiğinde ."

Sam ayakkabılarını tekmeledi ve çoraplarını çıkardı. Evet, oluyordu. Sam onun yatak odasında kıyafetlerini çıkarıyordu. Hâlâ rüya olmalıydı. Ve bir kez olsun iyi bir rüya görüyordu.

"uyuyabileceğim bir şeyiniz var mı? Genelde tişört ve boxer ile uyurum. Üşüyorum."

Ceketini çıkardı, yeleğinin düğmelerini çözdü. Gömleğini çıkarmaya başladığında Kingsley yapabileceği tek şeyi yaptı.

Kendi gömleğini çıkardı ve ona uzattı. "Kral." Tek söylediği buydu.

"Al ."

"Bu Vitale'den aldığın yeni süslü tişörtlerinden biri."

"Evet, öyle."

"Ve uyumama izin mi vereceksin?" "İçinde uyumanı istiyorum."

"Bir kadının senin tişörtünü giymesinin, bir erkeğin onun göğüslerine boşalması gibi bir şey olduğu konusuna ne oldu?"

"Ben 'geri' dedim."

"Memeler daha seksi."

"Giyin. uyu. Göğüslerine ya da sırtına boşalmayacağım." "Yüz adamı, ha?"

Gömleği onun banyosuna götürdü, dayanılmaz derecede sevimli bulduğu bir alçakgönüllülük hareketiydi bu.

Kapıyı arkasından kapattığında "Çıplak uyuyorum," diye seslendi. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Ne? Bütün iç çamaşırların kirli çamaşırların arasında mı?" "Benim hiç yok," diye itiraf etti.

"Bilmem gerekirdi." Sam iç çekti.

Kingsley giysilerini çıkardı ve yatağa geri döndü. Sam birkaç saniye sonra üzerinde beyaz elbise gömleğiyle çıkageldi. Çıplak ayaklarıyla halının üzerinde ilerledi, yatağa geldi ve yorganın altına girdi. Sam'in uzun çıplak bacaklarını ve göğsünün kışkırtıcı tenini fark etmemiş değildi. Hafif lamba ışığında parlıyorlardı ve ona dokunmaması gerektiğini hatırlatmak için parmaklarını çarşafın içine soktu.

Sam yüzünü ona dönmek için yan yattı.

"Çıplak mı?" diye sordu.

"Tamamen."

"Bundan zevk alıyorsun."

"Olması gerekenden daha fazla," diye itiraf etti Kingsley.

O gülümsedi ama Sam . Bunun yerine uzandı ve iki inçlik siyah bir çürük bıraktığı omzuna dokundu.

"Sana ne oldu?" diye sordu. "Lütfen bana bunun rızamla olduğunu söyle."

"Kendi rızamla oldu. Ve hepsi senin ." "Bu nasıl benim hatam oluyor?"

"Bana Bayan Felicia'ya kur yapmamı söyleyen sendin. Ona çiçek gönderdim. Partinin olduğu gece yatak odamda ortaya çıktı." Sam'in gözleri komik bir şekilde . Ona gülmek zorunda kaldı.

"Bayan Felicia'nın yerine mi çalışıyorsun?" diye sordu. "Ciddi misin?" Uzandı ve bir parmağıyla dudaklarını kapattı.

"Bu bir sır," dedi.

"Neden? Herkes senin biseksüel olduğunu biliyor. Bunun ne farkı var?"

"Başka erkeklerle sevişmeyi seven bir erkek heteroseksüel erkekleri korkutur. Bir erkek

dövülmekten hoşlananlar alay konusudur." Onların dünyası cinsel özgürlük ve kabullenme hakkında istediği kadar konuşabilir, ama erkekler itaatkârlar bir damga taşıyordu ve o bunun bir parçası olmak istemiyordu.

"Bence bu çok seksi," dedi Sam. "Savunmasız olmaktan korkmayan erkekleri severim. Kadınlar her böyle hisseder. Ve eğer seni daha iyi hissettirecekse, aşık olduğun kişinin Søren olduğunu öğrendiğimde içinde biraz mazoşist bir damar olduğunu tahmin etmiştim."

"Bunu bilmeni istememiştim. Seninle çok kolay. Her şey ortaya çıktı."

Sanki onu olduğundan daha fazla incitmekten korkuyormuş gibi ellerini şefkatle ve dikkatle saçlarında gezdirdi.

"Bana her şeyi anlatabilirsin. Søren'in ne dediği umurumda değil, bana güvenebilirsin."

". Ama sakladığın sırlarla bunu kolaylaştırmıyorsun." "Ne tür sırlar sakladığımı düşünüyorsun?"

"Fuller'ların yönettiği kampa gittin ve bunun hakkında konuşmuyorsun."

"Vurulduğun ve hastanelik olduğun zaman hakkında konuşmayı seviyor musun?"

Hastane mi?"

"Sadece beni yatağa atacaksa." Sam güldü.

"Çirkin geçmişimi bilmek seni gerçekten daha iyi hissettirir mi?" "Seni tanımak istiyorum," dedi Kingsley. "Hepiniz. Ve sen çok şey biliyorsun. benim hakkımda çok şey biliyor."

"Senin sırların benimkilerden daha seksi," dedi. "Benim kurşun yaralarım ya da gizli sevgililerim yok."

"Ne tür sırlarınız var?" Kingsley sordu.

Sam gülümsemedi, bu da onu korkutuyordu. Sam onun için neredeyse her zaman gülümserdi.

"Çirkin olanlar."

KINGSLEY, Sam yorganın içine yerleşene kadar bekledi. Yüzünü ona dönmek için yan yattı ve Kingsley ona bakarken, onu yatağında görmekten hoşlandığını fark etti. Sam büyük kırmızı yatağında o kadar küçük ve savunmasız görünüyordu ki, neredeyse küçük bir kız çocuğu gibiydi, saçları dağınıktı ve elleri bir çocuk gibi çenesinin altındaydı.

"Ailem beni kız gibi bir dönüştürme konusunda çok başarısız oldu. Bu yüzden kilisem ailemle konuştu ve beni yaz kampına göndermeye karar verdiler. Bildiğimiz türden bir yaz kampı değildi. Eşcinsel çocukların beyinlerini düzeltmeleri için gönderildikleri bir yerdi."

"Sam..." Kingsley ona uzanmak istedi ama kendini tuttu. Ona dokunursa konuşmayı kesebilirdi ve şimdi onun hakkındaki gerçeği öğrenmeye aç olduğunu fark etti.

"Bu kampa giden otobüste Faith adında bir kızla tanıştım - Tanrı'ya para versen gitmeyeceği iğrenç, korkunç bir kamp. Faith kilisede önemli biriyle yatarken yakalanmış ve onu o kampa göndererek susturmuşlar."

"Seni gönderdikleri yer neresiydi?"

"Pleasant Valley Kampı ve Doğa Merkezi. bu olduğuna inanabiliyor musun? Ne saçmalık. Kano yok, okçuluk yok, doğa yürüyüşleri yok. Bunun yerine, bizi saatlerce diz çöktürdükleri ve Tanrı'nın günahlarımızı alıp bizi iyileştirmesi için yüksek sesle dua ettirdikleri 'dua seansları' vardı, böylece Tanrı'nın istediği şekilde erkekleri arzulayacaktık. Ve slayt gösterileri izlememiz gereken eğlenceli 'terapi seansları' vardı.

Ekranda ne zaman güzel bir kızın resmi görünse elektrik çarpıyordu. Kollara ya da bacaklara elektrik şoku değil. Meme uçlarımıza ve klitorislerimize elektrik şoku yok. Ama en iyi kısmı uyuşturuculardı."

"Uyuşturucu mu?"

"Biz kampçılara kusturucu ilaçlar verirler ve lezbiyen pornosu izletirlerdi. Ekranda amcıklar. Yerde kusmuklar. Biz kampçılar buna 'Caligula'da film gecesi' derdik."

Kingsley Sam'elini tutmaya çalıştı ama Sam parmaklarını öyle sıkıca kıvrırmıştı ki Kingsley elini Sam'in elinin üstüne koymaktan başka bir şey yapamadı.

"Tüm bu keyifli ve sağlıklı kamp aktiviteleriyle o kadar meşgul olmamıza rağmen," diye devam etti Sam, sesinde alaycılık ve zorlukla dizginlenen bir öfke vardı, "ben ve Faith birbirimizi güçlü ve akli başında tutmak için elimizden geleni yaptık. Birbirimizi her gördüğümüzde şifreli sözcüklerimizi fısıldardık: Daha fazla *ağırlık*."

"Daha fazla kilo mu? Bu da ne demek?"

"Bazı fundie'ler lezbiyenliği bir tür büyücülük olarak görüyor. Şaka yapmıyorum.

Pat Robertson'a sorabilirsiniz. Bunu duyduğumda, tipik bir hoşnutsuz eşcinsel genç gibi büyücülük hakkında bilgi edinmeye karar verdim."

"Hoşnutsuz bir eşcinsel gençtim." "Ne yaptın?"

"Başka bir hoşnutsuz eşcinsel gençle yattım."

"Bunu ben neden düşünemedim? Oh, bekle, ben düşündüm." Sam güldü ve bunu duymak güzeldi. Sonra tekrar konuştu ve ikisi de artık gülmüyordu.

"Sömürge dönemindeki cadı avlarıyla ilgili bir kitap okumuştum. Yasalara göre bir kişi suçlu ya da suçsuz olduğunu söyleyene kadar yargılanamazmış. Bu adam, Giles Corey, cadılıkla suçlanıyordu ama suçunu kabul etmeyi reddetti. Mahkemenin insanların itirafta bulunmasını sağlamak için bir yöntemi vardı. Onları bir tahtanın üzerine yatırırılar, üzerlerine bir tahta koyarlar ve ağırlığın üzerine yığılır, kişiyi yavaşça ezer. Bunu Giles Corey'e de yaptılar. Ağırlık arttıkça durdular, suçlu ya da suçsuz olduğunu sordular. Onun yanıtı da 'Daha fazla ağırlık' oldu. Bunu tekrar tekrar söyledi ve sonunda

"Daha fazla ağırlık" son sözleriydi. Onu öldürdüler ama asla "Suçlu" dedirtemediler. Ben ve Faith 'daha fazla ağırlık' dediğimizde bu 'meydan' demektir. Acıyı. İşkenceler. Umurumuzda değil. Bize asla suçu kabul ettiremeyecekler. Biz yanlış bir şey yapmadık. Suçlu olan onlardı."

Kingsley konuşmak, bir şeyler söylemek istedi. Ama Sam'in gücü onu sessizliğe itmmişti.

"Kampta bir ay geçirdikten sonra bize ilerlememizin 'tatmin edici' olmadığını ve bir ay daha kalmamız gerektiğini söylediler. Faith'in aklına bir fikir geldi ve bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm. Kliniğe girdik ve bulabildiğimiz tüm hapları bulduk..."

Kingsley Sam'in elini tutmaktan vazgeçti ve onun yerine Sam'i kendine doğru çekerek onu bedenine doğru sürükledi. Başını onun göğsünün ortasına yasladı,

Kingsley de kolunu onun omuzlarına doladı. Titriyorlardı.

"Sabaha kadar birbirimize sarıldık," dedi Sam. "Tıpkı şu anda seninle benim olduğumuz gibi. Neden şafağa kadar beklemeye karar verdiğimizi bilmiyorum. Belki de son bir kez gün doğumunu görmek istedik. Ama şafakta hapları yuttuk ve senin yaptığın gibi maden suyuyla yıkadık. On... yirmi... otuz hap. Titredik, yandık ve sanki derimiz yanıyormuş gibi hissettik. Sonra uyuduk. İki kız uyuyakaldı. Bir kız uyandı."

"," dedi Kingsley.

"Polisler geldi," diye devam etti Sam. "Hastanede uyandığımda ilk insanlar onlardı. Bugüne kadar ne zaman duysam sinirleniyorum İnsanlar polisler hakkında saçma sapan konuşuyor. O polisler haftalardır konuştuğum ilk deli olmayan yetişkinlerdi. Bu dedektif, Dedektif Feldman, bu kampın Josef Mengele tarafından yönetiliyor gibi görüldüğünü söyledi. zaman ne demek istediğini anlamamıştım ama bizim tarafımızda olduğunu biliyordum."

"Sana ne oldu? Suç duyurusunda bulunuldu mu?" Sam derin bir nefes aldı.

"Faith Spencer'ın ailesi onun ölümü için beni suçladı. Benden daha fazla hap almıştı, bu yüzden kendini öldürmesi için onu kandırdığımı söylediler. Gerçek şu ki, bulabildiğimiz her şeyi aldık. Hapları saymadık. Sadece yuttuk."

"Sonra ne oldu?"

"Pek bir şey olmadı. Otuz günlüğüne devlet tarafından işletilen bir psikiyatri tesisine gönderildim. Faith Spencer gömüldü. WTL, Faith'in cenaze masraflarını 'Hıristiyan hayırseverliğinin bir jesti' olarak ödedi. İntihar anlaşmasını WTL için halkla ilişkiler zaferine dönüştürmeyi Fuller'a bırakın. Kilise o kampı kapattı ama hala başka kampları var. Şu anda o kamplarda çocuklar var. Daha fazla ağırlık. Hepsi eziliyor."

"Sam..." Kingsley onun omuzlarını ovarak rahatlamasını sağlamaya çalıştı. Sam rahatlamak yerine Kingsley'i itti ve yatakta doğrulup oturdu.

"İşte bu yüzden kulübü hayata geçirmek zorundasınız," dedi Sam. "İnşa etmek istediğiniz krallığı yapmak zorundasınız. Fuller ve WTL'nin kasabamızda bir kilise inşa etmesini engellemelisiniz. Faith Spencer o ve kampları öldü ve cemaati için bir kahraman çünkü tabutunu yenilemek için ailesine birkaç fatura gönderdi."

Kingsley kolunu uzattı ve onun saçlarına dokundu. Kız yüzünü onun eline yasladı ve gözlerini kapattı.

"Krallığımlı kuracağım," dedi Kingsley, "Fuller'in kilisesinin kapıları ona karşı gelemeyecek."

Sam genişçe sırttı ve gözleri yaşlarla doldu. Ona hiç bu kadar güzel görünmemiştı.

"Bunun için cehenneme gideceksın," dedi.

"Seni de yanımda götüreceğim."

"Sen nereye ben de oraya giderim," dedi Sam. "Birinin senin botlarına göz kulak olması gerek."

Tekrar aşığı yuvarlandı ve bir kez daha onun göğsüne uzandı. Başı bir çürüğe çarptı ve Kingsley kendini durduramadan irkildi.

"Kahretsin, özür dilerim," dedi ve uzaklaşmaya çalıştı.

"Hayır, , hayır, sen kal. Eğer bu sahip olacak kadar acıdan hoşlanıyorsam, o zaman seni onlara karşı hissedecek kadar acıdan hoşlanıyorum."

"Emin misin?"

"Ben bir mazoşistim, Sam."

"Gerçek bir mazoşist gibi mi?"

Kingsley cevap vermeden önce tereddüt etti. Sırları paylaşmaktan çok saklamayı tercih ederdi. Ama bu Sam'di ve ona güveniyordu.

"Hiçbir şey beni acı ve korkudan daha fazla tahrik edemez." "Acı mı?" diye sordu. "Korkun mu?"

"Benim acım. Benim korkum. Ve beni acım ve korkum kadar heyecanlandıran tek şey başkasının acısı ve korkusu. Dört yıl önce Paris'te bir kulüp bulana kadar *değişim* kelimesini bilmiyordum. İşte ben . Bir anahtar."

"Gençliğinden beri sapkınlık yaptığını sanıyordum."

"Daha kink kelimesini duymadan önce *kink* yapıyordum. Ne yaptığımızı ya da neden yaptığımızı bilmiyorduk. Sadece ihtiyacımız olan şeyin bu olduğunu biliyorduk."

"Biz mi? Biz derken sen ve Peder Kirpik mi?"

"Biz o Kirpik Baba değildi. O da benim gibi bir öğrenciydi. İlk kez birlikte olduğumuzda öğrenciydi," diye düzeltti Kingsley. "İkinci kez bir öğretmendi, Bay Kirpik."

"Baştan çıkardığın öğretmen bu muydu?"

"Öyleydi," dedi Kingsley gururla. Kingsley önce Søren'in peşine düşmeseydi Søren'in asla onun peşine biliyordu.

"Seni mi incitti?" Göğsündeki ve omzundaki çürüklere dokundu.

"Beni bundan çok daha fazla incitti, bu yüzden onu herkesten çok sevdim."

"Seni bundan daha mı çok incitti?" diye sordu, sesi hafifçe dehşete düşmüş gibiydi. "Dürüst olacağım, şu anda içimdeki savaşla mücadele ediyorum. Søren'e karşı yakıcı bir nefret ve ona karşı tam bir hayranlık duygusu."

"Kulübe hoş geldin. Ama beni yendiği için ondan nefret etme. Bunu ben istedim. Okulumuzda hepsi de ondan korkan elli çocuk daha vardı. Onlardan daha uzun, onlardan daha güçlü, onlardan daha zekiydi ve hepsini etkisi altına almıştı. Ve hiçbirine dokunmadı."

"O zaman neden sen?"

"Ondan korkuyorlardı. Bazıları ondan nefret etmiş olabilir ama bu muhtemelen kıskançlıktı, nefret değil. Onları suçlamıyorum. Ondan nefret etmedim. Onu istiyordum ve bunu ona da söyledim," diye itiraf etti Kingsley utanmadan. "Ona baktım, onu takip ettim, o ödevini yapmaya çalışırken kütüphanede -davet edilmeden- onunla oturdum. Hatta onu öptüm. O da davetsizdi."

"Seni şeytan. O da seni öptü mü?"

"Beni yatağa geri itti ve o kadar sert bastırdı ki bileğimde bir şeyin patladığını duydum. Benden uzaklaştıktan bir dakika sonra mastürbasyon yapmak acı vericiydi. Beni durdurduğundan değil."

"Neredeyse bileğinin kırılacak olması seni azdırdı mı?" Kingsley derin bir nefes aldı.

"Beni sadece etmekle kalmadı, hayatımda daha önce şeyin beni tahrik etmediği kadar tahrik etti."

"On altı yaşındaydın."

"O kadar yıllardır seks yapıyordum." "Lanet olsun, Fransızlar genç başlıyor."

"Yeterince genç değil. İlk sevgililerimin hepsi birkaç yaş büyüktü. Ama hiçbir şey beni ona hazırlayamadı."

"O senin ilk erkeğin miydi?"

"Seks sırasında canımı yakan ilk kişi de." Kingsley elini Sam'sırtının ortasına koydu ve akılsızca omurganın uzunluğunu aşağı yukarı ovdu. "Krallığımı kurmak istememin nedeni o. Bunu yapmak zorunda olmamın nedeni o."

"Ah, anlatsana." Sam ona daha sıkı sarıldı. Sokulmak mı? Artık sarılıyorlar mıydı?

"Gerçekten bir Katolik yatılı okulundaki iki gencin cinsel sapkınlıklarını mı dinlemek istiyorsunuz?"

"Beni *cinsel sapkınlık* konusunda kandırdın. Ve *kaçamaklar*. Ve *genç oğlanlar* ve

Katolik yatılı okulu. Bunların hepsi."

Kingsley konuşmak, hikâyeyi anlatmak için ağzını açtı ama kelimeler ağzından çıkmadı.

"Kingsley?"

"Bağışlayın beni," dedi. "Bu... Bunlar güçlü anılar."

"Anlıyorum," dedi Sam. Parmak ucuyla adamın çirkin morluklarından birinin etrafında daireler çizdi. "Gençken birini sevmiştim. O da elma gibi kokuyordu. Onun şampuanıydı, mistik bir şey değildi ama ne zaman elma kokulu bir şey koklasam onu . Neredeyse bir tane yiyerek orgazm olabilirim."

"Søren... kış gibi kokuyor. Bunu fark ettin mi?"

Sam başını salladı. "Onunla o kadar yakınlaşmadım. Beni sinirlendiriyor."

"Hani hava ilk , hem de çok soğuduğunda, havanın bir ısırığı olur ya? O acı? Ve dünya temiz ve saf mı kokuyor? İşte öyle. gibi kokuyor."

"Bir gün onu koklayacağım."

"Yapmalısın," dedi Kingsley, ama şimdi Sam'e bundan bahsetmemiş olmayı diliyordu. Birinin çıplak teninin kokusunu bilmek, o kişiyi en mahrem, en ilkel şekilde tanımak demekti. "Birlikte yatağa girdiğimizde onu içime çekerdim. Onu çıldırtırdım. Beni bunu yaparken yakaladığında burnumu sıkar ve tutardı. Piç kurusu."

Sam ayağa kalktı ve ona gülümsedi. Onun burnunu sıktı ve . "Ona aşıksın, değil mi? Hâlâ ona aşık mısın?" Kingsley başıyla onayladı. Sam onun burnunu bıraktı.

"Anlıyorum. Hikayene devam et."

Kingsley burnunu kırıştırdı. Sam kısır bir çimdik attı.

"Søren hakkında bir şeyler bilmelisin," diye başladı Kingsley. "Kötü bir çocukluk geçirdi."

"Hepimiz öyle değil miydik?"

"Ben ," dedi Kingsley. "Çok güzel bir çocukluk geçirdim. Annemle babam birbirlerine aşık ve kız kardeşimle bana tapıyorlardı. Büyümek için Paris'ten daha iyi bir şehir yok. Işık Şehri mi? Aşk Şehri mi? Başıma kötü bir şey gelmedi. Ta ki başıma kötü bir şey gelene kadar. Annemle babam öldü ve Maine'deki büyükannemle büyükbabamın yanına gönderildim. Çok kötüydü. Okulumdan nefret ederdim. Olabildiğince çok kızla yatarak aklımı başımda tuttum. mümkün."

"Benim akıl sağlığım için reçetem bu."

Kingsley sırıttı. "Büyükanmem ve büyükbabam beni erkek okuluna gönderdi. Baştan çıkaracak kız yoktu. Ve sonra bir sadiste aşık oldum..."

"Kim ne yaptı?" Sam sordu.

Kingsley neredeyse "beni revire götürün" diyecekti ama bu kısmı gizli tutmaya karar verdi. Utanmıyordu, Søren'i korumaya çalışmıyordu. Ama Søren'le seks yaptıkları o ilk gece, ormanın zeminindeki o gece, hayatının en önemli gecesi idi. On iki yaşından beri seks yapıyordu ama aklında, kalbinde bekaretini kaybettiği gece o geceydi.

"Hayatımda gördüğüm en güzel şey olan bir sadist. İlk görüşte aşk. Ya da şehvet. On altı yaşındayken farkı anlamak zor. Yirmi sekiz yaşındayken farkı anlamak zor."

"Benim de böyle bir sorunum var."

Kingsley, "Søren ve ben orada bulunduğum ilk dönem bir kez seks yaptık," diyerek hayatının en anlamlı gecesini birkaç kelimeyle özetledi. "Sonra yaz için eve gittim. Güz dönemi için geri döndüğümde mezun olmuştu ve öğretmenlik yapıyordu. O zaman birlikte yatmaya başladık. Okulun ilk ayında haftada bir belki. Sonra haftada iki, üç, dört kez. Birbirimize doyamıyorduk. Yurttaki öğrenciler uyuyana kadar beklerdim, sonra gizlice dışarı çıkar koşardım. O çoktan inziva yerinde beni bekliyor olurdu. Sürekli gizlice dolaşmak zorundaydık. Yorucu ama buna değerdı. Kız kardeşim Marie-Laure ziyarete geldikten sonra daha da fazla gizlenmek zorunda kaldık."

"Ne yaptın sen?"

"Bir gün kampüsten çıktım. Søren kız kardeşi Elizabeth'ten bir mektup almıştı ve bazı aile işlerini halletmesi gerekiyordu. Marie-Laure'den o Cuma Fransızca derslerini devralmasını istedi, böylece bu işi halledebilecekti."

"Kulağa uğursuz geliyor."

"Ailedeki genç sadist, yardım için başvurduğunuz akrabalar olduğunda, ortada bir sorun olduğunu anlarsınız."

Sam yüzünü buruşturdu. "Öyle görünüyor. Sorun neydi?"

"Elizabeth babalarının yeniden evlendiğini ve ikinci karısının bir kızı daha olduğunu öğrendi. Søren'den yeni karısını nasıl bir canavarla evlendiği konusunda uyarmasını istedi."

"Babam kötü müydü?"

"Søren tüm kötü babaların babasına sahipti," dedi Kingsley. Bir şakaydı, evet, ama ikisi de buna gülmedi. "O gün kız kardeşim onun yerine geçtiği için dersi asıp onunla gittim. Dersi izin verdiğine inanmadım ama kız kardeşim geldiğinden beri birlikte çok az zaman geçirmiştik. Evet dedi."

"Hepiniz nereye gittiniz?"

"New Hampshire'a, babasının evine."

"Oraya nasıl gittiniz?"

Kingsley sırttı. Kocaman sırttı. Kulaktan kulağa sırtarak bok yiyordu.

"Babasının parası vardı. Hem çok. Bu kadar çok parası olduğuna inanmamıştım.

O yolculuğa kadar parası yoktu. Elizabeth onu babasının evine götürmesi için bir araba gönderdi. Ama herhangi bir araba değil."

"Tanrım, sakın söyleme," dedi Sam. "Bunun nereye gittiğini anlıyorum." "O bir Rolls Royce'du."

KINGSLEY YALAN SÖYLEMEDİ, ama Marie-Laure'a yalan sayılabilecek kadar çok yarım doğru söyledi. *Babasının yeni karısıyla buluşacak. Onunla ailevi bir durum hakkında konuşması gerekiyor. Onunla daha önce hiç tanışmamış, söylediği kişi olduğuna inanmayabilir. Kimliğine kefil olmam için onunla gitmemi istedi.*

Bir günlüğüne biz olmadan da iyi , değil mi? Oh, evet, dedi. Bien sûr. Onunla git. Onun için her şeyi yaparım, dedi, Søren'le tanıştıktan sadece bir hafta sonra ona kafayı takmıştı bile.

Kingsley bir gece önce zar zor uyumuştı. Bütün gece Søren'in rahipler mahallesindeki küçük dairesine gitme isteğiyle savaşıyordu. Ama bu şansını zorlamak olurdu. Hâlâ Søren'in onunla görüşmeyi kabul ettiğine inanamıyordu. Bu geziye onu da götür. Yolculuk mu? Sørenin açıklamasına bakılırsa, daha çok bir görev gibi. *Babamın evine gitmem gerekiyor. Sonunda bir seyahat için eyalet dışına çıktı. Bu, yeni karısıyla tanışıp o olmadan konuşmak için bir şans. Yakınlarda bir yerde. Karısını ve kız kardeşimi ondan uzaklaştırmalıyım. Bana inanması gerek.*

Kingsley, "Akıl sağlığınız ve iyi karakteriniz için kefil olacağıma söz veriyorum," dedi. "Teşekkür ederim," dedi Søren.

"Yalan söylemek zorunda kalsam bile."

Bu hakaret ona kafasının arkasına hızlı ve sert bir tokat attırmıştı.

Kingsley sabah 4:37'de çantasını omzuna atarak yatakhane çıkı ve şapelde beklemeye başladı. Herkes hâlâ uyuyordu, rahipler bile. Ön kapıyı araladı ve izlemeye başladı. On dakika sonra gümüş bir çizgi parladı ve ay ışığının aydınlatığı sabah karanlığında bile, binadan arabaya doğru yürüyen Søren'in sarı saçlarını görebildi. Kingsley de dışarı çıktı ve sanki bu dünyadaki en doğal şeymiş ve kimse bunu neden yaptığını sorgulayamazmış ya da sorgulamamalıymış gibi arabaya bindi.

Şoför Søren için kapıyı açık tuttu ama Kingsley içeri girdi. karşı tarafa. Deri koltukta otururken heyecandan . Søren her zamanki gibi kibar bir sofistike görüntüye sahipti. Arka koltukları şoförden ayıran pencereden Søren sakince şoföre talimatlarını verdi. Søren'in üç hafta sonra

On sekiz yaşındaydı şoför elli yaşında olmalıydı, ama Søren'e kraliyet ailesinden biriymiş gibi selam verdi.

Şoför pencereyi kapattı. Søren perdeyi kapattı. Ve şimdi, burada, nihayet, bir Rolls Royce'un içinde yalnızdılar. Kingsley öldüğünü hatırlamıyordu ama bir şekilde cennete girmenin yolunu bulmuştu. Ve cennetin içi el dikişli gri deriydi.

Kingsley ceketini ve eldivenlerini çıkarırken Søren, "Bunu aklından bile geçirme," dedi.

"Hep bunu düşünüyorum," dedi Kingsley. "Kayganlaştırıcıyı getirdim."

"Kingsley, saat daha sabahın beşi bile olmadı."

"Beni daha önce bu kadar erken yenmiştin."

"Seni çalışıyordum." "Alarmlı horozunla mı?"

"Uyumaya devam et." Søren ceketinin çözdü ve çıkardı. "Önümüzde uzun bir yol var."

"Rolls Royce'la mı? Bu güzelmiş. Bunun parasını ödeyebilir misin?"

"Bu geziyi kız kardeşim Elizabeth ayarladı. Kendisi de giderdi ama babamızın onun yerine beni suçlamasını tercih ederim. Onun iyiliği için, umarım bunu hiç öğrenmez."

"Ne yapıyorsun?" Søren yıpranmış deri postacı çantasına uzanırken Kingsley sordu. Bir dosya klasörü ve kırmızı bir kalem çıkardı.

"Kağıtlara not vermek."

"O zaman kesinlikle uyuyorum." Önümüzdeki beş saat boyunca Søren'in İspanyolca ödevlerini not etmesini izlemekten daha sıkıcı bir şey düşünemiyordu. Yine de, anlaşmadan biraz seks çıkarabileceğini düşünürse bunu yapardı. Ne yazık ki Kingsley'i dövmek ve becermek Søren'in bugünkü gündeminde yok gibiydi.

Kingsley bacaklarını uzattı ve ceketini yastık gibi sardı. Ama uyuyacak bir yer bulamadan Søren onu gömleğinin yakasından yakaladı.

Dondu kaldı, vücudu kaskatı kesildi - her bir parçası.

"Orası değil," dedi Søren. Kingsley'i koltuğun kucağına doğru sürükledi.

"Burada uyu. Bana bir masa lazım."

"Ciddi misin sen?"

"Ölümcül," dedi Søren, ses tonu kuru ve hafifti, bu da sesinin tehditkâr olmasından çok daha sinir bozucuydu. Kingsley homurdandı ve

Søren'e bir masa kullanması için sırtını vererek karnına doğru yattı. Ceketini başının altına soktu ve rahatlamaya çalıştı.

Arabanın motorunun alçak mırıltısı ve saatin erken olması, Søren'in Uyluklarını göğüs kafesine dayadı ve kalemi sırtına sürttü. Kendine itiraf edebilseydi, Søren'in masasında onun için oynamaktan hoşlanırdı. Søren onu hep yatakta kullanırdı. Yatak dışında kullanılmak hoş bir değişiklikti.

Uyandığında güneş doğmuştu ve soluk kış güneşi ışığı renkli camlardan arabaya doluyordu.

"varmadık mı?" Kingsley sordu. Ne kadar uyuduğundan emin değildi ama birkaç saat geçtiğini hissediyordu.

"Neredeyse," dedi Søren. İşte o zaman Kingsley, Søren'in elinin gömleğinin altından sırtına uzandığını fark etti. Kingsley uyurken Søren işini bitirmiş, ama Kingsley'i uyandırıp hareket etmesini emretmek yerine uyumasına izin vermişti. Ve şimdi Kingsley parmak uçlarını sırtının alt kısmında hissediyordu. Kımıldamadı, kımıldamak istemedi. Kıpırdarsa Søren'in ona böyle dokunmaktan vazgeçeceğinden korkuyordu. Søren nazik olabilirdi ve ona karşı nazik davranmıştı ama sadece dayak ve sikişten sonra. Bu sabah dayak ya da sikiş yoktu ama yine de Søren Kingsley'nin sırtını gömleğinin altından hafifçe okşadı, omurgasının çizgisini boynuna kadar takip etti ve tekrar aşağı indi. Kingsley'göğüs kafesinin kenarını, karnının yanlarını, kürek kemiklerinin arasındaki hassas deriyi izledi.

"Ne yapıyorsun?" Kingsley sordu. "Sırtına dokunuyorum."

"Neden?" diye sordu. *Pourquoi?*

"Çünkü yapabilirim. Sana istediğim her şeyi . Öyle değil mi?"

Kingsley derin bir zevk iç çekişi yaparak, "Ne istersen," dedi. "Aptalca bir soru sorabilir miyim?"

"Az önce yaptın."

Kingsley güldü ve Søren'in alaycı bir tiksintiyle iç çektiğini duydu.

"Sorunuzu sorun."

"Vücudumu beğendin mi?" Kingsley bu soruyu sormadan önce, sorarken ve sorduktan sonra kızardı.

"Şu anda değil."

"musun?" Kingsley yıkılmıştı.

"Benim hoşuma gidecek kadar çürük yok."

Kingsley cevap karşısında sırttı. "Vücudumda istediğin iyileştirmeleri yapabilirsin. Yaralar... çürükler... kesikler... yanıklar..."

"Beni baştan çıkarmaya çalışıyorsun." "Her zaman. İşe yarıyor mu?"

"Olabilir," dedi Søren, bir parmak ucunu Kingsley'nin sırtının ortasında tekrar gezdirerek. Dokunuştan ürperdi. "Bundan hoşlanıyor musun?" sordu. Sesi neredeyse şaşırmış gibiydi.

"*Oui, beaucoup.*" Kingsley Fransızca'ya kayd. "Zevki de en az acı kadar severim."

"Benim de aynı şeyi hissetmemi ister miydin?" Søren sordu.

"*Pas du tout.* Bana zevk verecek herhangi bir kız bulabilirim. Sen bana acı vermeyeceksin de kim verecek?"

Søren usulca güldü. Kingsley Søren'i güldürmeyi severdi. Kingsley, insan evriminin tüm seyrinin Søren'e yol açtığını teorize etti ve o güldüğünde, dünya işinde iyi bir iş çıkardığını anladı.

Søren, "Arkanı dön," diye emretti ve Kingsley hemen itaat etti. Søren şimdi Kingsley'in vücudunun ön tarafını, karnını ve göğsünü okşuyordu. Søren parmak uçlarıyla Kingsley'nin kaburgalarını hafifçe çizdi, soldan yukarı ve sağdan aşağı doğru saydı. Yirmi dörde kadar saydığında Kingsley tamamen dikleşmişti.

"Bunu da beğendin mi?" Søren, Kingsley'gömleğini koltuk altlarına kadar iterken sordu. Kingsley ondan daha iyisini yaptı ve gömleği tamamen çıkardı.

"Her saniyesinde. Öyle mi?"

Søren durakladı. Sözlerini tartarak derinlemesine düşündüğünün bir işaretiydi bu. "Farklı dokunma türlerine nasıl tepki verdiğini görmek ilginç." "Ben de sana dokunabilir miyim?" Kingsley sordu. "Lütfen?"

"Madem ısrar ediyorsun. Gerçi bundan zevk almayacağım, o yüzden neden zahmet ettiniz bilmiyorum."

Kingsley, Søren'in sesindeki eğlenceyi duydu. Kingsley'nin yetersizliklerini ayrıntılarıyla anlatmak hoşuna gidiyordu - Kingsley Søren'in zamanını boşa harcıyordu. Fazla Fransızdı, Katolik değildi, fazla seks takıntılıydı, yeterince çalışkan değildi, yeterince itaatkâr değildi ve elbette Søren'den her yönden - fiziksel, ahlaki ve ontolojik olarak- aşağıdaydı. Søren'in ona bu tür zalimce sözler söylediğini düşünen Kingsley, baş başa kaldıklarında, öpüşüklerinde, dokunduklarında, seviştiklerinde, Søren'in bunları gerçekten isteyip istemediğini sorguladı. İçinde

Aslında Kingsley bazen Søren'in kendisinden hoşlandığı hissine kapılıyordu. Marie-Laure'u okulda ziyaret etmesi için Amerika'ya kadar getirmişti. Bu aşk ya da en azından sevgi değilse neydi?

"Hoşuna ," dedi Kingsley. "Ama ben keyif alacağım."

Kingsley Søren'in yanına oturdu, yüzü ona dönüktü. Søren başını çevirdi ve konuşmadan Kingsley'e baktı. Hiç şüphesiz Søren, Kingsley'in vücudunun mahrem bir yerine dokunmasını bekliyordu. Kingsley de öyle yaptı.

Uzandı ve Søren'in yüzüne dokundu. Søren şok ya da şaşkınlıkla bir santim geri çekildi. Kingsley bekledi, tekrar uzandı ve parmak uçlarını Søren'in yanağına bastırdı.

"Çok solgunsun," dedi Kingsley. "Sana her teninin taş gibi soğuk olacağını düşünüyorum."

"Maine'de bronzlaşmak kolay değil," dedi Søren. "Görünüşümle ilgili başka bir şikâyetiniz var mı?"

"Kırpiklerin çok koyu." Kingsley başparmağının ucunu Søren'in kırpiklerinin ucunda gezdirdi. "Senin yanıdayken konsantre olmamı zorlaştırıyor."

"Kırpiklerimi kötü davranışların için bir mazeret olarak kabul etmiyorum." "O zaman bunun için beni cezalandırmaya devam etmen gerekecek."

"Niyetim bu."

Kingsley öne doğru eğildi, kollarını Søren'in omuzlarına doladı ve onu öptü. Søren öpücüğe şaşırtıcı bir şefkat ve nezaketle karşılık verdi. Søren'in öpücükleri genellikle Kingsley'in hoşuna giden morartıcı türdendi. Ama bunu da sevdi; Søren'in elleri çıplak sırtında, dudakları birbirine değiyor, dilleri birbirine karışıyor... Ve sonra, öpücük çok mükemmel olduğu için, Kingsley gülerek onu mahvetti.

Søren geri çekildi ve ona ters ters baktı.

"Özür dilerim," dedi Kingsley. "Hiç düşünmemiştim..." "Neyi hiç düşünmedin?" Søren sordu.

"Seninle bir arabanın arka koltuğunda öpüşeceğim hiç gelmezdi. Bu gece de arabalı sinemaya gidebilir miyiz?"

Søren ona ters ters baktı. "Gömleğini giy."

"Durma. Neredeyse ikinci aşamaya gelmiştik," dedi Kingsley gülmeye devam ederek. Søren onu arabanın zeminine ittiğinde bile gülmeyi .

"Durmak zorundayız," dedi Søren, gözlerindeki tüm eğlence kaybolmuştu. "Buradayız."

Kingsley koltuğa tırmanıp tişörtünü ve ceketini geri çekti. Elini saçlarında gezdirdi ve giysilerini düzeltti.

"Ne yapacaksın?" Kingsley, Søren'in ağzının gerginliğini, çenesinin sert çizgisini fark etti.

"Tanrı'nın bana kelimeleri vermesi için dua et," dedi. "Umarım buradadır."

"Elizabeth yeni eşin evde olması gerektiğini söylememiş miydi?"

"Yeni karımı kastetmedim. Kız kardeşimi kastetmiştim, bebeği. Claire." "Üç yaşında demiştin, *değil* mi? O bebek değil, okul öncesi çağda." "Ne zaman çocuk gelişimi konusunda uzman oldun?"

"Ben yapmadım ama ben bile bir bebekle okul öncesi çocuk arasındaki farkı biliyorum." Kingsley alay etti ve Søren gözlerini ona dikti. Belki de bugün dayak yiyecekti.

"Kız kardeşin yeni eşini nasıl öğrendi?"

"Annesi babamın faaliyetlerini izlemesi için birini tutmuş. Elizabeth beni bilgilendiriyor. Yeniden evlendiğini biliyorduk. Yakın zamana kadar başka bir çocuğu olduğunu bilmiyorduk."

"Bunu neden sır olarak saklasın ki?"

"Çünkü Elizabeth ve benim böyle bir şey yapacağımızı biliyor."

Araba bir köşeyi dönerek ağaçlarla kaplı uzun bir yola girdi ve büyük bir İngiliz malikânesi görüldü.

"Bu mı?" Kingsley sordu.

Søren başını eğmeden önce boş gözlerle pencereden dışarı baktı.

"Orası bir şato," dedi Kingsley. "Sen bir kalede büyüdün." "O bir ev."

"Bu lanet olası büyük bir ev." Büyük, nefes kesici, muhteşem ve heybetli. Søren gibi değil.

"Bundan nefret ediyorum."

Kingsley iç çekti. Søren ona o evdeki hayatı anlatmıştı. "Seni suçlamıyorum, *dostum*."

Araba uzun araba yolunda ilerledi. Kingsley, eve yaklaştıklarında Søren'in gerildiğini hissetti.

"Ne ki?" Kingsley sordu. "Yani sana yardım etmek için."

"Arabada kal. Kimliğim için kefil olmana ihtiyacım olursa, senin için gelirim."

Araba garaj yolunun en alt kısmında durdu. Şoför indi ve Søren için kapıyı açtı. Soğuk bir hava Kingsley'in yüzüne çarptı. Yakında kar yağacaktı. Kingsley kar yağmasını umuyordu. O zaman Søren'le birlikte bir otel odası tutmaları gerekecekti - belki de günlerce orada kalacaklardı...

"Hey," dedi Kingsley ve Søren arkasını döndü. "Kız kardeşinle tanışabilir miyim?" "Claire üç yaşında bile değil. Eğer kız kardeşimle flört etmek istiyorsan,

Elizabeth'i ziyaret etmemiz gerekecek."

"Flört etmeyecektim," dedi Kingsley, Søren'in hayattaki tek ilgi alanının seks olduğunu düşünmesine içerlemişti. Elbette en büyük ilgi alanıydı ama tek ilgi alanı değildi. "Çocukları severim."

Søren gözlerini ona dikti ve arabanın koltuğunu işaret etti.

"Bekle," dedi Søren, sanki burada anaokulu öğrencisi Kingsley'in kendisiymiş gibi.

Şoför arabaya geri döndü. Kingsley arabadan indi ve soğuk sonbahar rüzgârının altında durdu. Søren'in uzun paltosu eve doğru yürürken bacaklarına dolanıyordu. Başı dik, gözleri taş gibiydi ama tüm bunlara rağmen, kendi idamına doğru yürüyen bir mahkûma benziyordu.

Kapının zilini çaldı ve kapı açıldı. Eşikte bir kadın duruyordu. Søren'in babası şimdiye ellili yaşlarında olmalıydı ama bu kadın ancak otuzunda görünüyordu. Genç ve güzeldi, siyah saçlı ve düzgün vücutluydu. Bu kadınlara ne diyorlardı? Kupa eşleri mi? Bunu bir yerde duymuştu. Genç bir kadın kendisinden çok daha yaşlı bir adamla parası için evleniyordu. Kocasının diğer kızına tecavüz etmiş olması umurunda olur muydu? Yoksa böyle bir zenginlik içinde yaşama şansı için bunu göze almaya değer bir risk olarak mı görürdü?

Kim olursa olsun, adı ne olursa olsun, Søren'i dinlemeye istekli görünüyordu. Onu içeri davet etmedi ama kapıyı da yüzüne kapatmadı. Kim böyle bir durumda kapıyı yüzüne kapatır ki? Michelangelo'nun *Davut*'una tükürmek gibi şey olurdu bu.

Kapı aralığında daha küçük bir yüz belirdi. Saçları bukleler halinde ve elinde bir şey olan küçük bir kız çocuğu - doldurulmuş bir oyuncak mı? Annesine baktı ve kadın elini küçük kızın başının üstüne koydu. Kingsley Søren'in emrine itaatsizlik etmesine neyin sebep bilmiyordu ama hiç düşünmeden eve doğru yürüdü ve verandada Søren'in arkasında durdu.

"Bu benim arkadaşım Kingsley," dedi Søren kadına. "Söylediğim kişi olduğumu teyit etmesi için onu getirdim. Size söylediklerimin doğru olmadığını biliyorum-"

"Seni gördüğüm anda kim olduğunu anladım," dedi sesi titreyerek. "Tıpkı ona benziyorsun."

Kingsley, Søren'in bu karşılaştırma karşısında içten içe irkildiğini hissetti.

"Bağışlayın beni," dedi. "Yani... ona benziyorsun. Hepsi bu. Onun oğlu olduğunu görebiliyorum. Ben Annabelle'im." Kingsley'e tereddütlü bir gülümseme verdi.

"Bu da Claire, kız kardeşim," dedi Søren, verandada dizilmiş üç kişiye bakan küçük kızı başıyla selamlayarak, gözleri masum bir merakla büyümüşü.

"Başlarda biraz utangaçtır," dedi Annabelle. "Ama bir kez konuşmaya başladı mı, onu susturamazsınız."

"Senin gibi konuşuyor Kingsley," dedi Søren. "Kingsley mi?"

Kingsley onu görmezden geldi ve yere diz çöktü.

"Tek boynuzlu atını sevdim," dedi, boynuzunun ucundan tuttuğu mor yaratığa dokunarak. "Onun adı ne?"

"Claire."

"Bu senin adın."

Claire küçük, gururlu bir sesle, "Ona kendi adımlı verdim," dedi.

"Ben... Şimdi gidip çantalarımızı hazırlayacağım," dedi Annabelle. Kızı kollarının arasına aldı. "Ben toplanırken kardeşini kucağına almak ister misin?"

"I..." Søren başladı ve durdu. Kingsley, Søren'in gerginlik içinde kekelediğini duyacağını hiç hayal etmemişti. "Daha önce hiç küçük çocukların yanında bulunmadım. Onu inciteceğimden korkuyorum."

Kingsley, "Onu ben alırım," dedi ve Annabelle Claire'i ona verdi. Claire rahat bir yer bulana kadar onun kollarında kıpırdandı.

"İçeri gelin lütfen. İkiniz de."

Søren ve Annabelle daha fazla konuşmak ve eşyalarını toplamak için merdivenlerden yukarı kayboldular.

Kingsley Claire'le oynarken bazı şeyler yaptı. Yaptığı her şey onu kıkırdatıyordu, özellikle de onunla İngilizce ve tek boynuzlu atıyla Fransızca konuştuğunda. Tek boynuzlu atını başının üstünde zıplatması da hoşuna gidiyordu. Onu elinden kaptı ve onunla ona saldırdı. Adam ölü taklidi yaptı, bu da onu kıkırdama krizine soktu.

Claire, Kingsley için bir tur rehberi gibi davranıyordu. Şömine, kütükler, sandalyeler, babasının resmi gibi Kingsley'in ilgisini çekebilecek her şeyi işaret etti. Kingsley fotoğrafa baktı; İngiliz Ordusu subay üniforması giymiş, muhteşem görünümlü bir adamın siyah-beyaz, sekize on ebadında bir fotoğrafıydı bu.

Søren fotoğraftaki adama o kadar benziyordu ki Kingsley gözlerini kaçıramadı. Aynı güçlü çene ve burun, aynı yoğun gözler, aynı asil ve aristokrat duruş. Ve yine de tüm benzerliklere rağmen,

Kingsley bu adamla Søren'in daha farklı içten içe biliyordu. Baba, büyük kızına hayatı boyunca zarar vermişti ve işte oğul, bunun en küçüğünün başına gelmesini engellemeye çalışıyordu.

On dakika geçmeden Søren ve Claire'in annesi bavulları arabaya yüklüyorlardı. Claire'in ailesine gitmekle ilgili bir şeyler söylediğini duydu ve Søren tek *kelimeyle* cevap verdi: avukat. Ne yaparsa , nereye giderse gitsin, ilk telefon görüşmesi bir avukatla olmalıydı.

Gitme vakti geldiğinde Claire, Kingsley dışında kimsenin paltosunu ve ayakkabılarını giydirmesine izin vermedi. Søren onun minik bağcıklarını bağlarken ve paltosunun fermuarını çekerken onu izledi. Eldivenlerini ellerine geçirebilmek için ona beş kez parmaklarını oynatmamasını söylemek zorunda kaldı. Ama sonunda kız giyinmiş ve ısınmıştı; onu kollarına aldı ve arabaya kadar taşıdı, Søren ve Annabelle de arkalarındaydı.

Annabelle kapıyı onlar için açık tuttu ve Kingsley Claire'i koltuğuna oturttu. Battaniyesini ve tek boynuzlu atını yanına aldığından emin olduktan sonra vedalaşmak için burnunun ucuna dokundu.

"Teşekkür ," dedi Annabelle. Yüzünde hayalet gibi bir solgunluk vardı. Gözyaşlarının eşiğinde gibiydi ya da daha kötüsü midesi . Onu suçlayamazdı. Eğer biri kapısına dayanıp sevdiği birinin çocuk tacizcisi bir tecavüzcü olduğunu söylese, o da kahvaltısını yapmakta zorlanabilirdi. Søren'e bir telefon numarası verdi -Kingsley bunun ailesine ait olduğunu ve şimdi kızıyla birlikte kaçacağını tahmin ediyordu.

Søren irtibatı koparmayacağına söz verdi ve Annabelle'den okulda ona yazmasını ve kız kardeşinden bahsetmesini istedi. Annabelle bunu yapacağına söz verdi ve ardından babasının onu görmeye geldiğini asla öğrenmemesini sağlayacağına dair tüm kalbiyle yemin etti.

"Bir oğlu olsun istiyordu ve bir kızım olduğu için hayal kırıklığına uğradı. O-" Annabelle durdu ve paniğe kapılmış görünüyordu.

"Hamile misin?" Søren sordu, bir gencin otuzlu yaşlarındaki evli bir kadına soracağı, sorması gereken bir soru değildi bu. Ama bunu otoriteyle sordu ve kadın da onun otoritesine boyun eğerek cevap verdi.

"Hayır," dedi. "Yalan söyledim ve ona artık doğum kontrol hapı kullanmadığımı söyledim.

Başka bir çocuk için hazır değilim. Ama o bir oğul için ölüyor."

"Ben onun meşrulaştırdığı bir piçim," dedi Søren. "Gerçek olanı tercih ederdi." "Ona başka bir çocuk vermeyeceğim."

"Onu neden terk ettiğini bilmek isteyecektir. Lütfen Elizabeth'in adını bu işin dışında tut. Birinin adını vermen gerekiyorsa, benim adımı ver."

Kingsley panik içinde, "Hayır," dedi. "Yapma bunu." "Kingsley, bu-"

"Bu beni ," dedi Kingsley, Søren'in ne söyleyeceğini daha o söylemeden biliyordu. "Bana on bir yaşındayken babanın kolunu kırdığını söylemiştin. Sana zarar vermesini istemiyorum."

"Ona söylemeyeceğim," diye söz verdi Annabelle. "Seni tehlikeye atmayacağım. Sana borçluyum... her şeyi."

"Kız kardeşimi güvende tut. Tek istediğim bu."

Ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve Søren'i yanağından öptü.

"Kız kardeşini her zaman ziyaret edebilirsin," dedi. "Her zaman. Sen de," dedi Kingsley'e. "Sanırım Claire sana aşık."

"O zaman onu bir daha asla göremeyecek," dedi Søren. "Ben onun ağabeyiyim. Aşık olmasına asla izin verilmez. Özellikle de ona." "Boş ver onu. Bana Kingsley Amca diyebilir," dedi.

Annabelle güldü -korkmuş, kırılgan bir ses. Elini Søren'in göğsüne, kalbinin üzerine koydu. Arabaya binip uzaklaşmadan önce "Teşekkür ," diye fısıldadı.

"Arabadan izinsiz indiğim için başım ne kadar belada?" Kingsley sordu.

"Yok," dedi Søren ve Kingsley büyük bir hayal kırıklığına uğradı. "Hadi gidelim. Akşama kadar okula dönebiliriz."

Kingsley onu arabaya kadar takip etti. Şoför onlar için kapıyı açtı. Tekrar yalnız kaldıklarında Kingsley, "Ya da..." dedi.

"Yoksa ne olur?" Søren talep etti.

"Ya da bir otel bulup bir kez olsun gerçek bir yatakta sevişebiliriz."

"Randevuda değiliz. Ben de gerçek Kingsley'nin nereye gittiğini merak ediyordum."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu şoför arabanın kapısını onlar için açarken. O içeri girdi ve Søren de onu takip etti. Søren cevap vermeden önce tekrar yola koyulmuşlardı.

"Claire'le birlikteyken tanıdığım ve zar zor tahammül ettiğim Kingsley olduğundan emin değildim."

"Neden? Çocukları sevdiğim için mi?" "Onunla aran iyiydi."

"Çocuklar eğlencelidir," dedi. Söyleyecek başka ne vardı ki? "Çocuklardan hoşlanacağını hiç düşünmemiştim."

"Şey... Ben biliyorum. Ne olmuş yani?"

"Hiçbir şey," dedi Søren kendi kendine gülerek. "Hiçbir şey."

"Beni bir tür sapık olarak gördüğünüzü biliyorum," dedi Kingsley. "Ama ister inanın ister , ben de bir . Evet, çocukları severim. Çocuk isteyebilirim Bir gün. Artık pek bir ailem yok. Eğer bir aile istersem kendim yapmak zorundayım. Bazen seksle alakası düşüncelerim oluyor. Ben sadece senin oyuncağın değilim, biliyorsun. Duygularım var ve-"

"Duygularım var" şeklindeki ateşli konuşması, Søren'in onu saçının arkasından sertçe tutup ağzını acımasız bir öpücükle aşağı indirmesiyle aniden sona erdi. Kingsley tiradını bitirebilmek neredeyse geri çekiliyordu ki öpücüğü kavgadan çok daha fazla istediğini fark etti.

Kingsley öpücüğe eşit ve daha büyük bir tutkuyla karşılık verdi. Søren, Kingsley'nin ceketini çekip çıkardı ve döşeme tahtasına fırlattı. Kingsley kendi gömleğini çıkardı ve sırtüstü koltuğa yuvarlandı. Çıplak sırtındaki deri hissini hayatı boyunca hatırlayacaktı.

"Hiç Rolls Royce'un arkasında seks yaptın mı?" Kingsley, açmak için acele ederken Søren'in gömleğini yırtmamaya çalışarak sordu. Şu anda Søren'in tenine ihtiyacı vardı.

"Hayır," dedi Søren. "Ama bu soruyu bana bir saat sonra tekrar sor."

Kingsley buna cevap veremedi, Søren onun bileklerini yakaladı, Kingsley'in başının üzerine sıkıştırdı ve onu tekrar öptü - daha derin, daha yavaş, ama hayır

daha az cezalandırıcı. Kingsley inledi ve Søren bir eliyle Kingsley'in ağzını kapattı. "Sessiz ol," dedi Søren Kingsley'in kulağına. "Yalnız değiliz ve ağzını tıkayacağım.

Gerekirse boğulana kadar. Anladın mı?"

Kingsley, Søren'in elini başıyla onayladı. Bir perde ve bölme onları soförden ayırıyordu. Onları göremiyordu ama yeterince gürültü yaparlarsa duyabilirdi. Søren'in arabada kalması yönündeki emirlerine itaatsizlik etmiş, ona bağırmış ve karşılık vermişti. Bu sefer hak ettiğini bulacaktı.

Güzel.

Søren onu tekrar öptü. Kingsley, Søren vücutlarının arasına uzanıp Kingsley'nin pantolonunun fermuarını açtığı anda ve onu sertçe okşadığında bile zevk seslerini minimumda tuttu. Kingsley'in midesindeki tüm kaslar gerildi. Zevkin şokuyla nefesini sertçe içine . Sesli bir şekilde inlememek için kendini kontrol etmesi gerekiyordu.

"Bunu beğendin mi?" Søren sordu.

Kingsley kalçalarını Søren'in eline doğru kaldırarak, "Tanrım, evet, çok fazla," dedi. Fransızca ve İngilizce konuşuyordu. Søren ona bu şekilde dokunmayı bırakmazsa dil becerilerinden daha fazlasının kontrolünü kaybetmek üzereydi.

"Bence çok fazla seviyorsun." Søren dizlerinin üzerinde doğruldu ve Kingsley'e baktı.

". Gerçekten istemiyorum. Tam olarak senin istediğin kadar hoşuma gidiyor." "Tahrik olduğunda acınası oluyorsun."

"Şu anda çok zavallıyım."

Søren, "Yere diz çök," diye emretti ve Kingsley itaat etti. Yüzünü Søren'den yana çevirdi ve kollarını Søren'in karşısındaki koltuğa dayadı. Burada olmak güzeldi, Søren için diz çökmek güzeldi. Çok uzun zaman olmuştu Søren onu incittiğinden beri. Düşündüğünde, dizlerinin üzerindeyken ve canı yanarken kendini en özgür ve en güçlü hissetmesi ona hiç mantıklı gelmiyordu. Ama ne düşündüğü ya da ne kadar mantıklı olduğu önemli değildi. Kendilerinden başka kimseye yaptıklarını haklı göstermek zorunda değillerdi. Yaptıkları yüzünden uykuları kaçırıyordu ama vicdanları için değil.

Uykusuz kaldıklarında bunun tek nedeni yapacak daha iyi bir şey bulmuş olmalarıydı.

Kingsley arkasında bir hareket duydu; deri ve metal sesleri. Søren kemerini çıkarmıştı ve Kingsley vurmak için kendini hazırladı. Ama Søren onun yerine kemeri Kingsley'in boynuna doladı. Kemer boğazına dayanınca donup kaldı. Søren dikkatlice, sanki kemer bir tasma gibi, Kingsley'i kendine doğru çekti, Kingsley doğrulup oturdu, çıplak sırtı Søren'in dizlerine dayanmıştı.

"Bunu sana uzun yapmak istiyordum," dedi Søren, Kingsley'nin kulağına fısıldamak için eğilerek. "Sadece seni susturmak için."

Ve kemeri daha sıkı çekti. Kingsley keskin bir nefes aldı ama henüz nefes veremiyordu.

"Bunu beğendin mi?" Søren'in elleri deri kayışın etrafını sardı. Kingsley yapabilseydi evet diyecekti. "Kanıtla."

Søren yukarıdan ve arkasından onu izlerken Kingsley titreyen elleriyle kendini okşadı. Kendine dokunmanın bu kadar iyi geldiği bir zamanı hatırlamıyordu. Başını dönüyordu. Kendini hafif ve coşkulu hissediyordu. Aleti acımasızca sertleşmiş ve son derece hassaslaşmıştı. Boynundaki kemere rağmen yine de sessiz bir inilti çıkarmayı başardı.

Orgazm olmaya ve bilincini kaybetmeye yaklaştıkça, bir an mükemmel bir berraklık hissetti. Burada bir Rolls Royce'un içinde orgazm olmak üzereydi ve tüm kalbiyle, tüm ruhuyla ve tüm bedeniyle sevdiği adam Kingsley'nin hayatını ellerinde tutuyordu. Ve olması gerektiği gibiydi, Søren yaşam ve ölüm gücünü elinde tutuyordu. Kingsley'nin ailesi ona kralların isimlerini vermişti ama tüm dünyayı yönetmesi gereken kişi Søren'di. Søren, Kingsley'in kralıydı. Søren'in kendine ait bir krallığa ihtiyacı vardı. Kingsley bunu ona verebilir, onun için inşa edebilirdi. Tehlikelerle, sırlarla, seksle ve Acı. Nasıl ve ne zaman olacağını bilmiyordu ama bir gün bunu yapacak, Søren'e kendi krallığını verecekti.

"Gel," diye emretti Søren Kingsley'in kulağına. Kingsley sertçe bıraktı, o kadar sert bıraktı ki geceleyin ışığı, yıldızları ve güneşini gördü ve eğer gelmeyi bırakmazsa tüm bunların hiç bitmeyen mutluluğundan ölecekti.

Kingsley koltuğun üzerinde öne doğru yığıldı. Karanlık ve aydınlık arasında gidip gelerek bilincinin sınırında durdu. Ve yaşamla ölüm arasındaki o alacakaranlık dünyada, Søren'in kollarının dolandığını, Søren'in ağzının omzunu okşadığını, Søren'in ellerinin pantolonunu dizlerine kadar indirdiğini hissetti... ve sonra soğuk ıslak parmakları üzerinde ve içinde hissetti. Sonra Søren onu dolduruyor, Kingsley'nin gevşek vücudunu göğsüne yaslıyor ve durmadan içine girip çıkıyordu. Ve orada Sonra kelimeler, güzel kelimeler, ama hepsi Danca ve Kingsley'nin Søren'in ona ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece bunu duymaya ihtiyacı vardı.

Søren onun içine boşaldı, elleri Kingsley'in ellerinin üzerindeydi, parmakları vücutları kadar sıkı bir şekilde birbirine kilitlenmişti. Kingsley Søren'in kollarında gevşedi ve ikisi de tekrar nefes almayı hatırlayana kadar Rolls Royce'un zemininde birlikte kaldılar.

Her şey bittiğinde ve Kingsley halsiz, bitkin ve hareket edemeyecek kadar yorgun olduğunda, Søren giyinmesine yardım etti. Kingsley'in hoşuna gitmiş olmalı ki, Søren ona okula dönüş yolculuklarının geri kalanında ayaklarının dibine kıvrılma ve başını kucağına yaslama ayrıcalığını tanıdı. Sonrasında otuz dakika boyunca Søren'in elleri titredi. Kingsley nedenini sorduğunda Søren, "Zamanında durup duramayacağımı bilmiyordum," diye cevap verdi.

"Durdun. Ben iyiyim. İyiden de öte," dedi Kingsley mutluluk ve memnuniyet

"Seni öldürebilirdim."

Kingsley ona gülümseyerek, "İstersen beni öldür," dedi. "Mutlu ölürüm."

Søren gözlerini kapadı ve elini Kingsley'in başının üstüne koydu. Bir lütuf gibi hissetti.

"Bir gün senin için bir şey yapacağım." Kingsley iç çekti.

"Benim için her şeyi yapıyorsun." Søren parmaklarını Kingsley'nin saçlarına doladı ve çekiştirdi.

"Sana bir kale inşa etmek istiyorum."

Søren güldü ve Kingsley de şakanın ne olduğunu rağmen güldü.

"Şatolara doydum Kingsley," dedi Søren. "İhtiyacım olan şey bir zindan."

* * *

Sam, Kingsley'in kollarında güldü.

"Neye gülüyorsun?" diye sordu burnunu çimdikleyerek.

"Yani bu mu?" Sam sordu. "Kulüp mü? Krallığın mı?"

Søren'e dünyanın en büyük zindanını mı inşa ediyorsun?"

"Bunu hak etti," dedi Kingsley. "Babası Tanrı kadar zengindi ve Søren onun gazabını göze aldı, yeni karısına nasıl bir canavarla evlendiğini söyleyerek ilişkisinin kesilmesini göze aldı. Ve bunu umursamadı. Hayatımda onun gibi biriyle hiç tanışmadım. Umarım bir daha onun gibi biriyle karşılaşmam."

Sam yine güldü ve kolunu onun göğsüne doladı. Kesik kesik bir nefes aldı.

Paçavra mı?

"O günü dün gibi hatırlıyorum. Kulübümüzün açılış gecesi olmalı. Otuz Kasım - zamanında bitirebiliriz."

Ama Sam şu anda kulüp hakkında konuşmakla ilgilenmiyor gibiydi.

"Sen ve Søren bir Rolls Royce'un arkasında sikişiyorsunuz." Sam iç çekti.

"Bu hayatımda duyduğum en seksi hikaye olabilir."

"Daha iyi hikâyelerim var," dedi Kingsley. "Onları bir gün sana anlatacağım."

"Başka biri sizi boğsa ama bunu bir arabanın arka koltuğunda yapsa yine de *otomatik* erotik boğulma mıdır?"

"Ne dersiniz deyin, bu tehlikeli. Beni en son o zaman boğdu. Kız kardeşimle evlendiğinde, bu buluşmalarımıza bir son verdi. Bizi bilmiyordu. Ama o artık yok ve buraya geldiğinde. Umuyordum, yani..."

"yerden devam edebileceğinizi mi umuyordunuz?"

"Umuyordum. Ama o başka birine aşık."

"Kim?"

"Kiliseden bir kız."

"Yardım etmesi için birine rüşvet verdiği kız mı?"

"Ondan daha fazla nefret etmeden önce, ona elini bile sürmediğini bilmelisin."

"Papazın karısının Faith'e yaptığı gibi birlikte yakalanırlarsa, onu bir tür yeniden yönlendirme kampına göndermediği sürece ona elini sürmesi umurumda değil."

Kingsley, "Eğer birlikte yakalanırlarsa Danimarka'ya taşınacaklar," dedi.

"Bence bunu çoktan planladı."

"Onlarla gidecek misin?"

"Bir keresinde Danca öğrenmeye çalışmıştım. Denemekten vazgeçtim.

Rusça daha kolaydı, eğer bu size bir şey anlatıyorsa."

"Güzel," dedi Sam. "O zaman burada benimle kalmalısın."

Kalçasını adamın bacağına doğru itti ve adam kadının vücudundan yayılan sıcaklığı hissetti.

Sıcak mı?

"Söylemeliyim ki, küçük bir kız ve onun tek boynuzlu atıyla oynadığınız düşüncesi? Çok şirin. Yumurtalıklarım sana sarılmak istiyor."

Kingsley güldü. "Çocukları severim," dedi. Çocuk sahibi olacağından değil tabii. Kadınlar çocuklarının yanı sıra evlilik ve bağlılık da isterlerdi, Kingsley bunu kimseye veremeyeceğini düşünüyordu. Yine de umudu devam ediyordu.

"İnanılmazsın." Sam elini onun göğsünde gezdirdi ve omzunu öptü. "Beni erkek sandığın biriyle öpüşürken gördüğün için kıskandığına hâlâ inanamıyorum. Bu çok sevimli."

"Ben insanları öldürdüm. Ben sevimli değilim."

"Öylesin. Ve çok da güzelsin," dedi parmaklarını onun saçlarında gezdirerek.

"Sam, benimle flört ediyorsun."

", değil mi? Bu bir lezbiyenin bir erkekle yapması için garip bir şey."

"Sen neysen ," dedi Kingsley. "Ve seni asla değiştirmeye çalışmam. Ama eğer benimle oynamak istersen, bundan onur duyarım."

Kingsley yan tarafına yuvarlandı. Sam ondan birkaç santim ötede yatıyordu. Ağzı dolgunlaşmıştı, alt dudağında bir eğiklik vardı ve gözleri açık bir uyarılma ifadesiyle kapalıydı. Bunu yapanın kendisi mi yoksa ona anlattığı hikâye mi olduğu umurunda değildi. O çocuksu, güzel ve zekiydi ve ona dokunmak zorundaydı.

O da ona dokundu.

Onu korkutmak istemediği için parmak uçlarıyla sadece dudaklarına dokundu. "Erkeklerin beni istemesine alışık değilim," dedi. "Senin gibi adamlar değil. Erkekler istedikleri her kadına sahip olabilen insanlar." "Alış buna."

"Bu hikaye beni gerçekten tahrik etti."

"Rolls Royce'umla oynamak ister misin?" diye takıldı. "Bir kemer getireceğim."

Sam kıkırdadı - güzel bir ses, kız gibi ve masum. Çarşafı bir avuç aldı ve kaldırarak yüzünün alt yarısını bir peçe gibi örttü.

"Benden saklanma," dedi, örtüyü aşağı çekerek.

"Kendimden saklanıyorum," dedi kadın. "Ve bundan."

Gözlerinde anlamlı bir parıltıyla aşağıya doğru baktı. Sam'in yatağında yatması, gömleğini giymesi, göğsüne sarılması, onun havasını soluması ve ruhunu ona açarken onu dinlemesi onu neredeyse acı verecek kadar tahrik etmişti.

"Sana yaklaşmasına izin vermeyeceğim," dedi.

"Söz veriyorum," dedi yine peçesinin kenarından bakarak. "Söz veriyorum. Bu seni geriyor mu?"

Sam battaniyesinin örtüsünü ve sahte alçakgönüllülüğünün maskesini indirdi.

"Benim iki erkek kardeşim var. Penisler beni korkutmuyor ve etkilemiyor. Evimde onlardan oluşan bir koleksiyonum var. Birkaç tanesi senden bile büyük."

"Seninle kazanamam."

"Benimle de kaybedemezsin," dedi, şimdi ciddiydi. "Senin koca çıplak halinden korkmamamın nedeni... Sana güveniyorum."

"Bana ne yapmam için güveniyorsun?"

"Bana dokunacak mısın? Arabada sana dokunduğu gibi mi?" "Sana dokunmayı çok isterim," dedi Kingsley.

"Sadece el," dedi.

"Vücudumun diğer kısımlarını kendime saklayacağım."

Sam karnının üzerine yuvarlanmadan önce durakladı. Kingsley elini Sam'in tişörtünün arkasına soktu ve onu gıdıkladı.

Hafif dokunuşlar hafif bir masaja dönüştü. Sam zevkle inledi. "Çok yumuşak bir tenin var," dedi.

"Teşekkür ," dedi Sam. "Bu arada güzel bir söz. Ben de kızlar üzerinde kullanıyorum."

Kingsley Sam'e korkunç bir şaplak atabilmek için yorganı aşağı çekti.

"Kahretsin, bu acıttı," dedi gülerek. "Seni uyarıyorum, erkeklerin kadınları baştan çıkarmak için kullandığı tüm cümleleri biliyorum, çünkü ben de kullanıyorum."

"Ben replik kullanmam. Asla."

"*Hiç Rolls Royce'un arkasında seks yaptın mı?*" Sam tekrarladı. "Bu nasıl bir cümle değil?"

"Bu bir çizgi değil. Bu ciddi bir soruşturma."

"Hiç 'Birlikte olduğum kadınlar arasında en seksi boşluğa sahip olan sensin' cümlesini denediniz mi? Boşluğa ne yazdığının bir önemi yok, her seferinde bu cümleye bayılıyorlar."

"Sana karşı bir şey kullanmıyordum. Peki sen ne giyiyorsun?" İç çamaşırı düz beyaz pamuklu ve üzerinde yazılar vardı.

"Haftanın günleri iç çamaşırı. Bugün Cuma. Bunlar benim cumalarım."

"Saat gece yarısını geçti, bugün cumartesi."

"Bu Haftanın Günleri iç çamaşırlarıyla ilgili bir sorun. Eğer onlarla , yatağa girdiğim gün mü yoksa uyandığım gün mü giymem gerektiğini asla bilemem."

"Eğer çıplak uyusaydın, böyle bir sorunun olmazdı."

Avucuyla sırtının ortasını çizdi, kürek kemiklerini ve boynunu sıyırdı... Onun altında ne kadar hafif hissettiğine inanamıyordu.

Elini. Kişiliği bütün bir odayı dolduruyordu. Büyük hazine. Küçük bir paket. Yaptıkları şeyin aptallığın ötesinde olduğunu biliyordu. Kız onun asistanıydı. Onun patronuydu. Birlikte çalışmak zorundaydılar. Sam'le seks yaparlarsa birlikte çalışmaya çalışmak garip olmaz mıydı? Özellikle de daha önce hiç bir erkekle seks yapmadığını düşünürsek. Yine de hiçbir şey onu istemesine, onun içinde olmak istemesine engel olamazdı. O da onu istiyordu. O da uyarılmanın neye benzediğini biliyordu ve Sam inkar edilemez bir şekilde tahrik olmuştu. Teni sıcaktı, hızlı ve düzensiz nefes alıyordu ve dudaklarını yalamıştı, hem de iki kez.

Cuma günlerini yere atmak ve bir sonraki Perşembeye kadar içinde kalmak kadar çok istediği bir şey yoktu. Ne zamandan beri Haftanın Günleri iç çamaşırı giyen bir kadınla sevişmek isteyen bir adam olmuştu?

"Bana gülüyorsun." Sam sanki ondan daha fazlasını istiyormuş gibi elini uzattı.

"Değilim."

"Bana gülmen hoşuma gidiyor." Sam sırt üstü döndü ve Kingsley elini Sam'in karnına koydu.

"Sana gülümsüyorum. Bu farklı bir şey."

"Gülümsemeni seviyorum."

"Öyle mi?"

"Tabii ki. Hayatımda gördüğüm en seksi gülümsemeye sahipsin." Ona göz kırptı.

"Şimdi anlayacaksın," dedi.

"Oh, kahretsin," dedi gülerek ve ondan uzaklaşmaya çalıştı.

Adam Sam'iki bileğini de tutup başının üzerinden yatağa çarpınca Sam ciyakladı.

"Her zaman sorumlu olan , değil mi? Kadınlarla iyi geçiniyorsun, değil mi?"

"Her seferinde," dedi biraz nefessiz kalarak.

"Senden daha baskın biriyle birlikte nasıl bir duygu?" "Korkunç."

"İyi mi korkutucu yoksa kötü mü?"

"İkisi de," diye itiraf etti ve Kingsley ona gülümsedi. Kadının bileklerini çözdü ama onun üzerindeki pozisyonundan kıpırdamadı. Artık hiçbir yeri onun hiçbir yerine değmiyordu. Ama eğer sınav pozisyonundan aşağı inerse, onun üstünde olacaktı.

"Gömleğimin içinde iyi görünüyorsun," dedi. "Ve bu bir çizgi değil." "Bunu saklamak için ne yapmam gerekiyor?"

"Parasını öde," dedi.

Kadının gözleri kocaman açılmıştı ve adam anında bir pişmanlık hissetti. "Özür dilerim," dedi, bileklerini serbest bırakarak.

"Unutmuşum-"

"Özür dileme," dedi. " değil. Sen bir kadınla yatan bir erkeksin. Şikayet etmiyorum."

"Sen değil misin?"

"Eğleniyorum," dedi. "Söz veriyorum. Seninle yatakta olmak hoşuma gidiyor. Bu şehirde kaç kadın burada olmak ister ki?"

"Çoğu," dedi Kingsley.

"Sana kibirli olduğumu söyledim ama bu muhtemelen doğru. Bu gece burada, senin yatağında olduğum için tüm şehir beni kıskanıyor."

Kingsley tekrar karnını okşayarak, "Bilmiyorum," dedi. Parmaklarının altında titrediğini hissedebiliyordu. "Yatağında olmak isteyen kadınlar genellikle bir hikâye dinleyip uyumakla ilgilenmezler."

"Ben de değilim," dedi Sam. Kingsley

kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

"Ben mi karar vereceğim?"

"Bir aydır Felicia'ya teslim oluyorum. Bu işte iyiyim." Parmak uçlarıyla göğüs kafesini gıdıkladı. "Sen söyle."

"Gömleğimin parasını ödemek istiyorum," dedi. "Yapmak istediğim şey bu."

"Üzerine boşalmamı . Sen bir lezbiyensin. Bu kurallara aykırı değil mi?"

"Kurallar umurumda değil."

"Bunu yapmamı gerçekten istiyor musun?"

"Evet, ama sırtıma değil," dedi. "Önemli olan yerde yap. Bana yaralarını gösterdin ve onlara dokunmama izin verdin. Benimkileri de görmelisin."

Elini kaldırdı ve gömleğinin düğmelerini çözdü... onun gömleğinin. Çekerek açtı ve kendini ona gösterdi. Kingsley onun çıplak göğüslerine özlem ve arzu dolu bakışlarla baktı. Güzel dolgun göğüslerdi ama mükemmel değillerdi. Her iki göğüste de iyileşmiş yarım daire şeklinde yanık izleri vardı.

"Sana çirkin sırlarım olduğumu söylemiştim. Bunlar o kamptan hatıralar," dedi Sam, pembe pembe kızarak. "Kadınlarla çok sık soyunmam. Kötü görünüyorlar mı?"

Başını iki yana salladı.

"Göğüslerin çok güzel," dedi. "Yara izlerim beni kötü mü gösteriyor?" "Yara izlerin seksi."

"Seninkiler de öyle."

"Teşekkür . Bana yalan söylüyor olsan bile, iyi bir yalancı olduğun için teşekkür ederim" dedi.

"Yalan söylemiyorum," diye söz verdi. Başını eğdi ve soluk pembe bir meme ucunu öptü. Sonra ağzını hareket ettirdi ve yara izini öptü. Onun göğüslerine dokunmak için can atıyordu ama kendine dokunmaya daha çok ihtiyacı vardı. Kendini alçaltarak dizlerini Sam'in kalçalarının iki yanına yerleştirdi. Sam onun çıplaklığından en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu, hatta Sam kendini avuçlarının arasına aldığı anda bile.

Sam başını kaldırdı ve elini karnından aşağıya, Cuma günlerine doğru kaydırmadan önce ön kolunun iç kısmını öptü. Adam kendini okşarken o da kendine dokundu. Beklediğinden de kısa bir süre sonra kadın onun altında hareket ediyor, nefes nefese kalıyor, nefesleri boğazında düğümleniyordu. Kadının zevki adaminkini körüklüyordu, özellikle de meme uçlarının uyarılmasıyla sertleşmesini ve teninin kızarmasını izlemek. Keskin bir nefes aldı ve sessizleşti. Kadın boşalırken, bunu yapmak ona acı verse de kendini tuttu. Sessiz titremesi sona erdiğinde ela gözlerini açtı ve gizlenemeyen bir arzuyla ona baktı. Bir kez daha, iki kez daha okşadı ve sonra göğsünü ve göğüslerini kaplayarak üzerine boşaldı. Bunu seviyordu, bunu ona yapmasına izin vermesini seviyordu, menisini teninde görmeyi seviyordu.

Sam gözlerini kapadı ve adam sıvısını göğüslerine masaj yaparak yedirirken sırtını adamın dokunuşuna yasladı. Bunu neden yapıyordu, onu neden işaretliyordu? Nedenini bilmiyordu. Kimin umurundaydı ki? Ona dokunmayı seviyordu. Göğüsleri avuçlarının içinde kendini çok iyi hissettiğinden acele etmedi. Meme uçlarını işaret parmağı ve başparmağı arasında yuvarladı, aureollerinin etrafında daireler çizdi.

"Uzun zamandır kimse göğüslerime dokunmamıştı," dedi. "Ne kadar iyi hissettirdiğini unuttum."

"Ne zaman ihtiyacın olursa, ellerim senin için burada."

"Peki... gömlek bende kalacak mı?" diye sordu.

"Sam, bütün gömleklerimi alabilirsin."

Büyük bir isteksizlikle geri çekildi ve gömleğinin düğmelerini izin verdi. Kızın hemen banyoya koşup onu üzerinden temizlememesinden memnundu. Bu iyiye işaretti.

Sırt üstü yattı ve yukarıya, uzağa ve ondan başka her yere baktı.

"Sam?"

"Bana bir saniye ver. Daha önce hiç bir erkekle takılmamıştım. İşlem yapıyorum."

Kingsley derin bir iç çekti ve Sam sırtıttı.

Ayağa kalktı ve onun vücuduna doğru eğildi.

"Kingsley, ne yapıyorsun?"

Yatağının yanında duran abanoz masanın çekmecesinden küçük bir kutu çıkardı, içinden sigara kâğıtları, bir çakmak ve küçük bir plastik poşet çıktı.

"Kingsley, bu-"

"Öyle," dedi, kağıdı yalayıp uçlarını sıkıca sararken sırtarak. "Al bakalım." Kingsley ona esrarı uzattı. "Bu sana yardımcı olacaktır."

Kingsley ışığını yaktı ve Sam bir firt çekti, içinde tuttu ve üfledi. Sam gülümseyerek onun yastığına yaslandı. Onun göğsüne kıvrıldı ve sigarayı ona geri verdi.

"Kingsley?"

"Evet, Sam?" Bir kolunu ona doladı, yakın tuttu ve ustaca bir duman halkası çıkardı.

"Sen dünyanın en büyük patronusun."

KINGSLEY yatağında tek başına uyandı. Sam çoktan gitmişti. Onun yerine gömleğini yatağın üzerine bir notla birlikte bırakmıştı. Kâğıdı açtı ve okudu.

King, seni sevip terk etmedim. Dün gece konuşurken aklıma bir fikir geldi ve gidip araştırmak istiyorum. Fuller'la ilgili bir şey bulmuş olabilirim.

Sevgi

ler,

Sam

Not: Uyurken küçük bir çocuk gibi görünüyorsun. Neredeyse masum.

Suçlayıcı fotoğraflar çekmiş olabilirim.

Not: Bugün öğlen bir maçınız olduğunu unutmayın.

P.P.P.S. Ot için teşekkürler.

Notu çevirdi ve başka yazı olmadığından emin oldu. Maç mı? Evet, bugün bir maçı vardı. Birinci ile rövanş.

Presbiteryen. Eğer kaçırırsa, Søren onu öldürecek ve Kingsley rahibin bu işi onu öldürmeye çalışan son adamlardan daha iyi yapacağından emindi.

Yataktan kalktığında tüm vücudunu saran bir ağrıyla karşılaştı. Bayan Felicia'nın yatağından birkaç gün uzak kalmak ona iyi gelecekti. Duş aldı ve futbol kıyafetlerini giydi. On beş yaşındayken Paris Saint-Germain Futbol Kulübü tarafından keşfedilmişti ve işte buradaydı, kilisede oynamak için giyinmişti-
liginde futbol oynadı. Yine de kramponlarını ve arkasında soyadı ve altında sekiz rakamı olan "Sacred Heart" tişörtünü giydi. Kutsal Kalp'teki T harfi bile haç şeklindeydi. Ne kadar ilginç.

"Beni neden sekiz numara yaptınız?" Kingsley, kendisine resmi "üniforması" verildiğinde Søren'e sormuştu.

"İncil mistisizminde sekiz yeniden doğuşu, yeni başlangıçları ve Mesih'in dirilişlerini sembolize eder."

"Bu yüzden mi sekiz yaşıdayım?" Kingsley bu düşüncelilikten çok etkilenmişti.

"Aslında, bir ile yirmi arasında kullanmadığımız tek sayı buydu."

"Bir adamı öldürmenin yetmiş iki farklı yolunu biliyorum," demişti Kingsley Søren'e. "Bunlardan üçü tişörtlerin silah olarak kullanılmasını içeriyor."

Kingsley giyinmeyi bitirdi ve saçlarını at kuyruğu yaptı. Sahada koşarken yüzünde saç olmasına gerek yoktu. Yatak odasının kapısına yöneldi ama özel telefon hattının çaldığını duyunca durdu.

Bu numara sadece beş kişide vardı - Søren, Blaise, avukatı, Sam ve polis teşkilatından bir "arkadaşı" - ve hiçbiri onu bu numaradan sebepsiz yere aramadı. Søren hariç.

Ama hattaki Søren ya da diğer özel beşlisinden biri değildi. "Bay Edge?"

"?" Kingsley hemen uyanmış bir halde sordu. "Bu Peder James Fuller."

Kingsley kaskatı kesildi, telefonu kavrayışı sıkılaştı. "Bu numarayı nereden buldun?" Kingsley sordu.

"Fark etmez. Bende. Ve seni bugün ofisime davet etmek için kullanıyorum. Bence konuşmalıyız."

"Bugün meşgulüm," dedi Kingsley.

"Oh, evet, futbol maçı."

"Futbol," dedi Kingsley, ses tonunun Fuller'ın kendisi hakkında bu kadar çok şey bilmesine şaşırdığını belli etmesine izin vermeden. "Ben Fransızım. Bu futbol."

"Artık Amerika'dasınız Bay Edge. Biz burada işleri farklı yaparız. Erkekler bir anlaşmazlık yaşadıklarında birbirlerinin gözlerinin içine bakarak konuşurlar."

"Ben yarı Amerikalıyım. Gözlerinizin içine bakabilirim."

"Güzel. Şu anda ofisimdeyim. Eminim Stamford'daki adresi biliyorsunuzdur. Beni görmeye gelin. Fazla vaktinizi almayacağım. Maçınıza geç bile kalmazsınız."

Kingsley cevap veremedi Fuller telefonu kapattı. İyi ki Stamford Wakefield yolundaydı.

* * *

Oraya vardığında Kingsley yan kapıdan geçip acil çıkış merdivenlerinden yukarı çıktı. Sekreterler güvenlik görevlileri tarafından görülmekten kaçınmak istiyordu. Hemen Fuller'ın köşedeki ofisini buldu. Kapı açıktı ama oda boştu.

Kingsley bir an etrafına bakındı.

Fuller'ın ofisi Kingsley'inkinin iki katı büyüklüğündeydi. Bir CEO bir odada rahat edebilirdi. Deri kanepeler, deri masa sandalyesi, tekne büyüklüğünde bir masa.

Bir pencere duvarı, sergilenen ödüller, çerçevelenmiş

"Peder Fuller ve Bayan Fuller'a övgü ve minnettarlık." Ve ofisin köşesinde, golf sopaları. Tabii ya.

Kingsley raflardaki kitaplara baktı ve onların sıklığını fark etti.

ciltler ve cilalı kapaklar. Deri ciltler okumak ya da araştırmaktan çok gösteriş içindi. Masanın üzerindeki çerçeveli fotoğrafları inceledi.

Duvar. Hatta Fuller'ın zaferlerini anlatan pirinç levhalar bile vardı. Bir resimde 1990 yılında on bin kişilik bir kalabalığın önünde bir ayini yönetirken görülüyordu.

Bir başka fotoğrafta ise Washington DC'deki Meçhul Asker Anıtı'nda saygıyla dua ederken görülüyor. İyi kurgulanmış hoş bir fotoğraf. Bir başka fotoğrafta ise kendisi ve eşi iki düzine gençle birlikte duruyordu

-"James ve Lucy Fuller, Hartford 1983'te First WTL Kilisesi'nde."

Fotoğraftaki genç ya da yetişkin herkesin göğsünde bir İncil ve yüzlerinde geniş bir gülümseme vardı. Gözleri kameraya sabitlenmişti, bu da tüm olaya ürkütücü bir aynılık görüntüsü veriyordu. Lucy Fuller kolunu yanındaki siyah saçlı güzel kızın omzuna dolamıştı. James Fuller kolunu yanındaki çocuğun omzuna dolamıştı. Bu çok

Hristiyan sevgisinin resmi.

Kingsley bakışlarını duvardaki fotoğraflardan ayırdı ve dikkatini Fuller'ın masasına verdi. İlk başta ilgisini çekecek bir şey bulamadı; bir takvim, soğuk kahve dolu bir fincan, kırtasiye malzemeleri ve birkaç vaaz notu. Ama kahve fincanının altında ciltlenmemiş bir kâğıt buldu. Ön sayfasında *Straight and Narrow-Bringing Homosexual Children (Düz ve Dar - Eşcinsel Çocuklar Yetiştirmek)* yazıyordu.

Tanrı'nın Evi. Kitap, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Hristiyan yaşamıyla ilgili diğer tüm konuları tüketmiş olan Lucy Fuller tarafından yazılmıştı.

Kingsley merakla kitabı karıştırdı. Bir paragraf gözüne çarptı.

Homoseksüel gençler şeytani güçler tarafından etkilenmektedir. Eğer çocuğunuza sürekli dua ve oruç rejimi uyguluyorsanız

kalbini yumuşatmazsa, cinleri kovması için onu bir papaza götürmeyi düşünebilirsiniz. Bu Katolik anlamda bir şeytan çıkarma değildir, ancak İncil'de bulunan geleneksel İncil uygulamalarına dayanmaktadır. Çocuğunuz size "eşcinsel doğduğunu" ya da hayatı boyunca eşcinsel dürtüler hissettiğini söylediğinde ona aldanmayın. Bunlar Şeytan'ın yalanlarıdır ve yalnızca sevgi dolu ve kararlı Hristiyan ebeveynlerin uyanıklığı bu çocukları cehennem ateşinden kurtarabilir.

"Gelebildiğimize sevindim Bay Edge," diye bir ses geldi kapı aralığından. Kingsley kitaptan başını kaldırdı ve gülümsedi.

Kingsley kitabı tekrar masanın üzerine bırakarak, "Karınız çok iyi bir yazar," dedi. "Sizin mezhebinizde kadınların kilisede konuşmasına izin verildiğini sanmıyordum."

"Biz mezhepsel olmayan bir cemaatiz. Kadınlarımızın konuşmasına ve öğretmesine izin veriyoruz."

"Çok kötü," dedi Kingsley. "Benim karım da böyle saçmalıyor olsaydı, ben de konuşmasına izin vermezdim. Ağız tıkaçı ödünç almak istersen haber ver."

Fuller Kingsley'e sert bir gülümseme verdi.

"Yüzünüzü göstermeye karar vermenizden etkilendim." Rahip Fuller ofisine girdi. Kingsley onunla henüz tanışmamış ya da onu görmemişti ama tıpkı fotoğraflarındaki gibi görünüyordu -gri saçları arkaya kaymış, yağlı bir gülümsemesi vardı ve 1.80'lik bedenine göre yirmi kilo fazla taşıyordu.

Kingsley, "Erkek erkeğe konuşmak istediğini söylemiştin," dedi. Düşürdü kitabı Fuller'ın masasına geri koydu ve diğer tarafa doğru yürüdü. "Konuş bakalım."

Kingsley oturmaya zahmet etmedi. Burada uzun süre kalmayacaktı. Ama Fuller masasının arkasına oturdu ve yağlı gülümsemesiyle ona baktı.

"Yani..." Fuller başladı, "kötü şöhretli Kingsley Edge şahsen. Güzel kıyafet."

"Tişört bedavaydı."

"Sıradan bir cumartesi değil, değil mi? Kilise ligi futbolu mu oynuyorsunuz?" "Ben zangoçum," dedi Kingsley. "Tanıdığım bir rahip beni bir reddedemeyeceğim bir teklif."

"Evet, kayınbiraderin bir rahip. Sanırım bekarlık aileden gelmiyor."

", değil mi?"

"Evinize bu kadar rahat girip çıkması garip görünüyor, değil mi?" Fuller'ın ses tonu rahattı, rahatsız edici bir şekilde.

"Tuhaf mı? Ben demezdim," dedi Kingsley rahat bir . "Sahip olduğum tek aile o Beni kontrol etmeyi sever."

"O bir rahip. Ve sen... değilsin."

"İsa Tanrı'nın Oğlu'ydu ve fahişelerle vakit geçirdi. Yargılamamak, taş atmamakla ilgili bir şey. Eminim ayetleri biliyorsunuzdur."

"Şeytanın bile İncil'den alıntı yapabileceğini söyleyen Shakespeare değil miydi?" "Öyleydi ve haklıydı," dedi Kingsley. "Sanırım şeytan bile kürsüden İncil'den alıntı yapmak."

"Bana şeytan mı diyorsun?" Fuller sordu, gülümsemesi genişlerken çenesi .

"O kitaba baktıktan sonra, karınızın daha olası bir aday olduğunu söyleyebilirim."

Fuller elini kaldırdı.

"Karımı tartışmıyoruz. Erkek erkeğe konuşuyoruz, unuttun mu?" "Tam olarak ne hakkında?"

"Kadınlar hakkında," dedi Fuller. "Bu bizim kavgamız ve bir centilmen gibi dövüşmeliyiz. Binamı istediğini biliyorum. Sonsuza dek gitmeni istiyorum. Gözlerimizi birbirimizden ayırmayalım ve kadınları bu işin dışında tutalım."

"Bayanlar, ama on altı yaşındaki kızlar değil mi?"

"Bu on yıl önceydi. Bütün bunları ortaya mı çıkaracaksın?"

Kingsley kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Bana ve kayınbiraderime gönderdiğiniz kasetteki kızdan bahsediyordum."

Fuller koltuğunda kıpırdandı. "Tabii ki. O. Genç sevgilin. On beş yaşında olduğunu sanıyordum."

"Doğum günü vardı. Onunla hiç tanışmadığımı biliyorsun, değil mi? Hiç bir çocukla yattığım için beni tutuklatmayı mı planlıyorsunuz? Yalan söylemek ve palavra atmak yasadışı değil, son duyduğumda. Öyle olsaydı tanıdığım her erkek hapiste olurdu."

Fuller biraz aceleyle, "Hayır," dedi. "Sen ve ben erkek gibi . Kadınları ve kızları tartışmamızın dışında bırakmayı kabul ettik. Değil mi?"

"Nasıl ," dedi Kingsley. "Ama şimdi merak ediyorum, kimden bahsediyordun?"

"Eminim kampımızda intihar eden kızı artık biliyorsunuzdur. Trajik bir durumdu ama biz herhangi bir suç işlemekten aklandık."

"Paranın her şeyi kavuşturmak gibi bir özelliği var, değil mi?"

Fuller öne doğru eğildi, ellerini kavuşturdu ve dikkatle Kingsley'e baktı. "Bana bir şey söyleyin Bay Edge. Benden ne istiyorsunuz?"

"Binanı istiyorum. Rönesans'ı istiyorum."

"Size satış yapmadığımı biliyorsunuz ama yine de konu kapandıktan çok sonra bile bu meseleyi sürdürmekte ısrar ediyorsunuz. Yani ya İngilizce'yi *hayır'ın* ne anlama geldiğini bilecek kadar iyi anlamıyorsunuz. Ya da benden başka bir şey istiyorsunuz."

"İngilizcem mükemmeldir," dedi Kingsley. "Öyleyse başka bir şey istiyorum. Kilisenizi şehrimden uzak tutmanızı ve eşcinsel gençlere işkence etmeyi bırakmanızı istiyorum."

"Bu terapi, işkence değil."

"Cinsel organlara elektrot mu? Ben de işkence gördüm ve bana bunu bile yapmadılar."

"Ben bir doktor ya da terapist değilim. Lisanslı profesyonellerimizi işlerini yapmaları için yalnız bırakıyorum. Bu terapiler zor, evet. Ama işe yarıyorlar. Ve eğer bu zavallı hasta çocuklara yardım etmemizi engelleyeceğinizi düşünüyorsanız, siz de en az onlar kadar terapiye muhtaçsınız demektir."

"Uzlaşabilir miyiz?" Kingsley sordu. "Kiliseniz için binayı size bırakayım, siz de kampları kapatın."

"Ya da ahlaksız yaşam tarzınıza geri dönüp Tanrı'nın işini huzur içinde yapmak için kilisemizi rahat bırakmaya ne dersiniz? Ben de seni yok edebilecek bilgileri toplamayı bırakırım. Bu benim uzlaşmam."

"Beni yok etmek mi? Bana daha önce yapılmamış ne yapabilirsin ki?" Kingsley açık açık güldü. "Daha iyi bir tehdide ihtiyacın var."

"Görebildiğim kadarıyla, sende olduğundan daha fazlası var."

"Aramaktan vazgeçmedim. Ve senin aksine, ben utanmıyorum Kingsley, Fuller'ın buna inanmasını umarak, "Benim hakkımda öğrenebileceğin her şeyi öğrenebilirsin," dedi. Saklamayı tercih ettiği birkaç sırdan daha fazlası vardı. "Senin aynı şeyi söyleyebileceğini sanmıyorum."

"Saklayacak bir şeyim yok."

"Güzel," dedi Kingsley. "Bu, ihtiyacım olan şeyi bulmamı kolaylaştıracak."

"Hiçbir şey bulamayacaksın. Ve eğer aramaya devam edersen, ben de bulacağım. Ve sadece sana değil."

"Arkadaşlarımın da saklayacak bir şeyi yok."

"Ailedeki rahip bile mi?"

"Onun hakkında bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağım. Biliyor muydun onun

Çocukken tacize mi uğramış? Babası kolunu kırdıktan sonra hastaneye mi yatırıldı? Okulunda bir cinsel saldırganı öldürdüğünü biliyor muydunuz? Ayrıca büyük bir

On sekiz yaşında dul kaldıktan sonra rahip olma şansını yakaladı. Birkaç yazını Hindistan'daki bir cüzzamlı kolonisinde gönüllü olarak geçirdi. Cüzzamlı kolonilerinde gönüllü olarak ne kadar zaman geçirdiniz?"

Kingsley, Fuller'a uzun ve sivri bir bakış attı. Fuller cevap vermedi.

Kingsley, "Biraz al," dedi, "ve gözlerini benden ayırma. Eğer sen Ona çok uzun süre bakarsanız, Tanrı adamı olmanın ne anlama geldiği hakkında bir şeyler öğrenebilirsiniz."

Fuller çenesini kaldırdı.

"Artık gidebilirsiniz Bay Edge. Sanırım yeterince erkek erkeğe konuştuk."

"Gideceğim. Maçıma geç kalmak istemiyorum. Diğer maçıma."

Kingsley sahte bir selam verdi ve dışarı çıktı.

"Bay Edge?" Fuller seslendi. Kingsley topuklarının üzerinde döndü.

"*Oui?*"

"Senden daha çok param var. Ve daha fazla bağlantım. Ve yüksek mevkilerde arkadaşlarım. Bunu unutma."

"Tam bir Golyat', değil mi?" Kingsley bir kez daha gülümsedi. "Otelinizi alıp kulübüme dönüştürdüğümde, açılış gecesinde şerefimize bir adam sikeceğim. Bu arada, hiç oğlun var mı?"

"Fransızcamı bağışlayın, *Mösyö* Edge, ama ofisimden defolup gidin."

Kingsley memnuniyetle adama itaat etti.

Fuller'ın binasından çıkıp arabasına doğru yürüdü. Fuller'la yaptığı görüşmeden verimli bir şey . Hiçbir sır açığa çıkmamıştı. Hiçbir gerçek ortaya çıkmamıştı. Ve yine de.

Fuller korkmuştu ve Kingsley bunu görmüştü. Korkunun tek bir anlamı vardı: Fuller'ın saklayacak bir şeyi vardı. Ve Kingsley onu bulacaktı.

Ama toplantıdan başka bir şey daha çıkmıştı. Kingsley'in kişisel güvenliğinde bir sızıntı vardı. Beş kişi onun özel hat numarasına sahipti. Beş şüpheli. Sam, Blaise ve Søren dışarıdaydı. Sam, Fuller'lardan ondan daha çok nefret ediyordu.

Blaise aktif olarak onlara karşı kampanya yürütüyordu. Ve Søren, biri kafasına silah dayasa bile Kingsley'i Fuller'a satmazdı.

Böylece geriye avukatı ve arkadaşı kalıyordu. Kingsley çok yakında ikisini de arayacaktı.

Ama şu anda değil. Zamanını değerlendirecek daha iyi şeyleri vardı. Daha iyi değilse bile, kesinlikle daha eğlenceliydi.

Maç başlamadan bir saat önce Wakefield'a varmış ve Søren'i ofisinde çalışırken bulmuştu. Yakası ve rahip kıyafetleri üzerindeydi ve elinde bir yığın Masanın üzerinde kitaplar yığılmış, not kartları sayfaları işaretliyordu. Ofisteki tek fotoğraf Søren'in masasının üzerindeydi; beyaz cübbesi içinde, yanında ona hayranlıkla bakan sarışın bir kadın duruyordu. Søren ve annesi, papazlığa atandığı gün. Küçük ama zarif bir ofis. Öğrenmeye ve duaya adanmış kutsal bir alan. Fuller'inkinden daha farklı olamazdı. Görünürde golf sopası yok.

"Günah çıkarmaya geldiysen," dedi Søren, notlarından ona bakarak, "bunu şimdi yap. Eğer kaybedersek bu maçıktan sonra lütuf içinde olmayacağım."

"Kaybetmeyeceğiz."

"Son maçıktan sonra papazları bana ne dedi biliyor musunuz? Takımlarının kazanmaya yazgılı olduğunu söyledi. Şimdi anlıyorum kutsal savaşların nasıl başladı."

Kingsley güldü ve Søren'in masasının karşısındaki sandalyeye

oturdu. "Sana aptalca bir soru sorabilir miyim?" Kingsley sordu.

Søren beyaz bir kartın üzerine not alırken, "Az önce yaptın," dedi.

Kingsley durakladı ve güldü.

"Ne?" Søren yazdıklarından başını kaldırıp baktı.

"Déjà vu. Her neyse, kimseye özel telefon numaramı vermedin, değil mi? Yazdın mı? Sekreterine verdin mi?"

"Hayır, ezberledim ve ölüm kalım meselesi olmadıkça kimseye söylemem. Neden?"

"Sebebi yok. Gitmeye hazır mısınız?" Kingsley sordu. "Isınmalıyız."

"Sanırım. Zamanımı bundan daha iyi değerlendirmiş olurum." Søren hukuk defterini masasının üst çekmecesine yerleştirdi.

"Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Doktora tezim."

"Zamanınızı daha iyi değerlendirebileceğiniz neredeyse sonsuz sayıda şey düşünebilirim. Ve şaşırtıcı bir şekilde, bunların sadece yarısı cinsel içerikli."

"Sadece yarısı mı?"

"Üçte iki," dedi Kingsley. "Hadi gidelim."

"Gidiyorum," dedi Søren. "Eve uğrayıp üstümü değiştirmem gerekiyor. Seninle sahada buluşuruz."

"Cumartesi günleri de tasma takmak zorunda mısınız?"

"Hayır. Ama en iyisi takmam."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü Eleanor bugün burada ve onun etrafında mümkün olduğunca çok zırha ihtiyacım var."

"O burada mı?" Kingsley daha dik oturdu.

"Hayır."

"Az önce dedin ki-" "

gibi davran." "Onu

görebilir miyim?"

"Kesinlikle hayır."

"Neden?"

"O meşgul ve senin onun dikkatini dağıtmanı

istemiyorum." "O daha on altı yaşında. Bu kadar önemli ne yapıyor?" "Gençlik grubu."

"Kulağa geldiği kadar korkunç mu?"

"Bugün burada bir papaz yardımcımız var. Bir grup gence Tanrı'nın yaşamlarındaki iradesini ayırt etme konusunda konuşacak. Eleanor'a çok dikkat etmesi emredildi."

"Genç kız arkadaşınıza yaz tatilinde bir Cumartesi sabahı gençlik grubuna gitmesini mi emrettiniz?"

Søren ayağa kalkıp masasının etrafından dolanırken şeytani bir şekilde gülümsedi. "Bazen sadistliğimin derinliği beni bile şaşırtıyor."

Kingsley ofisten çıkmak için ayağa kalkarken, "Bu da bizden biri yapar," dedi.

Søren, Kingsley'in sırtının ortasına hızlı bir tokat atarak karşılık verdi ve sert bir temasla bir dizi yaranın oluşmasını sağladı.

Bir irkilme ve soluk alıp verme onu ele verdi ve Kingsley acının üzerine çökmesiyle kendini sabitlemek için kapının çerçevesine tutunmak zorunda kaldı.

"O sesi hatırlıyorum," dedi Søren, ofisinin kapısını kapatıp kilitleyerek o.

"Sen ne-"

"Kıpırdamadan dur."

On yıldır Søren ait olmamıştı ama emir emirdir.

Søren "kıpırdama" demişti. Kingsley hareketsiz kaldı.

Søren, Kingsley'nin tişörtünün altından tutup yukarı çekti ve çıkardı. Kingsley bir takdir ıslığı duydu.

"Kıskanç mı?" Kingsley sordu.

"Sadece etkilendim. Çürük üstüne çürük var. Kim yaptı bu işi?"

"Tanıdığınız kimse yok."

"Bunları ne yaptı?" Søren, Kingsley'nin sırtının üst kısmında yarım daireler çizdi. Aşınmış derisine hafifçe dokunmak onu uyandıracak kadar acıtıyordu. Bir rahibin ofisinde ereksiyon olmamak için nefes almak zorundaydı. Katolik değildi ama bunun hoş karşılanmadığını tahmin ediyordu.

Belki de değildir.

Kingsley, "Elektrik kablosu ikiye ayrılmış," dedi. "Ateş tarafından yumruklanmak gibi bir his."

"Kesik yok."

"Onunla değil. O darbe oyununu tercih eder. Havaya girdiğinde biraz mum mumu."

"O mu?"

"bir dominatrix."

"Onu yakından tanıyorsun," dedi Søren, sesi alçaktı. Kingsley'nin sırtındaki deri o kadar hassastı ki, Søren'in sözlerinin nefesinin yaralarının üzerinde gezindiğini hissedebiliyordu.

"Çok yakın. Birlikte uyuyoruz." Kingsley arkasını döndü ve Søren'e göğsündeki yaraları gösterdi.

"Güzel."

"İyi mi?" Kingsley şakacı bir şaşkınlıkla tekrarladı. "Az önce bir rahip bana sadomazoşizm ve zina yapmamın iyi bir şey olduğunu mu söyledi?"

"Bekârlık yeminini ben ettim, sen değil. Kendini yeniden daha iyi hissettiğini duyduğuma sevindim. Sadece üstte olmaktan memnun olduğunu hayal edemiyorum."

"Onunla tanışmalısın. İkiniz iş konuşabilirsiniz."

"Onunla bir flashback yaşadın mı?"

"Birkaç kez," diye itiraf etti, Søren'in önünde yaşadığı olaydan hâlâ utanıyordu. "Çoğunlukla durdular. Tamamen değil ama artık

artık beni durduramaz."

Søren elinin düz kısmını Kingsley'in göğüs kafesindeki yara düğümüne bastırdı. Kingsley irkildi ve keskin bir nefes aldı.

"Hayata geri dönmek acı veriyor," dedi Søren. "Bu acımasız, kirli bir iş. Göğüsteki kürekler ölü kalbe elektrik akımı veriyor, Dr. Frankenstein canavarının cesedine yıldırım düşürüyor. Hayat bir Bir taşı mezardan fırlatabilecek kadar güçlü bir kuvvet. Diriliş asla kolay değildir. Şiddetlidir ve acı verir."

"Alternatiften daha iyi, *değil mi?*" Kingsley, Søren'le yüzleşmek için arkasını dönerek sordu. Gömleğini aşağı çekti. "Ölü kalmak mı?"

"Geri dönmene sevindim."

"Kendimi özledim," dedi Kingsley.

"Sen her zaman kendine çok düşkündün."

Søren'in ofisinden Kingsley, "Beni çok etkiledi," dedi.

"Bugün kaybedersek seni suçlayacağım çünkü her yerin yara bere içinde. Bunun sonuçları olacak, muhtemelen sonsuza kadar sürecektir."

"Kaybetmeyeceğiz. Git, üstünü değiştir. Seninle sahada buluşuruz."

Søren gittiğinde Kingsley doğruca tarlaya gitmeyi düşündü.

Tamamen farklı bir hareket tarzına karar vermeden önce bunu bir anlığına düşündü.

Bu kilisede bir yerlerde Søren'in Bakire Kraliçesi vardı. Ve Kingsley onu görmeye gidiyordu.

Kingsley mabedin dışına çıktıktan sonra, ek binaya giden havalandırma yolunu bulana kadar etrafı kolaçan etti. Ek binaya girdiğinde sesler duydu - yüksek, iğrenç sesler- ve ileride gençler olduğunu anladı. Bir kapı buldu ve içeri baktı. Yaşları on üç ile on sekiz arasında değişen yaklaşık iki düzine genç, çok genç ve korkmuş görünen bir adamın etrafında yarım daire şeklinde dizilmiş katlanır sandalyelerde oturuyordu. Søren adama papaz yardımcısı demişti, yani eğitim gören bir rahip olmalıydı. Görünüşe göre eğitimi ateşle imtihana tabi tutulmayı da içeriyordu. Kingsley kapıyı biraz daha araladı ve cumartesi günlerini mahvettiği için onu cezalandırmaya kararlı görünen üç gencin gürültüsü papaz yardımcısının konuşmaya çalıştığını duydu.

Üç kabadayı çocuğun arkasında siyah savaş botları, eski püskü bir kot etek ve siyah dekolte bir gömlek giymiş bir kız oturuyordu. Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi.

dalgalı siyah saçları ve koltuğunda lüks bir şekilde uzanmış, çökmekte olan Yataktan çok erken kalkmak zorunda kalmış bir kedinin özür dilemeyen tembelliği. O olmalı, değil mi? Diğer tüm kızlar kız gibi görünüyordu. Bu kız bir kadına benziyordu. Bir kadının kıvrımlarına, bir kadının özgüvenine ve bir kadının etrafını saran oğlanlardan duyduğu bıkkınlığa sahipti. Gözlerine dumanlı, baştan çıkarıcı bir görünüm veren siyah göz kalemi sürmüştü ve Kingsley ona bakmaktan kendini alamıyordu.

Kızı çoktan zihinsel olarak yatağına yatırmış ve beş kez boşalmasını sağlamıştı. odada bir tartışma çıktığını fark edene kadar birkaç kez konuşmuştu. Çocuklardan biri, *Terminatör 2* tişörtü giymiş uzun boylu sıska bir serseri, ilahiyat öğrencisine asla evlenmeyecek, çocuk sahibi olmayacak ve henüz gerçek bir rahip bile olmayan bir adamı dinlemesi için hiçbir neden olmadığını söylüyordu.

Tanrı'nın onun ya da bir başkasının hayatı için yaptığı plan hakkında ne biliyordu ki? Ve kız, kremsi tenli o tuhaf baştan çıkarıcı kız, kibarca Terminatör'e çenesini kapamasını ve yerine oturmasını söylüyordu. Terminatör Combat Boots'u görmezden gelerek iki koltuk ötedeki bir çocuğa beşlik çakmak için ayağa kalktı.

Bu bir hataydı.

Savaş Çizmeleri ayağını zarifçe kaldırdı, bir bileğini sandalyenin doladı ve Terminatör tekrar oturmaya giderken yana doğru savurdu.

Sandalyesi elinden alınan çocuk yere düştü ve sırt üstü yere çakıldı. Sanki çarpmanın etkisiyle ciğerlerindeki nefes kesilmiş gibi öksürdü.

Combat Boots hariç herkes şok içinde soluk soluğa kaldı. Bacaklarını ve ayaklarını çocuğun göğsünün ortasına dayadı. Öne doğru eğildi ve artık yenilmiş olan Terminatör'e gülümsedi.

"Tanrı'nın senin hayatın için planı çenenin kapatman." Kadının gırtlaktan gelen sesi bal gibi yoğun ve şarap gibi uyuşturucuydu. Arkasına yaslanan Combat Boots, sersemlemiş genç papazı işaret etti ve bacak bacak üstüne attı.

O

ayaklarını çocuğun göğsünde bir iki kez zıplatmayı ihmal etmedi. "Şimdi dikkatimiz sizde."

Biraz daha sert inmiş olsaydı, çocuk sert zeminde kafatasını çatlatabilirdi. Bu olasılık Savaş Çizmeleri'ni zerre kadar rahatsız etmemiş gibi görünüyordu. Yerdeki çocuğa özür ya da pişmanlıktan tamamen yoksun bir gülümseme verdi.

Kingsley nefesinin altından, "Seni küçük sosyopat," dedi. Søren bile acı çektirme konusunda bu kız kadar pervasız değildi. "Beni unutana kadar becer.

Fransızca."

Ne cennette, ne cehennemde, ne de şu anda yaşadıkları arafta o kızın itaatkâr olmasına imkân yoktu. Søren, içinde gülümsemesi kadar geniş bir sadistlik damarı olan bir bebek domme'a aşık olmuştu. Bu kız hayatı boyunca erkekleri kendi isteğiyle ya da onların isteğiyle ve hoşlarına gitse de gitmese de ayaklarının altına alacaktı.

Çoğunun hoşuna gider.

Ondan hızla uzaklaştı. Søren akıllı olsaydı, o da aynısını yapardı. Ama aşık olan hiç kimse çok zeki değildir.

Kingsley sahaya Søren'den önce varmıştı ama Søren geldiğinde Kingsley gülümsemesini durduramadı.

"gülüyorsunuz?" Isınmak için sahanın etrafında tur Søren sordu.

"Bilmek istediğini sanmıyorum..."

Güneşin vurduğu o sıcakta bile Kingsley sırtışını bastıramıyordu.

"Sanırım biliyorum. Aslında, eminim."

"Bilmen gerekiyorsa, Tanrı'ya inanmaya başlıyorum," dedi Kingsley. "Buna ne sebep oldu?"

"Gelecekte bir mucizenin gerçekleşeceğini öngörüyorum." "Hangisi?"

Kingsley, takım saha kenarında toplanırken "Sen," dedi. "Alçakgönüllü olmak."

"Peki bunu size söyleten nedir?" Søren hem hem de şüpheli bir ses tonuyla sordu.

Kingsley sadece gülümsedi ve üç kelime söyledi.

"Eleanor'la tanıştım."

Ağustos

Elinde strafor bir kâseyle ofise giren Sam'e Kingsley, "Bana gözlerimi kapatıp İngiltere'yi düşünmemi söyle," dedi.

"İngiltere'de bulundum. Harika bir ülke, güzel insanlar. Prenses Di'yi yatağa atmaya çalıştım." Onun önündeki masaya oturdu ve kâsele ne varsa ondan bir ısırık aldı.

"Bu senin için nasıl sonuçlandı?" diye sordu.

"Baştan çıkarma girişimim, komik şapkalı bir adam kibarca gitmemi söyleyene kadar Buckingham Sarayı'na özlemle bakmamı içeriyordu. Neden gözlerini kapatıp İngiltere'yi düşündüğünü bilmek istiyor muyum?" diye sordu, kâsesinden bir ısırık daha alarak.

"Sanırım Lucy Fuller'ı baştan çıkarmam gerekiyor." Sam tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

"Tanrım, yapma bunu," dedi. "Daha iyi bir yolu olmalı. Şimdi gidip dondurmamı kusmam gerekiyor." Kâseyi tiksintiyle masanın üzerine koydu.

"Onu becerir ve bunu kayda alırsam, Fuller'ın binasını bana satmasını sağlamak koz olarak kullanabilirim."

"O korkunç biri, Kral."

"Biliyorum. Eşcinsel çocuklarınızı nasıl heteroseksüel yapacağınızla ilgili yeni bir kitabı çıktı. Zorla oruç ve dua nöbetleri. Ve eğer bu işe yaramazsa -Şeytan çıkarma."

"Senin aletinin bu sorunu çözeceğini sanmıyorum," dedi Sam. "Neden çözmesin? Diğer tüm sorunlarını çözüyor."

"Fuller'ı bir suç işlemesi için kandırıp bunu kayda alamaz mısınız?" "Bu tuzak kurmak olur. Bu bize geri dönebilir. İhtiyacımız olan şey gerçek bir Suç. Bir skandal. Bir sır. Bir sırrı olmak zorunda."

"Eminim vardır," dedi Sam. "Ve sen onu bulacaksın. Peder Fuller'a sadık kal." Kâsesini tekrar eline aldı, kaşığını uzattı ve Kingsley bir ısırık aldı. İkinci bir ısırık almaya çalıştı ama Sam vazgeçmedi. "Ben

Lucy Fuller'a sadık kal. Ve bu dondurma. Daha büyük boyunu almalıydım."

"Bugün neden bu kadar açsın?" "Bu bir sır."

"Ben sır işindeyim."

Sam gözlerini ona dikti ve sonra Kingsley'nin kucağına oturdu.

Arsız bir zevkle kollarını ona doladı ve sıkıca kendine çekti. Bugün yeni bir takım elbise giymişti; dar, özel dikim beyaz bir bluz, ince bir kravat, siyah bir pantolon ve pantolon askısı.

"Sırrımı bilmek ister misin?" diye fısıldadı kulağına. "Sıkışmış bir domuz gibi kanıyorum."

Kingsley inledi ve onu kucağından itti. Sam masasına oturdu ve dondurmasını tekrar eline aldı.

"Sen sordun. Bu yüzden çikolata aşeriyorum. Cidden, bugün çikolatayı amdan daha çok istiyorum. İhtiyacım olan şey içine çikolata koyabileceğim bir amcık. Kusura bakma. Kafam güzelken böyle şeyler düşünüyorum."

"Bu bilmem gereken türden bir sır değil." "Ne?

Kızıl nehirde yüzmüyor musun?"

"Kızıl nehri yüzerek geçtim. Yüzdün mü? Yüzmek mi? İngilizceden nefret ederim. *J'ai nagé la riviere rouge.*"

"Güzel. Aygır kimliğini koruyacaksın. Sadece korkaklar korkaklardan korkar."

"Amcıklardan korkmuyorum." Kingsley ayağa kalktı ve ağzını açtı.

Ona dondurmasından bir kaşık daha yedirdi. "Amcıklardan bahsetmişken, Blaise yine DC'de. Felicia'nın bir müşteriyi geceleme var. Bu gece benimle yatmak ister misin?"

"Sırtımı ovar mısın? Bugün kramp giriyor." "Kesinlikle."

"O halde davetinizi resmen kabul ediyorum."

"Güzel." Adam kızın pantolon askısını kopardı ve kız . "Akşama görüşürüz."

"Nereye gidiyorsun?"

"Lucy Fuller'ı baştan çıkarmaya."

Onu sertçe geri itti. "Sakın buna cüret etme."

"Şaka yapıyordum," dedi Kingsley. "Ben ıslah oldum. Bu günlerde sadece sikkemek istediğim insanlar. Köktendinci vaizlerle ya da karılarıyla yatmam. Sadece Katolik din adamları."

"Standartlara sahip olmak güzel," dedi Sam, belli ki rahatlamıştı. "Yani Fuller'ları becermek yok. Peki ya para? Berber'in gönderdiği mali tablolara da baktın mı?"

"Ben . Orada da bir şey yok. Kilise milyonlarca doların üzerinde oturuyor. -Çoğunluğu ticari malların satışından ve Lucy Fuller'ın nasıl dindar bir eş olunacağına dair kitaplarından."

"Lütfen şu kitapları okumayı bırak," dedi Sam. "Seni tuhaflaştırıyorlar."

"Değiller."

"Dün bana birlikte yeterince kaliteli zaman geçirip geçirmediğimizi sormuştun."

"Öyle ?" Kingsley sordu.

"Aman Tanrım."

"Kabul et Sam. Evliliğimiz hiç bu kadar iyi olmamıştı," dedi Kingsley. "O kitapları yakacağım," dedi Sam.

Kingsley içini çekti. "Ben sadece bu insanlar hakkında bir şeyler bulmaya çalışıyorum.

Onlar Stepford Hıristiyanları. İkinci evleri yok, gizli adaları yok, metresleri için lüks daireleri yok. Fuller' zengin ama şimdiye kadar tek günahları bu oldu."

Kingsley içini çekti. "Peki ya sen? Arayışında bir şey bulabildin mi?"

"Hayır," dedi onun gözlerine bakmadan. "Pek bir şey çıkmadı. Yine de hâlâ bakıyorum."

"Aramaya devam edin. O orada. Onu bulacağız." "Şimdi nereye gidiyorsun?"

"Bir kürtaj kliniği," dedi Kingsley.

"Benim mi?" Sam sordu. "Benim, değil mi? Üzerime boşalmana izin vermemem gerektiğini biliyordum."

Kingsley ona ters ters baktı. "Fuller'ın. Onun protestosu yani. Kilisesine giden bazı insanlarla konuşmak istiyorum. Ve Lucy Fuller, eğer oradaysa."

Kingsley onun çenesinin altına hafifçe vurdu ve ofisten çıktı. Arkasından gelen ayak seslerini duydu.

"Kral mı?"

Arkasını döndü ve Sam'in güzel yüzünde ender rastlanan bir ciddiyet ifadesi olduğunu gördü.

"Lucy Fuller'ın yanına gitmeyeceğine söz veriyor musun?" diye sordu. Kingsley gözlerini ona dikti.

"seni rahatsız ediyor, değil mi? Beni onunla düşünmek. Neden?"

"Faith'i öldüren kampları onlar yönetiyor. İntihar olduğunu biliyorum ama onlar olmasaydı hâlâ hayatta olurdu. Sadece...yapma. Lütfen?"

"Söz veriyorum," dedi Kingsley. "Ama bana borçlusun." "Sana ne borçluyum?" diye sordu.

Kingsley onun elinden dondurma kâsesini aldı ve Sam ters ters baktı. "Bu iş görür."

* * *

Klinik Brooklyn'in dışındaydı, bu yüzden Kingsley bir taksiye bindi. Şoförü daha caddeye çıkmadan Kingsley bağırışları ve megafonları duydu. Bloğun sonunda indi ve protestoya doğru yürüdü. Kliniğe yaklaştıkça bağırma sesleri daha da artıyor ve tizleşiyordu. St. Ignatius'ta okuduğu bir şeyi hatırladı. C. S. Lewis yazmıştı. Cennette sessizlik ve müzik vardır. Cehennemde ise sadece gürültü vardır.

Cehennem gibiydi.

Ellerinde pankartlar taşıyan, yürüyen ve bağırان iki düzine insanın ortasında duran şeytanın ta kendisi Rahip Fuller, elinde bir megafonla "Kürtaj cinayettir" sloganını yineliyordu. Bir megafon mu? Sam haklıydı. Bu adam ne kendisi ne de bir başkası tarafından becerilmeyi hak etmiyordu.

Søren'in bekâr olması gerekirken bu adamın cezasız bir şekilde üreyebilmesi gerçek bir suç gibi görünüyordu.

Kingsley bir ara sokağın gölgesinde durdu ve Fuller'in kalabalığın arasında dolaşarak el sıkışmasını, protestoculara bağlılıkları için teşekkür etmesini ve onları kilisesine davet etmesini izledi. Yakınlarda elinde kamera olan bir adam Her şey-Fuller megafonla, el sıkışmalarla, ayaklarını yere vurmalarla ve sallanan pankartlarla.

Tüm bu sevinç gösterileri sırasında küçük bir araba kliniğin girdi, içinde genç bir hasta vardı. Kingsley keşke silahlı gelseydim dedi. Eğer bunlardan biri O şerefsizler arabadaki zavallı kıza bir şey yapmaya kalkarsa, onları vururdu.

Belki de silahı evde bırakması en iyisiydi.

Kadın arabasından çıkamadan, klinikten elinde bir battaniye taşıyan bir adam çıktı. Kingsley'in yaşlarında görünüyordu -yirmi sekiz ya da yirmi dokuz- ve kısa siyah saçları ve ağır kaslı bir yapısı vardı. Kare çeneli, sert ve yakışıklı olan bu adama protestocu kadınlardan birkaçı bile takdir eden bakışlar. Hızla arabaya doğru yürüdü, giderken battaniyeyi açtı. Brooklyn'de Ağustos. Battaniyeye neden ihtiyacı vardı? Kadın arabasından indi ve Kingsley cevabı keşfetti. Kingsley battaniyenin onu sıcak tutmak için değil, kimliğini gizli tutmak için olduğunu keşfetti.

protestocular ve elinde video kamera olan adam. Klinik refakatçisi battaniyeyi açık ve sol tarafında durarak onu kliniğe sokarken protestocularla arasına girdi. Bağırışların şiddeti artarken hakaretlerin zehir seviyesi de yükseldi. "Kürtaj cinayettir" teorisi "Sen bir katilsin "e dönüştü. Tek bildikleri, kadının ücretsiz doğum kontrolü için orada olduğuydu ama bu, küfürlü yorumları durdurmadı.

Kingsley, Fuller protestocuların yanından ayrılıp kendisini bekleyen siyah bir Lincoln Town Car'a binene kadar bekledi ve onu izledi.

kilisesi ya da golf oyunu. Fuller gittikten sonra garip bir şey oldu. Kameraman ekipmanlarını topladı ve protestocular uzaklaştı. Fuller, cemaatine ve evindeki televizyon izleyicilerine New York'ta Tanrı'nın işini yaptığını göstermek için kameralara bir protesto düzenlemişti.

Kingsley protestoculardan birini, yirmili yaşlarında bir kızı durdurdu.

Kingsley ona, "Tanıdık geliyorsun," dedi. "Seni bir yerde görmüş müydüm?"

"Birkaç yerel reklam filminde oynadım," dedi. "Biri bir yatak için şirket."

"Bu ekstra bir iş miydi?" Kingsley sordu.

Kız omuz silkti. "Bağış toplama videosu dediler. Para lazım, değil mi? O vaiz herif tam bir pislik. İyi ki iyi para veriyor."

Kingsley, "Tamam," dedi ve kızı bıraktı.

Ama klinik eskortu ilginç biriydi. Kingsley beklemeye ve onunla konuşmaya karar verdi.

Beş dakika geçti. Sonra on. Ama adam klinikten tek başına çıktığında sabrının karşılığını aldı.

Adam yanından geçip giderken Kingsley, "Umarım yaptığın iş için sana iyi para ödüyorlardır," dedi.

Adam arkasını dönmedi. Onun yerine, Kingsley'in önünde durana kadar geriye doğru yürüdü.

"Gönüllü," dedi adam. "Bununla ilgili bir sorunun mu var, dostum?"

"Sen Avustralyalısın. Bunu beklemiyordum. *Mon ami*." "*Mon ami*" yi "mate" e misilleme olarak ekledi.

"Evet, peki sen nesen?"

"Fransız mı? Amerikalı mı? Biseksüel? Zengin? Sapık? Birini seç. Ya da hepsini."

Adam çenesini kaldırdı ve Kingsley'e bir kaşını kaldırdı. Avustralyalı onu ölçüp biçiyordu. Adam ondan daha uzun boyluydu ve genel olarak kas kütlesi. Ama Kingsley eğitilmiş bir katildi ve Avustralyalı'nın duruşunda tehdit edici bir şey sezmemişti.

"Avustralyalı," dedi adam. "Heteroseksüel. Zengin değil. Sapıklık konusunda emin değilim. Sadece ilk seferde sapıkça, değil mi?"

"İçimde senden hoşlanacağıma dair bir his vardı. Adın ne senin?"

"Lachlan. Lockie, arkadaşlarım bana öyle der. Arkadaş olduğumuzu söylemiyorum." "Bunu varsaymaya cüret edemem." Kingsley kibarca başını salladı ve sahte bir teslimiyet. "Az önce çok etkilendim. Yaptığınız işi kolay olmasa gerek."

"kolay olduğu için yapmıyorum. Yapmam gerektiği için yapıyorum. Seni daha önce gördüm. İtiraz etmiyordun ve hamile gibi görünmüyordun. Ne istiyorsun?"

"Sen," dedi Kingsley. "Cinsel anlamda değil. Bir işle ilgileniyor olma ihtimalin yok, değil mi?"

"Benim bir işim var."

"Farklı bir iş o zaman. Bir kulüp açıyorum. Kasım'da açılıyor. Bir çeşit fedai olarak çalışacak birine ihtiyacım var."

"Bir çeşit mi? Bu da ne demek oluyor?"

"Kulüpte profesyonel itaatkârlarım olacak. Bir müşteriyle birlikteyken bir gözetmene ihtiyaçları olacakBu eskortluk görevinin çok daha hoş bir şekli olacaktır."

"Burada önemli bir iş yapıyorum."

"Hâlâ burada çalışabilirsin. Saatler çakışmayacak, söz veriyorum." Kingsley gümüş bir çanta çıkardı ve kartvizitini adama uzattı. "Kingsley Edge. Edge Enterprises," diye yüksek sesle okudu adam. "Bu kart gerçek mi?"

"gerçek. Bir köşede durabilecek, çenesini kapalı tutabilecek ve sadece ve sadece bir müşterim olduğunda müdahale edebilecek güçlü ve korkutucu bir adama ihtiyacım var.

çizgiyi aşıyor. Baskı altında sakın olmalı ve *tatsızlaşmadan tatsızlıklarla* ."

"Bir köşede durup müdahale etmeden birinin bir kadını dövmesini mi izlemem gerekiyor?"

"Evet."

"Bunun için para mı alıyor?"

"Parası iyi. Ve o da razı. Ve bundan zevk alıyor. Tüm çalışanlarım işlerinden zevk alır. Bunu görüyorum."

"Ve izlemem için bana para mı vereceksin?" "İyi iş, değil mi?"

"Hayatımı kazanmak için daha kötü yollar düşünebilirim."

Kingsley gülümsedi. "Kulüp Kasım ayının sonuna kadar açılmıyor. Eğer ilgileniyorsanız bu numarayı arayın. Sekreterim sizi bir görüşme için daha resmi bir görüşme."

"İlgilenebilirim."

"İlginizi azaltabilecek bir şey var." "Ne?" Lachlan ona bakarak sordu.

"Erkek itaatkârlarımız da olacak," dedi Kingsley, çoğu heteroseksüel erkeğin iki erkeğin kink yapmasını izlemekten rahatsız olacağını biliyordu. "Erkek ya da kadın dominantları olan erkek itaatkârlar. Ayrıca bir gözetmene, bir koruyucuya ihtiyaçları olacak. Bu sizi rahatsız eder mi?"

"Kimin korunmaya ihtiyacı varsa onu korurum. Evimden on bin mil uzakta bu lanet şehirdeyim çünkü kız kardeşim dünyanın en büyük evlendi. Onu Sydney'e götürebilene kadar buradan ayrılmayacağım."

"Onu benimle tanıştır. Kadınların kocalarını terk etmelerini sağlamanın bir yolunu biliyorum."

Adam başını salladı ve güldü. Bu kahkaha onun yüz ifadesini taş gibi bir şüpheden çocuksu bir eğlenceye dönüştürdü.

"Sekreterinizi arayabilirim. de. Elinde megafon o kıcı yakalayıp boğazına tıkabilirim."

Kingsley, "O zaman bu seni benim için çalışmaya teşvik edebilir," dedi. "Şu megafonlu göt herif mi? Kulübüme dönüştürmek için ondan bir bina satın alıyorum. Hoşuna gitse de gitmese de. Ve söz veriyorum, hoşuna gitmeyecek."

"O zaman sana tek bir sorum var."

"Sor ona," dedi Kingsley. "Ne zaman başlayacağım?"

Kingsley, Lachlan'la el sıkıştı ve bir ankesörlü telefon buldu.

"Panonuz yanınızda mı?" Sam cevap verdiğinde Kingsley ona sordu. "Evet, evet, Yüzbaşı? Şimdi kim var?"

Onu bilgilendirdi.

"Kürtaj kliniğinde bir fedai mi buldun?" Sam sordu. "Çok tatlı biri."

"bahsetmişken, bir mesajınız var."

"Neymiş o?"

"Bayan Felicia'nın evi. Ve sen de çağrıldın."

KINGSLEY saat birde şehirden ayrıldı ve ikiden kısa bir süre önce Felicia'nın evine vardı. Kadın ona kendi anahtarını vermişti ve o da bunu kullanarak onun talimatlarına göre veranda kapısını.

Felicia'nın Bedford'da şehirden uzakta mükemmel bir inziva yeri vardı; klasik bir New England kulübesi. Yan kapıdan yemek odasına girdi, iki kişilik bir masa ve ortasında bir şamdan bulunan küçük ve samimi bir . Onunla kaldığı ilk gece bu masanın üzerinde sevişmiş, kadın da teşekkür etmek için onu mumla ıslatmıştı. Ama görünüşe göre bugün yemek yemeyeceklerdi. Kapıyı arkasından kilitledi.

Masanın üzerinde, üzerinde beyaz bir kart olan bir kutu buldu. Kartta iki kelime yazıyordu: "*Beni giy.*"

Kingsley kutunun içinde siyah ipek bir göz bağı buldu. Felicia bugün oyun oynama havasındaydı.

Gözbağını bağladı ve bekledi. Talimatlar olmadan bir adım daha atmayacaktı. Neyse ki ikinci adım için uzun süre beklemesi gerekmedi.

"Senin için iyi bir görünüm." Felicia'nın zarif aksanlı sesi sağ taraftan, koridora açılan bir kapıdan geliyordu. "Daha sık göz bağı takmalısın."

"Sana giden yolu bulmamı zorlaştırıyor."

"Bugün gözlerine ihtiyacın yok. Sadece kulaklarına. Sesime doğru dön."

Kingsley sağa döndü.

"Güzel," dedi. "Şimdi iki adım ileri."

İki adımını emin adımlarla attı, artık onun evini de kendi evi kadar iyi biliyordu.

"Ne oyunu oynuyoruz?" diye sordu, ona yakın olduğunu biliyordu çünkü parfümüne karışan vücudunun sıcaklığını koklayabiliyordu.

"Gözlerini bağladığım ve sana yapmanı söylediğim her şeyi yaptırdığım oyun."

"İyi oyun," dedi. "İlk siparişim nedir?"

"Öp," dedi kadın. Onun ağzını kendi ağzında hissetti ve utanmaz bir açlıkla onu öptü. Ağzının tadı tatlı ve ılıktı ve onun bedenine uzanmak zorunda kaldı. Adam ona dokunamadan kadın geri çekildi. "Öp dedim. 'Dokun' demedim."

"Fikrimi değiştirdim. Berbat bir oyun."

"Beğendiğinize sevindim. Şimdi..." Sesi giderek zayıflıyordu ve adam onun kendisinden uzaklaştığını duyabiliyordu. "Eller ve dizler. Bana doğru sürün."

Gururu bu emre isyan etti ama ereksiyonu hemen ona boyun eğdi. Ellerin ve dizlerinin üzerine çöktü ve Felicia'nın sesinin yöne doğru süründü. Ona çabucak ulaştı.

"Hanımefendi?" diye

sordu. "Tekrar öp."

Ayağa kalkmaya başladı ama Felicia'nın elini başında hissetti. Saçlarını, yanaklarını, dudaklarını okşadı.

"Benim ağzım değil."

Kingsley, onun emirlerini büyük bir isteksizlikle yerine getirdiğini anlamasına yetecek kadar uzun bir süre durakladı. Bir eliyle uzandı Ta ki onun çıplak ayaklarını, çıplak parmaklarını hissedene kadar. Her bir ayağının üstüne birer öpücük .

"Ayak bilekleri," dedi. Ayak bileklerini

öptü. "Baldırlar," dedi. Baldırları öptü.

Kalçalar. Kalçalar. Karın. Mistress Felicia açıkça çıplaktı ve bundan şikâyetçi değildi. Göğüsler. Meme uçları. Boyun. Artık o kadar sertti ki canı yanıyordu. Sol omuz. Sağ omuz. Sol bilek. Sağ bilek. Eğer yakında kendisini becermesine izin vermezse, yaptıklarından sorumlu tutulmayacaktı.

"Şimdilik bir öpücük daha," dedi ve adam dudaklarında bir şey hissetti. Kızın elinin arkası. Onun tenine bir öpücük kondurdu ve eli onunkinde titredi. Onun da kendisi için onun kadar istekli olduğunu bilmek güzeldi. İhtiyacı vardı Felicia ile bu gün. Onun kendisine duyduğu arzuya ihtiyacı vardı. Onun kendisine duyduğu ve saklamak için hiçbir şey yapmadığı çekime ihtiyacı vardı. Sam'e onu kollarına aldığı anda karnını ağrıtabilecek kadar tapıyordu ama yatağında ona sarılıp uyudukları ama daha fazlasını yapmadıkları o geceler gururuna ağır geliyordu. Ve şu anda gururu dayanılmaz derecede kırılmıştı.

"Şimdi saklanacağım," diye açıkladı Felicia. "Ve senin de iki beni bulmak için dakikalar. Bu süre içinde beni bulursan, sonraki bir saat boyunca bana istediğini yapabilirsin. Eğer beni iki dakika içinde bulamazsan.

önümüzdeki bir saat boyunca sana ne istersem yapacağım. Ve bundan hoşlanmayacaksın."

Kingsley'in nefesi boğazında düğümlendi. Bu kadına sahip olmalıydı - bundan iki dakika sonra değil, iki dakika önce.

"Geri sayımı başlatıyorum," dedi, sesi bir metre öteden geliyordu. "Üç...."

Sesi azaldı. "İki..." Sesi gittikçe zayıfladı.

"O" kişiyi beklerken Kingsley duyduklarına odaklandı. Kadın onu koridordan geçirerek evinin girişine götürmüştü. Felicia'nın parke zeminlerinin her yerinde halılar vardı ama yine de yürüdüğünde hafifçe gıcırıyorlardı. Onun hareketinin sesini aradı. Sola mı? Solunda oturma odası vardı. Sağ mı? Sağ taraf onu ya merdivenlere ya da götürecekti. Dolaba mı koşacaktı? Banyoya mı saklanacaktı? Bir kapının arkasına mı saklanacaktı?

Kadın "bir" dediğinde adam zar zor . Hemen ayağa kalktı, ileriye doğru tek bir adım attı ve kadının kollarını boynunda buldu. Kadın kollarını ve sırtıttı.

"Senin kazanmanı istedim," diye fısıldadı.

Kingsley onu duvara doğru itti ve ağzını öpücüklere boğdu. Elleri göğüslerini bulurken kalçalarını Kingsley'e doğru itti. Bu tam da istediği şeydi - bu sıcak, güzel kadın etrafını sarmıştı. İkisini de halının üzerine yatırdı. Ön kapı bir metre ötede duruyordu. Neredeyse birinin içeri girip onları girişte yerde çiftleşirken göreceğini umuyordu.

Adam kalçalarını aralayıp parmaklarıyla içini açarken kadın hiç itiraz etmedi. yaladı, aldı, nefes nefese kalıp altında kıvrana kadar klitorisini emdi. Böylesine baskın ve güçlü bir kadının onun arzusuyla kontrolünü kaybetmesi kadar onu tahrik eden başka bir şey yoktu. Kalçalarını adamın ağzına doğru pompaladı ve ihtiyaç içinde adamın omuzlarını kavradı. Koyu renk saçları yere dökülüyordu. Şehvet içinde kaybolmuş çıplak bedeninin altında, yerde kıvrana kadar erotik bir manzarayı nadiren görmüştü.

Onu beklettiği için acele etmeyecekti ama şu anda içine girmemek için kendini zor tutuyordu. Onun yerine bir parmağını içine soktu. Sonra iki. Sonra üç. Kadın yerden kalkıp adını inleyene kadar g-noktasına daireler çizdi. Parmaklarıyla onu becerdi, Felicia onun hareketlerine uygun olarak nefes nefese kalana kadar bir ritim tutturdu. Sonra parmaklarını

elini vajinasının arka duvarına doğru sertçe itti ve şok ve zevk dolu nefesiyle ödüllendirildi. Adını tekrar söyledi, inledi, nefes aldı, yalvardı. Onu sikmesi ve hemen sikmesi gerekiyordu. Ona, ona ve onunla ne isterse yapması için bir saat vermişti. Ona şu anda sahip olacak ve sonra onunla zaman geçirecekti. Yatak odasında, durması için yalvarana kadar onu doruğa zorlamak için kullanacağı büyük bir vibratör vardı. Ama şimdi onun içinde olması gerekiyordu.

Birkaç saniye içinde pantolonunu açtı, gömleğini çıkardı ve cüzdanından bir prezervatif çıkardı. Sonra onu dizlerinden kavradı, kendisine doğru sürükledi ve halının çıplak sırtını yıpratmasına izin verdi. Canını yaksa ne olacaktı ki? Acı onların en sevdiği oyuncaktı.

Adam tek bir yumuşak hamleyle kızın içine girdi ve kız onu tümüyle karşıladı. onun içinde. Topuklarını halıya gömdü ve adam içeri iterken yukarı doğru itti, ortak bir ihtiyaç homurtusuyla ortada buluştular. Kollarını adamın boynuna doladı, uzun bacaklarını adamın beline doladı ve her hamlesini içine aldı. Adam onun saçlarını kavradı ve başını geriye itti. Boğazının çukurunu öptü, dudaklarını ısırdı ve boşalır boşalmaz ona ne yapmayı planladığını kesin bir dille söyledi.

Çekildi ve ona elleri ve dizleri üzerine çökmesini emretti.

"Beni süründürdükten sonra bunu beklemeliydin," dedi ona arkadan girerken. Kadın itiraz etmedi, karşı çıkmadı. Bunun yerine, bir elini vücudunun altına ve bacaklarının arasına uzattı ve adam içine girip çıkarken parmak uçlarının onu okşamasına izin verdi. Adam kadının ıslaklığıyla kayganlaştı ve vücudu adam içine girene kadar açıldı. Parmakları ondan klitorisine doğru hareket etti. Kendini okşarken, adam omuzlarını kavradı ve artan bir aciliyetle ona bindi. Boşaldığında, kaslarının onun etrafında kenetlendiğini, çırpındığını ve titrediğini hissetti. Birkaç tane daha uzun

Yavaş vuruşlarla o da boşaldı, dudaklarından bir zafer ve salıverme çılgılığı kaçtı.

Kalbi sakinleşirken ve kasılmaları azalırken birkaç düzine nefes boyunca içinde kaldı. Ondan yavaşça çekildi, onun gidişini izliyordu, mümkün olan en kısa sürede tekrar içinde olacağını biliyordu.

Prezervatifi atarken yerde bıraktı, yanına geri geldi ve elini uzattı.

Kadın ayağa kalktı ve adam onu ayağından kaldırdı. Adam onu kısa merdivenlerden ikinci kattaki ana yatak odasına taşıırken kez daha ona sarıldı. Orada tehdidini yerine getirdi

Durması için yalvarana kadar onu boşaltmaya devam etti. Beş orgazmdan sonra daha fazla dayanamayacağını söyledi. Ancak adamın işi bitmemişti. Bu yüzden onu sırt üstü yatırdı, ıslak derinliklerine güçlü bir vuruşla girdi ve onu becerirken göğüslerini elleriyle tuttu. Kadın onun altında yatarken, onu kabul ederken, onu alırken, onun tadını çıkarırken, ona olabildiğince yavaş ve yavaşça itti.

Felicia'nın sıcak ve misafirperver bedenine yığılmadan önce bir iç çekişle tekrar boşaldı. Felicia ona sarıldı, omuzlarını, boynunu ve dudaklarını öptü ve bundan ne kadar keyif aldığını söyledi. Ama saati dolduğu için en iyi davranışını sergilemek zorundaydı.

Ya da başka bir şey.

"Ben bir meleğim," dedi yan yatarak. "Bir aziz."

Kingsley'e dönerek, "Ve bir yalancı," dedi. Onun bir tutam saçını çekiştirdi. "Şimdi git bize iki kadeh şarap getir. Beyaz. Ben yatakta bekliyor olacağım."

"*Oui, Maîtresse.*"

Kingsley şarapla döndüğünde Felicia'nın iki mavi Rus kedisi onun yatağındaki yerini almıştı. Kedilerden birini kucağına almadan önce Felicia'ya bir bardak uzattı. Kedi protesto edercesine ciyakladı.

Kingsley, Severin'in çenesinin altını kaşıyarak, "Sus Severin," dedi. "Yastığımı çaldın."

Felicia, "O Venüs, Severin değil," dedi.

"Özür dilerim, *Maîtresse* Venus. Bütün kediler bana benzer." Felicia'ya göz kırptı ve Kürklü Venüs'ü ikizinin yanına oturttu. Yatağa girdi ve kediler kendilerini kalın gri tüylerden oluşan bir yin-yang şeklinde yeniden düzenlediler.

"Bebeklerime sataşmayın," dedi Felicia. "Kötü yere gittiğimde onları çok özledim. zorunda kalmam onların suçu olsa bile."

"Kediler seni hapishaneye gönderdi-"

"Şşş..." dedi Felicia ve Venüs'ün seçiren kulaklarını elleriyle kapattı. "Nereye gittiğimi bilmiyorlar. Başka biri onları iki ay boyunca beslemek zorunda kaldı ve bilmeleri gereken tek şey bu."

Kingsley güldü. "Kedileriniz sizi nasıl... uzağa gönderdi?"

"Genellikle kadın ilişkiyi yakasındaki rujdan ya da kocasının paltosunda bulduğu bir tutam uzun saçtan öğrenir. Stephen yavru kedileri bana hediye etti. O ve karısı kedi besleyemiyorlardı çünkü karısının alerjisi vardı. Bir gece beni bıraktıktan sonra evine gitti... ve sevgili karısı

hapşırdı. Gazeteler buna 'dünyanın duyduğu hapşırık' diyordu. Ya da dünya değilse bile, tüm şehir."

Kedi mırıldanıp yüzünü buruştururken Kingsley Severin'i okşadı.

"Karısı seni öğrendi ve iki ay hapis yattın, Çünkü milyarder bir CEO olan Stephen Platt tiftik silindiri kullanmayı bilmiyor mu?"

"Stephen, sosyal Darwinizmin başarısız bir teori olduğunun canlı bir kanıtı. Bir milyarderin biraz daha zeki olacağını düşünürsünüz."

"Onun gibi adamlar kibirlidir," dedi Kingsley. "İnsanlar zenginlerin daha zeki ve daha iyi olduğunu varsayıyor. Onlar sadece daha zenginler."

"Kesinlikle daha iyi değiller. Müşterilerimin çoğu milyoner ve bazıları da öyle."

"Seni karşılayabilmeleri için öyle olmaları gerekirdi."

"Senden bir kuruş bile almadığıma sevinmedin mi?" Felicia iki kedinin üzerine eğildi ve onu öptü.

"Müşterilerinizle seks yapmadığınıza göre, şimdiye kadar harcadığım en iyi para olduğunu söyleyebilirim."

Uzun ve derin öpüştiler. Onu şimdiden tekrar istiyordu, ama bekleyecek ve iyileşecekti, böylece ona sadece sahip olduğu her şeyi değil, sahip olduğu her şeyi verebilecekti.

Öpüşme sona erdiğinde Kingsley tekrar sırt üstü yattı. Severin, kedilerin herkesi kendilerine benzetmek için kullandıkları o buyurgan tavırla onun göğsüne .

Kingsley'in karnına kıvrıldı.

"Peki, ben yokken neler oldu?" Felicia sordu. "Kulübümü benim için hazırladınız mı?"

Kingsley iç çekerek, "Henüz değil," dedi. Severin, Kingsley'in nefesiyle yükselip alçaldı. "Fuller'ın ne sakladığını bulamıyorum."

"İçgüdülerinize güvenin. Stephen'ın karısı, ceketindeki kedi tüylerinin Stephen'ın bir gün bir kediye sevmek için durmasından daha fazla bir şey ifade ettiğini biliyordu. Kedi tüyü gördü ve kedi aradı."

"Am arardım ama Sam izin vermiyor. Fuller'ın karısını baştan çıkarmayı düşünüyordum ama Sam için söz verdirdi. Lucy Fuller'ın bana layık olmadığını söylüyor."

"Küçük sekreterin seni çok seviyor. Araya sevgi girince objektif olmak zorlaşıyor. Sam sana söz verdirmemiş olsaydı, karısının peşinden gider miydin?"

"Kesinlikle. Zaten o da Rahip Fuller kadar kötü ya da ondan daha kötü." "Karısını seviyor mu?"

"Onu seviyor mu bilmiyorum ama koruyor. Ben onun hayatındaki kadınlardan uzak durursam o da benim hayatımdaki kadınlardan uzak duracağına yemin etti."

"Ne kadar centilmence."

"Evet," dedi Kingsley. "Alışılmadık derecede centilmen. Bugün megafonla genç bir kıza bağırdığını gördüm."

"Belki de karısını korumuyordur. Belki de kendini koruyor. Belki de karısının seni aldatacağını biliyordur. Belki bunu daha önce de yapmıştır."

"*Olabilir,*" dedi Kingsley. "Sam'e ondan uzak duracağıma söz verdim." "Bana kulübüm için söz verdin," dedi Felicia. "Ben senin *domme*'unum. Takip edersin emirlerim."

"Emirleriniz nedir, *Maîtresse*?" Kingsley, kendisini onun bedenine geri sokacak herhangi bir emri yerine getirmeye hevesli bir şekilde sordu.

Felicia, Severin'i Kingsley'in göğsünden kaldırıp indirirken, "Kolay emir," dedi. Sonra ayağını kalçasına dayadı, sertçe itti ve onu yataktan yere itti.

Neden dominantları ona hep bunu yapıyordu?

"Karısının peşinden git," diye emretti Felicia. "Oynamak için bir kulübe ihtiyacım var." Kingsley memnuniyetle, "Peki, hanımefendi," diye cevap verdi.

KINGSLEY Felicia'nın evinde duş aldı, giyindi ve Stamford'a ve WTL merkezine doğru yola çıktı. Gelişini Rahip Fuller'in televizyon *programı Gerçek ve Güç Saati*'nin haftada iki kez yapılan kayıtlarından birine denk getirmişti.

Seyirciler Fuller'ın televizyon stüdyosu olarak kullanılan kavernöz mabede çoktan kabul edilmişti, bu yüzden Kingsley geniş fuaye alanında durdu ve lobide oynayan bir monitörden çekimleri izledi.

Müzik iğrençti. Tamamen beyazlardan oluşan bir koro tarafından söylenen sulandırılmış gospel müziği. Müzik durduğunda - yeterince erken değildi - Rahip Fuller kürsüye çıktı ve kameraya doğru gülümsedi.

Fuller, "Tanrı'ya şükürler olsun," dedi ve kalabalık sanki bir kilise ayininde değil de Dünya Kupası futbol maçındaymış gibi tezahürat yaptı. "Hepinizin beni görmek için burada olmadığınızı biliyorum. Kimin için geldiğinizi biliyorum." Kalabalığın alkışları kahkahaya dönüştü. Kingsley ellerini yuvarlamayı bırakmazsa kendine zarar verecekti.

gözleri çok sert.

"Bugün Çarşamba gecesi," diye devam etti Fuller. "Ve bu da Bayanlar Gecesi. Bu yüzden şimdi aradan çekileceğim ve güzel karım Lucy'nin devralmasına izin vereceğim.

Lucy?"

Lucy Fuller, gözlerinin arkasında dini bağnazlıktan başka bir şey olsaydı güzel bir kadın olabilirdi. Koyu renk gözleri Tanrı'nın ateşiyle yanıyordu ve kameraya yönelttiği gülümseme şiddetli ve sertti.

Kocası kürsüyü ona devrederken o ve kocası birbirlerine iffetli bir öpücük verdiler. Kalabalık öpücüğü, kalabalığa el sallamasını ve mikrofonun arkasına geçtiğinde kendi kendine utangaç bir şekilde gülmesini alkışladı.

"Benim yakışıklı kocam," dedi Lucy Fuller kameraya. "O tamamen bana ait hanımlar. Kimsenin aklına bir şey gelmesin."

Kingsley'in aklına fikirler geliyordu.

"Bu gece çok ciddi bir konu hakkında konuşmak istiyorum," diye söze başladı Lucy Fuller. "Hepinizle, bu ülkede yeterince konuşmadığımız bir konu hakkında konuşmak istiyorum.

bu dünya. Bu da günahtır."

Kalabalık çok sessizleşti.

"Karanlık bir dünyada yaşıyoruz," diye devam etti Lucy. "Ve her geçen gün daha da karanlıklaşıyor. Bunu görmek için televizyonu açmanız yeterli; çocuklarımıza müzik videosu olarak satılan pornografi, çocuklarımıza istedikleri zaman seks yapmanın normal olduğunu öğreten filmler. Ve eşcinsellik toplum tarafından her geçen gün daha fazla kabul görmeye başlıyor, sanki başka bir yolmuş ve sorun değilmiş gibi. Ama bu doğru değil. Hiç de iyi değil."

Ve kalabalık çılgına döndü.

Lucy'nin tiradı sonraki otuz dakika boyunca devam etti. Hiçbir şey onun gözünden kaçmadı.

Devlet okullarında okutulan ve dinsizliği teşvik eden kitaplar, herkese nasıl yaşamaları gerektiğini anlatırken eşlerini aldatan en üst düzeydeki politikacılar, gençlerin sonuçlarına katlanmadan seks yaptıklarını gösteren televizyon kanalları, pornografi satan mağazalar, açık müzik sözleri, boşanan insanlar, sağda solda kürtaj yaptıran kadınlar, tırnaklarını siyaha boyayan ve şeytana tapan çocuklar.

Sevişmeye ihtiyacı olan bir kadındı.

Her ne kadar dişlerini sıkmak zorunda kalsa da Kingsley vaazın tamamını dinledi. Lucy Fuller dünyadaki herkese en ufak bir zevk ya da eğlence veren her şeyi saymayı bitirdiğinde, kocasından uzun ve sevgi dolu bir kucaklaşma ve Kingsley'den de ayakta bir alkış aldı.

Kalabalık.

Verdiği mesajın etkisiyle gözyaşları içinde sahneden indi.

Kingsley ön taraftan sıvıştı ve arkadaki sahne kapısının yanında bekledi. Çok beklemesi gerekmedi.

Vaazının bitiminden on dakika sonra Lucy Fuller kapıdan çıkıp ara sokağa girdi. Ayak bileğine kadar uzanan eteği ve beyaz fırfırlı bluzuyla lacivert takım elbisesini düz siyah bir etek ve bluzla değiştirmişti. Ağlama krizinden kalan makyajını düzeltmişti ve şimdi sakın ve toparlanmış görünüyordu.

Onunla konuşmadı, kendini göstermedi. Ama onu takip etti. Kadın kararlı bir şekilde yürüyor, yüksek topukları betona hızlı hızlı vuruyordu. Bu kadar aceleyle nereye gidiyordu? Kingsley bunu bilmeliydi.

Kingsley, kızın yürüdüğü arabanın marka ve modelini not ettikten sonra kendi arabasına yöneldi. Kadın park yerinden çıktığında, Kingsley onu takip etti. Aralarında birkaç araba tuttu, onun geçtiği yollardan geçtiğini fark etmediğinden emin oldu. Birkaç dakika sonra fark etti ki

Manhattan'a doğru şehre geri dönüyordu. Yalnızdı ve acelesi vardı. Yapmaması gereken bir şey yaptığına dair tüm iyi işaretler.

Yirmi beş dakika içinde tanıdık bir bölgeye gelmişlerdi. Birkaç dakika sonra Riverside Drive'a saptılar. Kingsley onu tamamen kaybetmeden olabildiğince geriye çekildi. Kız bir an için ondan uzaklaştı ama sonra onu tekrar buldu. Bir evin önünde durmuştu.

Onun evi.

Kingsley arabasını kaldırımın kenarına park etti ve izlemeye koyuldu.

Sam'in elinde bir zarfla ön kapıdan çıkışını izledi. Lucy Fuller'ın yolcu tarafındaki camı indirişini izledi.

Sam'in arabanın camından bir şey fırlatıp eve geri dönmesini izledi.

Lucy Fuller'ın uzaklaşmasını izledi.

Kingsley arabasından indi ve sanki bir yabancının ya da düşmanın evine giriyormuş gibi hissederek kendi evine yürüdü.

Sam'i ofisinde dosyaları karıştırırken buldu.

"Hey," dedi ona gülümseyerek. "Bütün gece Metres Felicia'nın evinde olacağını sanıyordum."

"Sana ne kadar ödüyorlar?" "Ne kadar?"

"Fuller'lar sana ne kadar ödüyor?"

Sam elindeki dosyaları Kingsley'nin masasına bıraktı.

"Senden Lucy Fuller'dan uzak durmanı istemiştin," dedi. "Bana söz vermiştin-"

"Ve sen benim tarafımda olduğumu söylemiştin. Hepimiz tutamayacağımız sözler veririz."

"King, dinle. Yapabilirim-"

"Fuller'lar sana ne kadar ödüyor?" diye tekrar sordu.

Durakladı, sessizleşti. Sözlerini tartıyor, seçeneklerini gibiydi. En son ne zaman bu kadar soğuk ve acı bir şekilde öfkелendiğini hatırlayamıyordu. Marie-Laure öldüğünde bile. O zaman bile.

Sam sonunda, "Senden daha fazla," dedi.

"Çok daha fazla ağırlık, değil mi?" Kingsley sordu. "Senin için önemli olan tek şey daha fazla para."

Sam, "Benimki gibi takımlar pahalıdır," dedi.

Kingsley de sıkışık boğazından zorla çıkarabildiği iki kelimeyle cevap verdi.
"Kovuldun."

Eylül

"ZEHİRİNİZ NE?" diye sordu barmen ve Kingsley "Barmenler" diye cevap verdi.

Duke kaşını kaldırdı ve Kingsley güldü.

"Ben iyiyim," dedi Kingsley. "Bu gece içmeyeceğim." "Bu gece sinsice mi dolaşacaksın?"

Kingsley, "O da değil," dedi.

"Size ne getireyim o zaman?" Duke sordu.

"Hiçbir şey," diye Kingsley. "Bana hiçbir şey getiremezsin."

Duke ona sempati dolu bir bakış attı ve başka bir müşteriye geçti.

Bu sırada Kingsley barın arkasına dizilmiş alkol şişelerine baktı. Bourbon, viski, rom, votka ve çavdar. Hepsini içmek istiyordu. Her bir şişeyi. Bunun ona bir yararı dokunacağından değil. Tekrar içmeyi denemişti ama tek yaptığı akşamdan kalma olmaktı. Sam'in bıraktığı boşluğa ne kadar içki doldurursa doldursun, asla dolmuyordu.

Sam'in ihanetinden ve kaçışından iyi bir şey çıkmıştı. Kingsley'in canını o kadar yakmıştı ki, tekrar hayatta olduğundan emindi, her zaman olduğu kadar ve daha da fazlası. Sam'in Fuller'lardan para alıp onlara kendisi hakkında bilgi verdiğini bilmek, varlığının her parçasını öfke içinde bırakmıştı. Öfkeli ve kederli. Hiç bu kadar öfkelenmemişti. Hiç bu kadar incinmemişti. Daha önce hiç bu kadar canlı hissetmemiş ve böyle olmamayı daha çok dilememişti.

Ailesi öldüğünde kızmış, incinmiş ve kederlenmişti. Ama bu bir kazaydı ve suçlayacak kimsesi yoktu.

Søren Marie-Laure ile evlendiğinde ve kısa bir süre sonra Marie-Laure öldüğünde Kingsley de aynı üç duyguyu hissetmişti -öfke, acı, keder. Ama yine de kimse onu bilerek incitmeye çalışmamıştı. Søren, Marie-Laure ile üçünün de zengin ve özgür olabilmesi için evlenmişti. Ve Marie Laure kendi kederiyle, kendi incinmişliğiyle, kendi acısıyla ölmüştü. Ölerek onu incitmeye çalışmıyordu. Kesinlikle öyle.

Ama Sam... ona kocaman gözlerle ve soğuk bir kalple ihanet etmişti. Kaza değildi, Tanrı'nın işi değildi, kaderin işi değildi. Onun kalbine bir silah doğrultmuş ve ateş etmişti.

Ve delik hala oradaydı.

Kingsley bakışlarını çok cazip alkol şişelerinden etrafına bakındı. Holly sahnenin kenarında oturmuş, ayak bileklerini yaşlı bir iş adamının boynuna dolamıştı. Cassandra, yaşlı bir iş adamının beş mutlu erkek arkadaşın kucağında. Eden gergin bir damat adayının elini tutuyor ve onu özel bir gösteri için arka odaya götürüyordu.

Bardan uzaklaştı ve kulüpte dolaşmaya başladı. Geçmişte Beş haftadır neredeyse her gece Möbius'a geliyor, etrafı dolaşıyor, kızlarla sohbet ediyor, hiçbir şey içmiyor ve yarım saat sonra ayrılıyordu. Kimse ona bu gece ziyaretini neden yaptığını sormuyordu. Buranın sahibiydi, yani ne yapabilirdi. Ama bunu neden yaptığını biliyordu ve bu yeterince kötüydü.

Michelle yanından geçti ve onu yanağından öpecek kadar uzun süre durakladı. Ona eşlik aldırılmazdı ama sahneye doğru gidiyordu. Gece için kirasını ödeme sırası ondaydı.

Zaman kaybı. Kingsley kulübe bir kez daha göz gezdirdi. Buraya gelmeyi bırakmalı, hayatına devam etmeli, geçmişte yaşamayı bırakmalıydı.

Kingsley gitmeye ve yapacak başka bir şey bulmaya karar verdi. Bar taburesinden atladı ve kapıya yöneldi. Genç bir adamla yüz yüze geldi. Siyah bir kot pantolon giymiş, beyaz gömleğinin düğmelerini açmış ve çizmelerini aşındırmıştı. İki parça korkmuş, bir parça da heyecanlanmış görünüyordu. Ama şimdi Kingsley'in tek fark ettiği saçlarıydı. Sarı saçları.

"Justin?"

"Vay canına," dedi. "Adımı hatırladığına inanamıyorum."

Kingsley parmağıyla Justin'i işaret etti ve kulübün sessiz bir köşesine .

"Burada ne yapıyorsun?" Kingsley kısık bir sesle sordu.

"Ayrıldım. Yani, her şeyi bıraktım. Bırakmak zorundaydım. Ailem ."

"İyi karşılamadılar mı?"

Justin konuşmadı. Gözlerindeki bakış yeterli bir cevaptı.

"Gitmen iyi oldu. Ama neden buradasın?" Kingsley dikkatle sahnedeki üç çıplak kıza .

Justin mahcup bir şekilde gülümsedi. "Dürüst olmak gerekirse, seninle karşılaşmayı umuyordum." "Sana kartımı verdim."

"Evine gelmemi gerçekten istediğini sanmıyordum. Ama eğer sana burada rastlarsam..."

Kingsley iç çekti.

"Özür dilerim," dedi Justin, yüzü düştü. "Aptalca bir fikirdi. Sadece seni çok düşündüm. Ve bunu söylerken kulağa ne kadar acınası geldiğini fark ettim - hoşlandığın birinin gelmesini umarak bir striptiz kulübünde takılmak. Her neyse, seni tekrar görmek güzel."

"Seni düşündüm," dedi Kingsley, ifadenin doğruluğuna şaşırarak. Mart ayındaki o geceden beri Justin aklından birden fazla, iki kereden fazla geçmişti. Tek gecelik bir ilişki olmalıydı. Sert ve hızlı ve sonra veda, seks kadar sert ve hızlı. Ama kendine karşı dürüst olsaydı, Kingsley Justin için endişelendiğini ve hatta ona davranışından biraz utandığını itiraf etmek zorunda kalırdı.

"Öyle mi? Beni tekrar gördüğüne sevindin mi yani?" Kingsley Justin'in ensesini kavradı.

Kingsley Justin'in kulağına, "Buraya gelmek yerine benim evime gelmeliydin," diye fısıldadı.

"Neden?"

"Bu bizi araba yolculuğundan kurtarırdı."

Justin'i bıraktı ve kapıya doğru yürüdü, çocuğun ayaklarının hemen geldiğini duymaktan memnundu. Şoförü onlar için kapıyı açtı ve Justin'le birlikte Rolls'a girdiler.

"Vay canına," dedi Justin tekrar.

"Güzelmiş." "Beğendin mi?"

"Bayıldım. Daha önce hiç Rolls Royce'a binmemiştim."

"Her şeyin bir ilki vardır," dedi Kingsley ve loş ışıktaki bile çocuğun yüzünde belli belirsiz bir kızarıklık görebiliyordu.

"Sen hiç... Yani, hiç-?"

"Hiç Rolls Royce'un arkasında seks yaptım mı?" Kingsley sordu. "O."

Kingsley ona gülümsedi.

"Asla."

Justin de gülümsedi, sonra da güldü. Ve bu gülümsemeyi ve kahkahayı görmek o kadar güzeldi ki Kingsley ilk seferinde yapmadığı bir şeyi yaptı

Birlikteydiler.

Kingsley onu öptü.

Kingsley Justin'ağzının dışını, dudaklarını, dilinin ucunu öptü ve Justin Kingsley'nin kollarına yapışıp arzudan nefes nefese kalana kadar içine girip çıktı. Justin Kingsley'in kucağına oturdu ve Kingsley ceketini çıkardı. Eve yeterince hızlı gidemiyorlardı.

Araba eve vardığında öpüşmeyi kestiler. Kingsley yatak odasına girdiklerinde kapıyı arkalarından kilitledi ve Justin'i tekrar öptü. Ve tekrar. Ve tekrar. Onun ağzına, titreyen dudaklarına, sıcaklığına ve hevesine doyamıyordu.

Kingsley, Justin'in gömleğinin düğmelerini çözerken, "O gece seni öpmeliydim," dedi. "Seni bütün gece öpmeliydim."

Kingsley ikisini de bellerine kadar soydu ve Justin'i yatağa geri itti. İlk seferinde sert ve kirli bir zeminde olmuştu. Bu sefer doğru dürüst yapacaktı.

Justin'i saçlarından tuttu ve boğazını ve köprücük kemiğini öptü. Çocuğun omzunu ısırdığında Justin'in nefesi kesildi.

"Yine acı mı istiyorsun?" Kingsley sordu. Geçen sefer kendini Justin'in üzerine zorla atmıştı. Bu sefer doğru dürüst yapacaktı.

Justin ellerini Kingsley'nin çıplak kollarında gezdirirken, "Evet, ," dedi. "Bazen kendimi incitirim. Bu beni tahrik ediyor."

Kingsley, Justin'in kahve rengi gözlerine baktı. Justin'in solgun saçlarına, dudaklarına dokundu, boynundaki nabzın çılgınca attığını hissetti. Kingsley sakinleşmek için kendini zorladı. Bu çocuğu o kadar çok istiyordu ki canı yanıyordu, bu çocuğu o kadar çok incitmek istiyordu ki.

"Nelerden hoşlanırsın?" Kingsley sordu. "Sana nasıl zarar vermemi istiyorsun?"

Justin güldü. "Sana neyi sevdiğimi söyleyebilir miyim?"

Kingsley elini Justin'in göğsünde bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Çocuğun pürüzsüz genç tenine doyamıyordu.

"O gece sormalıydım," dedi Kingsley. "O zaman iyi bir durumda değildim. Özür dilerim."

Justin başını kaldırdı ve Kingsley'i öptü. Bunun onun özrünü kabul ettiği anlamına geldiğini umuyordu.

"Bütün fantezilerimde," diye fısıldadı Justin, "seks gerçekten serttir. Ben bunu seviyorum."

"Sert seks," diye tekrarladı Kingsley. "Sanırım bunu yapabilirim."

Justin'üstüne çıktı ve onu bileklerinden yakalayarak yatağa sabitledi. Onu bu kez sertçe, acımasızca öptü ve alt dudaklarını derisi yarılana kadar ısırıldı. Bunu başka ısırmalar izledi. Kingsley, Justin'in kulağından pazusuna kadar uzanan bir çürük izi bıraktı. Justin abartmıyordu. Kingsley parmaklarını saçlarına geçirip başını geriye doğru çekerek boğazını açığa çıkarırken, Justin bariz bir zevkle nefesini tuttu. Tüm kibarlık numaralarını bırakmak çok iyi hissettirmişti. Eğer Justin sertlikten hoşlanıyorsa, Kingsley ona sertliği gösterecekti.

Kingsley başparmağını Justin'in boğazının çukuruna soktu. Kingsley boştaki eliyle Justin'kot pantolonunu çekiştirerek açtı ve elini pantolonunun içine soktu. Justin inanılmaz derecede sertti ve bu yüzden Kingsley onu sertçe, acı verici bir şekilde okşadı. Kingsley onun içinde olmak için can atıyordu ama yeterince mazoşist olduğu için kendini beklemeye, olabildiğince uzun süre kendini tutmaya zorladı.

Kingsley bir düzine vahşi ısırmayla Justin'in vücudunda aşağı doğru ilerledi. Kingsley onun sikini ağzına aldığı anda Justin inledi ve parmaklarını çarşafın içine soktu. Kingsley şimdi bile nazik değildi. Emme kuvvetinin verdiği zevk ve acının karışımıyla Justin'in nefesini kesmişti.

Justin boşalmadan önce geri çekildi ve dizlerinin üzerine oturdu. Kingsley ayağını Justin'in kalçasına koyarak onu yüzüstü yatırdı. Saniyeler içinde onu çıplak soydu.

Yine ensesinden saçlarını kavradı ve onu yerine sabitledi. "Bu hoşuna gidiyor, değil ?" Kingsley sordu. "Bir mal gibi muamele görmek? Kullanılmak mı?"

Justin ağzını kırmızı çarşafına dayayarak, "Evet," diye fısıldadı.

"Seni kullanmamı mı istiyorsun?"

"Bana istediğin her şeyi yapmanı istiyorum."

"Seni becermemi mi istiyorsun?" Kingsley talep etti.

"Evet."

"Söyle."

"Becer beni. Lütfen..."

Kingsley onun sesindeki çaresizliği duydu.

"Bunu istediğine pişman edebilirim seni."

"Sadece bana yapmadığın şeylerden pişmanlık duyacağım," dedi. Kingsley sırf bu cümle için Justin'i bütün gece sikmeye karar verdi.

Yatağın kalktı ve altından bir çanta çıkardı. Kilidi açtı ve bir dizi ağır paslanmaz çelik kelepçe çıkardı. Bir fiş .

ve kayganlaştırıcı. Prezervatifler yatağın . Günah dolu bir gece için ihtiyaı olan her şey.

Kingsley önce izin istemeden Justin'in bileklerine kelepçeleri taktı ve arkadan kilitledi. Yirmi yaşındaki bu güzel sarışın kelepçeler içinde yatağında çırılçıplak görmek, isteyebileceği her şeyin paslanmaz elik bir fiyonkla paketlenmiş haliydi.

Kingsley iki ıslak parmağıyla Justin'in içine girdi. ocuk inledi ve Kingsley onun arkasından gülümsedi. Justin'i açtı-ilk önce iki parmaklar ve sonra üç.  parmaktan dörde. Justin'i daha da açmak için tıkacı yerleştirdi. ocuğu yan tarafına itti ve tekrar ağzına aldı. şimdi pantolonunu açtı ve kendini Justin'in ağzına soktu. ocuk önce biraz tıkandı ama kısa süre sonra boğazı açıldı ve Kingsley'in onu emip yalayıp ptğu kadar hevesle Kingsley'i yalayıp öptü. Karşılıklı hazzın içinde kaybolan Kingsley her şeyi unuttu. gece Möbius'a neden gittiğini unuttu, orada ne aradığını unuttu, bulamadığını bilmenin acısını unuttu. Geri çekildi ve Justin'in başının dibinde diz çöktü. Kingsley, Justin'in gözleri kapalı, onu derin derin emmesini izledi. Çocuğa sert davranacağına söz vermişti, ama bu bir Nazik eli solgun saçlarının arasından geçti ve parmak uçlarıyla yüzünü okşadı.

"Lütfen," diye fısıldadı Justin.

Kingsley tek kelime etmeden onu tekrar yüzüstü yatırdı, fişini çıkardı ve bir prezervatif taktı. Justin'e yavaşça girdi, derinlere batmanın ve i kasları tarafından çevrelenip tutulmanın her tadını çıkarmak istiyordu. Birkaç vuruştan sonra Kingsley sonuna kadar girmişti. Çocuğun omuzlarını kavradı ve tüm gücüyle içine girdi. Hiçbir şey düşünmüyor, hiçbir şey hatırlamıyor ama her şeyi hissediyordu. Vuruşları uzun ve saldırgandı, elleri acımasızdı. Ve Justin onun altında inliyor, nefes alıyor ve daha fazlası için yalvarıyordu.

Kingsley onun üzerine eğildi ve omuzlarına ve omurgasına sert öpücükler kondurdu. pckler ve ısırıklar, ısırıklar ve öpücükler. Zevk ve acı. Acı ve zevk. Bunun için yaşıyordu, hepsi bunun için yaşıyordu. Zirveye ulaştı ve Kingsley buna karşı koymadı. Ağzını Justin'in kulağına dayadı. sessizlik içinde geldi, bu da orgazmın yoğunluğunu artırdı. Bir kez geçti, Kingsley onun içinde kaldı ama sadece kelepçeleri çıkaracak kadar uzun süre. Dikkatlice çekti ve Justin sırt üstü yuvarlandı.

Kingsley, "Benim için gel," diye emretti. "İzlemek istiyorum."

Justin kendini eline aldı ve yukarı doğru okşadı. Kendi menisinin çıplak, kabarık göğsüne fişkırması uzun sürmedi. Kingsley izlemekten yine sertleşmişti. Yeni bir prezervatif taktıktan sonra, Kingsley tekrar içine itti ve tekrar itti, bu sefer daha yavaş, daha dikkatli. Justin kollarını Kingsley'nin sırtına doladı ve öpüştüler. Dilleri birbirine karıştı, dudakları buluştu ve şimdilik dünyasında her şey yolundaydı.

Kingsley bu çocuğun içinde kaldığı sürece her şey yolundaydı.

Kingsley sevişmeyi bırakıp çarşafı indirdi, tamamen soyundu ve Justin'i yastıklarına yerleştirdi. Bu erotik unutuşun bütün gece sürmesini istiyordu.

Tekrar seviştiler, bu sefer daha yavaş. Ve onu korkutsa da, arzu korkunun önüne geçti ve Kingsley Justin' içine girmesine izin verdi. Sonrasında, Kingsley Justin'i kırbaç ve bastonla acımasızca dövdü. Acıya bir profesyonel gibi, sanki bunun için doğmuş gibi katlanıyordu. Birbirlerine duydukları ihtiyaç ve açlık nihayet sona erdiğinde, duşta birlikte durdular, Justin'in sırtı duvara yaslandı, Kingsley'in ağzı Justin'in ağzındaydı, yakıcı su üzerlerine vururken ve buhar seksin üzerlerinde yarattığı acıyı yatıştırırken.

"Bana bir şey yapar mısın?" Justin, Kingsley'in dudaklarına fısıldadı.

"Herhangi bir şey."

Justin ona söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. Justin duşta diz çöktü ve Kingsley'e sırtını verdi. Søren bile Kingsley'in üzerine boşalacak kadar sadist değildi. Bu, sıcak su ikisinin de üzerine dökülürken Kingsley'nin Justin'i işaretlemesini daha da zevkli hale getirdi.

Kingsley duştan sonra Justin'i yatağına gönderdi. Yastığının üzerindeki o sarışın kafayı görünce gülümsedi. Kingsley ilk kez beş yıl boyunca saatler geçmişti ve Sam'i bir kez bile düşünmemişti. Bu iyiye işaretti.

Kingsley başını eğdi ve onu boynunun yanından öptü. Justin kıpırdandı.

"Teşekkür ," dedi Justin, yarı uykulu bir halde. "Ne için?" Kingsley sordu.

"Adımı hatırladığın için."

Kingsley boğazında bir düğüm hissetti. "Bunu asla unutmayacağım."

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi Justin. "Hayatımla ilgili yani."

"Ne yapmak istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Bir daha asla eve gitme."

"Benim için çalışmak mı istiyorsun?" Kingsley sordu. "Ev çocuğu mu?"

Kingsley güldü. "Pek sayılmaz," dedi.

"Sapıklıkta para var mı?" Kingsley ona gülümsedi.

"Şaşıracaksın."

KINGSLEY, JUSTIN'i yatağında yalnız bıraktı. ve gömleğini giydi ve çıplak ayaklarıyla ofisine doğru yürüdü. Masasının en alt çekmecesinde, rutin olarak kilitlediği tek çekmecedeki, Sam'in panosunu çıkardı.

Beş hafta boyunca Sam'in kapısına gelip çok sevdiği panosunu geri isteyeceği hayalini kurmuştu. Onun için çalıştığı aylar boyunca onu nadiren onsuz görmüştü. *Çalıştığı*. Geçmiş zaman. Sam söz konusu olduğunda geçmiş zamana hâlâ alışmamıştı. Hayalinde Sam ortaya çıkacak ve ona hatalı olduğunu, Fuller'ların parasını almaması gerektiğini, ama bir şey için paraya ihtiyacı olduğunu ve nedenini söyleyemeyecek kadar utandığını söyleyecekti. Onu affetmesi için yalvaracaktı ve o da affedecekti. Onu affedecek ve geri alacaktı. Ve her şey yeniden yoluna girecekti.

Aptalca, çocukça bir fantezi. Asla gerçekleşmeyecek.

Eline bir kalem aldı ve Sam'in kulüpleri için hazırladığı kontrol listesine göz attı. "Erkek İtaatkâr" kelimelerinin yanındaki küçük karede Kingsley bir onay işareti yaptı. Justin'in New York'a gitmesini sağlayacak bir işe ihtiyacı vardı. Kingsley'in kulüp için bir erkek itaatkâra ihtiyacı vardı.

Cehennemde yaratılmış bir eşleşme.

Bugün Eylül'ün on beşiydi. Kulüp yetmiş altı gün içinde açılacaktı ve hâlâ bir yeri yoktu. Peder Fuller'ın peşine bir kuyruk takmış ve onu bir skandala sürüklemek için hem erkek hem de kadın fahişeler göndermişti. Şimdiye kadar bir şey çıkmadı. Bir şeyi gözden kaçırıyordu. Fuller'ın çirkin bir sırrı vardı ve bunu biliyordu. Bunu Fuller'ın gözlerinde görmüştü; gizli utancı, korkuyu, keşfedilme dehşetini. Oradaydı ama Kingsley onu nasıl bulacağını bilmiyordu. Ve onu bulmak zorundaydı - artık binayı o kadar çok istediği için değil. Ama Fuller'ı yok etmek istiyordu çünkü Fuller onun Sam'e olan aşkını yok etmişti. Ve bu affedilemez bir günahı.

Panosuna bıraktığı notlara gezdirdi. Onun el yazısına bayılırdı - bir iş için yapılacaklar listesi yazarken bile kabarık ve eğlenceli BDSM kulübü. Ama onun Sam'i her zaman güzel bir çelişkinin yaratığıydı. Bir erkek gibi giyiniyordu ama yine de Sam'in hayatında gördüğü en kadınsı kadındı.

Hafif ve havadar kahkahasından pembe dudaklı gülümsemelerine, kıvrak, manikürlü parmaklarına kadar. Yine de genç bir oğlanın libidosuna ve heteroseksüel ya da gey kadını yatağa atabilecek bir cazibeye sahipti. Ve hiçbir zaman sevgili olmak istediğini belirtmemiş olsa da, hiçbir şey onu onunla yatağa atlamak, kolunu sıkıca kendine dolamak ve kendi deyimiyle onun "yatak böceği" olmaktan daha mutlu edemezdi. Onu kolundan ya da boynundan ısıyor ve sonra da derin bir uykuya dalıyordu.

Blaise ona yeni bir sekreter tutması için ne kadar yalvarırsa yalvarsın, Sam'i değiştirmeye bir türlü cesaret edemiyordu. Henüz değil. Yaraları hâlâ tazeyken ve zihninde hâlâ onun kokusunu, sesini ve ayaklarının dibinde oturup, sanki kendisi onun kralı, o da uşağıymış gibi çizmelerini çekişini canlandırabiliyorken olmazdı.

Notlarına bakmak bile acı veriyordu. Ve ne kadar sıradan notlardı. Çoğunlukla sıradan. *Kare görüntüleri... zindancıya telefon et... K'nın masajını ayarla... K'ya Søren'in bebeğine hamile olduğunu söyle... notlarımı okumayı bırak, Kral.*

O kadar çok güldü ki neredeyse ağlayacaktı. Bu kelimeleri yazarken kendi kendine gülümsediğini görebiliyordu, onun bir gün meraklı olup okuyacağını biliyordu

Panosuna. Sayfanın altına, ortasında K harfi olan bir kalp ve K harfinin etrafına da bir taç çizmişti.

Sol kık yanağı için olası dövme fikri.

"Allah belanı Sam," dedi yüksek sesle. Panoyu masasının üzerine fırlattı ve telefonunu eline aldı. Ama onun numarasını çevirmeden önce telefonu tekrar kapattı. Ona ihanet etmiş ve kalbini dişlerinin arasına alarak çekip gitmişti. Kalbini ona defalarca açmış olmasına rağmen Fuller'ların parasını ona tercih etmişti.

Telefonu tekrar eline aldı ve bu kez çevirdi.

"Kingsley, saat sabahın üçü," dedi Søren. Sesi uykulu olmaktan çok sinirli geliyordu.

"Ne giyiyorsun?"

"Öfkeli bir kaş çatma," dedi Søren.

"Bu senin için iyi bir görünüm."

"Bu ziyaretten duyduğum memnuniyeti neye borçluyum?" Søren sordu.

"Neredeyse Sam'i arayıp ondan ne kadar nefret ettiğimi söyleyecektim. Onun yerine seni aradım."

"Peki. Benden ne kadar nefret ettiğini söyle."

"Senden nefret etmiyorum."

"O zaman telefonu yüzüme kapatmalısın," dedi Søren.

"Bu çok hoşuna giderdi. Hala uyanık ne yapıyorsun?" "Kitap okuyorum."

"Yatakta mı?"

"Yatakta."

Kingsley, Søren'i yatakta hayal etmekten kendini alıkoyamıyordu. Beyaz çarşafı kalçasına kadar çekmiş, göğsü çıplak, ellerini başının arkasında birleştirmiş okuyordu. Huzur içinde bir ilah.

"Ne okuyorsun?" Kingsley zihnindeki görüntülerden çalışarak sordu.

"Ester Kitabı'nın erotik bir yeniden anlatımı."

Kingsley inledi. "Tekrar seks yapmaya başlamalısın. Lütfen. Benimle ya da onunla olması umurumda bile değil. Herhangi biriyle."

"Ben ," dedi Søren ama Kingsley onun iyi olmadığını anlayabiliyordu. "İyiyim" derken sesi morarmış gibiydi.

"musun?" Kingsley sordu. Kastettiği soru bu değildi. "Beni özölüyor musun?" demek istemişti.

"Yirmi dokuz yaşındayım, erkeğim ve nefes alıyorum," dedi Søren. "Sen ne düşünüyorsun?" "Yeminini bozarsan kimse seni yargılamaz. Önemli olan hiç kimse." "Benim için önemli," dedi Søren. "Yaptığım şeyi yapmak için nedenlerim var.

ve yapmadığım şeyleri yapmamak. Kiliseyle ya da rahip olmakla hiçbir ilgisi olmayan nedenler. Ayrıca sizinle ya da Eleanor'la da ilgisi olmayan nedenler."

"Blaise'i şimdi arayabilirim. Bir saat içinde orada olur. misin?" Søren önce cevap vermedi, tek kelime etmedi.

"Bunu , değil mi?" Kingsley sordu ve Søren'in düşündüğünü biliyordu.

"Şeytanla arkadaş olunmayacağını bilmeliydim."

Kingsley sırtıttı. "Blaise yatakta harikadır. Pişman olmayacaksınız. Sana oral seks yaparken şu şeyi yapabiliyor, seni-"

"Kingsley."

"Ve o kadar derine iner ki seni yalayabilir-"

"Kingsley."

"Bu inanılmaz. Tanrı'nın hediyesi."

"Kırmızı."

"Kırmızı mı?" Kingsley tekrarladı.

"Bu konuşmanın dışında kalmaya çalışıyordum."

Kingsley usulca güldü.

"Benimleyken bundan daha güvenli bir kelimeye ihtiyacın olacak, *dostum*."

"Daha güçlü bir kelime bulacağım. Aklıma daha güçlü birkaç kelime geldi bile."

Kingsley, "Eğer Blaise'i istemiyorsan, ben gelebilirim," dedi.

Søren, "Bence senin zaten yeterince sevgilin var," dedi.

"Benim neye ihtiyacım olduğundan bahsetmiyoruz. Senin neye ihtiyacın olduğundan bahsediyoruz."

"Uykuya ihtiyacım var ve biri beni bundan alıkoyuyor." Kingsley yılmamıştı.

"Biliyorsun, bunun anlamı olmak zorunda değil. Bana ne istersen yapabilirsin. Acı. Seks. Daha fazla acı."

Søren yine sessizliğe gömüldü. Ne düşünüyordu? Hissediyor muydu? Baştan çıkarılmış mıydı? Tabii ki baştan çıkmıştı.

"Bana bir şey söyle... ne kadar oldu?" Kingsley sessizliğin içinde sordu.

Søren içini çekti. "Bugün günlerden ne?" "Cuma."

" zaman on bir yıl oldu. Sen?"

"On bir dakika." Daha çok bir saat on bir dakika gibi, ama neden tartışalım ki? "Benden sonra kimseyle birlikte olmadın mı? Bir kere bile mi?"

"Senden başka kimse yok," dedi

Søren. "Peki ya Bakire Kraliçeniz?"

"Ona bir söz verdim," dedi Søren, artık sesindeki kızgınlık gitmişti. Ama Kingsley hâlâ çürükleri duyuyordu. "her şeyi vereceğime söz verdim. Bu sözü tutmaya niyetliyim."

Kingsley ona, "Sen de bana bir söz vermiştin," diye hatırlattı. "Onu benimle paylaşacağını söylemiştin."

"Tutmaya niyetli olduğum bir başka söz. Tanrı biliyor ya, ben ona yetmeyeceğim. Ama önce ben onu elde edeceğim."

"Neden?" Kingsley kendine rağmen gülümseyerek sordu. "Onu ilk sen gördüğün için mi?"

"Çünkü *on bir yıldır* seks yapmadım."

Kingsley yarı gülerek, yarı bağırarak, "Birini becer o zaman," dedi. "Şu anda yatağında tek başına Ruth'un erotik yeniden anlatımlarını okuduğunu bilmek beni rahatsız ediyor."

"Esther."

"Senin yapmadığın seksi telafi etmek için benim *daha fazla* seks yapmam gerektiğini biliyorsun. Birinin evrendeki dengeyi yeniden kurması gerekiyor."

"Evren fedakarlığınız için size teşekkür ediyor. Şimdi miyim?" Søren sordu.

"Henüz değil. Fuller'öldürmeyi düşünüyorum, ikisini de." "Hayır, düşünmüyorsun."

"Aklımdan geçti. Hızlı ve acılı bir ölüm. Sam'i bana ihanet ettirmenin intikamı."

"Kimse Sam'i size ihanet etmeye zorlamadı. Eğer sana ihanet ettiyse, bunu kendi özgür iradesiyle ve kendi sebepleriyle yaptı. Fuller'larla bir savaş başlattın. Onlar da karşılık verdi. Şimdi neden barış yanlısı olduğumu biliyorsun."

Kingsley gözlerini sımsıkı kapadı ve Søren'in sözlerine kulaklarını da kapatabilmeyi diledi. Bunca zamandır körmüş. Sam'i o kadar çok sevmişti ki onun kendisine sırt çevirme ihtimalini bir an bile düşünmemişti. Şimdi onun gerçekte kim olduğunu görüyor ve Oidipus gibi kendini kör edebilmeyi diliyordu.

"Savaşmazsan kazanamazsın," dedi Kingsley sonunda. "Bana bir şey söyle, Kingsley. Bu kavga nasıl başladı?"

"Fuller'lardan Rönesans Oteli'ni satın almak istedim."

"Neden?"

"Çünkü o bina benim. Gördüğüm anda anladım." "Yani onun için mi savaşıyorsun?"

"Tabii ki. Bir şey istediğinizde böyle yaparsınız."

"İncil'de Süleyman'ın Yargısı olarak bilinen hikâyeyi hatırlıyor musun?" Søren sordu.

"Neden normal sapıklar gibi telefon seks yapamıyoruz?" Kingsley sordu.

"Hikaye 1. Krallar'ın üçüncü bölümünde yer alıyor."

"Yani bu telefon seksine hayır mı demek oluyor?"

"Tanrı Süleyman'a en çok hangi büyük armağanı arzuladığını sorar. Süleyman 'bilgelik' yanıtını verir ve Tanrı ona büyük bir bilgelik bahşeder. Kısa bir süre sonra aynı evde yaşayan iki fahişe arasındaki bir anlaşmazlığı çözmesi istenir. Her iki kadın da birbirlerinden üç gün sonra erkek çocuk doğurmuşlardır."

Çocuklardan biri ölmüştü. Diğer yaşıyordu. Annelerden biri yaşayan çocuğun kendisine ait olduğunu iddia etti. Diğer anne ise oğlunun çalındığını ve ölü çocukla değiştirildiğini söyledi."

"Eski Ahit'in ne kadar korkunç bir kitap olduğunu unutmuşum."

"Daha da iyisi var," diye devam etti Søren. "Kadınlar Kral Süleyman'dan yaşayan çocuğun kime ait olduğunu belirlemek için bir karar vermesini istediler. Süleyman 'Bana bir kılıç getirin' dedi ve ona bir kılıç getirildi. Bebeği ikiye böleceğini ve bir parçasını bir anneye, diğer parçasını da diğer anneye vereceğini söyledi.

diğer anne. Kadınlardan biri hemen, "Lütfen Tanrım, yaşayan çocuğu ona ver, onu öldürme" diye haykırdı. Böylece Kral Süleyman, çocuğun ölmemesi için bir anda ondan vazgeçmeye hazır olan kadını tanıdı. canlı gerçek anneydi."

Kingsley içini çekti. "Ve demek istediğin...?"

"Aşkın gerçek testi her zaman 'Onun için savaşacak mısın?' değildir. Gerçek aşkın gerçek testi genellikle 'Ondan vazgeçmeye istekli misin?'"

Kingsley zorlukla yutkundu. "Vazgeçemem. Ben senin güçlü değilim. İstedğim şeylerden vazgeçemem. Hayatımda çok şey kaybettim. Daha fazla kaybetmek istemiyorum."

"değer," dedi Søren. "Bir ara dene. Göreceksin." "On bir yıldır seks yapmamış bir adam gibi konuştun."

"Telefonu yüzüne kapatıyorum," dedi Søren.

"Bu çok eğlenceli," dedi Kingsley. "Sen ve ben geceleri telefonda kızlar hakkında konuşuyoruz. Bunu daha sık yapmalıyız."

"Kingsley?"

"*Oui?*" Klik.

Kingsley telefonu kapatırken güldü. Daha fazla gülemeyene kadar güldü. Artık gülmek istemeyene kadar güldü.

Ayağa kalktı ve düzenli bir nefes aldı. Şu anda ona doyamayan muhteşem sarışın bir çocuk yatağında onu bekliyordu.

Şimdiki zamanda sikişecekti. Geçmiş kendini becerebilir.

KINGSLEY henüz kulübüne ve krallığına sahip değildi. Ama Irina'ya ve ona verdiği söze sahipti. Aylardır o ve Metresi Felicia onu sadizm ve hükmetme sanatları konusunda eğitiyorlardı. Bu eğitim onu evindeki soğuk, sessiz, korkak ve çizginin dışına çıkmaya korkan bir varlıktan, gururlu ve vahşi bir acı tanrıçasına dönüştürmüştü.

Ve şanslı Blaise, Metres Irina'nın ilk kurbanı oldu. Yakında eski kocası olacak kişiyi saymıyorum.

"Benim için iyi bir kız olacak mısın?" diye sordu Blaise'e. Oyun odasındaki ahşap tahtın üzerine oturdular, kız onun kucağındaydı. "Sana söylediğim her şeyi yapmanı istiyorum."

"Sizin için en iyi kız ben olacağım mösyö," dedi Blaise. özel okul Fransızcasını iyi kullandı. Kızın çenesini kaldırdı ve onu gözleriyle buluşmaya zorladı. Korkmuş küçük kız rolünü o kadar iyi oynuyordu ki bazen onu bile kandırıyordu. Ya da daha önemlisi, sikini bile kandırıyordu. Ona en masum suratını verdi. Oh, evet, bu gece onun için en iyi kız olacaktı.

"Burada bekle," dedi Blaise'e. Blaise reverans yaptı ve adam onu oyun odasında, Aziz Andrew Haçı'nın yanında bıraktı. Bu gece en güzel elbiselerini giymişti ve beyaz perdeden kaçıp modern Manhattan'a getirilmiş Rita Hayworth gibi görünüyordu. Son zamanlarda Kingsley'nin kendisiyle yeterince için surat asıyordu. Bu gece istediği tüm ilgiyi görecekti.

Koridorda, siyah-mor deri çizmeleriyle volta atan Irina'yı kendisini beklerken buldu.

"Benim küçük kızım büyüyor," dedi Irina'yı ellerinden tutarken. Irina gözlerini devirdi.

"Başlayabilir miyiz?" diye sordu. Rus aksanı söylediği her şeyin kulağa belli belirsiz tehditkâr gelmesine neden oluyordu. Dominatrislik nadir bir meslekti. Bu özelliği ona avantaj sağlıyordu.

"Acelen mi var?"

"Aylardır bu sahneyi bekliyordum. Onu bana bırak." Kara gözlerinde sadist bir parıltı parlıyordu.

"Çok hevesli olmayın. Unutmayın, müşterileriniz sizin zamanınız için para ödeyecek. Aranan, arzulanan kişi sizsiniz. Soğukkanlı olmalısınız. Onlara zamanınızı ve ilginizi ayırdığınız için onur duymalılar. Onlar sizin altınızda. Sizin altınızda olmak istiyorlar. Evet?"

"Evet." Derin bir nefes verdi.

"Güzel." Onu hemen iki yanağından öptü. "Şimdi onu alabilirsin."

Onu oyun odasına kadar takip etti. Blaise hâlâ kırbaç rafının yanında bekliyordu.

Kingsley, Irina'ya hitaben, "Bu bir çiftler seansı," diye başladı. "Bunlardan birkaç tane alacaksın. Çiftler hakkında ilk kural nedir? seansları?"

"Seansları kadın ayarlıyor," dedi Irina. "Erkek değil." "Peki neden?"

"Böylece kıcımızı kurtarabiliriz."

Kingsley, Irina'nın cevabına güldü.

Blaise kendi kahkahasını bastırmak için ağzını kapatırken, "Teknik olarak bu doğru," diye itiraf etti. "Bunu daha şövalyece terimlerle ifade etmeyi tercih ederim.

Davacı. Erkek dominantlar tehlikeli derecede agresif olabilirler. Bir kadının istemediği bir şeye asla istemeyiz. Peki, böyle bir durumda ne yapacaksınız, Hanımefendi?"

"Koridora çıkın lütfen," dedi Irina ona. Kingsley Blaise'in elini öptü, Irina'yı selamladı ve dışarı çıktı. O yokken ne konuştuklarını tahmin edebiliyordu. Irina, iyi bir dominatrix gibi, Blaise'e kendi özgür iradesiyle burada olup olmadığını ve bu seansa tamamen rıza gösterip göstermediğini soracaktı. Blaise Hanımefendiye öyle olduğuna dair güvence verdiğinde, Irina ona bir sahnede nelerden hoşlandığı, ne tür acılardan hoşlandığı hakkında birkaç soru soracaktı. Gümbür gümbür mü? Batma mı? Yara ve çürükler bırakan darbe oyunları? Esaret mi? Blaise'i tanırıyorsa, "Yukarıdakilerin hepsi" diye cevap verirdi. Kapı açıldı ve Irina onu tekrar içeri aldı.

Irina, "Onu rehin tutmadığınızı ve isteği dışında sapıkça şeyler yapmaya zorlamadığınızı söyledi," dedi.

"Bu gece olmaz. Belki yarın," dedi Kingsley ve Blaise ona göz kırptı. Birçok gece onun gönüllü kurbanını oynamıştı. Tecavüz oyunu oynadıklarında güzel bir mücadele verdi. İki set oluşturmak zorunda kalmışlardı.

Güvenli kelimeler çünkü kızın oyunculuğu o kadar iyiydi ki bir gece kızın sahte dehşetini gerçek dehşetten ayırt edememişti. Yaşadıkları en iyi seks olabilirdi.

"Kızınıza bu geceden birkaç hatıra vermemiz gerektiğini düşünüyorum."

Irina söyledi. "Sen ne düşünüyorsun?" Blaise'in etrafında bir daire çizerek onu bir aşağı bir yukarı . Bu gece kimin daha çekici görüldüğünü söyleyemiyordu- 1940'ların zarif kalem eteği ve bluzuyla Blaise ya da deri korsesi ve çizmeleriyle Mistress Irina. Her ikisi de görülmeye değerdi. Sam'in hâlâ yanında olmasını diledi. Bu geceyi ona anlatmayı çok isterdi. Ama o gitmişti ve öyle kalacaktı. Beş hafta sonra hâlâ pişmanlık duyuyordu. Pişmanlık mı? Hayır. Doğru olanı yapmıştı. *Yas tutmuştu*. İhtiyacı olan kelime buydu. *Yas tuttu*. "Kingsley?"

"Ah, *evet*, hediyelik eşyalar," dedi zihnini şimdiki zamana geri dönmeye zorlayarak. Blaise'in olduğu kadar Irina'nın iyiliği için de odaklanmaya ihtiyacı vardı. "Blaise kırbaç ve kamçıyı çok sever."

"Bunu bana o söyledi," dedi Irina, Blaise'in avucunun içine alıp kaldırarak. Hafifçe çekti ve Blaise'in nefesi boğazında düğümlendi. "Sen söylemedin mi?"

"Evet, hanımefendi."

"Aferin kızıma. Kingsley, kızını benim için soymalısın. elimde ne varmış."

Kingsley, Blaise'in giysilerini çıkarmak için işe koyuldu. Bluzunun düğmelerini çözdü, eteğinin fermuarını açtı, onu çoraplarına, jartiyerlerine ve topuklu ayakkabılarına kadar soydu.

"Bir müşteriyle seans yaparken," dedi Kingsley, "oyuna başlamadan önce ne?"

"Müşteriyi ya da müşterileri soyunmaya zorlayın,"

dedi Irina. "Peki bunu neden yapıyoruz?"

"Bu bir güvenlik önlemi. Müşterilerimizin gizli silah taşımadıklarından emin oluyoruz."

"Çok iyi," dedi Kingsley. "İstersen üstümü arayabilirsin."

"İsterdim ama sen bundan çok zevk alırsın," diye alay etti Irina.

Blaise çorapları dışında çıplak kaldığında, sağ eliyle bileklerini tutup kaldırdı ve onu bir köle gibi Irina'ya muayene için sundu. Blaise'den yarım ayak daha uzundu ve pozisyonunu korumak için gerinmek zorunda kaldı.

"Çok güzel." Irina bir elini Blaise'in göğsüne koydu. Metresi onun göğüslerini nazıkçe, dikkatlice okşadı ama sadece ilk başta. Blaise'in sağ göğsünü çimdikledi.

Sonra göğüs uçlarını sıktı ve Blaise'in nefesi kesildi. "Çevir onu."

Kingsley, Bayan Irina'nın arkasını görebilmesi için Blaise'i kendisine çevirdi. Onun emriyle, Blaise geçen hafta kimseyle sapkınlık yapmamıştı. Irina'nın ilk seansı için vücudunun temiz bir tuval olmasını istiyordu.

"Çok güzel," dedi Irina. "Güzel bir cilt. İşim bittiğinde daha iyi görünecek. Kelepçeleri takın."

Irina bir dizi deri kelepçe uzattı. Kingsley Blaise'in kollarını indirip bileklerini ve ayak bileklerini kelepçeledi.

"Çiftlerle ilgili kural nedir?" Kingsley, Blaise'i Irina'ya teslim ederken sordu.

Irina, "Çiftler birbirlerine istedikleri kadar dokunabilirler," dedi. "Seans sırasında seks yapabilirler."

"Ya sen?"

Irina gülümseyerek, "Dominatrisler müşterileriyle seks yapmaz," dedi. "Fahişelik yasadışıdır. S ve M ise değil."

"İyi," dedi Kingsley. "Ama istersen Blaisei orgazm etmekten çekinme. Eğer hak ediyorsa."

"Bunu hak edeceğim, mösyö," dedi Blaise ve Kingsley yersiz konuştuğu için onun poposuna sert tokat attı.

Irina, Blaise'i X şeklindeki haçın üzerine, yüzü tahtaya dönük olarak yatırdı. "Güvenli kelimen nedir, Blaise?" Kingsley söyledi.

"*Casablanca*."

Irina duvardan geyik derisinden bir kırbaç aldı. İyi boyutta. İyi ağırlık. İyi bir ağırlık. Tam da Blaise'in sevdiği şekilde canını yakacaktı.

"Yavaş başla." Hatırlatmayı fısıldadı.

Irina'nın sakinleştirici bir nefes almasını izledi. Ayaklarını pozisyonuna getirdi, kırbacı kuyruklarının ucundan kavradı ve başının üzerine kaldırdı. Kingsley ona başıyla onay verdi. Ve sonra Irina gülümsedi, geniş, derin, karanlık, seksi bir gülümseme. İsteddiği kadar soğuk davranabilirdi ama bu sahnedeki Blaise kadar, hatta ondan daha fazla zevk aldığı belliydi. Gerçek bir sadistti, nasıl fark edileceğini biliyordu. Irina kırbacı bıraktı ve kırbaç Blaise'in sırtının ortasına saplandı. kaldırdı, tekrar bıraktı - bir başka orta vuruş. Sonraki birkaç dakika boyunca kırbaçla Blaise'in tozunu aldı, ona vurdu

Tekrar ve tekrar. Ne çok sert, ne de çok hafif. Blaise'in derisi kremi beyazdan yanan kırmızıya döndü. Geyik derisini yılanbalığı derisiyle değiştirdi; daha küçük, daha acımasız bir kırbaç. Blaise'in nefesi kesildi ve sırtında düzinelerce küçük yara çıkınca irkildi. Küçük kırbaç çok daha keskin vuruyordu ve kısa süre sonra sanki bir düzine el Blaise'in sırtını acımasız tırnaklarıyla tırmalamış gibi görünüyordu.

Irina dört farklı kırbaç çeşidi arasında gidip gelirken onun çalışmasını izledi. Elinden emin ve . Yanlış nişan almak ve bağlı bir itaatkârı kafasının arkasından vurmak çok kolaydı. Ama Irina hedefini asla ıskalamadı ve kısa süre sonra Blaise bağlarının içinde sarktı, acıdan nefes nefese kaldı ve Acının uyandırdığı tahrik. Kingsley buna bir son verdi. Blaise'in sınırına yaklaştığını görebiliyordu.

"Dayaktan zevk aldın mı?" diye fısıldadı kulağına, bir elini kızın yanan teninde gezdirirken.

"Yaptım," dedi gülümseyerek. Yüzü zaferle kızarmıştı. Blaise dayak yedikten sonra her zaman en güzel halini alırdı.

"Orgazm olmayı hak ettiğinizi düşünüyor musunuz?"

sordu. "Sadece siz öyle düşünüyorsanız, mösyö."

"Doğru cevap bu," dedi ve Blaise gülümsedi. Boyun eğme modunda olduğunda, hiçbir şey onu baskın bir erkeğin ayaklarına hizmet etmekten daha mutlu edemezdi. Gerçek dünyada ise tek başına bir

Kâr amacı gütmeyen tartışmalı bir grup kurdu, eyalet ve federal hükümet nezdinde lobi faaliyetleri yürüttü ve her hafta önemli toplumsal etkinliklere katılarak cinsel özgürlük ve diğer kadın hakları konularında farkındalık yaratmaya çalıştı. Ancak güçlü, yetkin, baskın Blaise oyun odasına adım attığı anda ortadan kayboldu. Her şey "evet, efendim", "hayır, efendim" ve "sizi ne memnun ederse, efendim" den ibaretti. Ve şimdi, onu memnun edecek şey, onu memnun etmek olacaktı.

Irina izledi ve yardım etti.

"Bence," dedi, "daha fazla acıya ihtiyacın var. Biraz daha. Sen ne düşünüyorsun?"

"Sanırım en iyisini siz bilirsiniz, mösyö."

"Ama aynı zamanda acıyla birlikte biraz zevke de ihtiyacın olduğunu düşünüyorum. Siz ne düşünüyorsunuz, Hanımefendi?" diye sordu.

"Irina, "Siz zevk vermek isterseniz, ben de acı vermekten mutluluk duyarım," dedi.

"Mükemmel bir fikir." Blaise'i haçtan kurtardı ve bileklerinden tutarak yatağa götürdü. Onu sırt üstü yatırdı ve teni ipeğe değdiğinde yüzünü buruşturdu. "İpi düşünüyorum? Siz ne düşünüyorsunuz, Hanımefendi?"

"İyi seçim," dedi. "Bunu düşünüyorum."

Kingsley'e bir vibratör uzattı. ne yapacağını zaten biliyordu. "Bu gece çok iyiydi," dedi Kingsley. "Öyle değil mi?"

"Eğer iyi olduğumu söylüyorsan, bu doğru olmalı," dedi Blaise.

"Bu işte çok iyisin, *chouchou*," dedi ona göz kırparak.

Parmağını eğerek Blaise'in tekrar ayağa kalkmasını işaret etti. Blaise itaat etti ve onu odanın ortasına götürmesine izin verdi. Onu tavandan sarkan büyük, sağlam bir metal kancanın altına yerleştirdi. Irina bir basamaklı tabure ve uzun siyah ipek bir ip getirdi. İpi kelepçelerin üzerindeki D halkalarından geçirdi ve Blaise'in kollarını başının üzerine kaldırarak bileklerini kancaya bağladı.

Şimdi Blaise kolları başının üzerinde bağlı bir şekilde duruyordu ve o ya da Irina onu çözmedikçe kaçması mümkün değildi. Ve onu çeceklerdi. Eninde sonunda.

Irina Blaise'in önünde durdu ve maharetli elleriyle sırtına bir ip daha doladı. Sonraki on dakika boyunca Irina ipi ilmekledi, düğümledi, ilmekledi ve düğümledi, ta ki ipten bir korse yapıp Blaise'in göğsünü, gövdesini ve göğüslerini sıkıca bağlayana kadar.

Kingsley kolunu Blaise'in kalçalarına doladı ve başparmağıyla işaret parmağı arasında klitorisini hafifçe sıkıştırdı.

"Bir tercihin var mı?" diye kulağına fısıldadı. "Göt? Am? İkisi de mi?"

Blaise güldü. "Yukarıdakilerin hepsi."

"Bunu söyleyeceğini nereden bilebilirdim ki?"

"Çünkü beni çok iyi tanıyorsunuz, mösyö. İçimi dışımı."

Kingsley her iki deliğini de iyice yağladı ve Blaise inledi. parmaklarının üzerinde ve içinde verdiği zevk. Prezervatifi taktı ve kadına arkadan girdi. Ayakta durduğu için onu dışarıda tutmak isteyen sıkı kas halkasını aşmak birkaç dakika aldı. Ama Blaise geri iterken o da içeri itti ve kısa süre sonra kadının derinliklerine girdi. Irina vibratörü ona uzattı, o da yavaşça vajinasına kaydırıldı.

"Oh, Tanrım..." Blaise'in nefesi kesildi; bir süre için söylediği son tutarlı iki kelimeydi bu. Kingsley onu sikerken Irina da Blaise'in bağlı göğüsleriyle oynuyordu.

Ayağa kalktı. Irina sıkı ve çimdikledi, tokatladı ve kızdırdı - hem keskin hem de ince bir acı veriyordu.

Dikkatini Blaise'in vücuduna odakladı - sikinin etrafındaki gerginliği, uzun saçlarının kokusu - yasemin - teninin kokusu - Chanel No. 5, Marilyn Monroe'parfümü - kavradığı kalçalarının yumuşaklığı, nefes alıp verirken, inlerken ve boşalırken çıkardığı sesler. bir kez değil, arka arkaya iki kez. İtişlerinin hızını artırdı ve orgazmın yoğunluğu neredeyse acı verici bir şekilde boşaldı.

Blaise'in boynuna son bir öpücük kondurarak bedenlerini birbirinden ayırdı. Vibratörü ondan çektiğinde kendi ıslaklığından birkaç damla ayaklarının arasındaki zemine düştü. Banyoya gitti ve üzerini temizledi. Irina Blaise'i çözerken. Irina iyi ve sadist bir dominatrix gibi Blaise'e yerdeki pisliğini temizletti. Döndüğünde Blaise'i yatağa uzanmış, kızarmış ve mutlu bir şekilde Irina'nın ipini düğümlerken buldu.

Kingsley Irina'ya, "İyi bir iş günü," dedi. "Sen ne düşünüyorsun?" Blaise'in ayak parmaklarını çimdikledi.

"İşe alındı," dedi Blaise geniş bir sırıtışla. Gözleri ve teni ısıldıyordu. Dünyada doymuş bir kadından daha güzel bir şey var mıydı? "Bu muhteşemdi."

"Geçtim mi?" Irina Kingsley'e sordu. "Gerçek şey için hazır mıyım?"

"Hedefiniz mükemmel, tavrınız mükemmel ve kesinlikle rolünüzü çok güzel oynadınız. Çok önemli bir şeyi unuttunuz."

"Ne şeyi?" Irina kaşlarını çatarak ona baktı. "Neyi yanlış yaptım?"

Kingsley elini cebine attı ve on tane yüz dolarlık banknot çıkardı. Paraları, onlara uzanan Irina'ya uzattı. Son anda elini geri çekti.

"Müşteriler peşin öder." Parayı cebine geri koydu ve Irina'nın bu ayrıntıyı bir daha asla unutmayacağından emin olarak dışarı çıktı.

Üst kattaki ofisine ve pencere kenarındaki kanepeye yığıldı. İyi seans. Harika bir sapıklık. Irina dünya standartlarında bir dominatrix. O ve Felicia'nın en iyi dommeleri olmasıyla, üç eyalet bölgesinde bir kez bile olsa ensesinde bir kadının çizmesini hissetmeyi hayal etmiş her erkek sürünerek onlara gelecek ve kulübe alınmak için yalvaracaktı. Asla gerçekleşemeyecek güzel bir rüya. Fuller hâlâ . Kingsley hâlâ pes etmiyordu. Bu bakışma yarışı yeterince uzun sürmüştü. Birinin göz kırpması gerekecekti.

Kingsley tamamlayamadan, Blaise bornozuyla ofisine daldı.

"King, sana ihtiyacım var. Polisler geldi."

"Polisler mi? Neden?"

"İrina. Tutuklandı."

"Ne için?" Kingsley ceketini kaptı ve geçirdi. Merdivenlerden hızla indi ve Irina'yı elleri kelepçeli halde bekleyen bir ekip arabasına buldu.

"Bu nedir?" diye sordu memura. "Suçlama nedir?" "Kocasını zehirlemiş," dedi memur. "Ben de öyle duydum."

"O suçlama düştü," dedi Kingsley, Irina ile ekip arabası arasında durarak.

"Görünüşe göre şarjı tekrar yükseltmişler. İzninizle. Sizi de tutuklamak zorunda kalmak istemiyorum."

"Kral, değil," dedi İrina. "Sen elinden geleni yaptın."

"Seni dışarı çıkaracağım," diye söz verdi ona. "Kimseyle konuşma. Tek kelime bile etme."

Avukatımızı arayacağım."

Memur onu arabaya bindirip uzaklaşırken kadın hiç karşı koymadı.

Bloğun etrafında kaybolmalarını izledi.

"Bay Edge?" diye bir ses geldi arkasından. "Kingsley Edge." Kingsley arkasını döndüğünde bisikletli bir kuryenin kendisini beklediğini gördü.

"*Oui?*"

"Teslimat." Çocuk ona iki zarf uzattı; biri büyük bir manila ve bir küçük beyaz . Kingsley başka bir şey söyleyemeden atını sürüp gitti.

Önce büyük zarfı açtı ve içinden bir tomar kâğıt çıkardı. Kasaba evine geri dönerken onları gözden geçirdi.

"Kral mı? Ne oldu?"

"Sağlık Bakanlığı'ndan geliyor," dedi, okuduklarına inanamayarak. "Sağlık kurallarını ihlal ettiği için Möbius'u kapatıyorlar."

"Sağlık kuralları ihlali mi?" Blaise tekrarladı. "Çünkü... bilirsin işte?" Arka taraftaki seks kulübü. Birisi sağlık departmanına ihbarda bulunmuş. Peki Möbius'ta kim çalışıyordu? Irina'nın onun evinde kaldığını kim biliyordu?

Blaise ellerini saçlarında gezdirdi. "King, oluyor? Ne oldu?" Kingsley gözlerini kapadı.

"Sam oldu."

"KINGSLEY, DİNLİYOR MUSUN?"

"Yaşamak için ne yapıyorsun?" diye sordu, hâlâ boş olan striptiz kulübünün etrafına bakarak. Dünyada boş bir striptiz kulübünden daha ıssız ya da iç karartıcı bir yer var mıydı?

Maggie masanın karşısından ona ters ters baktı. "Ben bir avukatım. Özellikle de senin avukatın." "O zaman, hayır, seni dinlemiyorum."

Maggie içini çekti ve ellerini saçlarında gezdirdi. Manhattan'daki en yüksek maaşlı ve en saygın avukatlardan biriydi. Ama şu anda koyu kırmızı bir takım elbise giymiş güzel ama öfkeli bir eski sevgili gibi görünüyordu. Ki öyleydi de.

"Bu konuşma için bana saat başına yedi yüz dolar ödediğini hatırlıyor musun?" diye sordu, kırmızı stiletto'sunun burnu sinirli bir şekilde yere vuruyordu.

"Şimdi dinliyorum. Kulübüme ne oluyor?"

Maggie kalemını kapattı ve ucuyla yasal defterine vurdu.

"Hiçbir şey," dedi. "Ne yazık ki. Şehirde sağlık departmanından daha yavaş çalışan bir kurum yok. Ve bu iyi bir gün için geçerli."

"Peki bugün iyi bir gün değil mi?"

"Hayır, bugün iyi bir gün değil," dedi Maggie, bir kâğıdı yırtıp havaya fırlatarak. Maggie'nin dramatizmine her zaman bayılırdı. "Tüm evraklar 'işlemde', bu da onların 'bu davayla ilgili hiçbir şey yapmıyoruz, o yüzden otur ve çeneni kapa' demenin süslü bir yolu. Ciddi şekilde kızdırmış olmalısın "Biri çıksın."

Kingsley bacaklarını uzattı, ayaklarını Maggie'nin yanındaki sandalyenin koltuğuna attı ve botlarını bileklerinden çaprazladı.

"Bu mümkün."

"Bunun mümkün olduğunu biliyorum. Eskiden seninle yataardım, hatırladın mı? Sen tanıdığım en sinir bozucu adamsın ve tanıdığım tek insanların diğer avukatlar olduğunu düşünürsek, *ki insanlar* terimini gevşek kullanıyorum, bu bir şey."

Kingsley gözlerini ona dikti. Maggie'yle yıllar önce Manhattan'da uzun bir gizli göreve gönderildiğinde tanışmıştı. Yaşlı, zengin, saygın ve güçlü olan Maggie aynı zamanda bir erkek için bütün geceyi elleri ve dizleri üzerinde geçirmekten başka hiçbir şeyden hoşlanmayan cinsel bir itaatkârdı. İki ay boyunca onun dizlerini yakmaktan büyük zevk almıştı.

"Beni , değil mi?" diye sordu ona. "Hayır."

"Fransa'ya dönmemiş olsaydım hâlâ birlikte olur muyduk sence?" diye sordu.

"Kingsley?" Maggie masanın öbür ucuna uzandı ve parmaklarını Kingsley'in yüzüne doğru şaklattı. "Dikkatini ver. Kulübünüz bir aydır kapalı. Ne kadar para kaybettiğini ve neden kaybettiğini konuşabilir miyiz?"

"Bir sürü param var."

"Sizin için çalışan ve işlerini kaybeden insanlar umurunuzda değil mi?"

"Hala onlara ödeme yapıyorum."

"Ne zaman bu kadar fedakâr oldun?"

"Ben çok verici bir insanım. Orgazmlar, dayaklar, halı yanıkları," diye hatırlattı ona.

"Ben . Yasal durumunuzu görüşmeye hazır olduğunuzda ofisimi arayın." Eşyalarını topladı ve ayağa kalktı. Kingsley onu bileğinden tutup sandalyesine geri çekti. Beklediği gibi, kadın karşı koymadı.

"Özür dilerim," dedi sandalyesini doğrudan onunkinin önüne getirerek. "dilerim.

Bu benim hatam, bu yüzden bu konuda konuşmak istemiyorum. Ama konuşmam gerek. Sana ihtiyacım var."

Maggie derin bir nefes verdi. Kingsley'nin ellerini kendi ellerinin arasına aldı. Sol elinde artık bir alyans vardı. Bir zamanlar yirmi dört saatini Kingsley'e zincirlenmiş olarak geçirmiş olan güzel, köle ruhlu, itaatkâr Maggie yatakta... artık evliydi. Hem de bir kütüphaneciyle.

"Bana neler olduğunu anlat. Gerçeği," dedi. "Bana neler olduğunu anlatmazsan sana yardım edemem."

"Aşık oldum," dedi.

Ona sempatik bir şekilde gülümsedi. "Tüm kötülüklerin kaynağı. O kim? Ya da o?"

"Rönesans adında bir otel."

"Striptiz kulübünüz kapandı. Vergi kanunu ihlallerinden dolayı soruşturuluyorsun. Ve arkadaşın Irina sınır dışı ediliyor. Ve bunların hepsi emlakla mı ilgili?"

Kingsley başını salladı.

"Şey," dedi. "Bu senin için Manhattan."

"Yeni bir kulüp açmak istiyorum," diye başladı. "Bizim için bir kulüp. Bizim türümüz için. Dünyanın en büyük S ve M kulübü. İstedğim yeri buldum ama sahibi Rahip James Fuller."

"Peder Fuller? Rahip Fuller mı? Yasama oturumlarını dualarla açan, belediye başkanı yemin ederken İncil'i tutan ve valinin torununu vaftiz eden Rahip Fuller mi? O Rahip Fuller?"

"Aynısı," dedi. "Tamam."

Bana her şeyi anlat."

Ona anlattı. Ona Sam ve Rönesans'tan, Fuller'dan satın almaya çalıştığından ve teklifinin reddedildiğinden bahsetti. Ona kiliseden, kamplardan ve eşcinsel oldukları için işkence gören genç çocuklardan bahsetti. Kulübü için başka bir bina bulabilecekken, Fuller'dan o kadar nefret ettiğini ve vazgeçmeyi reddettiğini söyledi.

"Maggie," dedi ve kızın elini kaldırıp öptü. "Burası artık benim şehrim. Burası benim evim. Fuller'ın imparatorluğunu şehrim getirmesine izin veremem. Benim ne olduğumu biliyorsun. On altı yaşımdayken başka bir çocukla yatıyordum. Fuller'ın eline fırsat geçseydi beni o lanet dönüşüm terapisi kamplarından birine gönderirdi. Ben ve o. Ve Fuller üzgün değil. O sadece Çünkü kampçılardan ikisi intihar anlaşması yaptı." "Öldüler mi?"

diye sordu dehşetle.

"Biri öldü. Diğer kız yaşadı. Yaşadı ve birkaç ay benim için çalıştı."

"Sam?"

"Bana o kampta başına gelenleri anlattı. Onun kamplarına gitmiş başka kişilerle de konuştum. Söylediği her şeyi doğruladılar. Queens'te otuz iki yaşında bir adam var ve hala kamptaki yanık izlerini taşıyor. testislerindeki elektrotlar."

Maggie yüzünü buruşturdu. Kingsley, Sam'in kendisine ihanet ettiğini anladığında, onun söylediği her şeyden şüphe etmeye başlamıştı. Ama iş kamplara gelince,

doğruyu söylüyordu. Yanıkları olan adam ilk başta onunla konuşmak istememişti, ta ki Kingsley ona Fuller'ın şehirde bir kilise açmasını engellemek için elinden geleni yapacağına söz verene kadar. Kingsley onu, Fuller ve kiliseye karşı açtığı ve yüklü terapi ve tıbbi faturaları için tazminat talep ettiği bir dava aracılığıyla bulmuştu. Adam beş yıldır seks yapmamıştı çünkü cinsel organındaki yanıkları kimsenin görmesine dayanamıyordu.

"O bir Tanrı adamı değil," dedi Kingsley. "Bir Tanrı adamı tanıyorum ve o Tanrı adamı bana Tanrı'nın bizim tarafımızda olabileceğini düşündürüyor. Ama Fuller, o bir demagog. Ve tehlikeli biri. Ve ben onu kasabamda istemiyorum."

"Anlıyorum," dedi Maggie. "Ben de onu ya da kilisesini kasabamda istediğimi söyleyemem."

"Peki ya Irina?"

"Evraklarını 'kaybetmişler'. INS de sağlık bakanlığı kadar kötü. İşin derinliklerindeki birileri yapmaya çalıştığım her şeyi bozuyor."

"Onu hapisten çıkardın. Bu iyi bir başlangıçtı."

"Suçlamaları tekrar düşürmek kolay oldu. Elllerinde hiç kanıt yok. Rusya'ya geri gönderilmesini engellemek için zor kısmı olacak.

Özellikle de iki kez tutuklandıktan sonra. Pek sempatik bir dava değil."

"Kocasını satın aldı, taciz etti ve bir gece ona tecavüz edemeyecek kadar hasta olması için içkisine göz damlası koydu ve bu sempatik değil mi?"

"Hiçbir şey için suçlanmadı. O suçlandı. Dünyanın nasıl işlediğini biliyorsun, King."

"Biliyorum. Bilmek istemiyorum ama biliyorum." O anda bir karar verdi ve cesaretini kaybetmeden önce bunu yüksek sesle söyledi. "Irina'nın sınır dışı edilmesine izin veremem. Fuller'ı arayacağım. Ona vazgeçtiğimi söyleyeceğim. O kazanır. Ben kaybederim."

"Emin misin?" Maggie sordu.

Değildi ama başka ne yapacağını da bilmiyordu. Möbius olmadan da hayatta kalabilirdi. Vergi kanunlarını ihlal ettiği için kendisine yöneltilen tüm suçlamalara karşı koyabilirdi. Ama Irina'ya ona göz kulak olacağına dair bir söz vermişti ve bunu tutacaktı.

"Eminim," dedi. Arkasına yaslandı ve botunu karşısındaki sandalyeye koydu. Sonra sandalyeye öyle sert bir tekme attı ki, sandalye üç metre öteye uçtu.

"Kingsley."

Onu susturmak için elini kaldırdı. Maggie ona şefkatle baktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Kulüp, özel bir şey olurdu Mags. Oraya bayılırdın. Rönesans, bunun için mükemmeldi. Daha önce hiç hayatımda çok fazla yer kapladı. O kulüp benim bebeğimdi."

"inşa edebilirsiniz. Sana başka bir yer buluruz. Size elimden geldiğince yardım edeceğim."

Kingsley ona yorgun bir gülümseme verdi. Hayallerinin ölmesine izin vermek bir bakıma rahatlatıcıydı. İhtiyacı olan tüm paraya, bir erkeğin isteyebileceği tüm sevgililere sahipti... Sorun yoktu. Hayatına devam etme zamanı gelmişti. Sam ona sırtını dönmüştü ve nedenini bile soramayacak kadar incinmişti. Sebebi her ne olursa olsun, bu yüzden onunla kavga etmeye kalkışmayacaktı. Daha fazla kayıp olmayacaktı. Savaş sona ermişti.

Ve yine de...

Maggie onun ellerini sıkarak, "Üzgünüm King," dedi. "Teslimiyetin senin uzmanlık alanın olmadığını biliyorum."

"Sadece ben olsaydım, sonuna kadar savaşırdım."

"Biliyorum yapardın. Ve bence birkaç yıl önce de savaşımaya devam ederdin, ikincil hasarlara aldırılmazdın. Yaşlandıkça ."

"Yirmi sekiz yaşımdayım. Erkek arkadaşınla aynı yaştayım."

"Daniel benim oyuncağım değil. Ben onun oyuncağıyım." Maggie eşyalarını tekrar toplarken ona baştan çıkarıcı bir sırıtış fırlattı.

"Evlendiğin için seni asla affetmeyeceğim."

"Senden af dilemedim." kalktı, eğildi ve onu dudaklarından hızlıca öptü. "Senin için Fuller'ın avukatıyla temasa geçeceğim. Sen o adamdan uzak dur. Artık onu kışkırtmak yok."

"Bana ne yapacağımı söylemekten , değil mi?"

"Bana iki saat boyunca sikini yalattığın o geceyi hatırlıyor musun?"

"Bu senin için olduğu kadar benim için de büyük bir işti."

"Evine git," dedi Maggie. "Her şey hallolduğunda seni ararım." Kingsley başını arkaya yaslayıp, "Eve gitmek ," dedi.

Yorgunluktan parmaklarını saçlarında gezdiriyordu.

"Son çağrı," dedi Maggie kapıda. Kapalı tabelasını işaret etti. "Eve gitmek zorunda değilsiniz ama burada kalamazsınız."

Ona göz kırptı ve çıkıp gitti. Şaka yapmıyordu. Chez Kingsley'i ne kadar sevse de, eve gidip oturarak Maggie'nin onu aramasını bekleyemeyecek kadar huzursuz ve endişeliydi. Eve gitmek istemiyordu. Ve yalnız kalmak istemiyordu. Ve bir saniye daha ayık kalmak istemiyordu.

Barın arkasına uzandı ve bir şişe Jack Daniel's aldı. Önündeki tezgâhın üzerine koydu. Gözlerini kapatırsa Sam'in barın arkasında durduğunu, şişeyi elinde çevirip yakaladığını hayal edebiliyordu. Jack'i içmek istemiyordu. Kalbi durana ve beyni düşünmeyi bırakana kadar her damlasını içine çekmek istiyordu. Yine de aklının bir köşesinde Søren'in sesini duyabiliyordu.

İçki kutlama içindir, intihar için değil.

Kutlayacak bir şeyi olmaması çok kötü.

Belki de Katolik yortusu gibi bir . Şişeyi bir kenara itti, barın arkasındaki telefonu aldı ve bir numara çevirdi.

"Bugün günlerden ne?" Kingsley sordu.

"Bugün Pazar," dedi Søren, "bu da demek oluyor ki aradan hâlâ on bir yıl geçmiş." "Bugün azizler günü mü yoksa bayram günü mü?"

"Her zaman bir azizler günüdür. Dianee göre aynı zamanda Din Adamlarını Takdir Günü. Masamın neden unlu mamullerle kaplı olduğunun tek açıklaması bu gibi görünüyor," dedi Søren, sesi tamamen şaşkın geliyordu.

"Din Adamları Takdir Günü. Bu işe yarar. Yola çıkıyorum."

"Yolda mı?"

"Evet. Sarhoş olmam lazım. Depresyondayım, mutsuzum ve kızgınım. Ve bir şeyi kutlamadığım sürece içemeyeceğimi söylemiştin. Sen ve ben Din Adamları Takdir Günü'nü birlikte kutlayacağız. Ve bana borçlusun. First Presbyterian'ı senin için yok ettim."

"Sana borçlu muyum?"

"Oui."

Søren durakladı. Kingsley bekledi.

"Saat dokuzda papaz evinde," dedi

Søren. "Sen de kutlamak ister misin?"

"On altı yaşında bir kıza aşık bir rahibim. Büyük bir şişe getir. İkimiz de içinde sürünürüz."

KINGSLEY elinde neredeyse boş bir pinot noir şişesi ve diğer elinde dolu bir bardakla yerde yatıyordu. Søren piyanosunun başına oturmuş tanıdık bir şarkı çalıyordu. Kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti ve eğer Kingsley Duvardaki haçları ve masanın üzerindeki İncil'i görmezden geldiğinde, Søren'in bir rahip olduğunu neredeyse unutacaktı. Lamba ışığıyla aydınlanan oda müzikle birlikte zonkluyordu. Parça sona erdi ve Søren piyano sehpasında arkasını döndü.

Kingsley kadehini selamlamak için kaldırarak, "Bu güzel bir şarkı," dedi.

"Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Søren. "Hastane ziyaretleri sırasında duydum.

Geçen haftayı melodiyi bulmaya çalışarak geçirdim. Biliyor musun?" "Adı

'Purple Rain'." Sam'de o CD vardı. Büyük bir müzik CD'si vardı.

koleksiyonu vardı ve eve bir gün Prince, ertesi gün Nine Inch Nails dinleyerek gelirdi. Yağmurlu bir Perşembe günü onu Blaise'le birlikte *The Humpty Hump* diye bir şeye dans ederken yakalamıştı. "Sana bir kopyasını alacağım."

"'Purple Rain?' Bestecisi kim?" "Prince adında bir adam."

"Prens mi? O gerçek bir prens mi?"

"Sanmıyorum. Ama ben gerçek bir kral mıyım?" Kingsley küçümseyici bir omuz silkmeye sordu. "Pfft."

"Pfft?" Søren tekrarladi. "Pfft? Bu Fransızca bir şey mi?"

"Fransızca *pfft* demek," dedi Kingsley. "Piyanoyu nereden aldın? Sen parası olmayan bir rahipsin."

Søren şarap kadehini kaldırdı. "Kız kardeşim Elizabeth'e sevgili babamızın papaz okulunu bırakmam için bana bir Ducati ile nasıl rüşvet vermeye çalıştığını anlattım. Eğer papaz olursam bana bir Steinway alacağını söyledi. Şaka yaptığını sanmıştım. Piyano Haziran'da geldi."

"Ahh... Elizabeth. Hala onunla konuşuyor musun?" "O benim kız kardeşim, eski kız arkadaşım değil."

Kingsley bardağındaki bordo sıvının girdabını seyrederek, "Bu tartışılır, *dostum*," dedi. "Siz iyisiniz, sen ve o? Sen ve o mu? Kahretsin, İngilizceden nefret ediyorum. *Tu et elle*."

"Biz... daha iyiyiz. Aynı odada bulunmaktan kaçınmaya çalışıyoruz. Çok fazla anı var." Kırmızı bir aynaya bakar gibi şarabına baktı. "Ama ayda bir ya da iki kez telefonda konuşuyoruz."

"Ne kadar sarhoşsun?" Kingsley başını kaldırıp Søren'e bakarak sordu. Oda Kingsley'nin altında yüzüyordu ve okyanusun sesini duyduğuna yemin edebilirdi. "Bir teknede miyim?"

"Beş."

"Beş gemide miyim?"

"Hayır, ben beş sarhoşum. Teknede değilsin." "Beş mi?"

"Birden beşe kadar bir ölçekte."

"Din Görevlileri Takdir Günü..." Kingsley dedi ki. "Neden bu günü daha önce kutlamadım?"

"Daha geçen yıl icat edildi."

"Bu her şeyi açıklıyor." Kingsley kıvrıldı ve bacak bacak üstüne attı. İçinde ateş olmayan bir şöminenin yanına oturdu. Bunda bir sembolizm vardı, bir anlamı vardı. Ayık olsaydı bunu fark edebilirdi. Ayık olmadığı için sadece ateş yakmayı düşündü. "Çakmağın var mı? Benimkini ev."

"Teknede olduğunuzu düşünecek kadar sarhoşken yangın çıkaramazsınız."

Søren ayağa kalktı ve Kingsley'e doğru yürüdü. En azından Kingsley olanın bu olduğunu düşündü. Søren elini uzattı ve Kingsley elini tuttu.

"Elini tutmuyorum, Kingsley. Şarap şişesini senden ."

Kingsley elini Søren'in çekip yerine şişeyi koyarken, "Bu çok daha karakterli," dedi. "Sen hiçbir zaman el tutmayı pek beceremedin."

"Elini tuttum," dedi Søren. "Öyle değil mi?"

"Bileğimi tuttum," diye düzeltti Kingsley. "Ve neredeyse kırıyordun." "Bilek elin bir parçasıdır," dedi hiç pişmanlık belirtisi göstermeden.

Søren şişeyi mutfığa götürdü.

"Şikayet etmiyordum. Hoşuma gitti. Ne zaman istersen bileğimi kırabilirsin."

"Artık Rusça konuşuyorsun. Fark etmediysen sana haber vereyim dedim."

"İngilizce konuşuyorsun," dedi Kingsley. "Ne olmuş yani?"

"İngiliz aksanıyla konuşuyorsun." "Öyle mi?"

"John Major gibi konuşuyorsun."

"Bu şarapta ne kadar alkol var?" Søren şişeyi inceleyerek sordu. Kingsley zihinsel olarak beynini tekrar İngilizceye çevirdi. Umut etti.

"Ben şimdi ne konuşuyorum?"

"İngilizce," dedi Søren. "Aşağı yukarı."

"*Bon*. Ve bunu yapamazsın. Cabernet sauvignon ile pinotu bir bardağa koyamazsın. Bu enestten daha kötüdür."

Søren onu görmezden geldi ve pinotundan arta kalanları cabernet bardağına doldurmayı bitirdi.

"Ahlaki pusulanızın hangi yönü gösterdiğini sorabilir miyim?" Søren oturma odasına geri dönüp tekrar koltuğuna otururken sordu. Kingsley eliyle ahlaki pusulasının gösterdiği yönü işaret etti.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Søren.

Kingsley etrafına bakınarak, "Evinizi sevdim," dedi. "Küçük bir büyücünün evi gibi."

"Teşekkür ederim. Sanırım?"

"Küçük ve güzel ve ağaçlarınız var. Nasıl denir? *Rahat*." "*Hygge*," dedi Søren.

"Danca yok," dedi Kingsley. "Danca dışında her şey."

"*Evet*, Danimarkaca. Aradığınız kelime *hygge*. Rahatlık, konfor ve arkadaşlarla ve aileyle çevrili olmak. *Hygge*."

"Danca öğrenmeye çalıştım. Kötü bir dil."

"Öğrenmesi kolay bir dil değil," Søren. "Hatta diğer İskandinavlar bununla mücadele ediyor. İşiniz için öğrenmenizi mi istediler?"

Søren *iş* kelimesine şüpheli bir vurgu yaptı. Kingsley bunun için onu suçlamadı.

"*Hayır*."

"O zaman neden öğrenmeye çalıştın?"

"Çünkü bir keresinde bana Danca bir şey söylemiştiniz ve ben de ne söylediğinizi öğrenmek istemiştim."

"Sorabilirdin."

"bana söyler miydin?"

"Muhtemelen hayır. Sana kesinlikle gerçeği söylemezdim," dedi Søren şarap kadehinin üstünden sırtarak. Gülümseme, sadizm ve Şarap Kingsley'i bir anda çarptı. Tekrar sırt üstü yuvarlandı ve yerden başını kaldırıp Søren'e baktı.

"Tanıdığım erkekler arasında en ilginç gözlere sahip olan sensin."

"Kingsley."

"Kulübümü istiyorum ama alamıyorum. Bana biraz daha alkol verin."

"Kulübünü alabilirsin. Başka bir bina bul. Ve seninle ilişki kesişiyorum."

Kingsley boş bardağını soğuk şömineye fırlattı ve parçalanmasından zevk aldı. Søren bu konuda tek kelime etmedi.

"Bu oteli seviyorum; güzel, terk edilmiş, kayıp. Bana ihtiyacı var." "Sana mı ihtiyacı var? Sana ihtiyacı *var* mı demek istiyorsun?"

Kingsley onu görmezden geldi. "O da güvenli. Ben baktım. İki çıkış var. İzlemesi kolay, koruması kolay, içerideki insanları koruması kolay."

"Kimi koruyorsun?"

Kingsley cevap vermeden önce durakladı. O duraksamada, başarısızlığa uğrattığı tüm insanları düşündü. Metres Felicia. Lachlan. Irina. Sam.

Kendisi.

"Bayan Irina. O benim Rus'um. Bana kocasının onu her gece becerdiğini söyledi. Kocasını olarak bunun onun hakkı olduğunu söyledi. Hasta, yorgun, kanıyor, umurunda . Kadın hayır dese bile. Benim Irina'm. Benim için çalışan. Birlikte oynadığım. Yirmi iki yaşında ve kocası..." Kingsley, Søren'in gözlerine baktı. "Ben senin kölenim. Bunu hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum."

"Bana sahip oldun... bedenime ve ruhuma. Bana neden sahip olduğunu biliyor musun?"

Søren ona sabit bir şekilde baktı. Kingsley, Søren'in cevabı zaten bildiğinden emindi ama yine de, "Bana nedenini söyle," dedi.

"Çünkü bana sahip olmanı istedim. Ve beni incitmeni istedim. Ve bana malınmışım gibi davranmanı istedim. Ve bunu doğru yapan da buydu. Güzel yapan da buydu. Irina'nın kocası ona bir köle gibi davranıyordu. Bunu istememişti. Onun kölesiydi ve bu doğru değildi.

güzel."

"Onun için yaptığın şey çok güzel. Onun için yaptıkların." "Beni onunla, Irina'yla kim tanıştırdı biliyor musun?"

"Kim?" kalktı, iki adım ilerledi ve sonra Kingsley' yanına, yere oturdu.

"O bir polis. Dövüş polisi. Cooper. İri bir adam, bir ev kadar büyük. O da siyah. Harlem'de büyümüş. İtaatkâr. Kadınlara boyun eğmeyi seviyor." "Her zaman en az şüphelendiklerinizdir."

"Ekibinin onun ne olduğunu öğrenmesinden çok korkuyor. Tanıdığım en büyük adam, diğer adamlardan, daha küçük adamlardan korkuyor. Bu doğru değil."

"Hayır, bu doğru değil."

Kingsley başını çevirip Søren'le yüzleşti.

"Sam'e elektrotlar taktılar çünkü kızlardan hoşlanıyordu. Onu bir sandalyeye bağlayıp lezbiyen pornosu izlemeye zorlarken kusması için ilaç verdiler. On altı yaşındaydı. Yanık izleri hâlâ duruyor. Gözlerimin içine bakıp türümüzün korunmaya ihtiyacı olmadığını mı söylemek istiyorsun?"

", " dedi Søren. "Ve bundan daha fazlası. Eleanor'un kollarında kendini yaktığı yerden kalma yara izleri var. İkinci derece yanıklar."

"Birinin ona kendine nasıl doğru şekilde zarar vereceğini öğretmesi gerekiyor." "Birinin var, evet."

"Ona öğretebilirim," dedi Kingsley. "Bu işte iyiyimdir. Irina'ya öğretmeye başlayana kadar iyi olduğumu bilmiyordum. Eskiden yaşamak için tüm bu kirli işleri yapardım - casusluk, izleme, önemli insanları koruma... Tüm bu becerilere sahibim. Bunları iyi bir şekilde kullanmak istedim. Bilirsin, bizim için. Bu şehirde buna ihtiyacımız var. Bize göz kulak olacak birine. Bizi koruyabilecek birine. Onlarla aramızda duracak biri. Bunun için ne denir?"

"Bir kral," dedi Søren.

"Bir kral..." Kingsley güldü. "Güzel rüya."

"Tebaanız için krallığınızı feda ettiniz. Kral olmaya layık olmanın, halkınız uğruna tacınızı bir kenara bırakmaya istekli olmaktan daha büyük bir işareti yoktur."

"Bana çok iyi geliyor."

"Bunun sana bir yok. Mesele de bu zaten. Hepimizin kralı olduğunu bilseydim rahat uyurdum."

Kingsley gözlerini ona dikti. "Yapar mıydın?"

"Sana sırlarımla, hayatımla güveniyorum. Eleanor'um konusunda bile sana güveniyorum."

"Bakire Kraliçe mi?" Kingsley . "Burada mı? Nerede?"

Søren elini Kingsley'nin göğsüne koydu ve onu tekrar sırt üstü yatırdı.

"Terbiyeli ol."

"O çok..." Kingsley abartılı bir sarhoş mutluluğuyla iç çekerek başladı. "Ne olmuş yani?" Søren Kingsley'in elindeki baskıyı artırarak sordu

Göğüs.

"Vicious."

Kingsley, Søren'in elinin göğüs kafesine yaptığı baskıyı hissetti ve bu kadar sert bir şekilde bastırılmanın ne kadar iyi hissettirdiğini görmezden gelmeye çalıştı.

"Yapma," diye uyardı Søren.

"Ne yapmayayım?"

"Bundan zevk almayın."

"Çok geç," dedi Kingsley. "Elini göğsümden çekersen daha iyi olur."

"Yapamam," dedi

Søren. "Neden?"

"Bundan zevk alıyorum."

Kingsley, aralanmış dudaklarının arasından ölçülü nefesler alan Søren'e baktı.

Søren'in elinin sıcaklığı Kingsley'in gömleğinden geçip tenine nüfuz etti. Göğsünde bu kadar baskı, Kingsley tam nefes almakta zorlanıyordu. Yoksa onu nefes nefese bırakan şey yoğun uyarılmışlığı mıydı?

"Şimdi duracağım," dedi Søren. Kingsley'nin gömleğinin düğmeleri derisini ısırdı.

"Durmak zorunda değilsin," dedi Kingsley.

"Zorundayım."

El kaldı. Baskı arttı.

"Sarışın bir gençle yattım çünkü bana seni hatırlatıyordu," dedi Kingsley.

"Bu gece için sarhoş itirafım bu."

"Beni becermene asla izin vermem," dedi Søren ve Kingsley, Søren'in küfür ettiğini duyunca ürperdi - nadir ve erotik bir olay.

"İşte bu yüzden onu becerdim. Bu geceki sarhoş itirafın nedir?"

"Eğer yeterince yalvarsaydın, sana izin verebilirdim."

Kingsley'nin gözleri kocaman oldu. Søren güldü ve sonra Kingsley'in göğsündeki baskı kayboldu.

"Sana durmak zorunda değilsin dedim." Kingsley tekrar oturma pozisyonuna geçti. Bu kez Søren onu kaldırdı.

"Evet, söyledim. Seni kazara öldürmek istemem. Seni öldürürsem ve öldürdüğümde, bu bilerek olacak."

Kingsley, Søren'in gözleriyle
buluştu. "Beni , değil mi?"

Søren bir iniltiyle geriye doğru yuvarlandı ve yere uzandı.
Kingsley başını Søren'in karnına yasladı ve itiraz etmesini bekledi. İtiraz etmedi. Zaman makinesi olmadan, sihir olmadan, yine gençlerdi ve eski okullarındaki inziva yerinde saklanıyorlardı.

"Bu kulübü senin için istedim," diye itiraf etti Kingsley. "Gerçek şu ki, burayı senin için inşa ediyordum. Gidebileceğin ve kendin olabileceğin güvenli bir yerin olmasını istedim. Çünkü seni seviyorum," dedi Kingsley.

"Kingsley-"

"Sana aşık olduğumu kastetmiyorum. Değilim," dedi Kingsley aceleyle.
"Ama demek istediğim..."

"Biliyorum." Søren hafifçe Kingsley'nin saçını çekiştirdi. "Ne demek istediğini anlıyorum."

"Rolls'da kız kardeşini ziyarete gittiğimiz o gün, sana bir kale yapacağıma söz vermiştim ve sen onun yerine bir zindan yapmamı söyledin. Neden ikisi bir arada olmasın? Bir gün sözümü tutacağım. Fuller'la olan tüm bu saçmalıklar sona erdiğinde."

"Sen-"

"zorunda olmadığımı biliyorum. Ama istiyorum. Ve sadece senin için değil. Bunu kendim için yapmak istiyorum. Ve hepimiz için."

"Sahip olduklarım değil, yaptıklarım benim krallığımdır. Thomas Carlyle. Bir kral gibi davrandığınızda kralsınızdır, sadece bir krallığınız olduğu için değil krallık."

"Bir Calvinist'ten alıntı yaptığına
inanamıyorum." "Ne kadar sarhoş
olduğumun kanıtı."

"güzel sözler ama hepsi bir rüya. Ben bir kral değilim. Bir krallığım yok. Benim deneğim yok. Benim-"

"Ben senin deneğin olacağım," dedi
Søren. Kingsley gözlerini devirdi.

"Sen kimseye tabi değilsin," dedi Kingsley. "Sadece iş güvenliği için öyleymiş gibi davranıyorsun."

Søren derin bir nefes aldı, Kingsley bunu duyabiliyor ve hissedebiliyordu.

"Ben, Peder Marcus Lennox Stearns, İsa Cemiyeti rahibi, altıncı Stearns baronu Lord Marcus Augustus Stearns'ün oğlu, Majesteleri Kingsley Theophilé Boissonneault'ya, mirasçılara ve haleflerine yasalar uyarınca sadık kalacağıma ve gerçek bağlılık göstereceğime yemin ederim. Tanrı yardımcım olsun."

Kingsley doğruldu ve arkasını döndü. Hâlâ yerde yatan Søren'e baktı.

Kingsley, "Bu İngiliz hükümdarının yemini," dedi.

"Ben Amerikalıyım," dedi Søren. "Bunu istediğim kişiye yapabilirim. Bunu sana ben yaptım. Ve eski krallar her zaman yüce krallar tarafından rahip..."

Søren ayağa kalktı ve yan masadaki tirbuşonu aldı. Gözünü kırpmadan ya da tirbuşonun ucunu avucuna bastırdı ve tıpkı bir mantarı patlatır gibi kendi derisini kolayca parçaladı. Birkaç damla kanın bardağına düşmesine izin verdi. Kingsley elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı.

"Bu gece ateşle oynama , değil mi?" Søren sordu. "Felicia kanla oynamıyor.

Ben özlüyorum. Sen de öyle," dedi Kingsley.

Sørenin gözleri parladı ama hiçbir şey söylemedi. Kingsley'i bileğinden tuttu, avucunu yukarı kaldırdı ve tirbuşonun keskin ucunu derisine sapladı. Sarhoş olduğu için Kingsley hiçbir şey hissetmedi. Ama Søren açıkça bir şeyler hissetmişti. Gözbebekleri büyüdü ve nefes alış veriş hızlandı. Ama oturduğu yerde

tirbuşonu bir kenara bıraktı, Kingsley'nin elini ters çevirdi ve birkaç damla kanın kadehteki kanla karışmasına izin verdi. Søren daha sonra iki parmağını kana ve şaraba batırdı. İki ıslak kırmızı parmak ucuyla Kingsley'nin alnını şarapla meshetti, sonra dudaklarına ve her iki avucunun ortasına dokundu.

Søren şarap kırmızısı parmak uçlarıyla ona dokunduğunda Kingsley garip bir şey hissetti. Sarhoşken, hatta zil zurna sarhoşken bile güç hissetti. Güç ve sorumluluğun ağırlığı.

"Hâlâ bir krallığım yok."

"Yapacaksın," dedi Søren. "Bir gün . Sana inanıyorum. Sen inanıyor musun?"

Kingsley ellerine, avuçlarının ortasındaki kırmızı lekelere baktı.

"Sen istiyorsan, ben de istiyorum."

Søren, Kingsley'nin yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını alnına dokundurdu. Bu bir öpücükten çok bir kutsamaydı. Søren tarafından öpülmek kutsanmak demekti. Søren sağlam adımlarla ayağa kalktı.

"Nereye gidiyorsun?" Kingsley sordu.

"Yatağa."

"Seninle gelebilir miyim?"

"Evet."

"Eski günlerdeki gibi mi
olacak?" "Evet."

Gerçekten de eski günlerdeki gibiydi. Søren yatağı aldı ve Kingsley'e yere emretti. Ama Søren'in katında bir gece geçirmek, başka yerde bin gece geçirmekten daha iyiydi.

"En azından bir-"

Kingsley'in yüzüne bir yastık indi.

Kingsley yastığın altından, "*Mersi*," dedi.

"*Velkommen*."

"Danca yok," dedi Kingsley. "Bana ne dediğini söylemezsen olmaz."

"'Rica ederim' dedim."

"Şimdi olmaz. Arabada demek istemiştım."

"Daha az değil, daha çok sarhoş oluyorsun gibi görünüyor. Ne arabası?"

"O gün okuldayken kız kardeşini görmeye gittiğimiz Rolls Royce. Hatırlıyor musun?"

"Evet, sanırım Claire'le ilk tanıştığım günü hatırlardım." "Arabadayken bana ne söylediğini hatırlıyor musun-" "Hatırlıyorum," dedi Søren, sesi o kadar kısıktı ki zar zor duyuluyordu. Ama Kingsley duydu.

"Bana ne söyledin?"

"Dedim ki '*Jeg vil være din family. Jeg er din familie*.'" "Bu ne anlama geliyor?"

," dedi Søren yorgun bir iç çekişle. "Senin ailen olmak istiyorum. Senin ailen olacağım."

"Üç hafta sonra kız kardeşimle evlendin."

"Nedenini merak ediyorum."

"Søren-"

"Bu eski bir tarih," dedi Søren. "Bırak gitsin."

"Ama-"

"Uyu Kingsley. Lütfen."

Eğer Søren sonuna "*lütfe*n" i eklemeseydi, Kingsley uyumayacaktı. Ama Søren'in "lütfe"n" deyişindeki bir şey, başka bir adamın "merhamet" diyebileceği gibi, Kingsley'in konuşmaya devam etme ihtiyacını susturdu. Kadim

Tarih. Bırakın ölümler ölümleri gömsün. Geçmiş eşlemek yerine, Kingsley uyudu.

* * *

Kingsley uyandığında saat sabahın beşiydi. Her yeri, bütün vücudu ağrıyordu. Şimdi neden içkiyi azalttığını hatırlıyordu. Bir dahaki sefere Søren'in evinde sızmaya karar verdiğinde, bunu yerde değil kanepede yapacaktı.

Arabasını çağırıp, yüzüne su sıçrattı ve prensip gereği kustu. Her şeyin küçük bir arınma olmadan iyi bir alem olmazdı. Kendi kendine yarattığı hastalıktan ve yarım galon su içtikten sonra kendini az çok insan gibi hissetti.

Kingsley Søren'i hâlâ uyurken buldu, yan yatmış, beyaz çarşafı karnına doğru çekmişti. Kingsley hayatı boyunca binlerce insanla sevişmişti ama fiziksel güzellikte Søren'i aşan kadın ya da erkek biriyle henüz tanışmamıştı. Kendini durduramayan Kingsley yatağın üzerinde süründü ve yüzünü Søren'in boynuna yaklaştırdı. Nefesini içine çekti ve bir nefeste gece yarısı havasındaki yeni karın, çam ağaçlarının dallarındaki buzun, hareketsiz ve sessiz donmuş dünyanın kokusunu .

Søren, Kingsley'in burnunu çimdikledi.

Kingsley acılı ve genizden gelen bir sesle, "Uyuduğumu sanıyordum," dedi.

"Bir Fransız saçımı koklamaya başlayana kadar uyuyordum." Søren serbest bıraktı

Burnunu.

"Kar gibi kokuyorsun."

"Karın kokusu yoktur."

"Cildinizin her yerinde kış varmış gibi."

"Beş saat önce bir gemide olduğunu düşünen bir adamın duyuşsal algılarına güvenmiyorum."

"Hiç kimse sana böyle koktuğunu söylemedi mi?"

"Elizabeth uzun zaman önce bununla ilgili bir şeyden bahsetmişti. Ve bir başkası. Yakın zamanda."

"Kim?"

"Eleanor."

Eleanor. Bakire Kraliçe. Eleanor'un Søren'in tenindeki kış kokusunu alabildiğini bilmek Kingsley'i rahatlatmıştı. Elizabeth, Kingsley, Eleanor... Søren'i seven üç kişi... Søren'i seven üç kişi...

sevgilisi olan ya da olacak olan. Belki de Søren bu kız hakkında haklıydı. Belki de yıllar önce hayalini kurdukları kişi oydu. Kingsley başını eğdi ve Søren'in sağ omzuna bir öpücük kondurdu. Søren'in kürek kemiğini, boynunu, ensesini öptü, tenindeki karın tadını aldı. Kingsley parmaklarını göğüs kafesinin üzerinde gezdirirken Søren'in sırtının ortasından aşağıya doğru öptü.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Søren sordu.

Kingsley elini çarşafın altına sokarken, "Bir neyle uyuduğunu öğrenmeye çalışıyorum," dedi.

Søren onun elini yakaladı ve , siper gibi kavradı. "Bu rahip bir yatakta uyuyor."

"Bileğimi kıracaksın," dedi Kingsley, bu ihtimalden en ufak bir rahatsızlık duymadan. Søren'in tutuşunun verdiği acı onu ayılttı, düşüncelerini temizledi ve onu uyandırdı.

Søren tutuşunu sıkılaştırdı ve Kingsley irkildi. Søren'in yalan söylemediğini bilmek güzeldi - kurt hâlâ oradaydı. Søren hiç de daha az tehlikeli değildi. Kingsley artık korkmuyordu. "Kır

şunu," dedi Kingsley.

Søren'in tutuşu daha da sıkılaştı. Ama sadece hafifçe ve sonra . "Durmak zorunda değildin," dedi Kingsley. "Beni istediğin kadar kırabilirsin. istiyorum."

"Eğer kendini koruma duygusuna sahip olsaydın, seninle oynamak isteyebilirdim."

"Kendini korumak zayıflar içindir. Senin tarafından yok edilmeyi sevdim."

"Liseyi benden çok daha farklı ," dedi Søren. "Son okulumda birini öldürmüştüm ve bunu tekrar yapacağımdan korkuyordum. Sonra sen geldin ve resmen seni öldürmemi istedin."

"Senden beni öldürmeni istemedim," dedi Kingsley. "Sana yalvardım."

"Ve neden sınırları olan insanlarla oynamayı tercih ettiğimi merak ediyorsunuz."

"Beni özlediğini biliyorsun," dedi Kingsley elini Søren'in kürek kemiğinden beline doğru gezdirerek. Søren'in vücudundaki her kasın gerildiğini hissetti ve Kingsley elini kaldırdı.

"Acıdı mı?" Kingsley, Søren'in ani geri çekilmesiyle kafası karışmış bir halde sordu. "Hayır, tekrar yap."

Kingsley temkinli bir şekilde elini tekrar Søren'in sırtına koydu ve vücudunda .

"Yine mi?" Kingsley sordu.

"Evet."

Kingsley Søren'in yanında diz çöktü ve iki eliyle boynundan kalçasına kadar sırtını ovdu. Gerginlik yavaş yavaş azaldı. Søren'in sırtı çok güzeldi; uzun, zayıf ve geniş omuzları gergin kaslarla kazınmıştı. Kingsley gözleri kapalı bir şekilde parmaklarını Søren'in omurga çizgisinde gezdirdi. Søren zevkle bir iç çekti.

"Bunu beğendin mi?" Kingsley sordu. "Beğendim."

"Neden bana hiç sırt masajı yaptırmadın?"

"Şimdiye kadar onlardan hoşlandığımı bilmiyordum." Søren yüzüstü uzandı ve başını yastığa koyarak Kingsley'e döndü. "Dokunulmaktan hep çekinmişimdir. Ki bu iyi bir şey. El sıkışmak dışında rahiplere asla dokunulmaz."

Kingsley'nin kalbi sempatiyle sıkıştı. Bazen Søren'in çocukluğunun ona ne kadar zarar verdiğini unutuyordu. Okuldaki inziva yerlerinde bir gece Søren ona, kendisi on bir, kız kardeşi on iki yaşındayken kız kardeşiyle aralarında geçen her şeyi itiraf etmişti. Basit zevkler bile utançla lekelenirken Søren'in dokunulmaktan şaşmamalı.

"Ama bu... bu seni rahatsız etmiyor mu?"

"Hayır," dedi Søren. "Ama belden yukarısı kalsın."

Kingsley güldü. "Evet, efendim."

Kingsley şimdi daha güçlü ve kendinden emin bir şekilde Søren'in sırtına masaj yapıyordu. Søren'e bu şekilde dokunan ilk kişinin kendisi olduğunu bilmek neredeyse seksten daha iyiydi. Neredeyse.

"Biliyorsun," diye başladı Kingsley, "Roma'da arkadaşın Magdalena'yı görmeye gittiğimde, falıma bakmak için ısrar etti."

"Bunu bana da yaptı."

"Ne dedi biliyor musun?"

"Sormaya korkuyorum," dedi Søren. "Ama ben sormasam bile senin bana söyleyeceğinden eminim."

"Seninle tekrar sevgili olacağımızı söyledi."

"Falcılar hayatlarını bize duymak istediklerimizi söyleyerek kazanırlar," dedi Søren sivri bir tonla. "Böylece kehanetin gerçekleşme olasılığı

kendi kendini gerçekleştiren doğası nedeniyle gerçekleşiyor. Gerçek olmasını isteriz, bu yüzden de gerçekleşmesi için çalışırız."

"Öyle mi? Sana duymak istediğin ne söyledi?"

Søren derin bir nefes verdi ve Kingsley nefesin Søren'in göğsünde ve sırtında hissetti.

"Diğer pek çok şeyin yanı sıra bana bir gün bir oğlum olacağını söyledi. Magdalena'ya bekârlık yemininin bunu pek mümkün kılmadığını hatırlatmak zorunda kaldım."

"O buna ne dedi?"

"Bunun Tanrı'nın lütfuyla olacağını söyledi. Bu ne anlama geliyorsa artık."

"Bence bu senin de bir aile istediğin anlamına geliyor."

Søren sırt üstü yuvarlandı ve Kingsley ellerini kendine sakladı, bu madalya almayı hak ettiğini düşünüyordu. Eğer izin verilseydi, Kingsley bütün gününü Søren'in vücudunun her santimini öperek ve dokunarak geçirebilirdi; üst kolunda çocukken çiçek aşısı olduğu küçük yuvarlak krater dışında hiçbir kusuru yoktu. Çok küçük bir şeydi ama Kingsley'e Søren'in insan olduğunu hatırlatıyordu. Bazen bunu unutmak çok kolaydı.

"Benim bir ailem var," dedi Søren, Kingsley'in gözlerinin içine bakarak. Evin dışında gizlice bir korna çalındı.

Kingsley arabayı çağırmamış olmayı dileyerek, "Bu benim için," dedi. Søren'le kalmak ve konuşmak istiyordu. Konuşmak mı? Evet, acı ve seksten bile daha çok konuşmak istiyordu. Ama bunun için çok zamanları vardı. Hayatlarının geri kalanında. Søren, Kingsley'e sadakat yemini etmişti ve hiçbir şey onları bir daha ayıramayacaktı.

"Hoşça kal Kingsley," dedi Søren. Kingsley çekildi. İsteksizce. Çok isteksizce.

Søren'in yatağından ayrıldı. Ama Kingsley odadan çıkmadan önce arkasına baktı.

"Ciddi ?" Kingsley sordu. "Yemini mi? Benim bir kral olduğumu bilerek rahat uyuyacağına mı?"

"*Vive le roi*," dedi Søren ve karnının üzerine yuvarlandı.

Çok yaşa kral.

"Söylediğiniz diğer şeyi mi kastettiniz?"

"Hangisiydi?"

"İtirafın mı?"

Søren yastığını düzeltti, çarşafını düzeltti ve yatağına geri yerleşti.

"Sanırım bunu asla , değil mi?" Søren sordu. Kingsley bunu bir

"belki" olarak kabul etmeye karar verdi.

"Sana bıraktığım hediye buldun mu?" Søren

sordu. "Hediye mi? Hayır. Ne hediyesi?"

". " Søren yüzüstü yattı ve çarşafı boynuna kadar çekti; Kingsley'e göre bu şimdiye kadar yaptığı en sadistçe şeydi.

Kingsley şehre dönerken Søren'in sözlerinin zihninde duydu. *Vive le roi*. Eğer Søren, Kingsley'in tüm kalbiyle, tüm gücüyle ve tüm ruhuyla saygı duyduğu ve sevdiği tek adamsa... eğer bu adam Kingsley'e bağlılık ve sadakat yemini edebiliyorsa, o zaman kendi türünün kralı olmaya layık olduğundan nasıl şüphe edebilirdi? Eğer Søren onun içinse, kim ona karşı olmak mı?

Kasabadaki evine vardığında Kingsley bir karar vermişti. Fuller ya da değil, Rönesans ya da değil, Sam ya da değil, krallığını kuracaktı. Bir yer bulacaktı, farklı bir yer, kendisinin, Søren'in ve tüm türlerinin gidebileceği, güvende olabileceği ve kendileri olabileceği bir yer ve dünyanın geri kalanı dışarıda soğukta kilitli kalacaktı.

Bir günü daha boşa harcamazdı. Bunu Søren için yapacaktı çünkü Kingsley Søren için her şeyi yapardı. Ve bunu kendisi için yapacaktı çünkü bir kralın krallığı olmalıydı.

Vücudunda kalan alkol olmasaydı hemen o anda başlayabilirdi. Daha fazla uyumalı, başı dik uyanmalıydı. Krallığı elinden gelenin en iyisini hak ediyordu ve o da elinden gelenin en iyisini yapacaktı. Kulübün açıldığı geceye kadar bir daha içki bile içmedi. Hâlâ

Sam'den aldığı bir şişe şampanya. O ve Søren içeceklerdi. Sam olmadan içmek doğru olmazdı. Ama yine de yapacaktı, onu ne kadar özlemiş olursa olsun, geri dönmesini ne kadar isterse istesin, sesini ne kadar duymak isterse istesin.

Kingsley yatak odasına girdi, lambasını yaktı ve yatağının üzerindeki örtüleri çekti.

Arkasından bir ses duydu. "Bak amcık ne ." Etrafında döndü, birden ayıldı.

"Sam?"

"BENİ ATMAYIN," dedi ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak. "Lütfen."

Kingsley gözlerine inanamıyordu. Şok içinde ona baktı, öfkeden çok merak içindeydi.

"Seni kapı dışarı etmek, şu anda yapılacak sonsuz sayıda şey arasında listemdeki en son şeydi. Burada ne aradığını sormak ise ilk sıradaydı."

"Möbius'a uğradım," dedi, kelimeleri duraklayarak ve gergin bir şekilde. "I Holly ve diğer kızlara merhaba demek istedim. . Holly'yi aradım ve bana neler olduğunu anlattı."

Kingsley, onu evinde görmekten duyduğu öfkeyle onu tekrar görmekten duyduğu rahatlama arasında gidip gelerek, "Sen oldun," diye hatırlattı.

"Biliyorum," dedi Sam. "Ama lütfen beni dinle."

"Dinliyorum."

Sam bir nefes aldı. "Irina'ya olanları duydum. Tekrar tutuklandığını ve onu sınır dışı edeceklerini söylediler."

"Avukatım benim için beyaz bayrak sallıyor. Teslim oldum. Ama bu Irina'nın evraklarının kaybolmaması için yeterli olacaktır."

"Vazgeçtiğine inanamıyorum."

"Başka ne seçeneğim vardı ki?"

"Vazgeçmeyebilir ve herkesin acı çekmesine izin vermeyebilirdin," dedi bir adım öne çıkarak.

"Hatalarım yüzünden halkımın acı çekmesine izin verirsem nasıl bir kral olurum?"

"Bana inanmayabilirsin ama bana güvenmek zorundasın." Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Şu anda üzerinde takım elbise yoktu. Kot pantolon, beyaz bir gömlek ve siyah jartiyer giymişti. Saçlarını kestirmişti ve şimdi eskisinden daha da çocuksu görünüyordu. Her zamanki gibi çocuksu ve güzel. "Başkalarının günahlarını üstlenmenin nasıl bir şey olduğunu bilirim."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Hazırlanman gerektiği anlamına geliyor. Fuller buraya geliyor ve sen ve ben onunla konuşacağız."

"Neden? Benim hakkımda daha fazla bilgiye sahip olduğun için mi onu satmak istiyorsun?" "Hayır. Çünkü onu yok etmeyi en az senin kadar ben de istiyorum. Ve yapabiliriz."

"Nasıl?" Kingsley sordu.

Sam ayaklarının dibindeki çantaya uzandı ve bir şey çıkardı.

"Haklıydın, King." Bir VHS video kasetini kaldırdı ve gülümsedi. "Her zaman bir şeyler vardır. Ve ben onu buldum."

SAM, Kingsley'e başka hiçbir şey söylemedi ve Kingsley'e tüm sırlarını anlatması için baskı yapmamak inancının en büyük sınavıydı. Bunun yerine, sanki oranın sahibiymiş gibi doğruca onun ofisine gitti, televizyonu açtı ve kaseti videoya yerleştirdi. Oynat tuşuna basmadı.

"Benimle konuşmayacak mısın?" Kingsley ona sordu. "Kendini açıklamayacak mısın?"

"Kaset her şeyi açıklayacak," dedi Sam. "Ve sen de bana güvenmek zorundasın."

"Ölmek ve vergi ödemek dışında bir şey yapmam gerekmiyor ve sanırım ikincisini aşmanın bir yolunu buldum."

"Lütfen, Kral. Bunu sizin için yapmama izin verin. Benim için çok şey yaptınız." "Tek bir şansın var," dedi. "Bir."

"Tek ihtiyacım olan bir taneSöz veriyorum. Seni bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Kingsley başka bir soru sormadan Blaise kapıyı açtı ve Rahip Fuller'ı içeri buyur etti. Kapıyı arkasından kapattı ve ortalıkta görünmemeye çalıştı. Onu suçlamadı.

"Bu neyle ilgili?" Fuller sordu. Takım elbise giymiş, kravat takmıştı ve Kingsley'nin onu hiç görmediği kadar pastoral görünüyordu. "Benim için bir şeyiniz olduğunu söylediler, Bay Edge. Görmem gereken bir şey."

"Bana sorma," dedi Kingsley, Fuller'ın Kingsley'nin kendisine rüşvet vermeye çalışmasını beklediğini biliyordu. Fuller muhtemelen şu anda her şeyi kaydeden bir dinleme cihazına sahipti. "Ben hiçbir şey bilmiyorum. Ona sorun."

Peder Fuller onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Beni , değil mi?" Fuller sordu. "Tanıştık mı?" "Hayır," dedi. "Ama karın ve ben tanıştık."

"Karımı tanıyor musun? Nasıl?" Fuller ihtiyatla sordu.

Sam uzaktan kumandayı eline aldı.

Sam, "Gözlerini kapat Kral," dedi.

İstemese Kingsley emredileni yaptı. Ve en kısa sürede onun Gözleri kapalıydı, Sam Oynat düğmesine basmış olmalıydı çünkü duyduğu bir sonraki ses Sam'in değil bir kadının orgazm olduğuydu.

Kingsley kahkahalara boğuldu. Bunu bilmeliydi.

Fuller, "şu pisliği," diye .

"Pislik mi?" Sam tekrarladı. "O senin karın. Ve ben. Biz pis değiliz. Duştan yeni çıktık. Benimle duş almaya bayılır."

"şunu."

Sam durdurma düğmesine bastı. Kingsley gözlerini açtı. Kızı öpecekti ama bunu sonraya saklamaya karar verdi.

"Karımı baştan çıkardın ve bunu videoya mı çektin?" Fuller sordu, elleri öfkeli yumruklar halinde kıvrılmıştı.

"Biri evime bir kiralık katil gönderdi ve Kingsley'i ispiyonlamam için bana para teklif etti. Bay Goon'un kimin için çalıştığını öğrenmek istedim. Karın olduğu ortaya çıktı. Sen ve onun hakkında uzun uzun konuştuk."

Kingsley hâlâ gülerek, "Lucy Fuller'ı becerdin," dedi. "Sen ve senin heteroseksüel kız fetişin."

"Heteroseksüel kızlar mı? Bu sefer değil," dedi Sam. "Lucy Fuller bir lezbiyen." "Benim karım lezbiyen değil."

"Ama siz ikiniz on yıldır seks yapmadınız," dedi Sam. "Bunu sana o mu söyledi?" Fuller dehşete düşmüş bir halde sordu.

"On yıl mı?" Kingsley dedi ki. "Ben ancak on gün dayanabildim. Sen nasıl yapıyorsun?"

"Lucy sürekli mastürbasyon yaptığını söylüyor. Bana porno koleksiyonunu gösterdi. Kilisedeki çocukların müstehcen dergilerine el koymuş ve onları kendisi için saklıyormuş."

"Seni kaltak, ne cüretle-"

Kingsley öne doğru tehditkâr bir adım attı. Fuller'ın yüzü kıpkırmızıydı, çenesi sıkılmıştı. Erimenin eşiğinde bir adam gibi görünüyordu. Kingsley buna bayıldı.

"dikkat et," dedi Kingsley. "hanımlar var." Arkasını döndü ve Sam'e baktı. "Nereden biliyorsun?"

"O gece yatağında sana Faith'le kampta yaşadıklarımızı anlattığım zaman... On yıldır bunu düşünmemiştim. Düşünmek de istemedim. Ama Faith unutmadığım bir şey söylemişti. Gençlik papazının karısıyla yattığını ve kocasının onları yatakta yakaladığını söylemişti. Karısı bakanlıkta kalmaya devam etti. Faith ölmesi için kampa gönderildi. Kampları WTL yönetiyor. Bir önsezim vardı, meğer haklıymışım. Faith Spencer, WTL'in ilk kilisesine gitmiş. Sizin gençlik grubunuzdaydı," dedi Sam Fuller'a. "Karın arkadaşımı öldürdü."

"Arkadaşın kendini öldürdü."

"Bizim için tek çıkış yolu buydu. Ama karın için değil. O lüks içinde yaşıyor, kadınlara nasıl yaşamaları gerektiğini söyleyerek milyonlarca dolar kazanıyor.

Kürsünüzde durup hepimize şeytan çarpmış günahkârlar diyor.

Ve arada, yoluna çıkan her küçük eşcinsel kızla yatıyor."

"Lucy çok hasta bir kadın." Fuller çenesini kaldırdı. "Ona yardım etmeye çalışıyorum. Ama o bir lezbiyen değil."

"Kasetin geri kalanını izlemek ister misin? Lezbiyen olduğunu düşünüyor gibi görünüyor." "O kaseti yakacaksın ve hemen şimdi yakacaksın." Fuller kızın yanına gitti.

Televizyon.

"et," dedi Sam. "Kopyalarını çıkardım. Düzinelerce." "Bir tane alabilir miyim?" Kingsley sordu.

Sam ona ters ters baktı.

Fuller kaseti videodan söktü ve iki parçaya ayırdı.

"Ona ne istersen yap," dedi Sam. "Bunun geldiği yerde daha fazlası var. Sevgili karın ve ben şimdiye kadar birkaç kez yatağa girdik. Dairemden bir kaset var, evinizdeki yatak odanızdan bir kaset var, bir de otelden... Otelleri seviyorum. Kamerayı saklamak daha kolay."

Fuller kaseti yere düşürdü ve üzerinde tepindi.

"Öfke nöbetin bitti mi?" Kingsley sordu. Fuller gözlerinde ölümcül bir parıltıyla ona baktı. "Ne istiyorsun?" Fuller sordu.

"Rönesans'ı istiyorum," Kingsley. "Adil bir anlaşma yaparız ve şehre ödediğinin yarısını sana öderim."

"Tamamdır."

"Ve tüm kamplarınızın kapanmasını istiyorum," dedi Kingsley. ". Her birinin. Dönüşüm işinin dışındasınız."

Fuller, "Bu kamplar bize çok para kazandırıyor," dedi. Her kelimesi acılı ve ölçülü geliyordu. Şu anda bu katta kalp krizinden ölse Kingsley hiç şaşmazdı.

"Biliyorum," dedi Sam. "Lucy de bunu itiraf ediyor. Ona biraz içki içirip birkaç orgazm yaşattığınızda oldukça konuşkan biri oluyor. Yumruklanmaya bayılıyor. Görmek ister misin? Gidip kasetin başka bir kopyasını getirebilirim."

"Buna gerek kalmayacak." Fuller derin bir nefes aldı. "Tamam. Bir anlaşmanız var. Ben kampları kapatırım, sen de Rönesans'ı satın alırsın. Eğer bundan bir kelime

dışarı, bitti. İkiniz için de."

"Beni tehdit mi ediyorsun? Karısı on yıldır onu becermesine izin vermeyen bir adam olarak senden korkmam mı gerekiyor?" Kingsley sordu.

"Seni bok parçası." Fuller yumruk atmak için kolunu kaldırdı ama Kingsley onu bileğinden kolayca yakaladı.

Fuller ona karşı mücadele ederek, "Bırak beni," dedi.

"Bu numarayı bana Katolik bir rahip öğretti," dedi Kingsley, Fuller'ın bileğini kemik hissedene kadar sıkarak. "Düşündüğünden daha fazla Hristiyan'ım."

Fuller, "Katolikler gerçek Hristiyan değildir," diye karşılık verdi.

"Oh, hayır," dedi Sam. "Bunu gerçekten söylememeliydin."

Kingsley elini büktü ve Fuller'ın bileğini kırdı. Çıtlama sesi kulaklarına müzik gibi geldi.

Fuller sanki bir iblis ruhunu tırmalıyormuş gibi çığlık attı.

Kingsley yüzünde hatırlayabildiği en büyük gülümsemeyle, "Şu anda çok sertim," dedi. "O sarışın canavar böyle yapıyor olmalı her zaman hissender."

Sam Fuller'ın önüne geçti ve kırık bileğini karnına yaslamış olan Fuller'a baktı.

"Alçaksın," dedi Sam. "Çocuklara yalanlar söylüyorsun ve onların kötü olduklarını düşünmelerini sağlıyorsun. Ve bunca zamandır her gün kötülük yapan kötü biriyle yaşayan kötü olan sensin. Faith Spencer senin karına aşıkta ve karın onu bu yüzden cehenneme gönderdi."

"Sana söyledim. O hasta bir kadın. Yardıma ve duaya ihtiyacı var ve-"

"O hasta," dedi Sam. "Ama eşcinsel olduğu için değil. O bir cinsel kilisenizde kafası karışık bir genç kızı avlayan avcı. İkiniz de beni hasta ediyorsunuz. Şimdi defolun buradan. Kingsley'in evinde olmayı, Kingsley'in havasını solumayı hak etmiyorsun. Ya da benimkini. Avukatını ara, evrakları hazırla, kampları kapat ve bize Rönesans'ı sat.

Ya hepsini bir hafta içinde yaparsınız ya da her televizyon haber kanalı, her gazete, her Hristiyan radyo programı bu kasetin bir kopyasını alır. Hatta lanet olası *700 Club* bile."

Fuller Sam'e, "Cehenneme kadar yolun var," dedi.

"Ben zaten cehenneme gittim," dedi Sam. "Karınla orada tanıştım."

Fuller başka bir şey söylemeden Kingsley'nin ofisinden hışımla çıktı, hâlâ topallayan kolunu tutuyordu.

Kingsley nefes verdi. Sonra güldü. Sonra Sam'e döndü.

Sam masasının yanındaki çöp kutusunun üzerine eğildi. Sam'in kusmak üzere olduğunu anlayabiliyordu. Kingsley ona bir bardak su getirdi ve bekledi.

"Özür dilerim," diyerek suyu ondan aldı. "İstemediğin birini becermek ve bundan zevk alıyormuş gibi yapmak..."

"Lanet olsun," dedi Kingsley. "Ben de yaptım."

"Sorun yok. Gözlerimi kapattım ve Blaise'i düşündüm."

Kingsley onun ensesini avuçladı. "Sam, sen..." Elini salladı.

"İyi olacağım. Ben iyiyim."

"Buraya neden geri geldin?" Kingsley sordu. Sam ayağa kalktı ve onunla yüzleşti. "Bunu benim için neden yaptın? Seni ben kovdum."

"Bunu görmezden geldim," dedi ve cesur bir gülümseme denemesi yaptı. "Ben Lucy Fuller'dan para alırken bile hep senin için çalışıyordum. Beni iş üstünde yakalayacağını düşünmemiştim ama en iyisi oldu.

Beni kovduktan sonra Lucy'i onun tarafında olduğuma ikna ettin. Ben hiçbir zaman onun tarafında olmadım. Asla."

Kingsley'in gözleriyle karşılaştı.

"Bunu benim için yaptığına inanamıyorum," dedi

Kingsley. "Ve benim için. Ve Faith. Ve o kamplardaki her çocuk için." "İşe yaradı. Onları sen kapattın. Ben değil, sen."

"Keşke bunu yıllar önce yapabilseydim," dedi Sam. "Belki Faith hâlâ hayatta olurdu."

Kingsley onu nazikçe kolundan tutup kendine çekti. Onun kollarında ağladı ve Kingsley de ağlamasına izin verdi. Gözyaşlarını ve onun güvenini kazanmıştı. Kızın küçük bedeni Kingsley'inkine sarıldı ve Kingsley kızın saçlarını öptü. Çok geçmeden kız ağlamayı bıraktı ve tekrar sakinleşti.

Kingsley, "Senden asla onunla yatmanı istemezdim," dedi. "Sana asla izin vermezdim."

"Biliyorum," dedi Sam. "Bu yüzden sana bunu yaptığımı söylemedim. Yapmamamı emredecektin."

"Sana yaklaşmasına izin vermezdim."

"Sorun yok, söz veriyorum. Eğlenceli değildi," dedi. "Ama olan .
Ve şimdi... Sanırım biz kazandık."

"Biz kazandık," dedi Kingsley. "Ve bunu kutlamalıyız."

Sam başını salladı. "Kutlama yok. Çalışmak zorundayız. Kulüp Kasım ayında açılıyor ve biz bunun için hiçbir şey yapmadık."

"Hiçbir şey değil. Tüm personelimiz hazır," dedi Kingsley. "İki dominatriksimiz var mı?"

"Felicia ve Irina. Tamam."

"Erkek itaatkar?" "Justin.

Tamam."

"Kadın itaatkâr mı?" "Luka.

Tamam."

"Fedai ve koruma mı?" "Lachlan.

Tamam."

"Sanırım her şeyimiz var. Bekle. Hayır. Hayır. Erkek baskın mı?"

"Tamam."

"Kim?"

"Ben." Kingsley kendini işaret etti.

"Sen mi?"

"Neden olmasın?" diye sordu.

"Bence bütün gün duyduğum en iyi fikir bu."

Masasının çekmecesine uzandı ve Sam'in panosunu çıkardı. Bunu ona bir kralın şövalyesine kılıç vermesi gibi sundu.

Gülümseyerek ve hâlâ elleri titreyerek ondan kâğıdı aldı. Güzel bir hareketle sayfaya bir onay işareti koydu.

"Kontrol et." Ona sırtıarak baktı. "Şimdi sadece bir isme ihtiyacımız var. Bir fikrin var mı?" "Şu anda bir isim düşünemeyecek kadar yorgunum. Rahibin katında uyudum

Dün gece. Çok sarhoş olduk."

"Sen ve papaz kafayı mı buldunuz? Olay neydi?" "Din Adamları Takdir Günü."

"Bu bir şey mi?"

"Görünüşe göre öyle. Dün gece bir rahiple sarhoş olmuş. Bu sabah bir televizyoncunun bileğini kırdım. Yeni favori tatilim."

"Bence bileğini kırmaktan fazlasını yaptın. kan bulaştı mı?" "Kan mı? Neresinden?"

Sam, Kingsley'nin karnını işaret etti. Çeyreklik büyüklüğünde bir kan lekesi, normalde tertemiz olan beyaz gömleğini lekeliyordu.

Kingsley gömleğini kaldırarak, "Bu Fuller'ın kanı değil," dedi. "Benim kanım."

"Bu da ne böyle?" Sam onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Tanrım, karnında oyulmuş bir şey var."

"Öyle mi?"

"Daire içinde bir sekize benziyor. Bunu Bayan Felicia mı yaptı?"

Kingsley aşağı baktı ve kasıklarının birkaç santim yukarısında derisine oyulmuş küçük, kavisli çizgi gördü.

Kingsley güldü. "O rahibi öldüreceğim." "Ne oldu?"

"Benimle anlaştı," dedi Kingsley. "Dün gece Søren'e Felicia'nın kanlı oyun oynamadığını söyledim. Ben uyurken beni kesmiş olmalı. Ne içmişim ki uyuyakalmışım?"

Hem de çok. Dün gece çok içmişti.

"İmzaladın mı?"

Kingsley sıg kesiği göstererek, "Adını böyle imzalıyor," dedi. "Adının ilk iki harfi. Etrafında bir *O harfi* olan bir *S* ve içinden geçen bir eğik çizgi."

"Şey, daire içinde sekiz gibi görünüyor."

Bir sekiz ve bir daire... Görüntü bir anıyı canlandırdı. Nadiren iyi .

"Hiç *İlahi Komedya*'yı okudun mu?" Kingsley sordu. "Dante'nin şiirini mi?"

Sam ayağa kalkarak, "Hayır," dedi. "İyi mi?"

"Okulda okumak için görevlendirilmiştik. Bir gece yatarken Søren bana *Cehennem'in* orijinal İtalyancasını okudu." Kingsley, Søren'in Søren ona yüksek sesle müzikal İtalyanca okurken karnını yastık olarak kullandı. "Hayatımda seksten daha iyi olan nadir anlardan biri."

"Öyle görünüyor."

"Sekizinci çember, güçlerini kötüye kullananların cezalandırıldığı yerd. Özellikle Simonistler."

"Kimdi onlar?"

"Yozlaşmış rahipler."

Sam ona muzipçe sırttı.

Panosundaki kâğıdı ters çevirdi, kıvrımlı bir *S* çizdi, *S*'nin etrafına bir *O* koydu ve bir eğik çizgi çizdi. Bir dairenin içinde zarif bir eğik sekize benziyordu.

"Bu bir ev tasmaı etiketinde güzel durmaz mıydı?" Sam sordu.

"Rahibe şaka olsun diye kulübün adını 8. Çember koyarsak..."

"Ne?"

"Bilmiyorum," dedi Kingsley, uzun zamandır olmadığı kadar mutluydu. Hayalleri gerçek olduğu için mutluydu ama Sam'in ait olduğu yere, onun yanına dönmüş olmasından çok daha mutluydu. "Ama öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Kasım

YENİLEMELER otuz altı gün sürdü ve bir nokta iki milyon dolara mal oldu. Kingsley gözleri kapalı bir şekilde kredi kartını Sam'e uzattı ve "Mükemmel olması için ne yapman gerekiyorsa yap. Gösterme faturaları bana getir." Açılış gecesinde Kingsley Sam'in elinden tuttu ve avucunun ortasını öptü. Bu gece onun kendisini gölgede bırakmasına izin verecekti. O üç parçalı, ince çizgili basit bir takım elbise giyerken, Kingsley Sam'in yeni takımları arasında en sevdiğini giymişti: Edward tarzı resmi bir smokin - yelek, kuyruklar ve açık yaka. Ve tabii ki ona verdiği botları.

"Mükemmel," dedi aşağıdaki boş oyun alanına bakan balkonun çıkıntısında dururlarken. "*Parfait*. Ve hepsini sen ."

"Parasını sen ödedin."

"Hayallerimi gerçekleştirdiniz," dedi. "Her kuruşuna değdi. İstedğim her şey ve daha fazlası."

"Sana en iyi kısmı göstermeliyim." Sam onun elinden tuttu ve barı geçerek arka taraftaki bir kapıya götürdü. Büyük bir depodan geçerek bir koridora, oradan da alt kata ve ustaların salonuna açılan başka bir koridora çıktılar.

"Nedir bu?" Kingsley sağdan sondan ikinci kapının önünde dururken sordu.

"Oyun odan." Bir anahtarlık çıkardı ve kapının kilidini açtı. İçeri girip bir lamba yakarken Kingsley'i eşikte bıraktı. "Ne düşünüyorsun?"

Kingsley odaya girip etrafına bakınırken gözleri büyüdü. Şeffaf beyaz kumaş duvarlara asılmış ve yatağı kink aksesuarlarıyla dolu bir yan odadan ayırmıştı. İpek kaplı kanepeler ve yastıklar sanatsal bir şekilde düzenlenmişti.

"Görünüşe göre..." Kingsley başladı.

"Dekoratöre Arabistanlı Lawrence, Ömer Şerif ya da bir çöl kralı gibi düşünmesini söyledim. İyi iş çıkardı."

İyiden de öte, oda muhteşemdi. Bu odaya girip de mavi, kırmızı ve altın rengi yastıklarla kaplı yatağın üzerine uzanıp bedenini ve ruhunu evin efendisine sunmak istemeyen hiç kimse olamazdı.

"Sam, yapamam..." Kingsley'nin sesi . "Arabistanlı Lawrence'ı sevdiğimi nereden biliyorsun?"

"Peder'i aradım ve ondan fikir istedim. T hakkında bir şeyler söyledi. E. Lawrence sapıklık mı yapıyor?"

"Duyduğuma göre iyi bir kırbaçlanmayı seviyormuş."

"Senin için küçük bir hediyem daha var." Cebinden çıkardı ve onun eline tutuşturdu.

"Bir anahtarlık mı?" diye sordu, gümüş fil dişini kaldırarak.

"Krallığın anahtarları için bir anahtarlığa ihtiyacın var. Bunu senin için . Ama sadece anahtarlık değil. Üzerinde bir anahtar var. kilitte."

"Kilit ne?" diye sordu, küçük anahtarı bularak.

"Bu." Sam sırtarak takım elbisesinin pantolonunun üst düğmesinin üzerinde asılı duran küçük gümüş kilidi gösterdi. "Sana kilit taktığımı söylemiştim. Şaka yapmıyordum."

"Ve sen de bana anahtarı verdin?" Tüm alaycılığı, iğneleyiciliği gitmişti. "Beni hâlâ istiyorsan, denemeye hazırım. Ayrıca, "Beni hala istiyorsan, denemeye hazırım.

"Eğer bir erkekle birlikte olmak zorunda olsaydım, bu sen olurdun."

"Sam..." Parmaklarını sıkıca doladı. "Tabii ki seni istiyorum."

"Kulüp açılmadan önce bir saatimiz var. Bu işte iyi olacağıma söz veremem." Sesi titriyordu ama gülümsemesini hiç kaybetmedi. "Ama erkeklerle yatan pek çok eşcinsel kız tanıyorum. Eğlenceli olduğunu söylüyorlar. bir değişiklik. Sen varsın ve ben seninle olmayı seviyorum, neden olmasın?"

Kingsley elini tekrar açtı ve çiçek desenli anahtarlığın kenarlarında gezindi.

"Neden olmasın?" diye tekrarladı. "Sana tek bir neden verebilirim. Çünkü sen olduğun gibi mükemmelsin Sam. Ve seni olduğun gibi seviyorum. Ve Benim için asla değişmek zorunda değilsin. İtiraf etmekten ve bunu söylediğimi ona asla söylememekten nefret ediyorum ama Søren haklı. İhtiyacım olan tüm sevgililere sahibim. İhtiyacım olan tek şey bir ortak, bir arkadaş ve ikinci bir komuta."

"Ben zaten senin ortağın, arkadaşın ve ikinci komutanınım."

"O zaman ihtiyacım olan her şeye sahibim." Kingsley anahtarları göğsünde kalbinin üzerine bastırdı. "Ama baştan çıkmadığımı sanma. Ama biraz rahatladığımı da biliyorum, değil mi? Hmm?" Çenesinin altına hafifçe vurdu.

Sam yüzünü buruşturdu. "Biraz," diye itiraf etti. "Ama aynı zamanda üzücü. . Senin için özel bir şey yapmak istedim."

"Bana krallığımı verdin. Tüm bana sen verdin." Elini odanın içinde gezdirdi, kadının onun için yarattığı mükemmel odada.

Sam iki adım öne çıktı ve kollarını ona doladı. Adam ona sıkıca sarıldı ve Sam'in gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Yeni kink oyun odanızın ortasında dururken size çılgınca ve uygunsuz bir şey söyleyebilir miyim?" diye sordu.

"Lütfen," dedi.

"Bence bir gün harika bir baba olacaksın."

Kingsley, "Bu odanın ortasında söylenebilecek en iyi şeyin bu olduğunu düşünüyorum," dedi. "Eğer bir gün baba olacaksam, çocuğum muhtemelen burada doğ."

Odanın etrafına bir kez daha baktı. İsteyebileceği her şey vardı Neredeyse her şey.

"Açılıştan önce bu odada yapmak istediğim bir şey var. Seninle birlikte. Sanırım bunu sistemimden atmam gerekiyor." "Ne istersen," dedi. "Ben senin kızınım."

Kingsley anahtarları takım elbisesinin cebine koydu ve derin bir nefes aldı. Uzandı ve bir kolunu onun omuzlarına, diğer kolunu da beline doladı. Sanki eski bir Hollywood filmindeymişler gibi Sam'in sırtına eğildi ve onu öptü. Ve Sam, Tanrı onu korusun, sanki hayatı buna bağlıymış gibi onu öptü. Adam kadının ağzını öptü, kadın da adamın dilini. Adam onun alt dudağını ısırdı. O da üst dudağını ısırdı. Kız onun ağzının ırzına geçti, o da kızın ırzına geçti. Onu yağmaladı, talan etti ve parçaladı. Dünya ışığa ve sığağa dönüştü ve gözlerini açtığı anda kendini

Çölün ortasında, güneş pırıl pırıl vururken, hiç şaşırılmazdı, öpücük o kadar şok edici, dizleri titreten, dünyayı sarsan bir sıcaklıktaydı.

Ve sonra bitti.

Kingsley onu ayağa kaldırdı ve bir adım geri çekildi.

"İyi," dedi ve ceketini düzeltti. "Buna ihtiyacım vardı. *Mersi.*" Sam birkaç kez gözlerini kırptırdı.

"Rica ederim." Yeleğini düzeltti, bayılmış gibi yaptı ve Kingsley onu ayağa kaldırdı. "Teşekkür ederim, Kaptan." Ona gösterişli bir selam verdi.

"Bayılmak yok."

"Bu harika bir öpücüktü. Belki de kulübü açma zamanı gelene kadar uzanmalıyım. Belki burada, yatağın üzerinde, elim pantolonumun içinde." Yatağa doğru yürümeye başladı ama Kingsley onu kolundan yakaladı.

"Sonra," dedi. "Benim de sana bir hediyem var."

"Hediye mi? Benim için mi?"

"Pour toi, oui."

"Ne oldu?" Kingsley onu koridora çıkarırken Sam sordu. "Fazla bir şey değil," dedi Kingsley. "Sevgimin küçük bir simgesi. Sen görev çağrısının ötesine geçtin. Ödüllendirilmeniz gerektiğini düşündüm." "Bana zaten dünyanın en iyi işini yapmam için para ödüyorsunuz. Buna ihtiyacım yok.

senden başka bir şey
istemiyorum." "Buna
ihtiyacın var."

"Eğer büyükse kendimi berbat hissedeceğim," dedi Sam. "Sana sadece bir anahtarlık verdim. Sana şu Dünyanın En Büyük Patronu kahve kupalarından birini bile vermedim. Bunu yapmalıyım. Sana bir Dünyanın En Büyük Patronu kahve kupası alacağım."

Kingsley bir kapının kilidini açtı - bembeyaz bir kapı tokmağı olan bembeyaz bir kapı. Kingsley, "Hediyen," dedi ve kapıyı açtı.

Odanın ortasındaki beyaz yatakta oturan Blaise, Gilda'yı andıran tüm ihtişamıyla altın saten bir kokteyl elbisesi giymişti.

"Kingsley bu gece seninle biraz vakit geçirip geçiremeyeceğimi sordu," dedi Blaise, Sam'e baştan çıkarıcı, kırmızı dudaklı bir sırıtış atarak. "O adama asla hayır diyemem, değil mi mösyö?"

"Ah, Kingsley..." Sam başını bir an için onun göğsüne yasladı ve iç çekti. "Dünyada yeterince kahve fincanı yok."

KINGSLEY 8. Çember adlı kulübün içinde dolaştı. Her odaya baktı, her köşeyi inceledi. Onun kulübü. Onun krallığı. Onun evi.

Balkon barının arkasındaki koridorda tek başına durdu ve dinledi. Balkon

Kapılar açılmış, insanlar gelmiş, parti daha yeni başlamıştı.

Her yerde sesler, kahkahalar, erotik fısıltılar, mırıltılar ve sırlar duyuyordu. Kimse onu görmeden tek başına gülümsedi. . Başardılar, o ve Sam. Sadece dokuz ay, iki ayrılık ve bir televizyoncuya fiziksel bir saldırı sürmüştü ama başarmışlardı.

Arkasında ayak sesleri duydu ve havada soğuk, temiz ve saf bir şeyin kokusunu aldı.

"Bakire Kraliçe nasıl?" Kingsley, Søren'le yüzleşmek için arkasını dönerek sordu. "Onunla konuştun mu ve bir dahaki sefere evime gelmeden önce kapıyı çalmasını söyledin mi?"

Kingsley birkaç gece önce kasabadaki evinde açılış gecesi öncesi bir parti vermiş ve on altı yaşında bir kız partinin ortasına düşmüştü.

"Søren, Eleanor şehirde mahsur kalmış ve yardım için evinize gelmiş," dedi. Korkarım ki, bir kaç şey gördü ki görünmez."

"Beni gördü."

"Ben de bundan , " dedi Søren. "Sana bir şey söyledi mi?"

"Hayır, ama sanırım gözlerimi oymak istedi," dedi Kingsley, birkaç gün önce merdivenlerde siyah saçlı, ateş gözlü on altı yaşındaki cadaloza nasıl yüz yüze geldiğini hatırlayarak.

"Şimdi gözlerimi oymak istiyor," dedi Søren. "Şu anda onun en sevdiği kişi ben değilim."

"Partimi bastığı için onu cezalandırdın mı?"

"Cezalandırılıyor, evet."

"Onu dövdün mü?"

"Daha kötüsü. Onu cezalandırdım."

Kingsley güldü ama Søren sadece gülümsedi. Acı dolu bir gülümseme.

"Bir gün buraya uyum sağlayacaktır," dedi Kingsley. Aylar önce Søren teklifini yaptığında bir hata yapıp yapmadığını merak etti, üçünün birlikte olabileceği, sevgili olabileceği teklifini, eğer Kingsley onlara sadıktı. İki nedenden dolayı hayır demişti: Teklifin gerçek olduğuna inanmamıştı. Ve Eleanor'u henüz görmemişti. Ah, *hayat böyledir*. Eleanor'u bir gün yine alacaktı, Søren söz vermişti. Ve şehrin geri kalanında O zamana kadar baştan çıkar.

"Öyle olacak," dedi Søren. "Onu buraya getirmek için sabırsızlanıyorum." "Her zaman fazladan bir dominatrix kullanabiliriz."

Søren ona ters ters baktı.

"Bana öyle bakma," dedi Kingsley. "Eğer o kız itaatkârsa, ben bakireyim."

"Bana boyun eğecek."

"O kızla tanıştığına pişman olacaksın. O bir kedi yavrusu bedeninde bir kaplan."

Søren esrarengiz bir şekilde gülümsedi. "Kedileri hep sevmişimdir."

Kingsley sadece güldü. Søren'in küçük kedisinin nasıl bir canavara zaman gösterecekti. Neye dönüşsün, Kingsley onun pençelerini şimdiden hissedebiliyordu.

"Beğendin mi? Kulübü?" Kingsley etrafına bakınarak sordu.

"Yapsam da da fark eder mi?" Søren gözlerinde eğlenceyle sordu.

"Hayır," dedi Kingsley. "Bunu seviyorum."

"Ben de öyle."

Kingsley rahatlamış bir halde duvara yaslanarak, "Tanrı'ya şükür," dedi.

"Burayı senin için inşa ettim. Burası senin oyun alanın. Burada güvende olacaksın. Bundan emin olacağım."

"Yapacağını biliyorum. Sana güveniyorum."

Kingsley daha dik durdu ve bir nefes aldı.

"Bu gece yapacak çok günahım var. Oyalanacak zaman yok," dedi ve kapıya yöneldi.

"Kingsley?"

Arkasını döndü.

"Seninle gurur duyuyorum," dedi Søren.

Kingsley ona baktı ve dokuz aydır aklını kurcalayan soruyu sordu.

"Neden bana daha önce gelmedin?" Kingsley sordu. "Nerede yaşadığımı, nerede olduğumu biliyordun."

"İstedim" dedi Søren. "Benim seni bulabildiğim gibi senin de beni kolayca bulabileceğini biliyordum. Bulamayınca da beni bulmak istemediğini düşündüm."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm," dedi Kingsley, "beni bulmak istemediğini. O halde Bakire Kraliçenizin kendini tutuklatması iyi oldu."

"Tanrı gizemli yollarla çalışır."

"Beni bir daha terk , değil mi?" Kingsley sordu. Søren içini çekti.

"Unutup duruyorsun..."

"Doğru. Seni terk ettim."

"Beni yine terk edecek misin?" Søren sordu. "Hiç ayrılmasak bile..."

"Hayır," dedi Kingsley. "Haklısın. İsteyebileceğim bütün sevgililere sahibim. Benim ihtiyacım olan arkadaşlar."

"Peki ya aile?" "Buna da çok ihtiyacım var."

Søren ona doğru yürüdü, kolunu ona doladı ve onu bir eşit gibi, bir arkadaş gibi kucakladı. Søren'den istediği bu değildi ama ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu biliyordu.

Kingsley geri çekilip siyah ceketini düzeltirken, "Yine de seni yatağa sokmaya çalışacağım," dedi.

"Elinden geleni ardına koyma," dedi Søren tüm o eski, soğuk küstahlığıyla ve Kingsley o anda, kendisini öldürse bile Søren'i tekrar yatağa atmaya karar verdi.

Ve Søren olduğunu düşünürsek, olabilir.

Kingsley ve Søren kapıdan içeri girdiler ve Sam'i barın arkasında buldular.

"Şuna bir bak, Kral," dedi Sam. Üç şampanya kadehini sıraya dizdi. Şampanyayı flütlerin içine boşalttı. Boşaldıktan sonra şişeyi bir tur attırdı ve boynundan yakaladı.

"Tom Cruise kışımı öpebilir," dedi zaferle.

"Çok iyi," dedi Søren. Şampanya kadehine uzandığında Sam başını eğdi ve kolunu kokladı.

"Sam?" Søren sordu.

"Bir saniye." Sam Søren'in kolunu geri çekti ve burnunu bileğine bastırdı. Derin bir nefes aldı. Kingsley merakla izledi ve

Eğlence.

"Neden beni kokluyorsun Sam?" Søren sordu.

"Tuhaf. Ben hiçbir koku almıyorum," dedi Sam Kingsley'e.

Kingsley şampanya kadehinin üstünden, "*Hayat böyledir*," dedi. "Belki de hayal etmişimdir."

"Hadi kadeh kaldıralım," dedi Sam.

"Neye kaldıralım?" Kingsley sordu. "Sana," dedi Sam.

"Anlaştık," dedi Søren. "Kingsley'e. *Vive le roi*."

Kingsley zorlukla yutkundu ve kadehini kaldırdı.

"Bana," dedi. "Ve dünyadaki en sevdiğim üç arkadaşıma." "Üç mü?" Sam sordu.

"Barmen, sarışın ve içki."

"Ve Sekizinci Çember'e," dedi Søren kadehini kaldırarak. "Bu ismi verdiğin için seni bir gün döveceğim."

"Buna güveniyorum, *dostum*."

Kadehlerini tokuşturdular ve şampanyalarını içtiler. Kingsley'nin haftalardır tattığı ilk alkoldü bu. Sam ona geri döndüğünden beri sıkı çalışma ve mutluluk sarhoşuydu; başka hiçbir sarhoş ediciye ihtiyacı yoktu.

"Tebaanız sizi bekliyor," dedi Sam. Kingsley şampanyasını içti ve kadehi barın üzerine koydu. Yeleğini çekiştirerek yerine oturttu ve bir elini saçlarında gezdirdi.

Bir adım öne çıktı.

"Kingsley?"

Kingsley tekrar Søren'e baktı.

"*Jeg elsker dig*," dedi Søren.

"Danca konuşmandan nefret ediyorum," dedi

Kingsley. "Nefret ettiğini biliyorum."

"Bana bunun ne anlama geldiğini söyleyecek misin?" Kingsley şakacı bir kızgınlıktan daha fazlasını yapamayacak kadar mutlu bir şekilde sordu.

"İyi şans demek."

Kingsley Søren'e gülümsedi, Sam'e göz kırptı ve o anda ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu.

Aşağıdaki çukura bakan çıkıntıya doğru adım attı. Yüz, belki de iki yüz kişi bekliyordı. Kolaylıkla beş yüz

aşağıdaki çukuru doldurdu. Finansçılar, CEO'lar, sanatçılar, şovmenler, şairler, politikacılar ve halktan insanlar gördü. Birilerini ve hiç kimseleri gördü ve hepsi onun insanlarıydı. Onları hayatı pahasına koruyacaktı. Dokuz ay önce bir şişenin dibine girip tortularda boğılmaktan başka bir şey istemiyordu. şimdi yaşamak için önünde beş yüz neden vardı. Ve arkasında, her iki yanında, yaşamak için en önemli iki nedeni duruyordu.

Onun varlığı kendini gösterdikçe toplanan kalabalık yavaşça sessizleşti. Sonunda sessizlik hakim olduğunda, onlara gülümsedi ve yüksek ve net bir sesle hepsine tek bir cümle söyledi.

"Krallığa hoş geldiniz."

Londra'da Bir Yer 2013

Kingsley hikâyesini bitirdiğinde bebek telsizinden YUMUŞAK BİR İÇ ÇEKİŞ geldi. Grace Kingsley'e baktı ve gülümsedi.

Ayağa kalktı, parmağını Kingsley'e doğru eğdi ve Kingsley de onu kısa bir merdiven çıkıp karanlık bir koridora kadar takip etti. Odada bir ışık yanıyordu bile; minyatür, boyalı camdan bir sıcak hava balonu. Oyuncak lamba duvarlara kırmızı, mavi, yeşil ve altın tonları yansıtıyor, Fionn'un etrafında bir ışık gökkuşağı oluşturuyordu.

"Ne yapıyorsun yukarıda?" Grace beşiğin yan tarafına uzanıp elini oğlunun küçük sırtına hafifçe koyarken sordu. "Misafirimiz olduğunu biliyor muydun? Biri seninle tanışmak istiyor."

Kingsley beşikteki soluk mavi-beyaz pijamalı çocuğa baktı. Küçük kafasında bir tutam soluk sarı saç, annesinin parlak mavi gözleri ve yüzünde ciddi bir ifade vardı. Böyle bir Bu kadar küçük bir çocukta ciddi bir bakış. Kingsley neredeyse ona gülecekti.

"Alabilir miyim?" Kingsley Grace'e bakmadan sordu. Gözlerini Fionn'dan alamıyordu.

"Elbette," dedi Grace. "Kucağa alınmayı seviyor."

Kingsley çocuğu nazikçe beşiğinden kaldırdı ve göğsüne yasladı. Grace ona Kingsley'in Fionn'un başına ve sırtına örttüğü yumuşak mavi bir battaniye verdi.

"Bu işte iyisin," dedi Grace. "Ama benden daha çok pratik yapıyorsun."

Kingsley gülümsedi ama cevap vermedi. Cevap veremedi. Konuşamadı. Tek bir kelime bile.

Kingsley güldü ve Grace bir an bile tereddüt etmeden elini onun yüzüne götürüp yanaklarındaki gözyaşlarını sildi.

"*Mersi*," diye fısıldadı ve Fionn'un başının üstüne bir öpücük kondurdu. Bir bebek gibi kokuyordu, tıpkı kendi Céleste'i gibi. Lavantanın temiz kokusu

sabun ve masumiyet. "Fionn ve benim ortak bir noktamız var."

"Neymiş o?" Grace sordu.

"İkimiz de Søren sayesinde hayattayız."

"Evet. Sanırım ikiniz de ." Grace tekrar yüzüne dokundu ve bir damla gözyaşını daha . Kingsley kendi kendine güldü. "Nora'nın onu ilk kez kucağına aldığından yaptığından daha iyi yapıyorsun. Onu bana geri vermeden ve Zachary'nin kollarında gözyaşlarına boğulmadan önce yaklaşık üç saniye dayanabildi. Bu konuda onunla acımasızca dalga geçti."

"O çok güzel. Ağlamasına şaşmamalı."

"O ve Zachary uzun süre Fionn hakkında konuştular," diye devam etti Grace. "İkisi saatlerce konuşabilir."

"Ne hakkında konuştular?" Kingsley Fionn'un sırtını sıvazlayarak sordu.

"Nora'nın Fionn'un vaftiz annesi olması."

"Zaten öyle olduğunu sanıyordum."

"Öyle. Ama Zachary ve ben konuştuk ve her şeyi göz önünde bulundurarak..." "Yani onun yasal vasisi olmasını mı istiyorsun?"

"Evet. Eğer bana ve Zachary'ye bir şey olursa, Fionn'u onun istiyoruz. Henüz buna evet demedi."

"Buna evet demez." "Zachary onu

." "Bir kardeşi olduğunu sanıyordum?"

"Onun var, benim de kardeşlerim var, anne babam var. Ama Tanrı korusun, ben onun Nora'ya gitmesini istiyorum, Zachary de öyle. Onun biriyle birlikte olmasını istiyorum.

Onun hakkındaki gerçeği bilen, nereden geldiğini bilen ve onu bu yüzden sevecek biri, buna rağmen değil."

Ve Fionn, Grace'in söylemediği Søren'e yakın olacaktı. Ama söylemesine gerek yoktu.

"Kendine yeterince güvenmiyor. Ama bir şey olursa onu büyütecek daha iyi birini düşünemiyorum," dedi Kingsley ve sözlerinde ciddiydi.

"Biz de yapamayız."

Kingsley, "Bu konuyu onunla konuşacağım," dedi.

"Yapar mısın? Lütfen?" Grace sordu. "Yarın onun ilk doğum günü. Bebeğimin şimdiden bir yaşına bastığına inanamıyorum."

Kingsley Fionn'u biraz daha sıkı tutarak, "Hâlâ burada olduğuna inanamıyorum," dedi. Çocuk aldırıyor gibiydi. Tekrar uykuya dalmıştı ve

Kingsley'in gömleğine sessizce salyalarını akıtıyordu. Şimdiye kadar alışık olmadığı bir şey değildi. "Hiç hayal etmemiştim... Ama kimin aklına gelirdi ki? O bir rahip."

Grace gülümsedi ve yüzünde yumuşak bir kızarıklık belirdi.

"Ona sorduğumda bana ne bilmiyorum," dedi Grace.

"Bana ne olduğunu anlatmak zorunda değilsin," dedi Kingsley. "Bu seninle onun arasında."

"Ama birine söylemem gerek. Kocamı aldatmadım. Söylediği gibi eğlenmem için bana izin verdi. Kural yoktu. Ne istersem ya da neye ihtiyacım olursa. Depresyondaydım ve o da bunu biliyordu. Nora ona yardım etti. Bana da yardım edebileceğini düşündü."

"Nora'nın ihtiyacı olan insanlara yardım etmek için alışılmadık yöntemleri var. Ama işe yarıyorlar."

"Öyle. O anda..." Grace tekrar başladı, "Bunun doğruluğunu hissettim. Ve eğer bir şey söylemezsem, sormazsam hayatımın geri kalanında pişman olacağımı biliyordum. Şimdi mi? Bir oğlum var. Bir oğlumuz var."

"Hepimiz..." Kingsley durakladı ve zorlukla yutkundu. Alçak bir sesle, "Hepimiz çok mutluyduk," dedi.

Utanç verici bir *kelime hatasıydı - hepimiz çok mutluyduk*. Søren'in bir oğlu olduğunu duyduklarında hepsinin nasıl hissettiğini anlatmak için sevinçten şoka girmiş olmak daha iyi bir tanım olurdu. Haber patlayan bir bomba gibiydi ve sevinç patlaması hepsini yere sermişti.

Kingsley başını eğdi ve Fionn'a fısıldadı.

Kingsley Fransızca, "Babanı tanıyorum," dedi, Fionn'la aralarında özel bir mesaj vardı. "O benim her şeyim. Onun bir parçası olduğun için kutsanmışsın. Onun bir parçası olduğun için kendini kutsanmış hissetmediğin bir gün gelirse, beni görmeye gel, sana neden öyle olduğunu söyleyeyim."

Kingsley Fionn'un başının üstünü öptü. Kalbi kadar ki göğsü acıdı. Hayatı boyunca acının peşinde koşmasına şaşmamalıydı. Tıpkı aşk gibi hissettiriyordu.

"Bunu gerçekten söyledi mi? Arkadaşı Magdalena'nın Tanrı'nın lütfuyla bir çocuğu olacağını söylediğini?"

". Ve bana tekrar sevgili olacağımızı söyledi. Gerçek bir kehanet mi? Yoksa kendi kendini gerçekleştiren mi? Gerçekleşti. Önemli olan da bu."

"O sabah..." Grace başladı ve durakladı. "Bunun hakkında konuşabilir miyim?" "Lütfen," dedi Kingsley. "Bana her şeyi anlatabilirsin."

"birlikte kız kardeşinin evine yürüdüğüm sabah, öleceğini düşündüğü sabah," dedi Grace, bir battaniye alıp katlayarak

düzgünce. "O ve ben konuştuk. Bana Magdalena'dan ve ona söylediği bir şeyden bahsetti. Nora hakkında bir şey ve bunun nasıl gerçekleştiğini."

"Hepsi gerçek oldu," dedi Kingsley. "Fionn bile."

"Acaba o sırada Magdalena'nın bir oğlu olmasıyla ilgili söylediklerini düşünüyor muydu? Acaba o sabah bu ona umut verdi mi? Merak ediyorum. olduğuna inanıyorum."

"O sabah bize umut verdin," dedi Kingsley. "Eğer bana zamanında olsaydın... Bunu düşünemiyorum. Kader ya da değil, oğlunu hak ettin."

"Eve, Zachary'nin yanına döner dönmez ona neler olduğunu, neler yaptığımı anlattım. Hamile olduğumu öğrendiğimde içimde bir his vardı. Doğduktan birkaç ay sonra ona baktım ve ben biliyordum, Zachary de biliyordu."

Kingsley yan masada duran bir fotoğrafa baktı - Zachary'nin Fionn'u kucağında tuttuğu ve son derece memnun görüldüğü bir fotoğraf.

"Zachary Fionn'u seviyor. Fionn her açıdan onun oğlu," diyor Grace.

"Oğlum Nico'nun iyi bir babası vardı. Bunu söylemek acı veriyor ve bunu sadece sana söyleyeceğim - ama ne kadar acı verse de, büyüyene kadar onun hakkında bir şey bilmediğim mutluyum. Nico mükemmel. Onu yetiştirirken babasından daha iyi bir iş çıkaramazdım."

"Pişman ? Nico ona babalık yapmadığın için?" "Bazen," diye itiraf etti

Kingsley. "Ama onun için pişman değilim. Pişman değilim.

Yakın zamana kadar baba olmaya hazır olduğumu sanıyordum. Bitmemiş çok fazla işim vardı. Nico benim ona verebileceğimden daha iyisini hak ediyordu. Babası iyi bir adamdı ve onu seviyordu. Şimdi Nico'nun beni sevmesi zor. Ama deniyor. Bana denediğini söyledi. Tek isteyebileceğim bu."

Grace hırıltılı bir nefes aldı ve yutkundu.

"Bu çok zor," dedi. "Kocamı incitmek istemiyorum ama Fionn'un babasını tanımasını istiyorum."

Kingsley başını salladı. "Babasını tanıyor. Zachary onun babası." "Öyle.

Ama yine de..."

"Anlıyorum. Bu yıla kadar tanışmadığım yirmi beş yaşında bir oğlum var. Anlayan biri varsa o da benim."

Nora ona Nico'dan, sahip olacağını hiç hayal etmediği oğlundan bahsettiğinde, sevinç ve pişmanlık gibi birbirine zıt duygularla ikiye bölünmüştü. Bir oğlu olduğu için sevinç. Bunu ancak şimdi, yirmi beş yıl sonra öğrenebildiği için pişmanlık.

"Bu senin için zor olmuş olmalı," dedi Grace. "Kaybolan onca yıl." "Onlar sadece benim için kayıptı," dedi Kingsley. "Nico hiçbir şey kaybetmedi. Nico'nun

Hayatında onu seven, ona tapan, onu iyi bir adam olarak yetiştiren bir baba vardı. Tüm bunlar beni teselli ediyor. Nico. Fionn. Bu işte önemli olan bu."

"Sen de önemlisin," dedi Grace. "Gerçekten . Ve eminim ki oğlunuza sorsaydık sizi tanımak isteyeceğini söylerdin."

Kingsley ona gülümsedi. Onunla aynı fikirde olduğundan emin değildi ama bunu söylemesi çok nazikçeydi.

Kingsley, Fionn kucagındayken çocuk odasını dolaştı. Kendi kızını kucagina almak için yanıp tutuşuyordu. Céleste ve Juliette'ten bu sabah ayrılmıştı ve onları şimdiden o kadar çok özlemişti ki, fiziksel bir ağırı gibi hissediyordu. Ama bazı şeylerin yüz yüze yapılması gerekiyordu. Bazı şeyler telefonda söylenemezdi.

Kingsley, Fionn'un battaniyesini küçük ayaklarını örtecek şekilde düzeltirken, "O iyi bir çocuk," dedi. "Bunu şimdiden söyleyebilirim."

"Teşekkür ." Grace boğuk bir fısıltıyla konuştu. "O zaman babasına çekmiş olmalı."

"Ve annesi."

"Biliyorsun, şimdiden yürümeye ve konuşmaya başladı," dedi Grace. "Birkaç kelime İngilizce, birkaç kelime Galce. Zachary de ona birkaç kelime öğretebilir. İbranice. Ve tabii ki Fransızca. Yirmili yaşlarında Fransa'da bir yıl geçirmiş."

Fionn uykusunda kıpırdandı ve birkaç saniyeliğine gözlerini açtı.

"*Fransızca biliyor musun?*" Kingsley Fionn'a bakarak sordu. Fionn derin bir iç çekti, gözlerini kapadı ve tekrar uykuya daldı. "Bunu hayır olarak kabul ediyorum. İlk kelimesi neydi?"

"*Ta,*" dedi. "*Tad Galce'de baba ya da baba demek. Céleste'in ilk kelimesi neydi?*"

"*Hayır.*"

Grace güldü.

"Şaka yapmıyorum," dedi Kingsley. "Bu yeteneği annesinden almış. Eğer Fionn babasına çekerse, dilleri kolayca öğrenir."

"Okula başladığında yabancı dil eğitimi almasını sağlayacağız. Ve müzik de. Paramız yeterse piyano dersleri de aldıracağız. Ama şimdi bunu düşünmek için çok erken."

"konuda," dedi Kingsley. "Ona bir doğum günü hediyesi getirdim." "Bunu yapmana gerek yoktu."

". Yapmasaydım da yine yapardım."

Kingsley isteksizce Fionn'beşiğine geri koydu ve battaniyesiyle örttü. Grace'e baktı ve cebinden zarfı çıkardı.

"Ne oldu?" Grace kaşlarını çatarak sordu. Açmaya isteksiz görünüyordu. Belki de içindekileri sezmişti.

"Dediğim gibi, bir doğum günü hediyesi."

Grace zarfın üzerindeki mührü açtı ve üç katlı bir kâğıt destesi çıkardı.

"Søren Cizvitlere katıldığında," diye başladı Kingsley, "yoksulluk yemini etti. Vakıf fonundan aldığı paranın hepsini bana verdi. Babaya hediyesini geri ödeyemeyeceğime göre, oğluna geri ödeyebilirim."

Grace'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Kingsley, bu bir vakıf fonu."

"Evet," dedi Kingsley. "Ve yaklaşık on sekiz milyon pound değerinde."

Grace şok içinde eliyle ağzını kapattı. Kolay olmasa da Kingsley ona gülmemeyi başardı.

Kingsley, "En iyi okullara gidecek," dedi. "Hiçbir masraftan kaçınılmayacak."

"Bu kadar parayla bir okul satın alabiliriz." "Bir tane alın o zaman. ders verebilirsin," dedi Kingsley.

"Bunu kabul edemeyiz." Grace sayfaları katlamaya başladı.

"Sana kulübümün hikâyesini anlatmamın bir nedeni vardı Grace. Sana ihtiyacım vardı.

Ona ne kadar borçlu olduğumu biliyorsun. Onun için kurduğum kulüp beni hayal edemeyeceğin kadar zengin etti. O olmasaydı kulüp var olmazdı. Ben de olmazdım. Her şeyimi ona borçluyum. Hayatımı, servetimi ve ailemi. Söz veriyorum Grace, en azından bunu . Ona bir borcum var ve bunu bu şekilde geri ödeyeceğim."

"Ama Kingsley..."

"Yaşam ve eğitim masrafları için bir kısmını şimdi alacaksınız. Geri kalan şey on sekiz yaşına gelene kadar vakıfta kalacak. Sonra hepsi onun olacak." "Bu kadarı da fazla," dedi kadın, inanamayarak başını sallayarak.

"Bir şey daha var." "Bir şey daha mı?"

Kingsley elini bir kez daha cebine attı ve bir senet çıkardı. "Size verdiğim miktar, Søren'in bana verdiği güven fonunun tam tutarındır. Ama bu faiz."

Grace tapuyu titreyen bir elle aldı. "Søren'in babası bir barondu," dedi Kingsley. "Evet, bunu bana o söyledi."

"Atalarımızın evi kuzeyde. Edenfell adında harap olmuş güzel bir mülk. Yirmi yıl önce hiçbir şey yapmayan müteahhitlere satıldı. Yıllardır boş duruyordu. Onun ailesine ait. Yani artık Fionn'un."

Grace yavaşça bir sandalyeye oturdu.

"Edenfell," diye tekrarladı Grace, tapuyu okurken.

"Fionn'un adına," dedi Kingsley. "Bu onun, senin ya da Zachary'nin değil. Yeterince büyüdüğünde ister alır, ister satar, isterse de yakıp kül eder. Umurumda değil. Ama buna o karar verecek."

Grace her zamankinden daha solgun görünerek, "Hasta olacağım," dedi. Ve sonra Kingsley ona güldü.

Kingsley, "Hayatlarınızla Tanrı'yı oynadığım için en içten özürlerimi sunarım," dedi. "Sizin ve Zachary'nin oğlunuz için doğru olanı yapacağınıza inanıyorum."

"Elbette deneyeceğiz. Ama-"

"Aması yok," dedi. "Mersi deyin ve oğlunuzu sevin. Yapılacak ya da söylenecek tek şey bu."

Grace derin bir nefes aldı, uzun bir nefes verdi. Kingsley'e baktı, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Merci," dedi küçük bir sesle.

"Gitmeliyim. Yetişmem gereken başka bir uçak var." "Şimdiden gidiyor musun? Ama-"

"Tekrar ziyaret edeceğim," dedi Kingsley. "Eğer beni kabul edersen."

Grace ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Kollarını ona doladı ve o da ona sarıldı.

"Oğlunuz iki harika babaya sahip olduğu için çok şanslı," dedi. "Benimki de öyle."

Yanağına bir öpücük kondurdu ve gitmesine izin verdi.

Kingsley beşiğinde uyuyan Fionn'a doğru başını sallayarak, "Zachary'nin Fransızca derslerini ihmal etmediğinden emin ol," dedi.

"Yapacağım. Söz veriyorum. Danca ile de başladım bile."

"Başladın mı?"

"Søren ve ben ona Fionn'dan bahsettikten sonra telefonda konuştuk. Bana *Jeg elsker dig, min søn, og Gud elsker dig også*' diye öğretti. Bana sordu

her gece Fionn'a söylemek için."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bunun anlamı 'Seni seviyorum oğlum ve Tanrı da seni seviyor' demektir. Her gece beşiğine yatırmadan önce ona söylediğim son şey bu. Dedi ki..." Grace durdu ve gülümsedi. Gözyaşlarının eşiğinde görünüyordu ama gözyaşlarını kendine sakladı. "Küçük bir çocukken annesinin ona böyle iyi geceler dediğini söyledi."

"*Jeg elsker dig*. Bana bunun Danca iyi şans anlamına geldiğini söyledi." "Danca'da 'Seni seviyorum' demek."

"O bir piç, o sarışın canavar." "Onu sevdiğini biliyorsun."

"Tamamen benim isteğim dışında," dedi Kingsley, "ve tüm kalbimle."

Grace parmak uçlarını öptü ve hafifçe Fionn'un başına bastırdı. Battaniyesini düzeltti ve oğluna Danimarka usulü duasını fısıldadı.

Çocuk odasından çıktılar ve Grace kapıyı sessizce arkasından kapattı.

"Bana ihtiyacın olursa beni arayacaksın," dedi Kingsley, bir rica değil, bir emirdi bu. "Bir şey olursa, ne olursa olsun, önce bana geleceksin."

"Elbette," dedi Grace ön kapının önünde dururlarken.

"İstemiyorsan artık çalışmak zorunda değilsin. Sen ya da Zachary. Evden çalışabilir, taşrada yeni bir ev alabilir, seyahat edebilirsiniz. Umurumda değil. Para senin ve oğlunun. Onu iyi kullanacağını biliyorum."

"Yapacağız, evet. Yapamam... Tüm bunları kafamda toparlamam için bana birkaç gün verin."

"Daha çok zamanınız var."

"Eğer Zachary yarın sabah kalp krizi geçirirse, seni suçlarım." "Ambulans hazırda beklesin."

"Tanrım, Kingsley. Buna inanamıyorum."

"İnan buna," dedi Kingsley. "Tüm bu sonra, şimdiye kadar her şeye inanabilmeliydik."

Grace güldü ve ona tekrar sarıldı. "Ona Fionn'un iyi olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu. "Söyleyeceğim."

"Sence oğlunu ziyarete gelir mi?"

"Hazır olduğunda. Ona zaman verin. Müdahale etmek istemiyor."

"Müdahale etmek olmaz. Bunu ona söyle."

"Yapacağım," dedi Kingsley. "Ona sarıldığım için beni kıskanacak." "Güzel kızını benim için öp," dedi Grace.

"Zevkle. de." "Şimdi nereye gidiyorsun?"

Kingsley, "Eski bir dostu ziyaret ediyorum," dedi. "Hepsi bu kadar." "Eski dostlardan bahsetmişken, senin Sam'e ne oldu?"

"Sam'e ne oldu? Benim çalışmaya başladıktan dört yıl sonra olabilecek en kötü şey oldu. Aşık oldu."

"Bu korkunç," dedi Grace. "Yine de en iyilerimizin başına gelir."

"Kız arkadaşıyla birlikte Kaliforniya'ya taşındı. Birkaç yıl önce evlendiler."

"Düğüne gittin mi?"

"Ben onun . Aynı smokinleri giydik." "Seksi penguenler mi?"

"O bizdik." Kingsley çantasını omzuna attı, bacak bacak üstüne attı. kollarını göğsünde birleştirdi. "O yılı uzun zamandır düşünmemiştim. Blaise ve Lachlan artık evli."

"Şaka yapıyorsun."

"Onu benden çaldı. Onu ya da onu suçladığımdan değil. Aksanlara karşı hep bir zaafı vardı. Görünüşe göre Avustralyalılar Fransızları yeniyor. Sydney'de yaşıyorlar. Felicia kulüp açıldıktan birkaç yıl sonra Londra'ya geri taşındı. Justin eşcinsel kaçaklar için bir ev işletiyor."

"Oldukça iyi bir ekip oluşturmuşsunuz."

"Ben her zaman iyi bir yetenek avcısıydım," diyor Kingsley. "Nora'yı gördüğüm anda ne olacağını biliyordum."

". Haklıydın."

"Yirmi yıl önce... Dün gibi geliyor. Dün ve bir ömür boyu." "Öyle olduğunu hayal ediyorum."

"Yirmi yıl," dedi Kingsley tekrar. "Bunca zaman boyunca Søren değişmedi. O ve kadın."

"Nora?"

"Yirmi yıl önce tutuklandı ve bu Søren'i bana geri getirdi.

Yirmi yıl sonra kaçırıldı ve bu oğlumu bana geri getirdi. Neredeyse bir dahaki sefere başını belaya sokmasını dört gözle bekliyorum. Bundan her zaman fayda sağlarım."

"Nora başını belaya mı soktu? Çok uzun süre bekleyeceğinizi sanmıyorum."

Kingsley Grace'in iki yanağına birer öpücük ve alnını bir an onunkine bastırdı.

"Biz bir aileyiz," dedi Kingsley. "Søren benim ailem ve bu Fionn'un da öyle olduğu anlamına geliyor. Anlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı. "Eğer Nora onun vaftiz annesiye, sen de onun vaftiz babası olabilirsin. zaman onu seven dört harika babası olur."

"Dört mü?"

Grace gökyüzüne baktı. Dört. Tabii ki.

Onu bıraktı ve kırk sekiz yaşının yarısını hissettiren derin bir memnuniyetle hafif adımlarla evinden çıktı. Sonunda birine Søren'in onun için ne yaptığını ve neden yaptığını anlatmak iyi gelmişti.

Hikâyesini anlatırken artık yükünün hafıflediğini hissediyordu; günah çıkarma töreninden ruhu hafıflemiş ve temizlenmiş olarak çıkan bir adam gibi. Ama günah çıkarması bir rahibe değil, bir rahip hakkındaydı, birbirlerine karşı işledikleri tüm günahlara rağmen değil, onlar yüzünden sevdiği rahibe, çünkü onları birbirine bağlayan şey günahlardı.

Ve aşk. Tabii ki aşk. Her zaman aşk.

* * *

Kingsley şafak vakti uçağına bindi. Kısa bir ama aldığı bir saatlik uyku onu tazelemeye yetmişti. Havaalanından çıktığında gözlerini kapattı ve yirmi yıl sonra ilk kez Fransız havasını içine çekti.

Fransa, evet, ama evim değil. Evim Juliette'ti. Evim Céleste'di. Ev Søren'di. Ama orası evi olmasa bile, onun bir parçasıydı. Ailesi Fransız topraklarına gömülmüştü. Hayatı burada başlamıştı ve zamanı geldiğinde o da Paris'teki mezarlığa gömülecekti.

dinlenmesini istedi. Juliette'e isteklerinin bunlar olduğunu söylemişti. Ve Onu sevdiği ve aynı anda hem emirlere uymayı hem de emir vermeyi bildiği için, "*Oui, mon roi*. Ama senin asla öl."

Ve böyle bir şeyin olmasına asla izin vermemek için elinden geleni yapacağına dair ona söz vermişti.

Fransa'ya geri dönerek kadere meydan okuyordu. Burada önemli edinmişti. Ve bir zamanlar tanıdığı bazı insanlar muhtemelen

Adını unutmuştı. Ama korkmuyordu. Yirmi yıl geçmişti. O artık düşük öncelikliydi. Zaten uzun süre kalmayı planlamıyordu. Sadece yapılması gerekeni yapacak .

Paris'te bir araba kiraladı ve kırsal kesime doğru yola çıktı. Ülke yirmi yıl içinde değişmişti ama güzelliği değişmemişti. Güzellik aynen kalmıştı. İnşli çıkışlı tepeler, eski kiliseler, yol kenarlarındaki yıkık dökük şatolar, çiftlikler, kulübeler, eski Avrupa, eski büyü... Bir gün Céleste'i buraya getirecekti.

Öğleden sonra geç saatlerde varış noktasına ulaştı. Arabayı uzun bir toprak yolun sonuna park etti ve kapıya kadar Fransız toprağında yalınayak yürüdü.

Kapıyı çaldı ve bekledi. Birkaç dakika sonra ayak sesleri duydu. Kapı açıldı.

Nora, oğlu Nico'nun evinin eşiğinden ona baktı.

Onu gördüğüne şaşırılmış gibi görünmüyordu. Şaşırılmış görünmüyordu. Aslında, sanki onu bekliyormuş gibi görünüyordu. Belki de bekliyordu.

"Başka bir şey söylemeden önce," dedi Nora, güzel yüzünde hiçbir pişmanlık izi olmadan. "Sadece benim için bir soruya cevap ver. Şu anda ne kadar belada?"

Kingsley gülümsedi.

"Hepsi."

* * * * *

Tiffany Reisz'in THE SAINT kitabından bir alıntı için okumaya devam edin.

Teşekkür

Yazarlık tek başına yapılan bir meslektir ama editörlük bir köyü gerektirir. Karen Stivali, Alyssa Palmer, Miranda Baker, Robin Becht, Melanie Fletcher, Cyndy Aleo ve Andrew Shaffer'a *Kral*'ı şekillendirmeme yardımcı oldukları için teşekkür . Søren'in Dancası konusundaki yardımların için Gitte Doherty'ye teşekkür ederim.

Søren'i erkek arkadaşı olarak sahiplenen olağanüstü editör Susan Swinwood'a teşekkür ederim (üzgünüm hanımlar, onun için kendi editörümle kavga edemem). Ve tüm hayallerimi gerçekleştirmeme yardımcı olduğu için rüya ajansım olan Sara Megibow'a teşekkür ederim. Nişanlım Andrew Shaffer'a en iyi arkadaşım ve en sert eleştirmenim olduğu için teşekkür .

Uzun yazı saatleri boyunca beni eğlendirdikleri için Buckley Cat ve üzgün küçük Honeytoast Kittah'e özel öpücükler ve evcil hayvanlar. İyi olanlara teşekkür ederim

Milford, Ohio'daki Cizvit Ruhani İnziya Merkezi'ndeki insanlar, bana *Kral*'ı yazabileceğim internetsiz bir sığınak sağladıkları için. "Peki ne iş yapıyorsun?" sorusuna dürüstçe cevap verdiğimde herhangi bir Cizvit'in kalp krizi geçirmesine neden olduysam özür dilerim.

"Tiffany Reisz'in mihrabında tapınıyorum! Kırbaç gibi zeki, cehennem kadar seksi - Orijinal Günahkârlar serisi beni dizlerimin üzerine çökertti."
-New York Times çoksatan yazarı Lorelei James

Kral'ı sevdiyseniz, buharlı Orijinal Günahkârlar serisinin diğer harika kitaplarını da mutlaka okuyun. Şimdi e-kitap formatında sipariş edilebilir!

Siren
Melek
Prens
Metres Dosyaları (Novella)
Metres
Son İyi Şövalye (Bölüm 1-5)
Aziz

Tiffany Reisz'e hâlâ doyamadınız mı? O zaman Harlequin'den Cosmopolitan Red-Hot Read, ***Misbehaving***'i mutlaka okuyun. Şimdi e-kitapların satıldığı her yerde mevcut!

Yeni yayınlarımız hakkında bilgi , özel tekliflere erişmek, ücretsiz çevrimiçi okumalar ve çok daha fazlası için Harlequin.com'da bizimle bağlantı kurun!

İletişimde kalmanın diğer yolları:

Harlequin.com/newsletters
Facebook.com/HarlequinBooks

[Twitter.com/HarlequinBooks](https://twitter.com/HarlequinBooks)
HarlequinBlog.com

Aziz Loyola'lı Ignatius'a adanmıştır, Papa Hazretleri
Francis ve İsa Cemiyeti'nde görev yapan tüm Tanrı askerleri.

"O benim hayalimin bir parçasıydı elbette ama ben de onun
hayalinin parçasıydım."

Aynanın İçinden
Lewis Carroll

Nora

NORA SUTHERLIN takip ediliyordu.

Bavyera'dan geçip Kara Orman'ın kalbine doğru ilerlerken takip edildiğini bilmiyordu. Her şeye rağmen onu kim takip edebilirdi ki? Peki neden? Evdeki hiç kimse neden ayrıldığını bilmiyordu ve hiç kimse Nereye gittiğini. Gözlerini önündeki yoldan ayırmadı ve bir kez bile arkasına bakmayı düşünmedi.

Belirsiz bir huzursuzluk, sessiz bir tür korku zihnine yerleşmiş ve orada bir yuva kurmuştu. Neredeyse ömrü boyunca gördüğü kadar çok şey görmüş güneş, yüksek çam ağaçlarıyla örtülü bir yolda hızla ilerlerken arabasını kovalıyordu. Karanlık. Aydınlık. Karanlık. Aydınlık. Nora gölgelerin onu yakalamak ve tutmak istediğini hissetti. Gaza bastı ve ormanın derinliklerine doğru kaçtı.

Sonunda yolun sonuna geldi ve çam ve köknar ağaçlarının arasına gizlenmiş küçük, saz çatılı bir kulübe gördü. İki katlı ve tamamen taştan yapılmış küçük ev, bir peri masalından sürgün edilmiş gibiydi. Bu evde iyi kalpli bir oduncu yaşayabilirdi - küçük bir kızı bir kurdun çenesi. Eğer bu kulübe bir peri masalının parçasıysa, o kimdi? Oduncu mu? Kız mı?

Yoksa kurt mu?

Arabadan eşyalarını topladı ve kulübeye doğru yürüdü. Ev sahibi kapıda kilit olmadığı konusunda onu uyarmış ama güvende olacağına söz vermişti. Ormanın bu kısmı özel araziydi. Kimse onu rahatsız edemezdi. Hiç kimse.

Sarmaşıklar kulübeyi yerden bacaya kadar kaplamıştı. Eşikten geçtiğinde kendini dört yüz yıl geriye gitmiş gibi hissetti. İçeriye bakarak günün planını yaptı. O büyük gri taş ocakta bir ateş yakacaktı. Kırmızı toprak bardaklardan çay içerdi. Ağır çarşafın altında, kaba yontulmuş direkleri olan rustik bir yatakta uyuyacaktı.

Odun. Başka bir zamanda ve farklı koşullar altında burada olmayı çok isterdi. Ama keder kalbini tırmalıyordu ve görevi önünde zor bir şekilde duruyordu.

Ve Nora'nın doğasında yalnız uyumaktan zevk almak yoktu.

Bavullarını üst kattaki tek yatak odasına çıkardı ve iki bavulundan küçük olanın yanında yere diz çöktü. Çantanın fermuarını dikkatle, yavaşça, isteksizce açtı. Kadife bir yatağın içinden bir kutu büyüklüğünde gümüş bir kutu çıkardı. ve titreyen elleriyle tuttu.

Yazlık sahibinin söz verdiği gibi, göl kıyısına giden arnavut kaldırımli patikayı buldu. Patikada dolaşırken çam kokusu etrafını sardı. Nisan ayıydı ama kokusu Noel'i çağırıyordu. "O Piyanoda "Kutsal Gece" çalıyor, kırmızı ve yeşil mumlar, gümüş fiyonklar, altın süsler ve Aziz Nikolaos tüm iyi çocukların bozuk para saklamaya geliyordu. Aylak aylak Aziz Nikolas'ın bu gece kendisini ziyaret etmesini diledi. Kendisine eşlik etmesini isterdi.

Yol genişledi ve önünde, bulutların arasından sızan güneş ışığında koyu berrak suları gümüş rengine bürünen gölü gördü. Suyun kenarındaki taşlı kıyıda durdu.

Bunu yapabiliirdi. Günlerdir kendini bu an için hazırlıyor, ne söyleyeceğini ve nasıl söyleyeceğini hazırlıyordu. Güçlü olacaktı. Onun için bunu yapacaktı, yapabiliirdi.

Nora zorlukla yutkundu ve hızlı bir nefes aldı.

"Sören..." Onun adını söyler söylemez durdu. Hiçbir şey alamadı daha fazla kelime çıkardı. Kelimeler boğazında düğümlendi ve boynuna dolanan bir el gibi onu boğdu. Suyu sırtını dönerek yarı yürüdü, yarı koşarak eve gitti, gümüş kutuyu göğsüne bastırdı. Henüz gitmesine izin veremezdi. Veda edemedi.

Gümüş kutuyu ağır ahşap şömine şöminesinin üzerine koydu ve ona sırtını döndü. Eğer orada değilmiş gibi davranırsa, belki de böyle bir şey olmadığına inanabiliirdi.

Kulübenin dışında rüzgâr hızlandı. Cılız, sarmaşık kaplı panjurlar taş duvarlara çarparak takırdadı. Elektrik tenine değdi. Ozon havayı kokluyordu. Bir fırtına yükseliyordu.

Nora biri büyük taş ocakta, diğeri de küçük yatak odasındaki şöminede olmak üzere iki ateş yaktı. Ev sahibi onun için buzdolabını ve dolapları doldurmuştu. Gereksiz bir nezaket. Daha önce

İki haftadır pek iştahı ama açlığın ona verdiği baş ağrılarını dindirmek için bile olsa kendini yemeğe zorluyordu.

Gün, küçük işlerle meşgul olarak geçti. Kulübe temizdi ama tüm bulaşıkları büyük bir bakır kazanda yıkamak ve kilerde bulduğu bir cadı süpürgesiyle parke zemini süpürmek ona bir amaç duygusu veriyordu. Yorgunluk onu ele geçirene kadar çalıştı ve yatağın üstüne uzanıp uyudu.

Nora huzursuz, rüyasız bir uykudan uyandı ve pençe ayaklı porselen küvete su doldurdu. Sıcaklığın tenine nüfuz edip onu rahatlatacağını umarak içine gömüldü. Ancak bir saat sonra pembeleşmiş ve buruşmuş bir halde çıktığında kendini hâlâ bir düğüm gibi gergin hissediyordu.

Uzun, beyaz, spagetti askılı bir gecelik giymişti. Etek boyu yürürken ayak bileklerini gıdıklıyor ve çıplak ayaklarının üstünü okşuyordu. Dikkatini dağıtmak için aynanın önünde durup saçlarını bir o yana bir bu yana kıvrıp tutturuyor, siyah dalgaları gevşek bir düğüm haline getiriyordu. Boynunun üzerinden akan ve yüzünü çerçeveleyen dallar. Bitirdiğinde, yarattığı etkiye neredeyse gülecekti. Beyaz geceliğinin içinde, abartısız makyajı ve bukleler halinde toplanmış saçlarıyla düğün gecesindeki bakire bir gelin gibi görünüyordu. Elbette daha yaşlı bir gelin - geçen ay otuz altı yaşına girmişti. Ama yine de aynadaki kadın ağırbaşlı, masum, hatta korkmuş görünüyordu. Kederin insanları yaşlandırdığını düşünürdü ama bu gece kendini bir genç kız gibi hissediyordu

Yine huzursuz ve bekliyor, adını koyamadığı ama ihtiyacı olduğunu bildiği bir şey için yanıp tutuşuyordu. Ama neydi o? *Kimdi o?*

Alt katta dolaştı ve yemek yemeyi düşündü. Kendini beslemek yerine ateşi besledi. Odunlar çatırdayıp yanarken, mutfak penceresinin dışındaki gökyüzünü şimşekler böldü. Gök gürültüsü yakınlarda . Nora Pencerenin önünde durup gecenin kendini yırtıp açmasını izledi. Gök gürültüsü patlamaları ormanı tekrar tekrar sarstı. Gürültüler arasında Nora farklı bir ses duydu. Daha yüksek. Daha net. Daha yakından.

Taştaki ayak sesleri.

Kapı çalındı. Sonra sessizlik.

Nora dondu kaldı. Burada kimse olmamalıydı. Ondan başka kimse. Ev sahibi ona mahremiyet sözü vermişti. Bu kulübenin kilometrelerce uzaktaki tek ev olduğunu söylemişti. Etrafındaki tüm arazi ona aitti. Güvende olacaktı. Yalnız olacaktı.

Başka bir vuruş.

Kulübenin kapısının kilidi yoktu. Dışarıda duran her kimse her an içeri girebilirdi. İki hafta boyunca hissettiği tek duygular keder ve üzüntü olmuştu. Şimdi başka bir şey daha hissediyordu: Korku.

Ama Søren onu çok iyi eğitmişti-İbraniler 13:2, "Yabancılarla konukseverlik göstermeyi ihmal etmeyin, çünkü bazıları bu sayede melekleri ağırlar. habersizce." Ve böyle bir gece ne meleğe ne şeytana, ne azize ne de günahkâra yakıştırdı.

Kapıyı açtı. Eşiğin karşı tarafında melek olmayan bir adam duruyordu.

"Sığınak mı?"

Yağmur siyah saçlarını ıslattı ve deri ceketinin üzerinde boncuklar oluşturdu.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu kollarını göğsünde kavuşturarak, geceliğinin dekoltesinden utanarak. Üzerine bir bornoz giymeliydi.

"Sığınak için yalvarıyorum. Tekrar yapmalı mıyım? Sığınak mı?"

"Beni takip mi ettin?" diye sordu. Dün gece Marsilya'ya uçmuş ve onunla akşam yemeği yemişti. Onun kendisini Almanya'ya kadar takip edeceğini hiç düşünmemişti.

"Daha önce gelirdim ama Hansel ve Gretel'de yanlış yola saptım. Kırmızı pelerinli bir kız bana yolu tarif etti ve şimdi buradayım Pamuk Prenses."

"Buraya gelmenin yolunu buldun Huntsman. Geri dönüş yolunu da bulabilirsin," dedi. "Sana sığınak veremem."

"Neden olmasın?"

"Seni içeri alırsam ne olacağını biliyorsun." "Tam olarak ikimizin de olmasını istediği şey."

"Bu olamaz, sen ve ben. Nedenini söylememe de gerek yok." Yüzündeki gülümseme soldu.

"Bana ihtiyacın var," dedi.

"Önemli değil. Bunu tek başıma yapmak zorundayım."

"Bunu tek başına yapmak zorunda değilsin." Neredeyse belli belirsiz bir adım attı. Yağmurdan ıslanmış devetüyü rengi botlarının parmakları eşiğe değdi ama eşiği geçmedi. "Tek başına çok şey yapıyorsun."

"Seni içeri alamam," dedi ve o yumruğu tekrar boğazında hissetti.

"Bununla tek başına yüzleşmeni ister miydi?"

"Hayır," dedi. "Yapmazdı."

"Beni içeri alın."

"Bu bir emir gibi geldi. Sana ne olduğumu söyledim. Emirleri benim verdiğimi biliyorsun."

Daha şimdiden kararlılığının kırıldığını hissedebiliyordu. Yirmi beş yaşında, uzun boylu, derin bronzlaşmış, bir kadının parmaklarının tekrar tekrar üzerinden geçmesini gerektiren hafif dalgalı siyah saçlar, berrak seladon gözler-bir Persli annesinden miras kalan bir yüz ve her ikisi de toza ve küle döndükten sonra bile kalıcı olması için birinin heykelini yapması gereken bir yüz... Onu nasıl geri çevirebilirdi? Kim geri çevirebilirdi ki?

"O zaman içeri gelmemi emret," dedi.

Gözlerini kapadı ve kendini sabitlemek için kapıyı tuttu. Bu yanlıştı. Bunu biliyordu. Onu görmeden önce bile bunu yapmayacağına yemin etmişti, asla, onunla değil. Ama sonra onunla tanıştı. Ve şimdi, tüm bu olanlardan ve onu boğmakla tehdit eden kederden sonra, onunla rahatladığı için onu suçlayabilir miydi? Bir adam onu suçlayabilirdi. Ama bu onu durdurmaya yeter miydi?

"Beni içeri al," dedi tekrar ve Nora gözlerini açtı. "Lütfen." Yalvaran güzel bir adama asla karşı koyamazdı.

"İçeri gel, Nico," dedi Kingsley'in oğluna. "Bu bir emirdir."

ISBN-13: 9781460330562

Kral

Telif Hakkı© 2014 Tiffany Reisz

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma konusunda münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü, yayıncı Harlequin'in açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Enterprises Limited, 225 Duncan Mill Road, Don Mills, Ontario, Kanada M3B 3K9.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve herhangi bir Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve™ yayıncının ticari markalarıdır. ®ile gösterilen ticari markalar Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde tescillidir.

www.Harlequin.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

